ஸ்ரீ

நன்னூல்

காண்டிகையுரை

திருவல்லிக்கேணி

வை. மு. சடகோபராமானுஜாசாரியராலும்,

சே. கிருஷ்ணமாசாரியராலும்

நன்கு விளக்கியும்

பல விஷயங்கள சேர்த்தும்

அரிய உதாரணங்கட்குப் பொருளெழுதியும்

புதுப்பித்துப்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

[பதினான்காம் பதிப்பு.

சென்னை:

ஆர். ஜீ. அச்சுக்கூடம்

1939.

Copyright Reserved.

ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ஸம்ப்ரதாய புஸ்தகசாலை,

19. தென்னண்டைமாடவீதி,

திருவல்லிக்கேணி, சென்னை.

இப்புத்தகத்தில் அடங்கியவை.

விஷயம். பக்கம்.

முகவுரை.

விஷயசூசிகை.

நூலாசிரியாவரலாறு ... ... க

பாயிரம்:—

சிறபபுப்பாயிரம .. . . ஙி

பொதுப்பாயிரம் ... அ

க. எழுத்ததிகாரம்:—

க. எழுததியல் ... . ஙஎ

உ. பதவியல். . . . . . எ○

ங உயிரீற்றுப்புணரியல் . . கூசு

ச. மெய்யீறறுப்புணரியல் ... . . கஙஉ

ஞ. உருபுபுணரியல . . கஙக

உ. சொல்லதிகாரம்:—

க. பெயரியல் ... . ககூஉ

உ. வினையியல . .. . உக○

ங. பொதுவியல் .. .. .. உஉஅ

ச. இடையியல . ... . உஎச

ஞ. உரியியல் .. .. உ-அஞ

சூத்திரமுதற்குறிபபகராதி உகூங

பரீடசைகூக்கு உரிய விஞக்கள் உகூஎ

அநுபந்தம் ... ... உகூஅ

தமிழிலக்கணத்துக்கு ஒத்த ஆங்கிலப்பெயர்கள் ங○○

பொருளிலக்கணச்சுருக்கம் ... ... ங○க

யாப்பிலக்கணச்சுருக்கம் ... ... ங○ச

அணியிலக்கணச்சுருக்கம் ங○அ

காப்பியவிலக்கணம் ஙசஉ

இலக்கணக்கண்ணோடி ஙசஞ

ஸ்ரீ

கடவுள துணை

முகவுரை.

அருவுரு வாகிய வமலன தடியினை
யொருமையோ டேத்தது மொளிபெறற் பொருட்டே.

அருந்தமிழறிந்த அனபாகளீர!

செந்தமிழிலக்கணங்களுட சிறந்துவிளங்குகின்ற நன்னூல்என னுமிந்நூல, பவணந்தி எனறுயரனஜநமுனிவரால தொலகாபபியத் தையும, அதன உரைகளையும பெருமபாலுந் தழுவிச செயயப் பட்டது.

இந்நூலிற்கு ணஜநவித்துவானகளுள் ஒருவர் எழுதிய பழைய வுரை ஒனறு உண்டு, அது அருமையாக வழஙகுகினறது சஙகர நமசசிவாயப்புலவராற செயயபபடடுச சிவஞானமுனிவரால திருத் தபபட்ட விருத்தியுரையும, விசாகபபெருமாளையர் செயத காண் டிகையுரையும, இராமாநுசகவிராயர இயறறிய காணடிகைவிருத்தி யுரையும் முதலிய உரைகளின பிறகாலததிற பெருமபாலும வழங்க லாயின.

அவ்வுரைகளிலலாவற்றுள ளுமபரிசசுக்குப்படிக்கும மாணவ கர்க்குப பெரிதும பயனபடாத பல விஷயங்களை நீகியும, மறறைய வறறை நன்கு விளகியும, இனறியமையாத பலவிஷயங்களைப் புதிதாகசசோதத்தும, தெளிவாகப பொருளவிளங்குமாறு மிகளிய நடையில எமதுசிறறறிவுககு இயனறவளவு ஒரு காணடிகையுரை எழுதி, உதாரணங்களையெழுதவகுபடுதத, அவசியமான விஞகளை இறுதியிற கூடடிப பதிபபித்து நாறபதத்தொனறு வருஷங்களின் முன் வெளியிடடோம. இது, அதன பதினென்காம பதிபபு.

தமிழிலக்கணவகை ஐநதனுள இந்நூலிற கூறபபட்டுள்ள எழுத்தும சொலலும நீங்கலான மூனறின இலக்கணங்களுள முக்கிய மான சிலவிஷயங்கள மாணாகக அவசியம தெரிநதுகொளள வேண்டியனவா யிருததலினும, அனையும அவறறினபோக்குமசுரு க்கமாகவும தெளிவாகவும விளங்குமாறு பொருளிலகணச்சுருகக மும யாப்பிலக்கணச்சுருககம், அணியிலகணச்சுருகக மென்ற மூனறை யும (வேண்டிய இடங்களில உதாரணங்களுடன) சோதத்திருககி மேறும அணியிலகணத்தில அவயவங்களுககு உரிய வடமொ ழிபபெயாகளும ஆஙகாஙகுக் குறிகக்பபடடுளளன.

அன்றியும், இந்நூலிலுள்ள பொருளகள் தொகுதியாக விளங் குமாறு விஷயசூசிகை யொனறு முதலிற சோதத்தோடு, இந்நூலி லுள்ள முக்கியமான இலகண வகைகளைக் கலகங்கின்றி மாணாக்கர்

உணருமாறு தனிதனி சிலபடங்களாக அமைதத்துத் தெளிவு செய்து விளக்கியு மிருகினேமும.

இவையலலாமலுய, காலநடையை அனுசரித்துத் தமிழிலக்க ணக்குறிகளுக்குஒத்த இஙகிலீஷபெயாகளையும காட்டுவது நல மெனறு சிலகனவான்கள கூறியதனால, அவாகொள்கையை மேற் கொண்டு, அவற்றிறகு ஒரு தொகுபபு அமைத்துகாடடியுமிருக்கி னேம. (இந்த இஙகிலீஷபெயாகளை அந்தந்தச சூத்திரத்தின் தலைப் பாக அமைகுமாறு சிலா கருதினராயினும, அஙஙனம புத்தகத்தி னிடையே அமைததல தமிழிலகணதததை தமிழவழியிலலேயே கறகவும் கறபிககவும பிரியமுடைய பலாக்கு வேண்டாவாதலாலும், சாலகலாசாலைப பரீடசைகடகுப படிபபவாகளுக்கு மாததிரமேயன் றித் தமிழிலகணங்கறகபபுகும அனவாகும ஒருநிகராக இவவுரை பயன்பட வேண்டு மெனபது எமது உததேச மாதலாலும, அவை ஆஙகாஙகு அமைகபபடாமல தனியே ஒபபுமைவிளஙகக காட்டப் பட்டன.)

அரிதுணா பொருளனவான உதாரணஙகளை எளிதுணர்பொரு ளனவாக மாற்றியும, அஙஙனம்மாறறுதவற்றள அரியசொறகளுக் கெலலாம் பொருள் விளககியும, அரிய உதாரணசசெயயுள்களுள் அவசியமான வறறிற்கெலலாம பொருளெழுதியும சோதகதிருக் கினேறும்.

நனனூலின் பழையவுரையிலிருநது சாரமான விஷயங்கள் சில இதில ஆஙகாஙகுச சோகபபடடுளளன

இந்நூல (பி-வ) முதலிய படடபபரீடசைகளுக்கு முழுவதும உபயோகமாவ தாதலால, இநநூலில (யப-வ) பரீடசைககு உபயோக மாகததக்க முகியமான சூததிரஙகளுக்கு † இககுறியும், (யப்-வ, பெட்ரிக்யுலேஷன) இவவிரண்டுபரீடசைகளுககும உபயோகபபடத் தக்க மிகவும் முகியமான சூததிரஙகளுகக ‡ இககுறியும அந்தந்த சூத்திரத்தின முதலில இடபபட்டிருகினறன.

இந்தப பதிபபிலுள்ள குற்றஙகுறைகளை யாயினும, எமது சிற் றறிவிறகுப புலபபடாக அரிய பெரிய வேறுபல விஷயஙகளை யாயி னுட, இன்னும விளககமாக அமைககததக்க வேறுவகையை யாயி னும், எடுதது எவராயினுமெமக்குத் தெரிவிப்பாராயின், அவரைப பெருதவிசெய்தவராக நன்குமதிதது மகிழ்வோடு அவாபகதல நனறி பாராட்டுவதுடன், அவவிஷயஙகளை மறுபதிப்பிற பிரசுரப்படுத்திப பலர்க்குமெ பயனபடுமபடி செயயவும சிததராயிருகினறேம.

எமது புத்தகஙகளைத் தம்தம் கல்விச்சாலைகளில உபயோகித் தும, உபயோகிப்பதாக உறுதிமொழியுரைத்தும் எமக்கு ஊக்கத்தை விளைததுவருகிற மகான்கள்திறததில் என்றும் நன்றிபாராட்டக் கடமைப்பட்டிருகினேறும.

விஷய சூசிகை.

[மூகியமானவை மாத்திரம். எண்கள், பக்கத்தைக் குறிப்பன.]

நூலிலக்கணம் ... கூ
நூல்மதம் ... கஙூ
நூற்குற்றம ... கஙூ
நூலழகு ... கச
உத்திகள ... கஞ
சூத்திரம் ... கஅ
உரையிலக்கணம ... கசு
நூலெனனும பெயரக்காரணம ... உக
ஆசிரியரிலக்கணம ... உஉ
மாணாக்கரிலக்கணம் ... உஎ
சிறப்புப்பாயிரத்திலக்கணம ... ஙஉ
நூற்பெயரவகை ... ஙங
சிறப்புபபாயிரஞ்செய்ய உரியவர் ஙச
எழுத்திலக்கணத்தினபகுபபு ... ஙஎ
காரணவிடுகுறி ... சக
இனவெழுத்து ... சஞ
உயிரமெயமுதலிய சாரபெழுத்துக்கள ... சகூ - ஞசு
மாத்திரை ... ஞஎ, ஞஅ
மொழிமுத்லெழுத்து ... ஞகூ
மொழியிறுதியெழுத்து ... சுக
போலி ... சுங, சுஎ
பத்திலக்கணம் ... எ○
பகாப்பதம ... எக
பகுபதம ... எஉ
பகுபதவுறுப்பு ... எங
பகுதி ... எச
பணபுப்பகுதிவிகாரம ... எசு
பிறவினை ... எகூ
விகுதி ... அ○
பலபொருள்குறிக்கும்விகுதிகள ... அச
பெயரிடைநிலை ... அஎ
வினையிடைநிலை ... அஎ
காலங்காட்டுமவிகுதி ... அஅ
வேறுவகையாற்காலங்காட்டுதல ... கூ○
தற்சமம, தற்பவம் ... கூஉ
வடவெழுத்துத்திரிதல் ... கூஉ
தமிழ்ச்சிறப்பெழுத்து ... கூஞ
புணர்ச்சியிலக்கணம ... கூசு
வேற்றுமை, அலவழி ... கூஎ
புணர்ச்சிவிகாரம ... கூகூ
செய்யுள்விகாரம் ... க○○
பொத்துப்புணர்ச்சி ... க○க
பொத்துப்பெயரியாதிஇணைப்பெயரீறு ... க○ஙூ
நாரக்கணம ... க○ங
விக்றபம ... க○ஞ
உயிரீற்றுப்புணர்ச்சி ... க○சு
உடம்படுமெய ... க○சூ
குற்றியலுகரவிகாரம ... க○அ
உயிர்முன்வலினம்பொத்துவித்தி ... க○க
இயல்பு உயிரீறு, வித்தியுயிரீறு ... க○ஙூ
மரபியல்பெயர்ச்சிறப்புவித்தி ... க○கூ
அகரவீற்றுச்சிறப்புவித்தி ... கக○
வினையடிநான்கு ... கக○
வாழிய எனபதனச்சிறப்புவித்தி ... கஙக
பல, சில எனபவற்றினச்சிறப்புவித்தி ... கஙஉ
ஆகாரவீற்றுச்சிறப்புவித்தி ... கஙஉ
அருத்தாபத்தி ... கஙஙூ
இகரவீற்றுச்சிறப்புவித்தி ... கஙச
இகரஐகாரவீற்றுச்சிறப்புவித்தி ... கஙஞ
முற்றுகரவீற்றுச்சிறப்புவித்தி ... கஙசூ
குற்றுகரவீற்றுச்சிறப்புவித்தி ... கஙஎ கஉ○
திசைப்பெயர்ச்சிறப்புவித்தி ... கஉங
எண்ணுப்பெயர்ச்சிறப்புவித்தி ... கஉஉஞ○
பூப்பெயர்ச்சிறப்புவித்தி ... கஞ○
ஏகாரஓகாரவீற்றுச்சிறப்புவித்தி ... கஞ○
ஐகாரவீற்றுச்சிறப்புவித்தி ... கஞங
மெய்யீற்றுப்புணர்ச்சி ... கஞஉ
ணகர னகர வீறு ... கஞச
மகரவீறு ... கஞஙூ
யகர ரகர ழகர வீறு ... கசங
லகர ளகர வீறு ... கசஉ
உருமொழித்தகாரநகாரதிரிதல ... கசஎ
இடையுரிச்சொற்புணர்ச்சி ... சசங
உடம்மொழிப்புணர்ச்சி ... கஞ○
உருபுபுணர்ச்சி ... கஞங
சாரியை ... சஞஉ
உருபேற்றகையில் திரியும் பெயர்கள் ... கஞச
'நீம' எனனும பெயர ... கஞஞ
'ஊன' எனனும பெயர ... கஞஞ
இரண்டாமவேற்றுமைப் புணர்ச்சி சிறப்புவித்தி ... கஞஙூ
சொல்லிலக்கணம் ... கசூஞ
வழக்கு ... கசூஎ

செயபுள ககக
சுறிபபு, வெளிபபடை ககஉ
இயறசொல ககக
திரிசொல ககஙி
திசைசசொல் ககஙூ
வடசொல ககக
பெயரிலதசனாம ககஞி
பாலபகா தஞி ரினைபபெயா சஅக
ஆகுபெபா சஅச
முதலீவேறறுணைபில மாதரிபம
வரும பெபாகா சசஉ
வேற்றுமைகள் ககூஉ �உ00
கருததாப்பொருள ககூஉ
இயறறுதறகருததா வெதிறற
கருதா ககூங
செயபபடுபொருள் ககூங
முகற்கருவி, துணைகருவி சசூ
தறகிழமை, பிறிதினகிழமை ககூன
ஒற்றுமைகிழமை சகூஅ
விளிகபபடாதபெயா உ0ங
உருபுமயகமை உ0ன
வேறறுமைமுழுடியு ஞசொல உ0அ
வினையிலகணம [தொகரிலை குறிப்பு] உகo
இருதிணபொதுவினை உகங
உளப்பாட்டுதனமை உகசூ
உளப்பாடடுமுன்னிலை உகன
வியஙகோள உகக
ஐமபாலமூவிடபபொதுக குறிபபுமுறறு. உஉo

பெயர்ப்பகுபதததுகும குறிப்புவினைமுற்றுப் பகுபதததுகும வேறுபாடு — எஉ
பெயரினைடநிலைகும் வினையினை_நிலைகும வேறுபாடு — அன
தழுவுதொடாகும தழாதவதொடாகும வேறுபாடு — கூஅ
புணாசசிவிகாரததுகும செய்யுளவிகாரததுகும வேறுபாடு — க00
முனனிலவினைகும ஏவல்வினைகும வேறுபாடு -- க0ங
தொழிற்பெயாகும வினையாலணையும பெயர்கும வேறுபாடு — கஅங
ஆகுபெயாக்கும அனமொழிதொகாைகும வேறுபாடு — கக0
முதல்வேறறுமைகருததாவுகும மூனறுமவேறறுமைக்கருததாவுகும வேறுபாடு — கசூ
ஏவற்கும வியஙகோளுகும் வேறுபாடு — உகக
அடுகுதொடாகும இரட்டைகிளவிகும் வேறுபாடு — உஙஅ
மொழிமாற்றுப் பொருளகோளுகும தொணடுகூட்டுப்பொருள் கோளுகும வேறுபாடு — உஎஉ
பெயர்சசெவ்வெணணுகும உமமைதொகாைகக்கும் வேறுபாடு — உஅ0

ஸ்ரீ

நன்னூல்

காண்டிகையுரை.

நூலாசிரியர் வரலாறு.*

இந்நூலாசிரியராகிய பவணந்திமுனிவர், இந்தத தொண்டைமண்டலத்தில் † சனகாபுரத்தில் பிராமண வருணத்தில் சுந்மதி முனிவர் செய்த தவப்பயனால் அவர் குமாரராய்த தோன்றி, இளமைப்பருவத்திலேயே தொல்காப்பியங்களிலும தொல்காப்பியத்திலும பல்காற பயின்ற, வடமொழி வியாகரணம் முதலியவற்றிலும வல்லவராய், தாமபிறந்துள்ள அருகசமயத்தில் முத்தி பெறுதற்குக் காரணமாகிய ஞானநூல்களை ஓதி, அவற்றின் பொருளைக் கேட்டுச சிந்தித்தத்த தெளிந்துகொண்டு, அன்பு அருள் அடக்கம் ஒழுகுகம் வாய்மை முதலிய நற்குண நற்செயகைகளில மிகச சிறந்தவராய், துறவறங்கொண்டு ஒழுகுவாராயினர்.

---

* இது, பெரும்பாலும இந்நூற சிறப்புபபாயிரத்தையே பிரதான ஆதாரமாகக கொண்டும, சிறுபான்மை மற்றுஞ சில ஆதாரங்களால் வேறு சில விஷயங்களைச சோதத்தும ஒருவாறு சுருக்கமாக எழுதப்பட்டது.

† "தன்னூரச சனகையிற் சன்மதி மாமுனி தந்த மைந்தன்
நன்னூலு ணுரைதத பவணந்தி மாமுனி நற்பதியும
(சின்னூல ணுரைதத குணவீர பண்டிதன் சோபதியும்
மன்னூபுரத திருவன்ன மின்னே) தொண்டை மண்டலமே"

என்று படிக்காசுப்புலவர் தொண்டைமண்டலசதகத்திற் கூறியிருத்தலால், பவணந்திமுனிவர பிறந்த ஊர தொண்டைநாட்டி லுள்ள தென்று தெரிகின்றது.

"மேற்குப் பவளமலை வேங்கடம் சேர்வடக்காம்
ஆர்க்கு முவரி யணிகிழக்குப்—பார்க்குளூயா
தெற்குப பிறகி திகழிருப தின்காதம்
நற்றொண்டை நாடெனவே நாட்டு"

இத்தனிப்பாடலிலுல், தொண்டைநாட்டின் எல்லையை அறிக.

அவனனமிருகரும் காட்களில் ஒருகாள். கல்வி அறிவு ஒழுக்கங்களாலும் செல்வம் அதிகாரம் முதலிய நலங்களாலும குறைவினறி மிகசசிறப்புறறு விளஙகியிருந்த சீயகங்கன்' என்னுரு செஙகோல்மனனன, பவணந்திமுனி வரை நோகஙி 'தொல்காபபியம முதலிய பழைய இலகணை நூல்கள போறி வினாகளே புலப்படுத தனமையனவா யிருகதவின், இயறறமிழின பாகுபா டான எழுதது, சொல், பொருள, யாபபு அணி யிலகணைஙகளின் பயிறசி குன்றிபபோவதனல் தமிழாராய்சசியால வலியோரே யனறி எளியோரும் ஓதியுணரும்படி, நீவிர ஓர இலக்கணநூல இயறறிததரல்வேணடும்' எனறு வேணடினன். பவணநதிமுனிவர, தமிழகாடனைததுகரும் பேருபகாரமா மென்று எணணி, அவனனமே இயறறத துணிந்து, தாமநற்ற இலகிய இலக்கணஙகளில் இலமறைகாயபோல் மறைந்துகிடந்த அரிய பெரிய விதி களையெல்லாம தமது நுணணுணர்வினல் விளஙக எடுதது தொட்டி, முற் காலதது வழஙகிய இலகணைஙகளுள்ளே பிறகாலதது வழஙகாதொழிநதன வறறை நீகி, முறகாலதது வழஙகாது பிறகாலதது வழஙகிவரும இலகணை களைத் தழுவி, உலக வழகுக செய்யுள வழகுக்களோடு சிறிதும மாறு படாமல், உடன்படல் முதலிய எழுவகை மதஙகளையும தழுவி, குன்றக கூறல் முதலிய பத்துக குற்றஙகளும சாராது. சுருஙகசசொலலல் முதலிய பத்து அழகுகளோடும கூடி, நுதலிப்புகுதல் முதலிய முபபநதிரணடு உததி களும் விளஙக, சாதாரண மாணாக்கர்கட்கும உபயோகமாகததகதாய, 'நன்' னூல்' என்னும் இந்நூலை இயறறி அவ்வரசனது சபையில அரஙகேறறினா.

இந்நூலின் பெருமையை 'நன்னூல்' என்னும இதன்பெயரே இனிது விளக்கும; அன்றியும, இந்நூல் தோன்றிபபின்னர் எந்நூலினுஞ் சிறநத தொல்காப்பியம் முதலிய தொன்னூற பயிறசி குன்ற இதுவே கலையெலலாத வநதமை யொன்றுமே இதன் மாட்சியை நனகு புலப்படுததும். மேலும், தொல்காப்பியம் முதலிய நூல்களை ஐயநதிரிபறக கற்றறிநதவராகிய சுவாமி நாததேசிகர் தாமசெய்த இலக்கணக்கொத்தில் 'முனனூ லொழியப் பின் னூல் பலவினுள், நன்னூ லாதமகரு எந்நூ லாரும. இணையோ வெனனுந துணிவே மன்னுக" என இதன் சிறப்பை எடுததுககூறியிருப்பதுவ காணைக

'பவணநதி முனிவரை யாதரிததவனும கஙகாகுலததிற பிறந்தவனுமான அமராபரணசியகஙக னென்பான், இபபொழுதைகரு எடஅ வருடஙகட்கு முன் சிஙகாதனமேறிய மூன்றுவது குலோததுஙக சோழராஜனுகரு அடஙகிய ஒரு சிற்றரசன' என்று சிலாசாசந பரிசோதகா வெளிபிட்டிருப்பது கொணடு, இந்நூல் இற்றைக்குச சுமறு எறக்குறைய ஏ00 - வருடஙகளின் முன் இயற்றப்பட்ட தென்று அறியலாம் இநநூலில் உரியியலில ஙக-ஆம் சூததிரததில் "பிஙகலமுதலாம நலலோ ருரிசசொலில நயநதனாகொளலே" எனப் பிஙகலந்தை யென்னும் நூல் மேறசோள் காட்டப்பட்டுள்ளதனல், ஆதிதிவாகரனது புததிரனை பிஙகலமுனிவன் செய்ததும மண்டலபுருடன் சூடாமணிநிகணடு சேந்தன்திவாகரம் என்ற நிகணடுகட்கு முற்பட்டது

மான பிங்கலந்தை என்னும நிகண்டுக்கு இந்நூல் பிற்பட்டதென்பது விளங்குகின்றது. ஸ்ரீவைஷ்ணவசம்பிரதாயத்தில் வழங்குகின்ற திவ்வியப்பிரபந்தங்களின் தனியன்கள் முதலியவற்றிறகு வியாகியாநஞ் செய்தருளிய பிள்ளை லோகாரியசீயர், ''நஞ்சுக நிருள்கழ தீபம் அடைசா நெடும்பிறவி, நஞ்சுகது நல்லவழுதம தமிழ நனனூற றுறைக, ளஞ்சுக நிலகியம் ஆரணசாரம பரசமயப், பஞ்சுகணலினபொறி பரகாலன் பனுவல்களீள'' என்ற பெரிய திருமொழிச சிறப்புபபாயிரத்தில் தமிழ நன்னூல துறைக ளஞ்சுக்கு' என்ப தன்பொருளை விளகுமிடதது, 'தராவிடசாஸ்தரம்' எழுத்துசசொல்பொருள் யாப்பு அலஙகாரம என்கிற விலகஷணமான பஞ்சலகஷணத்தோடே கூடியிறே யிருப்பது; அனறிகே, தமிழுரகு எழுதது முதலான அஞ்சுலகஷணத்தையும் அறுதியிடுவதான நூறாலெனறு ஒரு சாஸ்திர முணடு அதனைச சொல்லிறறுதல் எவம்விதமான 'தராவிட சாஸதர மாசக பஞ்சகத்துக்கு' எனறு எழுதியிருததலால், பிளளைலோகாயசீயா காலதது இநதநன்னூல் பிரசிதமாக இருந்த தெனற அறிபலாம; அவர்காலம் இப்பொழுதைககு ஏறகுறைய நானூறறாறபது வருடஙகட்கு முனபென்ற அறியபபடுகின்றது. இனனும், மேறகணட பெரிய திருமொழிச சிறப்புப்பாயிரசசெய்யுள் கூரத்தாழ்வான் செய்ததாதலால், அதில 'நனனூல்' என்பதற்குப் பிள்ளை லோகாயசீயா இவவனம விபாக்கியானஞ் செயதிருப்பதுகொணடு, கூரத தாழ்வான்காலததே யுள்ளது நன்னூலென்று அறுதியிடவும் இடமுண்டு; கூறததாழ்வானகாலம், எறததாழ எணணூறுவருடததுகு முன்பாகும்.

தமிழிலக்கண மைநதனுளளரும் பெரும்பயன்படுதல் கருதி, எழுததிலக்கணம் சொல்லிலகணம என்ற இரணடுமே இந்நூலிற் கூறப்பட்டுளளன; ஆகலால், இநநூல்-எழுதததிகாரம, சொல்லதிகாரம் என இரண்டுபகுப்பு உடையது. இனி, இநநூறசிறப்புபபாயிரததுள, 'இருந தமிழ்ககடலுள், அரும பொருளைந்தையும் யாவரு முணரத, தொகைவகை விரியிற றருகென ..— மொழிநதனனுக .. . வகுததனன'' என்று கூறியிருத்தலால், இந்நூலின் எழுததுச சொல் லதிகாரஙகள்போலவே மற்றைப பொருள் யாப்பு அணியதி காரஙகளும ஆசிரியராறசெய்யப்பட்டு முறகாலததில் இருந்து பிற்காலத்திற கிடைததில வென்று கொளவாருமம உளா; * அககொள்கையை, மேற்சாட்டிய 'தமிழுக்கு எழுத்து முதலான அஞ்சு லகஷணத்தையும் அறுதியிடுவதான

---

* 'அரும்பொருளைந்து' எனக கூறினமையின், இந்நூலுட் கூறிய பொருள் யாப் பணிக ளென்னும் மூன்று அதிகாரஙகளுமம அககாலத்து உள்ளனபோலும்' எனபது, நன்னூல் விருத்தியுரை.

நன்னூலெனறு ஒரு சாஸ்தர முணடு' என்ற பிள்ளேலோகாயசீயா வியாக கியாநவாககியம் வறபுறுததும இனி, இநநூல இடையூறறின மிகுதியால முடிவுபெறுதலென்பா ஒருசாரா * எவவணமாயினும், நாடெஙகும வழஙகி வருவன இநநூலின எழுதததிகாரமும சொலலதிகாரமுமே யென்பது, யாவாககுஞ் சமமதமே இநநூலின மற்றையதிகாரஙகளும இருந்து கிடை தது வழஙகுமாயின, தமிழிலகணஙக கறபோாக்குப் பொருள யாபபு அணிக ளின் பயிறசி குனறிபபோகாமல எழுததுச சொற பயிறசிபோலவே நிணறு நிறைவுறு மெனபதிற சிறிதும ஐயமிலலே ஆகவே, இநநூலபோலத தெளி வான இலக்கணநூல வேறு எதுவும தமிழில இலலே யெனபதாயிறறு.

இவாமதம ஜூஉ மெனபது, இவா எழுதததிகாரததிலும சொல்லதி காரததிலும முதலிற கூறியுள்ள கடவுளவணகஙகளாலும, மறறுஞ் சிலவாற் றாலும விளஙகும.

இவா இந்நூலில் ஆஙகாஙகு வடமொழிவழகைத தழுவி இலகண மெழுதியுளளதனால், இவாகாலததுச சில முனனமே வடசொறகள தமிழில் மிகுதியாகப படிலதெதாடஙகிவிட்டன வெனபது உணரபபடும. இநநூலின இரணடாம இயலுக்கு 'மொழியியல' எனப் பெயாகுறியாது 'பதவியல்' எனப் பெயாகுறிதததும காணக (மொழி-தமிழ்ச்சொல். பதம - வடசொல்.)

---

* 'மஙகலவ கூறியவழியும நன்னூல முதலியவறறின முடிவு காணுமை யின், மஙகலவ கூறுதவழியும தொல்காப்பியம முதலியவறறின முடிவுகாண டலின், உடன்பாட்டினும எதிரமறையினும நியமந தப்புதலின் எனின:— நன்று சொன்னாய; நன்னூல் முதலியவறறில் இடையூற்றின மிகுதிப்பாட் டால் முடிவுபேறு இன்று' என்ற நாஞ்சிநாதகவுரையைக காணக.

சிறப்புப்பாயிரம்.

மலாதலையுலகின மலகிருளகல
இலகொளி பரபபி யாவையும விளக்கும
பரிதியி னெருதா னகி முதலீறு
ஒப்பள வஃசை முனிவிகந துயாந்த
அற்புத மூாததிதன னலாதரு தன்மையின
மனவிரு ளிரிய மாண்பொருணை முழுவதும
முனிவற வருளிய மூவறு மொழியுளும
குணகடல குமரி குடகட வேங்கடம
எனுநான கெலலையி னிருந்தமிழக் கடலுள
அரும்பொரு ளாநதையுட யாவரு முணரத
தொகைவகை விரியிரு நருகெனத் துன்னா
இகலற நூறி யிருநில முழுவதுந்
தனதெனக கோலித் தன்மத வாரணந்
திசைதொறு நிறுவிய திறலுறு தொலசீர்க்
கருங்கழல வெண்குடைக காநிகர் வண்கைத்
திருந்திய செஙகோற சீய கஙகன்
அருஙகலை விஃஞத னமரா பரணன்
மொழிநதன ஞக முனமோ நூலின்
வழியே நன்னூற பெயரின் வகுத்தனன்
பொன்மதிற் சனகைச சனமதி முனியருள
பன்னருஞ் சிறபபிற பவணநதி
என்னு நாமத் திருந்தவத தோனே.

இது, நூலாசிரியாபெயர் முதலிய பதினென்றையும் விளகுகின்றது

(இதன்பொருள.) மலர் தலை உலகில் - பரந்த இடதையுடைய இவ் வுலகத்திலே, மல்கு இருள அகல நிறைநத வெளியிருள ஒழியும்படி, இலகு ஒளி பரப்பி - விளஙகுகினற (தனது ஆயிரம) கிரணஙகளை விரித்து, யாவை யும விளஙகும் - (கணணுகுகுத தெரியததகக உருவஙகள) எல்லாவற்றையும் காட்டுகின்ற, பரிதியின் - சூரியன்போல, ஒரு தான ஆகி - (உலகஙகட்கெல் லாம்) தான் ஒரு முதல்வனேயாகி, முதல் ாறு ஒப்பு அளவு ஆசை முனிவு இகந்து உயாந்த - பிறப்பும இறப்பும உவமையும் அளவும விருப்பும் வெறப பும் (ஆகிய இவற்றை இயல்பாகவே) நீஙகி நிற்றலிலுமே தலைநினறிய, அற

புத மூாததி - வியகக தநக்க திருமேனியையுடைய கடவுள, தன் அலாதரு தன்மையின - தனது பரவிய குணமாகிய அருளிலாலே, மனம்இருள இரிய - (உயிாகளின) மனததினிருளாகிய அஞ்ஞானம ஒழியுமபடி, மாண பொருள முழுவதுமை - சிறந்த (அறம பொருள இனபம் வீடு எனனும) நான்கு உறதிப பொருளகளையும, முனிவு அற அருளிய - வெறுபபிலலாமல அருளிசசெயத [விருபபததோடு தநத], மூ அறு மொழியுளளும - பதினெட்டுத தேசபாஷைக ளுளளும, குண கடல குமரி குடகம் வேஙகடம எனனும நானகு எலலையின - (கிழகக) கீழ்கடலும (தெறகக) கனனியாகுமரியும (மேறகக) குடகநாடும் (வடகக) திருவேஙகடமலையும எனகிற நானகு எலலைகளுக உட்பட்ட தேச தது (வழஙகுகினற), இருநதமிழ் கடலுள - பெரியதமிழபபாஷையெனனும் கடலில் உளள, அரும பொருள ஐநதையும - (அறிதற்கு) அரியனவான (எழு தது சொல பொருள யாப்பு அணி எனனும) ஐநது பொருளகளையும, யாவ ரும உணர - (இலகக்கியவாராயசசியில்) வல்லவா மாததிரமேயனறி அல்லாத வரும் (எளிதில்) அறியுமபடி, தொகை வகை விரியின தருக - தொகுததும வகுததும விரிததும செய்யப்படுமை நூல்யாபபிலாலே இயறறிததருவாயாக,' என - என்று,—தனனை இகல அற நூறி - பகைவரது பகைமை கெட (அவரை) அழித்து, இரு நிலம முழுவதும தனது என கோலி - பெரிய பூமி முழுவதையும தன்னுடையதாக கைபபறறிகொணடு, தன மதம வாரணம திசை தொறும நிறுவிய - தனது மதயானைகளை(த தனவெறறிக்கு அடை யாளமாக) எடடுதிககிலும (திககுயானைகளைபபோல) நிறுததிய, திறல் - வல்லமையையும, உரு தொல சீர - மிகக தொன்றுதொடடு [பரமபரையாக] வருகினற பெருஙகீரததியையும, கருங கழல - பெருமை பொருநதிய வீரக கழலையும, வெள்குடை - வெணகொறறகுடையையும, காஞசி வள கை - மேகம போன்ற (பிரதியுபகாரததை விரும்பாமற்) கொடுகக்கின்ற கையை யும, திருநதிய செஙகோல் - சோணை [நீதிதவறாத] அரசாட்சியையும் உடைய, அருங கலை விரேதன் - அரிய நூலகளை ஆராய்தலையே பொழுது போக்கும் விளையாட்டாக வுடையவனும, அமர ஆபரணன் - போரை மேற கொளளுதலையே (தனக்கு) ஆபரணமாகக்கொணடவனும ஆகிய, சீயகஙகன - சீயகஙகனென்னும இயறபெயரையுடைய அரசன், மொழிநதனன் ஆக - சொல்ல,—பொன் மதில் சனகை - பொன்மயமான மதிள்சூழ்ந்த சனகாபுரத தில் இருக்கின்ற, சன்மதி முனி அருள் - சதமதியென்னும்முனிவன்பெற்ற, பன் அருஞ சிறப்பின் - சொலலுதறகு அரிய தேஜஸ்மையையும், பவணநதி என்னும் நாமதது - பவணநதி யென்னும இயறபெயரையுமுடைய, இருந தவததோன் - பெரிய தவதததையுடைய முனிவன,—முன்னோ நூலின் வழியே - (தொல்காப்பியர் முதலிய) முனனோரசெய்த இலகண நூலின் வழியாக, நன்னூல் பெயரின் வகுததனன - நனனூ லென்னும பெயரிலல் (இந்நூலை) செயதான; (என்றவாறு.)—ஏகாரம் அறறசை. சீயகஙகன - சிஙகம்போன்ற கஙக ளென்பவன.

ஸ்மதி என்ற வடமொழிப்பெயர் நலலறிவுடையவனென்று பொருள் படும். 'அமர ஆபரணன' என்பதற்கு - போரில் தன்உடமபினமேற் படும் பெருமபுணகளையே ஆபரணமாகவுடையவ னென வுரைத்தலு மொன்று; அமர - ஆகுபெயர.

இதனுள் 'பவணநதி' எனவே நூல்செய்தானபெயரும, முன்னோ நூலினவழி' எனவே நூல்வந்த வழியும், 'நானகெல்லை' எனவே நூல்வழங குமு எலலையும், 'நனனூல' எனவே நூலினபெயரும், 'தொகைவகைவிரியின்' எனவே நூல்யாபபும 'அருமபொருளாநதையும யாவரு முணர' எனவே நூலிறசொல்லபபட்ட பொருளும, அவறறையாராய்வோர இநநூலகேட்ட ற்கு உரியா ரெனனுங கேட்போரும், அவர அபபொருளாநதையும அறிந்து சொறகளின் வழுவை ஒழிதததலாலே மொழிதநிறதநதின் முட்டறுதத லென் னும பயனும, 'சீயகஙகன மொழிதனனகை வகுததனன' எனவே அவ்வரசன் காலதநில இயற்றப்பட்டு அவனது சபையிலே அரஙகேறறப்பட்ட தெனச செயத காலமும், அரஙகேறிய இடமும, சீயகஙகன சொனனதனனும யாவ ரிடதநதும உணடாகிய இரகதநிறனும இயறறினமையாற் காரணமும ஆகிய பதிஞென்றும பெறப்பட்டன; இனி. 'யாவருமுணர' எனவே நிகணடுகறற இலகஷியப்பயிறசி செயதபினபு இநநூல கேட்கதநதக்கது எனனும யாபபுமு, 'சீயகஙகன தருமென மொழிதனன' எனவே கேட்போனும, 'மாண பொருள் முழுவதும' எனவே பயனும பெறபபட்டன வென்பாரு முளர.

இப்பாயிரம, இவ்வொருநூலுகுகே உரிய தாதலால், சிறப்புப்பாயிரமாம்.

சிறப்புப்பாயிரம் முற்றிற்று.

பொதுப்பாயிரம்.

[பாயிரத்தின் டேயர்கள்.]

க. முகவுரை பதிகம அணிந்துரை நூன்முகம
புறவுரை தந்துரை புனைந்துரை பாயிரம.

(இ - ள) முகவுரை .. பாயிரம - முகவுரை பதிகம அணிந்துரை நூன்முகம புறவுரை தந்துரை புனைந்துரை என்பன பாயிரத்தின பெயாகளாம; (எ - று.)

பாயிரம் - வரலாறு இது, வடமொழியில உபோதகாத மெனப்படும. முகவுரை யென்பதற்கு - நூலுககு முன சொலலும படுவ தென்றும, பதிக மென்பதறகு - ஐந்துபொதுவும பதிலெருசிறபபு மாகிய பலவகைப்பொருளகளையும * தொகுதது சொலவதெனறும, அணிநதுரை புனைந்துரையென பவற்றிறகு - நூலின் பெருமை முதலியவை விளஙக அலஙகரிததுசசொல்வ தென்றும, நூனமுக மெனபதறகு - நூலுககு முகமபோல முறபட்டிருபப தென்றும், புறவுரை யெனபதறகு - நூலிறசொல்லிய பொருளல்லாதவை களை நூலின் புறததிலே சொல்வதெனறும, தநதுரை யென்பதற்கு - நூலிற் சொலலிய பொருளல்லாதவைகளை தநதுசொலவ தென்றும பொருள. (க)

[பாயிரத்தின் வகை]

உ. பாயிரம் பொதுசசிறப் பெனவிரு பாறறே.

(இ - ள்.) பாயிரம் - (மேற்சொன்ன) பாயிரமானது,—பொது - பொதுப்பாயிரமும், சிறப்பு - சிறப்புப்பாயிரமுமெ, எனஎனறு, இரு பாறறு. இரணடு வகையை யுடையது; (எ - று.)—எ - ஈறறசை.

தன்னுல் உரைக்கப்படுமெ ஒருநூலுககுமாததிரமே உரியதன்றி எல்லா நூன்முகததும் உரைககத்தககது பொதுப்பாயிர மெனவும, தனனுல் உரைக்கப்படும் ஒரு நூலுககே இன்றியமையாமல் உரியதாய் அந்நூன்முகததிலே உரைக்கப்படுவது சிறப்புப்பாயிர மெனவும அறிக. (உ)

முதலாவது

பொதுப்பாயிரத்தின் இலக்கணம்.

[பொதுப்பாயிரத்தின் இலக்கணம் இன்னதென்பது.]

ங. நூலே நுவலமேவான் நுவலுந் திறனே
கொள்வோன கோடறகூற்ற மைந்தும்
எலலா நூற்கு மிவைபொதுப் பாயிரம்.

---

* "பதிகக ளெவி பலவகைப் பொருளெத
தொகுதி யாகச சொல்லுதல் தானே."

(இ - ள்.) நூலே - நூலினது வரலாறும், நுவல்வோன் - (நூலைக்) கற்பிக்கும் ஆசிரியனது வரலாறும், நுவலுமதிறனே - (ஆசிரியன் மாணாக்கனுக்கு நூலைப்) பாடஞ்சொல்லுதலின் வரலாறும, கொளவோன் - மாணாக்கனது வரலாறும, கோடல கூறறு - (மாணாக்கன) பாடங்கேட்டலின் வரலாறும, ஆம - ஆகிய, இவை ஐந்தும - இவ்வைந்து பொருள்களும, எல்லா நூற்கும - எலலா நூல்கட்கும, (பொதுவா மாதலால்), பொதுப்பாயிரம் - (இவற்றை விளக்கஞசொல்வது) பொதுபபாயிரதின் இலக்கணமாம்; (எ-று) விரிந்தும தொகுத்தும வந்த ஏகாரங்கள் - எண்ணுபவபொருளன; இதனைப் பிறவிடங்கட்கும கொள்க திறன. கூறறு என்றது - வரலாறனை; இதனைப் பிறவறறோடுமை கூட்டுக. (கூ)

க. நூலின் வரலாறு.

[நூல் இன்னதென்பது.]

சு. நூலி னியலலே நவலி னோரிரு
பாயிரந் தோற்றி மும்மையி னெண்ணுப்
காற்பொருட பயத்தோ டெழுமதந் தழுவி
ஐயிரு குற்றமு மகறறிபம் மாட்சியோ டு
எனனென குதநியி னோதநுப படலம
எனனு முறுபபினிற சூதநிரங் காணடிகை
விருத்தி யாகுமை விகறபநடை பெறுமே.

(இ - ள.) (மேறகூறிய ஐநதனுள), நூலின இயல்பு - நூலின் வரலாற்றை, நுவலின் - சொல்லப்புகுந்தால்,—ஓர இரு பாயிரம் தோற்றி - (கீழ்க கூறிய பொதுவும சிறப்பு மாகிய) இருவகைப் பாயிரஙகளையும் மூன்னேயுடையதாய, மும்மையின ஒனறு ஆய - மூவகை நூல்களுள ஒன்றாகி, நால் பொருள் பயததோடு - நானகு புருஷாதநதஙகளாகிய பிரயோசனஙகளுடன், எழு மதம தழுவி - எழுவகை மதஙகளையும தழுவி, ஐ இரு குற்றமும் அகறறி - டதநுவகைக் குற்றஙகளையும நீகி, அ மாட்சியோடு - அத்தனை [பதநுவகை] அழகுகளுடனே கூடி, எண் ஈன்கு உத்தியின் - மூப்பதநிரணடுவகை உதநிகளாகிகொணடு, ஓதது படலம் என்னுமஉறுப்பினின்-ஓதநுமை படலமும என்கிற அவயவஙகளுடனே, சூதநிரம - சூதநிரமும், காணடிகை-காணடிகையுரையும், விருதநி விருதியுரையும். ஆகும்-ஆகின்ற, விகற்பம நடை - வேறுபட்ட நடைகளை, பெறும - பெற்றுவரும்; (எ - று.)

'மும்மை' முதலியவற்றை, மேல்வரும் சூதநிரஙகளிற் காணுக. 'அம் மாட்சி' என்பதில், அகரம் - ஐயிரணடைச சுட்டிற்று. ஓத்து, படலம் = இயல், அதிகாரம; ஓதது - சிறறுறுபபு, படலம - பேருறுப்பு. (சு)

[நூலின் வகை-கூ]

கூ. முதலவழி சாரபென நூலமூன் றாகும்.

---

* இறையனாரகப்பொருளுரை மேற்கோள்.

(இ - ள்.) முதல் - முதல நூலும், வழி - வழிநூலும, சாபு - சாபு நூலும, என - என்று, நூல்—, மூன்றவகையாகும; (எ-று.) இசசூத்திரம, முனேனோ செயததை மேறகோளாகக கொணடது. (நி)

[முதல்நூல்]

சூ. அவற்றுள்,

அ விணபரி னீங்கி விளங்கிய வறிவின்
முனிவன் கண்டது முதனூ லாகும.

(இ - ள) அவற்றுள - அநத மூவகைக நூல்களுள்,—வினையின் நீஙகி (இயல்பாகவே நல்வினை தீவினை யென்னும்) இருவினையினின்றும நீஙகி, விளஙகிய அறிவின் - (தானே இயலபின்) விளஙகின அறிவையுடைய, முனிவன் - கடவுள், கணடது - செய்தது,--முதனூல் ஆகும—; (எ - று)

'முனிவன் கணடது முதனூல' எனறாயினும், அம்முனிவனே வழிபட்டித தலைவராயினூ செய்ததும முதனூ லெனப்படுமென அறிக வருஞ சூததிரததில் 'முன்னோர் நூலின்' எனப் பன்மையாகக கூறுவதும இது பற்றி யெனக் காணக; அவை - அகததியம முதலியன.

இசசூததிரம, தொல்காப்பியததினின்று மேற்கோளாக எடுதது கொள்ளப்பட்டது. (சு)

[வழிநூல்.]

எ. § முன்னோர் நூலின் முடிபொருங கொததுப்
பின்னோன் வேண்டுமை விகறபங் கூறி
அழியா மரபினது வழிநூ லாகும.

(இ - ள்.) முனனோர் நூலின் - கடவுளும் அவனருள்வழிபட்டோரும செய்த நூலகளினது, முடிபு - பொருள்முடிபு, ஒருஙகு ஒதது - முழுவதும ஒதது [வேறுபடாமலிருகக],—பின்னோன் - வழிநூல செய்யபபுகுநதவன், வேணடும் விகறபம் கூறி (முதனூல் இருககவும தான் வேறே வழிநூல் செய்தற்குக் காரணமாக) • இன்றியமையாத சில வேறுபாடுகளையும (அத னோடுகூட்டிச) சொலலி,—அழியா மரபினது - (அவ்வேறுபாடுகள அறி வுடையார பலர்களும் ஒததிருததலால) அழியாமல (உலகததில்) நிலைநிற கின்ற தன்மையை யுடையது,—வழிநூல் ஆகும—; (எ - று.)

எனவே, முதனூலைப் பெரும்பான்மை ஒததுச சிறுபான்மை வேறுபட் டிருப்பது வழிநூ லென்றதாயிற்று. பின்னோன வேணடும விகற்பங கூற லாவது-பழைய இலக்கணஙகளாகிப் பிற்காலத்து வழஙகாதவை உளவாயின் அவற்றை 'இறந்ததுவிலக்கல' என்னும உததியால விலகியும, புதிய இலக்

---

* தொல்காபபியம - பொருளதிகாரம - மரபியல கூசு.

§ இறையனாரகப்பொருளுரை மேற்கோள்.

கணங்களாகிப் பிற்காலதது வழவகிவருபவை உளவாயின் அவற்றை 'எதிரது போறறல்' என்னும உததியால் தழுவியும கூறுதல் முதலியன. வழிநூல் - தொலகாப்பியம முதலியன. இவ்வழிநூல்களெலலாம, ஒருவனுக்கு மகனுன வன் தனமகனுககுத தாதையாவதுபோல, முதலநூலேநோகக வழிநூலாயும் சாபுநூலே நோகக முதனூலாயும நிறகு மென அறிக

இசசூததிரமும, அததசசூததிரமும - முன்னோசெய்தவறறை மேற் கோளாகக கொணடன. (எ)

[சாபுநூல்.] *

அ. § இருவா நூறகு மொருசிறை தொடங்கித்
திரிபுவே றுடையது புடைநூ லாகும.

(இ - ள.) இருவா நூறகும - (கீழ்க்கூறிய) இருதிறததார் (செயத முத னூல வழிநூல எனனும இருவகை) நூலகட்கும, ஒரு சிறை தொடஙகி -

---

* முதனூல வழிநூல் எனனும இரணடே யொழியச சாபுநூ லெனனு தனியே கொளளுதல, ஆசிரியா தொல்காபபியனுககு உடனபா டனறு; "மரபுநிலே திரியா மாட்சிய வாகி, யுரைபடுநூலதா மிருவகை யியல, முதலும் வழியு மென நுதலிய நெறியின" எனற தொலகாப்பியச சூததிரத தைக காணக; அவஙனம கொளளாமைககுக காரணம், அடியிற்காட்டப்படு கிற நசசினாககினியருரை வாககியததால நனகு விளஙகும.—' "நுதலிய நெறி" என்றது எனனெயெனின,—இன்னதே முதனூல் இனனதே வழி நூல் என்பது ஓயாப்புறவு இல்லை; ஒருநூல்பறறி ஒருவன் வழிநூல்செய்த வழி அவவழிநூலபறறிப பினஒருகாலதது ஒருநூல் பிறநததாயின அது வழி நூலெனபபடடு முன்னைவழிநூலே முதனூலெனனப்படு மென்றறகு என்பது. இதனைச சாபுநூ லெனனுமோ வெனின,—வழிநூலாம சார்புநூலு மாக லின் அவபனம கூறுதுயிஞன எறறுககு? சாபுநூலினைப்பற்றி ஒரு நூல் பிறந்தவழிச சாபின சாபெனக கூறவேணடுவ தாகலானும, அதனைசசா நது தோன்றின சாபென்னுஞசொலலே மூமமுறை சொல்லியும் அதன பின தோன்றிய நூறகு நானமுறை சொல்லியும எணணிகநது ஓதலானும் என்பது. மறறு, இரணடாம எனனும முறைமைககண நிறை நூலினையே வழிநூலெனக கொணடு, மூனறுவது தோனறிய நூலே சார்புநூலாகவும் அதன பின்னா நூல செயயபபெறுரெனவுங கொளளாமோ வெனின,— 'முதநூலிறகிடநத பொருளை ஓர உபகாரபபட வழிநூலசெயத ஆசிரியன செய்தககால் சாபுநூலெனப் பின்னா ஓர ஆசிரியன் நூலசெய்ததறுற் பயந்த தெனனெயென்க' எனறாககு, 'வழிநூலும பிறகாலத்து அரிதாமா யின் அதனையும் எளிதாகச செயதலனறே இதறறுற்பயந்தது' எனின, 'அது தானும பின்னெரு காலதது அரிதாமாயின அதனையும எளிதாகச செய்வா னல்லனே?' எனறு மறுகக, இவவாராய்சசி வேணடா வென்றற் கன்றே இவ்விருவகையானும வருதலே மர பென்பா ருயிற்று என்று ஒழிக.'

§ இனைறயளவுபபொருளுரை முறறிற்று.

(பொருளமுடிபு) ஒருபுடை [சிறபானமை] ஒகது, வேறு திரிபு உடையது - மறறவைகளெல்லாம ஒவவாமையை யுடையது,—புடைநூல ஆகும - சாபு நூலாம; (எ - று)

எனவே முதனூல் வழிநூலகட்குச சிறபான்மை ஒததுப் பெருமபான மை வேறபடடுள்ளது சாபுநூலெனற தாயிறறு. இநதன்னூல - தொல சாபபியததைதோகக வழிநூலும, அததியததைதோககச சாபுநூலுமாம.(அ)

[வழிநூல் சார்புநூல்கட்குச் சிறப்புவிதி]

கூ. மூனமேனோ மொழிபொருளே யனறி பவாமொழியும
பொனமேனபோற போறறுவ மெனபதறகும—முன்மேனோரின்
வேறுநூல செயதுமெனு மேறகோளில லென்பதறகுங்
கூறுபழனு சூதகிரதகதின கோள்

(இ - ள.) 'மூனமேனோ மொழி பொருளே அனறி - முதனூல்செயதவா சொன்ன பொருளகளையே பெருமபாலும ஒதிருககவும சிறபான்மை ஒத திருககவும் எடுதது சொலவது மலலாமல, அவா மொழியும - அவாக ளுடைய சொறகளையும, பொனமே போல் போறறுவம - பொனனை போலவே விருமபி வைததுககொளளககடவோம', எனபதறகும - எனனுங கொள்ளைகக அடையாளமாகவும,—'மூனமேனோரின வேறநூல செயதும எனும - மூனமேனோ செயத நூலையே சொலலாமல அநநூலினறும வழி நூல் சாபுநூல் என வேறநூலச செயதோமாயினும, மேறகோள இல் - (இநநூலுள) ஆசிரியவசனம இல்லை,' என்பதறகும - எனறு-சொலலுங குறை ஒழிவதறகாகவும,—பழஞ் சூதகிரதகதின கோள கூறு - (அவாசொல்லிய) பழஞ்சூதகிரஙகளையும ஒவ்வோரிடதகதில் எடுதது சொலலககடவாய; (எ-று)

எனவே, வழிநூல் சாபுநூல்களில் மூன்னோர் கூறிய செய்யுள ஒரோ விடதகதில் இருகதலும இலகணமாயிறறு. தொல்காப்பியதிலிருந்தும பிற நூல்களிலிருந்தும சிறசில சூதகிரஙகள் இந்நூலில் ஆஙகாஙகு எடுத்துக கொளளப்பட்டிருத்தல் காணக.

எனும - எனினு மென்பதன் விகாரம ஆசிரியவசனம், மேறகோள், பழஞ்சூதகிரக்கோள் என்பன - ஒருபொருட்சொறகள.

மூன்னே 'போறறுவம,' 'செய்தும' என உளப்பாட்டுதகன்மைப்பன்மை மூற்றுகளாகவும, பின்னே 'கூறு' என மூன்னிலை யேவலொருமைமூறறு கவும கூறியதனால், இசசூதகிரம, பலாகூடிப்பேசிப் பின்பு ஒருவனைநோகக ஆடிவு சொனனதாகச செய்யப்பட்ட தென அறிக. (கூ)

[நூறபொருட்டயன.]

கo. அறம்பொரு ளின்பவீ டடைதல்நூ றயமே.

(இ - ள.) அறம - தருமமும், பொருள - ஆகதமும, இனபம காமமும, வீடு - மோகூமும, (ஆகிய இச்சானகு புருஷாகதகஙகளையும), அடைதல் - அடைவது,—நூல் பயன - நூலால அடையும பிரயோகனமாம; (எ - று.)

[எழு மதம்]

கக. ∴ எழுவகை மதமே உடன்படல மறுத்தல்
பிறாதம மதமேற் கொண்டு களைவே
தாஅ ளட்டித் தனது நிறுப்பே
இருவா மாறுகோ ளொருதலை துணிவே
பிறா நூற குறறங் காட்டல் ஏனை
பிறிதொடு படாஅன் றனமதங் கொளலே.

(இ - ள) எழுவகை மதம் - எழுவகை மதங்களாவன —உடனபடல் - (பிறர்மதததிற்குக தான) உடன்படுதலும, மறுதல - (பிறாமதததை) மறுத தலும, பிறாதம் மதம மேறகொணடு களைவே - பிறாமதத்தை ஒருவாறு அஙகீகரிதது (ப பினபு) மறுததுவிடுதலும, தான நாடடி தனது நிறுப்பே - தானே ஒருபொருளை எடுததுததாபிதது அதனை (இடஙதோறும) நிலைநிறுத துதலும, இருவா மாறுகோள ஒருதலை துணிவே - ஒன்றறகுஒன்று விரோத மாக இருவராலே கொள்ளபபடட இரணடு விஷயஙகளுள (ஒன்றை நீகஙி) மறறொன்றைத துணிநது எடுததுககொளளுதலும, பிறா நூல குறறம காட் டல்-பிறாசெயத நூலகளிலுளள குறறஙகளை எடுததுக காட்டுதலும், ஏனை - மற்றும, பிறிதொடு படாஅன் தன் மதம கொளல் - பிறாமதததோடு கலவாத வனுயத தனமதததையே தான கொள்ளுதலுமாம; (எ - று.)

மதம - கொளகை. இம மதஙகட்கும, மேற சொல்லப்படும அழகு உதநியென்பவறறிறகும உதாரணம, இநநூலுட் பின்வருமிடஙகளிற பெரும பாலும காட்டபபடும். (கக)

[பத்துக் குற்றம்.]

கஉ. குனறக கூறல மிகைபடக் கூறல
கூறியது கூறல மாறுகொளக் கூறல
வழுஉசொற புணாத்தல மயஙக வைத்தல
வெறறெனத் தொடுததல மறறொன்று விரித்தல்
சனறுதைந திறுதல நினறுபய னினமை
என்றிவை யீரைங் குறறம் நூற்கே.

(இ - ள்.) குன்ற கூறல் - (குறிததபொருளை விளக்குதறகு வேணடுஞ் சொற்களிற்) குறைவுபடச சொலலுதலும, மிகை பட கூறல் - (குறித்த பொருளை விளகுதறகு வேணடுஞ சொற்களினும) அதிகப்படச சொலலுத

---

* இதுமுதல நான்கு சூத்திரஙகளிலுள்ள சொற்றொடாகளை யெழுதி 'இவ்வாறு சொன்னார பாடலஞ் சொன்னும ஆசிரிய ரெனக கொள்க' என்பர் யாப்பருஙகலகாரிகை யுரையாசிரியர்.

லும, * கூறியது கூறல - (முன தான ஒருகால்) சொன்ன தொரு பொரு ளையே (பின்னும் காரணமினறி) [அவசியமிலலாமற] சொல்லுதலும, மாறு கொள கூறல - (முன்சொன்னதற்குப் பினசொலவது) விரோதபபடச சொலலுதலும, வழூஉ சொல் புணாததல - குற்றமுடைய சொற்களைச சோததுணைவததலும, மயஙக வைததல-(இதற்குப் பொருள இன்னதென்று துணியகூடாமல இதுவோ அதுவோ எனறு) மயஙகுமபடி வைததலும, வெற்றென தொடுததல - (பொருள் என்னுங கருத கொள்ளாது) வெளிறு படச சொறகளைச சோததுணைவததலும, மறறு ஒனறு விரிததல - (சொல்லத தொடஙகியபொருளைச சுருககி) மறறொருபொருள (இடையிலே) விரிததுச சொல்லுதலும, சென்று தேயந்து இறுதல - செலலசசெல்ல (ச சொற் செறிவு பொருட்பொலிவுகள) தேயந்து முடியச சொல்லுதலும், நின்று பயன இனமை - (சொறகள) இருஙதும (அவறறுககு) ஒரு பிரயோஜனமும இலலாதொழியச சொல்லுதலும, எனற இவை—,—நூற்கு - நூலுககு, ஆ ஐஙு குறறம - பதது குறறஙகளாம; (எ - று.)

என்றிவை - விகாரம. *வெற்றெனதொடுததல் - வியஙகியார்ததப்பிர தானமாக வல்லாமற கூறுதல்; (வியஙகியாததம - குறிப்புப்பொருள்.)

வடநூலா கூறுகிற § அவயாப்தி, அதிவ்யாப்தி, அஸம்பவம என்னுங குறறஙகளும இவறறுளளே அடஙகுமாறு அறிநது அடககிக்கொளக. (கஉ)

[பத்து அழகு]

கஙு. சுருஙகச் சொலலல விளஙக வைததல
நவின்றோகு கினிமை நன்மொழி புணாததல
ஓசை யுடைமை ஆழமுடைத் தாதல்
முறையின வைபபே உலக மலியாமை
விழுமியது பயத்தல விளங்குதா ரணைதத
தாகுதல நூலிற்கு அழகெனும பத்தே.

(இ - ள்.) சுருஙக சொல்லல - (சொறகள வீணாக விரியாமற) சுருஙகி நிறகசசொல்லுதலும, விளஙக வைததல - (அவ்வாறு சொல்லினும யாவர்க கும பொருளைச சநதேகததுககு இடமாகாமல) விளஙகிததோனற வைதத லும, நவினறோருககு இனிமை - படிபபவாககு இனபதததை தருதலும, நல

---

* யாதாயினும ஒருகிமிதததால் ஒனறனை முறகூறி வேறொருகிமிதத தால அதனையே பின்னுங கூறுதல், அநுவாத மெனனுங குணமா மென்க

§ அவ்யாபதி - இலகஷியததின ஏகதேசததில இலகஷண மிலலாமை; 'பசுவிற்கு வெணணிற மூணடு' என்றல போலவன. அதிவயாப்தி - இலக ஷியமல்லாததிலும இலகஷணமிருபபது; 'பசுவுககுக கொமபு உணடு' எனறல் போல்வன. அஸமபவம - இலகஷியமுழுவதிலும இலகஷணமில்லாமை; 'பசு வுககு ஒற்றைககுளமபு உணடு' என்றல போலவன.

மொழி புணர்தல் - நலலசொறகளைச சோததுவைதததலும, ஓசைஉடைமை சநதவின்பழுடையதாதலும, ஆழம உடைதது ஆதல் - (பாகதகப்பாகத இவ் வளவெனறு வரையறுகதபபடாமல) ஆழ்ந்தகருததுகதகளை யுடையதாதலும, முறையின வைப்பே - (சொல பொருள இயல அதிகாரம் முதலியவறறை யாதாயினும ஓர ஏறற) முறைபபடி (வரிசைபபட) வைதததலும, உலகம் மலை யாமை - உயாநதோர வழகதகதோடு விரோதபபடாமற சொலலுதலும, விழு மியது பயததல - சிறநதபொருளைத தருதலும, விளககு உதாரணதது ஆகு தல் - (எளிதில) விளககதததக உதாரணஙகளை யுடையதாதலும, (என்னும இவை), நூலிறகு அழகு எனும பதது - நூலுககு அழகென்று சொல்லப் படும பததாகும; (எ - று.) (கஉ)

[முபபத்திரணடு உததி.]

கச. நுதலிப புகுதல ஒத்துமுறை வைபபீப
தொகுத்துச சுடடல வகுததுக காட்டல்
முடிதததுக் காடடல் முடிவிடஙக கூறல
தானெடுத்து மொழிதல பிறன கோட் கூறல
சொற்பொருள விரிததல தொடாசசொற் புணர்தல
இரடடுற மொழிதல ஏதுவின முடித்தல்
ஓபபின் முடிததல மாடடெறிந தொழுகல
இறநதது விலககல எதிரது போறறல
முன்மொழிநது கோடடல பின்னது நிறுத்தல்
விகறபத்தின் முடித்தல முடிந்தது முடிததல
உரைத்து மென்றல உரைதததா மென்றல
ஒருதலை துணிதல எடுத்துக காடடல
எடுத்த மொழியி னெய்த வைத்தல
இன தல்ல திதுவென மொழிதல
எஞ்சிய சொலலி னெயதக கூறல்
பிறநான முடிந்தது தானுடன் படுதல்
தன்குறி வழக்க மிகவெடுத துரைத்தல
சொலலின முடிவி னபபொருண் முடித்தல்
ஒன்றின முடிதத றன்னின முடிததல
உய்ததுணர வைபபென உததியெண் ணொன்கே.

(இ - ள்.) நுதலி புகுதல் - (இகஷைசசொல்லே னென்று முதலிற) சொல்லிக தொடஙகுதலும, ஒதது முறை வைப்பு - இயல்களை (யாதாயி னும் ஓர ஏற்ற) முறையினபடி வைதததலும, தொகுத்து சுட்டல் - (பலவற் றையும) திரட்டிசசொல்லுதலும, வகுதது காட்டல் (அவ்வாறு தொகுத்துச் சொல்லியவறறை வெவ்வேறுக) விரிததுச சொல்லுதலும, முடிதது காட் டல் - (மேலோர முடிததவாறு தான்) முடிததுககாட்டுதலும, முடிவு இடம்

கூறல - (தான்சொலலும இலகணைததிறகு) இலகியஙதான்றுமிடத்தைச சொல்லுதலும தான எதெது மொழிதல - (பழஞசூததிரஙகளைத) தான (ஓரோரிடததிலே) எதெதுசசொலலுதலும பிறன கோள கூறல - பிறன் கொணட கொளகையை (த தனது நூலிற) சொல்லுதலும், சொல் பொருள் விரிததல் - சொல்லின பொருள வெளிப்படையாக விளஙகும்படி விவரித துச சொல்லுதலும, தொடரா சொல் புணாததல் - (ஒனறற்குஒன்று) சம்பநத முடைய சொறகளைச சோததுவைகக்கலும, இரணடு உற மொழிதல் - (ஒரு வாக்கியததில) இரணடு [பல] பொருள ஒருஙகே படும்படி சொலலுதலும, எதுவின முடிததல - (முன்பு காரணம விளஙகாமற் சொல்லப்பட்ட ஒன றைய பின்பு) காரணம் விளஙகக்காட்டி முடிவுசெய்தலும். ஒப்பினமுடிததல்- (அஙகே சொல்லக கூடாதாயினும ஒன்றறகுத தான சொல்லும் இலக்கணம் வேறொனறறகும்) ஒத்துவருமாயின் (அதற்கும அதுவே இலகணமாக இயைபில்லாததையும அவ்விடதது) உடன்கூட்டி முடிவுசெயதலும். மாட் டெறிந்து ஒழுகல - (ஒன்றறகுச சொலலப்பட்ட இலகணததை அதனைப பெறுதற்கு உரிய மறறொனறற்கும) மாட்டிச சொல்லுதலும், இறந்த துவிலக்கல - முனபு உள்ளதாயப்பின்பு வழுஙகாதாயின் அதனை விலகுதலும, எதிரது போறறல-முனபு இலலாததாய்ப பினபு வழுஙகிவருமாயின அதனை ததழுவிக் கொள்ளுதலும, முன் மொழிந்து கோடல-முன்பு (ஓரிடத்து ஒன் றைச) சொல்லி (ப் பினபு அதனை வேணடுமிடந்தோறும) எதெதுகொளளு தலும், பின் அது நிறுததல - முறை தவறுமல முன் வைக்கவேணடியதைப் பினனேவைததலும, விகற்பததின முடிததல - (விளஙகுதறபொருட்டுப) பல வேறுபாடுகளின் சிறப்புவாய்பாட்டால முடிததலும, முடிநதது முடிததல - (அவ்வாறு சிறப்புவாய்பாட்டால்) முடிநததை (ப் புலப்படவேணடிப் பொது வாய்பாட்டால் தொகுதது) முடிததலும, உரைத்தும் என்றல - (பின்னே சொல்லபபடுவதை முன்னே ஒரு நிமிததததிறற் சொல்லவேணடின) இத னைப பினனே சொல்லுவாமென்பது தோன்ற அஙகே சுருகஙசச சொலலு தலும், உரைததாம் என்றல - (முன்னே ஒரு நிமிததததிலே சொலலப் பட்டதைப பின்னே சொலலவேணடியவிடதது) இதனை முன்னேதானே சொன்னேமென்பது தோன்ற அஙகே மீளவுஞ சொலலாது விடுதலும, ஒரு தலை துணிதல - (இருவாதலே ஒன்றற்கு ஒன்று விரோதமாகக் கொள்ளப பட்ட இரணடு பகஷஙகளுள்) ஒருபகஷதததை துணிது எடுதது கொளளு தலும, பின் அது நிறுததல - முறை தவறுமல முன் வைக்கவேணடியதைப் பினனேவைததலும, விகற்பததின முடிததல - (விளஙகுதறபொருட்டுப)பல வேறுபாடுகளின் சிறப்புவாய்பாட்டால முடிததலும, முடிநதது முடிததல் - (அவ்வாறு சிறப்புவாய்பாட்டால்) முடிநததை (ப் புலப்படவேணடிப் பொது வாய்பாட்டால் தொகுதது) முடிததலும, உரைத்தும் என்றல - (பின்னே சொல்லபபடுவதை முன்னே ஒரு நிமிததததிறற் சொல்லவேணடின) இத னைப பினனே சொல்லுவாமென்பது தோன்ற அஙகே சுருகஙசச சொலலு தலும், உரைததாம் என்றல - (முன்னே ஒரு நிமிததததிலே சொலலப் பட்டதைப பின்னே சொலலவேணடியவிடதது) இதனை முன்னேதானே சொன்னேமென்பது தோன்ற அஙகே மீளவுஞ சொலலாது விடுதலும, ஒரு தலை துணிதல - (இருவாதலே ஒன்றற்கு ஒன்று விரோதமாகக் கொள்ளப பட்ட இரணடு பகஷஙகளுள்) ஒருபகஷதததை துணிது எடுதது கொளளு தலும, எடுத்து காட்டல - (தான்சொல்லும இலக்கணதிற்கு அமைந்த இலகியதத்தைத் தானே) எடுதது காட்டுதலும, எடுததமொழியின் எய்தவைத தல் - தான் எடுதது காட்டிய இலக்கியததில் (தான் சொலலும இலக்கணத தைப்)பொருந்தியிருக்கவைததலும் இன்னது அல்லது இதுஎன மொழிதல்- (சந்தேகப்படநின்றவிடதது) இதுவன்று இதுதானெனறு துணிந்துசொல்லு தலும், எஞ்சிய சொல்லின எயத கூறல-சொல்லாது விடப்பட்டவற்றிறகுஞ் சொல்லியவற்றால் (இலகணம) பொருதசசொல்லுதலும், பிற நூல் மூடிந் தது தான் உடன்படுதல்-வேறுநூல்களிலே சொல்லப்பட்ட கொள்கையைத தான் அஙகீகரிதததலும், தன் குறி வழக்கம் மிக எடுத்து உரைத்தல் - தான்

(நூதனமாகக) குறிதது வழங்கியதை (ப் பல இடஙகளில) அதிகமாக எடுத் துசசொல்லுதலும, சொலலின முடிவின் அ பொருள் முடிதததல் - சொல் முடிந்தவிடதது அதனபொருளையும முடியவைததலும, ஒன்று இனம் முடித் தல் தன இனம முடிததல-வினியால் ஒறறுமைப்பட்டவறறை ஒருஙகுகூட்டி முடிததல்=ஒனறைசசொலலுமிடதது அதற்கு இனமாகிய மறறொன்றை யும (வினியாதிருஙகவேணடி அதனுடனே) கூட்டி முடித்தலும, உய்த்து உணர வைபபு - (சிலசூதரவிதிகளைகொணடு) ஆராய்ந்து அறியுமபடி (ஒரு பொருளை) வைததலும, என - எனறு, உததி - தநதிரயுகதிகள்,—எண நானகு - மூப்பததிரணடாம; (எ - று.)—உததி=யுக்தி

'ஒனறினமுடிததல் தன்னினமுடிததல' எனபது - ஓர் உகதி; இதனை இரணடுஉததியாகவகொணடு, 'உயததுணரவைப்பெனும' எனப பாடமோதி, அதனை உததிககு விசேடணமாகக உரைபபாரும உளர. அவ்வுரைககு, ஒன் றினம - ஒருபொருட்கூட்டமும, தனனினம - பலபொருளீட்டமுமாம. மதத திலுளளும அழகிலுள்ளும வருவன சிலவறறை உததியுள்ளுற கூறியது என்னையெனின,—கொளகைபறறி மதமெனறும சிறபபுப்பறறி அழகென் றும, இந்த மதம அழகு முதலிய எலலாம் புதநிருட்பதகால் அமைதல்பறறி உததியென்றும கூறப்பட்டன வெனக தலைமைபறறிக கூறிய இமமூப்பத் திரணடே யனறி, உரையிறகோடல், உடமபொடுபுணாததல், எறபுழிககோ டல், மொழிந்தபொருளோ டொனற அவ்வயின மொழியாததனையும் முட் டின்று முடிததல முதலாகப பிறவும் சில உள்ளன வெனக கொள்க; அவற றையும் ஒருவாறு இவறறில் அடககவுறகூடும. (கச)

[உத்தி இன்னதென்பது]

கடு. நூறபொருள் வழுககொடு வாய்பபக காட்டி
எறபுழி யறிந்திகற கிவ்வகை யாமெனத
தகுமவகை செலுத்துதல தநதிர வுததி.

(இ - ள) நூல் பொருள - ஓர இலகஷணநூலிறற சொல்லப்படுகின்ற பொருளை, வழுககொடு வாயபப காட்டி - உலகவழுககுச செய்யுள்வழுககு களோடு பொருநதுதல காணபிதது, எறபு உழி அறிந்து - (மறறநூலிலகஷிய நூலி லும) எறகும இடததை அறிநது, இதறகு இ வகை ஆம என - இவ்விடத துககு இப்படி ஆமெனறு நிணைதது, தகும வகை - தகுதபடியாக, செலுதது தல் - நடதது வது,—தநதிரம உததி - தந்திரயுகதியாம; (எ - று.)

தநதரம, யுகதி என்னும வடசொறகளுககு - முறையே நூல் என்றும, பொருநதுமவிதம் என்றும பொருள. (கடு)

[ஒத்து.]

கசு. நேரின மணியை நிரல்பட வைத்தாங்கு
ஓரினப் பொருளை யொருவழி வைப்பது
ஒத்தென மொழிப வுயர்மொழிப் புலவர.

(இ - ள்) நோ இனம மணியை - ஒரு சாதியாயுள்ள இரதினங்களை, நிரல் பட - வரிசையாக வைத்து ஆங்கு - பதித்துவைத்தாற் போல,—ஓர் இனம பொருளை - ஒருசாதியாயுள்ள பொருள்களை, ஒரு வழி வைபபது-ஒரு வழிபபட வைத்துச சொல்வது, ஓத்து - இயலென்னும உறுப்பாம, என - என்று. உயா மொழி புலவா - சிறந்த நூல்களை யறிந்த புலவாகள, மொழிப - சொல்வாாகள; (எ - று)—மொழி - நூலுக்குக கருவியாகுபெயா.

நோதல - ஒன்றுபடுதல். 'நோினம' எனவே, ஒருசாதியாயினும தமமில் ஒத்தனவே கூறலவேணடும என்பதாம. 'உயாமொழிப்புலவா' என்றது, அங்ஙனம நூல்செயதல உயாகுதோாகட னென்றவாறு. ஓத்தெனினும, இய லெனினும் ஒக்கும.

இதுவும், வருஞ்சூத்திரமும - * தொல்காபபியத்தினின்று இவ்வாசிரிய ரால எடுத்துக்கொளளப்பட்டன (கசு)

[படலம்.]

கள. ஒருதெறி யின்றி விரவிய பொருளால்
பொதுமொழி தொடரி னதுபடல மாகும

(இ - ள்.) ஒரு தெறி இன்றி விரவிய பொருளால் - ஒருவழிப்படாமற கலந்த [பலவேறுவகைப்பட்ட] பொருள்களோடு பொருந்தி, பொது மொழி தொடரின் - பொதுவகையாகச் கூறினால், அது—. படலம ஆகும - படல மென்னும உறுப்பாம; (எ - று.)

படலமெனினும, அதிகாரமெனினும ஒக்கும. § இயலென்பது - ஒருசா திய பொருள்கொண்டது, படலமென்பது - பலசாதிபபொருள்கொண்டது என அறிக. இயலென்பதற்கு உதாரணம-இந்நூலில எழுத்தியலில எழுத்தி லக்கணமே வருதலும, பதவியலில பதவிலக்கணமே வருதலும, புணரியலில் புணர்ச்சியிலக்கணமே வருதலும, அதிகாரமென்பதற்கு உதாரணம - எழுத ததிகாரத்தில் இவ்விலக்கணங்களெல்லாம பொருந்தி வருதலும் காண்க (கள)

[சூத்திரம்.]

கஅ. சில்வகை யெழுத்திற் பலவகைப் பொருளை
செவ்வ னுடியிற் செறிதகினிது விளக்கித்
திட்ப நுட்பஞ் சிறந்தன சூத்திரம்.

(இ - ள்) ஆடியின் - (பெரிய உருவங்களின் பிரதிபிம்பதத்தை தன்னு ள்ளே செவ்வையாக அடக்கி இனிதாகக்காட்டுகின்ற சிறிய) கண்ணாடிபோல, சில் வகை எழுத்தில் - சிலவகை யெழுத்துக்களாலாகிய சொற்களில், பல் வகை பொருளை - பலவகைப்பட்டு அகன்ற பொருள்களை, செவ்வன் - செவ் வையாக, செறித்து - அடகி, இனிது விளகி - (நோகருவார்க்கு) இனிய

---

* தொல்காபபியம - பொருளதிகாரம - செய்யுளியல - களக, களஉ.

§ இத்தன்மை மாறியும் வரும; திருக்குறள் முதலியவற்றிற் காண்க.

தாக (அப்பொருளை) விளகசசெயது,— திட்பம் - (குறறமில்லாமையாற்) சொல்வலிமை பொருள்வலிமைகளும, நுட்பம - (ஆழமுடைமையாற்) பொருள் நுணுகசகசகளும; சிறந்தன - சிறநதுவருவன —சூததிரம் சூததிரகளாம; (எ - று.) (கஅ)

[சூத்திரநிலை]

கக. ஆறவெழுழுகக ளரிமா நோக்கந தவளைப
பாயததுப பருநதின்வீழ வன்னசூத் திரநிலை.

(இ - ள) சூததிரம நிலை-சூததிரஙகள ஒன்றேடொன்று பொருளால் தொடாநதுநிறகும நிலைகள்,— ஆற ஒழுகசு இடையறாமல் ஒருமுகமாகவே செலலுகினற) ஆறறுநீரோட்டதனதையும, அரிமா நோகசம - (முனனுமபின் னும பாரகசின்ற) சிஙகததின பாரவையையும. தவள பாயதது - (நடுவே சிறிது இடம்விட்டுக குதிகசின்ற) தவளையின குதிபபையும, பருநதின வீழ்வு- (நெடுநதூரததிலிருநது ஒனறைவெளவிபபோதறகுத தலைகீழாக விழுகின்ற) பருந்தின வீழசசியையும, அனன - போலவனவாம; (எ - று.) (கக)

[சூத்திர வகை]

20. பிணடந தொகைவகை குறிபபே செயகை
கொணடியல புறனடைக கூறறன சூததிரட.

(இ - ள.) சூததிரம - சூததிரஙகள,—பிணடம - (பலதிறபபொருள்களை யும ஒருஙகுதிரட்டிககூறும) பிணடசூததிரமும, தொகை - (அப்பலதிறப பொருளகளையும வேறுவேறுகக தொகுததுச சொல்லுக) தொகைசசூததிர மும, வகை - (அவ்வாறு தொகுத்துசசொலலப பட்டவறறை வேறுவேறுக வகுததுச சொல்லும)வகைசசூததிரமும, குறி - (இவைஉயிர இவைமெய்என் பது முதலாக அறியவருஙு) குறிசசூததிரமும, செயகை - (புணரசசிமுடிபு முதலியவறறைச செயகின்ற)செயகைசசூததிரமும, கொணடு இயல புறன் அடை - (இவற்றையெல்லாம) ஏறறுககொணடு (இவறறின்) புறதது அடுதது வரும புறனடைசசூததிரமும ஆகிய, கூறறன-(ஆறு) பிரிவையுடையனவாம.

இநநூலில, பிணடசூததிரம -'நனகியமபுவ னெழுததே" எனறுற போலவன.தொகைசசூததிரம -"பனனிருபாற்றதுவே" எனறுற போல்வன. வகைசசூததிரம - 'மொழிமுதற்காரணமாம" எனறுற போலவன. குறிச சூததிரம - "அமழுத லீராறுவி" எனறுற போல்வன. செய்கைசசூததிரம- "ணனவல்லினமவரட் டறவும" எனறுற போல்வன. புறனடைசசூததிரம் - 'இடையுரி வடசொலின்" என்றுற போல்வன. (உ0)

[உரையின் பொதுவிலக்கணம்.]

உக. பாடங் கருதிதெ சொலவகை சொறபொருள்
தொகுத்துரை யுதாரணம் விரிவிடை விடசேடம்
விரிவதி காரந் துணிவு பயனீறு
ஆசிரிய வசனமென றிவை ழுணரிய.

(இ - ள்.) பாடம - மூலபாடமெடுத்துரைத்தலும், கருத்து - (தாறபரியத்தைச சுருக்கமாக எழுதுக) கருத்துரையும, சொல வகை - பதங்களைப் பிரித்துரைத்தலும, சொல் பொருள் - சொலலுக்குப் பொருளெழுதும பதவுரையும, தொகுத்துரை - பதத்தைத்த கனித்தனி எடுத்துப பொருளெழுதாமல) தொகுபபாக எழுதுகின்ற பொழிபபுரையும, உதாரணம - உதாரணமெடுத்துரைத்தலும, விஞ-(தானே) விஞவிசகொளளுதலும, விடை-(தானே அவ்வினாக்களுக்கு) உத்தரமுரைத்தலும, விசேடம (சூத்திரத்துள்ள பொருளன்றியும அவ்விடத்துக்கு, வேண்டுவனவற்றைச சாற்றுரைத்தலும, விரிவு-(வேண்டுவனவற்றையெல்லாம) விரித்துரைத்தலும, அதிகாரம - அதிகாரத்தோடு பொருந்தக காட்டியுரைத்தலும, துணிவு - (சந்தேகபபட்டினற விடத்து இதற்கு இதுவே பொருளெனத) துணிந்துரைத்தலும, பயனுரை-(இவ்வாறுசொலலியதனால வந்த, பயன இதுவென றுரைத்தலும, ஆசிரிய வசனம - ஆன்றோர நூல்களினின்று மேற்கோள்காட்டியுரைத்தலும, என்று-, உரை - (நூலுக்கு) உரை, ஈர ஏழ் - பதினென்குவகையாகச செய்யபபடும.

சொல்வகை எனபதற்கு-சொற்களுக்கு இலக்கணமுதலியன உரைத்தலெனபாரு முளா. (உக)

[காண்டிகையுரை]

உஉ. கருத்துப பதபபொருள் காட்டு மூனறினும
அவறறிறுதி விஞவிடை யாக்க லானுஞ்
சூத்திரத் துட்பொருள் தோற்றறு வ காண்டிகை.

(இ - ள்.) (மேற்கூறிய பதினெனகளுள்), கருத்து - கருத்துரையும, பதப் பொருள - பதவுரையும், காட்டு - உதாரணமும ஆகிய, மூனறினும - மூன்று வகைகளாலும, — அவறறிறுதி - அம்மூனறனிறுதியே, விஞ விடை ஆக்கலானும - விஞவும விடையும ஆகிய இரண்டுவகைக்கூடயுங் கூட்டிச்சொல்லுதலானும, — சூத்திரத்து உள பொருள - சூத்திரத்திலுள்ள பொருளை, தோற்றறுவ - விளக்கியுரைபபன, — காண்டிகை - காண்டிகையுரைகளாம; (எ - று.)

'மூனறினும்' எனப் பிரித்துக கூறியதனால, விஞவிடை யினறியும் காண்டிகையுரை வழங்கு மென்க. (உஉ)

[விருத்தியுரை.]

உங. சூத்திரத துட்பொரு ளனறியு மாண்டைக்கு
இன்றி யமையா யாவையும விளங்கத
தன்னினுமா யன்னிய பிறறா மாறுபட
ஐய மகலவைக காண்டிகை யுறுபயம் போறு
மெய்யினை யெஞ்சா திசைபபது விருத்தி

(இ - ள்.) சூத்திரத்து உள பொருள் அன்றியும - சூத்திரத்தில உளள பொருள்மாத்திரமே யல்லாமலும ஆண்டைக்கு - அவ்விடத்துக்கு, இனறி அமையா - இல்லாமல்முடியாத [அமிசமான], யாவையும் - எல்லாப் பொ

ருள்களுமை, விளங்க - விளகுமபடி, தன் உரையாலும் - தான் உரைக்கும உரையாலும், பிற நூலாலும - ஆசிரியவாசனங்களாலும, ஐவ காணடிகை உறுப்பொடு - (மேறகூறிய) காணடிகையுறுபபு ஐநதிலுைம, ஐயம் அகல - சநதேகந தீர, மெயயினை - மெயயான பொருளை, எஞசாது - குறைவுபடாமல [விரிதது], இசைப்பது - உரைபபது,—விருதது - விருததியுரையாம

மேறகூறிய பதிஞென்கு வகையுங கொணடது விருததியுரையென்க. ()

[நூல் என்னும் பெயாக்குக காரணம்.] -

உச. பஞ்சிதன் சொலலாப் பனுவ லிழையாகச்
செஞ்சொற புலவனே சேயிழையா—எஞ்சாத
கையேவா யாகக கதிரே மதியாக
மையிலா நூனமுடியு மாறு.

(இ - ள.) தன சொல பஞ்சி ஆ - தனசொறகளை பஞ்சு ஆகவும, பனுவல இழை ஆக - செயயுளை இழையாகவும, செம செல் புலவனே சேயிழை ஆ-செவ்வையாகிய சொறகளை யறிநத புலவனை நூறகினற பெணணுகவும, எஞசாத வாயே கை ஆக - குறைவிலலாத வாயே கையாகவும, மதியே கதிர ஆக - அறிவே நூறகுங கதிராகவும, மை இலா நூல் - குறறமில்லாத கல்வி நூல், முடியும ஆறு - முடியுநதன்மை, (இது; (எ - று.)

ஆதலால், நூலெனறது - உவமவாகுபெயராம பஞ்சுகொணடு இழை தது நூறகபபடுமை நூல் போலச சொறகொணடு தொடுதது அமைககப்படுவது நூ லென்க. பஞ்சி=பஞ்சு; பஞ்சு இதன எனறும பிரிககலாம. (உச)

[இதுவும் அது.]

உரு. உரததின வளமபெருககி யுள்ளிய தீமைப
புரததின வளமுருககிப பொலலா—மரகதின்
கனகமேகாடடந் தீாகநூ லஃதேபான மாந்தர
மனகமேகாட்டந தீாகநூன் மாணபு

---

* 'இனி நூலெனற சொறகுப பொருள யாதோ வெனின்—நூல் போறலின், நூலென்ப; பாவைபோல்வாளை பாவையென்றது போல. என்னை? நுணணிய பலவாய பஞ்சின நுனிகளாற் கைவல்மகளுஉத் தனது செயறகைநலந தோனற ஓரிழைபபடுததலாம, உலகதது நூல்நூறற லென பது அவ்வாறே, சுருஙகதுபரந்த சொற்பரவைகளாற பெருமபுலவன் தனது உணாவுமாட்சியின பிணடம படலம முதலிய பலவகைபபடட பாடகமாகிய நூறகபபடலி னெனபது நூனி, ஒருசாரார, நூல்போலச செபபஞசெயதலின நூலெனப. இனி, தநதிர மென்னும வடமொழிபபொருளை நூலென வழஙகுதல் தமிழவழக கெனக கொளக. இது, நூலென்ற சொற்குப் பொருள' எனற இறையனாரகப்போநஞரை அறியத்தக்கது. இனி, நூல் எனற பெயரை 'ஸூதரம' எனறும வடமொழியின் பொருள மைதத தென்பாருமு உளர.

(இ - ள்.) புரந்தினை உயதந்தினை வளம பெருகஙி - உடமபினுள உள்ள அறிவின் வளதமத வளாவிதது,—உளளிய தீமை வளம மூருகஙி-நிணகபபட்ட தீமையாகிய அறியாமையின மிகுதியை ஒழிதது,—பொலலா மரததின கனம கோட்டம் தீாகளும நூல அஃதே போல - கெட்ட மரததினது மிகக கோணலேப போகளுகினற எறறு நூலின அமமாட்சிமை போலவே, நூல மாணபு - கலவி நூலின மாட்சிமை மாநதா மனம கோட்டம தீாகளும மனிதரது மனததின கோணலேப போகளும, (எ - று)

இதனாலும, நூல - உவமவாகுபெயராம. மரம முதலியவறறின கோணலேத தீாதலுச செபபளுசெயயும எறறு நூலபோல மனததின் கோணலேத தீாதலுச செவ்வைசெயவது நூலெனக. (உந)

உ. ஆசிரியனது வரலாறு.

[நல்லாசிரியனிலக்கணம.]

உசூ. குலனருள தெயவங் கொளகை மேனமம
கலேபயில தெளிவு கடடுரை வன்மை
நிலமலே நிறைகோல மலாநிகா மாட்சியும
உலகிய லறிவோ டுயாகுண மிஜேயவும
அமைபவன நூலுரை யாசிரி யனமே.

(இ - ள.) குலன் - உயாகுடிபபிறபும அருள - ஜீவகாருணயமும, தெயவம் கொளகை - கடவுள்வழிபாடும, மேனமை - பெருநதனமையும, கலேபயில் தெளிவு - (பல) நூலகளிற பழகிய தோசசியும, கட்டு உரை வன்மை - (நூறபொருள்களே மாறுகாகா எளிதில உணருமபடி) தொடுதலுச சொலலுகின்ற சொலவன்மை [போதநாசகதி] யும, நிலம மலே நிறைகோல மலாநிகா மாட்சியும - பூமியையும மலையையும தராசுகோலேயும பூவையும ஒககினற குணஙகளும, உலகு இயல் அறிவோடு - உலகநடையை யறிகிற அறிவும, உயா குணம இஜேயவும - இவைபோலவன பிற உயாந்த குணஙகளும, அமைபவனே - பொருநதியிருகபபெறறவனே,—நூல உரை ஆசிரியன - நூலேக கறபிககும ஆசிரியனுவான; (எ - று.)

நிலம மலே நிறைகோல் மலா நிகா மாட்சியை, அநதத நானகு சூதநிரஙகளால் முறையே கூறுவர் ஈறறிலுளள பிரிநிலேயேகாரம, பிரிததுக்கூடடப்பட்டது. (உசூ)

[க. நிலமாட்சி.]

உஎ. தெரிவருமை பெருமையுந திணமையும - பொறையும
பருவ முயறசி யளவிற பயத்தலும
மருவிய நன்னில மாண்பா குமமே.

(இ - ள.) தெரிவு அரு - (ஓரிடததில் நின்று முழுவதுங) காணுதறகு அரிய, பெருமையும - (உருவபபரபபின) பெருமையும, திணமையும - (பெரிய

---

* " அகழ்வாரைத் தாஙகு நிலமபோலத தமமை, இகழ்வாரப பொறததல் தலே ' எனற திருககுறளேக காணக.

பாரஞ்செய்து தன்மேல் நெருஙகியவைகளாற கலஙகாத) வலிமையும், பொறையும - (தனனையடுதத மனிதா தோணடுதல முதலிய குறறஙகளைச செய்தாலும பொறுககினற)பொறுமையும, பருவம முயறசி அளவின் பயததலும - தகபருவததிலே(உழவாசெயகின்ற)முயறசியளவுககுத தகுதியாக (அவாககுப படன கொடுததலும,—ஈல் நிலம மருவிய மாணபு ஆகும - கல்லநிலததினிடகதுப பொருநதிய நறகுணஙகளாம: (எ - று.)

பிறரால் வகுததறியப்படாத கலவியறிவின பெருமையும, பெரியவாதகுச செய்து தனமேல் நெருஙகினவராற கலஙகாத வல்லமையும, தனனையடித் தவா இகழ்தல் முதலிய குறறஙகளைச செயயினும பொறுககும பொறுமை யும, மாணகாக செய்யும் முயறசியளவிறகுதக அவாகளுப் பயனுத தருத லும ஆசிரியனிடதது பொருநதுஙு குணஙகளாதலால, நிலம அவணுககு உவமையாமென அறிக. 'தெரிவரு' எனபதுத திணைமபொணைகளோ டும கூடடுக (உஎ)

[உ. மலைமாட்சி]

உஅ. அளகக லாகா வளவும் பொருளுந்
தூளக்க லாகா நிலையுந் தோற்றமும்
வறபடினும வளநதருமை வண்மையு மலைகமேக.

(இ - ள்) அளக்கல ஆகா - அளவுசெயதற்கு அரிய, அளவும - தன் வடிவகதின் அளவும, பொருளும - பலவகைப்பொருள்களை யுடைமையும, தூளககல் ஆகா நிலையும (எபபடிப்பட்டவலிமையுடையவாகளாலும) அசைக கப்படாத உருவத்தின் நிலைமையும, தோற்றமும - (நெநெதூரதது நினறாலுங) காணப்படுகின்ற உயாசசியும, வறபடினும வளம் தரும வண்மை யும - (மழைபெய்யாமல்) வறநதுபோனாலும (தன்னைசசேர்ந்த உயிாகட்கு) நீவளததைக கொடுககினற கொடையும,—மலைககு - மலைககு (உள்ள நற்குணஙகளாம); (எ - று.)

அளவுகாணகூடாத கல்வியினவும, பலவகை நூற்பொருள்களும, எப்படிபபட்ட புலமையுடையோராலும அசைக்கப்படாத கல்வியறிவின நிலையும, நெடுந்தூரதது நினறாலும அறியப்படும உயாசசியும, பொருள வருவழி வறந்தாலும தன்னைசசோந்த மாணாக்காக்கு கல்விப்பொருளைக கொடுக்குங கொடையும ஆசிரியனுககு உள்ள குணஙகளா மாதலால், மலை அவனுககு உவமையா மென அறிக 'உளகலாகா' என்பதைப் பொரு ளோடும கூட்டுக மலைக்கு மாண்பாகும என முறகூறுதிரதது நின்றும வினை வருவித்து முடிக்க. (உஅ)

[ஙு. நிறைகோல்மாட்சி]

உகூ. ஐயந் தீரப் பொருளை யுணர்த்தலும்
மெய்ந்நடு நிலையு மிகுநிறை மேகாற்மே.

---

*'சமன்செய்துசீர்தூககுங கோலபோ லமைந்தாருபாற, கோடாமை சான்றோர்ககு அணி"என்ற திருக்குறள் காணத்தககது.

(இ - ள்.) பொருளை ஐயம தீர உணாததலும - (நிறுக்கப்பட்ட) பொருளினளவைச சந்தேகந தீரக காட்டுதலும, மெய நடு நிலையும - உணமை பெறுத தான (இணடுதட்டுக்கும) நடுவே (ஒருபாறகோணுமல) நிறறலும், —நிறைகோறகு மிகும - தராசுகோலுககு (நற்குணஙகளாக) மிகும; (எ று)

விளுவப்பட்ட சொறபொருளி னியல்பைச சந்தேகந்தீர அறிவிததலும, புலவா இருவா மாறுபட்டாராயின உணமைபெறுத தான அவ்விருவாகளும நடுவாகப பகூபாதமினறி நிறறலும ஆசிரியனிடதது குணஙகளாக மிகு மாதலால், நிறைகோல அவனுககு உவமையா மென அறிக ஆசிரியனுககு மெய்ந்நடுநிலை - மாணாகளாபலருள ஒருவனிடதது விருபபாகவும ஒருவனி டதது வெறுபபாகவும உணாததாணமையுமாம (உக)

[சு மலாமாட்சி.]

நூ0. மங்கல மாகி யினறி யமையாது
யாவரு மகிழுந்து மேறகொள மெலகிடை
பொழுதின முகமலா வுடையது பூவே

(இ - ள) மஙகலம ஆகி - சுபகாரியஙகடகு உரியதாய, இனறி அமை யாது - (அலஙகரிககுந தான) இலலாமல் (யாதொருசெயகையும) முடியா தாக, யாவரும மகிழ்நது மேல கொள - கணடோரெல்லாரும விரும்பி மேலாகத தனனை சூடிககொள்ள, மெலகி - மெனமைகுணமுடையதாய, பொழுதில் முகம மலாவு உடையது - மலாதறகு உரிய காலதது முகமலா தலை யுடைமை,—பூ பூவின குணமாம; (எ - று.)

சுபகாரியத்துககு உரியனுயச சிறப்பிககுந தான இலலாமல் யாதொரு செயகையும முடியாதாகக கணடோரெலலாரும விரும்பிமேலாகத தனனை வைததுக்கொளள மெலலிய குணமுடையவனுகிப் பாடனுசொல்லுதறகுரிய காலதது முகமலாசசிபை யுடையவனுயிருததல் ஆசிரியனுக்குக குணமாத லால், பூ அவனுககு உவமையா மென அறிக. (நூ0)

[ஆசிரியராகாதவர்]

நூக. மொழிகுண மின்மையு மிழிகுண வியலபும
அழுககா றவாவஞ்ச மசச மாட லும
கழறகுட மடறபனை பருத்திக குண்டிகை
முடத்தெங கொபபென முரண்கொள் சிந்தையும்
உடையோ ரிலரா சிரியரா குதலே.

(இ - ள்.) மொழி குணம் இனமையும - பாடனுசொல்லுக குணமிலலா மையையும, இழி குணம இயல்பும - தாழ்ந்த குணமாகிய சுபாவததையும, அழுக்காறு - (மாணாகாககு வருங கல்வியைககுறிததுக் கொள்ளும)பொரு மையையும, அவா - (செல்வத்தின்மேல அதிகமாகவைககும) ஆசையையும, வஞ்சம் - (மெய்ப்பொருளைமறைத்துப் பொயபபொருளைககூறி) வஞ்சித தலையும, அசசம ஆடலும - (கேட்பவர்ககு) அசசமுணடாகப பேசுதலையும,

கழல்குடம் மடல்_னை பருகதிகுணஉகை முடமகஙகு ஒப்பு என மூரண கொள சிங்கையும - கழறகாயபெயத குடமும கூரிய கருக்கு மடல்கள் விரி யபபெறற பனைமாமும பருசுஅடைதத குடிக்கையும வளைந்த தென்னைமர மும(ஆகிய நான்கும தமகு ஒப்பென்று சொல்லுமபடி மாறுபாடுகொணட மனத்தையும உடையோர - உடையவராகள,—ஆசிரிபா ஆகுகல் இலா - கற் பிகளும ஆசிரிய ராகுக விலராவா[ஆசிரியராகார]; (எ - று.)

இனி, மொழிகுணமின்மை' என்பதறகு - கீழ் நல்லாசிரியர்க்குச் சொன்ன நற்குணஙக ளிலலாமை யெனறும், 'போதிகளுந் திறமில்லாமை யெனறும, 'அசசமாடல' என்பதறகு - சமைகளு அருசுதலையுடைமை யென் றும பொருள் கொளளலாம கழறகுடம முதலியவறறின் தன்மையை, மேல் நான்கு சூதிரஙகளால் முறையே கூறுவர. (ஙக)

[க. கழற்குடத்தின் தன்மை.]

ஙஉ பெயதமுறை யன்றிப பிறழ வுடன்றருஞ்
செய்தி கழற்பெய் குடத்தின சீர.

(இ - ள்) பெய்த முறை அன்றி - (முனபு தனனுள்ளே) இட்ட முறை யின்படி யல்லாமல், பிறழ - (முன இடபபட்டனவையும பின் இடப்பட்டனை யும அமமுறை) மாறிபபோமபடி, உடன் தரும - (கொட்டுமபோது) விரை விலே (தனனுளளே கொணட கழறகாய்களை) கொடுகஙின்ற, செய்தி - செயகை,—கழல பெய் குடததின சீர - கழறகாய்பெய்த குடததின் தன்மை யாம; (எ - று)

தாம கறறுகொணடமுறையினு லல்லாமல முன பின்னுக அம்முறை மாறுபட போதிசகுமபோது தமமுளளே கொணட நூற்பொருள்களை விரை விலே தருகினற செய்கை ஆசிரியராகாதவரது குறற மாதலால், கழற்குடம அவாக்கு உவமையா மென அறிக (ஙஉ)

[உ மடறபனையின் தன்மை.]

ஙங. தானே தரக்கொளி னனறித தனபால
மேவிக கொளககொடா விடதததது மடறபனை.

(இ - ள்.) தானே தர - (தன பழஙகளை) தானே கொடுக்க, கொளின் அன்றி - கொணடா லலலாமல, தனபால மேவி (ஒருவர்) தன்னிடம நெருஙகி வறிவரது, கொள - பறிதது கொளளுமபடி, கொடா இடததது - இடஙகொடாதது,—மடல பனை - (தனவடிவமுழுவதும) கூரிய கருகுமடல் கள விரியபபெறற பனைமரததின தன்மையாம; (எ - று.)—இம்மடறபனையி லேறுவா ரமமடலகளின் கருகுகினற கொடும்புணபடுவ ரென்க.

தாமே தமமிடததிலுளள நூறபொருளகளை சொல்லப் பிறா அறிந தது கொணடா லல்லாமல ஒருவா தமமிடம நெருஙகி வந்து விணவி அறிந்து கொள்ள இடஙகொடாதவர் ஆசிரியராகாதவ ராதலால, மடறபனை அவாககு உவமையா மென அறிக. கொடாவிடததது - விருதி பிரிதததுக கூட்டப் பட்டது. (ஙங)

[கூ. பருத்திக்குணடிகையின் தன்மை]

கூச. அரிதிற் பெயகொண் டப்பொரு டான்பிறாககு
எளிதீ விலலது பருததிக குண்டிகை.

(இ - ள்) அரிதின் பெய கொணடு - (பருஉச உட்கொணடபோதும்) அருமையாக [வருதததேதாடு] (சிறிதுசிறிதாக) அடைகதத (தன்னுள்ளே) கொணடு, அ பொருள - அப்பஞ்சை, தான பிறாககு எளிது ாவு இலலது - (கொடுக்குமபோது) தான பிறாககு எளிதிற்கொடாதது,—பருத்தி குணடிகை - பஞ்சு அடைதத குடிகையின தனமையாம்; (எ - று.)

கல்வியைக கற்றபோதும வருதததேதாடு சிறிதுசிறிதாகக் கற்பிக்கத தாம் அறிந்துகொணடு பாடஞ்சொல்லுமபோதும அகதகல்வியைத தாம பிறாககு எளிதிற்கொடாதவா ஆசிரியராகாதவ ாதலால். பருததிககுணடிகை அவர்க்கு உவமையா மென அறிக தன்னாய் சிறியதாதலாற் சிறிதுசிறிதாக வேகொணடு அவ்வாறே கொடுகதிறற குணடிகைபோல, தமஉணாவு சிறிய தாதலாற் சிறிது சிறிதாகவே கற்று மாணாகக ஞணாவு பெரியதாயிறும அவ்வாறே கொடுப்பவ ரெனறபடி (கூச)

[ச. முடத்தெங்கின் தன்மை.]

கூடு பல்வகை யுதவி வழிபடு பண்பின
அல்லோர்க் களிககு மதுமுடத் தெங்கே

(இ - ள்.) பல் வகை உதவி - (நீராபாப்சசுதல்முதலிய) பலவகைகளாலும உபகரிதது, வழிபடு பணபின-(தனகு) வழிபாடுசெயகின்ற [போறறிவளாக் கின்ற] தனமையினின்றும, அல்லோாககு - அலலாத பிறாககு, அளிககு மது - (தன்காயகளைத) தருவது,—முடம தெஙகு - (வேலிககு வெளிப்புறத தே) வளைந்த தென்னை மரததின் தனமையாம; (எ று)

பொருள்கொடுதததல் முதலிய பலவகைகளாலும உபகரிததுத தமககு வழிபாடுசெய்யும் தனமாணக்காகதது தராமல் அததன்மையரலலாத பிறாக குத் தாம கறற ஞாறபொருளைத தருபவா ஆசிரியராகாதவ ாதலால், முடத தெஙகு அவர்கு உவமையர் மென அறிக. (கூடு)

கூ. பாடஞ்சொல்லுதலின் வரலாறு.

கூசு. ாத லியலபே யியம்புங் காலைக
காலமு மிடனும் வாலிதி னோக்கிச
சிறந்துழி யிருநதுதன் தெய்வம் வாழ்ததி
உரைக்கப படும்பொரு ளுள்ளத தமைத்து
விரையான் வெகுளான் விருமபிமுக மலர்ந்து
கொள்வோன் கொள்வகை யறிந்தவ ணுளங்கொளக
கோட்டமில் மனத்தின் ாால் கொடுத்த லென்ப.

(இ - ள) ாமல் - (ஆசிரியன் மாணாகாககு நூலக) கற்றுக்கொடுத்த வினது, இயல்பு - முறைமையை, இயமபும காலை - சொல்லும்போது,—கால மும இடனும (இருவாககுமு உரிய) காலதததையும இடததையும், வாலிதின் நோகதி - செவ்வையாக ஆராயநதுபாாதது, சிறநத உழி இருந்து - மேம் பட்ட இடதில இருந்து தன தெயவம் வாழ்ததி - தான் வழிபடுவ கடவு ளாத துதிதது, உரைகாபபடுமு பொருள் உளளதது அமைதது - (தன்னுற்) பாடனு சொலலபபடுமு நூறபொருளாத தனமனதததிற பொருததமாக முன் னமே நிறைதது வைததுககொணடு, விரையான் - விரைவுபடாமலும, வெகு ளான - கோபியாமலுமு, விருமபி - விருபபதோடுகூடி, முகம மலாந்து - மலாநத முகமுடையவனுய், கொளவோன கொள வகை அறிநது - கறறுக கொளளுமமாறுகன் தன மனதததிற கொளளுநதனமையை அறிந்து கொணடு, அவன உளம கொள - அவன் மனதில் ஏற்றுககொளளுமபடி, கோட்டம இல மனதின் - மாறுபாடில்லாத நன்மனதுடனே, நூல் - நூற் பொருளை, கொடுததல - கறறுககொடுததலாம். என்ப - என்று சொல்வா, (அறிவுடையோா) எ - று ;—சிறநதுழி - விகாரம கொள்வோன் கொள் வகை - பாடகுகேட்பவனது அறிவின்திறம (நசு)

ச. மாணாக்கனது வரலாறு.

[மாணாகாகாதறகு உரியவா.]

நடஎ. ் தனமக ஞசான மகனென மனமகன்
பொருளநனி கொடுபபோன வழிபடு வோனே
உரைகோளாளற்கு உரைபபது நூலே.

(இ - ள.) தன மகன - தனது புதநிரனும ஆசான் மகன் - தனது ஆசிரியனது புதநிரனுமு, மன மகன்-அரசனது புதநிரனுமு, பொருள் நனி கொடுபபோன - செல்வததை மிகுதியாகக கொடுபபவனுமு, வழிபடுவோன் - (தனககு) வழிபாடுசெயபவனுமு, உரை கோளாளறகு - (தான்சொல்லும்) உரையை (விரைவிலே) மனதநிறகொளளும் அறிவுடையவனும் ஆகிய இவர் கட்கு, நூல் உரைபபது - நூல் சொல்லதககதாம; (எ - று.)

தன்மகன முதலிய நால்வர்ககும வழிபாடின்றியும் வுரைக்கவேண்டு மென்பா அவரை முனவைதது, உரைகோளாளனும் வழிபடுதல் வேண்டு மென்று அறிவிததறகு அவனே வழிபடுவோனுககுப்பின்னே வைத்தார். (உஎ)

[மாணாக்கரின் வகை - நட]

நடஅ. அனன மாவே மண்ணெடு கிளியே
இல்லிக் குடமா டெருமை நெய்யரி
அன்னா தலைபபிடை கடைமா ணாக்கா.

(இ - ள்.) அனனம் ஆவே - அன்னப்பறவையும் பசுவும் என்னும் இர ணடையும், மண நெடு கிளியே - நிலமும கிளியும் என்னும் இரணடையும்,

---

* தொல்காப்பியத்து இளமபூரணருரை மேறகோள்.

இல்லிக்குடம் ஆடு எருமை நெயயரி - சில்லிக்குடமும ஆடும எருமையும் பன்னுடையும எனனும நானைகயும அனனா - ஒப்பவா,— தலை இடை கடை மாணாகர்-(முறையே) உதமமாணாகரும மதிமமாணாகரும அதம மாணாகரு மாவா; (எ - று.)—இது முறைநிரனிறைப்பொருள்கோள்.

இவறறுள, அனைம பாலையும நீரையும வேறு பிரிதலுப் பாலமாதலி றம உட்கொணடு நீரை நீகிவிடுதல்போல முதல்மாணாகா சாரதலையும அசாரதலையும வேறபிரிதலுச சாரதலை உட்கொணடு அசாரதலை விலகி விடுதலாலும, பசு மிகபுல்லுள்ள இடதனைக கணடால் அபபுலலை வயிறு நிரமப மேயநது பின்பு ஓரிடதில் இருநது சிறிதுசிறிதாக அதனை வாயில வருவிதலுகொணடு மெனறு தினறு ஜீரணபபடுதலுதல்போல முதல்மாணாக கா மிக்க கலவியுளள ஆசிரியனைக கணடால் அகநல்வியை உளளமநிரமபக கேட்டு உட்கொணடு பின்பு ஓரிடதில் இருநது அதனைச சிறிதுசிறிதாக நினைவிற கொணடுவநது சிநதிதலுத தெளிதலாலும; அவாகரு இவ்விரண டும உவமையாயின பசுவுகரு புலமேயதலும அனைவுபோட்டு மெலலுத லுமே முகியமான தொழிலக ளாதல்போல, இடைவிடாமற பாடகமகேட்ட லும சிநதிதலுமே தலைமாணாகாகரு முகியமான தொழிலகளா மென்றபடி.

நிலம உழவா வருநதிப பயிரசெய்யும முயறசியளவுகரு தக்க விளை வைத தருதலபோல நடுமாணாகா ஆசிரியன கறபிதத முயறசியளவுகரு தக்க கல்வியறிவையே காட்டுதலாலும, கிளி தனகரு கறபிதத சொல்லை யலலாமல் வேறொரனைறையுஞ் சொலலமாட்டாமை போல இடைமாணாகா தமகரு கறபிதத நூறபொருளையலலாமல வேறொரு நூறபொருளையுஞ் சொலலமாட்டாமையாலும, அவாகரு இவ்விரணடும உவமையாயின. எறு மற குறையாமற சொலலிததபடி சொல்வது, கிளிகரு இயலபு.

சில்லியுளள குடம நீரை வாகவாகப புறததே ஒழுகவிட்டு எப் பொழுதும நிரமபாமைபோலக கடைமாணாகா ஆசிரியா தமகரு நூறபொரு ளைக கறபிகக கறபிக மனததிறகொளளாது மறநது எப்பொழுதும கலவி நிரமபாமையாலும, ஆடு ஒருசெடியிலே தனவயிறு நிரமபுமபடி தழைதிறந திருந்தாலும அதனை வயிறுநிரமப மேயாமற சிறிது கடிதமாதிரதிலே விட்டுப் பல செடிகளிலுஞ் சென்று சிறிதுசிறிது மேயபபுரு மியல்பினதாய எகரும வயிறுநிரமபாமைபோல ஓராசிரியனிடததே தமக்குப் புலமை நிரம் புமபடி கல்வி மிகதிருந்தாலும புலமைநிரமப அவனிடம கறறுகொள்ளா மல் அவனிடம ஒருநூலைச சிறிது கறறமாதிரதிலே விட்டுப பலரிட தும போய்ச சிறிதுசிறிதாகப் பல நூலகளைப் பாடகமகேட்கப்புரு எகரும புலமை நிரமபாமையாலும, எருமை தெளிந்தநீரைக கலக்கிக குடிததல் போலக கடைமாணாகா ஆசிரியனது நன்மனததை வருததிகலகசெய்து பின்பு அவன் வெறுப்புகொணடு பாடஞ்சொனனதைக கேட்டுப் போத லாலும், பன்னுடையானது நெய தேன் முதலியவற்றை வடிககட்டுதற் பொருட்டுத தன்மேல வாக்குமபோது அவறறிற்சாரததைக் கீழேயொழுக

விட்டு அசாரமான கசட்டையே தனனிடந் தஙகபபெற்றுககொள்ளுதல் போலக கடை'டாணைகா தமககு நலலாசிரியன் நூலகறபிககுமபோது அவன் வாயினின்று வருதலறறில விதியாகிய கறபொருளகளையலலாம மறந்து விட்டு விலகாகிய தீபபொருளைப பறறிககொளளுதலாலும, இகான்குமக கடைமாணைாகாகாககு உவமையாயின (உஅ)

[மாணைாகராநத் தகாதவா]

உக களிமடி மானி காமி களவன
பிணிய மீனழு பிணாகான சினதன
துயிலமீவான மநதன தெதானனுற களஞசித்
தடுமா றுளதன தறுகணன பாவி
படிறனின மீனுாககுப பகராா நூலே

(இ - ன.) களி - கட்குடியனும மடி சோமபேறியும, மானி - அகஙகாரியும, காமி காமமுடையவனும, களவன - திருடனும, பிணிபன் - நோயாளியும, ஏழை - அறிவில்லாதவனும, பிணாகன - மாறுபாடுடையவனும, சினதன் - கோபமுளளவனும, துயிலமீவான - மிகுதியாகத தூஙகுபவனும, மநதன் - (சொன்னதை விரைவில அறிநதுகொளளாத) நுட்பமிலலாதவனும, தெதால நூற்கு அஞசி தடுமாறு உளதன் - பழைய நூல்களின பரப்பைக கணடு அசசஙகொணடு கலஙகுகின்ற மனமுளளவனும, தறுகணன் - (அஞ்சதகதகவைகட்கு) அஞசாதவனும, பாவி - பாவதகதாழில செய்பவனும, படிறன - பொயயமையுடையவனும, இனமீனாககு - இதன்மையவாககு, நூல் நூலை, பகராா - சொல்லார், (ஆசிரியா); (எ - று.)—காமி - னாதன

'நுணனுணாவின்மை வறனை", 'அறிவிலாா, என்னுடையரேனுமிலா" ஆதலால ஏழை யெனபதறகு - அறிவிலலாதவனென்று உரைகஙகபபட்டது; பொருளில்லாதவ னெனறுங கொளளலாம. மிகக தரிதநிரனுககு மனம ஒரு நிலையில நிலலாதாதலால, அவன, கலவிககு உதவான; அவனுககுக கல்வி பயிற்ற வேணடமாயின உணவு உடை உறையுள முதலியன கிடைககத தகக வகை செயதே பயிறறவேணடு மென்க (உக)

ஙு. பாடங்கேட்டலின் வரலாறு.

[பாடங்கேடகும முறை.]

சO கோடல மரபே கூறுங காலைப
பொழுதொடு சென றுவழிபடல முனியான்
குணதொடு பழகி அவன்குறிப பிறசார்ந்து
இருவென இருநது செலலெனசசொல்லிப
பருகுவ ணண ஆவதத ணுகிச
சிததிரப பாவையி னததக வடங்கிச
செவிவா யாக நெஞசக ளுகக
கேட்டவை கேட்டவை விடாதுளத் தமைத்துப்
போவெனப போத லென்மனார் புலவர்.

(இ - ள்) கோடல மரபு - பாடலகேட்டலின் விதத்தை, கூறும் காலெ சொலலுமபொழுது —பொழுதொடு சனறு - (தகக) காலததிலே போய, வழிபடல முனியான் - வழிபாடு செயதலில வெறுபபில்லாதவனுய [மிக விருபபமுளளவனுய], குணதலொடு பழகி (ஆசிரியனது) குணததுகுத தக படி பழகி, அவன் குறிபபின் சாந்து - அவன குறிபபின் வழியிலே சோந்து [தான வரலா மெனற ஆசிரியன கருதததக குறிபபால் நுடபமாக அறிந்து கிட்டி], இரு என இருந்து - 'இரு' எனறு (ஆசிரியன) சொனனபினபு இருந்து, சொல என சொலலி - 'படி' எனறு (ஆசிரியன) சொனனபின்பு படிதது, பருகுவன அனன ஆவதனன ஆகி - மிக தாகமுளளவன நீரினி டததுககொளளும விருபபமபோலத தான பாடககேட்டலில் மிக விருப்ப முடையவனுய, சிததிர மாலையின அத தகவு அடககி - சிததிரததிலெழு திய பிரதிமையினது அசைவிலலாத அகருணமபோல மன மொழி மெயக ளடககி, செவி வாய ஆக - காது (கலவிபாகிய நீரைப பருகும) வாயாகவும, நெஞசு களன் ஆக-மனம கொளளுமிடமாகிய வயிறுமாகவும, கேட்டவை கேட் டவை - (ஆசிரியனிடததிற்) பலமுறைகேட்ட நூறபொருளகளை, விடாது உளதது அமைதது - மறந்துவிடாமல தன மனததில நிரமபப பதியவைததுக கொணடு, போ என போதல் - 'போ' எனறு (ஆசிரியன) சொனனபினபு தான மீணடு போகுதலாம, எனமனரா புலவா - என்று சொல்வா அறிவுடை யோரா; (எ - று.)—களன் - இடமெக, வயிறு எனறபடி

இனி, 'சொலலெனச சொலலி' எனபதறகு - ஆசிரியன கீழ்கடநத பாடதததச சொல எனறவுடனே தான சொலலி எனறலுமாம. கேட்ட வைகேட்டவை, அதெகு - மிகுதிபபொருளது கோடல=கொள + தல் கொளளுதல். ஆசிரியன் கறறுகொடுபபதை மாணாகன பெறறுக கொளளல். (க0)

[நூறபயிற்சி செயயும் விதம்.]

சக. நூலபயி லியலபே நுவலின் வழுக்கறிதல
பாடம போறறல கேடடனை நினைத்தல
ஆசாற சாந்தனை யமைவரக் கேட்டல
அமமாண்டுடைதோ தம்மொடு பயிறல்
வினுதல் விணயனை விடுதத லென்றினை
கடனுக் கொளினே மடநனி யிகக்கும்.

(இ - ள.) நூல பயில் இயல்பு - நூற்பயிறசிசெயதலின் தன்மையை, நுவலின - சொல்லுமிடதது,—வழுகது அறிதல - (உலகவழுகுச செய்யுள வழுகு என்னும) இருவகைவழுகுகளை அறிதலும, பாடம போற்றல் மூல பாடஙகளை (மறவாமற) பாதுகாததலும, கேட்டனை நினைததல் - (ஆசிரிய னிடததுக) கேட்ட நூறபொருள்களைய (பலமுறை) சிநதிததலும, ஆசான் சார்ந்து அனை அமைவர கேட்டல - ஆசிரியனை அடைது முனகேட்ட அவற் லறையே குறைவுதீர மனததிறபதியுமபடி மறுபடியுவ கேட்டலும், அ மாணபு

* தொல்காபபியதது இளமபூரணருரை மேற்கோள்.

உடையோர்த்தம்மொடு பயிறல் - அவ்வாறு கற்குந் தொழிலுடைய மாணாக்கர்களோடு பழகுதலும், வினைதல் - (தான சந்தேகித்த பொருளைகளைகுறித்து அவாகளைக்) கேளவிகேட்டலும், விடுபவை விடுதல - (அவாகள்கேட்ட) கேளவிகட்குத தான் உகதாருசொல்லுதலும், எனற இவை - என்று சொல்லபபட்ட இசசெயலகளை யெல்லாம, கடன ஆ கொளினே - (தனகு) முறைமையாக (மாணாகன்) கொணடாற்தான், மடம - அறியாமையானது, நனி - மிகுதியும. இகழும - (அவனைவிட்டு) நீஙகும; (எ - று.) (சக)

சஉ ஒருகுறி கேட்போ னிருகாறு கேடபின்
பெருக நூலிற பிழைபா டிலனே.

(இ - ள) ஒரு குறி கேடபோன் - ஒருநூலைஒருதரம்பாடஙகேட்டவன், இரு கால் கேடபின் - (ஒருதரஙு கேட்டவளவில அமையாமல்) இரணடுதரஙு கேட்டாலுயின, (அவன),—நூலின - அநநூலில, பிழைபாடு, - தவறுபடுதல், பெருக இலன - மிகுதியும இலலுவன; (எ - று.)

பிழை - ஐயம திரிபு இது, கீழ்ச சூதிரதிற கூறின 'ஆசாரசார்ந்து அவை அமைவராகேட்ட' வின் பயன; அநதச சூதிரமும இவ்வாறே. (சஉ)

சஙு. ஃ முக்காற கேடபின முறையறிந துரைக்கும.

(இ - ள.) மூகால கேட்பின் - மூனறு தரம கேட்டாலுயின்,—முறை அறிந்து - (ஆசிரியன் கறபிதத முறைமையை அறிநது, உரைகுமம - (தான் பிறாகுசு) சொல்ல வல்லவனுவான்; (எ - று) (சஙு)

சஎ . ஆசா னுரைத்த தமைவரக் கொளினுங் *
காறகூ றலலது பறறல ஞதுமம.

(இ - ள்) (மாணாகன்),—ஆசான் உரைதததது - ஆசிரியன் கற்பிதத நூறபொருளை, அமைவர கொளினுமம - (மேறசொல்லியவாறு தன் அறிவில்) நிரமபக கற்றுக்கொணடாலுயினுமம,—கால கூறு அல்லது பற்றலன் ஆகுமம - (ஆசிரியனது புலமைததிறததிற) காறபஙகு பெறுவனேயல்லது அதறகு அதிகமாகப் பெறுன; (எ - று.) (சஎ)

சஙூ. ஃ அவவினை யாளரொடு பயிலவகை யொருகால்
செவவிதி னுரைபப வவவிரு காலும்
மையற புலமை மாண்புடைத் தாகுமம.

(இ - ள்.) அ வினையாளரொடு - அவ்வாறு கறகுந்தொழிலுடைய மாணாக்காகளோடு, பயில வகை - பழகும வகையால், ஒரு கால் - ஒருகாறபஙகுமம, —செவ்விதின் உரைப்ப - (தன் மாணாகாகுமம் சபையாாகுமம் தான்) ஒழுங காகுசு சொல்லுதலால், அ இரு காலும - மற்றை இரணடு காற [அரைப்] பஙகுமாக,—மை அற புலமை-குறறமறற புலமைததிறம், மாணபு உடைதது ஆகும் - (கிரம்பி) மாட்சிமையுடையதாம, (எ - று.)—இது, 'அம்மாணபுடை

* தொல்காபபியதது நசசிணாகினியருரை மேறகோள,

யோதமமொடுபயிறல் விஞ்தல, விஞ்யணை விடுதல்' என்றவற்றின் பயன மூந்தினசூதந்திரம, அவற்றுன இனறியமையாமையைக காட்டும (சுரு)

[மாணாக்கா வழிபாடு செயயும் விதம்.]

சகூ அழுலி னீகா னணுகா னஞ்சி
நிழலி னீங்கா னிறைந்த நெஞ்சமோடு
எதிறுத தாசா னுவக்கு மதந்திறம
அறதிற றிரியாப படாசசி வழிபாடே.

(இ - ள.) அழலின - (குளிருகாக அனலகாயபவன விடடு நீஙகாம லும நெருஙகாமலும இருகஙினற) நெருபபைபபோல (ஆசிரியனை நினைதது), அஞ்சி நீஙகான அணுகான - அசசஙகொணடு விட்டு நீஙகாமலும கிட்டநெ ருஙகாமலும (இருநது), நிழலின நீஙகான (அவன செனறவிடதைதல்லாம) நிழலைப்போல விடாது பினதொடாந்து சென்று, நிறைந்த நெஞ்சமோடு அனபு நிரமபின மனததுடனகூடி, எதிறுத்து ஆசான உவககும அதந்திறம எவ்வகையால ஆசிரியன மகிழ்வாரே அவ்வகையோடு பொருநதி, அறதினை திரியா படாசசி - தருமதினினறும மாறுபடாத நடதனையானது,—வழி பாடு - (மாணாக்கன் ஆசிரியனுககுச செயயும) வழிபாடாம; (எ - று.)

குளிராகாயவோன் தீயை விடடு விலகினால், குளிர நீகுதலாகிய பயன் சிதியாது. நெருஙகினால, சூடுதாகும; ஆதலால், மிகவிலஙகாமலும் மிகநெ ருஙகாமலும் அளவாகச சாாதல போல மாணாகன் ஆசிரியனைவிட்டு விலகி னால் அவனருள பெறுதலாகிய கருதியபயன கைகூடா தாதலாலும, மிகநெ ருஙகினால் அவனை அவமதிததானபோனறு அவனது வெறுபபுககு இலக்கா தலாலும, அளவாகச சாாந்து வழிபடுதல வேணடுமெனக. (சுரு)

பொதுபபாயிரத்தின இலகணம முறறிறறு

இரண்டாவது

சிறப்புப்பாயிரத்தின் இலக்கணம்.

[சிறப்புப்பாயிரத்தின் டோதுவிதி].

சஎ. ஆககியோன பெயரே வழியே யெல்லை
நூறபெயா யாபபே நுதலிய பொருளே
கேடபோா பயனே டாயெண் பொருளுமம
வாயபபக காட்டல பாயிரத் தியலபே.

(இ - ள.) ஆக்கியோன பெயரே-(நூலச) செய்தவனது பெயரும, வழி யே - நூல்வகத) வழியும, எல்லை - (நூல் வழஙகும நிலததின) எலலையும, நூல் பெயா - நூலின பெயரும, யாபபே - (கொகுகதல முதலிய) நூறகட் டும, நுதலிய பொருளே - (நூலிற) சொலலப்பட்ட பொருளும, கேட்போர் -

* தொலகாபபியதது இளமபூரணருரை மேறகோள.

(இந்நூல்) கேட்டற்கு உரிய அதிகாரிகள் இவரென்பதும், பயனெது - (நூல் கற்றதனால பெறபபடுமெ) பயனும், அ எண பொருளும் - அவ்வெட்டுவகைப் பொருள்களையும், வாயபப காட்டல - விளஙக உணாததுதல்,—பாயிரதது இயல்பு - சிறப்புப்பாயிரததின் இலகணமாம; (எ - று.)

இனி, யாப்பு - இத நூல கேட்டபின இத நூல் கேட்கததகு மென்னும் இயைபு எனறுமெ, கேடபோ - நூலெ இபறிதததருகவெனக கேட்பவா என்றுமெ உரைப்பாரு முளா; யாப்பு எனபதறகு - இநநூல் இன்னவகைசசெய்யு ளாற் செயயபபடட தெனப தெனறலுமெ ஒன்று ஆயெணபொருள் - சுட்டு நீணடவிடதது யகரமெ தோனறிற்று; 'ஆய எணபொருள'என்பதன தொகுதத லெனக கொணடு உரைககவும் அமையுமெ ஆய=ஆகிய.

இசசூததிரமும, அததகசூததிரமும - முன்னோ செயதவற்றை மேற் கோளாகக கொணடது. * (க)

சூ௮ காலக களனெ காரண மென்றிம
மூவகை யேறறி மொழிநரு முளரே.

(இ - ள்.) காலம - (நூலசெயத) காலமும, களனெ-(நூல் அரஙகேறிய) சபையும், காரணம் - (நூலசெயதறகுக்) காரணமும, என்ற இ மூ வகை - என்கிற இநத மூன்றையும, ஏற்றி - (அந்த எட்டோடு) கூட்டி, மொழிநரும- (பதிவெனறுரைசச) சொலவாரும உளா - (சில) உணடு; (எ - று.)

காலம முதலிய மூன்றும் நூல்செயத காலததன்றி நூல்வழஙகுங காலதது இலலாமையால, பிறர்கோட்கூறலாகாத தனியெ பிரித்துக்கூறினா.

[நூறபெயாக்குச் சிறப்புவிதி: நூற்குப் பெயரிடும் வகை.]

சூகூ. முதனூல கருத்த னளவு மிகுதி
பொருள்செய விதமெதான தனை மமுதல நிமித்திணும்
இடுகுறி யாணுமெ நூற்குளயதும பெயரே.

(இ - ள.) நூற்கு - ஒருநூலுகது,—முதலநூல் - (அநநூலின்) முதனூலும், கருத்தன - (அந்நூல) செயதவணுமெ, அளவு - (அநநூலின) அளவுமெ, மிகுதி - (அநநூலிற சொலலப்படுமெ பொருள்களுள்) மிகததான பாகமும், பொருள - (அநநூலிற சொலலபபட்ட) பொருளும், செயவிதமெதான் - (அந்நூல செய்வோனுகதுப, பொருளுதவிமுதலியனசெயது நூலெச) செய்விதத வணுமெ, தனமெ - (அநநூலின) குணமுமெ, முதல - முதலாகிய, நிமிதத்திணும்- காரணஙகளாலுமெ, இடுகுறியாணுமெ - (காரண மிலலாமல) இடுகுறியாலுமெ, பெயா எயதுமெ - பெயா வருமெ; (எ - று.)—நிமிதது - நிமிததம், விகாரம்.

முதனூலாற பெபாபெறுதல வழிநூல் சாபுநூல்கட்கே அமையுமென் பது, ஏற்புழிக்கோட லெனனுமெ உததியால விளஙகுமெ.

முதனூலாற் பெயாபெற்றன - தமிழிலுள்ள இராமாயணம், பாரதம் முதலியன. கருததனால பெபாபெறறன - அகததியமெ, திருவள்ளுவர் முதலி

* க, உ - ரூத்திரஙகள் - இறையனாரகபபொருளுரை மேறகோள.

யன. அளவிஞற் பெயாபெறறன - பனஈிருபடலம, நாலடிநாஞூறு முதலி யன. மிகுதியாற பெயாபெறறன-களவியல முதலியன. பொருளாறபெயா பெறறன-அகப்பொருள முதலியன. செயவிததோறறு பெயா பெறறன-சாத வாகனம, இளந்திரையம முதலியன வென்பர் தண்மையாற் பெயாபெற்றன-சிந்தாமணி, நன்னூல் முதலியன. இடுகுறியாற பெயாபெற்றன-கலகதோட் டுதணடு முதலியன வெனபா; (காணடிணகையென்னும உரைப்பெயரையும இடுகுறி யெனபா) பிறவும இவ்வாறு வருவன உளவாயின கணடுகொள்க.

ஆததிசசூடி, கணணிநுண சிறுததாமபு எனறாற்போல முதற்குறிபபி னுற பெயாபெற்றவை முதலியன, இசசூததிரததில 'முதல் நிமிதத' என்ற தற்கு உதாரணமாம. (ஈ)

[நூல்யாப்பிற்குச் சிறப்புவிதி.]

ரூ0. தொகுததல விரித்தல தொகைவிரி மொழிபெயர்பபு எனத்தகு நூலயாப் பிரிரண டென்ப.

(இ - ள.) தொகுததல - (விரிந்துகிடந்ததைத) தொகுததுச செய்த லும், விரிததல் - (தொகநகுகிடந்ததை) விரிததுச செயதலும, தொகை விரி - சிலவற்றைத் தொகுததும சிலவறறை விரிததும செயதலும், மொழி பெயாப்பு - ஒரு பாஷையிலுள்ள நூலை மறறொருபாஷையிற் செய்தலும, என - என்று, தகும நூல யாபபு - தகக நூலயாபபானது, ஈர இரணடு - நால்வகைப்படுமெ, என்ப - என்று சொல்வர (அறிவுடையோர); (எ - று)— (நூல் யாப்பு - நூற்கட்டு.)

தொகுததலுக்கும, மொழிபெயாததலுக்கும உதாரணம-வடமொழியில் இருபததிஞலாயிரஞ் சுலோகமான காலமீகததைக் கமபர் தென்மொழியிற பன்னீராயிரஞ செய்யுளாக்கியது போலவன; பாரதமும இது விரிதத லுக்கு உதாரணம் - திருததொணடதொகை யெனனும பதிகததைச சேக கிழார பெரியபுராணமாக விவரிததது போலவன. தொகைவிரிககு உதார ணம - தொல்காப்பியததிற் குற்றியலுகரபுணரியலென்ன தனிததுககூறிய தனை இந்நூலில் உயிரீற்றுப்புணரியலுள அடக்கியும, தொலகாப்பியத்திற சுருக்கமாகக கூறப்பட்டுளள கால இடைநிலைகளை இந்நூலில விரிததும கூறியது போல்வன. (சு)

[சிறப்புபபாயிரஞ் செயதறகு உரியவர்]

ரூக. தன்ஞ சிரியன தன்ஞெடு கறறோன்
தன்மா ணாக்கன் தகுமுரை காரனென றா
இன்னோர் பாயிர மியம்புதல கடனே.

(இ - ள.) தன் ஆசிரியன் - தன்ஞுடைய ஆசிரியனும, தன்ஞெடு கற் றோன் - தன்னோடு பாடஙகேட்டவனும, தன் மாணாகன - தன்ஞுடைய மாணாகனும, தகும் உரைகாரன - (தான்செயத நூலுககுத) தகக உரை செய்தவனும, என்ற இன்னோர - என்று சொல்லபபட்ட இஙஙால்வரில் ஒரு வர, பாயிரம் - சிறப்புப்பாயிரதனை, இயமபுதல - சொல்லுதல், கடன் - மூைமை; (எ - று.) (ஙு)

[சிறப்புப்பாயிரம் பிறர்செயதற்குக் காரணம்.]

நூ௨. தோன்ற லோற்றறிந்த துறைபல முடிபபினுந்
தானதற புகழ்த்தல தகுதி யன்றே.

(இ - ள) தோன்ற-(பிறாகருத) தோனறுத நுட்பமானபொருளகளை, தோற்றி - தான் தோனறசசெயது [காட்டி], துறை பல முடிப்பினும - பல துறைகள (அமையப பெரிய நூலச செயது) முடிதததாலும,—தான் தன் புகழ்த்தல - தானே தனனைப புகழநதுகொளவது, தகுதி அனறு - தகதனறும; (எ - று)

நூலசெயதவனே சிறபபுபபாயிரமும செயதுகொணடால தற்புகழ்சசி செய்தவனவ ஞதலால, நூலசெயபவனது புகழாகிய சிறப்புபபாயிரதைப் பிறா கூறவேணடு மெனபதாம. §

(சு)

[தற்புகழ்ச்சி குறறமாகாத இடங்கள்.]

ஈடு. மன்னுடை மனறதது ஓலத தூககினும
தனனுடை யாறற லுணரா ரிடையினும
மனனிய அவையிடை வெல்லுறு பொழுதினும
தனனை மறுதலை பழிதத காலையும
தனனை புகழதலுந தகுமபுல வோறகே

(இ - ள.) மனனுடை மனறதது ஓலததூகினும-அரசனது சபைககு எழுதுகினற சீட்டுககவியிலும, தனனுடை ஆற்றல உணரா இடையினும - தன்னுடைய(கலவியின)வலிமையை அறியாதவரிடதிலும, மனனிய அவையிடை வெல்லுறு பொழுதினும - நிலைபெறற சபையிற் (பிறரோடு வாதஞ செயது) சயிககுமபொழுதிலும, தனனை மறுதலை பழிதத காலையும - தனனை எதிரியாகிய புலவன இகழ்ந்துபேசிய காலததிலும, தனனை புகழ்தலும-தன்னை தான் புகழநதுகொளளுதலும. புலவோறகு - புலவனுககு, தகும—; (எ - று)—'புகழ்தலும' எனற இழிவுசிறபபுமமைபால், இவ்விடஙகளிலும தற்புகழ்சசிசெயயாமையே மேமபட்ட தெனபது பெறபபடும (எ)

[பாயிரம் அவசிய மென்பது]

நூ௯. ¶ ஆயிர முகததா னகன்ற தாயினும
பாயிர மிலலது பனுவ லனறே

---

* தொலகாபபியதது இளமபூரணருரை மேறகோள்.

§ சிறுபானமை நூலாசிரியா தாமே தம்மைப் பிறன்போலும் பாயிரங கூறுதலும உணடு. பிரயோகவிவேகநூலா 'இது, தனனைப் பிறன்போலும நாந்தி கூறுகின்றது,' 'வடநூலா தாமே பதிகமும உரையும செயவா', 'இனிச சமபந்தா சடகோபா முதலாயினருமம திருவாகாரும பதினெணகீழ்க கணக்குசசெயதாரும முனனுகப பின்னுகப் பதிகங்கூறுவதும காணக' எனறனவ காணததகன. அது, தற்சிறப்புப்பாயிர மெனப்படும.

¶ இறையனாரகப்பொருளுரை மேற்கோள்.

(இ - ள.) ஆயிரம முகததான - மிகபபல வகைகளால, அகனறது ஆயினும - விரிநதநூலாயினும,—பாயிரம இலலது - பாயிரமிலலாதது, பனுவல அன்று - நூலனறும; (எ - று)—எ - தேறறம.

இசசூததிரம, முனனோ செயதனை மேறகோளாகக கொணடது.

'எந்நூல உரைபபினும அநநூற்குப பாயிரம உரைதது உரைகக' எனபது, இலககணம எனனெ? "ஆயிர முகததா னகனற தாயினும, பாயிரமிலலது பனுவலனறே" எனறு ராதலின். பாயிரமென்றது, புறவுரையை. நூல்கேட்கினறுன புறவுரை கேட்கின், கொழுசெனறவழித தன்னூசி இனிது செல்லுமாறுபோல, அநநூல இனிது விளங்குதலின, புறவுரை கேட்டலவேணடும; எனனெ? 'பருபபொருடடாகிய பாயிரங கேட்டாகக, நுணபொருட்டாகிய நூல் இனிது விளங்கும' என்று ராதலின். அப்பாயிரந தான், தலையமைநத யானைககு வினையமைநத பாகன போலவும, அளபபரிய ஆகாயததிறகு விளகமாகிய திங்களும ஞாயிறும போலவும, நூறகு இனறியமையாச சிறப்பிற்றுயிருததலின, அதுகேளாகக்கால. 'குனறுமுட்டிய குரீஇப்போலவும, குறிசசிபுகக மானபோலவும, மாணாகன இடாபபடுமெனக' எனபது, தொல்காப்பியம் நச்சினார்க்கினியநுரைத் தொடக்கம். (அ)

நடு. மாடகுச சிததிரமும மாநகாககுக கோபுரமும
ஆடமைத்தோள் நலலாகரு அணியுமபோல—நாடி முன
ஐதுரையா நின்ற அணிநதுரையை பெநநூறகும
பெய்துரையா வைததா பெரிது

(இ - ள்.) மாடககு - மாளிகைக்கு, சிததிரமும - சிததிரவேலையும, மாநகாககு - பெரியபட்டணததுககு, கோபுரமும - வாயிற்கோபுரமும, ஆடு - நாட்டியஞ்செயகினற, ஆமை தோள் நலலாககு - மூஙகில்போலுந தோளகளையுடைய மகளிாககு, அணியும - ஆபரணமும, போல - போல,—நாடி - (நூலுக்குப பாயிரம இனறியமையாச சிறபபுடைய தென்று) எணணி,—ஐது உரையாகினற அணிந்துரையை - அழகிய பொருளாச சொலலுகினற பாயிரததை, உரையா - உரைத்தது, எ நூற்கும - எவ்வகைப்பட்ட நூலகளுககும, முன் - முதலில, பெரிது - பெருமபாலும, பெயது வைததா - சோதது வைததாகள, (அறிவுடையோா); (எ - று.)—மாடககு=மாடததுககு.

ஆடு நல்லாா என இயையும; நாட்டியப்பெணக ளெனறபடி. (கூ)

சிறபபுபபாயிரததின இலக்கணம் முற்றிறறு.

பொதுப்பாயிரம் முற்றுப்பெற்றது.

முதலாவது

எழுத்ததிகாரம்.

எழுதின அகதிலகணம புறதிலகணம எனனும இருவகை யிலக கணஙகளையும உணாததும அதிகாரம: அதிகாரம - இஙகே, பெருமபிரிவு.

க. எழுத்தியல்.

எழுதின் அகதிலகணதத உணாததும இயல: இயல - இஙகே சிறுபிரிவு.

[கடவுள் வணக்கமும், அதிகாரத் தொடக்கமும்.]

நகூ பூமலி யசோகின புனைநிழ லமாநத
நானமுகற றொழுதுநன கிபமபுவ னெழுதத்த

(இ - ள) பூ மலி - பூகள நிறைநத, அசோகின் - அசோகமரததினது, புனை நிழல - அழகிய நிழலில, அமாநத - எழுநதருளிய, நான்முகன் - நான்கு திருமுகஙகளையுடைய கடவுள [அருகதேவனை] *, தொழுது - வணஙகி,— எழுதது - எழுதிலகணதத, நன்கு இயமபுவன் - நனறுகசசொலலுவன், (யான்); (எ - று.)—எ - ாறறனை

§ எலலாநூலகளும மஙகலமொழி முதல் வகுகதுக கூறவேணடுதலால், 'பூ' எனறு தொடஙகபபட்டது. எழுதப்படுதலின் எழுதது எனக கொளக. எழுதிலகணதத 'எழுதது' எனறது, ஆகுபெயா.

எலலாம கலல கடவுள வணஙகியதனால எடுததுகொணட காரியம் இனிது முடியுமெனபது கருதி, 'நனகியமபுவன' எனறு தொடஙகியதனால, இது நூதலிப்புதல் எனனும உததி; (நூதலிபபுகுதல-சொலலிதொடஙகுதல.) (க)

[எழுத்திலக்கணத்தின் பகுப்பு - கஉ]

‡ நுஎ. எண்பெயா முறைபிறபபு உருவம மாததிரை
முதலீ றிடைநிலை போலி யெனறு
பதமபுணரி பெனபபன் னிருபாற றதுவே.

---

* 'எலலாச சமயததோராலும வணஙகபபடும படைபபு முதலிய ஐந தொழிறகு மூரிய எல்லாக்கடவுளாகியும நினறுன ஒருவனே யென்பார, அருகனை 'நானமுகன' எனறு கூறினர' எனபது, நன்னூலால் விருத்தியுரை. சீவகசிந்தாமணியில "பிணடிநான்முகன" என்றதும, 'எல்லாமூாத்தமும இவனதலின், நான்முக னென்றார', 'அரியும அயனும அரனும இவனே யென்பது கருதது' எனற நசசினாரக்கினியாருரையும காணதத்தகன.

§ "வழிபடு தெயவ வணஙகநரு செயது, மஙகலமொழி முதல வகுத, தெடுததுகொணட விலகணை விலகிய, மிடுகணின்றி யினிது முடியும".

(இ - ள்.) எண-(எழுதததுக்களின) கணைகளும, பெயர-பெயருமம, முறை-(நிற்கும) முறைமையும, பிறபபு - பிறததலும, உருவம - வடிவமும, மாத திரை - (உசசரிககும்) அளவும, முதல (நிலை) - (மொழிககு) முதலில நிற்ற லும, ாறு (நிலை) - (மொழிககு) இறுதியில நிற்றலும், இடை நிலை - (மொ ழிககு) நடுவில நிற்றலும, போலி - போலியும, எனறு - எனறும,—பதம - பதமும, புணாபு - புணாசசியும, என - எனறும.—பன்னிருபாறறு - பன்னி ரணடுவகையினை யுடையதாகும அது - அவவெழுததிலககணம; (எ - று.)

பிறப்பும், மாதிரையும-எழுதின ஒலிவடிவதததையும, உருவம - எழுத தின் வரிவடிவதததையும பறறியவை மற்றவை, பொது

எண முதலிய பததும எழுததின் அகததிலககணம எனபதும, பதம புணாபு என்னும் இரணடும எழுதின புறததிலக்கணம என்பதும தோன்ற, 'எனறு' என்றும, 'என' எனறும வெவவேறு சொறகளாக கொடுததுப் பிரிததா.

இசசூதிரம தொடுத்துச்சுட்டல் எனனும உதி. மேல வருவன வற துத்துக்காட்டல். (தொகுததுச சுடடல - திரட்டிசசொல்லுதல். வகுததுக காட்டல - விவரிததுசசொலலுதல. உதி - யுகதி.)

எழுதின அகததிலக்கணமாகிய பததையும எழுத்தியல் என ஓரிய லாகவும் முதலிலும; அவவெழுதாலாகிய பததின இலககணததைப பத வியல் என ஓரியலாகவும் அதன்பினனும; அப்பதம புணரும புணாசசியிலக கணததை உயிரீற்றுப்புணரியல், மெய்யீற்றுப்புணரியல், உருபுபுணரியல் என மூனறு இயலாகவும, உயிரெழுதது மெயயெழுததுகளின முறைமை பறறி உயிரீறறுப்புணரியலைப் பதவியலின பினனும, மெயயீறறுபபுணரியலை அதன பின்னும, உயிரீறு மெயயீறு என்றவறறுள அடஙகுதலால் உருபுபுண ரியலை அவ்விரணடனபின்னும ஒற்றுமுறைவைப்பு என்னும உதியால் வைத தா. (ஒததுமுறைவைபபு - இயலகளாகவகாரணமபறறி முறைபபடவைததல)

க எண்.

[எழுத்து இன்னதென்பதும், அதன் வகையும்]

நூ. மொழிமுதற காரண மாமஃதுத திரளொலி
எழுத்ததது முதலசா பெனவிரு வகைததே.

(இ - ள்.) மொழி முதல காரணம ஆம - சொலலுககு * முதற்காரண மாகினற, அணு திரள ஒலி - அணுககூட்டததின் காரியமாகிய ஓசை, எழுதது - எழுததாகும; அது - அவவெழுதது,—முதல சாபு என - முத லெழுததும் சாபெழுததும எனறு, இரு வகைதது - இரணடு வகையை யுடையது; (எ - று)

---

* முதறகாரணததின் தனமை, இநநூலின உகள - ஆம சூதிரததின உரையில் விளககும.

'ஆம' என்னும் பெயரெச்சம, 'ஒலி' எனபதனோடு இயையும; 'அணுத திரள' எனறதும, ஒலிககு அடைமொழியே அணுத்திரள - அணுககூட்டம அணு என்பது, மிகசசிறியபொருள்; அது - கட்புலனுகுமணுவும, செவிப்புலனுகுமணுவும முதலாகப் பலவகைப்படும இஙகு அணுவென்றது-செவிப்புலனுமஅணுவை; அது - ஒலிநுடபம. அணுதகிரளொலி - பரமாணுக்களின் இயைபினலாவதான ஒலி மொழிககு முதற்காரணம எழுத்தானறபோல. எழுதகிறகு முதறகாரணம அணுதகிர ளென்றபடி; எழுதகின் காரியம மொழியாதலபோல, அணுககூட்டதகின காரியம எழுததாம 'அணுத திரளொலி எழுதது' என்று மாதகிரம கூறினுல துமமல இருமல் கனைததல் முதலியனவும எழுததாமெனக கொளளபபடு மாதலின. அகனை ஒழிதததற்கு, 'மொழிமுதறகாரணமாம' என்ற அடைமொழி கொடுததார 'அணுததிரள்' எனறது - ஒலியின தன்மையய அறியாதவாககு அது இனனதென விளககுதற்பொருட்டு வநத இயற்கையடைமொழி: இனம விலகக வந்ததனறு. பிறமதஙகளில உலகததோறறதறகுகாரண மாகக சொலலபபடுகினற மாயை முதலியவற்றை ஒப்புககொள்ளாமல அணுககளினலேயே எலலாபபொருளகளும அமைவனவெனறு கூறுகினற தமது ஆருகதசமயதனதை விளககுதற பொருட்டு, 'அணுததிரள' என்ற அவசிய மிலலாத விசேடணம கொடுததாரெனவுங கொளளலாம; இது - பிறிதோடுபடாஅன் தன்மதங்கோல் எனனும மதம (பிறிதொடு படான தன மதம கொளல் - பிறா கொளகையோடு கலவாமல் தனமதததையே தான கொளளுதல.) சில அணுகளாவது தம மிறகூடினலொழிய ஒலி செவிதாக எழாமையின, 'அணுததிரள்' என வேணடிறறு எழுதகின் ஒலிவடிவு வரிவடிவு என்ற இரணடனுள ஒலிவடிவு சிறப்புடைமையால், அதனை எடுதது ஓதினார.

இனி, மொழிககு முதற்காரணமாகிய அணுததிரளே ஒலியெழுததாம் என்று உரைததலும ஒன்று (க)

[முதலெழுத்தின் வகையும், விரியும்]

¦ நகூ. உயிரு முடம்புமா முபபது முதலே.

(இ - ள) உயிரும - உயிரெழுதது பனனிரண்டும, உடமபும - மெய்யெழுதது பதினெட்டும, ஆம - ஆகிய, முப்பதும - முப்பது எழுதகிகளும, முதல் - முதலெழுததாம; (எ - று)

'முதலெழுதது' எனறது, தொகை: 'உயிரு முடமபும்' என்றது, வகை; 'முப்பது' என்றது, விரி. உயிமெய முதலிய மறறையெழுதுகளுகுக் காரணமாதலால, முதலெழுதெனறு பெயர. * உயிர இதனை மெய இதனை என்று மேல வரையறை செய்யபபோவதனல இஙகு வரையறை செயயாமல 'முப்பது முதல' எனக கூறியது, உரைத்துமென்றல் என்னும உததி; (உரைததும என்றல - பினனே விவரிததுச சொல்வோ மெனபதுபற்றி முன்னே சுருக்கிச செலலுதல) (ச)

---

* 'தாமே தமிதது நிறகையின, முதலாயின' என்பது, பழைய உரை.

[சார்பெழுத்தின் வகை - சo.]

† சூo. உயிரமைய ஆயதம உயிரளபு ஒறறளபு
அஃகிய இ உ ஐ ஒள ஙஃகான
தனிநிலை பத்தென சாபெழுக காகும.

(இ - ள.) உயிரமைய - உயிரமையும, ஆயதம - முற்றாயதமும, உயிரளபு - உயிரளபெடையும, ஒறறளபு - ஒறறளபெடையும, அஃகிய இ - குறுகிய இகரமும [குறியலிகரமும], (அஃகிய) உ-குற்றியலுகரமும, (அஃகிய) ஐ - ஐகாரக குறுகலும, (அஃகிய) ஒள - ஒளகாரகுறுகலும, (அஃகிய) மஃகான - மகரகுறுகலும, (அஃகிய) தனிநிலை - ஆயதகுறுகலும, பதினும-ஆகிய பதினும, சாபெழுதது ஆகும-சாபெழுதநின் வகையாம;(எ-று.)

அஃகுதல் - சுருகுதல இகுசே, மாதிரைகுறைதல. 'அஃகிய' என்னும பெயரசசதனை உகரமுதலியவறறோடும கூடடுக (மேற்சூதிரதநில் 'அஃகும்'எனபதையும இவவாறேகொளக.) பினனே 'அஃகியதனிநிலை'என ஆயதகுறுகலும கூறபடுதலால, முனனே 'ஆயதம' எனறது, முற்றுய்தம.

ஆய்தம்-("அற்ற ளவறிக துணைக ஃதுடமபு" முதலிய இடஙகளில் உயிரபோல அலகுபெற்றும, 'தோனறிற் புகழொடு தோன்றுக' ஃதிலா" முதலிய இடஙகளில மெயபோல அலகுபெறறுமலும் உயிரமெயகளை ஒரு புடையொதது) உயிருமாகாமல மெயயுமாகாமல (அவிபோலத) தனிநிறறலால, 'தனிநிலை' எனப்பட்டது. உயிரும மெயயும தமமிற கலததல்போல ஆயதம ஒரெழுததோடுக கலதத வினறித தனிநிறறலால தனிநிலை யெனபபட்டதென்றலு மொன்று. உயிரமெய-உயிரும மெயயுஞ சாரநது உணடாதலாலும, ஆயதம - உயிர மெயகளி னிடையே சாரநதுவருதலாலும, மற்றை உயிரளபெடை முதலிய எட்டும் - தம தம முதலெழுதநின திரிபு விகாரத தாறபிறததலாலும. இவையெலலாம் சாரபெழுத தெனப்பட்டன. * (சு)

[சார்பெழுத்தின் விரி - சுசுo.]

† சூக உயிர்மெய யிரட்டு நூற் றெட்டிய ராய்தம
எடடுயி ரளபெழு மூன்றிற் றளபெடை
ஆறே ழஃகுமிமுப பாதேனழ்
உகர மாறு றைகான் மூனறே
ஒளகா ணெனறே டஃகான மூனறே
ஆய்த மிணடொடு சாபெழுதது றுவிரி
ஒன்றிழி முநூற றெழுபா வெனப.

(இ - ள) உயிரமெய இரட்டு நூறறெட்டு - உயிரமெய் இருநூறறுப்பதி னாறும, உயிர ஆயதம எட்டு - முறறாயதம எடடும, உயிரளபு எழுமூன்று-உயி

* 'அவையே தமமொடுதாம சாரதல இடம சாரதல பற்றுககோடு சாரதல விகாரததால் வருதலின, சாபெழுததென்றாயின' என்பது, பழைய உரை.

ளபெடை இருபதினானறும, ஒற்றளபெடை ஆறேழ் - ஒற்றளபெடைநாற் பதிரணடும, அஃகும இ முபபானேழ்-குறறியலிகரம முப்பதினேழும், (அஃகும) உகரம ஆறறு-குறறியலுகரம முப்பதினாறும, (அஃகும) ஐகான்மூன்றே-ஐகாரகுறுகம் மூன்றும, (அஃகும) ஔகானஔனறே - ஔகாரகுறுக்கம ஔனறும, (அஃகும) மஃகான்மூனறே-மகரகுறுகமமூன்றும், (அஃகும) ஆயதம இரணடோடு - ஆயதகுறுகம இரணடும, (ஆக) சாபெழுதது உறுவிரி - சாபெழுதினது மிகக விரி. ஔனறு ஓழி மூந்நூறு எழுபான்-ஒன்று குறைந்த மூநூறறெழுபது [மூநூறறறுபதினானபது] ஆகும, என்ப - எனறுசொலவா (அறிவுடையோர); (எ - று)—உறுவிரி - முழுதுதொகை.

இவை இதனுளையாதலி, * அவ்வவற்றின பிறப்பிலகணத்திறகாணக. எழுத்துவேறறுமைபறறி, உயிரமெய இருநூற்றுப்பதினைறுயின. உயிரள பெடையும ஒறறளபெடையும, எழுதுவேற்றுமை இடவேற்றுமை என்னு மிரணடும்பறறித தொகையிடப்பட்டன திரிந்த முதலெழுதுகளபற்றி, ஆயதகுறுகததிற்குத தொகைகுறிகபபட்டது மறறவையெலலாம, இட வேறறுமைபறறிக கணகஙகிடப்பட்டன. உயா ஆயதம - மாதிரை குறையா மல் நிறைந்த ஆயதம; எனவே, முற்றுயதமாம். (சு)

௨. பெயர்.

[பெயரின் பொதுவிலகணம்]

! சூ௨. இடுகுறி காரணப பெயர்பொதுச சிறபபின.

(இ - ள) இடுகுறி காரணம பெயா-இடுகுறிபபெயரும காரணபபெயரு மாகிய இரணடும,—பொது சிறபபின-பலபொருளுகுப் பொதுப்பெயராகி யும ஒவ்வொரு பொருளுகுகே சிறப்புப்பெயராகியும வருவனவாம; (எ - று.)

எனவே, இடுகுறிபபொதுபபெயா, இடுகுறிசசிறப்புபபெயா, காரண பொதுபபெயா, காரணசசிறபபுபபெயா எனப்பெயா நாலவகைப்படுமென்ற தாயிற்று. ஒருகாரணமும பறறாமல ஒருபொருளுகுக கடவுளாலும அறி வுடையோராலும இட்டகுறியாகிய பெயா, இடுகுறிப்பெயர். காரணதால வரும பெயா, காரணப்பெயர்.

(உதாரணம)
- மரம—இடுகுறிப பொதுபபெயா.
- பனை, பலா - இடுகுறிச சிறப்புப்பெயா.
- அணி—காரண பொதுபபெயா.
- வளை, சிலமபு—காரணச சிறபபுப்பெயா.

(அணி - அணியப்படுவன ஆபரணஙகள். வளை - வளைவாகவுள்ளது. ஒருவகையணி. சிலம்பு - ஒலிபபது ஒருவகைக காலணி.)

இனி இரட்டுறமொழிதல் எனனும உதியால், இசசூததிரததிற்கு வேறொரு பொருளும உரைகபபடும: (இரணடு உற மொழிதல - இரணடு பொருள் ஒருங்கே அமையும்படி சொலலுதல.) அது வருமாறு.—

---

* அக - ஆஞ் சூததிரம முதலியன.

பெயா - பெயாகள்,—இடுகுறி காரணம பொது - இடுகுறி காரணம எனனும இரணடு இலகக்கணஙகளுகுகும பொதுவாகியும, சிறபபின - இடு குறிககே சிறப்பாகியும காரணதநிறகே சிறப்பாகியும வருவனவாம, (எ-று.)

எனவே, காரணவிடுகுறிபபெயா, இடுகுறிப்பெயா, காரணப்பெயா எனப்பெயா மூவகைப்படு மென்றதாயிறறு. (வடநூலா இடுகுறியை ரூட மென்றும், காரணகதை யோகமெனறும, காரணவிடுகுறியை யோகரூட மென்றுமவழஙகுவா.) காரண இடுதறிப்பெயராவது - காரணதததைநோககு மிடதது அககாரணததையுடைய பலவறறிறகும பெயராக வழஙகக்கூடிய தாயினும, அஙஙனம வழஙகாமல அககாரணததையுடைய ஒனறறகேஉரிய தாக இடபபட்ட குறியாய வழஙகுஞ சொல.

(உ - ம்.) பரம, பொன—இடுகுறிப்பெயா.

பரமன, பொன்னன—காரணப்பெயா.

முகக்கண்ண, அநதணா, முளளி—காரணவிடுகுறிபபெயா

(பரம - மேன்மை, பரமன் - மேலானவன். பொன்னன் - பொனனை யுடையவன.) முகக்கணணெனபது - காரணஙகருதியபொழுது மூனறுகண களையுடைய விநாயகமூரததி முதலிப பலாககுஞ செல்லுமாயினும இடுகுறி யளவாயச சிவபிராஙகுகே பெயராதலாலும, அநதணரென்பது - அழகிய தணமையை [குளிரந்த அருளை] யுடையபலாககுஞ செலலுமாயினும பிராம ணாககே பெயராதலாலும, முளளியெனபது - முளளுருடையண பலவறறிற குஞ செல்லுமாயினும ஒருவகைசசெடிககே பெயராதலாலும, காரணவிடு குறிப்பெயராயின.

எழுதது்குப பெயாகூறததொடஙகியவா, பெயரினிலகக்கணதனதமுத லில தொரிவிததா. இவவாறேமேல எழுதது்கள்ளினபெயா வருதலகாணக.*

எழுத்துக்களின் பெயர்.

[உயிரும், மெய்யும்.]

¼ சூஉ. அம்முத லீரா றுவி கமமுதல
மெயம்மூ வாறென விளமபினா புலவா.

(இ - ள்.) 'அ முதல்ஈராறு - அகரமமுதலிய பனனிரணடும், ஆவி-உயி ரெழுதது கமுதல் மூவாறு - ககரம முதலிய பதினெடடும, மெய - மெய யெழுதது,' என - என்று, விளமபினாபுலவா-சொன்னா அறிவுடையோா ; (எ - று.)—வடமொழியில உயிா 'அச' எனவும், மெய 'ஹல' எனவுமபடும்.

---

* 'அ ஆ என்றற் றொடக்கததன - இடுகுறிச சிறப்புபபெயா. குறில நெடில வல்லினம மெல்லினம இடையினம் என்றற் றொடக்கததன - காரணப் பொதுப்பெயா. குற்றிகரம குற்றுகரம் மகரக்குறுக்கம ஆயதகுறுக் கம எனறற் றொடகக்கததன - காரணச சிறப்புப்பெயா. இவவாறே பிறவும ஆராய்ந்தறிக' என்பது பழைய உரை.

(உ - ம) அ ஆ இ ஈ உ ஊ எ ஏ ஐ ஒ ஓ ஔ—உயிர் - கஉ.
க ங ச ஞ ட் ண த ந ப ம ய ர ல் வ் ழ் ள் ற் ன்—மெய - கஅ்.

அகரம முதலிய பன்னிரணடும உயிரபோலத தனிதது இயஙகுவன வாதலால 'உயிர்' எனவும, ககரம முதலிய பதினெட்டும உடம்புபோல உயிரோடு கூடியலலது இயஙகாவாதலால 'மெய' எனவும பெயாபெற்றன. உயிர் ஆவி எனபனவும, மெய உடல உடமப உறுபபு ஒற்று புள்ளி எனபனவும ஒரு பொருளன (அ)

[குறில் - ரு]

I சூசு. அவறறுள,

அ இ உ எ ஒக குறி லிஙகீத

(இ - ள) அவறறுள் - (உயிர் மெய எனற) அவற்றுள, அ இ உ எ ஒ ஐநது - இவவைநதும,—குறில - குறறெழுதது காம; (எ - று.)—குறில் - குறுகிய அளவுளளது; (ஹ்ரஸ்வ ம.) (கூ)

[நெடில் - எ.]

I சூரு ஆ ஈ ஊ ஏ ஐ ஓ ஔ நெடில.

(இ - ள.) ஆ ஈ ஊ ஏ ஐ ஓ ஔ - இவ்ஏவழும,—நெடில-நெட்டெழுதது காம; (எ - று.)—நெடில - நீணட அளவுளளது; (தீர்க்க ம.)

'குறில ஐநது' எனறுறபோல 'நெடில ஏழ' எனத தொகை கொடாமல 'நெடில்' எனறவளவொடு நிறுததியது, ஐயும ஔவும சிலவிடததன்றி எஙகும நெடிலாகாமையைக குறிபபிததறகு என்பா. (கஅ)

[சுட்டு - ரு.]

I சூசூ. அ இ உம முதல தனிவாிற சுடமீட.

(இ - ள.) அ இ உ - இமமூன்றும,—முதல - (மொழிக்கு) முதலில, தனி வாின - தனிதது [சுட்டுபபொருளைக காட்டி] வருதால, சுட்டு-சுட்டெழுததாம; (எ - று)—சுட்டு-குறிததுக காடடுதறபொருளை உணாததுவது.

'முதல' எனப் பொதுபபடச சொனனதனால, மொழிககு அகததும்புறத்தும வருமெனக கொளக. அகதது உறுப்பு-பததினுளளாகவே சுட்டெழுதது நிறபது புறதது உறுப்பு-பததிறகு வெளியாகச சுட்டெழுததுநிற்பது.

(உ - ம) அவன் இவன் உவன்	அகச்சுட்டு.	அகொறறன இமமனிதன உவவீடு	புறச்சுட்டு.

அகரம - தூரதததுளள பொருளையும, இதரம-சமீபததிலுள்ள பொருளையும, உகரம-நடுவிலுளள பொருளையும, பின நிற்கும பொருளையும, மேல் நிறகும பொருளையும சுட்டுதற்கு வரும: 'அவ னிவ னுவன்,' 'இ-ப்பககம', 'உமபா' என்பன காணக. (உபபககம - பினபககம். உம்பர் - மேலிடம.)

---

* மெய்யீற்றுபபுணாியல - க, உயிரீற்றுபபுண ாியல-சஙூ, சஙூ, ஙூ - ஆஞ் சூதிரஙகளில முறையே காணக.

அவன இவன் உவன் என்பவற்றிலுள்ள அகர இகர உகரக்கள்-அடை இடை உடை என்பவற்றின் முதலெழுதுக்கள்போலப பின்னெழுதுகக ளோடு தொடாந்து நினறு ஒரு பொருளை உணாதகாமல, பொன்னன முத லிய சொற்களின பகுதிபோல வேறுநின்று சுட்டுப்பொருளை யுணாததால், அகதது றுப்பும 'தனிவரின்' என்றதில் அடகுகிறது. இதனை விரிவிற் குங கொளக. (கக)

[விளி - ரு.]

சுஎ. எ யா முதலும ஆ ஓ ஈறறும
ஏ இரு வழியும விளிவா குமமே.

(இ - ள.) எ யா முதலும, - எகரமும யாவும் (மொழிகு) முதலிலும, ஆ ஓ ஈறறும் - ஆகாரமும ஓகாரமும் (மொழிகு) இறுதியிலும, ஏ இருவழி யும - ஏகாரம இரணடு இடததிலும [மொழிகு முதலிலும இறுதியிலும], (தனி வரின்) விளி ஆகும - தனிதது [விளிப்பொருளைககாட்டி] வருதால விளிவெழுதுதாம்; (எ - று.)

விளி - கேள்விப்பொருளை உணாததுவது. முனசூதிரததில 'தனி வரின்' என்றது, இஙகுவகூட்டபபட்டது. ஒன்றினமுடித்தல் தன்னினமுடித் தல் எனனும உததியால, உயிரமெயயாகிய யாவிளிவும உடன்கூறப்பட்டது. (ஒன்று இனம முடிததல தன் இனம முடிததல் - ஒதத இலகணமுடைய வற்றை ஒருஙகு கூட்டிக கூறுதல.)

(உ - ம.)
எவன் } எ, யா - முதலிலே அகதது வருதன.
யாவன் } (அகவிளி)
எகதடவுள் } எ, யா - முதலிலே புறதது வருதன.
யாஙஙனம } (புறவிளி)
பொன்னஎ } ஆ, ஓ - ஈறறிலே புறதது வருதன
பொன்னதே } (ஈறறுவிளி, புறததுமாததிரமே வரும.)
ஏவன் } எ-முதலில் அகததும, ஈறறில புறததும
பொன்னனே } வருதது. ✓ (கஉ)

[வல்லினம் - சூ.]

† சூஉ. வல்லினம் க ச ட த ப ற வென வாறே.

(இ - ள்.) க ச ட த ப ற என ஆறு - இவ்வாறும,—வலலினம - வல லெழுதுதாம்; (எ - று.)—வல் இனம - வன்மையாக ஒலிக்கின்ற வருக்கம.

இனைவ - வலி, வன்மை, வன்கணம் எனனும பெயராபெறும. (கங)

[மெல்லினம் - சூ.]

† சூகூ. மெலலினம ஙஞணநமன வென வாறே.

(இ - ள்.) ஙஞணநமன என ஆறு - இவ்வாறும,—மெலலினம - மெல்லெழுத்தாம்; (எ-று)—மெல் இனம - மென்மையாகஒலிக்கிறவருகுகம.

இனைவ - மெலி, மென்மை, மென்கணம எனனும பெயரா பெறும். (கச)

[இடையினம் - ௩]

எ0 இடையினமயரலவழள வென வாறே.

(இ - ள்.) யரலவழள என ஆறு - இவ்வாறும்,—இடையினம் - இடையெழுத்தாம்; (எ - று)—இடை இனம - வலினமெல்லினங்கட்கு நடுத்தரமாக ஒலிக்கின்ற வருக்கம வலினம பிறக்கு மிடமாகிய மார்பிற்கும மெல்லினம பிறக்கு மிடமாகிய மூக்கிற்கும இடையிடமாகிய கழுத்தினின்று பிறத்தல்பற்றி இடையெழுத்தெனப்பெயராயிற்று என்றலுமுண்டு. இவை-இடை, இடைமை இடைக்கணம எனவும பெயராயபெறும. (௧௩)

[இனவெழுத்து]

எக. ஐ ஔ ஓ உ செறிய முதலெழுத்து
இவ்விரண டோரின மாய்வரல முறைத்தே

(இ - ள்.) ஐ ஔ - (ஒத்தஇனமிலலாத) ஐகார ஔகாரங்களை, ஓ உசெறிய (ஈகார ஊகாரங்கடக்கு இனமாகிய இகர உகரங்களோடே (தமக்கும இனமாகப) பொருந்த, முதல எழுத்து - முதலெழுத்துக்களை, இவ்விரண்டு - இரண்டிரண்டு, ஓர் இனம் ஆய வரல-ஓரினமாகி வருதல, முறை-தொன்று தொட்டுவரும முறைமையாம; (எ - று.)—ஆதலால, அவை 'இனவெழுத்து' எனப பெயராபெறும. முறை - வரன்முறை.

சுருங்கச்சொல்லல் எனனும் அழகுபற்றி, முதலெழுத்து' எனப பொதுப்படக கூறினாராயினும, ஏற்புழிக்கோடல் எனனும உத்தியால், இவ்விரண்டு ஓரினமாய வருதலை இடையினம ஒழிந்த மற்றவற்றிற்கே கொள்க. (சுருங்கச்சொல்லல்-சொற்களை வீணாதபடி சொலலுதல். ஏற்புழிகோடல் - கூறிய இலக்கணத்தை ஏற்ற இடத்திற்கு மாத்திரமே கொள்ளுதல். (இதனை 'முறை' எனற மிகையாற கொளளுதலும ஒன்று.

(உ - ம) அ - ஆ, இ - ஈ உ-ஊ, எ - ஏ. (இ) ஐ, ஒ - ஓ, (உ)-ஔ எனவும, க - ங, ச - ஞ, ட - ண, த - ந ப - ம. ற - ன எனவும வரும.

இடையெழுத்தாறும, ஓரினம (௧௪)

[இனமென்றற்குக் காரணம்.]

எஉ. தான முயற்சி யளவு பொருள் வடிவு
ஆனவொன் றுதியா புடையொப பினமே.

(இ - ள்.) தானம பிறப்பிடமும, முயற்சி பிரயத்தனமும, அளவு - மாத்திரையும், பொருள்-அர்த்தமும, வடிவு - உருவமும, ஆன ஆகிய இவற்றுள, ஒன்றுஆதி - ஒன்றுமுதலாக, ஓர் புடை ஒப்பு - ஒருபுடை [சில] ஒத்திருத்தல,—இனம - இனமாத்தற்கு காரணம; (எ - று.)—இதற்கு, வடிவு - வரிவடிவம்.

---

* 'இவ்விரண்டோரினமாய வருமுறையே' எனபது, பழைபவுரையின பாடம; அகரம முதலான முதலெழுத்துக்களை முறையே இவ்விரண்டெழுத்துத் தமமுள இனமாயவரும என்று பொருள.

தானததாலும் முயறசியாலும ஒதது வருவன - உயிரினமெலலாம்.
முயறசியாலும் அளவாலும் ஒததுவருவன - இடையினம ஒழிந்த மெய்கள்.

பொருளால் ஒததுவருவன - அ ஆ, இ ஈ, உ ஊ, எ ஏ, ஒ ஓ, க ங, ச ஞ, ட ண, த ந, ப ம, ற ன முதலியன. அது, ஆது: இஙகு, ஙஙகு; உஙகு, ஊஙகு; எது, ஏது; ஒடு, ஓடு: குளககரை, குளஙகரை; தடசசோலை, தடஞ் சோலை; படம், பணம, பாழ்கதூறு, பாழஙதூறு; அப்பு, அமபு, நறகு, நனகு எனச சில பொருள் ஒதது வருதல காணக.

வடிவால ஒததுவருவன - இ ஈ ஐ இ, ஒள உ ஒழிந்த மற்றஉயிரகள.

முன்பு காரணம் விளஙகாமற கூறபபட்ட இனமென்றதை இஙகே காரணஙகாடடி முடிவுசெயதலால இசசூததிரம, ஏதுவின்முடித்தல் என்னும உததி. (ஏதுவின முடிததல் - காரணஙகாடடி முடிவுசெயதல.) (கள)

ங. முறை

எங. சிறபபினு மினத்தினுஞ் செறிந்தீண டமமுதல
நடததல தானே முறையா குமமே.

(இ - ள.) சிறப்பினுமம - சிறப்பினாலும, இனதநினுமம - இனதநினாலும, செறிநது - (ஒன்றன்பின ஒன்று) பொருநதி, ஈணடு - இவ்வுலகதநில், அ முதல நடத்தல் தானே - அகாரமுதலாகத தொன்றுதொட்டு வழஙகுதலே, முறை ஆகும் - (எழுததுகள நிறகும) முறையாம; (எ - று)

தனிதது இயஙகும ஆற்றலுடைய உயிரெழுததுகள அவவுயிரகளோடு கூடியலலது இயஙகும ஆறறலிலலாத மெயயெழுததுகள முனநிறபதும, குறறெழுததுகள தமது விகாரஙகளாகிய நெட்டெழுததுகட்கு முன நிறபதும, வலியா மெலியாகமுன நிறறல்போல வலலெழுததுகள் மெல்லெழுததுகட்கு முன் நிறபதும-சிறபபினால எனவும, குறறெழுததுகட்குபபின அவ்வவறறின இனமொதத நெட்டெழுததுகள நிற்பதும, வல்லெழுததுகட்குப்பின் அவ்வவறறின இனமொதத மெலலெழுததுக்கள நிற்பதும - இனத்தினால் எனவும கொள்க.

[அகரம முதல்னகரமீறுகப் பொருந்திய முறைமைகளுகாரணம முழுவதையும விருததியுரைகளிற் காணக.] (கஅ)

ச. பிறப்பு.

[பிறப்பின் பொதுவிலகணம்.]

எச. நிறையுயிர் முயறசியி னுளவளி தூரபப
எழுமணுத திரளுரஙக கண்ட முசகி
மூக்குற றிதழ்நாப பலலணத் தொழிலின்
வெவவேவ றெழுததொலி யாயவரல பிறப்பே *

---

*"ஆறறலுடையுயிர முயறசியி னணுவினையந, தேறறனவொலிவாயத தோறறுதல்பிறபபே, எனறா ஆசிரியா அவினயனரா" என்பது பழைய உரை.

(இ - ள்.) நிறை - (ஒலியெழுத்திற்கு வேண்டிய காரணங்களிற் குறைவின்றி) நிறைந்த, உயிர் - உயிரினது, முயற்சியின் - உச்சரிக்க வேண்டுமென்னும முயற்சியால, உள் வளி தரப்ப - உள்ளேயினற காற்றுனது எழுப்ப, எழும் - எழுகினற, அணு திரள - (செவிப்புலனும) அணுக்கூட்டம, உரம் கண்டம உச்சி மூக்கு - மார்பும கழுத்தும கலையும மூக்கும ஆகிய நானகிடத்தையும, உறற - (முதலிற) பொருந்தி, (பினபு), இதழ் நா பல் அண்ம-உதடும் நாக்கும் பல்லும வாயும ஆகிய நானகினுடைய, தொழிலின - முயற்சிவேறுபாட்டினால, வெவ்வேறு எழுத்து ஒலி ஆய-வேறு வேறுவகைப்பட்ட எழுத்தாகிய ஓசைகளாய, வரல-தோனறுதல்,—பிறப்பு - (அதற்கின்) பிறப்பாம: (எ - று.)—அண்ணம் - அண்ணமம; மேலவாயும் கீழவாயும. (சக)

[முதலெழுத்துக்களின் பிறபபிடம்]

எரு. அவவழி,
ஆவி யிடைடணம பிடமிடறாகும
மேவு மென்மை மூக்கு உரமபெறும் வன்மை.

(இ - ள) அ வழி - முனசொன்ன வழியாற பிறக்குமிடத்து,—ஆவி இடைடணம இடம்-உயிரெழுத்துக்கட்கும இடையினத்திறகும இடம, மிடறு ஆகும - கழுத்தாகும; மென்மை - மெல்லினம, மூக்கு மேவும - மூக்கை (இடமாக)ப பொருந்தும; வனமை - வலலினம, உரம பெறும மாரபை (இடமாக)ப பெறும; (எ - று.) (உ0)

[முதலெழுத்துக்கட்கு முயற்சிவகையாற் பிறப்பு]

எசூ. அவறறுள,
முயற்சியுள் அ ஆ அஃகாப புடைய.

(இ - ள்) அவறறுள - (மேல இடம வகுக்கப்பட்ட) முதலெழுத்துக்களுள், அ ஆ - அ ஆ இரணடும,—முயற்சியுள் - (முன்சொன்ன நாலவகை) முயற்சிகளுள, அஃகாப்பு உடைய-(அணணத்தின் தொழிலாகிய) அஃகாத தலை யுடையனவாயப் பிறக்கும; (எ - று.)—அஃகாததல - வாயதிறததல.

அ ஆ என உச்சரித்துக் கணடுகொளக. பிறவும இவ்வாறே. (உக)

எஎ. இ ஈ எ ஏ ஐ அஃ காபபோடு
அண்பல முதல்நா விளிபபுற வரும்ம.

(இ - ள்.) இ ஈ எ ஏ ஐ-இந்த ஐந்தும,—அஃகாப்போடு - வாய்திறத்தலுடனே, அண பல் - மேலவாயப்பலலை, நா முதல விளிபபு-அடிநாக்கினது ஓரமானது, உற - பொருந்த, வரும - பிறக்கும; (எ - று.)—அண பல - (நாவின் ஓரத்தால) அணுகப்படும பல; வினைத்தொகை.

'அஃகாப்போடு' என்பதை, இபபிறப்பிலக்கணம் முடியுமளவும வருஞ் சூத்திரந் தோறும் கூட்டுக. (உஉ)

எஅ. உ ஊ ஒ ஓ ஔ இதழ் குவிவே.

(இ - ள்.) உ ஊ ஒ ஓ ஔ ள - இந்த ஐந்தும், (பிறந்தற்கு எதுவாகிய முயற்சி), இதழ் குவிவு - உதடுகளின குவிதலாம்; (எ - று.) (உங)

எக கஙவுஞ் சஞவும் டணவு முதலிடை
நனிநா வண்ண முறமுறை வருமே.

(இ - ள்) க ங வும - ககரமும ஙகரமும், ச ஞவும - சகரமும ஞகரமும், ட ணவும - டகரமும் ணகரமும;—முறை - முறையே,—முதல் இடை நனி நா அணைம உற - நாகினை அடியும நடுவும் கடையும மேலவாயின் அடியை யும நடுவையும கடையையும பொருந்த, வரும - பிறகும; (எ - று.)

'முத லிடை நுனி' என்பதை, நா அணைம என்ற இரண்டோடுங கூடுக

அடிநா மேல்வாயடியைச சோதலாற ககரஙகரஙகளும, இடைநா மேல் வாயிடையைச சோதலாற் சகரஞகரஙகளும, நுனிநா மேலவாய் நுனியைச சோதலால டகர ணகரஙகளும் பிறகுமென்க; - முறைநிரனிறை (உச)

அ0. அண்பல லடிநா முடியுறக் ஙவருமம.

(இ - ள்.) அண்பல அடி-மேலவாயப் பலலின் அடியை, நா முடி உற - நாகுநுனி பொருந்த,—ங ந - ஙகரமும நகரமும், வரும்-பிறகும. (உஙு)

அக. மீகீ ழிதழுறப பமமப பிறக்கும.

(இ - ள.) மீ கீழ இதழ் உற-மேலுதடும் கீழுதடும (தமமிற) பொருந்த, ப ம - பகரமும மகரமும, பிறகும;—(எ - று.) (உசு)

அஉ. அடிநா வடியண முறயத் தோன்றும.

(இ - ள.) அடி நா - நாகினடியானது, அடி அணம உற - மேல்வா யடியைப பொருந்த,—ய-யகரம, தோனறும-பிறகும; (எ - று.) (உள)

அங. அண்ண நுனிநா வருட ரழவரும்.

(இ - ள.) அணணம் - மேல்வாயை, நா நுனி வருட - நாகின நுனி யானது தடவ,—ர ழ - ரகரமும ழகரமும, வரும - பிறகும்; (எ - று.)

அணணம் நுனி-மேல்வாய் நுனியை, நாவருட - நாகுத தடவ எனி னுமாம. மத்திமதீபமாக; நுனியென்பதை அணணம நாவனற இரண்டோடுங கூட்டுதலு மொன்று. மேல் அசு - ஆஞ் சூதிரதிலும இதுகொளக. (உஅ)

அச. அண்பல் முதலும மண்ணமு முறையின்
நாவிளிமபு வீங்கி யொறறவுட வருடவும்
லகார ளகாரமா யிரண்டுமெ பிறகும.

(இ - ள்.) அணபல முதலும-மேல்வாய்ப்பல்லின் அடியையும, அணண மும - மேலவாயையும, முறையின - முறையே, நா விளிமபு - நாவின ஓர மானது, வீஙகி - தடிதது, ஒற்றவும் வருடவும் - பொருந்தவும் தடவவும,

---

* முறை நிரனிறையின தன்மையை சுகச-ஆஞ சூதிரதிற் காணுக.

லகார ளகாரம ஆய - லகாரமாகியும் ளகாரமாகியும், இரணடும - இவ்விரண டெழுகதுகளும, பிறககும—; (எ - று.)—முறைநிரனிறை

மேல்வாய்ப்பல்லினடியை நாவின்றுற மதடிதத்துப்பொருந்துதலால் லக ரமும், மேல்வாயை நாவின்றுற மதடிதத்துத கடவுதலால் ளகாரமும பிறக்கும்.

லகாரம ளகாரம அ இரணடும எனறு பிரிதது, லகாரமும் ளகாரமு மாகிய அவ்விரணடும எனறும உரைகதலாம, (அ + இரணடு = ஆயிரண்டு.)

௨௬. மேறபல லிகழுற மேவிடும வவ்வே.

(இ - ள.) மேல் பல் - மேல்வாயபபல்லு, இதழ்உற - கீழுதடு பொரு நத,—வ-வகரமானது, மேவிடும் - பிறககும (எ - று)

மேற்பல் கீழுதடடைப் பொருநத எனினுமாம (௫௦)

௨௭. அண்ணா நுனிநா நனியுறில றனவருமம.

(இ - ள்.) அணணம - மேல்வாயை. நுனி நா-நாக்கு நுனி, நனிஉறில்-மிகப்பொருநதின,—ற ன - றகரமும னகரமும, வருமம-பிறககும் (எ - று.)

[சாபெழுத்துக்கு இடமும். முயற்சியும்.]

௨௮. ஆயதக கிடநதலு யஙகா முயறசி
சாபெழுத் தேனவுந் தம்முத லினைய.

(இ - ள்.) ஆய்தககு - ஆயதவெழுததுகு. இடம - பிறப்பிடம, தலை-தலையாம்; முயறசி - பிரபதனம் அஙகா - வாயைத் திறததலாம; சார் பெழுகது எனவும - (ஆயதம நீஙகலான மறறைச) சாபெழுததுகளும், தம முதல் அனைய-(இடமுயறசி வகைகளினால) தம தம் முதலெழுததுக ளோ ஒப்பனவாம; (எ - று.) ஆபகக்கு = ஆயதததுககு. விகாரம் (௫௨)

[பிறப்புக்குப் புறனடை]

௨௯ எடுததல படுததல நலித லுழப்பின
திரிபுந கதமிற சிறிதுள வாகும.

(இ - ள.) (பலவெழுததிறகுப பிறப்பு ஒன்றுகசசொல்லப்படடனவாயி னும)—எடுததல உயாதது உசசரிததலும, படுததல் - தாழ்ததி உசசரித்த லும, நலிதல் - நடுததரமாக உசசரிததலும ஆகிய, உழபபின் - (எழுதிறகு உரிய) ஒலிமுபறசிவகையினால், திரிபும - (ஒனறறகுஒன்று பிறப்பு) வேறு பாடுகளும, தமதமில் அவவவறறுள சிறிது உள ஆகும - சிறிது சிறிது உள் ளனவாம; (எ - று)

ஓர எழுததே வெவவேறு வகையாகஒலிதத லையும் இசசுததிரத்திலேயே அடககவேணடும; அதறகு உதாரணம்-'தந்தது' என்பதிலுளள தகரஙகளின் ஒலிவேறுபாடு போலவன காணக. (௫௩)

[உயிரமெய - ௬௫]

‡ ௩௪. புள்ளிவிட் டவவொடு முன்னுரு வாகியும்
ஏனை யுயிரோ டுருவு திரிநதும்
உயிரள வாயதன் வடிவொழித் திருவயிற
பெயரொடு மொற்றுமுன் னுய்வரு முயிரமெய்.

(இ - ள.) அவவொடு-(மெய்) அகரவுயிரோடு, (கூடியவொழுது), புள்ளி விட்டு-புளளியை விட்டு, மூன் உரு ஆகியும - அவ்விட்டவடிவே வடிவாகி யும, ஏனை உயிரோடு-('ஆ' முதலிய) மறறை உயிரகளோடு(கூடியவொழுது,) உருவு திரிந்தும-(புள்ளிவிடுதல்மாததிரமேயனறி) வடிவுவேறுபட்டும, உயிர் அளவு ஆய-உயிரமாததிரையே மாததிரையாய [மெயயினமாததிரை தோன் றுமல], அதன் வடிவு ஒழிதது - (வரிவடிவில) உயிரின் வடிவை ஒழிதது [மெயயெழுதது விகாரப்பட்ட வடிவே வடிவாய], இருவகையின பெயரொடும்- (உயிரும மெய்யும் ஆகிய) இரணடிடததும பிறநத (உயிரமெய என்னும) பெயருடனே, ஒறற மூன் ஆய்-மெய்யினெலி மூன்னும உயிரினெலி யின னுமாகி, உயிரமெய-உயிரமெய்யெழுதது, வரும—:(எ - று.)

பனனிரணடு உயிரும் பதினெட்டு மெயயினமேலும தனிததனி ஏறி வருதலால் உயிர்மெய் இருநூற்றுப்பதினறும்; க + அ = க, க + ஆ = கா முதலியன.

'உயிரளவாய' எனறதனால், உயிரமெயகுறறெழுததுக்கு ஒருமாத்தி ரையும் உயிர்மெயநெட்டெழுததுகநகு இரணடுமாததிரையுமா மெனக.

ங ஞ ந முதலிய மொழிமுதற்காரணமாகாத ஒலிகளையும இஙகே எழுதுவதனால் தழுவுதல, அவற்றுள் முதலாகிய ஙகரம மொழிமுதற்காரண மாதலால்; இது எணணிறைததற்பொருட்டுச சுருஙகசசொலலலாகக் கூறப் பட்டு வருவதோ அனறிவழகமாமென அறிக; இஙகே "ஙப்போல் வளை" எனனும் ஔவையார வாயமொழியின் அருமபொருள ஆராயத தகநது.

சார்பெழுததிற்குச சாந்துவருதல் ஓபிறப்பாதலால, அதனைபபிறப் பிலகணைதோடு சாரவைததுச சொலலததொடஙகினர. (நச)

[முற்றுப்புணர்ச்சி - ஆ]

† கூ൦. குறியதன் முன்ன ராய்தப் புள்ளி
உயிரொடு புணர்ந்த வலலாறன் மிசைததே.

(இ - ள்.) ஆய்தம புள்ளி - (மூன்று) புளளிவடிவாகிய ஆயதவெழுத தானது;—குறியதன முன்னா - குற்றெழுததின் முன்னதாய, உயிரொடு புணாநத வல் ஆறன மிசைதது ஏ-உயிரோடு கூடிய வலலெழுததாறனுள ஒன்றன் மேலதாகியே வரும; (எ - று.)—முனை - இஙகே, இடமுன்.

"ஆய்தவொற்று என்றவாறு. ஆயதமான புளளி, 'ஆயதப்புளளி' என றா. இதனையும் ஒன்றின்பாற் சாததுததற்கு என்க" என்பது, பழைய உரை.

அடுப்புகூட்டுப்போல ஒருவகை ஆயுதவடிவாகமூன்று புளளிவைதது எழுதப்படுதலால், ஆயதமென்று பெயா. ஆயதம = ஆயுதம்; இஙகே, போாக கருவியாகிய கேடகமென்னும படை சமைததற் கருவியாகிய அடுபபுமாம்.

மூறறாயதம-மாததிரை குறையாத ஆயதம இசசூததிரததால, ஆய்தம தனிமொழி தொடாமொழிகளின் இடையிலன்றி மறறைய இடஙகளில் வாாதென்பது நன்கு விளஙகும.

(உ - ம்.) எஃகு, கஃசு, ஒன்பஃது, பஃறி, பிறவுங கணடுகொள்க.

மலடம்

(எஃகு-மெல்; கஃசு-ஓரளவையளவு ஒன்பஃது-ஒனபது. பஃறி-ஓடம்.)

வல்லினவகையால் இயல்பாகவரும ஆயதம் ஆறு;* அவ + கடிய=அஃகடிய எனத திரிதலெனனும புணரசிவிகாரததால் வரும ஆயதம் ஒன்று; செயவது=செயவஃது என விரிதலென்னுஞ செய்யுள விகாரததால்வரும ஆய்தம் ஒனறு ஆக. முற்றாயிதம் எட்டாதல காணக.

இது§ தொல்காபபியசூதிரமாதலால, இதனை எடுததுகொணடது, தானெடுத்துமொழிதல் எனனும உததி (தான எடுததுமொழிதல - பழஞ் சூதிரதததை தான் எடுதது சொலலுதல் (ரு)

[உயிரளபெடை - உக]

கூக. இசைகெடின மொழிமுத லிடைகடை நிலைகெடில் அளபெழு மவறறுவற்றினகுறில குறியே.

(இ - ள) மொழி - சொலலுகு, முதல் இடைகடை - முதலிலும நடுவிலும் இறுதியிலும, நிலை - நினற, நெடில - நெடிலெழுதது எழும,—இசை கெடின்-(பாட்டில) ஓசை குறையுமிடதது அளபு எழும-(அவவோசையை நிறைகத) தமதம [இரணடு] மாதநிரையின மிகு ஒலிகும; அவறறு - அநதநெட்டெழுததுகளின பின, அவறறு இனம குறில - அதற்கு இன மாகிய குறறெழுததுகள; குறி-(அளபெடுதததமைய அறிதற்குவரிவடிவில) அடையாளமாக வரும; (எ - று.)

குறி - அவ்வளவிறகு குறியாய வருதலிறகு மெனறபடி; எனவே, ஒரு மாததிரைககு ஒனறுக வைதது எழுதபபடு மெனக.

உயிர அளவு எடை - உயிரெழுதது மாததிரை அதிகபபடுவது. இது, வடமொழியில, 'பலுதம' எனபபடும

(உ-ம்.)¶"ஓஒதல வேணடும"-"ஆஅது மென்னுமவா" எனற முதலிலும,
உறுஆக குறுநோய"- செறுஅர்ச் வாழிய" எனற இடையிலும,
"நலலடாஅ," "அடாஅவடுப்பினவா" எனறகடையிலும்வநதன.

---

* மெயயீறறுபபுணரியல் நஉ - ஆஞ் சூதிர பாகக.

§ தொலகாபபியம், எழுதததிகார, மொழிமரபு - நு.

¶ "ஓஒதல்வேணடு மொளிமாழகும செயவினை, யாஅதுமென்னுமவா"
" உறுஆக குறுநோயுளைபடாய கடலெச, செறுஅர்அயவாழியநெஞ்சு "
" அனிசசப்பூககாலகளோ யாளபெய்தாள் நுசுபபிற்கு, நல்லடடாஅபறை"
" கொடடாஅ தவரெனபா குணடுநீர வையத், தடாஅ வடுப்பினவா."
" கெடுப்பதூஉ கெட்டாரகசு சாவாய மறறூஉகே
யெடுபபதூஉ மெல்லாமழை."
" உரணசைஇ யுளளந துணையாகச செனறூர
வரணசைஇ யின்னு முளெள."

மற்றை நெட்டெழுத்துகளுமஇப்படியே அளபெடுக்கும 'செறுஅ அய்' எனபதில், ஆ ாளபெடுத்தது; ஆதலின, இருகுறிலகுறியாக எழுதப்பட்டது இவை, செய்யுளிசை நிறைக்க வந்த அாபெடை.

செயயுளோசை குனறுவிடதது (க) இனிய ஓசையைத தருதறபொருட்டாகவே அளபெடுபபதும, (உ) ஒருசொல மறறொருசொல்லின இசையை நிறைததறபொருட்டு அளபெடுபபதும் உணடு

(க) (உ - ம.) 'கெடுபபதூஉம கெட்டாககு''-''எடுபபதூஉமெல்லாம்''

இவறறுள கெடுபபதும, எடுப்பதும என நிறபினும செயயுளோசை குன்றுதாயினும, இனனிசை நிறைததற்பொருட்டுக குறில நெடிலாய அளபெடுததது; இது, இன்னிசையளபெடை. நெடில்அளபெடுததாலும் செயயுளோசைகுறையாவிடததாயின இன்னிசையளபெடையேயாம.

(உ) (உ - ம.) ''உரணசஇ யுள்ளம'' - ''வரணசஇ யின்னும''

இவறறுள உரணசை வரணசை எனநிற்பினுமசெயயுளோசைகுனறுதாயினும விருப்பமெனப பொருள்படுமை நசையென்னும பெயாசசொல்விருமபியென வினையெசசப பொருளபடுமபொருட்டு வினையெசசசொல்லாதற்கு'நசைஇ' என அளபெடுததது; இது, சொல்லிசையாபெடை. சொல விகாரபபடடு அளபெடுககும தழீஇ - [தழுவி] குரீஇ-[குருவி]வளஇ[வளைது] முதலியனவும இதில் அடககபபடும.

ஆகவே, உயிரளபெடைகளெல்லாம அடஙகுமாறு அறிக.

நெட்டெழுதது ஏழும மொழியின் மூனறிடததும அளபெடுககுமெனவே உயிரளபெடை இருபததொனறும; ஔகாரமமொழிகருதுவினும கடையிலும் வாராமையால் அவ்விரணடையும கழிக, நினறஉயிரளபெடை பதனதொனபது அப்பதனதான்பதனதோடு இன்னிசையளபெடை, சொல்லிசையளபெடை என்னும் இரணடையும கூட்டஉயிரளபெடை இருபத்தொன்றுதல் காணக

(நகூ)

[ஒறறளபெடை - சூஉ]

சூஉ. ஙஞண நமன வயலள வாயதம
அளபாங் குறிலிணை குறறகீ ழிடைகடை
மிகலே யவறறின குறியாம வேறே.

(இ - ள.) (இசைகெடின்)-பாட்டில் ஓசை குறையுமிடதது,—ஙகரம் ஞகரம் ணகரம் நகரம் மகரம் வகரம் யகரம் லகரம் ளகரம் ஆயதம - ஃ முதலிய இபபதது மெயயும ஆயதமும ஆகிய பதினேழெழுததும, குறில் இணை குறில் கீழ - இரணடுகுறறெழுததினபின்னும் ஒரு குறறெழுததின பின்னும், இடை கடை - (மொழிககு) நடுவிலும கடையிலும், அளபு ஆம - (அவ்வோசையைநிறைக்கத) தமதம் (அளை) மாததிரையின் மிக்கு ஒலிககும்; அவற்றின குறி - அப்படி அவை அளபெடுததமையை அறிதற்கு அடையாளம, வேறு மிகலே ஆம் அமமெய்யெழுததுகளின்பின் அவ்வெழுததுகளே (வரிவடிவில்) மற்றொருமுறை அளவுகுறியாய் வருதலாம்; (எ - று.)

ஒற்று அளபு எடை - மெய்யெழுத்து மாத்திரை அதிகப்படுவது. ('ஒற்றுகள் ஊனறிசசொலல அளபெழும நெடிலடழுதாத நீட்டிசசொல்ல அளபெழும' எனற நேமிநாதவுரைவாகயபகள கருததாகன)

ஆயதம, மாதிரைமுதலியவறறிலமெய்யெழுததோடு ஒததிருததலால, அதனையும இவகுக கூடம உரைததா, கீழ "ஆயதப்புள்ளி" என்றதும காணக.

முனசூததிரததின 'இசைகெடுன' எனறது. இதற்குக கூட்டபபடடது

(உ-ம) * 'இலங்ஙகு வெணபிறை"- கலங்ஙகு"எனக்குறிலிணைகீழிடையி
எங்ஙகிறைவன"- 'எங்ஙகென"எனகுறிறகீழிடையிலும, [லும,
'மடங்ஙகலரதை"- விடங்ஙகலரதான" எனகுறிலிணைகீழ்ககடை
"அங்ஙகனிரத"- ரங்ஙகளம" எனகுறிறகீழ்ககடையிலும[யிலும.

ஙகரம அளபெடைதது; மறறைமெய்யெழுதது ககளும இபபடியே அளபெடுகும. (ஙகரம கடைசியில விதியீறுகவே வரும; இயலபீறுகவாராது)

"விலஙஙகி வீகிருள-" இலஙஙகு முதது" எனக குறிலிணைகீழிடையிலும, "எஙஙகிலஙகிய" - 'வெஙஙகுவாகு" எனக குறிலிணைக கீழிடையிலும ஆயதம அளபெடுத்தது

குறிலிணைகீழிடை குறிறகீழிடை குறிலிணைகீழ்ககடை குறிறகீழ்க கடை எனனும நானகிடததும பதிதலெழுதது அளபெடுகது மெனவே, ஒறறளபெடை நாறபதது நானகாம; ஆயதம மொழியிடையில மாதிரம வருமேயன்றி (விதியீறுகவாயினும) மொழியிறுதியிலவாராமையால § அதற குகுறிலிணைகீழ்ககடை குறிறகீழ்ககடை எனனும் இரணடிடததைக் கழிக, ஒற்றளபெடை நாற்பத்திரண்டாதல காணக (எங)

---

* "இலஙஙகு வெணபிறைசூடசனடியாகுக, கலஙகுநெஞ்சயிலகாண"
"எஙஙகிறைவ னுளனெனபாயமனனேயா, னெனஙகெனை தநிரிவாரின."
"மடஙகலரதமனனேகளதது, விடஙகலரதானேவேண்டு."
"அஙஙகனிந்தவருளீடததாகனபுசெய்து, நஙகளநகறபபாரம"
"விலஙஙகிவீகிருளோட்டுமேமாத, நிலஙஙகுமூதநிணமம"
"எஙஙகிலஙகியகையாயினனுயிர, வெஙஙகுவாகநிலலவீடு"

§ அவ் + கடிய = அஙகடிய எனறுறபோலப புணரசசிவிகாரததால (விதியீறுக) மொழி யிறுதியில்வரும ஆயதமும குறியதனமுன்னா" எனற சூததிரததால் மொழியிடையில வரதது போலவே பாவிகக்பபட்டதனால, ஆயதம ஙகரமபோல விதியீறுக வருதலும இலலையெனக கொளளபபடடது. அல + திணை = அஙகிணை; பல் + தலை = பறறலை எனறுறபோலப் புணரசசிவிகாரத தால் (விதியீறுக) மொழியிறுதியில வருபவை ஆயதகுறுக மாதலால, அவையும இவகே கொள்ளப்படவில்லை "தறசுட் டாபோழி" என ஐகார ஒளகாரக குறுகக்கட்குக கூறுவதுபோல ஆயதகுறுகததுகு எலலை வரையறுததுக கூறுமையால், அது அளபெடுததல ஆசிரியாகு உடன்பா டன்றென்பது அறிக; இது மகாகுறுகததுகும கொளக

[குறியலிகரம் - நஎ.]

† நஎ. யகரமை வரகுற ஞத்திரி யிகரமும்
அனைசசொல மியாவி னிகரமுங் குறிய.

(இ - ள்) * யகரம வர - யகரத்தை முதலிலுடைய சொல (வருமொழி யாய்) வர, குறள உ திரி - குறறியலுகம திரிந்த, இகரமும்—,—அனைச சொல் - முனனிலையனைசசொல்லாகிய, மியாவின - மியாவென்பதன (மதனின்மேலுளள), இகரமும—,—குறிய - குறறியலிகரங்களாம்; (எ - று.)

குறறியலிகரம் - ஒருமாதத்திரையாகிய இகரம குறுகி அரைமாதத்திரையாய கிற்பது; குறறியலுகரமும இவ்வாறே.

(உ - ம) வீடு + யாது = வீடியாது எனவும், கேணமியா எனவும வரும.

மேறகூறய குற்றியலுகரம் முபபதாறிலுளும, அனைசசொல்மியாவிலுள்ளும தற்றியலிகரம் முப்பதீதேழாக வருதல காண்க.

குறறியலுகரம அறிந்தபின்பே இது அறிபபபடுவ தாயினும, எழுதது முறைமைபறறி, இதனை அதறகுமுன வைததார். (நஅ)

[குற்றியலுகரம் - நகூ]

¦ நகூ. நெடிலோ டாயத முயிரவலி மெலியிடை
தொடர்மொழி யிறுதி வன்மையு ருகரம்
அஃகும் பிறமேல தொடரவும பெறுமே.

(இ - ள.) நெடிலோடு-தனிநெடில் ஏழுடனே, ஆய்தம - ஆயதம ஒனறும, உயிர - (சொல்லுகது நவிலலும கடையிலும வாராத ஔகாரம ஈகாரம ஊகாரம ஏகாரம ஓகாரம ஆகிய) உயிர பதினெனறும, வலி - வல்லினமெய ஆறும, மெலி - மெல்லின மெய ஆறும, இடை - (வல்லெழுதது களோடு தொடராத வரமெய் ஈரைந்து) இடையினமெய ஐந்தும, ஆகிய முப்பதாறெழுதது களுள ஒனறிலை), தொடர - (ஈறறுகு அயலெழுததாகத) தொடரப்பட்ட, மொழி - சொலலின், இறுதி - ஈறறில், வனமை ஊர உகரம - வலலெழுதது களிலொனறன்மேல ஏறிவருகின்ற உகரமானது [கு சு டு து பு று], அஃகும - (தன் ஒரு மாதத்திரையிற) குறுகும்; பிற - எழுதது க்கள் ஒன்றும் பலவும, மேல தொடரவும - ஈற்றயலெழுதது களுகு முனனே தொடரவும, பெறும-(நெடிற றொடரொழிந்த ஐந்து தொடர்களும) பெறும; (எ - று.)

'நெடிலோடு' என நெடிலை 'ஓடு' என்னும உருபுகொடுதது ப்பிரிதது, நெடிற்றொடர பிற மேல தொடரப பெறுமல் தனிநெடிலுடையதாகியே ஈறெழுதது தொடர்மொழியாய் வருமென்று தோன்றுதறகு; 'உயிர' என்றது, குறில் நெடில் இரணடையும.

---

* நகூ - ஆம சூதத்திரம பாரக்க.

(உ - ம்) நாடு, சோறு நெடிறவிரூடா. | கொக்கு, பட்டு- வனவிரூடா.
எஃகு, அஃகு-ஆயதத்தினதாடர் | குரங்கு, பருசு - மெனவிரூடர்
வரகு, பலாசு-உயிரதெதாடா. | மாபு, வீழ்து-இடைதெதாடா.

புணரியலில் எடுத்தாளுதற பொருட்டு இவ்வே றறைய லெழுத்தைக் கொண்டு ஆறுவகையாகச்சொன்னது, முன் மொழிந்து கோடல் என்னும் உத்தி; முன மொழிந்து கோடல் - முன்னே ஒன்றைச் சொல்லிபபின்னே அதனை வேண்டுமிடத்து எடுத்துக் கொளவுரைதல்; அன்றி பின்னே வேண்டு மென்ற காரணத்தால முன்னே சொலலி வைத்துக்கொளவுரைதல்)

ஈறறயலெழுத்தை சோக்கிக தற்றியலுகரம் முப்பத்தாறுதல் காண்க

நாடு, ஈது, சூடு. எடு ஐது. ஓடு, வெள்பு: அஃது, வரகு, பலாசு. அரிது, இடைஈடு, குருடு, இறுமபூது.—இலேசு, இனிது,—புரோசு,சுக்கு, கசசு படடு, பதது. உப்பு, பறற: சங்கு, பருசு, வண்டு, பந்து, வம்பு, கன்று; வெய்து, மாபு, சாலபு. வீழ்து, தெளகு என ஈறறயலெழுத்து நோக்கிய உதாரணங்களை முறையே காண்க. கோடிட்ட எகர ஒகர உயிர்த்தொடர்க் குறறுகரங்களுக்கு உதாரணம வருமிடத்துக் கண்டுகொள்க

இனி. நெடிறவிரூடா முதலிய ஆறும வலலெழுத்து ஆறையும் ஈறுக்க் கொளக குறறியலுகரம முபபதாறுகுமென்று கொளவாரும உளர்;அவர் கு—ஈகு, காசு, காடு, காது, காபு, சோறு; எஃகு, கஃசு, கஃடு, அஃது. அஃபு, சுஃறு, வரகு, பலாசு, முருடு, எருது, மரபு, கயிறு; சுக்கு, கசசு, பட்டு பதது, உபபு,பற்று; சங்கு,பருசு, வண்டு, பந்து, வம்பு, கன்று; செய்கு,—.—, பெயது, மார்பு,—என்பன உதாரணமாம. சில வாராதிருக்கவும முப்பதாதா றென்றல்,'உயிரமெய் இருநூறறுபபதிலொறு' எனறல் போலச சுருங்கச சொல்லலாக்க கூறிய தெனக

('நுங்தை'எனனும முறைப்பெயரின முன்நின்ற நகர மெயயின்மேலி ருக்கின்ற உகரமும குறுகு மெனறல் பழைய வழக்கு.)

தனிதது மெய்க்குறிலைச சோந்தும வரும வலலின மெய்யின்மேலும், மெல்லின இடையின மெயகளின மேலும் மொழியிறுதியில் வரும உகரம முற்றியலுகரம் எனப்படும்

(உ - ம்) கு, து, நடு, பெறு; தாணு, துமபு; கதவு, நாலு. (ரூக)

[ஐகாரக்குறுக்கம் - ரூ, ஒளகாரக்குறுக்கம் - க.]

கூரு. தறசுட் டளபொழி யைமமூ வழியும
நையு மெளவு முதலற ருகுமை.

(இ - ள்) ஐ - ஐகாரம்,—தன சுட்டு - தன்னை(எழுத்தை)க் குறிக்கு மிடமும, அளபு - அளபெடுக்குமிடமும், ஒழி-அல்லாத, மூவழியும்-(சொல் லுக்கு) முதல் இடைகடைகளிலே எவ்வே நின்றாலும, நையும-(தன் இரண்டு மாத்திரையிற) குறுகும; ஒளவும - ஒளகாரமும்,—முதல் - (சொலலுக்கு)

முதலில,—அறறு ஆகும - அவ்வாறுகும [தனனகுறிகுமிடதது ஆள பெடிகுமிடதது குறகாமல் சொலலில் வருமபொழுதெல்லாம குறகும]

மகார ஒளகாரக குறக்கஙகள-இரணடு மாததிரையாகிய ஜகார ஒளகாரஙகள குறகி ஒருமாததிரையாய நிறபன

தனிதது மெயயுடனகூடி உயிரமெய்யாயும நிறகின்ற ஐ ஒள என்பவை எழுதது குறிகுமிடத்துமாததிரம குறகாதிருகுமேயன்றி வேறு பொருளகுறிகுமிடத தெல்லாம குறகு மெனபதைக காட்டுதறகு, 'தற சுட்டொழி' எனறும, தன் மாததிரையின் மிகு ஒலிகும அளபெடையிற குறகாதென்ற இயல்பை விளகுதறகு 'அளபொழி' என்றும கூறினரெனக

(உ - ம்.) ஐப்பசி, இடையன, குவள; ஒளவை.

இடவகையால் ஜகாரக்குறுக்கம் முன்றும், ஔகாரக்குறுக்கம் ஒன்றும் வருதல காணக ஔகாரம், மொழியிடைகடைகளில வாராது (சு0)

[மகரக்குறுக்கம் - ரு.]

கூசு. ணன முனனும வஃகான் மிசையுமக் குறுகும.

(இ - ள்) ணன முன்னும (ளகர லகாம திரிந) ணகாரனகாரமெய களில் ஒன்றன் முன்னும,—வஃகான மிசையும-[வருமொழிமுதலில் நின்ற] வகரவுயிர்மெயயின் பினனும்,—ம-மகரமெய், குறுகும - (தன் அரைமாத திரையிற்) குறுகும; (எ - று)—இஃது முன் பின் எனபன-இடம பறறின

மகரகுறுகுமம - அரைமாததிரையாகிய மகரமெய குறுகிக கால்மாத திரையாய் நிற்பது: ஆயதகுறுக்கமும இவ்வாறே.

(உ - ம்.) 'மருண்மீ" "போன்மீ," "தரும்வளவன்."

இவற்றுள், மருளும எனபது - 'மருணம' என்றும, போலும என்பது 'போனம' என்றும் உகரவகெட்டு மெயதிரிது நின்றன வென்று அறிக.

இசசூதிரக கருததை இந்நூலிற் பிறவருஞ் சில * சூதிரஙகளைக கொணடு உய்ததுணரவைததலால், இது உய்த்துணரவைப்பு என்னும உதி; (உய்தது உணர வைபபு - (சிலவிதிகளைககொணடு, ஆராயந்து அறியுமபடி ஒருபொருளை வைததல்.)

மகரகீதுறுக்கம் இடவகையால் முன்றுதல காணக. (சுத)

[ஆயதக்குறுக்கம் - உ]

கூஎ. ளவரல் றிபபிரு மாய்த பஃகும

(இ - ள) ல ள ற இயைபின்-(தனிகுறிலடுதத) லகர ளகர வீற றுப புணரசசியில,ஆம-(வருமொழிமுதலில் தகரம வருமபொழுது) ஆகின ஆயதம—,—அஃகும - (தன் அரை மாததிரையிற) குறுகும; (எ - று.)

(உ - ம்) அல் + தினை—அஃறினை; முள் + தீது—முஃடீது.

---

* கூசு, உஉஎ, சுஉ0 இசசூதிரஙகள் முதலியன.

'லளவீறறிணையபிறுமாபதம' என்றது, முடிவிடங்கூறல் என்னும் உதத்தி; * "குறிலவழி லளதததவ்வணையி றுய்த, மாகவும பெறாஉம் அல்வழியாளே" எனனுஞ் சூதத்திரததை சோகதிக கூறுதலால். (முடிவு இடம் கூறல் - தான் சொல்லும இலசகணததிற்கு விதி உளள இடதனதச சொலலுதல்.)

ஆயிதகீதறுகீகம் திரிபவகையால இயல்டாதல் காணக. (சுஉ)

ருரு. உருவம்.

கூஉ தொலலை வடிவின வெலலா வெழுத்துமாண்டு
எய்து மெகர வொகர மெய்ப் புள்ளி.

(இ - ள்.) எல்லா எழுததும் - எல்லா வெழுத்துக்களும், தொல்லை வடிவின - பல வேறு வகைப்பட எழுதி வழஙகும, பழைய வடிவை யுடையன வாம்; ஆணடு-அவ்வாறு வழஙகுமிடதது,—எகரம ஒகரம்-எகரவுயிரும் ஒகர வுயிரும், மெய்-மெயகளும், புளளி எயதும-புள்ளியைப் பெறும்; (எ - று.)

(உ-ம்.) எ ஒ; க ஙச ஞட் ணத ந்ப் ம்ய ர்ல் வ் ழ்ள் ற் ன் எனவரும்.

எகர ஒகரஙகளைப புளளியிட்டெழுதுதல், இககாலதது இல்லை. (சஙூ)

சுரு. மாத்திரை.

[எழுத்துக்களின் மாத்திரை.]

† கூகூ. மூன்று உயிரளபு இரணடாமெடில ஒன்றே
குறிலொடு ஐஔக் குறுக்கம் ஒறறளபு
அரை ஒற்று இ உக் குறுக்கம் ஆயதம்
கால குறள் மஃகான் ஆயதம் மாத்திரை.

(இ - ள்.) மாததிரை—,—உயிரளபு-உயிரளபெடைக்கு, மூன்று-மூன்றாகும; நெடில் - நெட்டெழுதததிற்கு, இரணடு ஆம் - இரண்டாகும்; குறிலொடு - குறறெழுதததிறகும, ஐக்குறுகம்-ஐகாரக குறுகததிறகும், ஔக குறுகமம - ஔகாரககுறுககததிற்கும, ஒறறளபு - ஒறறளபெடைகளும், ஒன்றே - (தனித்தனி) ஒனறாகும; ஒறறு - மெயயெழுத்திற்கும், இக்குறுக்கம் - குற்றியலிகரததிறகும, உககுறுக்கம - குறறியலுகரததிறகும், ஆய்தம் - முறறுப்புததிறகும், அரை - (தனிததனி) அரையாகும்; குறள் மஃகான் - மகரக குறுககததிறகும், குறள ஆயதம - ஆய்தக்குறுககததிறகும், கால் - (தனிததனி) காலாகும; (எ - று.)

மேல் "புள்ளிவிட்டவ்வொடு" என்ற சூதத்திரததில் 'உயிரளவாய்' என்ற தனால உயிர்மெய்யின் மாதத்திரை இவ்வளவென்று பெறப்பட்டமைபற்றி, இஙகே அதற்கு மாதத்திரை சொல்லவில்லை; இது உரைத்தாமென்றல் என்னும உதத்தி; (உரைததாம் என்றல்-முன்னே சொன்னோமென்பது தோன்ற மீளவுஞ்சொல்லாதுவிடுதல்) உயிரமெயக்கு மெய்ம்மாத்திரையொழிய எறிய

---

* உஉஅ - ஆம் சூத்திரம.

உயிர் மாததிரையே மாததிரை; உயிமெய்க்குற்றெழுததுக்கு ஒரு மாததிரையும், உயிமெய்ந்நெட்டெழுததுகுகு இரணடு மாததிரையு மாமெனக.

இனி, "செறு அதய் வாழிய நெஞ்சு", "இலாஅதர்கஇலலாத தமா" என உயிளபெடை சிறுபான்மை [ாளபெடுக்குமிடதது] நானகு மாத்திரையினதாய் வருதலும் உணடு. (சுசு)

[மாத்திரை இன்ன தென்பது.]

‡ கஂ இயலபெழு மாநத ரிமைநொடி மாததிரை.

(இ - ள்.) மாநதர் - மனிதருடைய, இயலபு எழு - இயறகையாக உணடாகின்ற, இமை - கணணிமைப்பொழுதும, நொடி - கைந்நொடிப்பொழுதும,—மாததிரை-(தனிதனி) ஒருமாகதிரை யென்னுங காலவளையறைப பொழுதாம்; (எ - று.)—இமை - ஒருமுறை கணணிமைதததறகு வேணடும் பொழுது; நொடி - ஒரு முறை கைநநொடிததறகு வேணடும பொழுது.

இந்த அளவுகருவிளை 'மூன்றுயிளபு" என்னுஞ சூததிரததுக்கு முன்னே கூறாமல் பினனே கூறியது, பின்னது நிறுத்தல் என்னும உததி. (பின்னது நிறுத்தல்-முன் வைக்கவேணடியதைப் பினனே வைததல்) மாத திரை - எழுதது ஒலிககும் அளவு, மாதரர - வடசொல்.

கட்புலனுகிய இமைககாலமும, செவிப்புலனுகிய நொடிக்காலமும் கருதிக்கொள்ளுதறகு ஓதினனென்க. இந்த இரணடு அளவுகளுள நொடியினும இமை சிறப்புடையது; உளளததால் நினைதது நிகழாமையின்; ஆனது பறறி, அது முன்னே கூறப்பட்டது

"உண்ணல் காலே யுறுதலரையே, மூறுகல் மூகதால் விடுத்தலொனறே" என்னுஞ சூத்திரததின பொருளும் இஙகு அறியறதகது (சுரு)

[மாத்திரைக்குச் சிறப்புவிதி.]

| கஂக. ஆவியு மொறறு மளவிறந் திசைத்தலும
மேவு மிசைவிளி பண்டமாற் றுதியின.

(இ - ள்.) இசை - இராகமும, விளி - அழைததலும, பணடமமாற்று - பணடமாற்றலும, ஆதியின் - முதலானவிடதது,—ஆவியும ஒற்றும - உயிரெழுத்துக்களும மெய்யெழுத்துகளும,—அளவு இறநது - (முன்சொன்ன) அளவைக கடநது, இசைததலும - (அதிகமாக) ஒலிததலையும, மேவும் - பொருந்தும்; (எ - று.)—பணடம மாறறு - பொருளகளை விற்றறபொருட்டுப் பெயர்கூறிக கூவுதல்

முதலெழுதாகிய ஆவியும ஒற்றும் கூறினதில், அவற்றைசசார்ந்து பிறக்கும் உயிர்மெய் முதலியனவும் அடஙகும.

'ஆதி' என்றதனால், முறையிடுதல் புலம்புதல் முதலியன கொள்க.

இராகத்தில் அளவிறந்து ஒலிககுமபோது உயிர் பன்னிரணடுமாததிரை வரையிலும், ஒற்றுப் பதினெரு மாததிரைவரையிலும் நீணடு ஒலிக்குமென்

ரூர் இசைநூலார்; அதனை இவ்வாசிரியர் உடன்பட்டது பிறநூல் முடிந்தது தானுட ர்படுதல் என்னும உததி (பிறநூல முடிந்தது தான உடன்படுதல் - வேறு நூலகளிற சொலலபபட்ட விதியைத தான் அஙகீகரிததல்)

மறறவறறில் அளவிறறது ஓலிகளும்பொழுது உலகநடைபிறழாமல் ஓலிப்பதே வரையறை யெனகொளக.

இசசூததிரம - தவளாப்பாய்ந்து; "இயல் பெழு" என்னும் முறசூததிரதததை தழுவாமல இடைவிடடு, அதறகுமுன நின்ற "மூன்றுயிரளபு"என்னுஞ சூததிரதததை தழுவி நின்றதனால (தவளைப பாய்தது - இடையிட்டுக குதிககினற தவளையின பாசசல் போலத தனககு முன் நின்ற சூததிரதததைத் தழுவாமல அதறகுமுனநின்ற சூததிரதததை தழுவுதல.) (சசு)

எ. முதல் நிலை.

[மொழிக்கு முதலில் வரும் எழுத்துகளை.]

‡ கஎஉ பனனீ ருயிருமை கசதந படவய
ஞஙவீ ரைநதுயிர மெயயு மொழிமுதல.

(இ - ள.) பனனீருயிருமை - பனனிரண்டு உயிரெழுதது்களும, க ச த ந ப ம வ ய ஞ ங ஈரைநது உயிரமெயயும - இப்பதது உயிரமெய்யெழுத துகளும,—மொழிமுதல் - சொல்லுககு முதலாகும்; (எ - று.)

(உ-ம) அடை, ஆடை, இடை, ஈடு உடை, ஊகைம, எடு, ஏடு, ஐயம், ஒனறு, ஓடு, ஔவை எனவும; களி, சற்று. தளிர, நலம, படை, மலை, வளம், யவனர, ஞமலி, அஙஙனம எனவும வரும.

மெயயெழுதது உயிரெழுததோடுகூடி முதலாகுமேயன்றி உயிரெழுத துப்போலத தனிதது முதலாகமாட்டாமையால், 'உயிரமெய்' என்றார்; உயி ரேறிய மெய எனக இது, இனனதல்ல திதுவென மொழிதல் என்னும உததி. (இன்னது அல்லது இது என மொழிதல் - இதுவன்று இதுதான் எனறு தெளிநது சொல்லுதல்) (சஎ)

[வகரத்துக்குச் சிறப்பு விதி.]

‡ கஎக. உ ஊ ஒ ஓ வலவெழாடு வம்முதல்.

(இ - ள.) உ ஊ ஒ ஓ அலவெழாடு - இனனானகுமலலாத எட்டு உயிரோ டும (கூடி), வ முதல் - வகரமெய (சொல்லுககு) முதலாகும்; (எ - று.)

(உ - ம) வணடு, வாழை, வினை, வீடு, வெளி, வேழம், வையம், வெளவால். (சஅ)

[யகரத்துக்குச் சிறப்புவிதி.]

‡ கஎச. அ ஆ உ ஊ ஒ ஔள டமமுதல். -

---

* தொல்காப்பியனரா "ஆவோடலலது யகரம முதலாவது" எனக்கூறி யிருப்பினும, இவ்வாசிரியா இவவனம் கொணடது, வடசொறகள் தமிழில் வரும்பொழுது முதலாதலையும கூட்டியென்க; இதனை, இவவனம வருவன பிறவற்றிற்குமகொளக. இவவாசிரியா வடசொல்லிலக்கணதததையும ஒருசா தழுவுதலை, மேல் 'மொழியியல்' எனறதும 'பதவியல' எனபதனாலுமகாண்க.

(இ-ள்.) அ ஆ உ ஊ ஒ ஔ - இந்த ஆறு உயிரோடும் (கூடி), யமுதல் யகரமெய (சொல்லுக்கு) முதலாகுமு; (எ - று.)

(உ - ம்.) யவனா, யானை, யுகம யூகம, யோகம, யௌவனம - (யவனர் ஒருதேயதத்தா. யூகம - கூட்டம யௌவனம-இளமை.) (சஊ)

[ஞகரத்துக்குச் சிறப்புவிதி]

‡ கo௫. அ ஆ எ ஒவ்வோ டாகு ஞமமுதல.

(இ - ள.) அ ஆ எ ஒவ்வோடு - இந்நான்கு உயிரோடும் (கூடி), ஞ முதல் ஆகும - ஞகரமெய (சொல்லுக்கு) முதலாகுமு; (எ - று)

(உ - ம.) ஞமலி, ஞாலம, ஞெகிழி, ஞொள்கல். (ஞமலி - நாய, ஞாலம்-பூமி. ஞெகிழி - கொள்ளிகட்டை. ஞொள்கல் - இளைத்தல்.)

பிறகாலதத்தா, மிஞிறு என்பதுஎழுததுஞிலை மாறிய இலகணப்போலி மொழியாகிய ஞிமிறு எனபதையுஞ கூட்டி, ஞகரம ஐந்து உயிரோடு கூடி மொழிகு முதலா மென்பா. (ஞிமிறு - வண்டு) அது, இயறகை மொழியன் ஞுதலால், இவ்வாசிரியரா்ற் கொளளப்பட்டிலது ஞெய்ம என்றவடசொற் சிதைவும் அது. (ஞo)

[ஙகரத்துக்குச் சிறப்புவிதி.]

‡ கoசூ. சுட்டியா வெகர வினவழி யவ்வை
ஓட்டி ஙவ்வு முதலா கும்மே.

(இ - ள்.) சுட்டு - மூன்று சுட்டும், யா எகர வினு - யாவினவும எகர வினவும ஆகிய ஐந்தனுடைய, வழி - பினனே, அவ்வை ஒட்டி - அகரத தைசசேரந்து, ஙவ்வும் முதல் ஆகும் - ஙகர மெயயும (சொல்லுகு) முத லாம்; (எ - று.)

(உ - ம) அஙஙனம,இஙஙனம,உஙஙனம,யாஙஙனம், எஙஙனம்(ஙனம-விதம்.)

ஒருவிதததிஞலே முதலாகையால், 'ஙவ்வும' என இழிவு சிறப்புமமை கொடுததுககூறினா. முதலாகா தெனபவாககு ஒருவகையால் உடன்படுத லும ஒருவகையால் மறுததலுமாதலால, இது, பிறர்தம்மதம்மேற்கொண்டு கூளவு என்னும தம்மதம. (பிறாமதம மேறகொணடு கூளவு பிறாமதததை ஒருவாறு அஙகீகரித்து மற்றொருவகையால மறுததல.)

முதலாமென்ற பதது உயிர்மெய்யுள் வகரம் முதலிய தான்கையும்எடுத துச சிறப்புவிதிகூறவே, மறறைய க ச த ந ப ம என்னும ஆறுமெய்களுமு பன்னிரணடுஉயிரோடுஙகூடி மொழிகு முதலாமென்பது அமைதல் காணக.

(உ - ம்.) கனி, காய், கிளி, கீரை, குடம, கூடு, கெணடை, கேள், கைதை, கொடை, கோடு, கௌவை; சமா,சாந்து, சிறுமை, சீர, சுமை, சூது, செக்கு, சேவல், சையம், சொல், சோறு, சௌரியம்; தந்தை, தாய், தினை, தீமை, துணி, தூது, தெறகு, தேன், தையல், தொணடை, தோடு, தௌவை; நண்மை, நாடு, நிலம், நீர, நுனி, நூல், நெஞ்சு, நேர், நைதல், நொசசி, நோக் கம்; னௌவி, படை, பால, பிடி, பீடு, புகழ், பூணை, பெடை, பேடு, பைதல்,

பொன், போர, பௌவம்; யானை, மாலை, மின்னல, மீன், முனை, மூப்பு; மெலிவு, மேனி, மையல, மொழி, மோடு, மௌவல்

இங்ஙனம் கசதநபமகள பன்னிரண்டு உயிரோடும், வகரம் எட்டு உயிரோடும, யகரம் ஆறு உயிரோடும, ஞகரம நான்கு உயிரோடும மூடி மொழிகளு முதலாதல்பற்றியே, மேல 'பன்னீருயிரும" என்ற சூத்திரத்தில கசதநபமவயஞ' என்று முறைபபடுத்தினரென அறிக.

உயிரெழுத்துப பனனிரண்டும, கசதநபமகள் பன்னிரண்டு உயிரோடு வருதலால் அவை எழுபதிரண்டும. வகரம் எட்டு உயிரோடு வருதலால் அவை எட்டும, யகரம ஆறு உயிரோடு வருதலால்அவை ஆறும, ஞகரம நான்கு உயிரோடு வருதலால் அவை நான்கும, ஙகரம ஒருயிரோடுவருதலால் அது ஒனறும், ஆக நூற்றுழன்று எழுத்துக்களோ மொழிக்கு முதலாம். (நக)

அ. ஈற்றுநிலை.

[மொழிகளு இறுதியில் வரும எழுத்துக்கள்].

‡ கஐ. ஆவி ஞணநமன யரலவ ழளமெய
சாயு முகர நாலா றீறே *

(இ - ள்.) ஆவி - (தனிதது மெயயோடுகூடியும் வரும்) பன்னிரண்டு உயிரகளும, ஞ ண ந ம ன ய ர ல வ ழ ள மெய - இப்பதினைருமெய்களும, சாயும் உகரம - குறறியலுகரமும ஆகிய, நாலாறும - இருபதது நான்குஎழுத துக்களும்,—ஈறு - (மொழிகளு) இறுதியாகும்; (எ - று.)

(உ - ம்) அ, ஆ, இ. ஈ, உ, ஊ, எ, ஏ, ஐ, ஒ, ஓ, ஔ எனவும; விள, பலா, களி, தீ; விடு, பூ, சே, தே, பனை, நொ, போ, வெளஎனவும், உரிஞ், மண, பொருந, மரம், பொன, வேய, வா, வேல, தெவ, புகழ், வாள், அஃது எனவும் வரும. (ஆ - பசு. ஊ-மாமிசம. ஏ - அமபு. ஐ - அழகு. ஒ - ஒதல். ஓ - மதகு-நீரதாஙகும் பலகை. ஔ - பறறுதல். சே-எருது தே - தெயவம். நொ - வருந்து. உரிஞ - உராயதல். பொருந - பொருந்துதல; அல்லது, ஒரு வகைப்பாட்டு. வேய-மூஙகில். தெவ்-பகை)

குறறியலுகரமும உயிரீறறில் அடஙகுமாயினும், புணரசிவேறுபாடு பற்றி, வேறு எடுதது க கூறினர எனவே, இவகு 'ஆவி' என்றதில அடஙகிய உகரம் முற்றியலுகரமாம. மறறைய குறுகஙகளை வேறுஎடுத்துககூறுமைக் குக் காரணம புணர்சிவேறுபாடின்மை யென்க.

வல்லினமெய் ஆறும, ஙகரமெய்யும மொழிக்கு ஈறாகா. (நஉ)

[சிலவற்றிற்குச் சிறப்புவிதி]

கஐ.உ. குற்றுயி ரளபி னீறா மெகரம்
மெய்யொடே லாதொந் நவவொ டாமௌ
ஙகர வகரமோ டாகு மென்ப.

---

* மேல உயிரீற்றுப்புணரியலிலும "ணனமூ வெழுதநிற றெவ்வகை மொழிக்கும்" என்பா.

(இ - ள்.) குறு உயிா - (அ இ உ எ ஒ என்கின்ற) உயிர்க்குற்றெழுத்துக்கள்,—(ஓரெழுதொருமொழியாய ாறுத லன்றி) அளபின - அளபெடையிலும, ாறு ஆம - (வரிவடிவில் அறிகுறியாகத தனிதது) ாறுகும, எகரமை—, மெயயொடு ஏலாது - மெயயோடுகூடி ாறுகாது; ஒ - ஒகரம, ஙவவொடு ஆம - ஙகரமெய்யொனறுடனே கூடி ாறுகும; ஔ - ஔகாரம, ககரவகரமோடு ஆகும - ககர வகர மெயகளிரணடுடன் கூடி ாறுகும, என்ப - என்றுசொலவா, (அறிவுடையோா); (எ - று.)

(உ - ம.) பலா அ, தீ இ, பூ உ, சே எ, கை இ, கோ ஒ, கௌ உ எனவும் ஙொ எனவும; கௌ, வெள எனவும வரும. (கௌ - வாயிறறபறறு. வெள - கொள்ளையிடு.)

எகர ஒகர ஔகாரஙகளை எடுதது சசொலலவே, மற்றை உயிாகள் தமககு ஏறற மெய்களோடுமை கூடி ாறு மென்பது விளஙகும. (நஉ)

[உயிர்மெயக்கு முதலும் ாறும்.]

கஅகூ. ஙின்ற நெறியே யுயிாமெய் முதலீறே.

(இ - ள.) ஙின்ற நெறியே - (மெய முன்னும உயிர் பின்னுமாக ஓலி ததது) ஙினற வழியே, உயிாமெய - உயிாமெயககு; முதல்-(மெய) முதலாகும; ாறு - (உயிா) ாறுகும: (எ - று.)

எனவே உயிரும மெயயும் உயிாமெயயொழிந்த ஆயதம முதலிய ஒன்பது சாாபெழுததுக்களும ஓரெழுத தாகையால் அவறறிற்கு முதலும் ாறும அவையேயா மென்பது பெறபபடுமை. (நச)

கூ. இடைநிலை.

[மொழிக்கு இடையில் வரும் எழுத்துக்கள்.]

கஅஅ. க ச த ப வொழித்தவீ ரேழன் கூட்டம
மெய்ம்மமயக குடனிலை ரழவொழித்தீரெட்டு
ஆகுமிவ விருபான் மயக்கு மொழியிடை
மேவு முயிாமெய்ம மயக்கள வின்றே.

(இ - ள்.) க ச த ப ஒழிதத - (பதினெட்டுமெய்களிற்) கசதப எனனும நானகையும் நீக்கிய, ாரேழன் கூட்டம - (மற்றைப்) பதிஞென்குமெயகளும (பிறமெயகளோடுகூடுஙை) கூட்டம, மெயமயககு - (வேற்றுநிலை) மெய்ம்மயகக மாகும ர ழ ஒழித்து - ரழ என்னும் இரணடையும நீக்கி, ாரெட்டு - (மற்றைப்) பதிஞறு மெய்களும் (தமமோடு கூடுஙை கூட்டம), உடன் நிலை ஆகும - உடனிலைமெய்ம்மயகமாகும; இ இரு பால் மயககும - இவ்விரணடுவகை மயகமும, மொழி இடை மேவும - ஒருமொழிக்கு நடுவிலும் தொடர்மொழிககு நடுவிலும வரும; உயிாமெய் மயககு - உயிருடன மெய்யும் மெய்யுடன் உயிரும் மாறிமயஙகும மயககத்திறகு, அளவு இன்று - அளவில்லை; (வேண்டியவாறே மயஙகும் எனறபடி); (எ - று.)

'கூட்டம,' 'மயகம' என்பன-ஒருபொருட்சொற்கள். பின் 'உடனிலை' என்றதனால, முன 'வேற்றுநிலை' என்பது கொள்ளப்பட்டது.

மொழியிடையின்றி ஓரெழுதிலும் மயஙகுதலால், மெய்யும் உயிரும் மயஙகுதற்கு இடஙகூறாது விட்டார.

இசசூதிரதால, மெய்யுடன மெய மயஙகும்பொழுது, க ச த ப என்னும ஈன்கும் பிறமெயயோடு மயஙகாவாய்ததம்மொடு தாமே மயஙகுமென்பதும. ர ழ எனனும இணடும தமமொடு தாம் மயஙகாவாய்த தமமொடு பிறவே மயஙகு மென்பதும, மறறைப் பன்னிரணடு மெயகளும் தமமொடு தாமும பிறவும மயஙகுமென்பதும பெறபபட்டன என அறிக.

உயிரும மெய்யும மயஙகுதற்கு உதாரணம —அல, புள் என உயிருடன் மெய மயஙகின; கா, பூ என மெயயுடன் உயிர மயஙகின. மெய்யுடன் மெய மயஙகுதற்கு உதாரணம, மேல்வருஞ சிறப்புச சூதிரஙகளிற் காணக.

உயிருடன் உயிர மயஙகுதல அருமையாதலின் கூறப்படவில்லை. (நடு)

[வேற்றுநிலைமெய்ட்மயக்கத்திறகுச் சிறப்புவிதி.]

ககக. ஙம்முன் கவஙவான் வமமுன் யவவே.

(இ - ள.) ங முன் க - ஙகரமெய்யின் முன் ககரமும், வ முன ய-வகர மெய்யின முன் யகரமும, ஆம - மயஙகும; (எ - று)—முன் - இடமுன; அடுதத ஒனபது சூதிரஙகளிலும இது. (உ - ம.) பஙகு, தெவ்யாது. (நசு)

ககஉ. ஞ ந முன் தம்மினம் யகரமொ டாகும.

(இ - ள்.) ஞ ந முன-ஞகர நகர மெய்களின முன். தம இனம - அவற்றுககு இனமாகிய சகர தகரஙகளும, யகரமொடு - யகரமும, ஆகும - மயஙகும; (எ - று.)—ஞகரமெய்யின் முன் சகரமும யகரமும் நகரமெய்யின் முன் தகரமும யகரமும் மயஙகு மென்க. ககச - ஆஞ சூதிரததுக்கும இவ்வாறே காணக.

(உ - ம.) பஞசு, உரிஞ்யாது; பநது, பொருநயாது. (நள)

ககஙூ. டறமுன் கசப மெய்யுடன் மயஙகும.

(இ - ள்.) ட ற முன் - டகர றகரமெய்களின் முன், க ச ப மெய்-க ச ப என்கின்ற மூன்று மெயகளும, உடன மயஙகும - கூடிமயஙகும; (எ - று.)

(உ - ம்.) வெட்கம, மாட்சி, திட்பம; கறக, பயிற்சி, கற்பு. (நஅ)

ககச. ணனமுன் னினங் கச ஞபமய வவ்வருும்

(இ - ள்.) ண ன முன - ணகர னகரமெயகளின் முன், இனம-(அவற்றிற்கு) இனமாகிய டகர றகரஙகளும, க ச ஞ ப ம ய வ - ககரம முதலிய இவ்வேழு மெய்களும், வரும - மயஙகும்; (எ - று.)

ணகரமெய்யின்முன டகரமும, க ச ஞ ப ம ய வகளும, னகரமெய்யின் முன் றகரமும் க ச ஞ ப ம ய வகளும, மயஙகு மென்க.

(உ - ம்.) விணடு, உணகு, வெணசோறு, வெணஞமலி, பணபு, வெணமை, மணயாது, மணவலிது; கனறு, புனகு, நனசெய, புனஞமலி, இனபம், நனமை, பொனயாது, பொனவலிது. (நிசு)

கசஞ மமமூன் பபல மயஙகு மென்ப.

(இ - ள்.) ம மூன - மகரமெய்யின மூன், ப ய வ - இமமூன்றுமெயகளும், மயஙகும - இனஙகும, என ப - என்று சொல்வா (புலவா); (எ - று)

(உ - ம்.) நம்பன, கலமயாது, கலம்வலிது. (சுo)

கசசு. யரழ மூனனா மொழிமுதன மெய்வருப்.

(இ - ள) ய ர ழ மூனனா-இமமூனறு மெயகளின் முன், மொழிமுதல் மெய-மொழிககு முதலாமென்ற பதினமெயகளும, வரும்-மபஙகுமஃ; (எ - று)

(உ - ம) பொய்கை, கொயசடம, எபது, செபபா, ஆய்பு, சேயமை, ஆய்வு,—பாயலஞகிழி, சோக, வாசிலை, ஓதும, சோபா, மாபு, சோமை, ஆவம, போயானை, நோலஞகிழி, மூழகி, வீழ்சிலை, வாழதல், வாழ்தண், சூழ்ப, கீழ்மை, வாழ்வு, வீழடானை, வாழலஞணடு.

வேய்ஙகுழல், ஆஙகோடு, பாழஙகிணறு என ய ர ழ வொற்றின்முன் ஙகரம் தனிமெய்யாய் மயஙகுதல, மேல, "யரழ வொறறு" என்னுஞ சூதத்திரத்தாற பெறப்படும். கீழ "சுட்டியா எகரவிஞ" என்னும் சூதிரததால ஙகரம பிறமொழிகளுககு முதலாகாமை கூறப்பட்டதனால இவற்றின் முன் ஙகரம உயிமெயயாக வந்து மயஙகுதறகு உதாரணம இல்லை.

சுருஙகச் சொல்லல் எனனும அழகுபறறி 'மொழிமுதனமெய' எனக் கூறினாயினும, வெயயன் என யகரததின மூன பகரம மயஙகுதல் உடனிலை மயகமாதலின், அதனை இஙகுவிலககுக; இது ஏற்புழிக்கோடலென்னும உததியின்பாற்படும. (சுக)

கசள. லளமூன் கசப வயவொன் றுமமே.

(இ - ள்.) ல ள மூன் - லகர ளகர மெயகளின மூன், க ச ப வ ய-இவ்வைநது மெய்களும, ஒன்றும - மயஙகும; (எ - று.)

(உ - ம்.) நல்கி, வலசி, சால்பு, செலவம, கல்யாணம, வெள்கி, நீள் சிலை, கொளப, கேள்வி, வெளயானை. (சுஉ)

[உடனிலை மெயம்மயக்கத்திற்குச் சிறப்புவிதி.]

கசஎ. ரழவல்லன தமமுற றமூட னிலையும.

(இ - ள்.) ர ழ அல்லன - ரகர ழகர மலலாத மற்றைப் பதினெறு மெயகளும,—தமமுன தாம் - தமககு முன் தாமே வநது, உடன நிலையும் - உடன நினறு மயஙகும; (எ - று)—மேல் 'உடனிலை ரழவொழிதது ஈரெட்டாகும' எனறதன் விவரணம இது. உடனிலைமெயக்கமாவது - தனக்கு முன தான் மயஙகுதல் என்ற இலககணம இஙகு விளககப்பட்டது.

(உ - ம்) சுக்கு, அங்ஙனம், அசசம், மஞ்ஞை, பட்டு, திண்ணம், பதடி, வெஞ்சீர, அபபன, அம்மை, மெய்யன், அல்லி, தெவ்வர், பள்ளம, காற்று, அனனை. (கூஉ)

[தனிமெய்யுடனே தனிமெய்யாக மயங்குவனவும், மொழிக்கு உறுபபாக மயங்காதனவும.]

ககக. யரழவொற றின்முன் கசதபஙஞநம
ஈரொற்றும் ரழத் தனிககுறி லணையா. *

(இ - ள.) யரழ ஒற்றின்முன - யரழ என்னும மூன்று மெய்களின் முனனே, கசதபஙஞநம - இவ்வெட்டுமெய்களும, ஈரொற்று ஆம - (கீழ்கூறியபடி உயிரமெயயாகி மயஙகுதலு மலலாமல் தாமும மெய்யாய் நினறு) இரணடு ஒறறுயும மயஙகும: ர ழ- ரகர ழகர மெயகள், தனி குறில் அணையா - (மொழிககு உறுபபாகத) தனிககுற்றெழுததின் பின்னே வந்து மயஙகாவாமல; (எ - று.)

(உ - ம.) காயகக, ஈககு, வாழ்ககை;
பாயசசினனை, உணாசசி, சூழ்சசி;
தேயததல, போததல் வாழததினனன்;
வாயபபு, கூபபு, காழ்ப்பு;
வேயஙகுழல், ஆஙகோடு, பாழ்ஙகிணறு;
தேய்ஞசது, கூஞசிறை, பாழ்ஞ்சுனை;
காயநதனம, கோநதனம, வாழ்ந்தன்ம;
மொயம்பு. ஈமபனனை, பாழ்ம்பதி.

'அணையா'என்ற ரழகளுக்கு உதாரணம காட்டலாகாமை உணாக.

இனி, உரையிற்கோடல் எனனும் உததியால், ரகரவொற்றுத தனிக குறிலசசோடது மொழிககுஉறுப்பாகி வீகுதி இடைசசொல்லாய் வருதலக கொள்வாரு முளா; (உ - ம்.) வந்தனா என்பதில, அ. (கூச)

[செய்யுளில் ஈரொறறுய்நிற்கும் எழுத்துக்கள்]

கஉ0. லளமெய் திரிந்த ணனமுன் மகாரம்
நைநதீ சொற்றுஞ் செய்யு ளுள்ளே.

(இ - ம.) செயயுளுளள்ளே - பாட்டினுள்,—ல ள மெய திரிந்த - லகார ளகார மெயகள திரிநத, ன ண முன - னகார ணகாரமெய்களின்முன் வரு கின்ற, மகாரம - மகர மெயயானது,—நைந்து - (முன் சொன்னபடியே) குறுகி, ஈரொறறு ஆம-(அந்தமெயகளுடனே) ஈரொற்றுமயககமாம; (எ று.)

(உ - ம) "திசையறிமீகாணும் போன்மீ," "மயிலியன்மாதர மருண்மீ"

இஙகே, முன்-இடமுன். இகது 'செய்யுளுள்ளே' என்றதனல், முன்பு கூறியனவை வழகுசு செய்யுள இரணடினும வருவன என்று அறிக. (கூஙி)

---

* 'தனிககுறிலிணையா' என்றும பாடம.

[முதனிலை இறுதிநிலை இடைநிலைகட்குப் புறனடை.]

கஉக தமபெயர் மொழியின் முதலும மயக்கமும்
இமமுறை மாறியு மியலு மெனப.

(இ - ள) தம பெயரா மொழியின் - எழுத்துகளின பெயராகளைச சொல லுமிடத்து,—முதலும் மயகமும-மொழிமுதலில்நிறறலும மொழியிடையே நிற்றலும, இ முறை மாறியும இயலும் - கீழ்சசொனன இவ்விலகணம பிறழாதும வரும, எனப - என்று சொல்வா,(அறிவுடையோரா); (எ - று.)

எனவே, எழுத்துகள வேறுபொருள்குறியாமல் தம்மையேகுறித்து நிலைமொழிகளாகப் புணருமிடத்து, மொழிமுதறகு விதிக்கனவும விலகியனவுமாகிய எலலாவெழுத்துகளும முதலாமென்பதும, இடைநிலை மயக்கதிற்கு விதிக்கனவும விலகியனவுமாகிய எலலாவெழுத்துகளும இடைநின்று மயகுமென்பதும் ஆயிறறு; இப்படி எலலாவெழுத்துகளும தனித்தனி அதற்கு அதுவே முதலா மெனவே, ஈற்றிறகு விதிக்கபபட்டனவும் விலகப்பட்டனவுமாகிய எல்லாவெழுத்துகளும தனித்தனி அதற்கு அதுவே ஈறுமெனத தானே விளகுதலின, 'ஈறும்' என மிகைபடகூறாமல விட்டார.

(உ-ம) "அவற்றுள, ளஃகான முனனா யவவுந் தோன்றும"-இதில லகரமானது - முதலாகியும, 'அவறறுள' என்றதன் இறுதியிலே நின்றளகரமெயயோடு மயகியும வநதது. 'ஙெப பெரிது' இதில், ஙகரம் - மெயயோடு ஈறுப் வநதது. பிறவும் இப்படியே. (சுசு)

கo. போலி

[இறுதிபபோலி]

கஉஉ. மகர விறுதி யஃறிணைப பெயரின
னகரமோ டுறழா நடப்பன வுளவே.

(இ - ள்.) அஃறிணைபபெயரின - பாலபகாவஃறிணைப்பெயராகளிடத்து, இறுதி மகரம் - ஈற்றிலேநின்ற மகரமெய, னகரமோடு உறழா - னகரமெயயோடு ஒதது, நடப்பன - நடப்பவை, உள - உணடு; (எ று.)—அது, போலியெனப்படும. இமமகரம குறிலிணைககீழ் வருவ தெனறு உரையிற்கோட லெனனும உததியாற கொள்க. (உரையிற கோடல்-சூததிரததிற சொல்லப் படாத பொருளை அதன் உரையினுல் அமைததுககொள்ளுதல்.)

(உ - ம) அகம்=அகன், கலம்=கலன், நிலம்=நிலன்.

போலியாவது - ஒருசொல்லில ஓா எழுதது உள்ளவிடதது,நில அவ்வெழுததுககு நடாக வேறோா எழுதது நின்றுலும பொருள்வேறுபடாமல் ஒததிருப்பது; போலி - போலநிற்பது. அது, மொழியின் முதல் இடை கடைகளால் மூன்றுவகைப்படும.

முதறபோலி இடைப்போலிகளின் பின் முறையே சொல்லவேணடிய இவவிறுதிப்போலியை முன்னே சொன்னதனுல், * சுரும்பு=சுரும்பரீ,

---

* இது, முறையனறிக்கூற்று எனப்படும்; இதனுல ஏதேனும விசேஷமாதததக கொள்ளுதல், மரபு.

வணெடு = வணடர், சிறது = சிறகர், இடகது = இடக்கர், வெற்பு = வெற்பர் எனச சில குற்றியலுகரப்பெயரினிறுதி உகரதது கு 'அர்' எனபது போலியாக வருதலும; பந்தல் = பந்தர், சாமபல் = சாம்பர், குடல் = குடர் எனச சில பெயரினிறுதி லகரமெயகு ரகரமெய போலியாசவருதலும்; திறம் = திறல், மறம் = மறல், பகைம் = பகைல், கூவம் = கூவல் எனச சில பெயரி னிறுதி மகரமெயகு லகரமெயபோலியாகவருதலும்; மதில் = மதிள் எனச சிறுபான் மை லகரதது கு ளகரம போலியாகவருதலும முதலியன கொள்க. (சுஎ)

[முதற்போலியும், இடைப்போலியும்.]

| கஉசு. அ ஐ முதலிடை யொக்குஞ் சனயமுன்.

(இ - ள) அ ஐ - அகரமும ஐகாரமும,—முதல இடை-(சொல்லுககு) முதலிலும நடுவிலும,—சனய முன் - சகர ஞகர யகாரஙகளுக்கு முன்,—ஒககும - (தமமுள் வேறுபாடிலலாமல) போலியாக வரும; (எ - று)

இஙகு 'முன்' எனறது, காலமுன எனகிசாளக. * (இவ்வியலில் கூடு, சக, நுசு—சூடு - இசசூததிரஙகளில 'முன' என்றதற்கும, இசசூததிரததில் 'முன்' எனறதற்கும உளள பொருளவேறுபாடு நுட்பமாக நோகக தகக து)

முதற்போலி.	இடைபபோலி.
(உ - ம.) பசல் = பைசல	அரசு = அரைசு.
மஞ்சு = மைஞ்சு.	இலஞசி = இலைஞசி.
மயல = மையல.	அரயா = அரையா.

'அ ஐ ஒககும' எனப் பொதுபபடகசூறியதனால, வைசச-வச்ச, ஐஞ்சு-அஞசு, பைய-பய எனச சகர ஞகரயகரஙகளின்முன் ஐகாரததுக்கு அகரம போலியாக வருதலும கொளக. இனி, சிறுபான்மை பழமை - பழைமை, இளமை - இளைமை எனப் பிறஎழுததின் முன்னும் இவ்வாறு வரும். (சுஅ)

[இடைப்போலி,]

| கஉச. ஐகான் யவவழி நவவொடு சிலவழி
ஞஃகா னுறழு மெனமனரு முளரே.

(இ-ள்) சில வழி-(சொலலுககு நடுவிற) சிலவிடதது, ஐகான யவழி - ஐகாரததின்பினனும் யகரமெயயினபின்னும, நவ்வொடு - (வருகின்ற) நகர மெயயோடு, ஞஃகான் - ஞகரமெய, உறழும் - போலியாகவரும், என்மரும-எனறு சொல்பவருமு, உளா - (சிலா) உணடு; (எ - று.)

(உ-ம.) மைநீநின்ற = 'மைஞ்ஞின்ற'	செயநீநின்ற = செய்ஞின்ற' } செய
கைநீநின்ற = 'கைஞ்ஞின்ற'	நெய்நீநினறு = 'நெயஞ்ஞின்று,' } யுள.

ஐநூறு = ஐஞ்ஞூறு, சேயநலூர = சேயஞலூர; வழக்கு.

---

* முனபின என்பன-காலமபற்றியும, இடமபற்றியுமமாறிவருமு;(உ-ம) க ங எனபதில் ககாம் முன்னெழுதப்படுதலால் காலமபற்றி முனனும். அது வே தனககு எதிராமுகமாக ஙகாம முன்னிருதலால் இடமபற்றிப் பின்னு மாம் எனக் காணக; மேல கீழ் என்பவற்றிற்கும இவவாறே கணடுகொளக.

இவ்வகுகக்கூறிய நகரம் பெரும்பாலும் தொடாமொழியில் நிற்ப தென அறிக.

இச்சூத்திரம், பிறன்கோட்கூறல் எனனும உத்தி. (பிறன் கோளகூறல்-பிறனெகாண்ட கொளகையைத தனநூலிற சொலலுதல்.) 'உம்மையான, உறழாதென்பா பெரும்பால ரெனக' எனபது, பழையவுரை.

இனி, உரையிற்கோடல் எனனுமஉத்தியால, நயம=ஞயம,நாஞ்சில்=ஞாஞ்சில், நேயம=ஞேயம என மொழிமுதல நகரத்துகக ஞகரமும, ஞாண்டு=ஞேணடு என மொழிமுதல அகரத்துகக ஏகரமும போலியாகவும வரும.

ஐந்து=அஞ்சு, உயந்தனன்=உயிஞ்சனன்என நகரத்தகரங்களுக்குஞ்ச சகரங்கள முறையேபோலியாகவருதலும; பித்து=பிச்சு, வைத்த=வைச்ச எனத தகரத்துகக்குச சகரம போலியாக வருதலும; நேயம=நேசம், சயம்=கசம என யகரத்துகக்குச சகரம போலியாக வருதலும முதலியவற்றையும அடங்கும்வழியறிந்து அமைத்துக்கொள்க.* (சுகூ)

எழுத்துக்களுக்குப் புறனடை. §

[சந்தியக்கரம்.]

கஉரு. அம்மு னிகரம் யகர மென றிவை
எய்தி னேயொத் திசைக்கு மவவோடு
உவவும் வவவும் ஒளவோ ரன்ன.

(இ · ள்.) அ முன் - அகரத்தினமுன், இகரம் - இகரமும், யகரம - யகரமெயயும, என்ற இவை - எனறு சொலலப்பட்ட இவை, ஒத்து எயதின-தமமுள் ஒத்துப் பொருந்தினால, ஐஇனசகரும - ஐ எனனும நெட்டெழுத்து ஒலிக்கும; அவவோடு - அகரத்தோடு, உவ்வும - உகரமும, வவவும - வகர மெயயும, ஓர அன்ன - (தமமுளஒத்த) ஒருதன்மையனவாக (ப் பொருந்தினால), ஒள - ஒள எனனும நெட்டெழுத்து, (ஒலிக்கும); (எ - று.)

யகரவகரமெய நடுவிறகல ஈகுமெனக கொளக. அய்இ=ஐ;அவ்உ=ஔ.

சிலஎழுத்துக்களகூடி வேறோரெழுத்துப்போனறு ஒலித்த லாதலால, இதனைப் போலியைசசார்த்தவைத்தார.

இனி, இசசூத்திரத்தை எழுத்துபபோலி உணாத்தியதாகவே கொண்டு வேறுமஒருபொருள உரைக்கப்படும; அது வருமாறு —

அ முன - அகரத்தின்முன், இகரம யகரம என்ற இவை - இகரமும் யகரமெயயும என்கின்ற இவ்வெழுத்துகள், எயதின - வருமாயின, ஐஒத்து இசைக்கும - ஐகாரத்தை ஒத்துநடக்கும; அவ்வோடு - அகரத்தின்முன, உவ்

---

* பழம=பளம, விளககு=விழககு என்றூற்போலச சிறுபான்மை வழங்குகின்ற ழகரமாகப் போலி இலகக்கணநெறியாற கொள்ளத்தக்க தன்றெனபது, வீரசோழியத்தால் விளங்கும.

§ புறனடை - புறன் + அடை புறத்து அடையாய் [அடுத்துள்ளதாய்] வருவது; அன்றி, புறன் + நடை - வேறுவிதமாகிய நடகக்கை யெனினுமாம.

வும வவ்வவும - உகரமும வகரமெய்யும் (வருமாயின்), ஔ அன்ன - ஔகார தனை ஒத்து முடிகளும்; (எ - று.)—ஒர் - அசைநிலையிடைசசொல்.

யகர வகரங்கள தனித்தும் வரும்.

(உ - ம) வைதகியன்=வயிதகியன, கைடபன=கயிடபன் எனவும, வையம=வயயம ஔவனம=அயவனம எனவும, பொதகா=பவுதகா கௌரி=கவுரி எனவும, ஔவை=அவ்வை, வொவுதல்=வவ்வுதல் என வும வரும (எ0)

[எழுத்தின் சாரியைகள.]

கஉசு. மெய்க ளகரமும நெட்டுயிர காரமும
ஐ யௌக காணு மிருமைக குறிவிவ
விரண்டொடு காமுமாஞ சாரியை பெறுமபிற.

(இ - ள்.) மெய்கள் - தனிமெய்கள், அகடமும்-அ எனனும சாரியையும, நெடு உயிர - உயிர்நெடில்கள், காரமும்-காரம எனனும் சாரியையும, ஐ ஔ - (அவறறள) ஐகார ஔகாரஙகள், காணும-(காரம்என்னும சாரியையுடனே) கான் என்னும் சாரியையும, இருமை குறில் - உயிரகுறிலும உயிமெய்க் குறிலும, இ இரணடொடு - (காரம் கான் என்கிற) இவ்விரணடனே. காமும - கரம என்னும சாரியையும, ஆம - ஆகினற, சாரியை - சாரியை களை, பெறும—; (எ - று.)

மெய்களை முற்கூறினர், அவறறிறகு அசசாரியை இன்றியமையாமை யின். 'மெய்கள் அவ்வும' என்றது 'அகரமும' என்றும, இப்படியே கரம காரம கான் வந்தால, அவை சாரியையாகிய அகரதினது சாரியை யெனக கொள்ளுதற்கு மெயகள சாரியைபெற்றேயும, உயிமெய்நெடில்கள சாரியை பெறுமலேயும்வரும; க ஈ என்றும, ககர ஆகார மெனறும இவ்வாறு வருமே யன்றி, க் ஈ என்றும, காகார மெனறும நூல்களிற பயினறுவாரா எனறபடி. மற்றவை எற்றபடி பெறறும் பெறாமலும் வரும். ஆய்தம் தனியே வராமை யால, அதனை இடைவைதது முனனே அகரவுயிரும் பின்னே கௌவும் என் னும் சாரியையும தருது அஃகேனம் என வழஙகுவ ரென்பதும் அறிக.

'பிற' என்றதனால் குறிலோடு கான சாரியை புணருமபோது இடை யிலே ஆய்தம தோன்றுதல் கொள்க.

அன், ஆன் முதலிய மொழிசசாரியைகள் வேறு உள்ளதனால், இவை எழுதுதசசாரியை யென்க.

(உ - ம்.) க - ஈ எனவும, ஆகார-ஐகாரம் ஔகார எனவும், ஐகான்-ஔகான் எனவும, அகாரம - அஃகான் - அகரம, மகாரம - மஃகான்-மகரம் எனவும் வரும். (எக)

எழுத்தியலுக்குப் புறனடை.

கஉஎ. மொழியாயத் தொடரினு முனனினைத் தெழுத்தே.

(இ - ள்.) எழுதது - இவ்வெழுதுதுகள், மொழி ஆய - பதமாயினும் தொடரினும - (அப்பதம தமமோடும் உருபோடும) புணர்த்தாலும, முன் அனைத்து - முன்சொலலபபட்ட அப்பதத்திலகணதனையும உடையனவாம்; (எ - று)—'எழுதது' எனபது - சாதியொருமை யாதலால், 'அனைத்து' எண்ணும ஒருமைமூற்றேடு முடிநதது. (எஉ)

எழுதுகதியல் முற்றிற்று.

உ. பதவியல்.

எழுதினை புறதத்திலகணம் இரணடிற் பதத்தின இலக்கணதனைச, சொல்லும இயல. இவ்வியலுகு ஆதாரம் பெரும்பாலும வடமொழியாதலால் அது தோனற, 'மொழியியல்' எனப் பெயா குறியாமல் 'பதவியல்' எனப் பெயாகுறிததாாபோலும. (மொழி - தமிழ்சசொல; பதம-வடசொல்.)

[பதம் இன்னதென்பதும், அதன் வகையும்.]

1 கஉஅ எழுத்தீத தனிதத்துந் தொடரநதும் பொருள்தரின்
பதமா மதுபகாப பதமபகு பதமென
இருபா லாகி யியலு மென்ப.

(இ - ள்) எழுததே - எழுதத்துக்கள்தாமே, தனித்தும் - (ஒவ்வொனறு கத) தனிதத்தாயினும, தொடரந்தும - (இரணடு முதலாகத) தொடரந்தாயினும், பொருள் தரின் - பொருளோத தருமாயின, (அது), பதம் ஆம - பதமாகும; அது - அப்பதம,—பகாப்பதம பகுபதம என - பகாப்பத மெனறும் பகுபத மென்றும், இரு பால ஆகி - இரணடுவகையை யுடையதாகி, இயலும - நடக்கும், என்ப - என்று சொல்வா, (புலவா;) (எ - று.)—பகாப்பதம - பிரிகசகூடாத பதம. பகுபதம - பிரிகசக்கூடிய பதம (க)

[ஓரெழுத்துமொழிகள்.]

கஉக. உயிர்மவி லாறுந தபநவி லைந்தும
கவசவி னுலுமை யவவி லொன்றுமை
ஆது நெடிலொநொது வாங்குறி லிரண்டோடு
ஓரெழுத் தியலபத மாீறழ் சிறபபின

(இ - ள்) உயிா மவில ஆறும - உயிாவருக்கதிலும் மவ்வருக்கதிலும அவ்வாறும, த ப நவில ஐநதும் தவ்வருககதிலும் பவ்வருககதிலும் நவ்வருககத்திலும் ஐவைநதும, க வ சவில் நாலும - கவ்வருககதிலும வவ்வருக்கதிலும சவ்வருககதிலும நந்நானகும, யவவில் ஒன்றும - யவ்வருககதில் ஒன்றும், ஆகும நெடில் - நெட்டெழுதுகாலாகிய மொழி நாற்பதும், நொ து ஆம குறில் இரணடோடு - நொவ்வும துவ்வும ஆகும குற்றெழுதுகாலாகிய மொழி இரணடுடனே, ஓா எழுகது இயல் பதம - ஓரெழுதுகாலாகிய மொழிகள், ஆறு எழ் - நாறபதிரணடும,—சிறப்பின - சிறப்பையுடையனவாம,

(உ - ம்.) ஆ, ா, ஊ, எ, ஐ, ஓ எனவுமு; மா, மீ, மூ, மே, மை, மோ எனவுமு; தா, தீ, தூ, தே, தை எனவுமு; பா, பூ, பே, பை, போ எனவும்; நா, நீ, நே, நை, நோ எனவும்; கா, கூ, கை, கோ எனவுமு; வா, வே, வை, வெள எனவுமு; சா, சீ சே, சோ எனவுமு; யா எனவுமு; ஞா, து எனவும வரும்.

இவை, 'சிறப்பின' எனவே - அ; இ, உ, எ, ஒ, ஔ; கு; கௌ; ஃ; ஸீ எனச சிறபபில்லாதனவைகளுமு சில உள வெனக கொளக. (உ)

[தொடரெழுத்து மொழிகள்.]

கஙூ0. பகாபபத மெழும் பகுபத மொனபதும
எழுத்தீ ருகத் தொடரு மென்ப.

(இ - ள்.) பகாபபதம - பகாபபதஙகள், எழும - (இரணடெழுதது முதல்) எழெழுதது ஙகளுமு, பகுபதம - பகுபதஙகள, ஒனபது எழுதது உம - (இரணடெழுதது முதல) ஒனபதெழுதது ஙகளுமு, ாறு ஆக - எல்லையாக; தொடருமு—, என்ப - என்று சொல்வா, (அறிவுடையோா); (எ - று.)

(உ - ம.) அணி, கலம, பொருபபு, இறும்பூது, குஙகிலியம, உததரட்டாதி எனப் பகாபபதமும்; கூனி, கூனன், அறிஞன், பொருபபன், அம்பலவன், அரஙகததான, உததராடததான. உததரட்டாதியான் எனப் பகுபதமும வரும.

'ஙடதது விப்பிகக் படுகினறவாகள்' எனப பகுதி முதலிய உறுப்பு வேறுபட்டு வருகினறனவைகட்கு இவவரையறை இலலையெனறு அறிக. (ஙூ

[பகாப்பதம்.]

† கஙூக. பகுப்பாறு பயனற றிடுகுறி யாகி
முன்னே யொனறாய் முடிநதியல கின்ற
பெயாவினை யிடையுரி நான்குமு பகாப்பதமு.

(இ - ள.) பகுப்பால் - பிரிகக்படுதலிலலே, பயன் அறறு - (பகுதி விகுதி முதலிய) பிரயோசன மிலலாமல், இடுகுறி ஆகி - (காரணமில்லாமல) இடபபட்ட குறியாய, முனனே ஒனறு ஆய - அநாதிகாலமாய ஒரேதன்மையனவாகி, முடிநது இயலகினற - முடிநதுநடகினற, பெயா வினை இடை உரி நான்குமு - பெயாசசொலலுமு வினைசசொலலுமு இடைசசொலலுமு உரிசசொலலுமு ஆகிய நானகும், பகாப்பதம - பகாப்பதஙகளாம; (எ - று.)

எனவே, பகாப்பதம் நான்கு வகைப்படுமு.

பகுபதத்திறகு மறறதலைப்பட்ட தென்பா, இவ்வாறு கூறினார்.

(உ - ம்.) கலம், சோறு, செருப்பு, காற்று—பெயாப்பகாப்பதம்.
நட, வா, உண, தின், பாா —வினைப்பகாப்பதம்.
மன், கொல், போல், மறறு —இடைபபகாபபதம.
உறு, கழி, நனி, தவ, கூர் —உரிப்பகாபபதம்.

(இனி, புளி கடு முதலிய ஆகுபெயராகள் - காரணத்தால் வருவனவாயினும், விகுதி முதலிய உறுப்பு இலலாததனால், பகாப்பதமென்றே கொளக.) 'பயன் அறறு' எனபதற்கு - பொருட்பயனில்லாமல் என்றும் உரைகலாம.

[பகுபதம்.]

கஙஉ. பொருளிடங் காலஞ் சினகுணந தொழிலின்
வருபெயா பொழுதுகொள வினபகு பதமே.

(இ - ள்.) பொருள் இடம காலம சினை குணம தொழிலின - பொருளும இடமும காலமும உறுப்பும குணமும தொழிலும் ஆகிய இந்த ஆறு பெயாகளையும அடியாககொணடு, வரு-பிறகினற, பெயா - பெயாசசொறகளும,—பொழுது கொள் - (தெரிநிலையாக வாயினும் குறிப்பாக வாயினும) காலதனைதக கொள்ளுகின்ற, வினை - வினைசசொறகளும,—பகுபதம் - பகுபதஙகளாம; (எ - று.)—எனவே, பெயா வினை எனப் பகுபதம் இரணடு வகைபடும இடைசசொலலிலும உரிசசொலலிலும் பகுபதம் இல்லை.

'பொழுதுகொள் வினை பகுபதம்' எனவே, தெரிநிலை குறிப்பு என்னும இருவகை வினையாலணையும பெயாகளும் பகுபதமாமென்பது பெறப்படும.

(உ - ம.) பொனனன —பொருட்
நாடன் —இடப்
திருவேஙகடதான் —காலப
கணணன —சினைப
கரியன் —குணப்
தட்டான —தொழிற்

நடநதான நடநத, நடநது, நடவான—தெரிநிலை } வினைப
பொனனன, பெரிய, மெல்ல, அல்லன்—குறிபபு } பகுபதம.

நடநதான, நடந்தவன், நடவாதவன—தெரிநிலை } வினையாலணை
பொன்னன, பொன்னவன், இல்லாதவன—குறிப்பு } யும் பெயா.

(க) பெயாபபகுபதம் - காலஙகாட்டாமல் வேற்றுமையுருபை ஏறறுவரும. (உ - ம) பொன்னனை [பொன்னையுடையவனை] வணஙகினேன.

(உ) குறிப்பு வினைமுற்றுப் பகுபதம - காலதனைதக குறிபபாகக காட்டி வேற்றுமையுருபை ஏலாது வரும; (உ - ம.) இவன் இப்போது பொன்னன் [பொன்னை யுடையவனாயிருககின்றான.]

(ஙு) குறிப்பு வினையாலணையும பெயாப்பகுபதம-காலதனைதக குறிப்பாகக காட்டி வேற்றுமையுருபை ஏறறுவரும; (உ - ம.) பணடு பொன்னனை [முனனே பொனனையுடையவனாயிருந்தவனை]ப் பினபு ஏழையாகக கணடேன.

இவையே இமமூன்றுக்கும் வேறுபாடாம.

(க) தெரிநிலைவினைமுற்றுப்பகுபதம் - காலதனை வெளிப்படையாகக் காட்டி வேறறுமையுருபை ஏலாது வரும; (உ - ம) பொன்னன் நடந்தான.

(உ) தெரிநிலை வினையாலணையும் பெயாபபகுபதம - காலதனை வெளிப் படையாகக் காட்டி வேறறுமையுருபை ஏற்றுவரும; (உ - ம.) நடந்தானனை தடுததேன. [இது நடந்தவன் என்றும் வரும.]

இவையே இவ்விரண்டிற்கும் வேறுபாடாம்.

அவன இவன் உவன் எனனும் சுட்டிடைச்சொலலடியால் வரும் பெயர்களும். எவன் எது யா என்னும வினாவிடைச்சொலலடியால் வரும் பெயர்களும், பிறன் மறறையான எனனும வேறு இடைச்சொல்லடியால் வரும் பெயாகளும, தமா நமா நமா எனனும் கிளப்பெயாகளும, இவருக்கூறிய பொருள் முதலிய ஆறனுள சொல்வான்குறிப்பின்படி ஒன்றில் அடங்கும்.

செமமை கருமை முதலிய பணபுபெயாகளும நடத்தல் வருதல் முதலிய தொழிறபெயாகளும. பகுதிவிகுதியாகப் பகுக்கப்படுமாயினும், விகுதிகளு வேறு பொருளின்றி நிற்பதனால், சொலநிலபாற் பகுபதமாயினும் பொருள நிலையாற பகாப்பத மெனக கொளக (நி)

[பகுபதவறுப்பு]

!கஉஊ. பகுதி விகுதி யிடைநிலை சாரியை
சந்தி விகார மாறினு மேறபவை
முனனிப புணரபப முடியுமெப பதங்களும்.

(இ - ள்.) பகுதி - முதலநிலையும, விகுதி - இறுதிநிலையும், இடைநிலை- இடைநிலையும, சாரியை - சாரியையும், சந்தி - சந்தியும், விகாரம் - விகாரமும, ஆறினும - ஆகிய இந்த ஆற உருபபினுள்ளும், ஏற்பவை - (பொருளமைதிகளுப்) பொருந்துபவைகளை, முனனி - நினைத்து, புணரப்ப - (அறிவுடையோா) கூட்டிமுடிக்க, எப் பதஙகளும - எல்லாப் பகுபதஙகளும், முடியும - முடிவுபெறும; (எ - று.)

(உ - ம.) கூனி—கூன் + இ எனப் பகுதி விகுதிகளால் முடிந்தது.

வலைஞன்—வல + ஞ் + அன் எனப்பகுதி இடைநிலை விகுதிகளால் முடிந்தது.

உணடனன்—உண + ட் + அன + அன எனப் பகுதி இடைநிலை சாரியை விகுதிகளால் முடிந்தது.

படிததனன—பட + த் + த + அன் + அன் எனப் பகுதி சந்தி இடைநிலை சாரியை விகுதிகளால முடிநதது.

நடநதனன்—நட + த + த + அன + அன எனப் பகுதி சந்தி இடைநிலை சாரியை விகுதி இவறறைத்தும பெற்று, சந்தியால் வந்த தகரவல்லொற்று மெலலொற்றுதலாகிய விகாரமும பெற்று முடிந்தது

இயற்கையாகப் பகுபதஙகளில் முதலில் நிற்பது பகுதி யென்றும், அவ்வாறுநிற்கும் பகுதியின் பொருளைப் பின்னறு வேறுபடுததுவது விகுதி யென்றும், பகுதி விகுதிகளின இடையில நிற்பது இடைநிலை யென்றும, *பகுதி விகுதி முதலியவறறைச சாராது இயைந்து வருவது சாரியை

---

* 'சாரியை என்றதன் பொருள் - வேறுநின்ற இருமொழியுமதமமிற் சாாதறபொருட்டு இயைந்து நின்றது என்றவாறு' என்பது. தொல்காப்பியம் நச்சினாரீக்கினியம். 'சாரியை - பற்றுசுபோல விகுதிபதவுருபுகளிடை நின்று புணாததுவது' என்பது. பிரயோக விவேகவுரை.

யென்றும், புணர்ச்சிவிதியா லுணடாகின்ற தோன்றல் திரிதல் கெடுதல் என்ற மூன்றுமை சந்தி யென்றும, செயயுளிலகணததுககு ஏற்ப வருகினற வலிததல முதலிய ஒன்பதும விகாரமென்றும கொள்க. சாரியை மொழிகு இறுதியாக நிற்றலும உணடு.

பகுதி, விகுதி - ப்ரகருதி, விக்ருதி என்ற வடமொழிகளின் விகாரம

அல்வழி வேற்றுமைப்புணர்ச்சிகு விதிகைப்படும தோன்றல முதலிய புணர்ச்சிவிகாரஙகளையும, செய்யுட்கு விதிகைப்படும வலிததல் முதலிய செய்யுள்விகாரஙகளையும் இப்பகுபதம பெறு மென கூட்டியது, **மாட்டெறிந் தோழுகல்** என்னும உதாரணம். (மாட்டெறிநது ஒழுகல - ஒன்றன இலக் கணததை அதனைப்பெறுதற்கு உரிய மறறொனறற்கும ஏற்றிசசொலலுதல.)

'ஆறிலும ஏற்பவை மூனனிப்புணர்ப்ப' எனறாராயினும, பகுபதததிற குப் பகுதிவிகுதிகள பெரும்பாலும இன்றியமையாதன வென்றும, மற்றைய உறுப்புகளுள ஒன்றையும பலவற்றையும பெற்றும் பெறாமலும வருமென றும அறிக. விணைப்பகுபதம மாதிரமே ஆறு உறுபபுகளையும பெற்று வரும; பெயாப்பகுபதம இரணடோருறுப்புக் குறையபபெறறு வரும.

எழுதியலிற் கூறிய இடைநிலைகளும, இஙகுககூறிய இடைநிலைகளும் வேறபாடு மாணாகா அறியத்தக்கது; முதல்நிலை இறுதிநிலைகளுக்கும் இவ வாறே. எழுத்தியலிற்கூறிய முதனிலை இடைநிலை இறுதிநிலைகள் - சொற களின் முதலிலும் இடையிலும இறுதியிலும எழுதுகள் நிற்குமநிலை; இஙகுக கூறிய முதனிலை இடைநிலை இறுதிநிலைகள - பகுபதததின முதலிலும இடையிலும இறுதியிலும நிறகும உறுபபுகள (சு)

க. பகுதி

[பகுதிக்குப் பொதுவிதி.]

I கசூ. தத்தம்,

பகாப பதஙகளே பகுதி யாகும.

(இ - ள்.) தம தம பகாபபதஙகளே - (பெயாப்பகுபதஙகளுளளும விணைபபகுபதஙகளுள்ளும) அதனதன (முதலில நிறகினற) பகாப்பதமே, பகுதி ஆகும் - பகுதியாம, (எ - று.)

சாரியை சந்தி விகாரம என்ற மூனறும புணரியலிற சொல்லப்படுத லால், மற்றைப் பகுதி விகுதி இடைநிலை எனற மூன்றையும இவவியலிற் சொலலுகின்றார.

பகுபததுள்ளே பகுதி விகுதி முதலிய உறுப்புக்களெல்லாம பகாப்பத மாயினும, விகுதி முதலியவற்றை மேல் எடுதது கூறுதலால், இஙகே 'தத தம பகாப்பதஙகள்' என்றது, முதனிலைகளையே யென்பது பெறபபட்டது.

பெயாப்பகுபதஙகட்கும குறிப்புவிணைப்பகுபதஙகட்கும பெருமபானமை பெயாசசொற்களும, சிறுபான்மை இடைசசொல் உரிசசொற்களும் பகுதி களாம.

(உ - ம்.) பொன்னன, வரன, திருவோணததன், பல்லன, கரியன் கூத்தன் எனப பெயாப்பகுபதஙகடகு முறைமே பொருள் முதலிய ஆறு வகைப பெயரும பகுதியாக வநதன

அவன, எவன, பிறன எனப பெயாபபகுபதஙகட்கு இடைசசொற்கள் பகுதியாக வநதன

கடியன எனப் பெயாபபகுபதததிறகு உரிசசொல் பகுதியாக வந்ததி. [குறிபபுவிஞைபபகுபதததிற்கும இவையே உதாரணம.]

பெயாபபகுபதததகுச சிறுபானமை விஞையும பகுதியாம; (உ-ம.) அறிஞன்.

தெரிநிலவிஞைப பகுபதஙகட்குப பெருமபானமை விஞைசசொற்களும, சிறுபானமை பெயாசசொல் இடைசசொல் உரிசசொறகளும பகுதிகளாம்.

(உ - ம.) நடநதான, வநதான் - விஞைசசொறகள் பகுதியாக வந்தன.

கண்டகக்கணிததான, காதலிததான் - பெயாசசொறகள் பகுதியாக வநதன

போனறான், எனறான - இடைசசொற்கள பகுதியாக வந்தன.

சான்றான், கூரீநதான் - உரிசசொறகள பகுதியாக வந்தன. (எ)

[பண்புப்பகுதிகட்குச சிறப்புவிதி.]

† கருமை செமமை சிறுமை சேயமை தீமை
வெமமை புதுமை மென்மை மேமை
திண்மை புணமை நுண்மை யிவறறெதிர
இனனவும பண்பிற பகாநிலைப பதமே.

(இ - ள.) செமமை . நுணமை - செமமை முதல் நுணமை ஈறுகச சொல்லப்பட்ட பதிஞைஞானறும, இவறறு எதிர - இவைகட்கு எதிரான வெணமை முதலானவைகளும, இனனவும - இவைபோல்வன பிறவும்,— பணபின-பணபுப்பொருளினினறும, பகா - (வேறுபொருள) பகுககபபடாத, நிலை - நிலையையுடைய, பதம - பதஙகளாம; (எ - று)—(சேய்மை - தூரம்.)

இவையெல்லாம சொல்நிலையாற பகுபதமாயினும 'மை' விகுதிககுப பகுதிபபொரு ளலலது வேறுபொருள இலலாமையாற பொருணிலையாற பகாப்பதமாம என்பது அறிவிததறகு 'பணபிறபகா' என்றும, இவை 'மை' விகுதியினறி வாராமையிஞலே இவ்விகுதியையும பகுதியாகவேறறுத்திமேல் வரும விகுதியோடு புணாககப்படும என்பது அறிவிததறகு 'நிலைபபதம்' என்றும கூறினார. பணபுப்பகாப்பத மெனஞமல 'பணபிறபகாநிலைப்பதம்' என்றது, சொற்பொருள்விரித்தல் என்னும உததி (சொற்பொருளவிரித்தல் - சொலலின்பொருள வெளிபபடையாக விளகும்படி விவரிததுசசொல்லுதல்.) செமமை முதலிய வாயபாகஞ எதிதுககாட்டியது, எடுத்துக்காட்டல் என்னும உததி. (எதிதுக காட்டல - தான்சொலலும இலகஷணத, துசகு அமைநத இலகஷியதஞைத தானே எதிதுககாட்டுதல)

செமமைக்கு - வெணமை கருமை பொனமை பசுமைகளும், சிறுமைக்கு - பெருமையும, சேயமைக்கு - அணமையும, தீமைககு - நனமையும

வெம்மைக்கு - தணைமையும, புதுமைககு - பழமையும, மெனமைக்கு - வன்மையும், மேன்மைக்கு - கீழ்மையும, நிணமைககு - நொய்ம்மையும, உணமைக்கு - இன்மையும, நுணமைககு - பருமையும எதிரானவை யெனக காணக. இவைபோல்வன பிறவாவன —மடனமை, புலமை, இளமை, மூதுமை, குறுமை, நெடுமை, கிழமை, வறுமை, வெறுமை, அருமை, நடுமை மூதலியன (அ)

[பண்புப்பகுதியின் விகாரங்கள்.]

கஙூசு. ஈறு போதல இடையுகரம் இயபாதல
ஆதி நீடல் அடியகரம ஐபாதல
தன்னொற றிரட்டல முன்னினற மெயதிரிதல
இனமிகல இனையவும் பணபிற கியலபே.

(இ - ள்.) ஈறுபோதல்-இறுதியிலுள்ள மை விகுதி போதலும், இடை உகரம இ ஆதல் - நடுவில்நின்ற உகரம இகரமாதலும், ஆதி நீடல-முதலில நின்ற குறில் நெடிலாதலும, அடி அகரம ஐ ஆதல் முதலில நின்ற அகரம ஐகாரமாதலும், தன் ஒறறு இரட்டல்-தன் [பணபுப்பகுதியின] மெய் நடுவே மிகுதலும், முன னினற மெய திரிதல - மைவிகுதிகருமுனனே நினற மெய வேறொரு மெயயாதலும, இனம மிகல - (வருகினற வல்லெழுதது கு) இன மான மெல்லெழுதது மிகுதலும, இனையவும - இவைபோல்வன பிறவும — பணபிறகு இயல்பு - அப்பணபுசசொறகளுககு இயற்கையாம; (எ - று)

இவ்விகாரஙகளவிகுதிபபுணாசசிகருமாதலிரமனறிப்பதபபுணாசசிகரும பொருநதுமென அறிவிதலறகு, 'டணபுபபகுதிகு' என்ருமல பொதுப்பட 'பணபிற்கு' என்றார். பணபு அதிகாரப்பட்டமையால, பதபபுணாசசிகரும இஙகேயே சொன்ரு ரென்க. இது, ஒப்பின்முடிததல் எனனும உததி.

(உ - ம.) நல்லன், சிறுபொருள—நனமை சிறுமை என்பவறறின மை விகுதி போயிறறு.

கரியன், சிறியிலை—கருமை சிறுமை என்பவற்றின் மை விகுதி போய் உகரம இகரமாயிறறு.

பாசி, முதூர்—பசுமை முதுமை என்பவறறின் மை விகுதி போய் ஆதி நீணடது.

பைந்தார்—பசுமை என்பதன் மை விகுதியோய் (நடுநின்ற உயிர்மெய்யும கெட்டு, முதலிலிருநத அகரம் ஐகார மாகி வருமெழுத்திறகு இனவெழுதது மிகாதது.

தற்றி நட்டாறு—குறுமை நெடுமை என்பவறறின் மை விகுதி போயத தன் ஒற்று இரட்டியது.

செய்யன், வெவ்வுயிர்—செமமை வெமமை என்பவறறின மை விகுதி போய மூனநின்ற மகரமெய் திரிந்தது.

இவை போல்வன பிறவாவன - பைந்தா எனபதில் பசுமையின் இடை நின்ற 'சு' என்னும் உயிர்மெய் கெடுதலும், கார் பார் என்பவறறில் கருமை

பருமைகளின் இடைநின்ற உகரம கெடுதலும, இன்சொல எனபதில் இனி கமயின் இடைநின்ற இகரம கெடுதலும பழைய என்பதில் பழமையின் இடை அகரம் ஓகாரமாதலும தூமலா எனபதில் தூயமையின இடை யொறறாக கெடுதலும. தூய எனபதில தூயமையின முதல் குறுகுகலும், அருமவலி பெருமவளம முதலிய இடஙகளில அருமை பெருமை என்பவற் றின் இறுதி ஓகாரமமாதிரம கெடுதலும முதலியன.

இவ்விகாரஙகளை அனபு அழகு முதலிய பணபுவாயபாடுகட்கு அடை யாமல, எடுத்துக்காடடிய செமமை முதலிய மையீறறுப பணபுவாயபாடு கட்கே அடைய வைததலால, இது - எடுத்தமொழியினெய்தவைத்தல் என் னும உததி (எடுதத மொழியின் எயதவைததல - தான்எடுததுககாட்டிய இலகியதில தான் சொலலும இலகணதததைப பொருநதியிருகக வைதததல்)

மற்றை விகாரஙகளை யடையுமபோதெலலாம 'ாறுபோதல்' கொளக ஆனது பறறியே அது முறகூறப்படடது. இனையவும' என்ற உமமையை எசசாமமறையாக வைதது, செமமையன கருமையன என இவ்விகாரஙகளுள ஒனறையும பெறாமல் இயல்பாய முடிதலையும அமைதது்கொள்க (கூ)

[தெரிநிலவினைபபகுதிகசு சிறப்புவிதி]

| கூஉ நட வா படி சீ விடு கூ மீ வை
நொ (ப) போ வெள உரிஞ உண் பொருந திரும தின
தேய பார செல வ்ய வாழ் ீகள அம்ஞ என்று
எயதிய இருடான மூனறு மீறறவும
செயயெ னேவல விணைபபகாப பதமே.

(இ - ள.) நட—அம்ஞ எனறு - நட என்பது முதல அம்ஞ என்பது ஈறாக, எயதிய - பொருநதிய, இருபான் மூனறு ஆம ஈற்றவும - இருபத்து மூன்றாகிய ஈறறையுடைய இவைமுதலிய சொறகளெலலாம,—செய் என் எவல் வினை பகாபபதம - செயயெனனும வாயபாட்டு ஒருமையேவலும மற றைத தெரிநிலவினைகளின் பகாபபதமாகிய பகுதியும ஆம; (எ - று.)— பகாபபதம=பகுதி.

சொல்லுக்கு இறுதியில் நிற்கு மெனபபட்ட இருபதநான்கு எழுத் துக்களுள் எகரம விருவிடைச சொல்லிலும, அளபெடையிலும, தன்னே யுணாதது்மிடததிலும ஈறுவ தல்லாமல் மற்றைசசொறகளின இறுதியில் நில்லாதாதலால அதனை ஒழிதது 'இருபானமூன்று மீறற' என்றார. இரு பததுமூன்று ஈறறனவாக விகறபிதது எடுத்துககாட்டிய வாயபாடுகளெல லாம இப்பொதுவாப்பா டொனறில அடஙகு மென்பா, 'செய்' என்று கூறினார

பகுதிகூறவநதவா, அதுதான் எவலவாயபாபடவருதலால, அதனையும உடன்கூறினர மெனக

ஒருமை யேவலாக வருவதற்கு.—

(உ - ம்.) நட, வா, உண், தின், அம்ஞ என வரும.

மற்றை வினைப்பகுதியாக வருவதறகு,—

(உ - ம) நடந்தான, வந்தான, மடிந்தான சிததான [சிவிஞன], விட்டான் கூவிஞன், வெந்தான, வைகதான, நோநதான், போயிஞன, வெளவிஞன, உரிஞிஞன [உராயநகான] உணடான, பொருநிஞன [பொருநதிஞன], திருமிஞன் [திருமபிஞன்] தின்ருன, தேயிந்தான, பார்கதான, சென்ருன், வவ்விஞன, வாழ்நதான், கேடடான, அம்கிஞன் [சுருவகிஞன] என வரும.

இவருகாடடிய நட வா முதலியண வெலலாம, தனவினைபபகுதிகள; பிறவினைபபகுதிகள மேறசூதிரதிற காட்டபபடும. [தன்வினையாவது - தானே நேராகத தொழிலசெயவது; பிறவினையாவது - மற்றொருவனைக கொணடு தான் செயவிப்பது.]

கிட. சுர, பற, கல முதலிய அகரவீறறுவினைப்பகுதிகளெல்லாம் இவரு எதிதுகாடடிய 'நட' எனனும அகரவீறறு வாயபாட்டிலும, இவவாறே எல்லா ரறறுப பிற பகுதிகளும் இவருகாடடிய அவ்வவ்வீறறு வாயபாடுகளிலும அடகபபடு மென அறிக.

இநநூலாசிரியா வடநூலமேறகோளாக ஒருமொழியை எதிதுப் பகாய்பதம பகுபத மெனக காரணபபெயரா தாமே இட்டு எழுதிதே தனிததும" என்னும சூதிரம முதல இதுவரையிலும பகாபபதம பகுபத மெனப பல தரம சொல்லுதல, தன்றறிவழக்கிட்மிகவெடுத்துரைத்தல் என்னும உததி. (தன குறி வழுகுமம்மிக எடுத்து உரைததல - தான நூதனமாக குறிதது வழுநகுவதைப பலவிடஙகளில எடுத்துச சொலலுதல)

நட, வா முதலிய சொறகள தஞசாவூறபாட்டாற கட்டளைபபொரு ளுணாததுமபோது ஏவலொருமையா மெனறும, மறறை வினைசசொறக ளெல்லாம பிறதறகு மூலமாயத தொழில்மாதிரதை யுணாததுமபோது பகுதியா மெனறும அறிக

[நட வா முதலிய பகுதிகள விகுதியோடு புணராமல தனிதது நினறு தஞசாவூறபாடடால ஏவலொருமை வினைமுறறாய நிற்குமெனபது, தொல காபபியவுரையாசிரியா முதலியோருள் சிலா மதம; நடவாய வாராய முதலிய முனனிலையேவலொருமை வினைமுறறுசசொறகள தாமே ஆய என்னும விகுதிகுனறி நட வா முதலியனவாக நிறகுமெனபது, மறறுஞசிலா மதம: பிறாமததை மறததது தமது மததை நிலைநிறுததுதறகு அவரவா பறபல காரணமுங கூறுவா இவ்விருவகைக கொள்ளகைகளுள உணமையான சித தாநதம எதுவாகுமாலலய, உயதது நோககுமிடதது, நன்னூலாசிரியரது கருதது முநதிகசூறிய வகையையே தழுவியுளளதென நனகுவிளஙகுகின றது; மேல் "செயயென வினைவழி விபபி தனிவரிற, செயவியென னேவ வினையி னீரேவல" எனறும, "ஆவி யரழ விறதி முனனிலைவினை, யேவல் முன வல்லினம" எனறும, "ஏவல வருஉ மெல்லா வீறறவும" என்றும கூறுவன, இதறகுச சிறநத ஆதாரமாம.]

இதெதிரநிலைவினைப்பகுதிகள விகுதிமுதலியவற்றோடு புணருமபோது தொழு - தொழுதான, உண - உணடான எனச சில இயல்பாத லல்லாம

லும், செல - சேறல, கொள - சோடல் என முதல நீணடுமை; தா - தநதான், வே - வெநதான் எனத தனிநெடில குறுகியுமை; சா - செதநதான எனை முதல் ஆகாரம் எகரமாகியுமை; கொணை - கொணாநதான எனை முதலிலுழுத்துககு அயலெழுதது குறுகி ரகரமைய விரிநதுமை; விரவு - விராவினுன் எனை நடுக குறில நீணடுமை; முழுகு - முழுகினுன முழ்கினுன. விழு - விழுநதான வீழ்நதான எனை இயல்புமை விகாரமுமாக விகறபிததுமை; வா - வருகின்றுன், அலமா - அலமருகினறுன எனை ெநடிலகுறுகி ஓநபிராமைப் விரிநதுமை; கல் - கறறுன, கேள - கேட்டான் எனை ாறறுமைய வருமைபபாகத திரிநதுமை; செல் - சென்றுன். கொள் - கொணடான் எனை ாற்றுமைய வருமைமுழுதநதிற்கு இனமாகத திரிந்துமை; இன்னும் இவ்வாறு பல விகார மனடைதுமை வரும். கா, சா, தா இவை - முறையே காதகான், செதகான், தந்தான என்றுமை; கல், நில, புல, சொல் இவை - கறறுன், நின்றுன், புல்லினுன், சொன்னுன் என்றுமை ஒருகனை யனவான பகுதிகள் பலவிதமாக விகாரப்படுதலால் அவை யெலலாவற்றையுமை தனிதகனி எடுதது முடிபு சொலலப் புகுந்தால் வரையறை யில்லாமல் விரியு மாதலால, செய்யுள வழகதனதையுமை உலக வழக்கதனதையுமை பாகதது புணாசசிவிகாரமுமை செயயுளவிகாரமுமை கொணடு அமைததுகொள்க (கo)

[ஏவற்குச் சிறப்புவிதி, பிறவினை]

¦ கூடீ செப்பென வினைவழி விபபி தனிவரின்
செய்வியென னேவ வினையிரு னீரவல்.

(இ - ள.) செய் என வினை வழி-செய எனனுமை வாயபாட்டு முதனிலை களின் பின, வி பி தனிவரின-'வி' விகுதியாவது 'பி' விகுதியாவது கனிதது வருமாயின், செய்வி என் ஏவல - (செய எனனுமை ஏவலின மேல் ஓரேவ லாய்ச) செயவி என்னுமை வாயபாடடுஏவலொருமை யாம: இணையின -('செய்' என் வினையின்பின இநத விகுதிகள தனனெடுமை பிறிதொடுமை) இணைநதுவரு மாயின், ரா ஏவல் -(செயயெனனுமை ஏவலின்மேல் ரேவலாய்ச செய்விப்பி என்னும் வாயபாட்டு ஏவலொருமையாமை;(எ - று)—இரணடு + ஏவல்=ரேவல. ஏவலின்மேல் ஏவல் என்க; இருமடியேயவல.

(உ - ம) வருவி, நடபபி—வி, பி கனிதது வந்தன; ஓரேவல.

நடபபிபபி—பி, தனனெடு இணைந்து வந்தது
வருவிப்பி—வி, பிறிதொடு இணைநதுவநதது
} ரேவல

'வி' விகுதி, தன்னெடு இணைந்து வாரா.து.

இவவினைமுற்றின் தன்மையை மேல வினையியலிற கூறுது இவகே கூறியது, இவை பகுதிமாததிரமாய் நிறறலாலுமை, பதது இவகு அதிகாரபபட் டிருதலாலு மெனக.

இனி, உரையிற்கோடல் எனனுமை உததியால, சிலபகுதிகள் கு, சு, டு, து, பு, று என்கிற விகுதிகளுள் ஒன்றை பெறறுமை, சிலபகுதிகள இடையி லுளள மெல்லொற்று வலலொறறுகத திரிநதுமை, தனனெறறு இடடியுமை பிறவினையாக வரு மெனக் கொள்க.

(உ - ம்.) (க) போ - போககு, பாய பாசசு, உருள் - உருட்டு, } பிறவிகுதி
நட - நடத்து, எழு - எழுபபு, பயில் - பயிறறு } பெறறன.

(உ) திருநது - திருதது, தோன்று-தோற்று—மெலிவலியாயின.

(ங) உருகு - உருககு, ஆடு - ஆடடு—தன்ஒறறு இரட்டின

இவ்வாறன்றி, சில வினைபபகுதிகள் தனவினை பிறவினைகட்கும் பொதுவாம: (உ - ம்.) கரை, தேய, மறை, உடை, அலை, கோ. மடி முதலியன.

இதனமையனவான பகுதிகள் இவவிகுதிவேணடாமல் கரைதான, தேயதான; கரைதிலன், தேயதிலன, கரைகின்றன,தேயகினறன; கரைகின்றிலன. தேயகினறிலன;கரைபபான, தேயப்பான; கரைகான், தேயகான் எனபபிறவினைப்பொருளத தருமபோது வலலெழுதது மிகும கரைதான், தேயதான; கரைதிலன, தேயதிலன், கரைகின்றன், தேய்கினறன; கரைகினறிலன், தேயகின்றிலன; கரைவான், தேயவான; கரையான, தேயான் எனத தனவினைப்பொருளத தருமபோது வலலெழுதது மிகாமலும வருமென்று அறிக. இப்பகுதிகள எதிகாலவினைமுறறில் பிறவினைப்பொருட்கும் பகர இடைநிலையையும, தனவினைபபொருட்கு வகர இடைநிலையையும ஏற்றுநிறகும. (கக)

[வினைப்பகுதிக்குப் புறனடை.]

கஉக விளமபிய பகுதி வேறுதலும விதியே.

(இ - ள்.) விளமபிய பகுதி வேறு ஆதலும் - (எவல வேறுதலபோல அதனபினனே) சொலலபபடட மறறை வினைபபகுதிகள வேறுபடுதலும, விதியே - விதியேயாம; (எ - று.)

நட முதலிய எவவிலாருமை முற்றுகள் - நடப்பி, நடப்பிப்பி எனறு பிறவினையாக வேறுபடுதலபோல, நடதான் முதலிய மறறை வினைமுற்றுகளினிலுள்ள நட முதலிய பகுதிகளும - நடப்பிததான், நடப்பிப்பிததான எனறு பிறவினையாக வேறுபடும எனபதாம.

'செயயெனேவல வினைபபகாபபதம' எனக கீழ இரணடாகக கூறி நிறுததியவா, அவறறுள் மூநதியது பிறவினையாதற்கு விதியை மூநதின சூதிரததிற் கூறி, பிநதினது பிறவினையாதறகு அவவிதியையே இசசூதிரதாற பெறறவைததாரெனக கொளக.

கீழ ''நடவாமடிசீ'' என்னுஞ சூதிரதது உரையின் இறுதியிற கூறிய பகுதிவிகாரபபடுதலை இசசூதிரதறகுப பொருளாகக கூறுவாரு முளா; அவ்விகாரஙகள பகுபதவுறுப்பாய்கொளளபபட்ட மூன்றுசநதியுளளும ஒன்பதுவிகாரததுளளும அமைநதுகிடதததலால், அது பொருந்தாது. (உஉ)

உ. விகுதி.

கசo. அன ஆன அள் ஆள் அர் ஆ ப (ம) மா
அ ஆ கு டு து று என் ஏன அல அன
அம ஆம் எம் ஏம் ஓம் (ஓடு) உம் ஊ

கடதறஐஆய்இ(ம)மின்னார்
ஈயர்கயஉம எனபவும் பிறவும்
வினையின் விகுதி பெயரினுஞ சிலவே.

(இ - ள்.) அன் . . . என்பவும - அன் முதல் மூப்பதகேழாகச் சொல்லப்பட்டவைகளும, பிறவும-(இவைபோல்வன) பிறவும,—வினையின் விகுதி - தெரிநிலை வினைமுற்றுப பகுபதங்களின விகுதிகளாம; பெயரினும் சில - பெயாப்பகுபதங்களிலும (அவற்றுள) சில விகுதிகளாம; (எ - று.)

இரட்டுறமொழிதல் என்னும உதியால தன்மையொருமைக்கும அஃறிணைபடாகையொருமைக்கும பொதுவாக 'டு துறு' எனறும, முன்னிலையொருமைககும முன்னிலையேவலொருமைககும் பொதுவாக 'ஆய்' என்றும, அன் என்னுய தன்மையொருமைவிகுதி தொன்றுதொட்டதனறி இலக்கியஙகளிற கணடமையின எதிரதுபோற்றல் எனனும உதியால் தழுவிக கொணடதாதலின் அதனைவலியுறுதிப் பினனும 'அன்' என எடுதததும,இன்னும் இவற்றுள் இரட்டுறமொழிதலால அடஙகுவன அடஙக அடஙகாதனவாகிய பெயரெசசம் வினையெசசம முதலியவற்றின ாற்றில் நிறபனவெல்லாம் விகுதி யென்று கருதிக்கொளளுதறகு 'பிறவும' எனறும் கூறினார; (எதிரது போற்றல் - முனபு இலலாததாயப பின்பு வழஙகிவருமாயின், அதனை தழுவிகொள்ளுதல்.)

உம ஹா க ட த ற - உம் என்பது ஹாந்த [ஏறிய] ககர டகர தகர றகர மெய்கள; அவை - கும, டும், தும, றும எனபன

(உ - ம.) அன், ஆன். —நடந்தனன, நடந்தான—ஆணபாற்படாக்கை.

அள், ஆள். —நடந்தனள, நடந்தாள்—பெணபாற்படாக்கை.

அர், ஆர், பல, மார். } நடந்தனர, நடந்தார. நடப்ப, நடமார } —பலர்பாற்படாக்கை.

அ, ஆ. —நடந்தன, நடவா—பலவின்பாற்படாக்கை.

து, டு, துறு, என், ஏன், அல், அன். } உணகு, உணடு, நடநது, சேறு, நடநதனென், நடநதேன, நடப்பல், நடபபன. } —ஒருமைததன்மை.

அம், ஆம், எம், ஏம், ஓம், தும், டும், துறும், } நடப்பம, நடப்பாம, நடபபெம, நடபபேம, நடப்போம, உணகும, உணடும், நடந்தும, சேறும } —பன்மைததன்மை.

ஐ, ஆய், இ } நடந்தனை, நடந்தாய, சேறி [செல்வாய்.] } —ஒருமைமுன்னிலை.

மின். இர், ஈர். } நடமின், நடந்தனிர், நடந்தீர. } —பன்மைமுன்னிலை.

ஈயர், க, ய. } கிலீயா, நடகச. வாழிய. } —வியஙகோள்.

உம். —நடக்கும் —செய்யுமென்முறறு.

இவையெல்லாம், தெரிநிலைவினைமுற்றுகள்.

டு, து, று விகுதிகள் ஒன்றனபாலில் வருவதற்கு உதாரணம்.— குறுந்தாட்டு [குறுகியதாளையுடையது], நடந்தது, போயிற்று.

'பிறவும்' என்றதனால், மரூல் அழேல் என ஆல ஏல் முதலிய விகுதிகளும வரும். இவை - எதிர்மறையொருமையேவல்

குறிப்புவினைமுற்றுக்கள், குறிப்பாகக காலங்காட்டுவன வாதலால, இந்த விகுதிகளுளளே தாமேகாலங்காட்டும விகுதிக ளொழிந்தனன், ஆன: அள், ஆள; அர, ஆர; அ; டு, து, று; என், ஏன், அம, ஆம, எம, ஏம, ஓம; ஐ, ஆய, இ; இர, ீர என்னும விகுதிகளோடு வரு மெனக கொள்க.

(உ - ம.) கரியன், கரியான்; கரியள், கரியாள்; கரியர், கரியார்; கரியன; குறுந்தாட்டு, கரியது, குழையிறறு; கரியென், கரியேன்; கரியம், கரியாம், கரியெம், கரியேம், கரியோம்; கரினை, கரியாய், வில்லி; கரியிர் கரியீர்.

'பெயரினுஞ் சில' என்றதனால், இவவிகுதிகளுள் அன், ஆன், அள், ஆள், அர, ஆர, மார், து, அ, ஐ, இ என்பவைகளுடனே, மன், மான், கள், வை, தை, கை, பி, மின், அல், ன், ள், ர, வ் என்பனவும், பிறவும் பெயர் விதுதிகளாம்.

(உ - ம்.) குழையன், வானதன்; குழையன், வானதள்; குழையர், வானதரர், தெவிமார்; யாது; குழையன; கணணனை, பொன்னி, வடமன், கோமான், கோகைகள், அவை, எந்தை, எங்கை, எம்பி, எமமன், தோன்றல், பிறன், பிறள், பிறர், அவ்.

தெரிநிலைப் பெயரேச்ச விதுதிகள் —அ, உம என்பன.

(உ - ம்.) நடந்த, நடகின்ற, நடவாத; நடகதும்.

குறிப்புப் பெயரேச்ச விதுதி —அ ஒன்றேயாம. (உ - ம.) பெரிய.

'உம' விகுதி இடைநிலையை ஏறகாமல தானே எதிர்காலங்காட்டுதலால, குறிப்புப் பெயரெசசததிறகு வாராது.

தெரிநிலை வினையெச்ச விதுதிகள்·—உ, இ, ய, பு, ஆ, ஊ, என· அ· இன, ஆல், கால, கு, இய இயா, வான், பான், பாகு, கடை, கண, வழி, இடதது· உம மல், மை, மே என்பனவும, பிறவுமாம். இவற்றுள், இறுதி யிறகூறிய மல், மை, மே என்னும விகுதிகள் எதிர்மறையில வரும.

(உ-ம) நடந்து, ஓடி. போய்.உணகுபு, உண்ணெ, உணலா, உண்னெனெ உண்ண உண்ணின், உணடால், உணடக்கால், உணற்கு, உணணிய, உணணியர், வருவான், உணபான், உண்பாக்கு. செய்தகதை, செய்தக்கண், செய்தவழி, செய்தவிடத்து: காணடலும் உணணமல், உணணனம, உணணமே.

['உணட' என்பதிற்போல அதன் எதிர்மறையாகிய'உணணத'என்பதிலும 'அ' - விகுதியெனக கொள்ளப்படுதற்கு ஏற்ப, 'உணடு' என்பதிற் போல அதன் எதிர்மறையாகிய 'உணணது' எனபதிலும 'உ' - விகுதி யெனக கொளக; இவ்வெதிர்மறைசசொறகளில், த - எழுதது்பேறு.]

குறிப்பு வினையெச்ச விதுதிகள் —அறி, து, ஆல், மல், கால், கடை, வழி, இடதது எனபனவும, பிறவுமாம.

(உ - ம்.) மெலல: அனறி, அலலது, அல்லால் அல்லாமல், அல்லாக் கால் அலலாககடை அலலாவழி, அலலாவிடத்து.

தொழிற்பெயர் விதுதிகள் —தல் அல அம, ஞ, கை, வை, கு பு, உ. தி, சி, வி, உள, காடு, பாடு, அரவு. ஆனை, மை, து, ஆல், இல என்பனவும, பிறவுமாம

(உ - ம்) கடதது. ஆடல், வாட்டம், கொலை, கடக்கை, பார்வை, போகது, கடப்பு, வரவு, மறதி, உணர்சசி, கலவி. விக்துள், [விகுதல்]. சாக காடு [சாதல்], கோட்பாடு [கொளகை], தேறறாவு [தேற்றுதல்], வாரானை [வருதல], கடவாமை, பாயதது [பாயதல்], கழால் [கழுவல], எழில் [எழுதல்.]

'மை' எனனும தொழிறபெயா விகுதி - கடந்தமை கடக்கினறமை என இறநதகாலவிடைநிலை நிகழ்காலவிடைநிலைகளோடு கூடியும 'து' என்னும் தொழிறபெயா விகுதி - கடநதது, கடகின்றது, கடப்பது என மூக் கால விடை நிலைகளோடு கூடியும வரும.

இவையெல்லாம விதுதிபெற்ற தொழிற்பெயர்.

இனி, இவவிகுதிகளில ஒன்று புணாதுகெட்டுப பகுதிமாதிரமாய கிறகும தொழிறபெயாகளும, விகுதிபுணாதுகெடுமபோது பகுதிவிகாரப பட்டுகிறகும தொழிறபெயாகளும உணடு; அவை - முறையே முதனிலைத் தொழிற்பெயரானறும முதனிலைதிரிந்துதொழிற் பெயரென்றும கூறபபடும்.

(உ - ம.) அடி, அறி, உரை, கெடு—முதனிலைததொழிறபெயா.
கோள், கேடு, இடைபீடு—முதனிலைதிரிநத தொழிறபெயா

பண்புப்பெயர் விதுதிகள் —மை ஐ, சி, பு, உ, கு, றி, று அம, நா, பம எனபனவும, பிறவுமாம.

(உ - ம.) நனமை, தொலலை, மாட்சி, மாணபு, மழவு, நனது, நன்றி, நன்று, நலம், நனனீர், திட்பம்.

இ, ஐ, அம் என்னும மூனறு விகுதிகளும •வினைமுதற்பொருளையும் செயப்படுபொருளையும், கருவிப்பொருளையும் உணாததும. (வினைமுதற் பொருள் - கருதாபபொருள.)

(உ - ம) அலரி, பறவை, எசசம், —வினைமுதறபொருள்.
ஊருணி, தொடை, கீதது —செயபபடுபொருள.
மணவெட்டி. பாவை, கோக்கம் —கருவிப்பொருள

அலாவது அலரி [பூ], பறப்பது பறவை [பகுதி], எஞசுவது எசசம [சிதது. எஞ்சுதல் - சேஷிததல]; இவற்றில், வினைகளின எழுவாயே பொருளாதல காணக. ஊராரால் நீருணணபபடுவது ஊருணி [குளம]; தொடுகபபடுவது தொடை [மாலை], கீதப்படுவது கீதம [வெளளம], இவறறில

வினைகளின் செயப்படுபொருளே பொருளாதல காணக. மணவினவெட்டுதற்குக கருவியானது மணவெட்டி. பாபபதற்குக் கருவியானது பாவை [கண], நோககுதற்குக் கருவியானது நோகஅம் [கண]; இவற்றில் வினைகளின் கருவியே பொருளாதல் காணக.

இமமூவகைவிகுதிகளும் பகுதியோடு புணர்ந்து கெடுதலும உணடு

(உ - ம்.) காய், தளிர், பூ, கனி, திரை, நுரை, அல என்பனவைகளில, வினைமுதற் பொருளுணாததும் விகுதி புணாநதுகெட்டது.

ஊண, பூண, கோள், உரி, துணி,மடி என்பனவைகளில, செயபபடுபொருளுணாததும் விகுதி புணர்நது கெட்டது.

நோக்குஎன்பதில், கருவிப்பொருளுணாததும்விகுதிபுணர்ந்துகெட்டது.

"வரிப்புனைபந்து" என்பதில் வரிந்து எனபதன் வினையெச்சவிகுதியும, "கொளவாரும் களவரும் நேர்" என்பதில் நோவர் என்பதன் வினைமுற்று விகுதியும் கெட்டுவநதன; இவ்வாறு வேறு சில விகுதிகளும் சிறுபான்மை கெட்டு வருதல் கண்டுகொள்க.

விடு, ஒழி என்ற விகுதிகள் - துணிவுப்பொருளை உணாத்தும்

(உ - ம.) செய்துவிட்டான், விட்டொழிந்தான்.

கோள் என்ற விகுதி - தற்செயலை உணாததும

(உ - ம.) அடிததுககொணடான.

படு, உண்ண விகுதிகள - செயப்பாட்டுவினைப்பொருளை உணாததும,

(உ - ம) கட்டபபட்டான் கட்டுண்டான.

மை என்ற விகுதி - தன்மைப்பொருளை உணாததும

(உ - ம.) பொனமை, ஆணமை.

இரு, இடு, உறு எனபன - தமகென வேறுபொரு ளின்றி, பகுதிப் பொருள்விதுதியாய வரும் இவறறைத துணைவினை யெனபா.

(உ - ம்.) எழுநதிருககிறான், உரைததிடுகின்றான், சொல்லுறுகின்றான்.

பலபொருள்குறிக்கும் விகுதிகள் வருமாறு:—

அ.—க. வினையெச்சவிகுதி. செய்ய, மெல்ல.

உ. பெயரெசசவிகுதி. செய்த, பெரிய.

ங. பலவின்பாறபடாகைவிகுதி. வந்தன, கொடியன

ச. வியஙகோள்விகுதி. எழுநதருள [=எழுநதருளக]

அம். —க. தன்மைப்பன்மைவிகுதி; நடந்தனம, பெரியம.

உ. தொழிற்பெயாவிகுதி ஆட்டம்.

ங. பணபுப்பெயாவிகுதி: நலம.

ச. வினைமுதற்பொருள்விகுதி எச்சம்.

ஞ. செயப்படுபொருள்விகுதி: நீததம.

சு. கருவிப்பொருள்விகுதி. நோகஅம.

அல்.—க. தொழிற்பெயாவிகுதி செயல்.

உ. தனமையொருமைவிகுதி நடப்பல [=நடப்பேன.]

ங. உடன்பாட்டுவியஙகோளவிகுதி எனல் [=என்க]

ச. எதிரமறவியஙகோள்விகுதி கொளல் [=கொள்ளறக]

ஞ. எதிரமறையேவல்விகுதி உணணல் [=உணணுகே]

ஈ விணமுதறபொருளவிகுதி. தோனறல் [=மகன்.]

அன். —க ஆணபாற்படாக்கைப் பெயாவிகுதி அறிஞன்.

உ ,, விணவிகுதி வநதனன்.

ங தன்மையொருமைவிகுதி செயவன [=செயவேன்]

ச. ஒனறன்பாறபடாகைபபெயாவிகுதி வலியன், கடிவன.

ஆ —க. பலவினபாறபடாகைவிகுதி நடவா.

உ. விணையெசசவிகுதி செயயா [=செய்து.]

ஆல் —க தொழிறபெயர்விகுதி. ஓதால் [=ஒருவுதல.]

உ. தெரிநிலவிணையெசசவிகுதி உணடால்.

ங. குறிப்புவிணையெசச விகுதி அல்லால்.

ச எதிரமறையேவலொருமைவிகுதி மருல் [=மறுகாதே.]

ஆன்.—க ஆணபாற்படாகைப்பெயர்விகுதி. பெரியான்.

உ. ,, விணவிகுதி வநதான்.

ங. ஒன்றன்பாறபடாகைப்பெயாவிகுதி கோட்டான்.

இ —க ஆணபாறபடாகைப்பெயாவிகுதி. வில்லி.

உ. பெணபாற்படாகைபபெயாவிகுதி. பொன்னி.

ங. ஒன்றன்பாறபடர்கைப்பெயாவிகுதி. நாறகாலி, பலகணி.

ச மூன்னிலையொருமை விகுதி வருதி [ஏருவாய்.]

ஞ. விணையெசசவிகுதி ஓடி.

ஈ. விணமுதறபொருள்விகுதி அலரி.

எ. செயப்படுபொருளவிகுதி ஊருணி.

அ கருவிப்பொருள்விகுதி மணவெட்டி.

கூ. ஏவலொருமைவிகுதி காட்டுதி [=காட்டு.]

கo * வியஙகோள்விகுதி: காட்டி [=காட்டுக.]

இர்.—க. பலாபாற்படாகைப்பெயாவிகுதி. கேளிர, மகளிர.

உ. முன்னிலைப்பன்மைவிகுதி நடநதனிர.

ங. ஏவற்பன்மைவிகுதி வருநிர.

உ.—க. விணையெசசவிகுதி: நடந்து.

உ. தொழிற்பெயாவிகுதி: வரவு.

உம்.—க. ஏவற்பன்மைவிகுதி: வாரும்.

உ. படர்க்கைவிணமுற்றுவிகுதி: செய்யும்.

---

*'காட்டி-இரவீறறுவியஙகோள'என்பது, சிந்தாமணிசெசிறாக்கினியருரை.

ங. பெயரெச்சவிகுதி கடக்கும் (மனிதன்.)
ச வினையெச்சவிகுதி செய்தலும் (போனான்.)

ஐ.—க. முன்னிலையொருமைவிகுதி. செய்தனை.
உ. தொழிற்பெயாவிகுதி. வீலை.
ங. பணபுப்பெயாவிகுதி தொல்லை.
ச வினைமுதறபொருள்விகுதி. பறனவ.
ஞ. செயபடுபொருள்விகுதி. தொண்ட
சு. கருவிப்பொருள்விகுதி. பண்ட.

து —க பணபுப்பெயர்விகுதி: நனகு.
உ பிறவினைவிகுதி போகசு [=போகசசெய்]
ங. தொழிறபெயாவிகுதி போகசு [=போதல்]
ச. தன்மையொருமைவிகுதி. உணகு [=உணபேன்.]

கை —ய. தொழிற்பெயர்விகுதி வருகை.
உ. முறைறப்பெயாவிகுதி தகவகை.

சி.—க. பணபுப்பெயாவிகுதி. மாட்சி.
உ. தொழிற்பெயாவிகுதி. காட்சி.

து —க. ஒன்றன்பாற்படர்கைவினைவிகுதி நடநதது.
உ ” ப்பெயர்விகுதி கைதது [=கைப்பொருள்]
ங பிறவினைவிகுதி நடதது.
ச தொழிற்பெயாவிகுதி பாய்தது [=பாய்கல]
ஞ தன்மையொருமைவிகுதி வநது [=வந்தேன்.]
சு எதிர்மறைவினையெச்சவிகுதி. அல்லது.

பு —க. பண்புப்பெயாவிகுதி: நணபு.
உ. தொழிற்பெயாவிகுதி படிப்பு
ங. வினையெச்சவிகுதி: செய்பு [=செயது]

மார்.—க. பலர்பாறபடாகைப்பெயாவிகுதி. குருமா, கன்னிமார்.
உ. பலர்பாற்படாக்கைவினைமுற்றுவிகுதி கொணமார் [கொளவா.]

மை —க. பண்புப்பெயர்விகுதி: நன்மை
உ. தொழிற்பெயாவிகுதி. செயதமை
ங. வினையெச்சவிகுதி செய்யாமை [=செய்யாமல்.]
ச தன்மைப்பொருளுணர்தறும்விகுதி. பெண்மை, பொன்மை.

வி.—க தொழிற்பெயாவிகுதி: கேள்வி.
உ. பிறவினைவிகுதி: செய்வி.

று —க. ஒன்றன்பாற்படாக்கைவினைமுற்றுவிகுதி. போயிற்று.
உ. பணபுப்பெயர்விகுதி: நன்று.
ங. தன்மையொருமைவிகுதி. சென்று [=போனேன்.]
ச. பிறவினைவிகுதி: பயிறறு.

ங. இடைநிலை.

[பெயர்ப்பகுபத இடைநிலை]

†கசஉ. இலக்கியங் கண்டதற் கிலக்கண மியமபவின்
பகுதி விகுதி பகுதகிடை நினறதை
வினைப்பெய ரலபெயாக கிடைநிலை யெனலே.

(இ - ள்.) இலகஇயம கணடு - (அறிவுடையோரால் நியமிக்கப்பட்ட) இலக்கியதததைப் பாரதது, அதற்கு - அவ்விலகஇயதறகு, இலகணம - (அவவிலகஇயதறின அமைதியே) இலகணமாக, இயமபலின் - சொல்ல வேணடுதலால்,—பகுதி விகுதி பகுதது-பகுதியையும விகுதியையுமபிரிதது, இடை நின்றதை - நடுவில் ஏதேனும நின்றல் அதனை, வினைபபெயா அல பெயாககு - வினையாலணையும பெயரலலாது பெயாபபகுபதஙகட்கு, இடை நிலை எனல - இடைநிலையெனறு சொல்லுக:(எ - று.)—இலகஇயம-லகஷயம் இலகணம - லகஷணம.

மேறகூறப்படும வினைப்பகுபத இடைநிலை காலஙகாட்டுதல் போலப் பெயாப்பகுபத இடைநிலை காலஙகாட்டாகாயினும், முதனிலை இறுதிநிலைகளாகிய பகுதிவிகுதிகட்கு இடையில நிற்றலால, 'இடைநிலை' எனபபட்டது.

* சாரியை சந்தி விகாரஙகளும பகுதிவிகுதிகளின இடையில நிற்பனவாயினும, அவை மேல் எடுதததுக்கூறப்படுதலால, அவை ஒழிதததை 'இடை நின்றதை' என்றும் மேல் வினைகளுக்கூறும இடைநிலை வினையாலணையும பெயர்களும் அமைதலால் 'வினைப்பெயரலபெயாககு' என்றும், 'இப்பெய ரிடைநிலை வரையறுக்கப்பட்டதன்று, ஆஙகாஙகு வருவது உணாரதது உரைக்க'என்பா 'எனல' என்றும கூறினர.

(உ-ம.) அறிஞன், கவிஞன், இளைஞன், பகைஞன் .ஞகர இடைநிலை
இடைசசி, வலைசசி, புலைசசி . .சகர இடைநிலை.
பொருநன், செயகுநன் நகர இடைநிலை.

இடைநிலைகூறுபவாபோல, இலக்கிய இலகணஙகளின் தன்மையையும இசசூதததிரததுள் விளகஇனர. (கச)

வினைப்பகுபத இடைநிலை - கூ.

[இறந்தகால இடைநிலை - ச.]

†கசஉ. தடறவொற் றினனே பைம்பால் மூவிடத்து
இறந்த காலந தருந்தொழி லிடைநிலை.

(இ - ள்.) த ட ற ஒற்று - தகர டகர றகர மெய்களும, இன் - இன என்பதும,—ஐம் பால் மூ இடதது - ஐந்து பால்களிலும மூன்று இடஙகளி

---

* 'சந்திவகையானும பொதுசசாரியைவகையானும் மூடியாவழி இவ்வாறு வருவன இடைநிலை யெனக் கொளக' எனறது, பழையவுனர.

லும, இறந்தகாலம - இறந்தகாலதனை, தரும - காட்டுகின்ற, தொழில விணைப்பகுபதங்களின், இடைநிலை - இடைநிலைகளாம; (எ-று.)—ஐம பால்-ஆணபால் முதலியன. மூவிடம் - தனமை முதலியன.

(உ - ம) நடந்தான, நடந்தாள், நடந்தார, நடந்தது, நடந்தன நடந் தேன், நடந்தேம் நடந்தாய, நடந்தீர; உண்டான்; சென்றன; உறங்கினன்.

'இன்' இடைநிலை - 'தொலவியது' எனக் கடைகுறைத்தும, 'சொன் னது 'என முதல்குறைந்தும் வரும (கரு)

[நிகழ்கால இடைநிலை - ங.]

| கசஙு. ஆநின்று கின்று கிறுமூ விடத்தின்
ஐம்பால் நிகழ்பொழு தறைவிண யிடைநிலை.

(இ - ள.) ஆனறு கின்று கிறு - இம மூன்றும,—மூ இடததின் ஐம பால் - மூன்று இடஙகளிலும ஐநதுபால்களிலும, நிகழ் பொழுது - நிகழ் காலத்தை, அறை - காட்டுகின்ற, விண - விணைப்பகுபதஙகளின், இடை நிலை - இடைநிலைகளாம்; (எ - று.)—அறைதல் - சொலலுதல். இஙகே, குறிததல்; வருஞ்சூதநிரதத்தில் இசைதததலென்பதும் அது இது-இலகணை.

(உ - ம்.) நடவாநின்றான், நடககின்றான், நடககிறான். (கசு)

[எதிர்கால இடைநிலை - உ.]

| கசசு. பவவ மூவிடத் தைதம்பா லெதிரபொழுது
இசைவிண யிடைநிலை யாமிவை சிலவில

(இ - ள்.) ப வ - பகரமெய்யும வகரமெயயும,—மூ இடதது ஐமபால - மூன்று இடங்களிலும் ஐந்து பால்களிலும, எதிர பொழுது-எதிரகாலதனை, இசை - காட்டுகின்ற, விண-விணைப்பகுபதஙகளின, இடைநிலை ஆம-இடை நிலைகளாம்; இவை - இந்த மூன்றுகால இடைநிலைகளும,— சில - சில விணைப்பகுபதஙகட்கு, இல - இலலை [வாரா]; (எ - று.)

(உ - ம்.) நடப்பான், வருவான்.

'இவைசிலவில' எனறதனால, சில விணைப்பகுபதஙகளில் விகுதியாவது, பகுதிவிகாரப்பட்டாவது, வேறு இடைநிலையாவது காலஙகாட்டுமெனபது பெறப்பட்டது; அவற்றை பின்வருஞ் சூதநிரததிலும அதன் உரையிலும காணக. (கள)

[காலங்காட்டும் விகுதி.]

| கசஞ. றவவொ டுகர வும்மைநிகழ் டல்லவும்
தவவொ டிறப்பு மெதிர்வும் டவவொடு
கழிவுமை கவ்வொ டெதிரவும்மின னேவல்
வியங்கோ ளிம்மூ ரெதிரவும் டாதமை
செலவொடு வரவும் செய்யுநிகழ் பெதிரவும
எதிரமறை மூம்மையு மேற்குமீஙகே.

(இ - ள்.) றவ்வொடு உகர உம்மை - றகரமெயோடு கூடிய உகரமும உமமும [று, றும என ணும விகுதிகள்], நிகழ்பு அல்லவும - நிகழ் காலமழிந்த இறந்தகால எதிர்காலஙகளையும; கவ்வொடு - ககரமெய் யோடுகூடியஉகரமும உமமும [கு, கும என்பன], இறப்பும் எதிரவும் - இறந்தகாலத்தையும எதிகாலதனதையும; டவ்வொடு - டகரமெயயோடு கூடிய உகரமும உம்மும [டு, டும என னபன], கழிவும - இறந்தகாலதனதை யும; கவ்வோடு - ககரமெயயோடுகூடிய உகரமும உமமும் [கு, கும என் பன], எதிரவும - எதிகாலதனதையும; மின் - மினவிகுதியும, ஏவல-மற்றை ஏவல விகுதிகளும், வியஙகோள் - வியஙகோளவிகுதிகளும. இ - இகர விகுதியும, மார - மார விகுதியும, எதிரவும - எதிரகாலதனதையும, ப அந் தம - பகரவிகுதி, செலவொடு வரவும - இறந்தகாலதனதையும எதிரகா லதனதையும; செயயும - செயயுமென்னும வாயபாட்டுமுற்றின் விகுதி; நிகழ்பு எதிரவும - நிகழ்காலதனதையும் எதிகாலதனதையும, எதிரமறை - எதிரமறை ஆகாரவிகுதி, மூமமையும - மூன்றுகாலஙகளையும, ஏற்கும - ஏற்றுவரும ரஙகு - (மேற்சூதிரதனில) ''இவை சிலவில'' என்றவை களுள்; (எ - று.)

'உகர உம்மை' என்பதனைத் தவவொடு, டவ்வொடு, கவ்வோடுஎன்பவற் றோடும கூட்டுக. 'அநதம' என்பதனை எல்லாவறறிலும ஒட்டிகொளக.

அந்தம, ரறு, விகுதி என்பன - ஒருபொருட் சொற்கள். பாந்தம் - ப + அந்தம் பகரமாகிய விகுதி; வடமொழிபபுணரசசி, தொக்கசநதி.

இஙகுக்காட்டிய விகுதிகளுள் று து டு கு என்பவை - தன்மையொ ருமைகளும, றும் தும டும கும் என்பவை - தன்மைப்பன்மைக்கும, மின் - ஏவறபன்மைக்கும, ஏவல - முன்னிலைகளும, வியஙகோள் - ஐம்பால் மூவிடஙகட்கும, இ - முனனிலையொருமைகளும், மார ப என்பவை - படாகளைப் பலாபாலுகளும. உம - பலர்பாலொழிந்த நான்குபால்கட் கும, ஆ - படாகளைப பலவின்பாலுகளும் உரிபணவாதல், மேல் வினை யியலில் விளஙகும. 'ஏவல' என்றதில, பகுதிமாததிரமாய் நிறகின்ற ஏவலொருமைச சொற்களும அடஙகும.

றவவொடுகரவுமமீறும, தவவொடுகரவுமமீறும, பாந்தமும் இறந்த காலதனதையும எதிரகாலத்தையும் ஏற்கும எனத் தொகுததுக்கூறுமல், இவ்வாறு வகுததுக் கூறினரா எளிதில விளஙகவேண்டி யெனக.

இகரவிகுதி தனிதது இயலாமையால யாதாயினும் ஓரெய்யினை ஊர்ந்து வரு மென்பதும, அமமைய காலஙகாட்டா தென்பதும, அம் மெய் காலஙகாட்டின் இகரவிகுதி காலஙகாட்டா தென்பதும்; செய்யு மென்னும் வாய்பாட்டுப்பெயரெசசமும இடைநிலையின்றி ரறு காலஙக காட்டுவ தாயினும, அது எதிரகாலஙகாடடுமென மேல் வினையியலிற் கூறுதலால், இஙகு 'செய்யும' எனறு எடுததோதியது முற்றென்பதும பெறப்பட்டன.

(உ-ம.) சென்று [சென்றேன்], சென்றும் [சனறேம்] .இறப்பு.
சேறு [செல்வேன்], சேறும் [செல்வோம்]...எதிரவு.

வந்து	[வகதேன்],	வகதும்	[வந்தோம]	இறப்பு.
வருது	[வருவேன்].	வருதும்	[வருவோம]	..எதிர்வு.
உணடு	[உணடேன],	உணடும்	[உணடோம]	இறப்பு.
உணது	[உணபேன],	உணதும்	[உணபோம]	. .எதிர்வு.

உண்மின், உணணீர், உண்ணும், உணணுயீ, உண
ொழ்க, வாழிய, வாழியர்
சேறி [செல்வாய]
உணமார் [உணபார.] } எதிர்வு.

உண்ப	[உணடார],	என்ப	[என்றூர்] . செலவு.
உணப	[உண்பார],	என்ப	[என்பார] . . வரவு.
உணணும்		நிகழ்பு,	எதிர்வு.
உணணு		இறப்பு,	நிகழ்பு, எதிர்வு.

சென்றி, செல்லாநின்றி என வருமாயின், இடைநிலை காலக காட்டிய இகரவீற்றனவாம்.

'இவைசிலவில' என்றனவகளுள்ளே காலகாட்டும் விகுதிகளை மாதிரமசொல்லிக் காலகாட்டும் பகுதிகளையும் பிறஇடைநிலைகளையும சொல்லாமையால், 'அவை சிறுபான்மையன வந்த இடகளிற் கணடுகொள்க' என்றுயிற்று அவை வருமாறு:—

தடறு எனனும் மூன்று உயிரமெய் யீற்றுச சில பகுதிகள், தம் ஒற்று இரட்டி இறந்தகாலம் காட்டும.

(உ - ம்.) புக்கான், தொககான்; போட்டான, விட்டான்; உற்றான், பெற்றான்.

யகரவொற்றிடைநிலை இறந்தகாலமும் ஆகிடந்து ஆவிருந்து என்னும் இரணடு இடைநிலைகளும் நிகழ்காலமும: ககரவொற்றிடைநிலை எதிர காலமும் காட்டும்

(உ ம.) போயது; உணணுகிடந்தான், உணணுவிருந்தான்; செய்கேன்.

இசின் என்பது இறந்தகால இடைநிலையாயும், மகரமெய்யும, மன் என்பதும் எதிகால இடைநிலைகளாயும செய்யுளில் வரும்.

(உ - ம) எனறிசினோர; என்மர் என்மனோ.

'நங்கே' என்ற மிகையால, காண்டும் [காணபோம்] என 'டும்' விகுதி எதிகாலகாட்டுதலையும, வருதி [வருகின்றாய்] என இகரவிகுதி நிகழ்காலக காட்டுதலையும், பெயரெச்ச வினையெசசகளில் இடைநிலையின்றி விகுதிகாலகாட்டுதலையும் அமைததுக கொள்க.

"பகுதிவிகுதி" என்னுஞ் சூததிரமும் முதல் இசசூததிரம் வரையிலும் பகுபதகளை மேலோர முடித்தவாறமுடிததுகாட்டியது 'முடித்துக்காட்டல்' என்னும் உததி. முன்னைத்தமிழ்நூல்களில் இல்லாதவைகளை இவ்வாசிரியர தாமே பகாப்பதம் பகுபத மென முன்னே காட்டி

இச்சூத்திரம்வரையிலும் அவற்றிறகு இலக்கணங்கூறி நிறுத்தியது 'தானுட்டித்தலுதுநிறுப்பு' என்னும மதம. (தான் நாட்டித தலுது நிறுப்பு - தானே ஒரு பொருளை எடுத்தது காபித்து அதனை இடந்தோறும நிலைநிறுத்தலுதல.) (கஅ)

வடமொழி ஆக்கம்.

[ஆரியமொழி தமிழில் வருதல்.]

⊥ கசசூ. இடையில நானகு மீற்றி லிரணடும
அலலா வசனை வருக்க முதலீறு
யவவாதி நானமை ளவவாகு மையம்
பொதுவெழுத் தொழிந்த நாலேழுந திரியும.

(இ - ள.) இடையில் நானகும் - (ஆரியமொழியுள அச என்று வழங்குகினற உயிர பதினறனுள) நடுவிலுளள (ீ ீ3 ை ை3 என்னும) நாலெழுதுகளும, ஈறறில - கடையிலுள்ள, இரணடும - (சுஂ சுஃ என்னும) இரணடெழுதுகளும, அல்லா-நீஙகலாகிய, அசசு - (அ ஆ இ ஈ உ ஊ ஏ ஐ ஓ ஔ என்னும பதது) உயிாகளும, ஐ வருக்கம - (ஹல் என்று வழங்கும மெய் மூப்பதேழுள க ச ட த ப என்னும) ஐந்து வருகஙகளினுடைய, முதல் - முதலிலுளள (க ச ட த ப என்னும) ஐந்தும, ஈறு - கடையிலுள்ள (ஙஞணநம என்னும) ஐநதும, ய ஆதி நானமை - யரலவ எனனும நானகும, ள-ளகாரமும, ஆகும-ஆகிய, ஐ ஔ எழுதது-இருபதினாநது எழுதுகளும, பொது - (ஆரியதநிறகும் தமிழிறகும்) பொது வெழுதுக்களாம; ஒழிந்த - அவை யொழிநது நாலேழும் - இருபதெட்டு எழுதுகளும, திரியும் - (ஆரியதநிற்குச சிறப்பெழுதுக்களாயத தமிழில தமகு ஏறற பொது வெழுதுகளாகத) திரிநதுவரும; (எ - று.)

மேல 'எழாமுயிா' எனவிதநது கூறுவராதலால், 'இடையில் நான்கு' என விதவாது கூறினார. ஐயைந்து பொதுவெழுதது எனவே, நாலேழ் சிறபபெழுதது எனபது பெறப்பட்டது. சிறப்பெழுதுத திரியுமெனவே, பொதுவெழுதது இயல்பாயும் தமகு ஏற்ற விகாரமாயும் வருமென்றதாயிறறு.

ஆரியபாஷையுள உயிரெழுதுப் பதினாறவன:—அ ஆ இ ஈ உ ஊ ஏ ஐ ஓ ஔ அம் அஃ.

இவறறுள, ீ ீ3 ை ை3 அம் அஃ என்னும ஆறும - ஆரியதநிற்குச சிறபபெழுதுகள; அ ஆ இ ஈ உ ஊ ஏ ஐ ஓ ஔ என்னும மற்றைப் பதநும - ஆரியதநிறகும் தமிழிற்கும பொது வெழுதுகள. (தமிழிலுள்ள எகர ஒகர வுயிாகள வடமொழியில இலலை.)

---

* இஙகுக கூறிய வடமொழி யெழுதுகளின தொகை வடமொழி யிலக்கணநூலாருள ஒருசாரார் கொள்கையதனதழுவிய தென்றும், பிரசிதநதமாக வழஙகுகினற பாணினிவியாகரணதநுகு ஒகத தன்றென்றும் அறிக.

மெய்யெழுத்து முப்பததேழாவன —க வ �ழ வ ஞ, ச �உ ஜ ஸ ஞ, ட ண ப ஷ ண, த ய ஒ ர ந, வ ஃ ஸ ல ஃ, ர, ழ, ள, வ ஸ ஷ ஹ ஐ க்ஷ் க்ஃ வ.

இவற்றுள், வ ஃ வ உ ஜ ஸ ண ப ஷ ய ஒ ர ஃ ஸ ஷ ஹ க்ஷ் க்ஃ வ என்னும் இருபதஞ்ஞான்மெ-ஆரியதத்திறகுசசிறப் பெழுதத்துகள்; க ங ச ஞ ட ண த ந ப ம ய ர ல வ ள எனனும மறனறப பதினொநதும - ஆரியதத்திறகும தமிழிற்கும பொது வெழுத்துகள். (தமிழி லுள்ள ழகர றகர னகரமெயகள் வடமொழியில இலலை)

ஐவருக மாவன — க வர்க்கம்—க வ ஃ வ ஹ | த வர்க்கம்—த ய ஒ ர ந
ச வர்க்கம்—ச உ ஜ ஸ ஞ | ப வர்க்கம—ப ஃ வ ல ஃ
ட வர்க்கம்—ட ண ப ஷ ண

ஆரியதத்திற்கும தமிழிறகும பொதுவாகவுள்ள எழுத்தா லாகி விகார மின்றித தமிழில வநது வழஙகும வடமொழி தற்சமம் எனப்படும்.

(உ - ம.) அமலம், கமலம, காரணம, குஙகுமம.

ஆரியதத்திறகே உரிய சிறப்பெழுத்தாலும, பொதுவும சிறப்புமாகிய ஈரெழுத்தாலு மாகித திரிதல் முதலிய விகாரம பெற்றுத தமிழில் வநது வழஙகும வடமொழி, தற்பவம் எனபபடும்.

(உ - ம்.) ஸுவீ-சுகி, ஹொகீ போகி, ஸுந்தி:-சுதத், இவை-சிறப பெழுததாலாகி விகாரம பெறறுத தமிழில் வநது வழஙகும தறபவமொழி

ஹரி:-அரி, ஹர:ன் அரன், ஜய:-சயம, ஜ்ஞாந0 ஞானம இவை - ரெழுதாலுமாகி விகாரமபெறறுத தமிழில வநது வழஙகும தறபவமொழி.

[ஆரியவெழுத்துத் தமிழில் விகாரபபடுதல்.]

I கசள. அவறறுள,

எழாமுயி ரிய்யும இருவும ஐவருக்கத்து
இடையில மூன்று மவவவ முதலும
எட்டே யவ்வும முபபது சயவும
மேலொனறு சடவும இரண்டு சதவும்
மூன்றே யகவும் ஐந்திரு கவவும
ஆவீ னறையும ஈயீ றிகரமும.

(இ - ள.) அவறறுள - மூன்னே "திரியும" எனற சிறப்பெழுதத்துகளுன், எழ ஆமஉயிர்-(எழாமுயிரானது [ஃ], இயயுமஇருவும - இகரமாக வும இருவாகவும; ஐ வருககத்து - ஐநது வாகஙகளிலும, இடையில மூனறும - கடநின்ற மும்மூனறு எழுததுகளும, அவ் அவ் முதலும - அநதந்த வருக்கததின் முதலெழுததுகளாகவும; எட்டு - எட்டாவது மெய் [ஜ], யவ்வும - (சகரமாகத திரிதல் மாதத்திரமே யன்றி) யகரமாகவும; முப்பது -

மூப்பதாம்மெய [ஸ], ச யவும - (மொழிமுதலிறுதிகளில) சகரமாகவும் (நடுவில) சகரமாகவும யகரமாகவும, மேலஓனறு - மூப்பததொன்றும மெய் [ஷ]ச டவும் - (முதலில) சகரமாகவும (இடைகடைகளில) டகரமாகவும; இரணடு - முபபததிரணடாம மெய [ஸ], ச தவும - (முதலில்) சகரமாகவும (இடையில) சகரமாகவும தகரமாகவும; மூனறு - முபபததுமூனறுமமெய [ஹ], அ கவும - (முதலில) எறிஙனறுஉயிராகவும (இடையில) ககரமாகவும; ஐந்து - முபபதனைநதாமமெய [ஈ], இருகவவும - இரணடு ககரமாகவும; ஆ ஈறு - (பொதுவெழுததுகளிலே) மொழியிறுதி ஆகாரமானது, ஐயும - ஐகாரமாகவும; ஈ ஈறு - மொழியிறுதி ஈகாரமானது, இகரமும்-இகரமாகவும, (திரியும); (எ - று.)

'மூன்றே அகவும' எனறதில அனனறது, மற்றஉயிரகட்கு உபலகஷணம.

(உ-ம்.) ஃ இ—ஃஷஹஃ இடபம
இரு—வ்ருகதஃ - விருததம } எழாம உயிர-இ, இரு எனத திரிந்தது.

வ க—நவோ நகம (உகிர)
ஹ நாஹஃ . நாகம (பாமபு)
வ மெவ்ம் . மேகம.
ஹ ச—ஹவிஃ . சவி (ஒளி.)
ஜ விஜயஃ விசயம
ஈ ஈடிதி . சடிதி.
ட—வீட .. பீடம.
ஜ ஜவம . சடம.
ஜ கூவம . கூடம. (மறைவானது)
த ஸ்தவ்ம . தலம.
ந நிநம தினம.
ய யாரா தரை.
ப—ஹவ்ம . . பலம (பயன.)
ப வவ்ம பலம (வலிமை.)
ர ஹாரஃ . பாரம.

ஈநது வருக்கதது லும இடைனின்ற மூமமூன்று எழுத துகளும - அவ்வவ் வருக்கததின் முத லெழுததாகத திரிநதனை.

ஜ ய—ஜஜஃகநி .. யமதஙகி [மொழிமுதல்.]
வ்ஜ்ஜம . . பஙகயம. [மொழிமுதல்.] } ஜ - யகரமாகத திரிந்தது.

ஸ ச—ஸ்ங்கரஃ . . சஙகரன். [மொழிமுதல.]
கூஸா .. ஆசை. [மொழியிறுதி.]
வாஸஃ . . பாசம [மொழியிடை.]
ய—தெஸஃ ... தேயம
ஷ ச—ஷண்முகவ் . . கணமுகன [மொழிமுதல.]
ட—விஷயம் ...விடயம. [மொழியிடை]
ஹாஷா ...பாடை. [கடை.]

ஸ - சகரமாகவும், யகரமாகவும் திரிநதது.

டகரமாகவும திரிந்தது.

ஸ கு—ஸஹா	... கடை.	[மொழிமுதல்.]	}	ஸ - சகரமாகவும்.
வாஸஂ	.. வாசம	[மொழியிடை.]		தகரமாகவும திரிந்
த ஊஸஂ	. பாதம.		}	தது.
ஹ உயிர்—ஹரிஂஹாரஂ,	அரிஆரம,	[மொழிமுதல்]	}	ஹ உயிராக
ஹிஜ	இமம, ஏமம்			வும, ககரமாக
க—சோஹ.	மோகம.	[மொழியிடை.]	}	வும திரிந்தது.
கஷ க்க—வகஷஂ	பக்கம்.	கூ - இரண்டு ககரமாகத்திரிந்தது.		
சு ஐ—சாலா	.மாலை	ஆகாரவீறு ஐகாரமாகததிரிந்தது.		
ரு இ—வாரீ	.புரி	ஈகாரவீறு இகரமாகத திரிந்தது.		

ஆவீற்றையும ஐபீற்றையும இறுதியிற்கூறியது, அவை பொதுவெ முததாதல் தோனற வென்க.

பயின்றுவருவனவற்றிற்குத திரிபுகூறி, மற்றவை வந்தவிடததிற் காண்கவென்பா, 'இகரமுமாகும' எனப் பயனிலைகொடுதது முடியா மல 'இகரமும' என அவாய்நிலையாக முடிதததா. (அவாய்நிலையாவது - ஒருசொல மற்றொரு சொலலை வேணடி நிற்பது.)

அதனால கூகாரம் - இரு ககர மாதலேயன்றி, கூணம் - கணம், கூமா-கமை, கூரம் - கிரம, கூதரம் - தூதகிரம என ஒரு ககரமாகவும கடா கூம - கடாட்சம, மீளட்கூசி - மீளட்சி என டகர சகரமாகவும் பிகூா-பிச்சை என இருசகரமாகவும. சேகூமம - சேமம என ஒருசகரமாகவும திரிந்து வருதல் முதலியன கொள்க. (உ0)

[வடமொழி விகாரம்]

‡ கசஅ. ரவ்விற் கமமுத லாமுக குறிலும்
லவவிற கிமமுத லிரண்டிம யவவிற்கு
இய்யு மொழிமுத லாகிமுன வருமே.

(இ - ள்.) (ஆரியமொழி தமிழில வரும்பொழுது)—ரவவிற்கு - ரகரததை முதலிலேயுடைய மொழிகு, அ முதல ஆம முகுறிலும - அ இ உ என்னும மூன்றுகுற்றெழுததுகளி லொனறும,—லவவிறகு-லகரததை முதலிலேயுடையமொழிகு இ முதல இரணடும - இ உ என்னும் இரணடி லொன்றும,—யவ்விறகு - யகரததை முதலிலே யுடைய மொழிகு - இய யும - இகரமும,—மொழிமுதல் ஆகி - மொழிக்குமுதலாகி, முனவரும-(அம மூன்றெழுததுக்களுகு) முனனே வரும; (எ - று)—முன் - காலமுன்.

(உ - ம்.) ரஙகம - அரஙகம, ரதநம-அரதனம ராமன்-இராமன, ரவி - இரவி; ரோமம - உரோமம, ரோஹிணீ-உரோகிணி எனவும. லாபம - இலாபம, லக்ஷணம - இலகஷணம், லோபம - உலோபம், லோகம் - உலோகம் எனவும; யமன் - இயமன, யக்ஷன் - இயக்கன எனவும் வரும.

இனி, சிறுபான்மை, யுததம - உயுததம, யோகம - உயோகம என யக ரததுகுமுன உகரம வருதலும், டமபம - இடமபம என டகரததுகு மூன் இகரம் வருதலும் உணடு. (உக)

† கசஉ. இணைநதியல் காலே யரலக ஙகாரமும
மவவக குகாரமும் நகாரக் ககாரமும
மிசைவருஞ் ரவவரு யுவ்வு மாமபிற.

(இ - ள்) இணைந்து இயல காலே-(ஆரியமொழியுள் இரண்டெழுதது) இணைந்து (ஒரெழுததைபபோல) நடகுமபோது,— யரலககு - (பின் னின்ற) யகார ரகர லகாரஙகட்கு, இகாரமும்—:—ம வககு-மகரவகாரஙகட்கு, உகாரமும்—;—நகாரககு - நகாரததிறகு அகாரமும—,—மிசை-முன்னேவரும் —;ர வழி - (இணைநதுமுனநின்ற) ரகாரததிறகுப் பின, உவ்வும்ஆம் - உகர மும்வரும். (எ-று.)—இணைநதுவருதலே, ஸமயுகதாகூர மென்பா

(உ-ம.) காவ்யம - காவியம
வகரம் - ... வகரிமம
சுகலம - . . சுகதிலம
} யரலககு இகாரம்.

பதமம - பதுமம்
பகவம - ... பகதவம
} மவ் வககு உகாரம்.

ரதநம - அரதனம—நகாரககு அகாரம.

அரதம- . அருகதம்—ரவவழி உ.

'பிற' என்றதனலே, ரகாரம் - இரதத்தினம், சக்ரம் - சகாரம், வாக் - வாகது, விராட் - விராட்டு, ஸத - சதது இவை முதலாகிய தோன்ற லும், சக்தி-சத்தி, காவ்யம -காப்பியம, பாவதம பருப்பதம், ஸ்வயமபூ - சுயம்பு, ஸவயமவர'ம-சுயமவரம, சயமரம், உதபலம - உற்பலம, திநம - தினம், பாபம் - பாவம், கல்பகம் - கற்பகம, ஸ்நேஹம் - சினேகம், சம்ப கம் - சண்பகம், அகங்-அங்கி, பகதி - பந்தி, அஸதாரம்-அச்சிரம், சூாணம் - சுண்ணம், கருஷ்ணன் - கண்ணன், காணன் - கன்னன், பஸ்மம் - பற்பம், அகஷஸஹிணீ - அருந்ததோணி, கர்மம் - கன்மம, இவைமுதலாகிய திரித லும; ஸதூலம - தூலம், ஜ்ஞாநம் - ஞானம், ஜ்யோதி - சோதி, ஸமரம் - சமா, அமா, சமம இவை முதலாகிய கெடுதலும் கொள்க. (உஉ)

[தமிழிற் சிறப்பெழுத்தும், பொதுவெழுத்தும்.]

† கஙo. ற ன ழ ள ஒவவு முயிர்மெய் யுயிரளபு
அல்லாச் சார்புந் தமிழ்பிற பொதுவே.

(இ - ள்.) (முதலும் சாபுமாகிய தமிழெழுததுநாறபதில்),—ற ன ழ ள ஒவவும் - இவ்வைநது முதலெழுததுக்களும், உயிமெய் உயிரளபு அல்லாசாபும் - உயிமெய்யும் உயிரளபெடையுமல்லாத சாபெழுதது எட்டும், தமிழ் - தமிழுக்கே (சிறப்பெழுததுகளாய்), பிற - ஒழிந்த இரு பததேழு எழுததுகளும், பொது - (தமிழுக்கும் ஆரியததுகும) பொது வெழுததுக்களாம; (எ-று)—எகர ஒகரஙகள் பிராகிருதபாஷைகளும உரியனவாதலால், மெய்யை முற்கூறினர. (உங)

பதவியல் முற்றிற்று.

ந. உயிரீற்றுப்புணரியல்.

உயிரெழுதத்துக்களை இறுதியிலுடைய நிலமொழிகளோடு உயிர்முத லும மெய்ம்முதலுமாகிய வருமொழிகள் புணரும் விதத்தைச சொல் லும் இயல்.

[புணர்ச்சி இன்ன தென்பது.]

கருக. மெய்யுயிர் முதலீ ரும்மிரு பதங்களும்
தன்னெடும் பிறிதொடு மலவழி வேற்றுமைப்
பொருளிற் பொருந்துழி நிலைவரு மொழிகள்
இயல்பொடு விகாரத்த தியைவது புணர்ப்பே.

(இ - ள்.) மெய் உயிர-மெய்யையும உயிரையும, முதல் ஈறு ஆம்-முத லும இறுதியுமாகவுடைய, இருபதங்களும - (பகாப்பதம பகுபதமென்ற) இரண்டு பதங்களும, தன்னெடும பிறிதொடும - தனெடு தானும் பிறி தொடு பிறிதுமாய, அல்வழி வேற்றுமைபொருளின் - அல்வழிப்பொருளி லாவது வேற்றுமைப்பொருளிலாவது, பொருந்து உழி - பொருந்து மிடத்து,—நிலை வரு மொழிகள - நிலைமொழியும் வருமொழியும, இயல் பொடு விகாரத்து - இயல்பாகவாயினும விகாரமாகவாயினும, இயைவது - பொருந்துவது,—புணர்ப்பு - (முன்சொல்லப்பட்ட) புணர்சியாம். (எ - று.)

உயிரீற்றின்முன் உயிர்முதல்மொழிபுணர்தல், உயிரீற்றின்முன்மெய்ம் முதலமொழி புணர்தல், மெய்யீற்றின் முன் உயிர்முதலமொழி புணர் தல், மெய்யீற்றின முன் மெய்ம்முதலமொழி புணர்தல் எனப புணர்சி நானகு வகையாம்.

(உ-ம்.) மெய்ம்முத லுயிரீறு-மணி.	மணி + அழகு - உயிர்முன	உயிர்.
உயிர்முத லுயிரீறு - அது	நில + வலிது - மெய்ம்முன	மெய்.
உயிர்முத லுமெய்யீறு-அவன.	மணி + பெரிது-உயிர் முன	மெய்.
மெய்ம்முதல மெய்யீறு-கல.	நிலம + அழகிது-மெய்ம்முன்	உயிர்.

தன்னெடு தான் பொருந்துதலாவது - பகுபதத்தோடு பகுபதமும், பகாப்பதத்தோடு பகாபபதமும புணர்தல், பிறிதொடுபிறிதுபொருந்துத லாவது - பகுபதத்தோடு, பகாபபதமும பகாப்பதத்தோடு பகுபதமும் புணர்தல்.

(உ-ம.) அவன + வந்தான —பகுபதத்தோடு பகுபதம்.
பொன் + கலம —பாகாபபதத்தோடு பகாப்பதம்.
பொன்னன் + கை —பகுபதத்தோடு பகாப்பதம.
கிளி + அழகிது —பகாபபதத்தோடு பகுபதம.

'உயிரெமெய்முதலீறும்' எனறும, வேற்றுமையல்வழி என்றுகூறி னால், உயிரெமெயெனனும ஓரெழுதெனறும வேற்றுமையல்லாதவழி யென்றும் பொருளபட்டு மயங்கவைத்த லென்னும் குற்றத்துக்கு இட மாமாதலால், அவ்வனவகூறாது, 'மெய்யுயிர' என்றும, 'அல்வழிவேற் றுமை' எனறும் மாற்றிக்கூறினார.

(க)

பொருட்புணர்ச்சி.

[வேற்றுமை, அல்வழி]

† கருஉ. வேற்றுமை யைம்முதல வாறு மல்வழி
தொழில்பண் புவமை யும்மை யன்மொழி
எழுவாய் விளிபீ ரெச்சமுற் றிடையுரி
தழுவு தொடரடுக கெனவீ ரேழே.

(இ - ள்.) வேற்றுமை - வேற்றுமைப்புணர்ச்சியாவது,—ஐ முதல் ஆறாம் - ஐ ஆல கு இன் அது கண் என்கின்ற ஆறு உருபுகளும் (இடையில் மறைந்தாயினும் வெளிப்பட்டாயினும் வரப் பதங்கள்) பொருந்தும் தொடர்ச்சியாம்; அல்வழி - அல்வழிப்புணர்ச்சியாவது,—தொழில - வினைத்தொகையும், பண்பு - பண்புத்தொகையும, உவமை - உவமைத்தொகையும், உம்மை- உம்மைத்தொகையும், அன்மொழி - அன்மொழித்தொகையும, எழுவாய் - எழுவாய்த்தொடரும, விளி - விளித்தொடரும், (ரா) எச்சம் - பெயரெச்சத் தொடரும வினையெச்சத்தொடரும், (ரா) முற்று - தெரிநிலைவினைமுற்றுத் தொடரும் குறிப்புவினைமுற்றுத்தொடரும், இடை - இடைச்சொல் தொடரும், உரி - உரிச்சொல்தொடரும், அடுக்கு - அடுக்குத்தொடரும், என - என்று, ரா ஏழ - பதினைந்தாம்; தழுவு தொடா - (இவையெல்லாம்) தழுவுந் தொடராகளாம: (எ - று.)—அல்வழி - வேற்றுமையல்லாத வழி.

'ரா' என்பதை 'முற்று' எனபதனோடும் கூட்டுக.

ஐ முதலிய ஆறுவேற்றுமையுருபுகள் இடையில் மறைந்துநிற்க நிலை மொழி வருமொழியோடு புணர்வது - வேற்றுமைத்தொகைநிலை யென்றும, அவ்வுருபுகள வெளிப்பட்டுநிற்கப புணர்வது - வேற்றுமைத்தொகாநிலை [விரி] யெனறும கூறப்படும. அல்வழியில வினைத்தொகை முதலிய ஐந்தும், தொகைநிலைகள்; மற்றை ஒன்பதும், தொகாநிலைகள். இவற்றின் இலக்கணத்தையெல்லாம, மேற் பொதுவியலில கo ஆஞ் சூத்திரமுதல் கச ஆஞ் சூத்திரங்களில் விவரமாகக் காணலாம.

[வேற்றுமைப்புணர்ச்சி.]

தொகை.	(உ - ம)	விரி.	
ரோ குடித்தான்	[ஐ]	நீரைக் குடித்தான்.	(உ)
கல் எறிந்தான	[ஆல]	கலலால் எறிந்தான்.	(ஈ)
மனனன மகன	[கு]	மனனனுக்கு மகன.	(ச)
மலைவீழருவி	[இன்]	மலையின் வீழருவி.	(டு)
பொன்னன் னை	[அது]	பொன்னனது கை.	(சு)
வீடு புகுந்தான	[கண]	வீட்டின்கனை புகுந்தான்.	(எ)

* 'தொழில பண்பு உவமை உமமை அனமொழி எழுவாய விளி ஈரெச்சம் முற்று இடை உரி தழுவுதொடா' என்பதற்கு - வினைத்தொகை முதலிய பதின்மூன்றும (தமக்கு ஏறகும பெயரவினைகளோடு) தொடரும தொடர்ச்சி யென்று உரைத்தல, நோ.

[அல்வழிப்புணர்ச்சி.]

க. வினைதழுவுதொடர்

கொலயானை [கொன்ற யானை, கொல்கின்ற யானை, கொல்லும யானை]

உ. பண்புதழுவுதொடர்

இருபெய ரொட்டுப் பண்புதழுவுதொடர்

கருங்குதிரை [கருமையாகிய குதிரை.]

பனைமரம் [பனையாகிய மரம்.]

ங. உவமைதழுவுதொடர் .மதி முகம [மதிபோன்ற முகம.]

ச. உம்மைதழுவுதொடர் கபிலபரணா [கபிலனும பரணனும்]

ஞ. அன்மொழிதழுவுதொடர்—கருங்குழல [கருமையாகிய கூந்தலை யுடையவள்] (வந்தாள்)

க-ஞ. தொடர்மொழிவகையுள் தழுவுதொடர்-ஞ்.

ட. எழுவாய்த்தொடர் பொன்னன் வந்தான.

எ. விளிதழுவுதொடர் .பொன்னே! வா.

அ. பெயரெச்சதழுவுதொடர் வந்த மன்னன், பெரிய மன்னன்.

கூ. வினையெச்சதழுவுதொடர் . வந்து போனான், மெல்லபபோனான்.

கஅ. தெரிநிலவினைமுற்றுதழுவுதொடர் .வந்தான் பொன்னன்.

கக. குறிப்புவினைமுற்றுதழுவுதொடர் ..குழையன் கொற்றன்.

கஉ. இடைச்சொல்தழுவுதொடர் .. மற்றொன்று.

கங. உரிச்சொல்தழுவுதொடர் ...நனி பேதை.

கச. அடுக்குதழுவுதொடர் பாம்புபாம்பு.

ட-கச. தொடரிலக்கணவகையுள் தழுவுதொடர்.

இவை தழுவுதொடர் எனவே, அவ்விருவழியிலும் கழாததொடருமசில உள என்றுராயிற்று. 'நீரகுடம' என்பது - நீரையுடைய குடம என விரிதலால், நீர் என்பது உடைய என்பதைத் தழுவிக் குடம என்பதைப் பொருளால் தழுவாமல் தொடர்ந்ததனால், இது - தழாததொடராகிய வேற்றுமைதொகை; [இவ்வாறு தொக்குவருவது, உருபும்பயனும் உடன்தொக்க தொகை எனப்படும். உருபும்பொருளு முடன்தொக்க தொகை யெனினுமொக்கும] 'மரதனைச சாததன் வெட்டினான்' என்பதில், மரத்தை என்பது வெட்டினான் எனபதைத் தழுவிச சாததன் என்பதைப் பொருளால் தழுவாமல் தொடர்ந்ததனால், இது - தழாத்தொடராகிய வேற்றுமைவிரி. "சுரையாழ அம்மி மிதப்ப" என்பது சுரை மிதப்ப அம்மி ஆழ எனக் கூட்டப்படுதலால், சுரை என்பது ஆழ என்பதையும் அம்மி எனபது மிதப்ப என்பதையும பொருளால் தழுவாமல் தொடாநதன. இவை - தழாததொடராகிய அல்வழிப்புணாசசி. தழாத்தொடராவது - நிலமொழியானது வருமொழியோடு பொருட்பொருத்தமுறத தழுவாத தொடர். பொருட்பொருததமுறததழுவிய தொடா - தழுவுதொடர்.

உருபும் பயனு முடன் தொக்க தொகை.

இரண்டாம் வேற்றுமை. நீரகுடம [நீரையுடைய குடம்]

மூன்றாம் வேறறுமை. பொறகுடம [பொன்னாலாகிய குடம,]

நான்காம் வேற்றுமை. நோய்மருந்து [நோய்க்குதவுதரும மருந்து.]

ஐந்தாம் வேற்றுமை.	மலையருவி	[மலையினின்றுவிழும் அருவி.]
ஆறும் வேறற்றுமை.	——-———	(வந்தவழிக கண்டுகொள்க.,*
ஏழாம் வேறற்றுமை.	காட்டுபுலி	[காட்டிலுள்ள புலி.]

எட்டு வேறற்றுமைகளுள முதலவேறற்றுமைகளும எட்டாமவேறற்றுமைக ளும பெயரும பெயரின விகாரமுமே யன்றித தமகென வேறுஉருபு இல் லாமையால், அவவிரண்டையும் 'எழுவாய', 'விளி' எனறு அல்வழியிற சோ தது, அவைஒழிந்த ஆறையுமே வேறற்றுமை யெனறார். அடிகளும தழுவுதொட ராயினும், ஒருசொலலே அடிகளிவருதலால மறறையவைபோலத் தழுவு தொடரன் றென்பதை அறிவிதறகு, அதனை இறுதியில வைததார (உ)

எழுத்துப்புணர்ச்சி.

[இயல்புபுணர்ச்சி]

‡ கருக. விகார மினைத்தும் மேவல தியலபே.

(இ - ள்.) விகாரம் அனைதும் - (வருஞ்சுதந்திரதிற சொல்லப்படும) விகாரவகை முழுவதையும, மேவலது அடையாதது;—இயலபு - இயலபு புணர்சசியாம; (எ - று)

(உ - ம.) மணி + பெரிது = மணிபெரிது புகழ் + அழகு = புகழழகு.(க)

[விகாரப்புணர்ச்சி]

¦ கருச. தோனறல திரிதல கெடுதல விகாரம
மூன்றும் மொழிமூ விடத்து மாகும.

(இ - ள) தோனறல - (எழுதாவது சாரியையாவது) தோன்றுதலும, திரிதல்-(ஓரெழுதது மறறோர எழுததாக) வேறுபடுதலும, கெடுதல் - (உள்ள எழுதது) கெடுதலும,—விகாரம - விகாரபுணர்சசியாம; மூன்றும - இமமூ வகைவிகாரஙகளும,—மொழி - நிலமொழி வருமொழிகளின,மூஇடதது மம - (முதல் இடை கடை என்னும) மூனறு இடததிலும, ஆகும - வரும;(எ-று.)

(உ - ம.) பூ + கொடி = பூங்கொடி—வருமொழிமுதலில் மெயதோன்றிறறு.

அல் + திணை = அஃறிணை—வருமொழிமுதலிலும, நிலமொழி யீற் றிலும உளள மெய்கள திரிநதன.

நிலம + வலயம = நிலவலயம—நிலமொழி யீறறுமெய கெட்டது

ஆறு | பது = அறுபது —-நிலமொழி முதலுயிர திரிந்து வரு மொழியிடையெயாறறுக கெட்டது.

---

* தசரதனது மகனாகிய ராமனெனபது 'தசரதராமன்' என ஆறுமவேற றுமை யுருபும பொருளும உடன தொகது வழஙகுதல் காணக. சடகோபரந் தாதி (உக) "இராவணன்றன் பொனமுடியாற கடல்துாதத வில்லான் பொருநைநத்துறைவன்" என்பது இராமபிரானது அடியவராகிய ஆழ்வார் எனப் பொருள்படுதலும் அது

பனை + காய்=பனங்காய—நிலைமொழி யீற்றுயிர் கெட்டு 'அம்' சாரியையேதானறி அதனாறு திரிந்தது.

ஒன்பது + பதது=தொண்ணூறு— நிலைமொழிவருமொழிகள் மூனறிட தகும[முழுவதும] விகாரபபட்டன. (சு)

[செயயுள்விகாரம்.]

¦ கருரு. வலிததல் மெலிததல நீட்டல குறுக்கல விரிததல தொகுதததலும வருஞ்செயயுள் வேண்டுழி.

(இ - ள.) வலிததல்-(மொலலெலாறறை)வல்லொறறுகளும,மெலிததல்-(வல்லொறறை) மெல்லொறறுகளும, நீட்டல - (குறலெழுததை) நெட்டெழுததாக்கலும, குறுகதல் - (நெட்டெழுதததை) குறலெழுததாகவும், விரிததல் - (இல்லாத எழுததை) வருவிதததலும, தொகுதததலும (உளள எழுததை) நீகுதலும,—செயயுள - செயயுளிடதது, வேணடு உழி-(செயயுளிலகணதததைநோக்கி) அமைகவேணடுமிடதது, வரும—; (எ று)

(உதாரணம்)
க "முந்தை வருஉக காலம"—முந்தையெனபது வலிதது நின்றது
உ "தணடையி னினகினி"—தட்டையென்பது மெலிந்துநின்றது
ங. "கறபக நீழல்"—நிழலெனபது நீணடுநின்றது
ச. "னெறனெறன தீயென"—தீயெனனெனபது குறகிநின்றது
ஞ "வெல்வினாயுய்மே"—வினாயுமேயென்பது மகரமெயவிரிந்துநினறது.
ட "நீ நாடுகென"—நாடுகவென வென்பது அகரம தொகுகுநினறது

(தட்டை - இளியோட்டுக கருவி.)

புணர்ச்சிவிகாரத்துக்கும் செய்யுள்விகாரத்துக்கும் வேறுபாடு —புணராசசிவிகாரம, நிலைமொழி வருமொழிப் புணராசசியிலமாதத்திரமே வரும; தனி மொழியில் வாராது இது, உலகவழகுச செயயுளவழகு எனனும இரணடுககும் உரியதாம. செயயுளவிகாரம, செயயுளிலமாதத்திரமே வரும உலக வழகில் வாராது. இது, தனிமொழி தொடாமொழி இரணடுககும பொது.()

[இதுவும் அது]

¦ கருசு. ஒருமொழி மூவழிக குறைதலு மனைத்தே.

(இ - ள்.) ஒருமொழி - ஒருசொலலினுடைய, மூ வழி - (முதல இடை கடைஎன்னும) மூன்றில் ஓரிடதது, குறைதலும - குறைந்து வருகலும,— அனைதது - அசசெயயுள்விகாரமாம; (எ - று)

(உ - ம) "மரை யிதழ" — தாமரை எனபது முதல் குறைந்தது.
"ஏந்தி முதுபோதது"—ஏந்தி என்பது இடை குறைந்தது
'நீலுண்ண துகிலினை"—நீலம் எனபது கடை குறைநதது.
(ஏந்தி - ஏணை.)

தொகுததல் விகாரம பகுபதததிலும, முதல இடை கடைக்குறைவிகாரஙகள் * பகாபபதததிலும வருமென வேறுபாடு கொளக (சு)

[புணர்ச்சி விகாரத்தில் வரும் ஐயத்தை நீக்குதல்]

1 கருள. ஒருபுணர்க் கிரண்டு மூன்று மூறப்பெறுமம.

(இ - ள) ஒரு புணரககு - ஒருபுணரசசிகமே, இரணடும்-(ஒருவிகாரமேயனறி) இரணடுவிகாரஙகளும, மூன்றும-மூனறுவிகாரஙகளும, உற பெறும்-வரப்பெறும்; (எ - று)

(உ-ம்.) (க) யானை + கொமபு = யானைகொமபு — தோனறல்

(உ) நிலம + பனை = நிலப்பனை — கெடுதலும தோன்றலும்.

(ங) பனை + காய = பனங்காய — கெடுதலும தோனறலும நிரிதலும்.

பிறவும இவ்வாறே காணக. (எ)

பொதுப்புணர்ச்சி.

(உயிரீறறுககும மெயயீறறுககும பொது)

[எல்லாற்றின் முன்னும் மெல்லினமும் இடையினமும் புணராதல்.]

1 கருவ. § எண்ணும வெழுத்திற் றொவ்வகை மொழிககும
முன்வரு ஞநமைய வகக ளியலபும்
குறிலவழி யதனி னையந்தொ தது முன்மெயி
மிகலுமாம ணளனல வழிந்த திரியும.

(இ - ள.) (க) எணணும எழுதது - இருபததுகான்கு எழுததுகளையும, ாறு - இறுதியாகவுடைய, எவ் வகை மொழிககும - எல்லாவகைச சொற்களுக்கும, முன் - முனனே, வரும - வருகினற, ஞ ந ம ய வககள்-ஞகர நகர மகர யகர வகரஙகள, இயலபும - இயல்பாதலும;—(உ)குறில்வழி ய -தனிகுற்றெழுதது்பின் நினற யகரமெயக்கும், தனிஐ - ஓரெழுதுதொருமொழியாகிய (உயிர உயிரமெயயென்னும) ஐகாரதது்கும,தொது-(ஓரெழுதுதொரு மொழியாகிய) நொ என்பதற்கும து எனபதற்கும, முன - முன் வருகின்ற, மெலி - ஞகர நகர மகரஙகள, மிகலும் - மிகுதலும, ஆம - ஆகும்;—(ங) ண ள ன ல வழி - ணகர ளகர னகர லகர மெய்களின்பின் வருகின்ற, ந - நகரமானது, திரியும—; (எ - று.)

புணரியலிலே அலவழி வேறறுமைகளில் ஒன்றை வெளிப்படையாகவாயினும குறிப்பாகவாயினும கூறாத இடஙகளி லெலலாம அவ்விரண்டையும கொளக.

---

* இவற்றை 'அடி தொடை முதலிய நோகஙித தொகுகலுமவழிதொகுதல லன்றி வழகஙின்கண ஸரூஉப்போலச செயயுட்கண மரூஉவாய் அடிப்பாடாக ஒருமொழி முதலிடைகடையென்னும் மூன்றிடத்தும குறைந்து வருதல' என்பா விருததியுரைகாரா.

§ கரண - ஆனறாத்திரம பாகக.

'ஞநமயவக்கள' என்றது, மெலலின இடையினஙகளில் மற்றை எழுத்துகஙகள மொழிககு முதலாகாவாதலால; பின்வருஞ சூதநிராஙகளில வலி, மெலி, இடை என்பனவும் - அதஙஙத இனஙகளில மொழிக்கு முதலில்வரும் எழுதஙகளையே குறிககும.

(க) அலவழி.	(உதாரணம.)	வேறறுமை
இள + ஞாயிறு	=இளஞாயிறு	வலி + ஞமலி =வலிஞமலி
பனை + நீணடது	=பனநீணடது	பூ + நீட்சி =பூநீட்சி
பொன் + மெலிது	=பொன்மெலிது	மண + மாட்சி =மணமாட்சி
வோ + யாது	=வோயாது	கல + யானை= லயானை
எஃகு + வலிது	=எஃகுவலிது	வாள + வலிமை=வாள்வலிமை

ஞ ந ம ய வகஙகள் இயலபாயின; மறறை ஈறுகட்கும இவவனமே காணஙக.

(உ) அலவழி.	வேற்றுமை.	
மெய் + ஞான்றது	=மெய்ஞ்ஞானறது	+ ஞாற்சி=மெயஞ்ஞாற்சி
நீணடது	=மெயந்நீணடது	நீட்சி =மெய்ந்நீட்சி
மாணடது	=மெயம்மாணடது	மாட்சி=மெயம்மாட்சி
கை + ஞான்றது	=கைஞ்ஞான்றது	+ ஞாறசி=கைஞ்ஞாற்சி
நீணடது	=கைந்நீணடது	நீட்சி =கைந்நீட்சி
மாணடது	=கைம்மாணடது	மாட்சி =கைம்மாட்சி

குறிலவழி ய, தனி ஐ முன மெலி மிகஙன

நொ + ஞெளளா =நொஞ்ஞெள்ளா	து + ஞெளளா + துஞ்ஞெளளா
நாகா =நொந்நாகா	நாகா + துந்நாகா
மாடா =நொம்மாடா	மாடா + தும்மாடா

நொ து முன் மெலி மிகஙன.* இவை வினையாதலால, அலவழி (நொ-வருநது. து-உணை. இவை இரணடும-ஒருவமையலல. ஞெள்ளா முதலியன-விளிப்பெயர.)

(ங) அல்வழி.		வேற்றுமை.	
மண + நீணடது	=மணணீணடது	மண + நீட்சி =மணணீட்சி	
முள் + நீணடது	=முணணீணடது	முள + நீட்சி =முணணீட்சி	
பொன் + நீணடது	=பொன்ன்ணடது	பொன் + நீட்சி =பொனன்ட்சி	
கல் + நீணடது	=கன்ணீணடது	கல் + நீட்சி =கன்ணீட்சி	

ண ள ன ல வழி ந திரிந்தது.

"ணளனலவழி நத திரியும" என்றது, பின் மெய்யீறறுப்புணரியலில வரும் "னலமுன்றனவும" என்னுஞ் சூததிரததில விவரிககபபடும.

இசசூததிரம, வருமொழிசசெய்கைகூறியது சிறுபான்மை நிலைமொழி யீறுவிகாரப்படுதல், மேல அவ்வவ்வீற்றுசசிறப்புவிதியாற் பெறப்படும (அ)

---

* நொ து முன மெலி மிகலுமாம்' என எணணினகண நிறகும எசசவும்மையானே, நொ து என்னும இரணடுசொலமுனனும இடையினம மிகலுமா மெனக் கூறினராயிற்று; அவை வருமாறு:—நொய்யவனு, நொவ்வளவர; நொய்யவனு, நொவ்வள்வர என வரும்'—நன்னூல் விருததியுரை.

[பொதுப்பெயர் உயர்திணைப்பெயர் ஈறு.]

I கருகூ பொதுப்பைய ருயாதிணைப பெயர்க ளீறறுமெய்
வலிவரி னியலபாம் ஆவி யரமுன்
வன்மை மிகாசில விகாரமா முபர்திணை.

(இ - ள.) /க) பொதுபபெயா - (இருதிணைகட்கும) பொதுவானபெயா களுக்கும, உயர்திணைப பெயாகள்-உயர்திணைப் பெயாகளுக்கும, ஈற மெய - இறுதியிலுள்ள மெய்கள்,—வலி வரின்-(வருமொழிமுதலில்) வல்லெழுத்து வருதால், இயல்புஆம - இயலபாகும,—(உ) ஆவி யர முன் - (பொதுப்பெயா உயர்திணைப்பெயாகளின் ஈற்றில்வருகின்ற) உயிரெழுத்துகளின முன்னும யகர ரகர மெய்களின முனனும வருகின்ற வன்மை - வல்லெழுத்துக்கள, மிகா - மிகாவாம்;—(ஊ) (இவ்வாறன்றி), சில உயாதிணை - (மெய்யீறும உயிரீறுமாகிய) சில உயாதிணைப்பெயாகள், (நாற்கணஙகளோடும புணருமிடதது), விகாரம் ஆம் - (சிலமொழி வருமொழிகள) விகாரப்பட்டு வருதலும் உணடு; (எ - று.)

பொதுப்பெயராவது - உயர்திணை அஃறிணை இரணடுக்கும பொதுவாக வரும பெயர். பொதுப்பெயர் = விரவுப்பெயா என்பன ஒருபொருட் சொற்கள. உயாதிணை அஃறிணை இரணடிலும கலதததலுடைய பெயா - விரவுப்பெயர்; விரவுதல் - கலதததல்

'வலி' 'வன்மை' என்றது - மொழிக்கு முதலில் வரும கசத பஙகள.

நாற்கணமாவன-வன்கணம், மென்கணம, இடைக்கணம, உயிர்க்கணம்.

வல்லினம் வந்தால் நிகழதற்கு உரிய சிலமொழியீறறு மெயயெழுத்துகள் [ண ள ன ல்] நிகழாமல் இயலபாதல்பறறி 'ஈறறுமெய இயல்பாம' என்றும், ஆவி யாகாரங்களின முன் மிகுதற்கு உரிய வருமொழிமுதல் வல்லெழுத்துக்கள் மிகாமல இயல்பாகல்பறறி 'வனமை மிகா' எனறும பிரிததுக் கூறினர். (முன்னது, சிலமொழியீற்றை நோககியது; பின்னது, வருமொழி முதலை நோககியது) §

(க) அல்வழி (உதாரணம்) வேற்றுமை.	
ஆண் + குறியன = ஆண்குறியன்.	ஆண + கை = ஆண்கை
ஆண் + சிறிது = ஆண்சிறிது.	ஆண் + செவி = ஆண்செவி.
சாதத்தன் + தீயன் = சாததன்றீயன்	சாததன் + தலை = சாத்தன்றலை.
சாத்தன் + பொரிது = சாததன்பொரிது.	சாததன் + புறம = சாததன்புறம.
நான் + சிறியேன் = நான்சிறியேன	

எனப்பொதுப்பெயரீற்றுமெய் வலிவர இயல்பாயின; பிறவும் காண்க.

---

* இது - உருபு - ஆம சூததிரததில் வருகினறது.

§ 'ஈற்று மெய' என்றும, 'முன' எனறும பகுதது ஓதியது, யாண்டும சிலமொழி வருமொழி விகாரஙகள தெரிநது அறிந்து கோடறகு என்க என்பது, பழைய உரை.

'சாதகன்' என்பது - ஒருதெயவகதின பெயராதலாலும, மனிதாகளும் விலஙகுகளும பெயராக இடபபடுதலாலும, இருதிணைப்பொதுபபெயராம்.

அல்வழி	வேறறுமை [மை.
அவள் + குறியள = அவள்குறியள்.	தையல் + பெருமை = தையலபெரு
மகன + சிறியன = மகன்சிறியன	மகன + தலை = மகன்றலை
குரிசில + பெரியன = குரிசிலபெரியன.	வேள + சிறுமை = வேளசிறுமை.

என உயரதிணைப்பெயரீற்று மெய் வலிவர இயல்பாயின *

(உ) அல்வழி	வேற்றுமை.
பிளை + சிறியன = பிள்ளைசிறியன்	சாதி + கை = சாதிகை.
பிளை + சிறிது = பிளைசிறிது	சாதி + செவி = சாதிசெவி
நீ + குறியை = நீகுறியை	காய + தலை = காயதலை.
நீர + குறியீர = நீர்குறியீர	காய + பொருள = காயபபொருள்.

எனப் பொதுப்பெயரீற்று ஆவி யகர ரகரழ்ன் வ ரிமைமி காவாயின

அல்வழி.	வேற்றுமை,
நம்பி + குறியன = நமபிகுறியன்	நகை + தலை = நகைதலை
சேய + சிறியன் = சேய்சிறியன.	சேய + சிறுமை = சேய்சிறுமை
அவர் + பெயர = அவர்பெயர.	அவர + பெருமை = அவர்பெருமை.

என உயரதிணைப்பெயரீற்று ஆவி யகர ரகரழ்ன் வ்ன்மைமி காவாயின.

(ஙு) 'சிலவிகாரமா முயாதிணை' எனறதறகு, வருமொழி முதலெழுத தைச சொல்லாமையால், நாறகணமும் கொள்ளப்பட்டன

(உ - ம்)	கபிலன	+ பரணன்	= கபிலபரணர	அலவழி.
	நம்பி	+ நெடுமாறறன்	= நமபிநெடுமாறறன	
	வடுகன்	+ நாதன	= வடுகநாதன்	
	அரசன	+ வள்ளல்	= அரசவள்ளல்	
	விராடன	+ அரசன	= விராடவரசன	
	ஆசிவகர	+ பள்ளி	= ஆசிவகபபள்ளி	வேறறுமை
	மககள்	+ குணம	= மகட்குணம	
	நளன்	+ வெண்பா	= நளவெண்பா	
	குமரன்	+ கோட்டம்	= குமரகோட்டம் குமரநகோட்டம்	

என இருவழியும உயரதிணையு ஈறசில தமகக ஏற்றபடி விகாரமாயின. (ஙு)

[விஞப்பெயர்முன்னு ம விளிப்பெயராமுன்னு ம் வல்லினம்.]

! கசுo. ஈற்றிய விஞவிளிப பெயர்முன்வலி யியல்பே.

---

* தோணறல + தியன—தோணறறியன, தோணறல + தலை—தோன்றறலை எனவும; வேள + தியன்—வேடியன், வேள் + தலை—வேடலை எனவும லகாரளகாரமெயகள ககாரம வருமிடதது கெடுதல் மயகவிதியின்மை பற்றி யெனறு அறிக; (ககள - ஆஞ் சூதிரம பார்கக) நாம + சிறியோம—நாஞ்சிறியோம் என மகாரமெய வலிவர இனமாதிரிதலும இது: (ககஙி-ஆம் சூதிரம் பார்கக.)

(இ-ள.) (க) ஈறு (வினை) - இறுதியில வருகின்ற (ஆ ஓ ஏ என்னும) மூன்று வினைவெழுத்துக்களுகுகும, (உ) யா வினை யா என்னும வினைப்பெயாகுகும, (ங) விளிப் பெயா - (உயிரீறுமை மெய்யீறு மாகிய) விளிவேறறுமைப் பெயாகளுகுகும, முன் முன் வருகின்ற, வலி-வலெலெழுத்துக்கள, இயலபே - இயல்பேயாம; (எ - று.)

(க) (உ - ம.)

அவனை
கொறறனே
சாதனே
} + தந்தான் — அவனைத்தந்தான
சென்றான — அவனைச்சென்றான
போயினான — அவனைப்போயினான்
} என ஈற்றுவினைமுன் வலி இயல்பாயின.

(உ) அலவழி.

யா + குறியன — யாதுறியன.
சிறியன — யாசிறியன

வேறறுமை.

+ தந்தான — யாதந்தான்.
பார்த்தான் — யாபாாத்தான்;

என யாவினைமுன் வலி இயல்பாயின; (யா - யாவை.)

(ங) பொன்னை + கொள் = பொன்னைகொள்
பிள்ளாய + செல் = பிள்ளாயசெல்

தோழி + தா = தோழீதா
மககாள் + போம = மக்காளபோம்

என விளிப்பெயரீமுன் வலி இயல்பாயின.

ஈற்றவினை மூனறுமை, விளிப்பெயருமை - அல்வழி, யாவினைப்பெயர்-அல்வழி, வேற்றுமை இராணடுகுகும பொது. (கo)

[முன்னிலவினைமுன்னும், ஏவல்முன்னும் வல்லினம்.]

¦ ககூக. ஆவி யரழ விறுதிமுன் னிலவினை
ஏவல்முன் வல்லின மியலபொடு விகற்பே.

(இ - ள்.) ஆவி - உயிரையுமை, ய ர ழ - ய ர ழ என்னும் மூன்றுமெய்களையும், இறுதி - ாறுக வுடைய, (க) முன்னிலை வினை - முன்னிலை வினை முற்றுக்களுகுகும, (உ) ஏவல்-ஏவல்வினை முற்றுகளுகுகும், முன் - முன்வருகின்ற, வலினம - க ச த பக்கள்,—இயல்பொடு - இயல்புடனே, விகற்பு - விகல்பமுமாம் [ஒன்றுகுகே இயல்பாயும் மிக்கும் வரும]; (எ - று.)

முன்னிலவினைக்கும் ஏவல்வினைக்கும் வேறுபாடு —முன்னிலவினை - நடந்தாய் நடக்கினறாய் நடப்பாய் என்றாற்போல மூன்றுகாலத்தும் தனித் தனிவருவதாய் முன்நிற்கும பொருளினது தொழிலை உணர்த்தி ஏவற்பொருள் படாதது என்றுமை, ஏவல்வினை - நடமின் நடவும் என்றாற்போல எதிர் காலத்து மாதநிரமே வருவதாய் முன்நிறகுமை பொருளைக் கட்டளையிடுவது என்றும் வேறுபாடு அறிக. ஏவலெல்லாம் முன்னிலவினையாம்; முன்னிலை வினையெல்லாம் ஏவலாகா.

விகற்பமாவது-ஒருபுணர்ச்சிக்கே ஒருகால் ஒரு வகையாயும், மற்றொரு கால் வேறு வகையாயும் வருவது; விகறபமை, * உறழ்ச்சி, §பொருதல் என்பன - ஒருபொருட்சொறகள்; நியதியின்மை யென்பது பொருள்.

---

* உoங - ஆஞ் சூத்திரமை பார்க்க. §உகங - ஆஞ் சூதநிரம் பாாக்க.

(க) உணடஉனை (உ-ம) உணடாய்	+ கொற்ற = உணடஉனைகொற்ற சாததா = உணடாய்சாததா	தேவா உணடஉனைதேவா புலவா-உணடாய்புலவா
உணடூ	+ கொறறறே = உணடூகொறறறே சாததே = உணடூசாததே	தேவே = உணடூதேவே புலவே = உணடூபுலவே

என ஆவி ய ர இறுதி முன்னிலவினழுன் வலி இயல்பாயின.

ழகரமெய்யீறறுவிகுதி இல்லாமைபற்றி ழகரமெய முன்னிலவினகரு ரறுகாமையால், அதறகு உதாரணம இல்லை.

முன்னிலவினை முன் விகற்பிததல் வந்தவிடததுக் காணக.

(உ) வா	+ கொற்ற = வாகொற்ற	சோ + தேவா = சோதேவா
பாய்	+ சாத்தா = பாயசாததா	வாழ் + புலவா = வாழ்புலவா

என ஆவி ய ர ழ இறுதி ஏவல்வினழுன் வலி இயல்பாயின.

நட + கொற்ற = நடகொற்ற; நடக்கொறறு } என ஏவல்வினழுன்
எய் + கொறறு = எய்கொறறு; எய்க்கொறறு } வலி விகற்பித்தன.

இவையெல்லாம வினைமுற்றுத் தொடராதலால, அல்வழிப் புணரசசி. (கக)

உயிரீற்றுச் சிறப்புப் புணர்ச்சி.

புணரியல் மூன்றனுள் உயிரீற்றுபபுணரியல முதலதாதலால, அதில முதற்பதினைநது சூததிரஙகளால இதுவரையிலும புணரசசிவிதியை உயிரீறறுக்கும மெயயீறறுககும பொதுப்படக கூறி, இனி உயிரீறறுப் புணரசசிச சிறபபுவிதி கூறுகின்றார.

[உயிரமுன் உயிர புணரதல்.]

¦ கசுஉ. இஈ ஐவழி யவவும ஏஙன
உயிரவழி வவவும ஏமுனிவ வியறபுமெயயும்
உயிரவரி னுடமபடு மெய்யென் றாகும.

(இ - ள்.) உயிரவரின்-(வருமொழிமுதலில) உயிரவந்தால்,—(க) இஈ ஐ வழி - இகர ஈகார ஐகாரஙகளின் பின்னே, யவ்வும - யகரமெயயும;—(உ) ஏஙன உயிர வழி - (அ ஆ உ ஊ ஒ ஓ ஔ எனனும) இவ்வேழு உயிரகளின் பின்னே, வவ்வும - வகரமெயயும;—(ஊ) ஏ முன்-ஏகாரததின் பின்னே, இ இருமையும - இவ்விரணடும [யகரமெயயும் வகரமெய்யும], உடமபடுமெய் என்று ஆகும - உடமபடுமெயயாக வரும; (எ - று)—முன் - இடமுன்.

உடம்படுமெய் - நிலமொழியீறறிலும் வருமொழிமுதலிலும் நின்ற உயிரகளை உடமபடுததும மெய; உடமபடுதத லென்றாலும, உடன்படுதத லெனறாலும பொருள்ஒக்கும். (உடமபு அடு எனப் பிரிதது, வரும் உயிரவறு றறகு உடம்பாக அடுககும மெய் என்றாலும் பொருந்தும,)

(க)	அல்வழி.	(உதாரணம்.)	வேற்றுமை.
மணி	அழகிது = மணியழகிது	அழகு = மணியழகு	இ ஈ ஐ முன் யகரம் வந்தது.
தீ	அழகிது = தீயழகிது	அழகு = தீயழகு	
மலை	அழகிது = மலையழகிது	அழகு = மலையழகு	
(உ)வில	அழகிது = வில்லழகிது	+ அழகு = வில்லழகு	மற்றை உயிர்களின் முன் வகரம் வந்தது.
பலா	அழகிது = பலாவழகிது	+ அழகு = பலாவழகு	
கடு	அழகிது = கடுவழகிது	+ அழகு = கடுவழகு	
பூ	அழகிது = பூவழகிது	+ அழகு = பூவழகு	
நொ	அழகிது = நொவ்வழகிது	+ அழகு = நொவ்வழகு	
கோ	அழகிது = கோவழகிது	+ அழகு = கோவழகு	
கௌ	அழகிது = கௌவழகிது	+ அழகு = கௌவழகு	

(ங) அவனே + அழகன் = அவனேயழகன் என இடைச்சொல் ஏழன் யகரமும், ஏ + எலாம் = ஏவெலாம், சே + உழவு = சேவுழவு தே + அடியா = தேவடியா எனபபெயர்ச்சொல் ஏழன் இருவழியும் வகரமும்,

சே + அடி = சேயடி, சேவடி எனச சமமையென்னும பண்புப்பெயரின்விகாரமாகிய 'சே' ழன் யகாரமும் வகரமும் உடம்படுமெயயாக வந்தன

(சேயடி சேவடி எனபவற்றை ''ஏறுபோதல்''என்ற சூகதிரதது 'முன்னின்ற மெய திரிதல' எனறதில் அடகுதலுமாம.) (௧உ)

[யகரவிறுமுன்னும் சுட்டுமுன்னும் நாற்கணமும் புணர்தல்]

¦ ௧௯ூ௫ எகர விறுமுச சுட்டின் முன்னர
உயிரும் யகரமு மெயதின வவவும
பிறவரி னவையுமை தூககிற சுட்டு
நீளின யகரமுமை தோன்றுதல நெறியே.

(இ - ள.) (க) எகர வின - எகர விறுவிடைசசொல்லுக்கும், முசசுட்டின - மூன்று சுட்டிடைச சொறகளுககும, முன்னர்-முன்னே, உயிரும்—, யகரமும—, எயதின் - வதால், வவ்வும - வகரமெய்யும;—பிற - யகர மொழிந்த மெயகள், வரின - வதால், அவையும - அவ வத மெயகளும,—(உ) தூககில் - செயயுளில, சுட்டு - சுட்டெழுதது, நீளின்-நீளுமிடதது, யகரமும் - யகரமெயயும,—தோன்றுதல-மிகுதல்,—நெறி-முறையாம; (எ - று)

(க)(உ-ம)	அணி—எவ்வணி யானை—எவ்யானை	எகரவிறு முசசுட்டின் முன்னர் உயிரும் யகரமுமவர வகரமெய் தோன்றிற்று.	
எ அ இ உ	குதிரை—எக்குதிரை சேனை—எச்சேனை தணடு—எத்தணடு படை—எப்படை ஞாலம—எஞ்ஞாலம்	நாடு—எந்நாடு மனை—எம்மனை விதம—எவ்விதம கனம—எங்கனம்	பிறவர அவ் வந்த மெய் தோனறின.

(உ) ஆ + இடை—''ஆயிடை''—சுட்டு நீணடவிடத்து ..யகரம தோன்றிற்று.
(ஆயிடை-அவ்விடம்) சுட்டு நீளுதற்கும் இதுவே விதி.

இவையெல்லாம் இடைசசொல தொடராதலால, அல்வழிப் புணர்சசி.

'நேறி' என்ற *மிகையால்-யாஙஙனம என 'யா' வினுவின் முன்னும ஆஙஙனம, ஈஙஙனம்,ஊஙஙனம் என நீணடசுட்டின் முன்னும ஙகரம மிகுதலும; ஏது, ஆஙகு, ஈஙகு, ஊஙகு, ஆணடு, ஈணடு எனசசுட்டுப்பெயாகீள லும; ''வினவதறுகஎகாட்கும'' [வின + அதறு = வினவதறு], ''செலவுழிச செல்க'' [செல் + உழி = செல்வுழி] என மெயயீற்றின் முன் உயிாவர இப் படி உடமபடுமெய யல்லாத வகரம பெறுதலும் கொள்க; இவ்வாறு மெய் யீற்றின் முன் வரும் வகரதறை, 'மெய்யீற்றுடம்படுமெய்' என்பா, ஆசிரி யா நசசினாீக்கினியாீ. (கஙு)

[குற்றியலுகரத்தின் முன்னும் சில முற்றியலுகரத்தின் முன்னும் உயிரும் யகரமும் புணாதல்.]

கசூச. உயிாவரி னுக்குறள் மெய்விட் டோடும்
யவ்வரி னிய்யாம முற்றுமற் றொரோவழி.

(இ - ள்.) (க) உ குறள்-குற்றிய லுகரமான து,—உயிா வரின்—(வரு மொழி முதலில்) உயிா வருதால, மெய்விட்டு-(தனககு இடமாகிய) மெய்யை விட்டு, ஓடும் - கெடுமெ;—ய வரின்-(வருமொழிமுதலில) யகரம் வருதால, இ ஆம் - (அவவுகரம்) இகரமாகத திாியுமெ;—(உ) முற்றும - முற்றியலுகரமும, ஒரோவழி - ஒவ்வோாிடத்து, அற்று - அவவாறேடாகுமெ [உயிா வர உகரம கெடுதலும் யகரமெ வர உகரம் இகரமாகத திாிதலு மாகிய அவ்விரணடு விதியையுமெ பெறும்]; (எ - று)—உகுறள - மாதிரை குறுகிய உகரமெ.

(க) குற்றியலுகரமெ. (உ-மெ.)	(உ) முற்றியலுகரமெ.
வரகு + அருமை—வரகருமை + யாது வரகியாது	கதவு + அருமை—கதவருமை. வேற்றுமை. + யாது —கதவியாது. அலவழி.

§ 'கெடுமெ' எனறுமல 'ஓடுமீ' என்றமையால-காணபதுவுமெ', 'வருவது வே' எனக குறறியலுகரமெ ஒரோவிடததுக கெடாமல் ''இ ா ஐ வழி', எனனுஞ் சூததிரப்பொதுவிதியால வகர உடமபடுமெய பெறுதலுமெ கொள்க. ()

---

* மிகை - அவசியமலலாத சொல். சூததிரததில் அவசியமலலாத பதமெ காணப்பட்டால் அதனுல் ஏதேனுமெ தகபொருள் கொள்ளவேணடுமென் பது இலகணநூலா துணிபு. இஙகே, 'தோனறும்' என்றுலேஅமைவதா யிருக்க, 'தோன்றுதல் நெறி' என்றதில் 'நெறி' என்றது - இன்றியமையாத தனறுதல் காணக. பிறவும் இவவனமே கணடுகொளக.

§ 'குற்றியலுகரமெ சிறுபானமை உயிா முதல்மொழி வரும்பொழுது கெடாமல நிற்குமெ' என்ற இவ்விதியை இசசூததிரததில் அடகாமல், மேல பெயாியலில் இவ்வாசிாியா ''தன்முகமாகத தானழைபபதுவே'' எனவும் ''ஆறனைருமைக கதுவுமாதுவும்'' எனவுமெ தாமே உதாரணங்காட்டிககூறி யதன் குறிப்பினுற் பெறவைததாரெனக் கொள்ளுதல் நேராமென அறிக. இவவனமெ சொல்லவேணடுவதோ அருததததை வெளிபபடையாகச சொல் லாமல் தான் சொல்வதன் குறிப்பினுல தொிவிததல், உடம்பொடுபுணரீத் தல் என்னும் உததி.

உயிரின் முன் வல்லினம் புணர்தல்.

பொது விதி.

‡ கசூடு. இயல்பினும விதியினும நின்ற உயிரமுன்
கசதப மிகும் விதவாதன மன்னே.

(இ - ள்.) இயல்பினும்-இயல்பாலாவது, விதியினும-விதியாலாவது, நின்ற - (மொழிககு ாறுக) நின்ற, உயிர முன-உயிர்களின முன், க ச த ப-(வருமொழிமுதலில் வருகின்ற) க ச த பகள, மன-பெரும்பாலும், மிகும்-இரட்டிககும, விதவாதன-(பின்) சிறப்புவிதியிற சொல்லாதவைகள; (எ-று.)

இயல்புஉயிரீறவது-விகாரப்படாமல் இயற்கையாக நின்ற உயிர சொல்லுககு இறுதியாக ற்றபது; (உ - ம.) வி, பலா, மலை முதலியன.

விதிஉயிரீறவது-மொழிககு இறுதியில் இயற்கையாக நினற உயிராவது மெயயாவது ஒருவிதிபற்றி நீஙகி மறறோர உயிரோ மெயயோ நிற்பது; (உ-ம்) ஒன்று-ஒற்றை, மரம-மர முதலியன. விதியெனினும், ஆகமபமாடெனினும ஒக்கும.

விதவாதன - விதநதுசொலலப்படாதன. விதததலாவது - இன்னது இன்னவிடதது இனனவாறு ஆமென எடுததுவிதிததல. அதனை, வருஞ்சூத்திரஙகளிற காண்க.

அலவழி.	வேற்றுமை.
(உ - ம.) ஆட(ச்) செனறான்	வாழை (ப்)பழம்—இயல்புஉயிரீறு.
நேற்றை (ப்) பொழுது	மர (க்) கிளை—விதிஉயிரீறு.

(க) 'பின சிறப்புவிதியிறசொல்லாதவை பெரும்பாலும்மிதும்' எனவே அவை சிறுபான்மை மிகா எனறும; (உ) பின் சிறப்புவிதியிற் சொல்லாதவை பெரும்பாலும் மிகும' எனவே, சிறப்புவிதியில மிகாவென்றுசொன்னவை சிறுபான்மை மிகும என்றும கூறினாராயிற்று. அவை வருமாறு.—

(க) எரிகணை, மலைகிழவோன்-வேற்றுமை } பின சிறப்புவிதியிலலாதவை
கூபபுகரம், நாட்டுபுகழ் - அலவழி. } இருவழியிலும மிகாவாயின.

(உ) நொ (க்) கொற்ற } "ஏவல்முன் வல்லினமியல்பொடுவிகற்பே" எனச
து (க்) கொற்ற } சொன்ன சிறப்புவிதி பெறாமல் மிகவே வநதன.

இசசூததிரதது 'க ச த ப' எனறதை, மேல்வருஞ சிறப்புவிதிச சூத்திரஙகளில வேண்டுமிடதததெல்லாம் கூட்டிக்கொளக. (கடு)

சிறப்புவிதி.

[உயிரீறறு மரப்பெயராகதுக் சிறபபுவிதி.]

‡ கசூசூ. மரப்பெயர் முன்ன ரினமெல் லெழுத்து
வரப்+பெறு னவுமுள வேற்றுமை வழியே.

---

* பெறுன - பெறுவன எனபன தொகுததல். 'பெறுந' என்பது, பழையவுரையின் பாடம. 'ந்' பெயரிடைநிலை.

(இ - ள.) வேறறுமைவழி - வேற்றுமைப்புணர்ச்சியில், மரம் பெயர் முன்னா-(உயிரீறறுச சில) மரபபெயாகட்குமுன, இனம மெல்லெழுதது வர பெறுனவும - (முனசொன்ன பொதுவிதிபபடி வருகிற வல்லெழுதது மிகாமல்அவற்றிறகு) இனமாகியமெலலெழுதததுதோனறப்பெறும தொடா களுமு, உள - உள்ளனவாம; (எ - று.)

(உ - ம.) விள + காய = விளங்காய, மா + பழம = மாம்பழம்.

'இனமெல்லெழுததும' என உமமை கொடுததுச சொலலாமையால், இவ்வுதாரணஙகள பொதுவிதியைப் பெறற வென அறிக.

'பெறுனவும்' என்ற உமமையால, மெல்லெழுதது பெறுமல் பொது விதியால் வல்லெழுதது மிகப்பெறுவன பெருமபாலன வெனக கொளக.

(உ - ம.) பலாக்காய, ஆததிப்பூ, வாழைப்பழம, இலஙதைக்கனி முதலியன.

யாங்கோடு, யாக்கோடு, காயாங்கோடு, காயாக்கோடு, என மெல்லெழுதப்பெற்று விகறபிததுவருதலை உரையாற் கொள்க; 'பெறுனவும்' என்ற உம்மையினாலேயே இவ்விகற்பமுஙு கொள்ளுதலும ஒன்று. (கசு)

அகரவீற்றுச் சிறப்புவிதி.

[சில அகரவீறறின் முன் வல்லினம இயல்பாதல்.]

கசுள. செய்யிய வென்னும வினையெச்சம் பல்வகைப்
பெயரி னெச்சமுற றுற னுருபே
அஃறிணைப பனமை யமமமுன் னியலலீப.

(இ - ள்.) செய்யிய என்னும் வினையெசசம - செய்யிய என்னும வாய்பாட்டு எதிரகாலவினையெசசததுகுறும, பல வகை பெயரினெசசம - பல வகைப்பட்ட (அகரவீறறுப்) பெயரெசசஙகளுகுறும, முற்று - (பலவகைப்பட்ட அகரவீறறு) வினைமுற்றுகளுகுறும, ஆறன உருபு-ஆறுமவேற்றுமை அகரவுருபுகுறும, அஃறிணைபபனமை-(அகரவீறறுப) பலவின்பாற பெயாகளுகுறும, அம்ம-அம்ம என்னும உரையசை யிடைசசொல்லுக்குறும, முன்-முன்னே, இயல்பே - (வருகிற க ச த பகள்) இயல்பேயாம; (எ - று.)

'பல்வகை' எனபதை 'முற்று' என்பதனோடு கூட்டுக.

முதலிலும இறுதியிலும் 'செயயிய,' 'அமம' என்ற அகரவீற்றுசசொற்களை வைதததனால், இடையிலுள்ளபெயரெசசம் முதலியனவும் அகரவீறென்பதும்; 'பல்வகை' என்றதனால், வினையடி நான்கிலும பிறந்த உடன்பாடும எதிரமறையுமாகிய எல்லாப்பெயரெசசஙகளும அவ்வாறு பிறந்த எல்லா வினைமுற்றுக்களும என்பதும்; முன்னே 'முற்று' என்றதில் பலவின்பால் வினைமுற்று அடஙகியதனால், பின்னே 'அஃறிணைப் பன்மை' என்றது பலவின்பாற்பெயர் என்பதும பெறப்பட்டன, (வினையடி நான்காவன:—இயற்கையான வினையடி ஒன்றும, மற்றைப் பெயர் இடை உரி அடியாகப் பிறந்த செயற்கைவினையடி மூன்றுமாம.)

(உதாரணம்.)

உணணியதந்தான, செய்யியபோனை —செய்யியவென்விணையெசசம அல்.
உணடகுதிரை, பெரிய பொருள —பல்வகைப பெயரிணைசசம். அல்.
உணடன குதிரைகள, வாழிய கொறறு, என்ப சிலா—பல்வகை முற்று. அல்.
தன கைகள தன தாளகள் —ஆறனுருபு வேறறுமை.
பல குதிரைகள, சில செய்தான் —இருவழியிலும அஃறிணைப்பன்மை.
அமம கொறறு. அமம தேவா —அமமஎன்னும இடைசசொல் அல்.

(உணணிய - உணணுதற்கு. செயயிய - செயதறகு, வாழிய - வாழ்க)

உயிரையிற்கோடலால், அமமாகொறறு என அமம என்னுமஉரையசை யிடைசசொல நீணடு வரினும வலி இயலபாதல் கொளக. (கஎ)

['வாழிய' என்பதற்குச் சிறப்புவிதி]

கசூஅ. வாழிய வெனபத னீறறி னுயிரமெய்
ஏகலு முரித்தஃ தேகினு மியல்பே.

(இ - ள்.) (க) வாழிய எனபதன - வாழிய எனனும வியஙகோள்விண முற்றினுடைய. ஈற்றின - இறுதியிலுள்ள, உயிர மெய - யகரஉயிர்மெய, ஏகலும - நீஙகலும, உரிதது உரியதாம; (உ) அஃது ஏகினும - அவ்வுயிர் மெய நீஙகி (இகர ஈறறய) நின்றாலும, இயல்பே - (அதன் முன்வருகிற வல வினம பொதுவிதியால மிகாமல் சிறப்புவிதியிற கூறியபடி) இயல்பேயாம, (எ - று.)—பொதுவிதி - 'இயலபினும விதியினும்" என்ற சூத்திரம. சிறப்பு விதி - "செயயிய வென்னும விணையெசசம" என்ற சூதிரம.

(உ - ம.) (க) ஆ வாழிய - ஆ வாழி—ஈற்று உயிர மெய் நீஙகிற்று.

(உ) வாழிய + கொற்று—வாழிகொறறு } ஈறறு உயிர்மெய் நீஙக வலி
+ சாதன —வாழிசாதன } இயல்பாயிறறு.

இசசூதிரதது வுபலகூணதனால், போறறிய என்பது போற்றி'என நிற்றல் முதலியனவும் கொளக; [உபலகூணமாவது - ஒருசொல்ஒழிந்த தன் இனதனையும குறிபபது; பொதுவியல் எ- ஆஞ் சூதிரவ காணக] (கஅ)

['சாவ' என்பதற்குச் சிறப்புவிதி.]

கசூகக. சாவவென மொழியீற றுயிர் மெய் சாதலும்விதி. .

(இ - ள்) சாவ என் மொழி - சாவ என்னுஞ செயவென்வாய்பாட்டு விணையெசசததினுடைய. ஈற - இறுதியிலுள்ள, உயிர மெய் வகர உயிரமெய, சாதலும் - (வருமொழியோடு புணாகையில்) கெடுதலும, விதி விதியாம.

(உ - ம்.) சாவசூதிதனென்—சாகசூதிதனென்.

---

*இசசூதிரதது உபலகூணதனால,'நனறாயப்படிதனான்' முதலிய இட ஙகளில்,'ஆக' என்னும செயவவெனெசசம் ஈறறு உயிரமெய கெட்டு 'ஆ' என நிற்றல் போல்வனவும் கொள்க.

இப்புணர்சசி சாவககுததிலுன என்னும புணர்சசி போலச சிறந்ததல் லாமையால், 'சாதலுமவிதி' என இழிவுசிறப்பும்மை கொடுதததுக கூறினர.

['பல','சில'என்பவற்றிறகுச் சிறப்புவிதி.]

[கஎ0. பலசில வெனுமிவை தம்முன் தாமவரின்
இயலபும மிகலும அகர மேக
லகரம றகர மாகலும் பிறவரின்
அகரம் விகற்ப மாகலு முளபிற.

(இ - ள்.) பல சில எனும இவை - பல சில என்னும இவ் விரு சொல் லும, தமமுன் தாம வரின் - தமககு முனனே தாமே வருமாயின் [பலஎன்ப தறகு முன் பல என்பதும சில என்பதறகு முன் சில என்பதும் வந்தால்], (க) இயல்பும - (வருமொழிமுதல் மெய்) இயல்பாதலும், (உ) மிகலும மிகுத லும, (ங) அகரம ஏக லகரம றகரம ஆகலும-(நிலைமொழியிறுதியில் நின்ற அகரம் கெட லகரமெய் றகரமெய்யாகத திரிதலும;—(ச) பிற வரின் - (இவ் விரணடுசொறகளின் முன்) வேறு சொறகளி லொன்று வந்தால், அகரம்- (நிலைமொழியிறுதியில் நின்ற) அகரம, விகறபம ஆகலும - (நிற்பதும் நீஙகுவ துமாகி)விகறபிததலும,—உள - உளளனவாம; (எ - று.)

(உ-ம.) (க) பலபல சிலசில—இயல்பாயின.

(உ) பலப்பல சிலசசில - மிகன.

(ங) பற்பல, சிறசில,—அகரமகெட லகரம றகரமாயிற்று.

(ச)	பலகலை, பல்கலை, சிலவுள, சில்வுள பலநான், சின்னுள், பலவாயம,பல்லாயம	பிறவர அகரம நின்றும் நீஙகியும விகற்பிததது.

'பிற' என்றமிகையால் - டல்பல, சில்சில எனத தம்முன்தாமவர அக ரமகெட்டு லகரம றகரமாகாமல சிறுபான்மை வருதலும; பற்பகல், சிற்கலை எனப்பிறவர அகரம கெட்டு லகரம றகரமாகத திரிதலும, இன்னும இவ குககூறிய அகரவீறறுப் புணரசசியுள அடஙகாது வருவன உளவாயின் அவை யும் கொளக. (உ0)

ஆகாரவீற்றுச் சிறப்புவிதி.

[ஆகாரத்தின்முன் வல்லினம்]

‡ கஎக. அல்வழி பாமா மியாமுற்று முன்மிகா

(இ - ள.) அலவழி - அல்வழிபபுணரசசியில்,—(க)ஆ - ஆ என்னும்பெ யாகும, மா - மா என்னும பெயாகும, (உ) மியா - மியா என்னும முன் னிலையசை இடைசசொல்லுகும, (ங) முறறு - (ஆகாரவீற்று எதிரமறைப் பலவின்பால்) வினைமுறறுகும, முன் - முனனே, மிசை - (வருகிற வல்லி னம்) இயல்பாகும; (எ - று.)

'முறறு' எனபபொதுவாகககூறினும, ஆகாரவீறறுச சிறப்புவிதி கூற மிடமாதலால், ஆகாரவீற்றுமுற்றெனபது அதிகாரததால் விளஙகியது.

(உ-ம்.) (க) ஆ குறிது. மா சிறிது — ஆ மா, முன் வலி இயல்பாயிற்று.

உ, கோணமியா, தேவா — மிபா முன் வலி இயல்பாயிற்று.

(ங) உணவு பன்றிகள — மூறறு முன வலி இயல்பாயிறறு.

இரட்டறமொழிதலால, காட்டுபபசுவன்னும பொருளேத தருகிறஆமா என்பதன் முனனும ஆமா குறிது, ஆமா சிறிது, என வலிஇயல்பாம் என்க.

'மூறறு முன மிகா' எனவே, அருத்தாபத்தியால் - அவ்வினையாலணையும் பெயரினமுன்னும அவ்வினை முறறுவினைபெயரசமானவறறின் முன்னும மிகா மையும் கொளக; [அருத்தாபத்தியாவது - ஒருபொருளேக கூறியமாத்திரத திில அதன்குறிப்பைக கொணடு கூறபபடாத மறறொருபொருளேயும் அறிவது]

(உ - ம்) உணவு கிடந்தன, சென்றன, தநதன, போயின.

இஙகே, உண்ணு என்றது - வினையாலணையுமபெய ராயின், உணவு தனவாகிய பிராணிகள கிடந்தனஎனவும்; வினைமுறறு வினையெசசமாயின், உணவுதனவாயக கிடந்தன எனவும பொருளபடும.

இவ்வாயபாட்டுசசொல் - ாறுகெடட எதிமறைப் பெயரெசசமாயின் உணவுக்குதிரை என்றும், ாறுகெட்ட எதிர்மறை வினையெசசமாயின் உண்ணுக்கிடந்தன என்றும உடன்பாட்டு இறநதகால வினையெசசமாயின் உண்ணுக்கிடந்தன என்றும் பொதுவிதியால வலிமிகு வரு மென்று அறிக. இவறறிற்கு - முறையே உணவுத, உணவுமல, உணடு எனறு பொருள். உணவுது எனற ஒனறன்பால்முறறு உணவு எனத தொகுத்தல்விகாரப் பட்டு வருமபொழுது அதன்முன் வலிஇயல்பா மென உணர்க. (உக)

[குறிலணைந்த ஆகாரத்துகுச் சிறப்புவிதி.]

⊥ கஎஉ. குறியதன் கீழாக குறுகலு மதனேடு
உகர மேறறலு மியலபுமாந் தூக்கின்.

(இ - ள.) குறியதன் கீழ ஆ - குறறெழுதினகீழ் நின்ற ஆகாரம்,— (க) குறுகலும - (அகரமாக) குறுகுதலும,—(உ) அதனேடு - அவ்வாறு குறுகுதலுடனே, உகரம் ஏற்றலும - உகரம பெறுதலும,—(ங) இயல்பும - (அவ்விரண்டுமில்லாமல்) தன் இயல்பில நிற்றலும்,—(ஆகிய இம்மூன்றுவிதியும்),—தூகினின் - செய்யுளில, ஆம - ஆகும்; (எ - று.)—தூககு - செய்யுள். கசுஙட - ஆஞ் சூதநிரசதிலும் இது வந்தது.

(உ - ம.) (க) "நில விரி கானல்"—குறியதன்கீழ் ஆ, குறுகிற்று.

(உ) "என் செயயுமோ நிலவு"—குறுகி, உகரமேற்றது.

(ங) 'நிலா வணஙகு"—இயல்பாயிறறு.

செயயுளில் இமமூன்றும ஆம எனவே, வழக்கில் இரணடும் ஒன்றும் ஆம் என்றுராயிறறு; குறுகி உகரமேறகாமல் நிற்றல, வழக்கில் வாராது.

(உ - ம.) நிலவு, நிலா; கனவு, கலு—குறுகிஉகரமேற்றலும, இயல்பும்.

தரா, மிடா, கடா—இயல்புமாதநிரம். (இவை விகாரப்படா.)

இகரவீற்றுச் சிறப்புவிதி.

['அன்றி', 'இன்றி' என்பன]

‡ களசு. அன்றி யின்றியென் விணெயெஞ் சிகரம்
தொடர்பினு ளுகர மாயவரி னியல்பே.

(இ - ள்) அன்றி இன்றி என் விணெ எஞ்சு இகரம் - 'அன்றி' 'இனறி' என்னும் எதிரமறைகளுறிபபுவிணெயெசசஙகளின ாறறிலுளள இகரம், தொடாபினுள - செயயுளில, உகரம ஆய வரின் உகரமாய்த்திரிந்து வந்தால்;— இயல்பு-(வருகிறசசதபகதள்) இயல்பாகும, (எ - று.)—தொடாபு செயயுள்.

(உ - ம்.) "நாளன்று போகி"=அன்றி + போகி.

"உப்பின்று புற்கை யுணக"=இனறி—புறகை.

உகரமாகததிரியாவிடின், நாளன்றிப்போகி, உபபின்றிப்புறகை எனப் பொதுவிதிப்படி வல்லெழுதது மிகுமெனக கொள்க. (உசு)

['நாழி' 'உரி' என்பவற்றிற்குச் சிறப்புவிதி.]

களச. உரிவரி ஞழியி னீற்றுயிர் மெய்கெட
மருவும் டகர முரியின் வழியே
யகர வுயிர்மெயா யேற்பன வரினே.

(இ - ள்) (க) உரி வரின் - உரிஎன்னும முதத்தலளவுப்பெயா (வரு மொழியாக) வந்தால், நாழியின் - (நிலைமொழியாக நின்ற) நாழி என்னும முதத்தலளவுப்பெயரினது, ஏற உயிாமெய - ாற்றிலுளள 'ழி' என்னும் உயிாமெய, கெட நீஙக, டகரம - டகரமெய மருவும - (அவ்விடதது) வரும; (உ) உரியின் வழி - (நிலைமொழியாக நின்ற) உரி எனனும முதத தலளவுப்பெயரின் பின், யகரஉயிாமெய் ஆம - யகரவுயிர்மெய் வரும ஏற பன - (அவ்வுயிாமெய் வருவதறகு) ஏறற மொழிகள, வரின - (வருமொழி யாக) வந்து புணாந்தால்; (எ - று)

(உ - ம.) (க) நாழி + உரி—நாடுரி—ழி' கெட, டகரம தோனறிறறு.

(உ) உரி + உபபு—உரியவுப்பு | + மிளகுஉரியமிளகு } உரிவழியகரம்
+ பயறு—உரியபயறு | + வரகு உரியவரகு } தோனறிற்று.

(உரி இரண்டு கொணடது, நாழி)

'ஏறபன வரின்' எனவே, எலாதன வரின உரியாிசி, உரியாழாககு என இசசிறப்புவிதிபெறுமற் பொதுவிதிபெறு மெனக கொள்க. (உசு)

['புளி' என்பதற்குச் சிறப்புவிதி.]

களரு. சுவைபபுளி முன்னின டென்மையுந் தோன்றும.

(இ - ன்) சுவை - அருசுவையுள் ஒன்றை யுணர்ததுகினற, புளி முன்- புளி என்னும் பெயரின் முன், (வல்லினம் வந்து புணர்ததால்),—இனமமெ ன்மையும் - (அவ்வல்லெழுத்து மிகுதலன்றி அதறகு) இனமாகிய மெல் லெழுதது, தோன்றும் - (ஒரோரிடதது) மிகும்; (எ - று.)

(உ-ம்) புளி + கறி =புளிங்கறி | + தயிர்=புளித்தயிர்
+ சோறு =புளிஞ்சோறு | + பாளிதம =புளிம்பாளிதம்

புளிபபாகிய கறி எனவும, புளிபபையுடைய கறி எனவும் விரிகக்பபடுத லால, இவைபே வேறறுமை அல்வழி இரணடுககும உதாரணமாம்.

'மென்மையும்' என்ற இறநதது தழுவிய இழிவு சிறப்புமமையால் புளிக கறியெனப பொது விதிபபடி வலிமிகுதலே சிறப்பையுடையதாமென அறிக.

இகர ஐகாரவீற்றுச் சிறப்புவிதி.

எஎசூ. அல்வழி இ ஐம முனன ராயின்
இயலபும மிகலும் விகறபமு மாகும்.

(இ - ள.) அல்வழி - அல்வழிபபுணர்ச்சியில்,—இ ஐ முன்னா - (நிலை மொழியீறறு) இகர ஐகாரஙகளின் முன், ஆயின -(வலவினம) வருமாயின,— (க) இயலபும இயலபாதலும, (உ) மிகலும-(பொதுவிதிபபடியே) மிகுதலும், (ஙு) விகற்பமும-விகறபிததலும [ஒனறுககே ஒருகால் மிகாமையும ஒருகால் மிகுதலும], ஆகும—; (எ - று)

இவவாறு பொதுப்படகசூறினராயினும, இயலபு மிகுதி விகற்பஙகளை இடததுககு ஏற்றபடி கொளக

ஒப்பின்முடித்தல்என்னும் உததிபால், ஐகாரவீறும உடன் கூறினா.

பொதுபபெயர் உயாதிணைபபெயராகட்குவிதி முன்னமேஅமைநதிருத்த லால், இசசூததிரவிதி அஃறிணைபபெயராககும வினை முதலியவற்றிற்குமாம.

(உ-ம.) (க) புலி + சிறது =புலிசிறது
யானை + பெரிது =பானைபெரிது
செடி + கொடி =செடிகொடி
யானை + குதிரை=யானைகுதிரை
இடி + சுவர =இடிசுவா
உரை + கல் =உரைகல்
} இ ஐ முன் அலவழியில வலி இயல்பாயின.

(உ) மாகழி + திஙகள =மாகழித்திஙகள்
ஆடி + கொணடான் =ஆடிக்கொணடான்
பனை + கை =பனைக்கை
} வலி மிக்கன.

(ஙு) கிளி + குறிது =கிளிகுறிது, கிளிக்குறிது
கடி + கமலம =கடிகமலம, கடிக்கமலம
தினை + சிறிது =தினைசிறிது, தினைச்சிறிது
} விகற்பித்தன. (உசூ)

ஈகாரவீற்றுச் சிறப்புவிதி.

[ஆப்பீமுன் நாற்கணம.]

எஎக. ஆமுன பகரவீ யனைத்துமவரக் குறுகுமம
மேலன வலவழி யியல்பா குமமே.

(இ-ன்.) ஆ முன பகரஈ-'ஆ' எனனும் பெயரின்முன் நின்ற பகரஈகா ரம [ஆப்பீ], அனைதது மவர-(இருவழியிலும்) நாறகணமுமவந்தால், குறுகுமு-

குறுகி இகரமாகும; அலவழி - அலவழியில, மேலன-மேல் ‘‘அல்வழி இஐ’’ என்னுஞ் சூததிரததிற் கூறியவிதி மூன்றில், இயலபு ஆகும.(குறுகிய அதன் முன் வருகிற வல்லினம) இயலபைப பெறும; (எ - று.)

(உ-ம்.) ஆபபி + அரிது = ஆபபியரிது
+ குளிரும = ஆபபிகுளிரும

ஆபபி + நன்று = ஆப்பிநன்று
+ வலிது = ஆப்பிவலிது

‘அல்வழி இயலபாகும’ எனவே. வேறறுமையில ஆப்பிக்குளிர்சசி, ஆப்பித்திரட்சி எனப பொதுவிதிப்படியே வலி மிகு மெனக கொளக.

இதில ‘‘பகரவி’’ எனறதும வரும சூததிரததில ‘‘பவவீ’’ எனபதும - இடகரடக்கல். பகரஈ, பவ்வீ-பகரமெய்யினமேல் ஏறிய ஈகாரம். (ஆப்பி-பசுசாணம.) (உஎ)

[சில ஈகாரவீறறின்முன் வலி]

கஎஅ. பவவீ நீமீ முன்ன ரலவழி
இயலபாம் வலிமெலி மிகலுமாம் மீகசே.

(இ - ள்.) (க) ப ஈ-(இடகரப்பெயராகிய) பகராகாரததுக்கும, நீ-(நீக சூதலென்னும பொருள்கொணட) ‘நீ’ எனற முதனிலதொழிற்பெயாகும, மீ - (மேலாகிய பணபையும் மேலிடதததையும உணாததும) ‘மீ’ எனற சொல்லுகசகும, முனனா-முனனே, அலவழி-அலவழிப்புணரசசியில, இயலபு ஆம-(வருகிற வல்லினம) இயலபாகும; (உ) மீகசு-(இவற்றுளளே) ‘மீ’ என்னுஞ சொலலுகசகு, வலி மெலி மிகலும ஆம - வலலெழுதது மிகுதலும மெல லெழுதது மிகுதலும ஆகும; (எ-று.)

(உ-ம்.) (க) நீ + குறிது = நீகுறிது, சிறிது, நீது, பெரிது
நீ + கடிது = நீகடிது, சீரிது, நீது, பாறறு
மீ + கண = மீகண, செவி, தலை, புறம
} இயல்பா யின.

(உ) மீ + கூற்று = மீக்கூறறு — வலிமிகது
மீ + தோல = மீந்தோல — மெலிமிகது (உஅ)

உகரவீற்றுச் சிறப்புவிதி.

[சில மூற்றியலுகரத்தின்முன் வலி.]

‡ **கஎக.** மூன்று றிருபெண் வினைத்தொகை சுட்டீறு
ஆகு முகர முன்ன ரியல்பாம்.

(இ - ள்.) மூனறு (உருபு)-(‘ஓடு’ எனனும) மூனறுமவேற்றுமையுருபுக்கும், ஆறு உருபு - (‘அது’ எனனும) ஆறும வேறறுமை யுருபுகசும, எண - (இயல்பாயும விகாரபபட்டும வரும) எணணுபபெயராகட்கும, வினைதொகை -னைதொகைகசும, சுட்டு-சுடடுபபெயராகட்கும, ஈறு ஆகும-இறுதியாகிய, உகரம் முன்னா - மூற்றியலுகரததின் முன்னே, இயலபு ஆம - (வருகிற வல்லினம) இயலபாகும; (எ - று.)

(உ-ம்.) அவனெடு + கொணடான் = அவனெடுகொணடான் — மூன்றனுருபு.
பொன்னனது + செவி = பொன்னனதுசெவி — ஆறனுருபு.

{ எழு + தலை = எழுதலை — இயலபு எணணுப்பெயர;
ஒரு, இரு, அறு, எழு + புறம = ஒருபுறம — விகார எணணுப்பெயர.

விடு + கணை = விடுகணை, விரவு + படை = விரவுபடை விணைத்தொகை.

{ அது + கணடான = அதுகணடான் — வேறறுமை
இது, உது + குறிது = இதுகுறிது — அலவழி. } சுடடுப்பெயர்.

'சுடடுறுகும' எனறதன் உபலகஷணததால், எதுகணடான, எதுபெரிது எண விஞவுறுகும முற்றியலுகரததின் முன்னும் வலி இடல்பாதல் கொளக.

உது + காண = உதுகாண, உதுக்காண்மி என இரணடாம வேறறுமைத தொகையில விகறபிததலவருவது, "இயல்பின விகாரமும்" என்னுஞ்சூதத்திரதது 'அன்னபிறவும' எனபதனால் அமையும.

(இசசூதத்திரத்தில 'உகரம' எனப் பொதுபபடட கூறியிருக்கவும், முற்றியலுகரமென்றே சிறபபாகக கொணடது, இசசூதத்திரததைமேல் "வனெறுடரலலன" எனபது முதலாக வருஉ குறறியலுகரச சிறபபுவிதிசசூதத்திரஉகளுக சாரணவகக்காமல "அதுமுன்வரு மனறு" என்னும முறறியலுகரவிதிசசூதத்திரததினமுன் வைததததனாலென்று அறிக. அனறியும, குற்றியலுகரவீறறுகிய 'ஓடு' எனனும மூன்றனுருபும, 'ஆது' என்னும ஆறனுருபும, ஒன்று முதலிய எணணுப்பெயராகளும, வனெறுடொழிநத விணைதொகைகளும, 'அஃது' முதலிய சுடடுப்பெயராகளும என்பவற்றிறகு விதி, மேல "வன்றுடரல்லன", "இடைததொட ராய்ததததொடா" என்னும இரணடு சூதத்திரஉகளிலும அடஉகுமாறு காணக. இதனபறறியே, வன்றொடாவிணைதொகைமுன வலியியல்பாதலை மாதத்திரம கீழ் "விதவாதனமன்" என்றதில் அடக்கியதும.) (உக)

['அது' என்பதற்குச் சிறப்புவிதி.]

கஉ0. அதுமுன் வருமன் றுன்றுந் தூக்கின.

(இ - ள.) அது முன - 'அது' எனனுஞ் சுடடுப்பெயரின முன, வரும- (வருமொழியாக) வருகிற, அனறு - 'அன்று' எனனும எதிரமறைக் குறிப்பு விணைமுற்று,—தூகஙகின - செயயுளில,—ஆன்று ஆம - 'ஆன்று' என முதல் நீளும; (எ - று.)

(உ - ம்.) அது + அன்று = அதான்று.

'ஆன்றேயாம்' என்னுமையால அகன்று, அதுவன்று எனநீளாமலும் வரும.

[குற்றியலுகரத்தின்முன் வலி: அல்வழி]

‡ கஉக வன்றொட ரலலன முன் மிகா வலவழி.

(இ - ள்.) வனறொடா அலலன முன - வன்றொடொழிந்த ஐந்து தொடாக குறறியலுகரதத்தின் முன்னும, (வருகிற வல்லினம),—அல்வழி - அல்வழிப் புணரசசியில், மிகா - இயலபாம; (எ - று.)

(உ - ம்.) ஆறு + தலை = ஆறுதலை —நெடிற்றொடர்.
எஃகு + பெரிது = எஃகுபெரிது — ஆய்தத்தொடர்.

வரகு + சிறிது = வரகுசிறிது —உயிாததொடர்
வந்து + தந்தான் = வந்துதந்தான் —மெனவொடா.
எய்து + பொருள் = எய்துபொருள —இடைததொடா.

'வன்றொடாரல்லனமுனமிகா' என்றதனால வன்றொடாரின்முன் 'எழுத துச் சிறிது', 'படிததுத தந்தான' என அலவழியில வலி மிகு மென்க.

எழாமவேற்றுமை யிடப்பொரு ளுணரநின்ற அகரு, இகரு, உகரு, எகரு, ஆகரு, ாகரு, ஊகரு, யாகரு, ஆணடு, ாணடு, யாணடு என்னும் மென்றொடாகசுற்றியலுகரவீறறு இடைசசொறகளின முன் வரும வல்லினம் மிகும.

(உ - ம) அகரு + கண்டான் = அகருகண்டான், இகரு + சென்றான், உகரு + தந்தான், எகரு + பெறறான, ஆகரு + கற்றான், ாகரு + சோந்தான், ஊகரு + பாதததான், யாகரு + கணடான, ஆணடு + சென்றான், ாணடு + ததந்தான, யாணடு + போயினான் என வரும.

எழாம்வேற்றுமைக் காலப்பொருளுணரநின்ற அன்று, இன்று, என்று பணடு, முந்து என்னும மெனவொடாக குறறியலுகர வீறறு இடைசசொறகளினமுன் வரும வல்லினம - அன்று + கண்டான, இன்று + சென்றான், என்று + தந்தான், பணடு + போயினான், முந்து + பெறறான் என இயல்பாமே முடியும.

இவையெல்லாம் சொல்லால் அலவழியும பொருளால்வேற்றுமையுமாதலால், சில அலவழிவிதிவிலையும சில வேற்றுமைவிதிவிலையும ஏறறன. (கக)

[குறறியலுகரத்தின்முன் வலி: வேறறுமை.]

க அஉ. இடைததொட ராய்ததத் தொடரொற் றிடையின்
மிகாநெடி லுயிாததொடா முன்மிகா வேற்றுமை.

(இ - ள.) இடைததொடா - இடைததொடருமு, ஆய்ததத்தொடா - ஆயதததொடருமு, ஒறறு இடையில மிகா நெடில் உயிா தொடா - ஒறறுஇடையேமிகாத நெடிற்றொடருமு ஒறறுஇடையேமிகாத உயிாததொடருமு, முன் - ஆகிய இவறறின் முன், வேற்றுமை மிகா-(வருகிற வலலினம) வேறறுமைப் புணாசசியில் இயல்பாமு; (எ - று.)

(உ - ம்.) மாபு + கமை = மார்புகமை —இடைத்தொடா.
எஃகு + சிறுமை = எஃகுசிறுமை—ஆய்தததொடா.
நாகு + தீமை = நாகுதீமை —மிகாநெடிறறொடா.
வரகு + கதிா = வரகுகதிா —மிகாவுயிாத்தொடா.

'ஒறறிடையினமிகா' என்றதை, உயிாததொடரோடுமு கூடடுக. 'ஒற்றிடையின் மிகா நெடிலுயிாததொடா' என்றது, வருஞ்சுதநிரததாற் கூறப்படும் டுகர றுகர வீறுகளொழிநத மறறைய ஈறுகளை.

'ஒற்றிடையின் மிகா நெடிலுயிாததொடாமுன மிகாவேற்றுமை' என்றதனால், வீடு—வீட்டு, வயிறு—வயிற்று என ஒறறு இடையில் மிதும் நெடிற்

றொடா உயிாதொடாக குறறியலுகாஙகட்குமுன வரும் வல்லினம - வீட் டுசசுவா, வயிறறுகடுபபு என வேறறுமையிலும, மூட்டுப்பூசசி, வெளிற றுப்பனை என அலவழியிலும மிகுவருமென்று அறிக

இதுகுக் கூறப்படாத மெனறொடரின முன்னும, வன்றொடரின முன் னும் வணடுக்கால், கொககுச்சிறது என வேறறுமையில் வலிமிகு மென்க.

எனவே, ஆறுவகைக குற்றியலுகாஙகளுள் இடைதொடா. ஆய்த தொடர் (ஒறறிடைமிகாத) நெடிறறொடா, (ஒறறிடைமிகாத) உயிாதொடா இவற்றுக்குமுன் வேறறுமை அலவழி இரணடிலும வலிமிகா வென்றும; (ஒறறிடைமிகும்) நெடிறறொடா (ஒறறிடைமிகும) உயிாதொடா. வன்றொ டா இவற்றுகுமுன இருவழியிலும வலிமிகுமென்றும, மென்றொடாமுன் அலவழியில் மிகா, வேறறுமையில மிகுமென றவ கூறியதாயிறறு. (கூஉ)

[கோ றுகா ாற்றுச் சில குறறியலுகாங்கட்குச் சிறப்புவிதி.]

ஒற்றுஇடையே மிதும் நெடிற்றொடர் உயிர்த்தொடர்.

கஅஙூ. நெடிலோ டுயிர்தொடாக் குறறுக ாங்களுள்
டறவொற றிரட்டுமை வேற்றுமை மிகவே

(இ - ள.) நெடிலோடு உயிாத தொடா - நெடிறறொடாகளும உயிாத தொடாகளுமாகிய, குறறுகாஙகளுள் - குறறியலுகாமொழிகளுள, டறஒறறு - (அவ்வுகாம் எறிகின்ற) டோ றுகா மெபகள, வேற்றுமை - வேற்றுமைப புணாசசியில், மிக - பெருமபாலும், இரட்டும—; (எ - று)

வருமெழுத்தைச சொல்லாமையால் நாறகணமும கொளக.

நெடிற்றொடா (உ - ம) உயிாதொடா;

ஆடு + கால்=ஆட்டுககால. | மூடு + மனிதன=மூட்டுமனிதன்
சோறு + வளம=சோறறுவளம. | வயிறு + இடை =வயிற்றிடை.

(க) 'பெரும்பாலும் வேற்றுமையில் இரட்டும்' எனவே, ட ற ஒற்றச சிறுபான்மை வேறறுமையில இரட்டாமையும; (உ) 'வேற்றுமையில் பெரும் பாலும் இரட்டும' எனவே, ட ற ஒறறச சிறுபானமை அல்வழியில் இரட்டு தலும்; (கூ)' ட ற ஒற்றுப் பெரும்பாலும் வேற்றுமையில் இரட்டும' எனவே பிறஒறறுக்கள சிறுபானமை இருவழியிலும இரட்டாதலுய கொளக

(உதாரணம)

(க) காடு + சென்றான=காடுசென்றான — வேற்றுமையில் ட ற ஒற றுகள இரட்டாவாயின.
கிணறு + மூழ்கினான=கிணறுமூழ்கினான

(உ) காடு + அரண =காட்டரண — அலவழியில் ட ற ஒற்றுக
களிறு + யானை =களிற்றியானை — கள இரடடின

(கூ) வெருகு + கண =வெருக்குகண—வேற்றுமை — இருவழியிலும்பிறஒற
... எருது + மாடு =எருத்துமாடு —அல்வழி — றுகள இரட்டின.

இனி, 'மிக' என்பதற்கு - வருமொழிமுதலில் வரும வல்லெழுதது மிக எனப் பொருள கொள்ளுதலும ஒன்று. (கூஙூ)

[மென்ரொடரின்முன் நாறகணம்: இருவழி.]

‡ கஎகூ. மென்ரொடர் மொழியுட் சிலவேற றுமையில்
தமமின வன்ரொட ராகா மன்னே

(இ - ள்.) (க) மென்ரொடா மொழியுள-மெனரொடாக்கு ற்றியலுகரமொழி களுள், சில - சிலநிலைமொழிகள —வேறறுமையில்—, தமஇனம - தமகு இனமாகிய, வனரொடா - வன்ரொடர்க குற்றியலுகர மொழிகளாகத திரி யும (உ) மன் பல, ஆகா - அவ்வாறு வனரொடாககுறறியலுகரமாகததிரியா.

வருமெழுதததச சொல்லாமையால, நாறகணமும கொளக

(உ - ம்.) (க) மருந்து பை =மருத்துப்பை
குரகு மனம =குரக்குமனம
இருமபு வலிமை=இருப்புவலிமை
கனறு ஆ =கற்ரு
} வேறறுமையில்வன் ரொடராயின

(உ) வணடு கால =வணடுகால்
பந்து நலம =பநதுநலம
ரெணடு வாள =ரெணடுவாள
சஙகு இனம =சஙகினம
} வேற்றுமையில வன ரொடராகாதன.

'சில வனரொடராம' எனவே ஆகாதன பலவென்பது தானே வநது இயையவும, 'ஆகா மன்' எனறமிகையால, (க) அல்வழியிலும சிறுபானமை வன்ரொடராதலும, '(உ) இருவழியிலும விகறபிதது வருதலும கொள்க.

(உ - ம.) (க) நஞ்சு பகைமை =நசசுப்பகைமை
இருமபு மனம =இருப்பு மனம
} அல்வழியில வன் ரொடராயின.

(உ) குரஙகு குட்டி =குரஙகுகுடடி
=குரக்குகுட்டி
பாமபு தோல் =பாம்புதோல்
=பாப்புதோல
} வேறறுமையில விகறபிதன.

அன்பு தாள =அனபுதாள
=அறபுதாள
} அல்வழியில் விகற பிதன

(இனி, இசசூததிரததிறகு மென்ரொடாக குறறியலுகரஙளுள சில வேற்றுமையில் பெருமபாலும வனரொடராகாதன என ஒரு வாககியமாக வும உணரகலாம பலவேறறுமையில வன்ரொடரா மென்றும சில அல வழியிலும வன்ரொடரா மென்றும கருதது அமையும. (உச)

[சில குற்றியலுகரத்துக்குச் சிறப்புவிதி]

‡ கஎஙு. ஐயீற றுடைக்குற றுகரமு முளவே.

(இ - ள.) ஐ - ஐகாரசசாரியை, ஈறு உடை - இறுதியிற் பெறறுவரு கிற, குறறுகரமும - குறறியலுகர மொழிகளுமு, உள - (சில) உணடு; (எ-று)

மேற்சூததிரதததச சாரவைததலால, மென்ரொடரெனபது பெறப்படும. வருமெழுதததச சொல்லாமையால், நாற்கணமும கொள்க.

(உ - ம.) பணடு + காலம=பணடைடகாலம்
இன்று + நாள =இற்றைநாள்.
} அல்வழி.

முரது + வளம—முரதைவளம
அனறு + அழகு—அறனறியழகு
} வேற்றுமை.

மேலசூதத்திதைச சாரவைதநாராயினும, 'ஐயீற்றுடைக் குறறுகரம' எனப் பொதுப்படச சொன்னதனல் - நேறற + பொழுது=நேறறைப் பொழுது, நேறறு + கூலி=நேற்றைககூலி எனவும· பொழுது + செலவு=பொழுதைசசெலவு எனவும பிறதாடாகளும ஐகாரசசாரியை பெறுதலும; 'ஐயீறறுடைக குறறுகரம'என உடைமையாகசிக கூறியதனல் - வருமொழிப் புணரசசியை நோககாமலே ஒன்று - ஒறறை, இரணடு - இரட்டை, வேடு - வேட்டை, எறு - எற்றை எனத தனிமொழியாக நினறு ஐகாரம் பெறுதலும; ஓராணடு - ஓராட்டை, ரராணடு - ராராட்டை என அடையடுத்தமொழியாக நினறு ஐகாரம பெறுதலும கொள்க. (கூநி)

[திசைப்பெயாக்குச் சிறப்புவிதி.]

! கஉசு. திசையொடு திசையும் பிறவுஞ் சேரின்
நிலையீற றுயிர்மெய கவவொற்று நீங்கலும்
றகரம் னலவாத் திரிதலு மாம்பிற.

(இ - ள்) திசையொடு -(குற்றியலுகரவீருகிய) திக்கைகுறிக்கும் பெயரோடு, திசையும - திகசைக்குறிககும பெயரும, பிறவும - வேறு பொருள் கஎளைக குறிகசிற பெயாகளும, சேரின் - (வருமொழியாக) வநதுபுணருமிடதது,—நிலை ஈறு - நிலைமொழியிறுதியில் நின்ற, உயிரமெய் - 'கு' என்னும உயிரமெயயும, க ஒற்று - (அதன் அயலில நின்ற.) ககர மெய்யும், கெடுதலும - கெடுதலும,—றகரம - (ாறறயலில் நின்ற) றகரமெய. ன ல ஆ திரிதலும - னகரமெய்யாகவும லகரமெய்யாகவும திரிதலும,—ஆம - ஆகும; (எ - று.)

திசைப்பெயா - திக்கைக குறிககும பெயா.

ஏற்புழிக்கோடல் என்னும உததியால, நிலையீற்று உயிரமெய் கவ்வொற்று கெடுதல் - கிழகசு குணகசு குடக்கு வடகசு என்பவற்றிறகும, றகரம னகரமாகத திரிதல் - தெறகு என்பதற்கும, றகரம லகரமாகத திரிதல்- மேறகு என்பதற்கும எனக கொளக. (குணகசு - கிழகசு குடகசு-மேற்கு.)

'பிற' என்ற மிகையால், கிழக்கு என்பது ழகரததின் அகரம் கெட்டு முதலநீணடுவருதல் கொளக.

(உ - ம.)
வடகசு + கிழகசு =வடகிழக்கு
குடகசு + திசை =குடதிசை
குணகசு + நாடு =குணநாடு
} உயிர்மெய்யும, ககர மெய்யும் கெட்டு வந்தன.

தெறகு + மேற்கு =தென்மேற்கு
+ யாறு =தெனயாறு
} உயிரமெய் கெட, றகரம னகரமாயிற்று.

மேற்கு + காறறு =மேல்காற்று
+ ஊர் =மேலூர்
} உயிரமெய் கெட, றகரம் லகரமாயிறறு.

கிழக்கு = காறறு — கீழ்காறறு
= நாடு — கீழ்நாடு
} உயிரமெய்யும் ககரவொறறும் அக
ரமும கெட்டு முதல் நீணடது.

இன்னும் 'பிற' என்றதனால், கீழைக்குளம, கீழைசசேரி. மேலகுளம் மேலைசசேரி என ஐகாரம பெறுதலும; வடககூா, வடகுமலை, தெறகூா தெற்குமலை என மேறகாட்டிய விகார மினறியும் வருதலும; திசையோடு திசை புணரும்போது தெறகுவடகு, வடகுததெறகு, கிழகுமேறகு, மேற்குககிழகு எனப் பொதுவிதி பெறுதலும கொளக. வடதிசைக காற்றுக்கு வழஙகுகிற வாடை யென்ற பெயரில் வடகு என்ற பகுதி முதல் நீணடதும இனகேயே அமைகபபடும 'கவ்வொறறு நீஙகலும்' எனறதன குறிப்பால், வருமொழி முதல்வலி மிகாமை பெறப்படும. (கூசு)

['தெங்கு' என்பதற்குச் சிறப்புவிதி.]

† கஉள. தெங்குநீண் டுற்றுயிர மெயகெடுங் காய்வரின்.

(இ - ன்.) காய் வரின்-காய் என்னுஞ் சொல் (வருமொழியாக) வந்தால், தெஙகு - தெங்கு என்னும நிலைமொழி, நீணடு - (முதல்) நீணடு, ஈறு உயிர் மெய் கெடும - ஈற்றிலுள்ள 'கு' என்னும் உயிரமெய் நீஙகும; (எ - று.)

(உ-ம்.) தெஙகு + காய்—தேஙகாய். இது, வேறறுமைப்புணர்ச்சி. (கூள)

[எண்ணுப்பெயர்க்கட்குச் சிறப்புவிதி]

† கஉஅ எண்ணிறை யளவும் பிறவு மெயதின
ஒன்று முதலெட் டிறு மெண்ணுள்
முதலீ ரெண்முதல நீளும் மூன்றுறு
எழு - குறுகுமா றேழல் லவற்றின்
ஈறுயிர மெயயு மேழ னுயிருமெ
ஏகு மேற்புழி யென்மனா புலவா.

(இ - ள்.) எண - எணணலளவுப்பெயருமெ, நிறை - நிறுத்தலளவுப்பெய ருமெ, அளவுமெ - மறறை முகதலளவு நீட்டலளவுப் பெயாகளும், பிறவும் - பிறபெயாகளும், எய்தின் - (வருமொழியாக) வந்தால்,—ஒன்று முதல் எட்டு ஈறு ஆம் எணணுள் - (நிலைமொழியாகின் I) ஒன்றுமுதல் எட்டு ஈறுகிய எண்களுள், முதல் ஈா எண் முதலிலுள்ள (ஒனறு இரணடு எனனும்) இரண டெண்களும், முதல் நீளுமெ - முதறகுறில் நீளும்; மூனறு ஆறு எழு - மூன் றும் ஆறுமெ எழும், குறுகும் - (முதல்வெஃகல்) குறுகுமெ; ஆறு எழு அல்லவற் றின் - ஆறுமெ எழுமெ அலலாத (ஒன்று இரணடு மூன்று நானகு ஐந்து எட்டு எனனும்) ஆறு எணணினுடைய, ஈறு உயிரமெய்யுமெ - இறுதியிலுளள உயிர்

---

* 'ஏழ்' என மெய்யீற்றுப்பெயராகக கொணடா, தொல்காப்பியனா.

மெய்களும், ஏழன் - ஏழு என்பதனுடைய, உயிரும் - (இறுதியிலுள்ள) உகர உயிருமம, ஏகுமை - கெடுமை ஏறபு உழி-ஏற்கும் இடஙகளில் என்மனரா புலவர் - என்று சொலவா அறிவுடையோரா: (எ - று.)

இசசூதத்திரததுக் கூறிய விகாரமும, இப்புணரசசியை முறறமுடிதததற் காக அடுத்த ஐந்து சூதத்திரஙகளிற் கூறும விகாரஙகளும பெருமபாலும் பண் புததொகைகளே உரியனவாமென்பா,'ஏற்புழி' என்றரா இன்னும் அதனால், ஏழு என்பது முதல குறுகுமிடதது உகரம கெடா தெனறும, உகரம் கெடு மிடதது முதல்குறுகா தென்றும கொளக.

ஏற்புழி' எனபதை, மேலவரும நான சூசூதத்திரஙகளிலும கூட்டுக.

ஏழு என்பது முற்றியலுகர வீறுயினும 'ஒன்றினமுடித்தல் தன்னின முடித்தல்' என்னும உததியால, குறறியலுகரஙகளோடு சோதததுக கூறினரா.

(உ-ம்.)

ஆறு / ஏழு } +	பதது	= அறுபது, எழுபது	ஆறும ஏழும முதல் குறுகின.
	கழஞசு	= அறுகழஞ்சு, எழுகழஞ்சு	
	நாழி	= அறுநாழி, எழுநாழி	
	சாண	= அறுசாண, எழுசாண	
	வகை	= அறுவகை, எழுவகை	

எழு + கடல = ஏழ்கடல்—ஏழன் ாற்றுயிர கெட்டது.

மறறவறறிறகு உதாரணம, பினனே அதத்த எணகளின் சிறப்புசசூத் திரஙகளிற் காட்டப்படும்.

இன்னும 'ஏற்புழி' என்றதனால, ஒன்றுமுதல எட்டீறும் எணகளுள் இரணடு முதலியன-இரணடு கழஞ்சு, மூனறு படி, நானகு பொருள், ஐந்து படை, ஆறு குணம, ஏழு கடல், எட்டுக கோடி எனப் பொதுவிதியால் முடி தலும; "ஒன்றுதேரினனன்," "ஒனறிரண்டு" எனச சிறபான்மை ஒன்றும்அக ணம் முடிதலும கொளக.

'ஏழ்குறுகும்மாறு' என்று பாடமோதுவாரு முளர். (கஅ)

['ஒன்று,' 'இரண்டு' என்பவற்றிற்குச் சிறப்புவிதி.]

† கஉக. ஒன்றன் புள்ளி ரகர மாக
இரண்ட லெறறுயி ரேகவும வருமே.

(இ - ள்.) ஒன்றன் - (ாற்று உயிரமெய கெட்டுநின்ற) ஒன்று என்னும் எணணினது, புளளி - னகரமெயயானது, ரகரம் ஆக - ரகரமெய் யாக,—இரணடன்-(ாற்றுஉயிரமெய்கெட்டுநின்ற) இரணடு என்னும் எணணினது, ஒற்று - ணகரமெய்யும, உயிர - (ரகரமெய்யின்மேல் உள்ள) அகரவுயிரும, ஏக - கெட,—உ வரும - (அவ்விரணடும் ரகரமெய்யின்மேலும்) உகரம்வரும; (ஏற்பு உழி) - ஏற்குமிடதது; (எ - று)

'ஏற்புழி' என்றதனால் - முதலநீணடவிடத்து உகரம் வாரா தென்றும், உகரம் வருமிடதது முதல் நீளா தென்றுமை கொள்க. *

(உ - ம.) ஒன்று + ஆயிரம் = ஓராயிரம்
+ கலம் = ஓகலம்
+ நாழி = ஓநாழி
+ யாஅை = ஓயாஅை
} ஒன்று முதல்நீணடு ாற் றுயிாமெய் கெட்டு னகரம ரகரமாயிற்று.

இரணடு + ஆயிரம = ஈராயிரம
+ கலம = ஈாகலம
+ நாழி = ஈாநாழி
+ யாஅை = ஈாயாஅை
} இரணடு முதல்நீணடு ாற் றுயிாமெயயும ணகரமெய யும் உகரவுயிரும கெட் டன.

ஒன்று, இரணடு } + ஆயிரம = ஓராயிரம - இராயிரம்
கழஞ்சு = ஒருகழஞசு, இருகழஞசு
நாள = ஒருநாள, இருநாள
வழி = ஒருவழி, இருவழி
} முதல நீளாமல ரகர மெய்யினமேல் உகரம பெற்று வாதன.

ஒரு + ஆயிரம = ஓராயிரம என உகரங்கெட்டுப் புணாதலை "முற்றுமற றொருோவழி" என்றதனாற் கொளக. ஓகலம. ஓநாள, ஓவகை என முதல நீளாமலும உகரம்பெறுமலும ஈருதல, உரையிற்கோடலால அமையும (நூகூ)

['மூன்று' என்பதறகுச் சிறப்புவிதி.]

† ககo. மூன்ற னுறுபபழிவும வந்தது மாகும.

---

* ஒன்று இரணடு எனனும எணகள் ஓா ாா என நிறபது வருமொழி முதலில் உயிாவருமிடததே எனவும, முதலநீளாது உகரம்பெறறு ஒரு இரு என நிற்பது மெயவருமிடததே எனவும கொணடு, இவை மாறுபடவின வழுவா மெனபாரு மூளா; நனனூலாாதாமே (எஉ) "ஆனவொன்றுதி யோர்புடை யொப்பினமே', எனறும, (நூஅசு) "வேறவற றெணணுமோற் போதுவினை வேணடுமெ" எனறும மெயமமுதன்மொழிமுன 'ஓ' என உப யோகிததுளளா ாதலால், அஃஅனஅகொளளுதல் சாலாது. தொலகாபபியத தில் அக்காலததுப் பெருமபாணமைவழகுபபற்றி அஃஅனம் வரையறுததுக் கூறியிருந்ததனை நனனூலாா 'இறந்ததுவிலகக' லால ஒழித்து இலக்கியக கணடு "மூதலீரெணமுதல்நீளுய" என்றும், "ஒனறன்புளளி ரகரமாக, இர ணடலெறறுயிரேக உவ்வருமே" என்றும பொதுப்படச சூதிரஞ்செய்திரு க்க, நன்னூலுரையில் அவவரையறறையைப்புகுததுதல் நூற்கருத்துக்கு ஒதத தன்றும். "மாகதேழமடநல்லா யெனறரற்றுஞ சான்றவா, நோகதாகொல நொயயதோர் துச்சிலை - யாகதைகதோ, ரீசறிற கன்னதோர் தோலறினும் வேண்டுமே, காகதை கடிவதோர் கோல்" என்ற நாலடியாரில் உயிாமுதன யொழிவருதலோடு மெயம்முதன்மொழி வருதலோடு பேதமற ஓா என நின் றமை யுணாத, "ஓரிபப்பதாம," "அசசாணி யன்னதோாகோல்," "ஆயிரங காகதைக கோரீகல்," "இருவீறு," "இருவியல்," "இருவாறு," "ஒருவாறு" என இஅனனம் நியதியின்றிசசான்ோர்செய்யுள்களிலும் உரைநடைகளிலும் உற்றுள்ளனை அளவிறந்தன காணக.

(இ ள்.) மூன்றன் - (இறுதி உயிரமைய கெட்டு நின்ற) மூன்று என் னும் எணணினது, உறுப்பு - னகரமெயபானது, அழிவும - கெடுதலும, வந் ததும - (வருமொழிமுதலில) வந்த மெபயாகத திரிதலும, ஆகும— (எற்பு உழி) - எற்குமிடதது; (எ - று.)

'ஏற்புழி' எனறதனால் - முதல்குறுகுதல் மெய்வருமிடதது என்றும, அவ்விடதது னகரமெய் வருமெபயயாகத திரியுமெனறும;னகரமெய்கெடுதல் உயிவருமிடதது எனறும, அவ்விடதது முதல்குறுகாது எனறும கொளக.

(உ - ம.) மூன்று + ஆயிரம=மூவாயிரய } உயிவரமுதல்குறுகாமல ஈறறயிர்
+ உலகு =மூவுலகு } மெயயுமனகரமெயயும கெட்டன.

மூனறு + கலம =முகுகலம } மெய்வர முதலகுறகி ஈற்றயிர
+ நூறு =முநூறு } மெய கெட்டு னகரமெய வநது
+ வட்டி =மூவவட்டி } மெயயாகத திரிநதது

இனனும, 'ஏற்புழி' என்றதனால - வகரம வருமிடதது மூவ்வழி என முடிதலே யன்றி, மூவுழி என முதலகுறுகாமல னகரமெயகெட்டு முடிக லும;யகரம வருமிடதது மூவ்யானை என னகரமெய் வகரமெயயாகத திரிது முடிதலும கொளக (கo)

['நான்கு' என்பதற்குச் சிறப்புவிதி]

† கஉக நான்கன் மெயமெய லறவா குமமம.

(இ - ள்.) நானகன (இறுதி உயிரமெய கெட்டுநின்ற) நான்குஎன்னும எணணினது, மெய - னகரமெய, ல ற ஆகும - லகரமெயயாகவும றகரமெய யாகவும திரியும. (ஏறபு உழி - ஏறகுமிடதது); (எ - று.)

'ஏற்புழி'எனறதனால - னகரமெய லகரமாகததிரிவது உயிரும இடை யினமும வருமிடதது எனறும, றகரமாகததிரிவது வலலினம வருமிடதது என்றும, மெலலினம வருமிடதது திரியாது என்றும் கொளக.

(உ - ம)நான்கு + ஆயிரம=நாலாயிரம } உயிரும இடையினமும வர ஈறு
+ வகை =நால்வகை } கெட்டு னகரம லகரமாயிறறு.
நான்கு + கவி =நாற்கவி } வலிவர ஈறுகெட்டு னகரம
+ பால் =நாறபால் } றகரமாயிறறு.
நான்கு + மணி =நானமணி } மெலிவர ஈறுகெட்டு னகரம்
+ நாழி =நாலுழி } திரியாது னினறது.

இனனும் 'ஏற்புழி' எனறதனால - மூவினமெயகளும வருமிடத்து நாலு குதிரை,நாலுகால,நாலுவழி என ஈறுகெட்டு னகரம் லகரமாய் உகரம பெறறுவருதலும கொள்க.

நான்மணி, நாலுழி என்றவறறில் னால்என்றும பிரிகலாம. (கக)

['ஐந்து' என்பதற்குச் சிறப்புவிதி.]

† கஉஉ ஐந்தெனற நாமெபாது பினபுள் தெடுக்.

(இ - ள்) ஐந்தன் - (இறுதிஉயிாமெய கெடடு நின்ற) ஐந்து என்னும் எணணினது, ஒற்று - நகரமெயயானது, அடைவதுமம (வருமொழிமுதலில வருகிற மெயயாகத திரிதலுமம, இனமும - அகறகு இனமாகத திரிதலும, கேடும் - கெடுதலுமாம· (எற்பு உழி)-எறகுமிடதது; (எ - று.)

'ஏற்புழி'எனறதனால - நகரமெய வருமெய்யாகத திரிவது மெல்லினம வருமிடதது எனறும,இனமாகததிரிவது வல்லினம் வருமிடதது என்றும, கெடுவது உயிரும இடையினமும வருமிடதது எனறும கொளக.

(உ - ம)ஐநது + மூனறு =ஐமமூனறு—நகரம வருமெயயாகத திரிந்தது.
ஐந்து + பால =ஐமபால் —வருமெமுழுதது.கு இனமாயிறறு.

ஐந்து + ஆயிரம்=ஐயாயிரம
+ வகை =ஐவகை
} நகரமெய் கெட்டது.

'அடைவதுமம இனமும' என்றமையின, அநத்தாபத்தியால் ஐந்நூறு, ஐந்தொழில் என நகர தகாரஙகள வருமிடத்து நகரமெய இயலபாய நிற்கும.

['எட்டு' என்பதறகுச் சிறப்புவிதி]

† கஉஊ. எட்ட னுடமபு ணவவாகு மெனப.

(இ - ள்) எட்டன் (இறுதி உயிாமெய கெட்டு நினற) எட்டு எனனும் எணணினது, உடமபு - டகரமெயயானது, ண ஆகும - (நாறகணனும வர) ணகரமெய்யாகத திரியும, என்ப - என்று சொல்வா (புலவா); (எ - று.)

(உ - ம்.) எடடு + ஆயிரம=எணணாயிரம | எட்டு + நாழி=எணணாழி
+ சழஞசு=எணகழஞசு | + வகை = எணவகை.

[தொண்ணூறு, தொளளாயிரம்.]

† கஉஎ. ஒன்பா லெடுபத்து நூறு மொனறின்
முன்னதி னேனைய மூரணி யொவவொடு
தகர நிறீஇப் பஃ தகறறி னவவை
நிரலே ணளவாத திரிபபது நெறியே.

(இ - ள.) ஒனபாலெடு - ஒன்பஃதுடனே, பதது-பதது என்பதும், நூறும்-நூறு என்பதும, ஒனறின்-(வருமொழியாகவநது)புணருமாயின்,—முன்னதின் எனைய - முன்னதாகிய நிலைமொழி தவிர மற்றை வருமொழிக ளாகிய பதனையும நூற்றையும, மூரணி (மூனறையே நூறெனனவும ஆயிர மெனவும) திரிதது,—ஒவ்வொடு - (நிலைமொழிமுதலிலுள்ள) ஒகரவுயிரோடு, தகரம - தகரமெய்யை நிறீஇ (அகறகு ஆகாரமாக முன்)நிறுதது,—பஃது - (அநநிலைமொழியிறுதியி லுளள) பஃதை. அகறறி - கெடுதது,—னவ்வை - (அயலில்நினற) ணகரமெயயை, நிரலே முறையே. ண ள ஆ - (பதின் திரிபாகிய நூறறின் புணாசசிகரு) ணகர மெயயாகவும (நூறறின்திரிபாகிய ஆயிரதின புணாசசிகரு) ளகரமெயயாகவும, திரிபபது - திரிததுக்கொள் வது,—நெறி முறைமையாம; (எ - று.)—மூரணுதல்-ஓரிலக்கம் மேலேற்றி மாற்றுதல.

('முன்னதின்' எனபதிலுளள 'இன' உருபு-ஐந்தாம வேற்றுமைதீகப் பொருளதாய. 'ஏனைய' என்னும இடைசசொல்லடியாகத்தோனறிய குறிபபு வினையாலணையும பெயரைக கொன்டது. இனி, முனனதின - முன்னதா கிய பதத்திறலே, ஏனைய முரணி - மற்றை வருமொழியாகிய பதத்தையுமறற றையும பெருகுமாற்றால நூவிறனவும ஆயிரமெனவுந திரிதது என்ற உரைபபாரு முளா, இபபொருளதது, 'இன்' உருபு-எதுபபொருளது. இனி, இதற்கு மற்று ஓர உரை வருமாறு —முன்னதின் - நிலைமொழியாகிய ஒன் பஃது என்பதனைப் போல, ஏனைய முரணி - வருமொழியாகிய பதத்தையும நூற்றையும முறைமையே திரிதது என்று பொருள; அதாவது —எட்டையடுதத எணணுகிய ஒனபஃது அலலது ஒன்பது எனபதில லுளள பஃது அல்லது பது என்பது அதறகு அடுதத எணணுகிய பதது எனபதன் விகாரமேயான் றிருத்தலால், அதறகு ஏற்ப, எண்பது என்பதற்கு அடுதததானத்து எணணில் [ஒனபதுபததில] வருமொழியாகிய பதத்தை அதற்கு அடுதததானதது எணணுகிய நூறு என்றும, எணணூறு என்பதற்கு அடுதததானதது எணணில் [ஒன்பது நூறுஎன்பதில்] வருமொழியாகிய நூறு என்பதை அதற்கு அடுதததானதது எணணுகிய ஆயிரம என்றும திரிதது என்றபடி: பதது என் னுந் தானததிறகு வரமாட்டாத குறைவுடைய ஒன்பது எனபது பதுஎன் னும இறுதியைபபெறறதுபோல, நூறு என்னுந தானததிற் குறைந்தநிலையி லிருககின்ற பதது என்பது நூறுஎன்று திரிதலையும, ஆயிரமெனனுந்தானத திற் குறைந்த நிலையி லிருககிற நூறு என்பது ஆயிரம எனறு திரிதலையும பெறு மென்க. இவ்வுரைகளு, 'இன்' உருபு - ஒபபுப்பொருளது)

(உ - ம.) ஒனபஃது + பதது = (க) ஒனபஃதுநூறு, (உ) தொனபஃது நூறு, (ங) தொனநூறு, (ச) தொணநூறு, (ஞ) தொணணூறு.

ஒன்பஃது + நூறு = (க) ஒன்பஃது ஆயிரம, (உ) தொன்பஃது ஆயிரம, (ங) தொன் ஆயிரம, (ச) தொள ஆயிரம, (ஞ) தொள் ளாயிரம; இது, தொளாயிரம எனவும வழஙகுகின்றது

'பஃதகற்றி' என்பதோடு பொருந்த 'ஒன்பஃதோடு' என்னுமல் 'ஒன்பா னெடு' என்றமையால், ஒனபது நின்ற புணரினும இவ்விதியே பெறும.

இப்புணரமொழிகள ஒசரவுயிர ஒனறு ஒழிய மறறவை யெல்லாம விகா ரப்பட்டுககிடந்தமையால மருஉவென்று கொளளாமல, தொல்லாசிரியா முடி த்தவாறே முடிததுக்காட்டிலே மென்பா, 'நேரி' என்று ரைனக. (சுசு)

['ஒன்று' முதலிய எட்டு எண்களின்முன் 'பத்து.']

† ககூடு. முதலிரு நான்கா மெண்முனர்ப பத்தின்
இடையொற் றேக லாய்த மாகல
எனவிரு விதியு மேறகு மெனப

(இ - ள்.) முதல் - முதலிலுளளவையான, இரு நானகு ஆம்எண முனா- எட்டு எணகளின் முன்னும் வருகிற, பததின - பதது என்னுமஎணணினது;

இடை - நடுவில நின்ற, ஒறறு - தகரமெயயானது,—எகல் - கெடுதலும், ஆயதம் ஆகல-ஆயதமாகததிரிதலும, என-என்று, இறுவிதியும-இவவிரணடு விதிகளாயும, எறகும—, என்ப - எனறு சொலவர. (புலவர); (எ - று.)

முத லிருநான்காம எண - ஒன்று முதல் எட்டு ஈறுயின.

ஒன்ற, இரணடு, மூனறு, நான்கு, ஐநது, ஆறு, ஏழு, எடடு, } (உ - ம்.) } + பதது { ஒருபது.ஒருபஃது;இருபது, இருபஃது; மூபபது,மூபபஃது,நாறபது, நாறபஃது; ஐமபது,ஐமபஃது; அறுபது, அறுபஃது; எழுபது,எழுபஃது;எணபது,எணபஃது.

['ஒருபஃது' முதலியவறறுக்குச் சிறபபுவிதி.]

கஙஙஈ. ஒருபஃதாதிமுன் னெனறுமுத லொனபான்
எணணுமனைவயூர் பிறவு மெயதின
ஆயத மழியவாண டாகுந தவ்வே

(இ-ள்) ஒருபஃது ஆதி முன-ஒருபஃது முதலாகிய எட்டு எணகளின முன,—ஒன்று முதல - ஒன்றுமுதலாகிய, ஒனபான எணணும - ஒன்பது எணகளுமெ,—அனைவ - அவவெணகளை, ஊர - ஊர்ந்த. பிறவும - மற்றனவையும்,—எயதின் - வநது புணருமாயின,—ஆய்தம - (நிலமொழியிடையிலே நின்ற) ஆய்தமானது, அழிய - கெட, த - (இயல்பாகிய) தகரம, ஆணடு ஆகும - அவவாயதம தினறவிடதது வரும; (எ - று.

(உ - ம) ஒருபஃது + ஒனறு = ஒருபதனறு—எண

இருபஃது + மூனறுகலம = இருபதது மூனறுகலம—எணணெணணு பிறிது.

மறறனையும இபபடியே. ஐயமொழிததறகு, 'அனையூர பிறவும' என்றார.

'ஆயதமகெடட தகரம் வரும' என்றமையின, அநதாபதது பால ஆயதமிலலாத ஒருபது முதலானவைகளும இவவாறு தகரமபெறுமெ என்க. (சசு)

['பத்து', 'ஒன்பது' என்பவற்றின்முன் மற்றை எண்கள்.]

கஙஙஉ. ஒன்றுமுத லீரைஞ தாயிரங் கோடி
எணணிறை யளவும பிறவிற பத்தின
ஈறறுயிர் மெய்கெடுத் தினனு மிற்றும
ஏறப தேறகு மொன்பது மினைத்தே.

(இ - ள்.) ஒன்று முதல் ஈரைநது - ஒன்று முதலாகிய பதது எணகளும், ஆயிரம - ஆயிரமும, கோடி - கோடியும ஆகிய, எண - எண்ணுப்பெயரும், நிறை - நிறைப்பெயரும், அளவும - அளவுபபெயரும, பிற பிறபெயரும் வினை - (வருமொழியாக) வநது புணருமாயின,—பதநின் - (நிலமொழியாகிய) பதநினது, ஈற உயிமெய - இறுதியிலுளள 'து, எனனும உயிமெய்யை, கெடுதது - போககி, இனனும - இன்சாரியை யாயினும், இற்றும இறறுசசாரியை யாயினுமெ, ஏறபது - (அவ்விடதநிறகுப) பொருநதுவது ஒனறை, ஏற்கும் - ஏற்றுநிற்கும; ஒனபதுமெ - ஒன்பது என்னும நிலமொழியும்,

இனைததே - இதனன்மையதேதயாம் [இவ்விரணடு சாரிையகளில் ஒன்றை எற்று நிற்கும்]; (எ - று.)

(உ - ம்.) பதது + ஒன்று = பதினென்று, பதிற்றென்று.
ஒன்பது + ஆயிரம = ஒன்பதினாயிரம், ஒனபதிற்றாயிரம்.

பதினென்று - உம்மைததொகை. பதிறறென்று - பணபுததொகை. ஒன்பதினாயிம, ஒனபதிற்றாயிரம இரணடும் - பணபுததொகை. உமமைத தொகை - கூட்டலும், பணபுததொகை - பெருககலுமாம்.

'எறபதேறகும' எனறதனால - பதினெனறு பதினாயிரம என இன்சாரி யை உமமைததொகை பணபுததொகை இரணடிலும் எற்றபடி வருதலும, இற்றுசசாரிணை பணபுததொகைகளே வருதலும, ஒன்பதன் ஈற்றுயிர்மெய கெடாமல் நிறறலும, பதாகோடி ஒனபதுகோடி எனப் பொதுவிதிப் படியே முடிதலும் கொள்க. (சஎ)

['பத்து' முன் இரண்டு பன்னிரண்டு.]

ககூ. இரண்டு முன்வரிற் பத்தினீற் றுயிர்மெய்
காந்திட வொற்று னவ்வாகு மென்ப.

(இ - ள.) இரணடு - இரணடு எனபது, முன் வரின-(வருமொழியாக) முன்வருமாயின,—பதினை - பதது எனனும நிலைமொழியினது, ஈறு உயிர் மெய - ஈற்றிலுள்ள 'து' என்னும உயிரமெய், கரந்திட - கெட,—ஒறறு - (நடுவின்ற) தகரமெய, ன ஆகும் - னகரமெயயாகத திரியும, என்ப - எனறு சொலவர்; (எ - று.)—(இஙகு 'என்ப' என்பதை அசையாகக கொளளுதல் பொருததம்; 'எனப' எனபதை அசையென்பர், தொலகாப்பியவுரையிலும. சிவகசிநதாமணியுரையிலும நசசினாரகினியா.)

(உ - ம்) பதது + இரணடு = பன்னிரணடு இவ்வி தி, உம்மைத்தொகைக்கே.

* பதது + நானகு = பனனான்கு. பதது + மூனறு = பன்மூன்று, பத்து + ஒன்று = பனனொனறு எனச சிறுபானமை வருகலையும் இசசூததிரத்தில் அடக்கிககொளக: இனி, அவறறை மரூஉவின்பாற்படுததலும் ஒன்று. (சஅ)

---

* "கொடுதததனன பலிகுத தனனக குமரனென் றறிந்து குன்ற
மெடுதததவன் திநிபன்னுங்கி னிடையுவா வின்ரு கென்று,"
"அட்டமியி லோதிரு லாசானுக் காகாது
சிட்டருககுப் பன்னுந்து தீதாகுங—கெட்டவுவா
விதனைககு நாசமாம வெய்ய பிரதமைபிற்
பிதறரும் பேசாரா பிழை" எனவும,
"பாயிர நான்கில் லறமிருபான் பன்னுன்றே
தூய துறவறம" எனவும்,
"அருக்கர் பன்னெருவரு மகன்ரூரா" எனவும் காணக.

['ஒன்று' முதலியன தன்முன் தான்வருதல்]

† கஙஙக. ஒன்ப தொழித்தவெண ணென்பது மிரட்டின்
முன்னதின் முனனல வோட வுயிர்வரின்
வவ்வு மெய்வரின் வந்தது மிகலநெறி.

(இ - ள்.) ஒன்பது ஒழிதத - ஒன்பது என்கின்ற எண் ஒனறனையும் ஒழிதது நின்ற, எண ஒனபதும் - (ஒனறு முதல் பதது ஈறுகிய) ஒன்பது எணகளும், இரட்டின் - இரட்டிதது [தனககுமுன்னே தான] வநதால,— முன்னதின - நிலைமொழியினது, முன அல - முதலெழுதது அலலாதனவக ளெலலாம, ஓட - கெட [முதலெழுதது ஒன்றுமாதது மாதரமே நிற்க],—உயி ரின் - வருமொழி உயிர்முதல்மொழியாயின், வவ்வும - வகரமெயயும,— மெய் வரின் - வருமொழி மெயயமுதலமொழியாயின், வந்ததும - வந்த மெய்யும், மிகல் - மிகுதல, நெறி - முறைமையாம; (எ - று.)

(உ-ம்.) ஒவ்வொன்று, இவ்விரணடு, மும்மூன்று, நந்நான்கு, ஐவைந்து, அவ்வாறு, எவ்வேழு, எவ்வெடடு. பப்பதது.

'நெறி' என்ற மிகையால்-நன்நான்கு என நானகு குறுகுதலும ஒரோ வொன்று, ஒனபதனறு என இவ்வாறு வருதலும்; வேறு + வேறு = வெவ் வேறு, பாதி + பாதி = பப்பாதி எனப் பிறபெயாகள் இரட்டிகுமபோது இவவாறு விகாரமடைதலும்; இன்னும குற்றியலுகரபுணரசசி விதியுட் கூறுதலை உளவாயின் அவையும கொளக. இவற்றில வெவ்வேறு, பப்பாதி என்பவை மரூஉ மொழியுமாம. (சஙக)

ஊகார வீற்றுச் சிறப்புவிதி.

[பூவின்முன் வல்லினம்.]

† உoo. பூபபெயா முனனின மென்மையுந தோன்றுமை

(இ - ள.) பூ பெயா முன - பூ என்னும் பெயாசசொலலின முன், இனம் மென்மையும தோன்றும - (வருகிற வல்லினம பொதுவிதியால மிகு தலே யல்லாமல) அவறறிறகு இனமாகிய மெல்லினமும மிகும; (எ - று)

(உ - ம்) பூ + கொடி = பூங்கொடி, பூஞ்சோலை, பூந்தடம, பூம்பொழில.

இவற்றுள் - பூ என்பது மலராயின், பூவையுடைய கொடி என இரண டாம்வேற்றுமை உருபும் பயனும் உடனதொகக தொகையும்; அழகாயின், பூ வாகிய கொடி எனப் பணபுததொகையுமாம். (ரo)

ஏகார ஓகார வீற்றுச் சிறப்புவிதி.

[இடைச்சொல் ஏ, ஓ முன் வலி.]

‡ உoக. இடைச்சொல் ஏ ஓ முன்வரி னியலுமே.

---

* 'புணரும்' என்றும் பிரதிபேதமம.

(இ - ள்.) இடைசசொல் - இடைசசொற்களாகிய, ஏ ஓ முன் - ஏ ஓ என்பவற்றின் முன் வரின - (வல்லினம) வந்தால், இயல்பே - (பொதுவிதி யால மிகாமல) இயல்பேயாகும்; (எ - று.)

(உ - ம.) அவனே + கண்டான்=அவனேகண்டான், அவனேகண்டான்.

விஞபபொருளில் வரும ஏகார ஓகாரஙகளின் முன் வலி இயல்பாதல் கீழ் "ாறறியாவிஞ" என்னுஞ் சூதிராதிறற கூறபபட்டதனால், இவ்விதி மற் றைறப்பொருளகளில் வருமிடதது எனக கொள்க. (நிக)

ஐகாரவீற்றுச் சிறப்புவிதி.

[ஐகாரத்தின் முன் மெய]

உ02. வேறறுமை யாயி னேகா னிறுமொழி
ாறறழி வோடு மம் மேறற்பவு முளவே.

(இ - ள.) ஐகான இறு மொழி - ஐகாரவீறறுச சொற்கள், வேறறுமை ஆயின - வேறறுமைபபுணாசசியில வருமாயின, ாறு அழிவோடும்-ாற்று ஐகா ரம கெடுதலுடனே, அம - 'அம்' சாரியை, ஏற்பவும - பெறறு முடிவன வும், உள சிலவுளன; (எ - று.)

'அழிவோடும்' எனற உமமையால், அழியாமையோடு அம் ஏற்பவும உள என்க. வருமொழுதைச சொலலாமையால, ாறகணதது ஏறபன கொள்க.

(உ - ம்.) தாழை + பூ = தாழம்பூ
எலுமிசசை + மரம = எலுமிசசமரம
ஆவிரை + வேர = ஆவிரமவேர
} ஐ அழிவோடு அம ஏறறன.

புன்னை + கானல் = புன்னையங்கானல்
முல்லை + தொடை = முலலைபபந்தொடை
} ஐ அழியாமையோடு அம ஏற்றன.

'ஏற்பவுள' எனறதனால, முல்லை + புறவு = முல்லைபபுறவு, கொல்லை = சாரல = கொல்லைசசாரல் எனப் பொதுவிதிபெற்றவருதலும கொள்க. (நிஉ)

['பனை' என்பதற்குச் சிறபபுவிதி]

உ0ங. பனைமுன கொடிவரின் மிகலுமவலிவரின்
ஐபோ யம்முந் திரள்வரி னுறழ்வும்
அட்டுறி னேகெட்டங் நீள்வுமாம் வேற்றுமை.

(இ - ள்.) (க) பனை முன் - பனை என்னும பெயரின் முன், கொடி வரின் - கொடி எனனும பெயரா வருமாயின, மிகலும - (வரத ககரம) மிகுதலும, — (உ)வலி வரின க ச த பகஙள வருமாயின, ஐ போய-(நிலைமொழியீற்று) ஐகா ரம் கெட்டு, அம்முமம - 'அம்' சாரிய பெறுதலும,—(ங)திரள் வரின்-திரள் எனனும பெயரா வருமாயின், உறழ்வும - (வந்த தகரம மிகுந்தும ஐ போய் 'அம்'சாரியைபெறறும) விகறபிதலும,—(ச) அட்டு உறின் - அட்டு என்னும பெயரா வருமாயின், ஐ கெட்டு - (நிலைமொழியீற்று) ஐகாரம் கெட்டு, அகீள் வும் - (வருமொழிமுதல) அகரம ஆகாரமாதலும,—ஆம - ஆகும:—வேற்று மை - வேறறுமைப்புணர்சசியில்; (எ - று.)

(உ - ம்.) (க) பனை + கொடி = பனைககொடி—மிகக்கது.

(உ) பனை + காய் = பனங்காய —ஐ கெட்டு 'அம், பெற்றது.

(ங) பனை + நிரள் = பனைநிரள, பனநிரள்—உறழ்ந்தது.

(ச) பனை + அட்டு = பனட்டு—ஐ கெட்டு அ நீணடது. (நங)

உயிர்ற்றுப்புணரியல் முற்றிற்று.

ச. மெய்யீற்றுப்புணரியல்.

மெய்யெழுத்துக்களை இறுதியிலுடைய நிலமொழிகளோடு உயிர்முதல் மொழியும் மெய்ம்முதல்மொழியு மாகிய வருமொழிகள புணரும விதத்தைச சொல்லும இயல்

மெய்யீற்றின் முன் உயிர்.

[பொதுவிதி.]

‡ உ0ச. உடல்மே லுயிரவர தொன்றுவ தியலபே.

(இ - ள) உடல் மேல்-(நிலமொழியின் இறுதியில்நின்ற) மெய்யெழுத்தின்மேல் உயிர - (வருமொழிமுதலிலுள்ள) உயிரெழுத்து, வர - வந்து ஒன்றுவது - வந்து கூடிநிற்பது,—இயல்பே-இயல்புபுணரசியேயாம்; (எ - று) *

(உ - ம.) புகழ் + அழகிது =புகழழகிது —அலவழி.

வேல் + எறிந்தான் =வேலெறிந்தான்—வேற்றுமை (க)

[தனிக்குறில்முன் மெயக்குச் சிறப்புவிதி.]

‡ உ0ரு. தனிக்குறில முனைனெற றுயிரவரி னிரடடுமெ.

(இ - ள்.) தனி குறில் முன - தனித்த குறிலெழுத்தை யடுத்து நின்ற, ஒற்று - மெய,—உயிர் வரின் - (வருமொழிமுதலில) உயிர வந்தால், இரட்டுமெ - இரட்டித்ததுநிற்கும்; (எ - று)

(உ - ம்.) மண + அழகிது =மண்ணழகிது —அல்வழி.

பொன் + அணி =பொன்னணி—வேற்றுமை (உ)

மெய்யீற்றின் முன் மெய்.

[யகரமொழிந்த மெயகளின் முன் யகரம்.]

‡ உ0சூ. தன்னெழி லெபமமுன் யவவரி னிகரம
தனனு மென்று துணிநரு முளரே.

(இ - ள.) தன ஒழி - தன்னை [யகரத்தை] ஒழித்த, மெய முன் - (மொழிக்கு இறுதியில் வரும் ஞ ண ந ம ன ர ல வ ழ ள என்னும பத்து) மெய்களின் முன்னும், ய வரின் - (வருமொழிமுதலில) யகரம் வந்தால், இகரம் தன்னும் - இகரம (இடையில் வந்து) சேரும, என்று—, துணிநரும் - (அருமையாகக) கொள்பவர்களும, உளர - (சிலர்) உண்டு; (எ - று)

---

* 'உடல்மேல் உயிரவருது ஒன்றுதல் உலகத்து முறைமை யெனினுமாம்' என்பது, பழையவுரை.

(உ - ம்.) வேள் + யாவன = வேளியாவன் — அலவழி.
மண் + யாப்பு = மணியாப்பு — வேற்றுமை

'துணிதரும்' என்ற உம்மையால் வேளாயாவன், மணியாது எனப் பொதுவிதி * பெறுமென்பதாம் பலருளரென்க (௩)

[சில ஈற்று முதனிலைத்தொழிற்பெயர்கும் ஏவற்கும் சிறப்புவிதி]

உ0ள. ஞணநமலவளன வொற்றிறு தொழிற்பெயர்
§ ஏவல் வினைகளி யவ்வல மெய்வரின்
உவ்வுறு மேவ லுற்றுசில சிலவழி.

(இ - ள்.) (க) ஞணநமலவளன - ஞ ண ந ம ல வ ள ன எனகிற, ஒற்று (எட்டு) மெய்களையும், இற - இறுதியாகவுடைய, தொழிற்பெயர் - (முதனிலைத) தொழிற்பெயர்களும, ஏவல் வினை - ஏவலொருமை வினைகளும் ஆகிய இவற்றின முன், ய அல மெய - யகரதனை ஒழிந்த (மொழிக்குமுதலில வருமக சத பஞ்சமவ என்னும எட்டு) மெய்களும, வரின - (ஒரு மொழி முதலில, வருமாயின, நனி - பெரும்பாலும, உ உற்றம - உகரச்சாரியை (சிலமொழியீற்றில) பொருந்தும;—(உ) சில ஏவல் - சில ஏவல்வினைகள, சில வழி சில இடங்களில்மேல, உற்று - (அவ்வுகரச்சாரியைபை) பொருந்தாவாம; (எ - று)

இவ்விதி - 'தொழிற்பெயர்', 'ஏவல்வினை' என்றது - பகுதிமாத்திரமே கின்று அதனதப்பொருளை உணர்த்துகின்ற முதனிலைத் தொழிற்பெயர்களையும, ஒருமையேவல்களையும

(க) அல்வழி.	(உதாரணம்)	வேற்றுமை.
உரிஞ + கடிது	= உரிஞுகடிது	+ கடுமை = உரிஞுகடுமை
உண + சிறிது	= உணணுசிறிது	+ சிறுமை = உணணுசிறுமை
பொருந + தீது	= பொருநுதீது	+ தீமை = பொருநுதீமை
திரும + பெரிது	= திருமுபெரிது	+ பெருமை = திருமுபெருமை
வெல + ஞாணறது	= வெலலுஞாணறது	+ ஞாறசி = வெலலுஞாறசி
வவ் + நீண்டது	= வவ்வுநீண்டது	+ நீட்சி = வவ்வுநீட்சி
துள + மாண்டது	= துள்ளுமாண்டது	+ மாட்சி = துளளுமாட்சி
தின் + வலிது	= தினனுவலிது	+ வலிம்மை = தின்னுவலிமை

என இருவழியிலும் முதனிலைத்தொழிற்பெயர்கள உகரம் பெற்றன.

உரிஞ + கொறற	= உரிஞுகொறற
உண + சாதாதா	= உணணுசாதாதா
பொருந் + தேவா	= பொருநுதேவா
திரும + பூதா	= திருமுபூதா
வெல + ஞெளளா	= வெல்லுஞெளளா
வவ் + நாகா	= வவ்வுநாகா
துள் + மனிதா	= துளளுமனிதா
தின் + வளவா	= தினனுவளவா

என ஏவல்வினைகள் உகரம்பெற்றன.

(உ) உகரச்சாரியை பெறாதும பெரும்பாலும் வரும ஏவல்வினைகள் ணனலள எனனும நான்கு ஈறறனவுமாய (உ - ம) உணகொறற, தினசாதாதா;

---

* கருஅ - ஆஞ் சூத்திரம். § 'ஏவலவினைமுன்னும்' என்ற பாடம் சிறக்கும.

வெல்பூதா, துள்வளவா என உகரம பெறுமல வந்தன. ஞ ந ம வ என்னும் நான்கு ரறும, உகரமபெறறே வரும்.

சிறுபானமை உணனு, தின்னு என வருமொழிநோகாமலஉகரமபெறுதலும, வாருசாதகா வாழுவளவா எனப் பிற ரறுகள் உகரமபெறுதலும் உள எனவெண்பா, 'நனி' எனறா.

கீழ் 'யவ்வரி னிகரந் துன்னும' என்றதனல், யகரதனை இஙகு விலகினா.()

[நகரவீற்றுத் தொழிற்பெயர்க்குச சிறப்புவிதி.]

உ0உ. நவவிறு தொழிறபெயாக கவவுமாம வேறறுமை.

(இ - ள) ந இறு தொழிறபெயாக்கு - நகரதனைஇறுதியாகவுடையமுத னிலைத தொழிற்பெயர்கு,—வேறறுமை வேறறுமையில்,—அவ்வும் ஆம - (உகரசசாரியையேயனறி) அகரசசாரியையும் பொருந்தும; (எ - று.)

(உ - ம.) பொருந + கடுமை = பொருநக்கடுமை
+ நனமை = பொருநநன்மை
+ வனமை = பொருநவன்மை
} வேறறுமையில அகரசசாரியை பெற்றது.

(பொருநுதல-ஒருவர் மறறொருவரபோலவேடமகொளளுத பொருநரது தொழி லாதலால், ஒதனலென்னும பொருளது; பொருநா - கூதனா.) (ந)

ணகர னகர வீறு.

[ணகர னகர வீறறின் இயல்பும் திரிபும்.]

‡ உ0ங. ணன வலலினம் வரட் டறவும் பிறவரின்
இயலபு மாகும வேறறுமைமகு அலவழிக்கு
அனைத்துமெய் வரினு மியலபா குமமே.

(இ - ள்.) (க) ண ன-ணகர னகரஙகள, வேற்றுமைமகு - வேற்றுமைப் புணர்சசியில், வல்லினம் வர - (வருமொழிமுதலில) வலலினம வநதால், ட ற உம-(முறையே) டகரமாகவும றகரமாகவும, பிற வரின் - மெலலினமும் இடையினமும வநதால், இயலபும - இயல்பாகவும, ஆகும—;—(உ) அல் வழிகு - அல்வழிபபுணரசசியில, அனைதது மெய வரினும - மூன்றினமெய் களும வநதாலும, இயல்பு ஆகும - இயல்பேயாம; (எ - று.)—'வேற்றுமை க்கு', 'அலவழிகு' எனபன - உருபுமயககம.

(உ-ம.)(க)கண + களிறு = கட்களிறு
பொன் + தகடு = பொற்றகடு
} வேற்றுமையில ணனவல்லி னம வரட் டற ஆயின.

மண
பொன
} + மாட்சி = மண்மாடசி, பொன்மாட்சி
வன்மை = மண்வன்மை, பொன்வனமை
} வேறறுமையில் பிற வர இயல்பாயின.

(உ)
மண
பொன்
} + பெரிது = மண்பெரிது, பொன்பெரிது
மானடது = மண்மானடது, பொன்மானடது
யாது = மண்யாது, பொன்யாது
} அல்வழியில பலவும வர இயலபாயின.

ஒப்பிலபுழுடித்தல் என்னும உத்தியால், னகரதனையும் உடன்கூறினா; பின்னேகூட்டிசசொலலப்படும் எழுதது மிவ்வுதாரணையேகொள்க.

[ணகர னகர வீறற்றின் கேடு]

I உகo. குறிலணை வினலா ணனகளை வந்த
நகரந திரிந்துழி நணனுவ் ரேகடே.

(இ - ள.) குறில அணைவு இலலா - (தனிக) குற்றெழுத்தைச சாராமல் ஒருமொழி தொடாமொழிகளைச சாந்துளள, ணனக்ள - ணகர னகரமெய ளானனை, —வந்த - (வருமொழிகசு முதலாக) வந்த, நகரம—, திரிந்த உழி - திரிந்தவிடதது, கேடு - தாம கெடுதலை, நணனுவம - பொருந்தும, (எ - று) நகரம திரிதல,* "னலழுன றனவும" எனனுஞ சூதிரதாற கூறபபடும.

அலவழி வேறறுமை.

(உ-ம.) தூண்ண + நனறு—தூணனறு | + நனமை—தூணமை
பசுமண்ண + நன்று—பசுமணனறு | + நனமை—பசுமணமை
வலியன் + நன்று—வலியனன்று | + நனமை—வலியனமை
கோள் + நல்லன—கோனலலன் | + நனமை—கோனன்மை (எ)

[சில ணகரவீற்றுப் பெயர்க்குச் சிறப்புவிதி]

உசக. சாதி குழுஉப பரண கவண்பெய ரிறுதி
இயல்பாம் வேற்றுமைக் குணவெண் சாண்பிற
டவவா கலுமா மல்வழி யுமமே

(இ - ள்) (க) சாதி - சாதிபறறிவருமபெயாகட்டும, குழுஉ - கூட்டம் பற்றிவருமபெயர்கட்டும, பரண கவண பெயா-பரண கவண என்னுமபெயா கட்டும, இறுதி - ாறறிலுள்ள ணகரமானது, வேறறுமைகசு - வேற்றுமைப் புணாசசியிலும, இயலபு ஆம - (வலலினம வாதால) இயல்பாகும:—(உ) உணவு எண-உணவிற்குறிய (எள எனனுமபொருளையுடைய) எண என்னும் பெயாக்கும, சாண - சாண என்னும் (நீட்டலளவைப) பெயாகசும, (ாற்று ணகரமானது), அல்வழியும - அல்வழிப்புணாசசியிலும, ட ஆகலும ஆம - (வலலினம வாதால்) டகரமாகத திரிதலையும் பொருந்தும; (எ - று)

(உ - ம.) (க) பாண + தொழில்=பாணடொழில் -சாதிப்பெயர் } வேறறுமை
அமண + சேரி =அமணசேரி -குழுஉபபெயா } யிலும இய
பரண் + கால =பரணகால -பரணபெயா } வ்பாயின.
கவண + கடுமை =கவணகடுமை-கவணபெயர் }

(உ) எண + பெரிது =எட்பெரிது—எணபெயா } அல்வழியிலும
சாண் + கோல் =சாட்கோல —சாணபெயர் } திரிதலன.

'டவ்வாகலுமாம்' எனற உம்மையால், எண் + கடிது—எண்கடிது, சாண் + கோல்—சாணகோல் என இயல்பாதலை சிறப்பா மென்க.

'பிற' எனற மிகையால் - வேற்றுமையில் பாண + குடி=பாணகுடி, அமண + சேரி=அமணசசேரி எனச சாதி குழுஉப் பெயர்கள அகரசசாரியை பெறுதலும், அட்டோண + தூணி=அட்டோணதூணி எனச சிறபான்மை பிற பெயரிறுதி இயல்பாதலும; மண + குடம=மண்குடம, மட்குடம என விகற்

* இவ்வியலின் உசு - ஆஞ் சூதிரம.

பிதலுவருதலும; இருவழியிலும இனலும ணகரமெயயீறறுள் அடஙகாதவை உணடாயின அவையும கொளக. (அ)

[ணகரவீற்றுச் சாதிபபெயராக்குச் சிறப்புவிதி.]

உகஉ. னஃகான கிளபபெய ரியலபு மஃகான
அடைவு பாகுப வேவற்றுமைபப பொருட்கே.

(இ - ள.) னஃகான் கிளை பெயர - ணகரததை இறுதியிலுடைய சாதிப்பெயர,—இயலபும - வலலினம வர ாறுதிரியாமல) இயல்பாதலும, அஃகான அடைவும-அகரசசாரியையைப பெறுதலும, வேறறுமைப் பொருட்கு - வேறறுமைப புணரசசியில், ஆகும—; (எ - று.)

(உ - ம) எயின + குடி =எயினகுடி, எயினகுடி
சேரி=எயினசேரி எயினசேரி,

பொருட்கே' என்ற மிகையால - எயின +மரபு=எயினமரபு எயின் + வாழ்வு=எயினவாழ்வு எயின் + ஆணி=எயினவாணி என மற்றைக கணஙகள வரினும அகரசசாரியை பெறுதலுட; எயின + பிளளை=எயினப் பிள்ளை, எயின் + டனனன=எயினமனனன் என இலவழியில அகரசசாரியை பெறுதலும கொளக. (ஈ)

['மீன் என்னும் மொழிகுக் சிறபபுவிதி.]

உகஊ. மீன்றவ வொடுபொ ருஉம் வேறறுமை வழியே.

(இ - ள) மீன் - மீன என்னும பெயரின இறதியிலுளள னகரம,—வேற்றுமை வழி - வேறறுமைப்புணரசசியில் (வல்லெழுதது வந்தால), றவ் வொடு - றகரததோடு, பொரூஉம - விகற்பிதது நிறகும; (எ - று)—னகரம றகரமாக திரிக்தும திரியாமலும வரு மெனறபடி

(உ - ம) மீன் + கண =மீற்கண, மீனகண } விகற்பிதது
சேவி=மீற்சேவி, மீன்சேவி } வாதது (ஊ)

['தேன்' என்னும் மொழிக்குச் சிறப்புவிதி.]

† உகஎ தேனமொழி மெயவரி னியலபுமெ னெனமை
மேவி னிறுதி யழிவும வலிவரின
ாறுபோய வலிமெலி மிகலுபா மிருவழி

(இ - ள.) (க) தேன் மொழி - தேன் எனனுஞ் சொல், மெய் வரின - (மூன்றின) மெயகளும (வருமொழிமுதலில்) வாதால், இயலபும - (இறதியி லுளள னகரமெய) இயல்பாதலும,—(உ) மென்மை மேவின - மெலலினம் வந்தால், இறதி அழிவும - அவ்விறுதி னகரமெய் (இயல்பாதலே யன்றி) கெடதலும,—(ஊ) வலி வரின - வல்லினம வந்தால், ாறு போய் - அவ்வீற்று னகரமெய (இயலபாதலேயன்றி) கெட, லி மெலி மிகலும-(வந்த) வல்லி னமாவது (அதறகு இனமான) மெல்லினமாவது மிகுதலும், ஆம - ஆகும, இரு வழி - வேற்றுமை அல்வழி இரணடிலும்; (எ - று.)

அல்வழி (உ - ம்.)	வேற்றுமை.
(க) தென + கடிது = தென்கடிது மாண்டது = தென்மாண்டது யாது = தென்யாது	+ செயமை = தென்செம்மை மாட்சி = தென்மாட்சி யாபபு = தென்யாப்பு. } இயல்பும்
(உ) தென + மொழி = தென்மொழி = தேமொழி	+ மலர் = தென்மலர் = தேமலர் } இயல்பும், அழிவும்
(ங ஞ ன் + குழமபு = தென்குழம்பு = தெங்குழமபு = தெஞ்குழமபு	+ குடம = தென்குடம் = தெங்குடம் = தெஞ்குடம் } இயல்பும், வலிமிகலும், மெலிமிகலும்.

['எகின்' என்பதற்குச் சிறப்புவிதி.]

உகரு. மரமல் லெகின்மொழி யியலபும் அகரம்
மருவ வலிமெலி மிகலு மாகும.

(இ - ள.) (க) மரம அல் - மரததின் பெய ரல்லாத, எகின் மொழி - (அண்ணப்பறவையின பெயராகிய) எகின என்னுஞ சொல், இயல்பும - (அல்வழியில இயலபாதலேயன்றி வேறறுமைப்புணரசசியிலும் வல்லினம் வர இறுதி னகரம) இயலபாதலும;—(உ) அகரம மருவ - (இருவழியிலும்) அகரசசாரினைய பொருநத, வலி மெலி மிகலும - வலலெழுதாவது (அதறகு இனமான) மெலலெழுதாவது மிகுதலும, ஆகும—: (எ - று.)

(உ - ம.) (க) எகின் + சிறை = எகின்சிறை } வேறறுமையில் வலிவர இயல்பாயிறற.
தலை = எகின்றலை }

(உ) எகின + புள = எகினப்புள } அல்வழியில அகரம்வர வலி மெலி மிகன.
= எகினம்புள }

எகின் + கால் = எகினக்கால் } வேறறுமையில் அகரம்வர வலி மெலி மிகன.
= எகினங்கால் }

அகரமவருதறகு, வருமெழுதனைதச சொலலாமையால், நாறகணமும் கொள்க.

(உ - ம.) எகின் + மாட்சி = எகினமாடசி, எகினவாழ்கை, எகினவழகு

['குயின்' 'ஊன்' என்னுஞ்சொறகளுக்குச் சிறப்புவிதி.]

உகசு. குயினூன வேறறுமைக் கண்ணு மியலபே.

(இ - ள.) குயின - குயின் என்னும பெயரும, ஊன - ஊன் என்னும பெயரும,—வேறறுமைகணணுமை - வேற்றுமைப்புணரசசியிலும, இயல்பே - (இறுதி னகரம) இயலபேயாகும; (எ - று.)—(குயின்-மேகம. ஊன் - தசை)

(உதாரணம.)

குயின் + கடுமை = குயின்கடுமை | ஊன் + தீமை = ஊன்றீமை
சிறுமை = குயின்சிறுமை | பெருமை = ஊன்பெருமை.

['மின்' முதலிய நான்கிற்குச் சிறப்புவிதி.]

உகஎ. மின்பின் பனகன் தொழிற்பெய ரினைய
கன்னவ வேறறு மென்மையோ டுறழும.

(இ - ள்.) (க) மின பின் பன் கன - மின் முதலிய நானகு சொறகளும், தொழிறபெயரா அனைய - * முதனிலைதொழிறபெயராபோல யகரமலலாத மெயகள வருதால உடரசசாரிலய பொருநதும;—(உ) கன - (இவறறுள கன என்னுஞ சொல, அ ஈறறு - (வலலினமவருதால) உகரசசாரிலயலடயேயனறி அகரசசாரிலயயையும பெறறு மெனலமயோடு உறழும - மெலலெழுத தோடு விகறபிககும[வருகிற வல்லெழுததாவது அதறகு இனமான மெல லெழுததாவது மிகடபெறும]; (எ - று.)—(பன் - ஓபுல், கன - சிறுதராசு தட்டு.)

(க) அல்வழி. (உ - ம) வேற்றுலம.

மின், பின், பன், கன + நடி து = மின்னுகடி து; + நனை = மின்னுநனை; + வலி து = மினனுவலி து | + நன்லம = மினனுநனலம; + வன்லம = மின்னுவனலம

என இருவழியிலும் தொழிறபெயராபோல உகரம் பெற்றன.

(உ) கன் + தட்டு = கன்னத்தட்டு = கனனந்தட்டு } அல்வழியில் அகரம்பெற்று உரழ்நதது.

கன் + தூக்கு = கன்னத்தூககு = கனனந்தூககு } வேறறுலமயில் அகரம் பெறறு உறழநதது. (கச)

['தன்' 'என்' நின்' என்பவற்நிறகுச் சிறப்புவிதி]

± உகஅ. தன்னென் னெனபவற றீறறுனவ வனலமயோடு உறழுலம நின்னீ றியலபா முறலவ.

(இ - ள.) (க) தன என எனபவற்று - (தான யான் எனபவறறின் விகாரமாகிய தன் என எனனும் மொழிகளினுடைய, ஈறறு ன - இறுதியி லுளள னகரமெய்யானது, வன்லமயோடு உறழும - (வல்லினமவருதால்) தனககு இனவல்லெழுததாகிய றகரமாகத திரிநதும திரியாது இயல்பாகியும் விகறபிககும;—(உ) நின் ஈறறு - (நீ என்பதன் விகாரமாகிய) நின் என்னும மொழியினது இறுதியிலுள்ள னகரமெய்யானது, இயல்பு ஆம் - (வல்லினம வருதால் திரியாமல்) இயல்பேயாகுமு; (எ - று.)—இவ்விதி வேற்றுமைப் புணரசசிகலே யென அறிக.

(உ - ம.) (க) தன + பலக = தன்பலக; தற்பலக } னகரம உறழ்நதது.
என + பலக = என்பலக, எற்பலக }

(உ) நின் + பலக = நின்பலக—னகரம இயலபாயிறறு.

'உறவே' என்ற மிகையால் - உன் + பலக = உன்பலக என நீ என்பதன் திரிபாகிய உன் என்பதன் னகரம் வலிவர இயல்பாதலும், மான்குளம்ப வான் சிறப்பு என வேற்றுலமயிற் சிறப்புவிதி சொல்லப்பெறுதலவ இயல்பாத லும; வரின் + கொள்ளும் = வரிறகொளளும் என அல்வழியில் செயின் என்னும் வாய்பாட்டு வினலயெசசம பொதுசூதநிறததால் இயல்பாகாமல் திரிதலும்;(மின் பின் முதலியலவ மின்னடி து, மின்கடுலம என இருவழி

* உஅள - ஆஞ் சூதநிர விதி.

மிலும் சாரியையபெறுதலும் திரிதலு மின்றி வருதலும்); இன்னும் னகரமெய யீறறுள அடங்காதவை இருதறால அவையும கொளக. (கடு)

ம க ர வீ று.

[பொதுவிதி.]

உகக. மவ்வீ றொற்றழிந் துயிரீ றபபவும்
வணமைக் கினமாத திரிபவு மாகும.

(இ - ள.) (க) ம ாறு - மகரததை இறுதியிலுடைய சொறகள், (நாற் கணஙகளுட வந்து புணருமபொழுது), ஒறறு அழிநது - (இறுதியிலுள்ள) மகரமெய கெட்டு, உயிர ாறு ஒபபவும - உயிரீறறுசசொறகளபோலப புணவ வனவும,—உ) வணமைககு இனம ஆ(க) திரிபவும - (வல்லினம வந்தால கெடாமல்) அவறறிறகு இனமான மெலலெழுதகாகத திரிவனவும, ஆகும—; (எ - று.)

உயிரீறுஒதலாவது - செயறகையுயிரீறறுப் நின்று இயற்கை யுயிரீறு போல உயிரவருதால் * உடம்படுமெய் பெறுதலும, வலலினம வந்தால் ‡ மிகு தலும, மெலலினமும இடையினமும வந்தால் || இயல்பாகப புணராதலுமாம.

அலவழி. (உ - ம) வேறறுமை.

(க) வட்டம + ஆழி = வடடவாழி மரம + அடி = மரவடி
கல் = வட்டகல் கிளை = மரககிளை
தேமி = வட்டதேமி நார் = மரநார
வாரி = வட்டவாரி வோ = மரவேர்
} இரு வழியிலும மவ்வீறு கெட உயிரீறு ஒகதது.

(உ) மரம + சிறிது = மரஞ்சிறிது. நம + கை = நஙகை—இனமாகத்திரிநதது.

இனமாததிரியும எனறமையால், மரம் + பெரிது = மரமபெரிது, சிறி யேம் + பணபு = சிறியேமபணபு எனப் பகரம்வருமிடதது மகரம பகரததுககு இனமாதலின திரியாது நிறகும். (கசு)

[சிறப்புவிதி.]

உஉ0 வேறறுமை மபபோய வலிமெலி யுறழ்வும
அல்வழி யுயிரிடை வரினியல் பும்மூள.

(இ - ள.) (க) வேறறுமை - வேறறுமைப்புணரசசியில், (வலலினம வந் தால), ம போய் - மகரமாறி கெட்டு, வலி மெலி உறழ்வும் - வல்லினமாவது (அவற்றிறகு இனமான) மெல்லினமாவது மிகுதலும; —(உ) அல்வழி - அல் வழிப்புணரசசியில், உயிர-உயிரும, இடை-இடையினமும, வரின் - வந்தால, இயல்பும் - (கெடாது) இயலபாதலு ம, உள உளளனவாம, (எ - று.)

(உ - ம.) (க) குளம + கரை = குளக்கரை
= குளங்கரை
} வேறறுமையில் மப போய வலி மெலி உறழ்நதது.

(உ) குளம + அழகிது = குளமழகிது
மரம் + வலிது = மரமவலிது
} அல்வழியில் உயிர இடை வர இயலபாயிறறு. (கஎ)

---

* சுஉ- ஆஞ் சூத்திரம். ‡ சுஉ ஆஞ சூத்திரம். || சந்தி- ஆஞ சூத்திரம்.

['நும்' முதலிய நான்கிறகுச் சிறபபுவிதி.]

உஉக. நுமதம்,
எம்நம மீற மவவரு நநமோவ.

(இ - ள.) நும தம எம நம - நும முதலிய நான்கு விகாரமொழிகளுக்கு, ஈறு ஆம் - இறுதியாகிய, ம - மகரமெய்யானது,—வரும ஞ ந - (வரு மொழிமுதலில்) வருகிற ஞகார நகாரவகளாகத திரியும: (எ - று.)—இவை - முறையே நோ, தாம யாம, நாம எனபவற்றின விகாரஙகள; வேறறுமை.

(உதாரணம)

நும, தம, } + ஞாண = நுஞ்ஞாண, தஞ்ஞாண, எஞ்ஞாண, நஞ்ஞாண.
எம, நம } + நூல் = நுந்நூல், தந்நூல, எந்நூல, நந்நூல

உம + ஞாண = உஞ்ஞாண, உம + நூல = உந்நூல் எனநோ எனபதன திரிபாகிய உம எனபதன ஈறறு மகரமும வரும ஞ ந வாகாத திரிதலை உரையிற்கோடலாற் கொள்க (கஅ)

['அகம்' என்பதறகுச் சிறப்புவிதி]

உஉஉ. அகமுனாச செவிகை வரினிடையன கெடுப.

(இ - ள) அகம முனா - அகம எனனும உளளிடபபெயரினமுன், செவி கை வரின் - செவி கை (எனனுஞ் சினைபபெயாகள்) வந்தால்,—இடையன - (சிலமொழியிறதிமகரம எனமைசகு இனமாகாதிரிதலேயனறி அதன) கடவில் நினற ககரமெயயும (அதனமேலேறறிய) அகரவுயிரும, கெடும - அழியும.

(உ - ம) அகம + செவி = அஞசெவி; அகம + கை = அங்கை.

'கெட்டேவரும' எனனுமையால் - அஞசெவி, அகங்கை எனவும வரும.

ககர சகர முறைப்படி 'கைசெவி' எனனாது 'செவிகை' எனறு சகரதை முன்னேசொன்னது. அகம + சிறை = அஞசிறை எனச சிறுபான்மை பிறசொலலும வருவது மேலான றவெனக. (கக)

['ஈம்' 'கம் 'உரும்' என்பவறறிறகுச சிறபபுவிதி]

உஉக. ஈமும,
கமமு முரும தொழிறபெயர் மாணும
முதலன வேற்றுமைக கவவும பெறுமே.

(இ - ள.) (க) ஈமும் கமமும உருமும - ஈம கம உரும எனனும மூன்று சொறகளும, தொழிற்பெயரா மாணும - (இருவழியிலும) * முதனிலைதொழிறபெயராபோல (யகரமலலாதமெய்கள் வாதால்) உகரசசாரியை பெற்றமுடியுட;— (உ) முதலன - (இவறறுள்) முதலில் நினற ஈமும கம்மும, வேறறுமைககு - வேற்றுமைபபுணர்சசியில், அவ்வும் பெறும - (உகரசசாரியையையேயன்றி) அகரசசாரியையையும் பெறும; (எ - று.)—(ஈம் - நன்காடு. கம் - தொழில். உரும் - இடி)

---

* உஙக - சூத்திர விதி.

(ஈ) ம் + கடிது = முகடிது, கமுகடிது, உருமுக்கடிது
ங் + நீண்டது = முநீண்டது, கமுங்நீண்டது, உருமுநீண்டது
ன் + வலிது = முவலிது, கமுவலிது, உருமுவலிது
} மிகல்.

(உ) ண் + டகுமை = முடகுமை, கமுடகுமை, உருமுடகுமை
ன் + டீட்சி = முடீட்சி, கமுடீட்சி, உருமுடீட்சி
ன் + ணமை = முணமை, கமுணமை, உருமுணமை
} மிகலும்.

என இருவழியிலும் உகரச்சாரியை பெறறன.

(ஊ) ம + குடம = மமகுடம்
கம + குடம = கமமகுடம்
} முதலன வேறறுமையில் அகரச்சாரியை பெறறன (௨௦)

யகர ரகர ழகர வீறு.

[யரழ ஈறறின்முன் வல்லினம்]

[௨௨. யரழ முன்னர்க கசதப அலவழி
இயலபு மிகலு மாகும வேறறுமை
மிகலு மினதே தோ டுறழ்தலுமி விதி யே.

(இ - ள்) (க) யரழ முன்னர-யகர ரகர ழகர மெய்களினமுன், கசதப-ககர சகர தகர பகரங்கள வந்தால்,—அலவழி - அல்வழியில, இயலபும - இயல்பாதலும, மிகலும - மிகுதலும, (உ) வேற்றுமை வேறறுமையில், மிகலும - மிகுதலும, இனதே தோடு உறழதலும - வலலினமாவது மெல்லினமாவது மிகுந்து விகறபித்தலும, விதி ஆகும—; (எ - று)

(உ - ம்.) (க) வேய + கடிது = வேயகடிது | மெய + கீறாதது = மெய்க்கீறாதது
வேர + சிறிது = வேரசிறிது | கார + பருவம = கார்ப்பருவம
வீழ் + தீது = வீழதீது | யாழ் + கருவி = யாழக்கருவி

என அல்வழியில் இயல்பும மிகலும் ஆயின.

(உ) நாய + கால் = நாயக்கால
தேர + தட்டு = தேர்த்தட்டு
ஊழ் + பயன் = ஊழ்ப்பயன்
} வேறறுமையில் வலிமிகுந்து.

வேய் + குழல் = வேயக்குழல், வேய்ங்குழல்
ஆர + கோடு = ஆர்க்கோடு, ஆர்ங்கோடு
குமிழ் + கோடு = குமிழ்க்கோடு, குமிழ்ங்கோடு
} வேறறுமையில் இனதே தோடு உறழ்ந்தன

'மேல்' என்ற மிகையால் வாய + புகுவது = வாய்புகுவது எனவேற்றுமையில் இயல்பாதலும்; பாழ் + கிணறு = பாழ்க்கிணறு பாழ்ங்கிணறு எனஅல்வழியில் இனதேதோடு உறழ்தலும; வேய் + யாது = வேயாது, வேய + யாப்பு = வேயாப்பு எனத தனிகுறிலசசாராத யகரவீறு யகரமவர இருவழியிலும மெதிதலுட; இன்னும் அடவகாதவைக களிருந்தால் அவையும் ஈகாண்க.

['தமிழ்', 'தாழ்' என்பவற்றிற்குச் சிறப்புவிதி]

௨௨ஆ. தமிழவ ணுறவும் பெறுட்டீவற் றுணைமகிக
தாழுங் கோல்வர் துறைமே லற்றே.

(இ - ள.) (க) தமிழ - தமிழ் என்னுஞ சொல், வேற்றுமைகளு-வேற்றுமைப்புணர்சியில, (நாறகணமும வருதால), அ உறவும - அகரசசாரியை பொருந்தவும, பெறும—;—(உ) தாழும - தாழ் என்னுஞ சொல்லும. கோல் வருது உறுமேல - கோல் எனனுஞ சொல் (வருமொழியாக) வருது பொருந்துமாயின், அறமேற - அவ்வாறேயாம [அகரசசாரியை பெறும]; (எ - று.)

தமிழுகளு வருமெழுதனைச சொலலாணமையால், நாறகணமும கொள்க.

(உ - ம.) (க) தமிழ் + பிளவை = தமிழப்பிளவை. தமிழநாகன், தமிழவளவன், தமிழவரசன எனவும; உ) தாழ + கோல் = தாழகோல் எனவும்வரும.

தமிழையுடைய பிளவை தாழைதிறகுன கோல என விரியும். தாழந கோல் திறவுகோல்; தாழாகிய கோலஎன இருபெயரொட்டுபபணபுதனதாகை யாககொணடு, இருவழியிலும அகரசசாரியை பெறுமெனினும பொருதும

['கீழ்' என்பதறகுச் சிறப்புவிதி]

உஉசு. கீழினமுன் வன்மை விகறபமு மாகும.

(இ - ள.) கீழின் முன்-கீழ எனனுஞ சொலலினமுனவருகிற, வனமை-வல்லினம, விகற்பமும ஆகும - (ஒருகால இயல்பாகியும ஒருகாலமிகுமவருகிற) விகற்பதனதையும பொருதும; (எ - று)

(உ - ம.) கீழ் + குலம = கீழகுலம
= கீழக்குலம

கீழ் + சாதி = கீழ்சாதி
= கீழ்ச்சாதி. (உசு)

லகர ளகர வீறு.

[பொதுவிதி]

உஉள லளவேற றுணையில நடவு மலவழி
அவறமேறு நிறழவும வலிவரி னுமெலி
மேவி னணவு மிடைவரி னியலபும
ஆகு மிருவழி யானு மென்ப.

(இ - ள.) (க) லள-(மொழியிறுதியிலுளள) லகர ளகர மெய்கள,—வலிவரின் - வல்லினம வருதால் வேறறுணையில—றட வும - (முறையே) றகர டகர மெய்களாகத திரிதலும,—(உ) அல்வழி-அல்வழியில், அவறமேறு உறழ்வும-அந்த றகர டகரஙகளாகத திரிந்தும திரியாமலும விகற்பிதலும, ஆமஆகும —(ங) இருவழியானும - வேறறுணம அல்வழி இரணடிலும, மெலி மேவின் - மெல்லினம வந்தால் ண ண வும - (முறையே) ணகர ணகர மெய்களாகத திரிதலும,—(ச) இடை வரின - இடையினம வருதால், இயலபும - இயல்பாதலும, ஆகும— என்ப - எனறுசொல்வா (புலவா), (எ-று.)—'இருவழியான' என்றது, உருபுமயககம

(உ - ம. (க) கால் + குறை = காற்குறை } வேறறுமையில் வரின றகர
முள் + குறை = முட்குறை } டகரஙகளாகத திரிந்தன.

(உ கால் + குறிது = காலகுறிது, காற்குறிது } அல்வழியில்வரினும
முள + குறிது = முளகுறிது, முட்குறிது } உறழ்ந்து வந்தன.

(ஙு) ஙகரம் { கல் ெ + நரிந்தது = கஃனெரிந்தது
வாள + மாணடது = வாண்மாணடது } இருவழியிலும் மெல்லினம் வர ணகர ணகரங்களாகத திரிந்தன.

ஙகரம் { கல + மலை = கன்மலை
வாள + மாணபு = வாண்மாணப }

(து) றகரம் { கல + யாது = கல்யாது
முள + வலிது = முள்வலிது } இருவழியிலும் இடையினம் வர இயலபாயின.

றகரம் { கல் + யானை = கல்யானை
தோள் + வலிமை = தோள்வலிமை }

'அல்வழி யவறறோடுறழ்வும்' எனறலும, இவறறோடு மயஙகாத தகரம் வருமிடதது ஏற்புழிக்கோடலால். கறறீது, மூட்டது எனத திரிதலேவருமம.

[சிறப்புவிதி]

I உஉஅ. குறிலவழி லளத்தவ வஃணயி ஞபதமம
ஆகவும் பெறாஉ மல்வழி யானே

(இ - ள்.) குறில் வழி - தனிகுறிலினபின நின்ற, ல ள - லகர ளகர மெயகள,—அலவழியான - அல்வழிப் புணரசசியில், த அணையின் - தகரம் (வருமொழிமுதலில்) வருமாயின, ஆயதம ஆகவும பெறாஉம-றகரடகரமெய்களாகத திரிதலே யனறி ஆயதமாகத திரிதலையும் பொருநதுமம; (எ - று.)— 'அல்வழியான' என்பது - உருபுமயககம.

(உ - ம.) கல் + தீது = கஃறீது, முள + தீது — முஃடீது.

இது, ஆயதககுறுகலம; கூள - ஆஞ சுக்திரதநிற கூறியது. (உஙி)

[லகாளகர வீறறின்கேடு முதலியன.]

† உஉக. குறில்செறி யாலள அலவழி வந்த
தகரந் திரிந்தபிற் கேடுமீ ரிடத்தும
வருநத் திரிந்தபின் மாய்வும் வலிவரின்
இயல்புந் திரிபு மாவன வுளபிற.

(இ - ள.) (க) குறில் செறியா - தனிக்குறிஙுச சாராத, ல ள - லகர ளகர மெய்கள,—அல்வழி - அல்வழிபபுணரசசியில், வந்த - (வருமொழிக்கு முதலாக) வந்த, தகரம—, திரிநத பின - (* றகர டகரஙகளாகத) திரிநத விடதது, கேடும் - தாம கெடுதலும:—'உ) ஈர இடதது மம - அல்வழி வேறறுமை யிரணடிலும, வரு ந திரிந்தபின் - (வருமொழிக்கு முதலாக) வந்த நகரம (* ணகர ணகரஙகளாகத) திரிநதவிடதது, மாயவும - தாம கெடுதலும்;—(ங) வலி வரின் - (வருமொழி முதலில) வலிவரழுத்து வருதால், இயல்பும திரிபும - (அல்வழிபபுணர்சசியில வேற்றுமை யுருபுமல்) இயல்பாகலும திரிதலும் (வேற்றுமைபபுணரசசியில்) திரியாமல் இயல்பாதலும, ஆவன - பொருந்துவன, உள - உணடு; (எ - று.)

---

* இவ்வியலின நகர - ஆரு சூதிரம.

(உ - ம.) (க) தேனான்றல் + தீயன = தேனான்றீயன } அலவழியில்வந்த தகரம்
வேளா + தீயன = வேஎயன } திரிய ளள கெட்டன.

(உ) தேனன்றல + நலலன = தேனன்றநலலன } அலவழியில வந்த நகரம்
வேள + நலலன = வேணல்லன } திரிய ளள கெட்டன.

தேனன்றல + நணமை = தேனன்றணன்மை } வேறறுமையில வந்த நக
வேளா + நணமை = வேணன்மை } ரம திரியளள கெட்டன

(ங) கால + கழிதல = காலகழிதல } அலவழியில் வலிவரளள
மரஙகள + கழிய = மரஙகளகழிய } பொதுவிதிப்படி விகறபி
வேல + படை = வேறபடை } யாமல் இயல்பும திரிபு
வாள + படை = வாட்படை } மாயின

கால + குதிதல = காலகுதிதல } வேற்றுமையில் வலிவரப் பொது
வாள் + போழநது = வாளபோழ்நது } விதிபபடி திரியாமல் இயல்பாயின

'பிற' எனற மிஙகயால - தேனன்றன்மை, வேவுமை எனக குறில் செறி யாள ளள வேறறுமையிலும தகரநதிரியுமிடததுக கெடுதலும; காறறுணை, தாட்டுணை என அல்வழியிலும கெடாமையும: விறபடை எனக குறில் செறி நத லகரம அலவழியில் உறழாமல் திரிதலும ; கொலகளிறு, கொள்பொருள எனக குறில் செறிந்த லகர ளகரஙகள அல்வழியில் உறழாமல இயல்பாத லும; அகல + படபு = அகனபடபு. விழல + காடு = விழனகாடு என இரு வழியிலும லகரம வல்லின வகர ணகரமாகததிரிதலும, இனனும இவ்விரண உறறுள் அடஙகாதன உளவாயின அனையும கொளக.

(உயாதிஙனயிற கூட்டிய உதாரணஙகள மயகநவிரியிலலாதவிடதது வருதலால 'சில விகாரமா முயாதிஙன' எனறுவறறுள அடஙகாவாம.) (உசு)

[லகர ளகரவீறறுத தொழிற்பெயர்ககுச் சிறபபுவிதி]

உ஫0 ளளவிறு தொழிறபெய ரிடத்து முவவுரு
வலிவரி னலவழி யியல்புட வனவுள.

(இ - ள.) (க) ள ள இறு தொழிறபெயா - லகர ளகரஙகளை இறுதியாக வுடைய (விகுதிபெறற) தொழிறபெயருமம. ர இடதது - இருவழியிலும, உ உரு - (யகரமல்லாதமெய்கள வருதால) உகரம பெறுவாம; — உ) வலிவரின்-வல்லி னம வந்தால, அல்வழி - அலவழியில, இயலபும ஆவன - (உறழாமல) இயல் பாகும தொழிறபெயராகளும, உள - சில உணடு; (எ - று-)

(உ - ம.) (க) ஆடலசிறநதது, விகருணனறு, கோள்வலிது — அல்வழி.
கோடகுமை, ஆடனனமை, விகருள்வனமை — வேற்றுமை.

என இருவழியிலுட உகரசசாரியை பெறாமல் முடிநதன.

(உ) நடகதல்கடிது — அலவழியில உறழாமல இயல்பாயிறறு. (உள)

['வல், என்பதறகுச் சிறப்புவிதி.]

உ஫க. வலலே தொழிறபெயர றறிரு வழியும
பலகை நாய் வரினும வேற்றுமைக் கவவுமாம.

(இ - ள்.) (க) வல - வல என்னும பெயா, இரு வழியும - இருவழியி லும, தொழிறபெயா அற்று - ← தொழிறபெயாபோல யகரமல்லாத மெய்கள் வருதால உகரசசாரியை பெறறும;— (உ) பலகை நாய வரினும - பலகை நாய் எனனும பெயாகள வருதாலும (பிறபெயாகள வந்தாலும), வேற்றுமைக்கு - வேறறுமையில், அவ்வும ஆம-(உகரச்சாரியையேயல்லாமல) அகரச்சாரியை யும பெறறும; (எ - று.)—(வல் - சூதாடுகருவி)

'வரினும்' என்ற எதிரதுதழுவிய எசசவுமமையால் 'பிறபெயா' என்ப தும, 'அவ்வும்' எனற இறருதுதழுவிய எசசவுமமையால 'உகரசசாரியையே யலலாமல' என்பதும பெறபபட்டன.

(க) அலவழி. (உ - ம) வேற்றுமை.

வல் + கடிது = வலலுகடிது	வல் + கடுமை = வல்லுகடுமை.
நனறு = வல்லுநன்று	நன்மை = வலலுநன்மை,
வலிது = வலலுவலிது	வலிமை = வல்லுவலிமை

என இருவழியிலும யகரமல்லாத மெய்கள் வர உகரசசாரியை பெற்றது.

(உ) வல் + பலகை = வலலுப்பலகை	வல் + புலி = வல்லுப்புலி
= வல்லபபலகை	= வல்லப்புலி
+ நாய = வல்லுநாய	குதிரை = வல்லுக்குதிரை
= வல்லநாய	= வல்லகுதிரை

என வேற்றுமையில் பலகை நாயும பிறவும வர, உகரமும அகரமும பெற் றது. இவை-வல்லினது அறைகிறிய பலவை, வல்லினுள் நாய்என விரியும்.

['நெல்' முதலிய நான்கிற்குச் சிறப்புவிதி.]

உருஉ. நெலலுஞ செலலுங் கொலலுஞ் சொல்லும்
அலவழி யானும் றகர மாகும.

(இ - ள.) நெல்லும செல்லும கொல்லும சொல்லும் - நெல் முதலிய நான்கு சொற்களின் ாற்று லகர மெய,—அல்வழியானும - அல்வழியிலும், றகரம ஆகும-(பொதுவிதியால் உறழாமல வேறறுமையிற்போல) றகரமெய் யாகத திரியும: (எ - று)—செல - மேகம், கொல் - கொல்லனது தொழில்.)

'நெல' முதலில் வைகதது, பிறவும பெய ரென்றறகு.

(உ - ம.) நெல் + கடிது = நெறகடிது	கொல் + தீது = கொற்றீது
செல் + சிறிது = செற்சிறிது	சொல் + பொரிது = சொறபொரிது.

['இல்' என்பதற்குச் சிறப்புவிதி.]

உருஊ. இலலெ னின்னைமச சொற்கு ஐயடைய
வன்மை விகறபமு மாகா ரத்தொடு
வன்மை யாகலும மியல்பு மாகும.

(இ - ள்.) (க) இல் என் - இல் என்கிற, இன்மை சொற்கு-இன்மைப் பணபை உணாததுகின்ற சொலலுககு, ஐ அடைய - ஐகாரசசாரியை

---

* உ0எ - ஆஞ் சூதிர விதி.

பொருந்த, வனமை - (அவவிடத்து வருகின்ற) வலலினம, விகறபமும - (மிகறும மிகாமலும) விகறபிததலும,—(உ) ஆகாரததொடு - ஆகாரசசாரினை பொருந்த, வன்மை ஆகலும- (அவவிடததுவருகினற) வல்லினம் மிகுதலும. (ஈ) இயல்பும - (இவவிருவிதியும பெறாமல) இயல்பாதலும, ஆகும - பொருதமும; (எ - று.)

(உ-ம.) (க) இல் + பொருள்=இல்லைப்பொருள் } ஐகாரசசாரினைய வர
=இலலைபொருள } வனமைவிகறபிததது

(உ) இல் + பொருள் = இல்லாப்பொருள—ஆகாரசசாரினையபெறவலிமிகாதது.

(ஈ) இல் + பொருள் = இல்பொருள—இருவிதியுமபெறாமல் இயல்பாயிறறு

சாரினையாகு வருமொழுத்தைசசொல்லாமையால், நாற்கணமும கொளக.

ஞானம=இல்லைஞானம, இலலாஞானம
இல் + வணமை=இலலைவண்மை, இல்லாவண்மை } மறறை முகாகணமும
அணி =இல்லையணி, இலலாவணி } வர சாரினையபெறறது.

இல்பொருள என்பதுபோல இல்லைபொருள இல்லாப்பொருள் என்பனவும இவறறுப் பணபுததொகாகையே: இவறறுள ஐகாரமும்ஆகாரமும்சாரினைய.

இல்லைபொருள் என்பது - பணபுத தொகாநிலைததொடராகவும,குறிப்பு வினைமுற்றுத தொகாநிலைத தொடராகவும: இலலாபபொருள் எனபது பணபுததொகாநிலைததொடராகவும, ஏறறுகெட்ட எதிரமறறைகுறிபபுப்பெயரெசசத் தொகாநிலைததொடராகவும கொளளபபடு மாதலால் இவறறுள ஒன்றறற்குஒன்று வேறுபாடு எனனெனறால —தொகாநிலைகள ஒருமொழி போல விட்டிசையாமலிருததலும, தொகாநிலைகள தொடாமொழிபோல விட்டிசைததலும் வேறுபாடு என அறிக

[‘புள்’ ‘வள்’ என்பவறறிறகுச் சிறபபுவிதி]

உங்ஙு. புள்ளும வள்ளுந் தொழிறபெயரா மாணும்

(இ - ள.) புளளும் வள்ளும - புள வள எனனும இரணடு சொறகளும, தொழிறபெயரா மாணும் - (இருவழியிலும பொதுவிதியால் முடிதலே யலலாமலும) * தொழிறபெயர்போல (யகரமலலாத மெய்கள வருதால) உகரசசாரினையைப் பெறறும புணரும; (எ - று.)

(உ-ம்.) புள + கடிது=புளளுக்கடிது,புள்ளுநன்று,புள்ளுவலிது } அல்வழி.
வள + கடிது=வளளுககடிது,வளளுநனறு,வள்ளுவலிது }

புள் + கடுமை=புளளுக்கடுமை, புளளுநன்மை, புள்ளுவன்மை } வேறறுமை. ()
வள + கடுமை =வளளுககடுமை, வளளுநனமை, வள்ளுவன்மை }

வகர வீறு.

[வகரவீறறுச் சுட்டுப்பெயர்களுக்குச் சிறபபுவிதி]

உஙரு. சுட்டு வகரமூ வினமுற முறைதீய
ஆயதமூ மெனமையு நியலபு மாகும்.

---

* உ○எ - ஆரு சூததிரம.

(இ - ள.) சுட்டு வகரம - (அவ இவ் உவ் என்னும் அஃறிணைப்பலவின் பாற) சுட்டுப்பெயாகளின் இறுதியி லுள்ள வகரமெய்,—மூ இனம உற - வல்லின மெல்லின இடையினஙகள வர,—முறையே - முறையாக,—(க) ஆய்தமும—, (உ) மென்மையும - வரும் மெலலினமும, (ங) இயல்பும்—, ஆகும—: (எ - று.)

(உ - ம.)(க) அவ் + கடிய ==அஃகடிய—வலிவர ஆய்தமாயிற்று,

(உ) அவ் + ஞான்றன==அஞ்ஞானறன-மெலிவர மெலியாறறு.

(ங) அவ் + யாவை ==அய்யாவை—இடைவர இயல்பாயிற்று.

இவ் உவ் எனபவற்றோடும இபபடியே கூட்டுக.

'இசசொறகள வேறறுமைபபுணாசசியில அறறுசசாரியையைப்பெறும' என * மேல் எதத்துககூறுதலால, இவ்வீதி அல்வழிகெனக கொளக (ஙஉ)

['தெவ்' என்பதறகுச் சிறப்புவிதி.]

† உஙசு. தெவவென மொழிமே தொழிற்பெய ரறறோற
மவவரின வஃகான பவவு மாகும.

(இ - ள்.) (க) தெவ் என் மொழி - தெவ் என்னும் பெயா, தொழிற் பெயா அறறு - § தொழிறபெயாபோல பகரமலலாத மெய்களோடு புணரு மிடதது உகரசசாரியை பெறறு முடியுமு;—(உ) ம வரின் - (வருமொழிமுத லில்) மகரம வருதால், வஃகான - (நிலைமொழியீறறு) வகர மெய, மவ்வும ஆகும - (உகரசசாரியை பெறறதலேயன்றி ஓரோவிடதது சசாரியையபெறுமல) மகரமெயயாகத திரியவுமு பெறுமு; (எ - று.)

¶ தெவ - பகைமை இது ஆகுபெயராய,பகைவனையும உணாததிறகும்.

(க) அல்வழி.	(உ - ம.) வேற்றுமை.	
தெவ் + கடிது ==தெவ்வுக்கடிது	+ கடுமை ==தெவ்வுகடுமை	உகரம் பெறறது.
நனறு ==தெவ்வுநனறு	நனமை ==தெவ்வுநனமை	
வலிது==தெவ்வுவலிது	வலிமை==தெவ்வுவலிமை	

(உ) தெவ் + மன்னா==தெம்மன்னா—அலவழி. } மகரம் வர, வகரம
தெவ + முனை ==தெம்முனை —வேற்றுமை. } மகரமாகததிரிந்தது.

வருமொழித் திரிபு.

[வருமொழிமுதலில் தகர நகரம் திரிதல்.]

‡ உஙள. னலமும் றனவும் ணளமுன் டணவும்
ஆகுந் தநக்க ளாயுங் காலே.

(இ - ள.) ன ல முன் - னகர லகர மெய்களின்முன், த நகைகள் - (வருகிற) தகர நகரஙகள, ற ன வும - (முறையே) றகர னகரஙகளாகவும; ண ள முன - ணகர ளகர மெய்களினமுன (தகர நகரஙகள்), ட ண வு ம்-(முன்ற யே) டகர ணகரஙகளாகவும, ஆகும—; ஆயுங்கால் - ஆராயுமிடதது; (எ-று.)

---

* உஙo-ஆஞ் சூத்திரம. § உஎo-ஆஞ சூதிரம. ¶ "தெவ்வுப பகை யாகும்" என்பது, தொலகாப்பியதது உரிசசொல்லியல.

ணகர லகரங்களின் முன் வருகிற தகரம நகரமாகவும், ணகர லகரங்களின் முன்வருகிற நகரம ணகரமாகவும; ணகர ளகரங்களின முன வருகிற தகரம டகரமாகவும், ணகர ளகரங்களின முன் வருகிற நகரம ணகரமாகவும திரியு மென்றபடி.

பொன + தீது	=பொன்றீது	—அல்வழி	}	ணகரத்தின் முன் தக
தீமை	=பொறன்மை	—வேற்றுமை	}	ரமறகரமாயிற்று.
பொன் + நன்று	=பொன்னன்று	—அல்வழி	}	ணகரத்தின் முன் நக
நன்மை	=பொன்னன்மை	—வேற்றுமை	}	ரம னகரமாயிற்று
கல் + தீது	=கறற்து	—அல்வழி	}	லகரதத்தின் முன தக
தீமை	=கறற்மை	—வேற்றுமை	}	ரம றகரமாயிற்ற
கல் + நன்று	=கன்னன்று	—அல்வழி	}	லகரதத்தின் முன்நகரம
நன்மை	=கன்னன்மை	—வேற்றுமை	}	ணகரமாயிற்று.
மண + தீது	=மண்டீது	—அல்வழி	}	ணகரதத்தின் முன் தக
தீமை	=மட்டீமை	—வேற்றுமை	}	ரம டகரமாயிற்று.
மண + நன்று	=மணனன்று	—அல்வழி	}	ணகரதத்தின முன் நக
நன்மை	=மணன்மை	—வேற்றுமை	}	ரம் ணகரமாயிற்று.
முள் + தீது	=முட்டீது	—அல்வழி	}	ளகரதத்தின முனதகரம
தீமை	=முட்டீமை	—வேற்றுமை	}	டகரமாயிற்று
முள் + நன்று	=முணனன்று	—அலவழி	}	ளகரதத்தின முனநகரம்
நன்மை	=முணன்மை	—வேற்றுமை	}	ணகரமாயிற்று.

(உ-ம்.)

'ஆயுங்காலே' என்றதனால, அலவழி வேறறுமைப் பொருளநோக்கததா லல்லாமல் மயகதவிதியில்லாணமையால் இப்படிப் புணரும முதல் ாறு இரண்டனுள் ஒன்றுவது இரணடுமாவது விகாரபபட்டு மயஙகுதறகு உரியனவாகிப புணருமெனபதும, மயகதவிதியுள்ளனவறறிறகு விகாரம அல்வழி வேறறுமைப் பொருளநோகாகததால் வருமெனபதும பெறப்பட்டன.) (நூசு)

வேற்றுமைப்புணர்ச்சிக்குச் சிறப்புவிதி.

[உருபுபுணாச்சிமுடிபைப் பொருட்புணாச்சிகும ஏற்றுதல்]

உருபு. உருபின் முடிபவை யொகுமப பொருளினும.

(இ - ள.) உருபின் முடிபவை-மேல் உருபுபுணரியலில உருபுபுணாசசியிலே முடியும முடிபுகள,—அப பொருளினும-அவ்வுருபுகள தொக்குநின்று அப்பொருள் தோனறப் புணரும பதபபுணாசசியிலும, ஒகுமம ஒதறமுடியும; (எ - று.)

(உ - ம்.) (க) எல்லாவற்றதும்—உருபுபுணர்சசி.

எல்லாவறறுக்கோடும்—வேற்றுமைபபொருட்புணாசசி.

உருபுபுணாசசியில் அஃறிணையில் அறறம உருபினமேல உம்மும பெறுதல்போல, உருபுதொக்க பதப்புணாசசியிலும் பெறறன [உசரு - ஆம் சூததிரம்.]

உருபுபுணர்சசியாவது - வேற்றுமையுருபு வெளிப்பட்டு நிறகப் புணரும புணாசசி; மரத்திறகிளை என்பது போல வேறறுமைபபொருட்புணாசசி யாவது - வேற்றுமையுருபு தொகநிறக அவ்வுருபின் பொருளமையப் புண ரும் புணாசசி; மரகிளை என்பதுபோல.

(உ) எல்லாநமதும்—உருபுபுணர்ச்சி.

எல்லாநஙகையும—வேற்றுமைப்பொருட்புணர்ச்சி.

* உருபுபுணர்ச்சியில் உயர்திணையில நமமும உருபின்மேல உமமும பெறுதல்போல, உருபுதொகக பதப்புணர்ச்சியிலும பெறறன.

எல்லாதமதும, எல்லாதஙகையும; எல்லோநுமதும, எல்லோநுஙகை யும; தனது, தன்கை; ஆனது, ஆனகோடு; அவறறது, அவற்றுஙகோடு; அதனது, அதனகோடு என உருபுபுணர்ச்சிபோலப பதபபுணர்ச்சியும முடி நதவாறு காணக. இவற்றில, முன்னது உருபுபுணர்ச்சி; பின்னது பதப் புணர்ச்சி. (ஙடு)

புணரியல்களுக்குப் புறனடை.

¦ உஙகூ. இடையுரி வடசொலி னியம்பிய கொளாதவும
போலியு மருஉவும பொருந்திய வாற்றிறகு
இயைய புணர்த்தல் யாவர்க்கு நெறியே.

(இ - ள்.) (க) இட - இடைசசொறகளுளளும, (உ) உரி - உரிசசொற களுளளும, (ங) வடசொலின் - வடசொற்களுளளும, இயமபிய - (உயிரீற றுபபுணரியல் மெய்யீற்றுப் புணரியல்களிலே தோனறல திரிதல கெடுதல இயலபாதல எனச) சொலலிய புணர்ச்சியிலகணஙகள, கொளாதவும - பொருநதாமல (வேறுபட்டு) வருவனவும (ச) போலியும-இலகணபபோலி மொழிகளும; (ஞ) மருஉவும - மருஉமொழிகளும, பொருநதிய ஆற்றிறகு - (உலகவழகுசசெயயுள வழகுகளில) கடைபிடிகும முறைமைகு, இயைய - பொருநதுமபடி, புணர்தல - கூட்டிமுடிதல்,—யாவர்கும - (அறிவுடை யோர) எல்லார்கும, நெறி - முறைமையாம; (எ - று.)

(உதாரணம.)

(க) ஆன் + கன்று = ஆஙகன்று
வணடின + கால = வணடினஙகால
} வேறறுமையில் சாரியையிடைசசொ றகளின நிறபனகரம இயலபாயிறறு.

(உ) மழ + களிறு = மழகளிறு
கட + தோள = கடநதோள
} உரிசசொலலீற்று உயிர்முன வலிவர இயல்பாயும,மெலிமிகுநதுமவருதன.

(ங) அளி + குலம = அளிகுலம
பாத + கமலம் = பாதகமலம
} வடசொல்லீற்று உயிர்முன் வலிவர மிகாது இயல்பாயின.

(ச) இல் + முன் = முனறில்
பொது + இல் = பொதுவில்
வேட்கை + அவா = வேணவா
} இலகணப்போலிமொழிகள் முன விதிபெறுமல் தமககு ஏறறபடி விகா ரம பெறறன.

(ஞ) அருமருநதன்ன = அருமநத
குனறகுஉள்ளது = குனறது
சோழநாடு = சோணாடு
தஞசாவூர = தஞசை
வடுகனதநதை = வடுகந்தை
} மருஉ மொழிகள முன்விதி பெறுமல் தமககு ஏறறபடி விகாரம பெறறன

---

* உசசு - ஆம் சூததிரம பாரகக.

இவகே 'இடையுரி வடசொல்' எனறது, நிலமொழிகளைப்பற்றியதென அறிக. இதனால், நிலமொழிமாதத்ரம வடமொழியாயிருந்து வடமொழிப் புணர்சசியில மூனசொனன விதிகளுகு மாறிவருவனவும இதில்அடங்கும.

வடமொழிப்புணர்ச்சி.

வடமொழிததொடாகள, தமிழில வருமிடததுப பெருமபாலும அவ்வட நூறபுணர்சசியையே பெறும; புணர்சசியை வடநூலா 'சந்தி' எனபா. அது-உயிரோடு உயிர புணரகையில் தீர்க்கசநதி, குணசந்தி, வி▬த்திசந்தி என மூவகைப்படும.

[தீர்க்கசந்தி.]

(க) அகர ஆகாரஙகளில ஒன்றனமுன அவறறில ஒன்று வந்தால், அவ் விரணடும கெட ஓர ஆகாரம தோனறும. (உ - ம)

பத + அம்புஜம=பதாம்புஜம | கங்கா + அம்ருதம=ங்காம்ருதம
பரம + ஆநதம=பரமாநந்தம் | சதா + ஆநநதம= சதாநநதம.

(உ) இகர ஈகாரஙகளில் ஒன்றன முன அவறறில் ஒனறு வந்தால், அவ் விரணடும கெட ஓர ஈகாரம தோன்றும. (உ - ம.)

கவி + இந்திரன்=கவீநதிரன | மகீ + இநதிரன=மகீநதிரன்
கிரி + ாசன =கிரீசன | நதீ + ஈசன =நதீசன.

(ஊ) உகர ஊகாரஙகளின் ஒனறனமுன் அவறறில் ஒனறு வந்தால், அவ விரணடும கெட ஓர ஊகாரம தோன்றும (உ - ம.)

குரு + உதயம =குரூதயம | சுயம்பூ + உபதேசம்=சுயம்பூபதேசம
சிது + ஊர்மி =சிதூர்மி | சுயம்பூ + ஊர்சசிதம=சுயம்பூர்சசிதம்.

[குணசந்தி.]

(க) அகர ஆகாரஙகளில ஒனறனமுன இகர ஈகாரஙகளில ஒனறு வந தால், அவ்விரணடும கெட ஓர ஏகாரம தோனறும. (உ - ம.)

தேவ + இந்திரன்=தேவேநதிரன் | தரா + இநதிரன=தரேநதிரன்
தேவ + ஈசன =தேவேசன | ரமா + ஈசன் =ரமேசன.

(உ) அகர ஆகாரஙகளில ஒனறனமுன உகர ஊகாரஙகளில் ஒனறு வந தால், அவ்விரணடும கெட ஓர ஓகாரம ்தோனறும. (உ - ம.)

சூர்ய + உதயம =சூர்யோதயம | கங்கா + உதபததி =கங்கோதபததி
ஞான + ஊர்சசிதன்=ஞானோர்சசிதன் | தயா + ஊர்சசிதன=தயோர்சசிதன.

[விருத்திசந்தி.]

(க) அகர ஆகாரங்களில ஒன்றன்முன ஏகார ஐகாரஙகளில ஒன்று வந் தால், அவ்விரணடும கெட ஓர ஐகாரம தோனறும. (உ - ம.)

பரம + ஏகாந்தி =பரமைகாநதி | தேவதா + ஏகதவம=தேவதைகதவம்
சர்வ + ஐசவாயம=சார்வைசவாயம | தேவதா + ஐகயம =தேவதைகயம

(உ) அகர ஆகாரஙகளில் ஒன்றனமுன் ஓகார ஔகாரஙகளில் ஒன்று வந்தால, அவ்விரணடும கெட ஓர ஔகாரம தோனறும. (உ - ம.)

வந + ஓஷதி =வனௌஷதி | மகா + ஓஷதி =மகௌஷதி
திவ்ய + ஔஷதம=திவ்யௌஷதம | மகா + ஔதார்யம=மகௌதார்யம.

மெயமமூதலீறறுமொழிப்புணர்சசிககு விதி அளவிறநதனவாம. (நூசு)

மெய்யீற்றுபுணரியல் முற்றிற்று

(ரு). உருபுபுணரியல்.

உயிரீறும் மெய்யீறுமான வேற்றுமையுருபுகள் சிலமொழி வருமொழி களோடு புணரும் விதிகளைச சொல்லும இயல் உயிரீறு மெயயீறு என்றவற றுள அடஙகுவனவறறையே தனியே எடுதது கூறுதலால், இவவியல் தவ் விரணடு இயலகளினபின வைகசப்பட்டது.

உருபுகள்.

[எட்டுஉருபுகளும் சாரும் இடவகையால் இத்தனையென்பது]

உசo. ஒருவ ணொருத்தி பல ரொன்று பலவென
வருபெய ரைந்தொடு பெயர்முத லிருநான்கு
உருபு முறழ்தர நாறபதா முருபே.

(இ - ள்) ஒருவன் - ஒருவனும [ஆணபாலும], ஒருததி - ஒருததியும [பெண்பாலும], பலா-பலரும [பலாபாலும], ஒன்று-ஒன்றும் [ஒனறன்பா லும], பல - பலவும் [பலவின்பாலும] என என்று, வரு - வருகின்ற, பெ யா ஐஙதொடு - ஐந்துபாற பெயாகளோடுமை, பெயா முதல் இரு நானகு உரு பும் - பெயாவேறறுமை [எழுவாய] முதல் விளிவேறறுமைவரையில நின்ற எட்டு வேற்றுமையுருபுகளையும, உறழ்தர - பெருகஙிக கணைகஙிட, உருபு நாற் பது ஆம - (வேற்றுமை) உருபுகள நாறபதாகும; (எ - று.)

(உ - ம.) நமபி, நமபியை, நமபியால், நமபிககு நமபியின், நம்பியது, நம்பிகண, நமபியே என ஒருவன் என்னும வாயபாட்டு உயாதிணை ஆண்பாற பெயரோடு எட்டு உருபுகளும வநதன. கூனி, மகளள், மரம, மரஙகள் என் னும மறறை நான்குவாயபாட்டுப் பெயாகளோடுமை இபபடிபே கூட்டுக. (க)

[வேறறுமையுருபுகளின் பயனும், அவை வரும இடமும்.]

உசக பெயாவழித் தமபொருள் தரவரு முருபே.

(இ - ள்.) உருபு - (வேறறுமை) உருபுகள், தம பொருள் த - தமது பொருளைக கொடுகக, பெயா வழி - பெயாகளுப பின, வரும—; (எ - று.)

தம பொருள். - காதகாப்பொருள, செயபடுபொருள முதலியன.

(உ - ம.) நமபி பெறறான், நமபியைப பெறறான என இவ்வாறு காணக.

உருபுபுணர்ச்சிக்குச் சிறப்புவிதி.

[பொருட்புணாச்சிமுடிபை உருபுபுணர்ச்சிககும ஏற்றுதல்.]

உசஉ. ஒறறுயிர் முதலீற றுருபுகள புணாசசியின்
ஒகுமன் னபபெயா வேறறுமைப புணாபபே.

(இ - ள்.) ஒற்று உயிா முதல ாறு - மெயயையும உயிரையும் முதலும இறுதியுமாகவுடைய, உருபுகள - (ஐ முதலிய ஆறு) வேறறுமையுருபுகள்,—

---

[1] 'தன்பொருள' எனறும பிரதிபேதம.

(இடைசசொல்லாயினும),—புணாசசியின - (நிலமொழிவருமொழிகளோடு) புணருமிடதது,—வேறறுமை புணாப்பு அபபெயா - (நடநத இரணடியல்களுளளும) வேறறுமைபபொருட்புணாசசியில இயல்பாகவும விகாரமாகவும புணாநத மெய்யுயிரமுதலீறறுப பெயாகளை, மன ஒகும - பெரும்பாலும் ஒதது நடக்கும; (எ - று)

(உ - ம.) நமபி + கண + வாழ்வு = நமபிகணவாழ்வு—இஙகே முறையே 'ஆவி யரமுன் ணனமம மிகா" எனறும, "ணன வல்லினம வரட் டறவும பிறவரி னியலபு மாகும வேற்றுமைககு" என்றும சொலலியபடியே கணணு ருபின முதலும ஈறும இயலபாயின.

உறி + கண + பால = உறிககட்பால—இஙகே முறையே "இயல்பினும விதியினும ணினற வுயிா முன கசதப மிகும" என்றும, "ணனவல்லினமவரட் டறவும" எனறும சொல்லிபபடியே கணணுருபின முதலும ஈறும விகார மாயின

'பெரும்பாலும் ஒகும' என்றமையால், சிறுபான்மை ஒவ்வா வெண்ப தாம்.

(உ - ம) நமபி + கு = நமபிககு --இஙகே "ஆவியரமுன் ணனமமிகா" என்ற விதி ஒவ்வாமல் குவவுருபின முதல் வலலெழுத்து மிகாதது. (ஈ)

சாரியை.

[சாரியை வரும விதம்]

1உசாந. பதமுன் விகுதியும பதமு முருபும்
புணாவழி யொனறுமபலவுஞ சாரியை
வருதலுந் தவிாதலும விகற்பமு மாகும

(இ - ன்.) பதம் முன - பதத்தின்முன், விகுதியும - விகுதியாவது, பத முமம - பதமாவது, உருபும - உருபாவது, புணா வழி - புணருமிடதது; (அவற் றிறகு இடையே) சாரியை ஒன்றும பலவும - ஒரு சாரியைபபாயினுமபலசாரி யைகளாயினும,—(க) வருதலும—. (உ) தவிாதலும வராதிருததலும, ஈ) விகற பமும (ஒனறாகவே வருதலும தவிாதலுமாகிய) உறழசசியும ஆகும—;(எ-று.)

விதிதிப்புணரீச்சி.	பதப்புணரீச்சி	உருபுபுணரீச்சி.	
(உ-ம) (க) நடநதனன	புளிபஙகாய	அவற்றை—வருதல்.	
(உ) நடநதான	புளிககறி	தனனை—தவிாதல்.	
(ஈ) நடநதன / நடந்த	நெல்லின்குபபை / நெறகுப்பை	ஆனை / ஆவை	விகறபம்.

ஆவினுககு, மரத்தினுககு—சாரியைகள் பல வருதன

மாடத்துககு - மாடககு, நிலத்துககு - நிலககு முதலியன - சாரியை வேணடுமிடதது இல்லாமையால், தொகுதலெனனுஞ செயயுள்விகாரமாம.

[பொதுச் சாரியை.]

1உசாச. அன் ஆன இன் அல அறறு இற்று அத்து அம்
தம் நம் நுமம ஏ அ உ ஐ கு ன
இன்னபிறவும் பொதுசசா ரியையே.

(இ - ள்.) அன்.. ன - அன் முதல் னகரமெய் [ன்]ஈறுகச சொல்லப் பட்டபதி னேழும், இனன பிறவும-இவைபோலவன பிறவும்,—பொது சாரி யை - (விகுதி பதம் உருபு என்கிற மூன்று புணர்ச்சிகளிலும் தனிமொழிகளி லும் வருதலிலவேல) பொதுவான சாரியைகளாம்; (எ - று.)

	சாரியை.		சாரியை.	
(உ - ம்.)	அன் —ஒன்றன்கூட்டம	(ப)	நம் —எல்லாநம்மையும்	(உ)
	ஆன் —ஒருபாற்கு	(உ)	நும—எலலீர்நும்மையும்	(உ)
	இன் —வணடினகால்	(ப)	ஏ —ஒன்றேகால்	(ப)
	ஆல் —தொடையல்	(த)	அ —நடந்தது	(வி)
	அறறு—பலவற்றை	(உ)	உ —சாதனனுக்கு	(உ)
	இறறு—பதிற்றுப்பதது	(ப)	ஐ —ஒற்றை	(த)
	அது—மரத்தினல	(ப)	கு —செய்தவாய்	(வி)
	அம —செஞ்சம்	(த	ன் —கோன	(ச)

தம் —எல்லார்தம்மையும்(உ) இன்ன பிறவும்' என்றதனால்.

தன் - அவன்றனை (உ) தாம் - அவாதாம் (த) ஆ - இல்லாப்பொருள் (ப)

தான் - அவன்றனன் (த) ஆம - மணலுங்கட்டி (ப)து - நடதததற்கு (வி)

என வருகின்றவையும், மறறும் இப்படி வருபவையும் கொளக. (டு)

['எல்லாம்' என்பதற்குச் சிறப்புவிதி.]

உசடு. எல்லா மென்ப திழிதிணை யாயின்
அறமேறு டருபின மேலும் முறுமே
அன்மேறல நமமிடை யடைநதற றுகும்.

(இ - ள.) (க) எல்லாம எனபது - எல்லாம் என்னும்இருதிணைப்பொது ப்பெயர, இழி திணை ஆயின் - அஃறிணையில் வரும்பொழுது, (அதனேடு ஆறு உருபுகளும புணாக்கால்) அறமேறு உருபின்மேல் உம் உறும் - இடை யிலே அறற என்னும சாரியையையும் உருபின்மேல் மூற்றும்மையையும் பெ றும;—(உ) அனறேறல-அன்றாயின [உயாதிணையில் வருமபொழுது], இடை- இடையிலே, நம அடைநது - நம் என்னும் சாரியையைப் பெற்று, அற்று ஆகும - அவ்வாறாகும் [உருபின்மேல் மூறறும்மையையும் பெறும்], (எ - று.)

(உ - ம்.) (க) எலலாம் + ஐ=எல்லாவற்றையும்—அஃறிணை.
(உ) + ஐ=எல்லாநம்மையும்—உயர்திணை.

'எல்லாநம்மையும் என்பதற்கு-எலலாரையுமென்றபொருள்; படர்கை.

'உயர்திணையாயின்' என்றதனால் எல்லாநமமையும் என்பது உயர்திணைத் தன்மைகாகு மாதலிறமே வருமெனக் கொள்வர் ஒருசாரார்.

இனி, இரட்டறமொழிதலால, இழிதிணையாய் இன் அற்றேறு எனப் பிரித்து, எல்லாஅறறினையும என அற்று, இன் என்னும் இரணடு சாரியை வருதலும் கொள்க. மறறை உருபுகளோடும இப்படியே கூட்டுக. (சு)

['எல்லாரும்', 'எல்லீரும்' என்பவற்றிற்குச் சிறப்புவிதி.]

உசசு. எல்லாரு மெல்லீரு மென்பவற் றும்மை
தள்ளி நிரலே தமநதும் சாசப
புல்லு முருபின் பின்ன ரும்மே.

(இ-ன்.) (ஆறுஉருபுகளும் புணருமிடமது), எல்லாரும எல்லீரும என்ப வற்று - எல்லாரும எல்லீரும என்கிற இருபெயாகளினுடைய, உமனம. (இறுதியிலுள்ள) மூறறுமணைமகளை, தள்ளி - நீகஙி,—நிரலே - முறையே, தம-தமஎனனும சாரியையும, நும - நும என்னும சாரியையும், சார - (அவை யிருந்த இடஙகளில்) பொருந்த,—உம - (அவற்றினுலே நீகஙப்பட்ட) மூறறும்மைகள, உருபின் பினனா புலனும உருபுகளின பினனே வந்து பொருந்துமு; (எ - று.)

(உ - ம.) எலலாரும + ஐ = எல்லார்தம்மையும்.
எல்லீரும + ஐ = எல்லீர்நும்மையும்.

எலலாரையும, எல்லீரையும் எனச சாரியைபெறுமல் வருதலும உணமி.

['தான்' முதலிய பெயர்கட்குச் சிறப்புவிதி.]

† உசள. தான் தாம் நாம் முதல் குறுகும் யான யாம
நீ நீர் என் எம் நின் நு மாம் பிற
குவவி னவ்வருஞ் நான்கா றிரட்டல.

(இ - ள.) (க) (உருபுகள புணருமிடதது), தான் தாம நாம இமமூன்று பெயாகளும, முதல் குறுகும - முதலெழுதில் குறுகி (முறையே தன தம நம் என) வரும; உ) யான யாம நீ நீர - இநநானகு பெயாகளும, என் எம நின நும ஆம (முறையே) என் எம நின் நும என வரும, (ங) குவவின் - (இவ்வெழு பெயரோடும்) குவ்வுருபு புணருமிடதது, அ வருஞ (நடுவில்) அகரசசாரியை வருமு; (ச) நானகு - நான்காம வேறறுமையுருபு புணருமபோது அகரசசாரியையின உயிர் வந்தாலும ஆறு - ஆறுமவேறறுமை யுருபுகளின முதல் உயிாகள வந்தாலும, இரட்டல (அவ்வெழு விகாரமொழிகளிலும இறுதியாகிய தனிகுறில் முனனெழுறறுகள்) இரட்டாவாம; (எ - று)

(உதாரணம)

(க) தான + ஐ = தன்னை தாம + ஐ = தமமை நாம + ஐ = நமமை மறறை உருபுகளோடும கூட்டுக.	முதல் குறுகின.	உ) யான் + ஐ = என்னை யாம + ஐ = எமமை நீ + ஐ = நினனை நீர + ஐ = நுமமை	என, எம், நின், நும என்னதிரி னதன.

(ங) தான் + கு = தனக்கு—கு வர அகரசசாரியை பெறறது

(ச) தன் + அ + கு = தனகு அது = தனது ஆது = தஞது அ = தன	நான்காம வேறறுமையில் அகரச்சாரியை பெறுமிடதது, ஆறுமவேறறுமையுருபு உயிா கள்புணருமிடத்தும தனிகுறிலமுன்னெறறு இரட்டாதாயிறறு,

'தன்னுடைய' என்பதில் உடைய என்பது சொல்லுருபாதலின். தனிக குறிலமுன்னெற்று இரட்டாமை அதற்குப பொருநதாதாம்.

'பிற' என்றதனால், நீ என்பது உன் எனவும், நீர் என்பது உம் எனவும் திரிந்துவருதல் கொள்க. 'நுன்' என வழஙகுவது, திசைசசொல்.

இனி, நீர் என்பது 'நீம' எனத திரிதலும, இஙகு 'பிற' என்றதனுலேயே கொள்ளப்படவேணடும். * நீம என்பது - சிறுபான்மை செய்யுளில் தனியாகவும், பெருமபான்மை செயயுளிலும வழஙகிலும 'கள' என்னும விகுதியோடசோநது 'நீஙகள' என்றும பயிலும். இனி, இதனை மரூஉமொழியில் அடகுதலும ஒனறு. (அ)

['ஆ,' 'மா,' 'கோ' என்னும் சொற்களுக்குச் சிறப்புவிதி.]

உசாவு. ஆ மா கோ எனவ வஃணயவும பெறும்ம.

(இ - ள.) அ - ஆ என்னும பசுவினபெயரும, மா - மா எனனும மிருகததின்பொதுபபெயரும, கோ கோ எனனும தலவனதுபெயரும,—ன அஃணயவும - (உருபுகள புணரு மிடதது) னகரசசாரியை பொருந்தவும பெறும—.

'அஃணயவும்' என்ற உமமையால் - அஃணயாமலிருகதவும பெறுமென்றதாயிற்று; ஆகவே விகறபிததுவரு மெனக கொளக

(உ - ம.) ஆ + ஐ = ஆஃன, ஆவை
மா + ஐ = மாஃன, மாவை
கோ + ஐ = கோஃன, கோவை
} னகரசசாரியை பெறறம பெறுதும விகரபிததன. மறறையுருபுகளோடும கூட்டுக

இனனும, 'னவ.அஃணயவும், என்ற உமமையால - குவ்வுருபு புணரும பொழுது ஆவுகு என உகரசசாரியையும உடனபெறுதலும, ஆவுகு என உகரசசாரியையொனறே பெறுதலும, ஆவினுகு என இன்சாரியையுடன் உகரசசாரியை பெறுதலும, ஆவினை என மற்றையுருபுகள்புணரும பொழுது இனசாரியையொன்றே பெறுதலும கொளக. மா,கோ எனபனவும இவ்வாறே.

இரட்டறமொழிதலால, ஆமா என ஒருசொல்லாய்க காட்டுப்பசுவை உணர்ததினறு இடததும, ஆமாஃன, ஆமாவை, ஆமாவுகு, ஆமாவுகு, ஆமாவினுகு, ஆமாவினை என இவவிதி பெறுதலும கொளக.

அஃணயும என்று நிறுத்தாமல 'அஃணயவுமபெறும்' என்றதனால், ஆன், மான், கோன், ஆமான எனத தனிமொழியிலும னகரசசாரியை பெறுதலும கொள்க §

(கூ)

---

* சிவகசிநதாமணியில, "நனறபபொருளே வலிததேன்" எனற செயயுளில், "அனறைறப்பகலே யடியேன வநதடைவ னீமே, லெனறிக களிற்றுணழை செல்வது வேணடுமெனறன" என்ற இடதது 'நீம' என்பது வநதும அசசெயயுளுரையில் நசசிணாககினியா 'கிளநத வலல செயயுளுரட்டிரினவும" என்றதனால், 'நும' எனனுஞ சொல் 'நீயிர' என முழுவதும திரியாது மகாமநிறபதநதிரிநது 'நீம'என நின்றது; இனி, நீமனெறு ஓரிணைசசொல்லுமாம' என உரைதததும உணாக.

§ இஙகு 'உரையிற்கோடலால், 'ஊன்' எனபதும் ஊஃன என னகரசசாரியை பெறுதலும கொளக, என்பாரும உவர; அது பொருநதாது எனனின:—இநநூலாசிரியா "குயினூன்வேறறுமைகணணுமியல்பே" எனற சூததிரததில் 'ஊன்' என்பதை ஒரு தனிமொழியாகக கொணடன ராதலால் அதனை ஆன மான் கோன் எனபனபோல ஓரெழுததொருமொழி னகரச

['ஒருபது' முதலிய எண்ணுப்பெயர்கட்குச் சிறப்புவிதி.]

உசகூ. ஒன்று முதலெட்டு மூறு மெண்ணுஹூர்
பததினமூன ணுனவரிற் பவவொற ரொழியமேல்
எல்லா மோடு மொன்பது மிற்ரீற.

(இ - ள.) ஒன்று முதல்—, எட்டு ஈறு ஆம் - எட்டெனையீ லுள்ள, கண - எண்ணுப்பெயாகளோடு, ஊா - புணாநத, பதின் முன் - பதது என லும எண்ணுபபெயரின்முன் (ஆறு உருபுகள் புணருமிடதது), ஆன - ஆன சாரியை, வரின் - வநதால,—ப ஒற்று ஒழிய - பதது எனனும எணணின பகரமெய் ஒன்றுமே நிற்க, மேல் - அதனமேலே நின்ற, எலலாம - எல்லா வெழுதது ககளும, ஓடும - கெடும;—ஒன்பதும ஒன்பது என்னும எணணின முன்னும் (உருபுகள புணருமிடதது ஆன்சாரியை வநதால), இறமீற - இவ் வாறேயாகும் [பகரமெய்மாதநிரம நிறக மேலேனின்ற எல்லா வெழுதது மும கெடும]; (எ - று)

(ஒருபது ஒருபஃது என இடையொற்றுக கெட்டும் ஆய்தமாகத திரிந் தும் விகாரப்பட்டுவருமு பதது என்பா, 'எணணூர் பத்து, எனப் பொதுப படக் கூறினா அவை ஒருபது ஒருபஃது,இருபது இருபஃது, மூப்பது மூப பஃது, நாற்பது நாற்பஃது, ஐமபது ஐமபஃது, அறுபது அறுபஃது, எழு பது எழுபஃது, எணபது எணபஃது என்பன)

'ஆன்வரின்'என்றதனால், ஆன்சாரியைவருதறகும் இதுவேவிதியென்க.

'வரின்' என வருதலைப் பராமுகமாகச சொனனதனால, வராமலிருக கதலும கொள்க; எனவே, விகறபிதது வரு மெனறதாயிறறு.

(உ - ம்.)ஒருபது + ஐ = ஒருபாஅை, ஒருபதை; ஒருபஃதை } விகற்பிதது
ஒன்பது + ஐ = ஒன்பாஅை, ஒனபதை, ஒன்பஃதை } வந்தன.

இன்னும், ஆனவருதலைப பராமுகமாகச சொனனதனால் ஒருபாவுக்கு ஒருபானிஅை என உகரசசாரியை இனசாரியைகளும் வேணடுமிடகது வரு மெனக கொள்க. மற்றை உருபுகளோடும இப்படியே கூட்டுக. (கo)

சாரியை பெறறதாககொளளும இவ்வாசிரியாகது உடனபாடனறென்பது தெளிவாக விளஙகுமாதலின; ஆனதுபறறியே; இஙகுககூறாயினா. தொல் காபபியனா அககாலவழக்குப்பறறி 'ஊவெவெனறுபெய ராவொடு சிவணும" என விதிததுச சூததிரனு செய்திருப்பினும இவ்வாசிரியா தாம நூலசெயத காலத்தில் ஊ என்ற வழகுச சிலபான்மைபபடடு ஊன என்ற வழக்கே பெரும்பானமைப்பட்டதனால், ஊ எனற பெயரை 'உயிாமவி லாறும" என்ற தனால் ஒருவாறு குறிப்பிதத மாததிரததோடு விட்டு 'ஊன' எனபதனைத தனி மொழியாகக கொணடன ரெனக. இது பழையன கழிதலும புதியன புகு தலுமாம. தொல்காப்பிய நசசினாகினியததில் 'ஊ' என்பது தசையை யுணாததி நின்ற வழககு. ஆசிரியா நூலசெய்த காலதது வழக்கு; அன்றித 'தெயவவழக்கேனும் உணர்க' என்றது, இஙகே கருதகதகக்கது.

[வகாரற்றுச் சுட்டுப்பெயர்க்குச் சிறப்புவிதி.]

‡ உரு0 வவ்வீறு சுட்டிற கற்றுறல வழியே.

(இ - ன்.) வ இறு சுட்டிறகு - (அஃறிணைப பலவின்பாலாகிய அவ் இவ் உவ் எனனும்) வகரமெய்யீறற மூன்ற சுட்டுபெயராகட்கும, அற்று உறல் - (உருபுகள புணருமிடகத்து) அறறு எனனுஞ் சாரியை பொருநதுதல், வழி - முறறையையாம்; (எ - று.)

(உ - ம.) அவ + ஐ = அவற்றை
இவ் + ஐ = இவற்றை
உவ் + ஐ = உவற்றை
} என அற்றுசசாரியை வேணடியே வந்தன. மறறை வேறறுமைகளோடும கூட்டுக.

'உறும' எனறு கிறுதகாமல் 'வழியே' என்ற மிகையால் - அவறறினை, இவறறினை, உவற்றினை என அற்றுசசாரியையோடு இனசாரியை வருதலும; தனிகளுறில மூன ஒறறு உயிவர இரட்டாமையும; அவை, இவை, உவை என்னும வையீறறுசசுட்டுப்பெயாகள அவையிற்றை, இவையிறறை, உவையிற்றை என இறறுசசாரியை பெறுதலும; எவறறை என வினாப்பெய ரும இவவாறு கிறறலும கொள்க. (கக)

['அஃது' முதலிய சுட்டுப்பெயர்கட்குச் சிறப்புவிதி.]

† உருக சுடடின்முன ஞப்த மன்வரிற கெடுமம.

(இ - ன்.) சுட்டின முன - (அஃது இஃது உஃது என்னும மூனறுசுட டுப்பெயாகளில மொழிமுதற) சுட்டெழுதகின நின்ற, ஆயதம—,—ஆன வரின - (அசசுட்டுபபெயாகளோடு உருபுகள புணருமிடகத்து) அன்சாரி யை வருதால், கெடும—; (எ - று.)

'அன வரின' எனறதனால், அனசாரியை வருதறகும இதுவே விதி யென்க 'வரின' என வருதலைப பராமுகமாகசசொன்னதனால, வாமவிருத தலும கொளக; எனவே, விகறபிககு மெனறதாயிறறு.

(உ ம) அஃது + ஐ = அதனை, அஃதை
இஃது + ஐ = இதனை, இஃதை
உஃது + ஐ = உதனை, உஃதை
} எனச சாரியை விகற்பிதலும, சாரியை வருதவிடகது ஆயதம கெடடும வருதன.

'அன்' சாரியை வருதலை நோககி ஆயதகெடட்விடகது அது இது உது என ஆயதமில்லாச சுடடுபபெயாகளாகிப் பின்பு அன்சாரியை பெறுத லால், ஆய்தமில்லாச சுட்டுப்பெயாகள அது - அதனை, இது - இதனை, உது-உதனை என 'அன' சாரியை பெறுதறகும இதுவே விதி யென்க.

இனனும 'அன' சாரியை வருதலைப பராமுகமாகக கூறியதனால் - குவ் வுருபு புணருமபோது அது + கு = அதறகு என 'அன' சாரியை தனிதது வருத லலலாமலும், அதனுககு என உகரசசாரியையுடன வருதலும, கொள்க இன னும அதனால் 'அதை,' 'இதுககு' எனச சாரியையின்றி வருதலும, அதனை, அதனால என வழகுதலும கொளக

இசசூததிரதது உபலகஷணதகால் - விஞப்பெயராகிய எது என்பது எதனை, எதனுக்கு, எதை என இவ்வாறு வருதலும் அமையும. (கஉ)

உருஉ. அத்தின் அகரம் அகரமுனை யில்லை.

(இ - ள்.) அதத்தின் - அத்துசசாரியையயின் முதலி லுள்ள, அகரம்-அகர வுயிரானது,—அகரம் முனை - (இயல்பினலும் விதியினலும் நிலைமொழியீற் றில் நின்ற) அகரவுயிரின் முன் (வந்தால்), இல்லை - கெடும். (எ - று.)

உயிரீற்றுமொழியின்முன் அதத்துசசாரியை வருதற்கும் இதுவே விதி.

(உ - ம்) மக + அதது=மகதனை, மகதத்துக்கை—இயல்பு உயிரீறு

மர + அதது=மரதனை, மரததிகுறை—விதி உயிரீறு.

'அகரமுனையில்லை' எனறதலல்-போழ்ததது வளளன்மை, அவையத் துசசென்றா எனப் பிறஉயிரீற்றினமுன் அதத்தின அகரம கெடா தென்க.

இனி, சிறுபான்மை அதத்தின அகரம விளவகத்துஏகாரம், அதவதத்துக் கண எனற அகரவீறறின்முன் கெடாமலும்; நிலாதத்துகொணடான், துலாத தத்துகோல எனற ஆகாரவீற்றின் முன்னும், தீதத்து எனற எகாரவீற்றின் முனனும் கெட்டுமவரு மெனவும் அறிக

இது - * தொலகாப்பியசசூததிரம். (கஙு)

புறனடை.

[சாரியைப் புறனடை: சாரியைகளை அறியும் வகை.]

உருங. இதறகித சாரியை யெனினள வின்மையின்
விகுதியும் பதமு முருபும் பகுத்திடை
நின்ற வெழுத்தும பதமு மிபறகையும
ஒன்ற வுணர்தத குரமேவா நெறிதே.

(இ - ள்.) இதற்கு இது சாரியை எனின் - (விகுதிப்புணாசசி முதலிய புணாசசிகளில்) இதறகு இது சாரியை எனறு (வரையறுததுத தனிததனி) சொல்லப்புகுந்தால், அளவு இனமையின - நா அளவு இலலாமையால்,—விகுதியும - விகுதிப்புணாசசியையும, பதமும - பதப்புணாசசியையும், உரு பும - உருபுபுணாசசியையும, பகுதத - பிரிதது,—இடை நின்ற - நடுவில் நின்ற, எழுததும - (எகாரம அகரம முதலிய) எழுததுசசாரியையையும, பத மும - (அன் ஆன முதலிய)பதசசாரியையையும, இயறகையும-(இவ்விரணடு சாரியையும இலலாத) இயல்பையும, ஒனற உணாததல - தெரிய அறிவித தல்,—உரவோர் நெறி - அறிவுடையோரது முறைமையாம்; (எ - று.)

எழுத்துசசாரியை	பதசசாரியை.	இயல்பு.
(உ - ம்.) நடந்தது	நடந்தனன்	நடதான—விகுதிப்புணாசசி.
ஆனமை	வணடிறீகால	தனனை —பதப்புணாசசி.
சாதத்துக்கு	எவற்றை	என்னல் —உருபுபுணர்சசி.

இவ்வாறே மூவகைப்புணாசசிகளையும் பகுததறிந்துகொள்க.

---

* தொலகாப்பியம எழுததிகாரம, புணரியல் - உஙு.

எல்லாசசாரிணையுளும இடைசசொலலாயிணும, இவ்வாறு எழுத்துச சாரிணை பதசசாரிணைய எனப் பிரிகதது, அவறறுள வேறுபாடு அறிதறகு வைதத குறி யென அறிக (கச)

[நால்வகைப்புணர்ச்சிகளுப் புறனடை]

உருச. விகுதி பதஞ்சா ரிணையுரு பணைத்திணும்
உரைதத * விதிபிரிதோர் தெரிப்பன கொளலே.

(இ - ள்.) விகுதி - விகுதிபபுணாசசியும, பதம - பதபபுணாசசியும, சாரிணைய - சாரிணையப்புணாசசியும, உருபு - உருபுபுணாசசியும் ஆகிய, அணைதிணும - தானகு புணாசசிகளிடததும, உரைதத - பொதுப்படச சொல்லப பட்ட, விதியின - விதிகளுள, ஓரது - (இவ்விதி இதறகுப் பொருததும இவ்விதி இதறகுப் பொருதாது எனறு) ஆராயந்து அறிது, ஒபபண - எவ்விதி எதறகுப பொருந்துமோ அவ்விதியே, கொளல (அதறகுக) கொளக; (எ-று)

(வரலாறு.)

விதுதிப்புணர்ச்சியுள் ''றவ்வொ டகர வும்மை நிகழ்பல்லவும'' எனப் பொதுப்பட விதிததாராயிணும, 'சென்று' என்ற இடதது இறந்தகாலமும, 'சேறு' என்ற இடதது எதிரகாலமும பொருதது மென்று கொள்க.

பதப்புணர்ச்சியுள் ' அல்வழி இ ஐ ம முன்ன ராயின் இயல்பும மிகலும, விகறபமு மாகும'' எனப் பொதுப்பட விதிததாராயிணும, 'யானைகுதிரைகள்' என உம்மைததொகையில் இயலபாயும, 'ஆடிததிங்கள்' எனப் பணபுததொகையில் மிகுந்தும, கிளிகுறிது,' 'கிளிகுறிது' எனச சில எழுவாய்ததொடரில விகற்பிததும வருமெனறு கொளக

சாரிணையப்புணர்ச்சியுள் ''பதமுன விகுதியும பதமு முருபும, புணரவழி யொனறும பலவுரு சாரிணை, வருதலுந தவிர்தலும விகறபமு மாகும'' எனப் பொதுபபட விதிததாராயிணும, 'நாட்டின்கண இருந்தான்' எனக கணணுருபிற்கு இன்சாரிணை வரு மெனறும, 'நாட்டினிஙஙண்' என இன்னுரு பிறகு இனசாரிணை (பெருமபாலும, வரா தெனறும கொளக.

உருபுபுணர்ச்சியுள் ''ஒற்றயிர முதலீற றுருபுகள் புணர்சசியின, ஒகுமன் னப்பெயரா லேவற்றுமைப் புணாபபே'' எனப பொதுப்பட விதிததாராயினும, 'நம்பிகண' எனக கணணுருப திரா தென்றும, நமபிக்கு' எனக் குவ்வுருபு மிகு மெனறும் கொளக. மற்றவைகளும் இப்படியே. (கரு)

[இரண்டாம்வேற்றுமைப்புணர்ச்சிக்குச் சிறப்புவிதி.]

‡ உருரு. இயலபின் விகாரமும விகாரத் தியல்பும
உயாதிணை யிடதது விரிநதுந் தொக்கும
விரவுப பெயரின விரிநதும நின்றும
அன்ன பிறவு மாகு மையுருபே.

---

* 'விதியுள்' என்றும பிரதிபேதம்.

(இ - ள்) ஐ உருபு - இரண்டாமவேற்றுமைப் புணர்ச்சி,—இயல்பின் விகாரமும் விகாரத்து இயலபும்-(பொதுவிதிப்படி முடிதலே யன்றி அப்படி விதித்த) இயலபிலே விகாரமாகியும் விகாரத்திலே இயலபாகியும்; உயர்திணை யிடத்து - உயர்திணைப்பெயரினிடத்து, விரிதலும - உருபு வெளிப்படலும், தொகலும - உருபு மறைந்தலும்; விரவுப் பெயரின் - பொதுப்பெயரினிடத்து, விரிதலும - உருப வெளிப்படலும், நிலையும - உருபு மறைந்தும்; அன்ன பிறவும - அவைபோலவன பிற வேற்றுமைகளும், ஆகும் - ஆகிவரும்; (எ - று)

(உ - ம) நின + புறங்காப்ப = 'நிற்புறங்காப்ப'—"நின்னீறியல்பாம்" என இயலபாகவேண்டுமிடத்து விகாரமாயிற்று

மண்ணுடைந்தான், பொன்கொடுத்தான்—"ணன வல்லினம் 'வரட்டறவும்" என விகாரமாகவேண்டுமிடத்து இயல்பாயிற்று.

நம்பியைக கொணர்ந்தான்—உயர்திணையிடத்து விரிந்தது.
மகன் + பெற்றான் = மகற்பெற்றான்—உயர்திணையிடத்தது தொகைத்து.
கோறற்னைக கொணர்ந்தான்—பொதுப்பெயரிடத்து விரிந்தது.
ஆனைபெற்றான்—பொதுப்பெயரிடத்தது தொகைத்து.

'அன்னபிறவும்' என்றதனால - 'கற்கொணடான்' என விகற்பிக்க வேண்டுமிடத்தது திரிந்தேவருதலும, பிறவும கொளக (தன் + கொணடான.)

எண்ணுப்பொருளில் வந்த இறந்தது தழுவிய இழிவுசிறப்பு உமமை களால - வேற்றுமைகளு என்று விதித்த பொதுவிதியோடு ஒத்து 'வருந்தானை' என இயல்பில இயலபாகியும, 'சுகுத தினறான' என விகாரத்தில விகாரமாகியும வருதலே பெருமபான்மை யென்க (கசு)

[மூன்றும் வேற்றுமைட் புணர்ச்சிகுக் சிறப்புவிதி]

உருசு. புள்ளியு முயிரு மாயிறு சொல்முன்
தமமி னாகிய தொழில்மொழி வரினே
வலவினம விகற்பமு மியல்பு மாகும.

(இ ள்) புள்ளியும உயிரும ஆய இறு சொல் முன-(மூன்றுமவேற்றுமைதொகையில) மெயயும உயிரும இறுதியாகினற சொற்களின் முன், தமமின ஆகிய தொழில மொழி - கருததாவாகிய நிலைமொழிப்பொருளளாவாகிய வினைசசொறகள் [செயப்பாட்டு வினைசசொறகள்]. வரின - (வரு மொழியாக) வந்தால்,—, வலவினம - (அவ்விடதது வரும) வல்லினம, (பொதுவிதிபபடி முடிதலேயனறி), விகறபமும - உறழசசியும, இயலபும்—, ஆகும—; (எ - று)

(உ - ம) பேய்கோட்பட்டான், பேய்க்கோட்பட்டான்
புலிகோட்பட்டான, புலிக்கோட்பட்டான் } விகறபம.

பேய்பிடிகபட்டான், புலிகடிக்கப்பட்டான்—இயல்பு.

உம்மையால் - அராத்தினைடப்பட்டான சுரூப்பாயப்பட்டான் எனப் பொதுவிதியால் முடிவனவே பெரும்பாலனவாம. (கஎ)

எழுத்ததிகாரத்திற்குப் புறனடை.

உருள. இதற்கிது முடிபென் றெஞ்சாதி யாவும்
விதிப்பள வின்மையின் விதித்தவற் றியலான்
வகுத்துரை யாதவும் வகுத்தனர் கொளலே.

(இ - ள்.) இதற்கு இது முடிபு என்று - இதுக்கு இதுதான் முடிந்த இலக்கண மென்று, யாவும் - (இவ்வதிகாரத்துள் விதிக்கத்தக்கவற்றை) எல்லாம, எஞ்சாது - குறையாமல், விதிப்பு - (கனிதத்தனி அளவுசெய்து) விதிக்கப்புகுந்தால் அதற்கு, அளவு இன்மையின் - ஒரு வரம்பு இல்லாமையால்,— விதித்தவற்றை இயலான் - வகுத்த விதித்தவற்றினுடைய இலக்கணங்களை (எதுவாக)கொண்டு, வகுத்து உரையாதவும் - வகுத்து விதிசொல்லாதவற்றையும, வகுத்தனர் கொளல - (அநுமானப்பிரமாணத்தால்) வகுத்து விதியுரைத்துகொள்க; (எ - று.)

(உ - ம) எழுத்தியலுள், "மொழிமுதற்காரணமாம் அணுத்திரளொலி எழுத்து" என ஒலிவடிவெழுத்தை உரைத்ததனால், ஒலிவடிவைக் காட்டுதற்கு ஓர் கருவியாக எழுதப்பட்டது வரிவடிவெழுத்து எனக் கொள்க.

பதவியலுள், "அன் ஆன் அள் ஆள்" என்னுஞ் சூத்திரத்தில் முறையே அன் ஆன விகுதி ஆண்பாற்கென உரைத்ததனால், 'பெருமாள' என்னும பதம் பெருமையையுடையா னென்னும பொருளதோன்ற நின்ற பெருமான் எனகிற பதத்தினது ஆன் விகுதி ஆள் விகுதியாக ஒராவிடத்துத் திரிந்து ஆணபாலையே யுணர்த்திநின்றதெனக் கொள்க.

உயிரீற்றுப்புணரியலுள், "இயல்பிலும விதியினுமின்ற வுயிர்முன், கசதப மிகும்" என உரைத்ததனால, "ணனவல லினமவரட் டறவும" என்ற இடத்து, டகரமும வலலினமாதலின மிகக தெனக கொள்க.

மெய்யீற்றுப்புணரியலுள், "நம்தம், எமநமமீற மவ்வரு ளுநவே" என உரைத்ததனால, அம எனனுஞ்சொல்லிறுதி மகரமும தனிகுறிலடுத்த ஒற்றுதலின் தன்னெடு மயநகாத மெலலினம வநதால் அதுவாய்ந்திரிந்து அந்நக என அழகிய நகையென்னும் பொருளதாய் வருமெனக் கொள்க.

உருபுபுணரியலுள், இரணடாம வேற்றுமைக்கும் மூன்றும்வேற்றுமைக்கும புறனடை உரைத்ததனால், ஏழாமவேற்றுமையும மண்சோந்து, விணபுகுந்து என வேற்றுமைப் பொதுவிதியை ஏலாமல் சிறுபானமை வருமெனக கொள்க.

இன்னும் இவ்வைந்தியலுள்ளும் வகுத்து உரையாதவற்றையெல்லாம் இதுவே இடமாக முடிததுகொளக. (கஅ)

உருபுபுணரியல் முற்றிற்று.

"அடையெண் பெயரீமுறை தோற்றம் வடிவள வாதியந்தம்
இடைநிலை போலியென் றீரைந் தெழுத்து மிருபதமும்
படுபுணர் மூன்றி னியல்பும் விகாரமுஞ் சாரியையும்
உடனுணர் வாரை யெழுத்தறி வாரென்ப நுத்தமரே"

எழுத்ததிகாரம் முற்றுப்பெற்றது.

இரண்டாவது

சொல்லதிகாரம்.

மேறகூறிய எழுதிணலாகிய

பலவகைக சொற்களின இலகணஙகளே உணர்ததும அதிகாரம.

க. பெயரியல்.

பெயரசசொலவின இலக்கணஙகளே உணாததும இயல.

[கடவுள் வணக்கமும், அதிகாரத்தோடக்கமும்.]

உரை. மூச்சக நிழற்றும முழுமதி முக்குடை
அசசுத னடிதொழு தனறகுவன் சொல்லே.

(இ - ள்.) மூச் சகம - (சுவர்க்கம் பூமி பாதாளம என்னும) மூனறுலோ கஙகளுககும, நிழற்றும - நிழலசெ செய்கின்ற, முழு மதி - நிறைநத [பூரண] சந்திரனபோன்ற, மூக் குடை - மூன்று குடைகளையுடைய, அசசுதன்-அழி யாத கடவுளாகிய அருகதேவனது §. அடி-பாதஙகளை, தொழுது-வணஙகி, —சொல் - (முன்னதிகாரததுட சொலலிய எழுதிணலாகிய) சொலலின இலகணதனை. அனறகுவன் - சொலலுவன், (எ - று.)—அசயுதன் - தன னைச சரணமனடைந்தவாகளைக கைவிடாதவ னென்றுமாம. ஏ - எற்றசை.

முககுடை - சந்திராதித்தியம் நிதியவினைதம, சகலபாசனம எனப் பெயரிபறும: இவை, ஒனறன்மேலொன்றாக அமைந்துள்ளன ஆனது பற்றி, 'மூசசகநிழற்றுய' என்றார். ''திவகண மூன் றடுககிய திருமுக்குடைக கீழ்'' என்றார சிலப்பதிகாரததும. 'சொல' எனறது, ஆகுபெயர. (க)

---

* 'அஃதேல், ஒருநூறகு எடுதததுககோடறகணனே வணகககூசொல லுத லன்றி அதிகாரதேதாறுஞ சொல்லியது என்னையோ வெனின,—நூல ஒன்றேயெனினும் அதிகாரஙகள் பொருளான வேறுபடுதலானும, முன்னை யொருசாரார ஓரோவதிகாரதனை ஒருநூலாககிப் பாயிரம முழுதுமபகாத லானும, ''ஆதியு மநதமு நடுவு மஙகலம, ஓதிய முறைமையி னுரைப்ப ராயி டின், எதமி லிருநிலக கிழததி பினபுற, நீதியம் பனுவலகள் நிலவு மெனப வே'' என்ப வாதலானும, 'கற்றதனற் பயன், குற்றமற்று முற்றுமுணாநத ஒற்றைநற்றவன் பொறறாளிணைமலா போற்றல' எனபதனானும, சொனனு ரெனக் கொள்க' என்பது, பனழய உரை.

§ 'ஈணடுக காப்பது கருதி 'அசசுதன்' என்றது, மேலையதிகாரததுப் படைப்பதுகருதி 'நானமுகன' என்றதுபோலும' என்பது, நன்னூல்விருத்தி.

சொல்லின் பொதுவிலக்கணம்.

[சொல் இன்ன தென்பது.]

உருக. ஒருமொழி தொடர்மொழி பொதுமொழி யென்ற
இருதிணை யைமபாற பொருளையுந் தன்னையும்
மூவகை யிடத்தும் வழகொடு செய்யுளின்
வெளிபபடை குறிப்பின விரிபபது சொல்லே.

(இ - ள்.) ஒருமொழி - ஒருமொழியும, தொடாமொழி - தொடாமொழியும, பொதுமொழி - பொதுமொழியும, என்ற - எனற மூன்று பிரிவையுடையதாய,—இரு திணை - இணடு திணைகளையும, ஐம் பால பொருளையும - (அவற்றின கூறுபாடான) ஐநதுபால்களையும, தன்னையும - தன்பொருளையும, மூவகை இடததும - மூன்று இடஙகளிலும, வழகொடு - உலகவழக்கதிலும, செயயுளின - செயயுள்வழகதிலும, வெளிப்படை - வெளிப்படையாகவாவது, குறிப்பின் - குறுபபாகவாவது, விரிபபது - தெரிவிபபது,—சொல் - சொலலாம; (எ - று.)—சொல் - பொருளை சொல்வது.

இருதிணை யைமபாற் பொருளை தெரிவிதல - தான் இனனதிணை இனனபால் என்று அறிவிதல. தன்னை தெரிவிதல் - தான் இன்ன அருதனதனைக கொணடனென்று அறிவிதல் (உ)

[மூவகைமொழிகள]

உகூ0. ஒருமொழி யொருபொரு ளனவாம் தொடாமொழி
பலபொரு ளனபொது விருமையு மேற்பன.

(இ - ள) ஒருமொழி - ஒருமொழிகளாவன:—ஒரு பொருளன ஆம் - (பகாப்பதமாவது பகுபதமாவது ஒன்று நின்று தம்தம) ஒருபொருளை தருவனவாம, தொடாமொழி - தொடாமொழிகளாவன:—பலபொருளன - (அவ்விருவகைப்பதஙகளும இரணடு முதலியனவாகத தொடாந்துநின்று ஒவ்வொரு சொலலுககு ஒவ்வொரு பொருளாக இரணடுமுதலிய) பலபொருளகளை தருவனவாம; பொது - பொதுமொழிகளாவன:—இருமையும எறபன - (ஒருமொழியாக நினறு ஒருபொருளை தருதம அதுவே தொடாமொழியாக நினறு பலபொருள்களை தரும) இவ்விரணடுக்கும் பொதுவாக நிற்பனவாம; (எ - று)

(உதாரணம.)

ஒருமொழி—நிலம, நிலத்தன; நட, நடநதான; நில், மன்; தவ, நனி.

தொடாமொழி—நிலம்வலி, அதுகொல, சாலப்பனை, மண அளந்தமால்.

பொதுமொழி—எட்டு; தாமரை, வேஙகை இவை - ஒருமொழிகளாக நின்று ஒருபொருளை தருதலன்றியும், எள் + து [எள்ளை உணை], தா + மரை [தாவுகின்ற மான], வேம் + கை [வேகின்ற கை] எனறவை தொடாமொழிகளாக நின்று ஒவ்வொரு சொலலுககு ஒவ்வொரு பொருளாகப் பல பொருள்களை தருதலுமகாண்க.

இவகு 'தொடாமொழி பலபொருளன' என்றது - பலசொற்கள் தொடாந்து நின்று ஒவ்வொருசொலலுககு ஒவவொருபொருளாகப் பலபொருள் கஷோத் தொரிவிப்பதை; இவ்வியலில, கரு - ஆம சூதநிரதநில் "ஒருபொருள் குறிதத பலசொல்லாகியும, பலபொருள குறிதத ஒரு சொல்லாகியும்" எனக கூறுமவறறில் ஒருசொலலே நின்று பலபொருளகளைக குறிப்பதையன்று; அது - திரிசொலலாம. ஒருமொழியெனினும, தனிமொழியெனினும ஒகும. தொடாமொழியெனினும, சொற்றொடரெனினும் ஒகும. பொதுமொழி - இவ்விரணடின தன்மையையும ஏற்றுவருபவை. (ந)

[இருதிணை]

‡ உசுக. மக்கள் தேவர் நரக ருயாதிணை
மற்றுயி ருள்ளவு மிலலவு மஃறிணை.

(இ - ள) மககள் - மனிதாகளும, தேவா - தேவாகளும, நரகா - நரகர்களும், உயாதிணை - உயாதிணைப்பொருள்களாம்: மறறு உயிர உள்ளவும - மற்றை (மிருகம் பறவை முதலாகிய) உயிருளளவையும், இல்லவும் - (நிலம நீர முதலாகிய) உயிரிலலாதவையும, அஃறிணை-அஃறிணைப்பொருள்களாம.

இமமூவகையோருடைய உடம்பையும உயிரையும தனிதனிகுறிகும போது, அவ்விரணடும அஃறிணையாம; (உ - ம.) உடபு பருதத்து, உயிர நீகிற்று.

உயா திணை - உயாந்த பகுப்பு; அஃறிணை - அல் திணை அதுவல்லாத [தாழ்வாகிய] பகுபபு அஃறிணையெனினும, இழிதிணையெனினும ஒகும உயாதிணை - விணைததொகை. அஃறிணை - பணபுததொகை.

மக்கள் - பூலோகவாசிகள, தேவா - சுவாகலோகவாசிகள், நரகா - பூமியின்கீழுள்ள நரகலோகதது வாசஞ்செயபவாகள. மனிதராயபபிறந்து புண்ணியபாவஙகளைசசெய்து புண்ணியமிகுதியால தேவராகவும் பாவமிகுதியால் நரகராகவும தோன்றுவதனால், மககள் தேவா நரகா என முறைப்படுதது கூறினார.

இனி, 'சூரியன் உதிததான', 'சூரியன் உதிததது;' 'சந்திரன் மறைந்தான்', 'சந்திரன் மறைந்தது;' 'கலி நீஙகினான்" 'கலி நீஙகிற்று;' 'வந்தான கூற்றுவன்', 'வந்தது கூற்று' எனத தேவர்களையும்; 'சேடன் எழுநதான்,' 'சேடன் எழுந்தது'; 'காகமகோடகன தீணடினான்', "கார்கமகோடகன தீண்டிற்று' எனத தேவகணததாரையும உயாதிணையாகச சொல்வதுமல்லாமல் அஃறிணையாகச சொல்வதும உணடு.

கடவுளை உயாதிணையாகவும, அஃறிணையாகவும் சொல்லலாம்; (உ-ம.) கடவுள் இருககிறார, தெயவம் இருககிறது. (சு)

[உயர்திணையின் பால்கள் - ந.]

‡ உசுஉ. ஆண்பெண் பலரென முப்பாற் றுயர்திணை.

(இ - ள்.) ஆண - ஆண்பாலும், பெண-பெணபாலும், பலா-பலர்பாலும், என-என்று, உயாதிணை—, மூப பாற்ற - மூனறு பாலகளை யுடையது.

பால பகுப்பு ஆணபாலும, பெணபாலும-ஒருமை. பலாபால்-பன்மை. ஆடவர் மைநதா முதலிய ஆணபன்மையையும், பெணடிா மகளிர முத லிய பெணபன்மையையும, மககள மாநதா முதலிய அவ்விருவாபனமையை யும அடகஙி, 'பலா' எனறா; வருஞ்சூதநிரதநில 'பல' என்பதும் அது. (ரு)

[அஃறிணையின் பால்கள - உ.]

உகூஙு. ஒன்றேற பலவென் றிருபா றஃறிணை.

(இ - ள்.) ஒனறே ற - ஒன்றன்பாலும, பல - பலவின்பாலும், எனறு — அஃறிணை—, இரு பாறறு - இரணடுபால்சூஎ யுடையது; (எ - று.)

அஃறிணையில் சேவல களிறு கடவன் முதலிய ஆணபாலும, பெடை பிடி மாநதி முதலிய பெணபாலும இருநதாலும, அபபகுப - உயிருள்ளவறறில் புழு முதலிய சிலவறறிறகும, கல் முதலிய உயிரிலலாதவறறிறகும இலலா மையால், அபபகுப்பை ஒழிதது எல்லாவறறிற்கும பொருந்த ஒனற' என றார். * ஒன்றன்பால - ஒருமை. பலவினபால் - பனமை. (சு)

[திணை பால்சளுக்குப் புறனடை]

†உகூச. பெண்மைவிட டாணவா வுவமேப டாண்பால
ஆண்மைவிட் டலல தவாவுவ பெண்பால
இருமையு மஃறிணை யன்னவு மாகும.

(இ - ள.) பெணமை விட்டு-பெணதனமை குறைநது, ஆண அவாவுவ - ஆணதன்மை மிகுநதிருபபனவாகிய, பேடு - பேடுகள, ஆணபால் - (உயர் திணை) ஆணபாலாம; ஆணமை விட்டு - ஆணதனமை குறைந்து, அல்லது அவாவுவ - பெணதனமை மிகுநதிருப்பனவாகிய பேடுகள், பெணபால் - (உயாதிணைப்) பெணபாலாம; இருமையும - இவ்விருவகைப்பேடுகளும், அஃ றிணை அனனவும - (உயாதிணையாவதனறி) அஃறிணையையெதது ஈடப்பவை யும், ஆகும—; (எ - று.)—பேடு - நபுமஸகம.

இவையும மககட்கதியினவேணடும, அதனமை நிரமபாமையின் இவ்வாறு மூடியு மென்க ஆணிலகணமும பெணணிலகணமும் கலநது ஒருவகை யாயினும நிரம்பாமல நிறகும பேடுகள, பாறபொதுமையின் நீகஙி, குறைந்த இலகணம ஒழிய மிகுநத இலகணமபறறி, உயாதிணை ஆணபால் பெண பால்களுள் ஒருபாலிற சோதது ச சொல்லுதல தகுதி யென்றும, இவ்விலக கணஙகள கருதாமல் பொதுப்படக குறிதததபோது இருவகைப்பேடுகளும் ஆண பெண என்னும இரணடினுள் ஒன்றிற சோதல் கூடாமையால் உயா திணையாகாமல உயிருளளவறறில் ஆண பெணஎனனும பகுப்பு இன்றி நின்ற அஃறிணையிற சோதது ச சொல்லபபடு மென்றும கூறியபடி.

---

* 'ஆண பெண என்பன அஃறிணைகளும ஒகுமனினும அவ்விரண டிறகும அஃறிணைகளை 'வநதது' எனபதலலது வழஙகினுள வேறு வாய் பாடு இனமையின, ஆணபால பெணபால எனனும வழககு உயாதிணைகளே ஆயெனக' எனபது, பழைய உரை.

பெணமைவிட்டு ஆண அவாவுவபேடு, அலி யெனப்படும்; சிகண்டிமுதலியோர். ஆணமைவிட்டுப் பெண அவாவுவ பேடு, பேடி யெனப்படும்; பிருகந்நளை, வீணுபதி முதலியோர்: இவ விருவகைக்கும பொதுப்பெயர் - பேடு.

(உ - ம்.) 'அலி வந்தான்'
"சிகண்டி இவன" } ஆணபாலாகச சொல்லப்பட்டன.

"பேடி அணியாளோ"
"கேளநாகன் அந்த மெய்ப் பேடி"
"வீணுபதியென ணும பேடி என்றுள" } பெணபாலாகச சொல்லப்பட்டன.

அலி வநதது. பேடிவந்தது, பேடிவநதது - அஃறிணையாகசசொல்லப்பட்டன.

[மூன்று இடத்தும சொல் திணை பால்களை உணர்த்துதல்.]

உசுரு. படாகசை வினைமுறறு நாமங குறிபபின்
பெறபபடுந் திணைபா லனைதது பேனை
இடதது வற்றொருமை பனமைப பாலே.

(இ - ள.) படாக்கை வினைமுறறு நாமம - படர்க்கையிடதது வினை முறறாச சொல்லையும படாகசையிடதது பெயராசசொல்லையும், குறிப்பின் - சொன்னால, திணை பால அனைதது - இருதிணையும ஐம்பாலும், பெறபபடும—; ஏனை இடதது - ஒழிந்த தன்மை முன்னிலை யிடஙகளின் (வினை முறறாசசொல்லையும பெயராசசொல்லையும சொனனால), அவறறு - அவ்விரு திணை ஐமபால்களுள, ஒருமை பன்மை பாலே - ஒருமைபபாலும பன்மைப் பாலும மாதத்திரமே, (பெறப்படும); (எ - று.)

* மூன்று இடஙகளுளபடாகசையிலமாதத்திரமே இருதிணை ஐம்பால் என்கிற பகுப்பு உணடு; மறறைத் தன்மை முன்னிலைகளில் ஒருமை பனமை என்கிற பகுப்புமாத்திரம உணடேயன்றி இருதிணை ஐமபாற் பகுப்புகள இல்லை.

தன்மைமுன்னிலைகள, இருதிணைகளும பொது §

வினைமுறறு, நாமம், குறிபபின், பெறப்படும என்பவை - மற்றோரிடதது மும கூட்டி உரைக்கப்பட்டன.

	ஆண்பால்.	பெண்பால்.	பலர்பால்.	உயர்திணை.
(உ - ம்.)	நடந்தான்.	நடந்தாள.	நடநதார.	—படாகசைவினைமுறறு.
	அவன்.	அவள்.	அவர்.	—படாக்கைப்பெயர.
	ஒன்றன்பால்.	பலவின்பால்.	அஃறிணை.	
	நடநதது.	நடநதன.	—படர்கசைவினைமுற்று.	
	அது.	அவை.	—படர்க்கைப்பெயர.	

எனப் படர்க்கைசசொறகள். திணை பால்களை யுணாததின.

---

* இதனானமை, வினையியல் - ரு-ஆஞ் சூதத்திரதது மும கண்குவிளஙகும.

§ 'தன்மை உயர்திணைகளேயன்றி அஃறிணைகளு உரித்தாமோ? எனின்,—"பேய் பூதம் மாதி கிளி பூனை பேசுதலா, லாகுமே தன்மை பொது" என்பதனால் ஆமென்க' என்பது, பழைய உரை.

ஒருமை.	பன்மை.	இருதிணைப்பொது
நடந்தேன்.	நடந்தேம்.	—தன்மைவினைமுற்று.
யான்.	யாம்.	—தன்மைப்பெயர்.
நடந்தாய்	நடந்தீர்.	—முன்னிலைவினைமுற்று.
நீ	நீர்	—முன்னிலைப்பெயர்.

எனத் தன்மைமுன்னிலைச்சொற்கள், ஒருமைபன்மைகளை உணர்த்தின ஒருமை - ஒரு பொருளாக குறிப்பது ; பன்மை - ஒன்றின்மேற்பட்ட பல பொருள்களாக குறிப்பது வடநூலார் ஒருமையை ஏகவசனமென்றும், பன்மையைப் பகுவசன மென்றும் கூறுவர். வடமொழியிலக்கணத்திலுள்ள தவிவசனமும் [இருமையெண்ணும], தமிழ்ற பன்மையில் அடக்கப்படும். எண், வசனம், மொழி எனபன - ஒருபொருட் சொற்கள

(மூவிடங்களில் ஒன்றற்கு உரிய வினைமுற்றும் பெயரும் இப்படி உணர்த்தது மன்றியே இவ்விடங்களுக்குப் பொதுவாகிய வினைமுற்றுக்களும் பெயர்களும் சந்தர்ப்பம் நோக்கிப் பொதுமைநீங்கி ஒரிடத்திற்கு உரியனவாகியும், வினையெச்சம் முதலியனவும் இடைச்சொல்லும் உரிச்சொல்லும் பெயர்வினைகளைச் சார்ந்தும் இப்படியே திணை பால் முதலியவற்றை உணர்த்துமென்க கொள்க (அ)

[மூவகை இடம்]

¦ உசுஉ. தன்மை முன்னிலை படர்க்கை மூவிடனே.

(இ - ள்.) மூ இடன-மூன்று இடங்களாவன:—தன்மை தன்மையும். முன்னிலை - முன்னிலையும், படர்க்கை - படர்க்கையும் ஆகும்; (எ - று.)

தன்மை - தன்னைக்குறிப்பது. முன்னிலை - எதிரில்நிற்கும் பொருளைக் குறிப்பது. படர்க்கை - இவ்விரண்டையுங்குறியாது அயற்பொருளைக்குறிப்பது.

(உ ம.) யான், வந்தேன்; யாம், வந்தேம்—தன்மை

நீ, வந்தாய்; நீர், வந்தீர்—முன்னிலை

அவன், வந்தான்: அவள், வந்தாள்; அவர், வந்தார்: அது, வந்தது: அவை, வந்தன. } படர்க்கை. (கூ)

[வழக்கு]

¦ உசுஎ. இலக்கண முடைய திலக்கணப் போலி
மரூஉவென் றாங்கு மூவகை யியலும
இடக்க ரடக்கல மங்கலங் குழூஉக்குறி
எண்ணுமுத் தகுதியோ டாறும வழக்கியல்.

(இ - ள்.) இலக்கணம உடையது - இலக்கணமுடையதும, இலக்கணப் போலி - இலக்கணப்போலியும், மரூவு - மரூஉவும, என்று ஆகும - என்ற வழக்குகின்ற, மூவகை இயலும-மூன்றுவகை இயல்புவழக்குகளும்: இடக்கரடக்கல் - இடக்கரடக்கலும்,மங்கலம - மங்கலமும குழூஉக்குறி - குழூஉக் குறியும், எண்ணும - என்ற வழங்குகின்ற, முத்தகுதியோடு-மூன்று தகுதிவழக

குகசஞம, (ஆக). வழகசு இடல் - வழக்கிலக்கணம், ஆற ஆம் - அறுவகைப் படுமः (எ - று.)—குழுஉ - கூட்டம.

(க) இலக்கணமுடையது - இலகணவழியால வருவது.

(உ - ம) நிலம, நீர், தீ, பொன்னன, நன்னிலம முதலியன.

(உ) இலக்கணப்போலி - இலகணமிலலாததாயினும இலக்கணமுடையது போலச சானறோரால தொன்றுதொட்டு வழஙகபபடுவது

(உ - ம) இல்முன்-முன்றில் | பொதுவில்-பொதியில் | கசை-கதை
நகரப்புறம-புறநகர் | மிறை-நிமிறு | கோவில கோயில்
இலைட வாயில் | வைசாகி-வைகாசி | கணமீ மீகண்ண

(ஊ) மருஉ - தொனறுதொட்டு வருத லினறி இடையில் எழுதாதகள் தோனறியும திரிதலும கெட்டும இலகணமசிதைதது தானே மருவிவழஙகுவது.

(உ - ம்) அருமருநதன்ன - அருமநத | தஞ்சாவூர - தஞ்சை
மலையமானாடு - மலாடு | ஆறறூர - ஆறை
சோழனாடு - சோணாடு | உறையூர - உறந்தை
பாணடியனாடு - பாணடிநாடு | ஆயிறறு - ஆசசு
தொணடைமானாடு-தொணடைநாடு | அ, இ, உ-அநத, இந்த, உந்த
குணகடலளது - குடது | எ - எந்த
தெறகுள்ளது - தெனறது | யாடு - ஆடு, யாகசை-ஆக்கை
வடகடலளது - வடாது | யாறு - ஆறு, யானை - ஆனை
பொழுது - போழ்து, போது, | யாளி - ஆளி, யாமை - ஆமை
மறவழி - மராடி | யார - ஆர, யாய - ஆய
குளாமபல - குளாம்பல | வருகிறது - வருகுது
பெயர - பேர | வாயில - வாசல

இம்மூன்றும, எப்பொருட்குஞசசொலலியலபில அமைந்தனவாதலாலசசொல் லாலேயே அப்பொருளை கூறுதலால, 'இயல்புவழக்கு' எனப்பட்டன. *

(க) இடக்காடநீலம் - இடகரான [நனமகளிடதனறி சொலலாததாக] வாத தைகளை மறறதறப் பிறவாறறூற சொலலுதல, [இடகரா - இடக்கு என்ப தன் ஈறறுப்போலி.]

(உ - ம்) மலகழுவினகதான காஸ்கழிவிலநீதான், பீ-டாய்லி, பகாவீ

(உ) மஙகலம் - மஙகலமலலாத சொலலை ஒழிதது மஙகலமான சொல்லாற் கூறுவது. [மஙகலம - சுபம.]

(உ - ம.) செததான் - துஞ்சினான் | பொயயாகிய உடமபு - மெய்
சுடுகாடு - நன்காடு | செவ்வாயகிழமை - மஙகளவாரம்
ஓலை - திருமுகம் | தாலி அறுநதது - தாலிபெருகிற்று.

(ஊ) குழுஉக்குறி - ஒருகூட்டத்தார ஒருகாரணததால் ஒருபொருளின் சொற் குறியை ஒழிதது வேறொருசொலலால் அபபொருளை கூறுவது.

---

* 'இவற்றுள், முதலன மூனறும் - ஒருகாரணமினறி இயலபானவருத லின் இயல்புவழகெனறுயின; ஏனைமூன்றும-இவ்வாறன்றி உயாந்தோரும் இழிந்தோரும இவ்வாறுகொணடு மொழிவது தகுதிவழகென்றுகொணடு வழஙகு தலின், தகுதிவழகென்றுயின' என்பது, பழைய உரை.

(உ - ம்.) பொன் - பறி—தட்டார் சொல்வது.

கள் - சொல்விளம்பி—வேடாசொல்வது.

இம்மூன்றும், பொருளகளுககு இயல்பாய் ஏறபட்ட சொறகளைக் ஒழித்துத் தகுதியான வேறுசொறகளால் அப்பொருள்களைக கூறுதலால் 'தகுதி வழக்கு' எனப்பட்டன. (கo)

[செயயுள்.]

† உசூஉ. பல்வகைத் தாதுவி னுயிர்க்குடல் போற்பல
சொல்லாற் பொருடகிட னுக வுணவினில்
வல்லோ ரணிபெறச் செய்வன செய்யுள்.

(இ - ள்.) பல் வகை தாதுவின் - (தோல் இரததம இறைச்சி எலும்பு முதலிய) எழுவகைத் தாதுக்களிலுமே. உயிர்க்கு - உயிர்க்கு(இடமாகசசெய்யப்பட்ட), உடல் போல் - உடமபுபோல,—பல சொல்லால் - பலவகைச் சொறசளாலும், பொருட்கு - பொருளுககு, இடன் ஆக - இடமாக, உணர்வினில் - கல்வியறிவிலுல, வலலோர - (செய்யுள் செய்ய) வல்லவரால், அணி பெற - அலஙகாரமதோன்ற, செய்வன - செய்யப்படுபவை,—செய்யுள் - செய்யுளாமஃ: (எ - று)

இப்படிச சொல்லவே, (எழுததாலானது சொல்லாதலால்), எழுத்து சொல்பொருள் அணிஎன்னும கானகிலுலும ஆவதுசெய்யுள்என்றதாயிற்று.

யாகமைகளும யாப்புகளும ஒப்புமைகூறியது, இசசூததிரம்.

பொருள் - அகப்பொருளும, புறபபொருளும அகப்பொருள் - இன்பம்; புறபபொருள - அறமும், பொருளும். அணி - சொல்லணியும, பொருளணியும், சொலலணி - மடக்கு முதலியன பொருளணி - உவமை முதலியன.

யாபபு, பாட்டு, தூககு, செயயுள, தொடாபு என்பன - ஒருபொருளன.
(உ - ம்.) "அகர முதல வெழுதெதல்லாம ஆதி, பகவன் முதறறே யுலகு."

இக்குறளவொணபா, 'கடவுள்வாழ்த்து'என்னும் பொருளுகளுஇடமாகி, எடுத்துக்காட்டுவமையணியும பிறவும உடையதாயிருததல் காணக. (கக)

[குறிப்பும், வெளிப்படையும்.]

உசூக ஒன்றொழி பொதுசசொல விகாரந்தகுதி
யாகுபெய ரன்மொழி விணைக்குறிப்பே
முதல தொகைகை குறிபபோ டின்ன பிறவும்
குறிபபிற றருமொழி யல்லன வெளிப்படை.

(இ - ள்.) ஒனறு ஒழி பொதுசசொல் - (இருதிணையிலும் ஆண்பால் பெண்பால்களுள) ஒனறை ஒழிகளும பொதுச்சொறகளும், விகாரம் - (வலித்தல் மெலித்தல் முதலிய ஒன்பதுவகைச செய்யுள்) விகாரச சொறகளும், தகுதி - (இடக்கரடக்கல்முதலிய மூவகைத) தகுதிவழக்குசசொறகளும், ஆகு

பெயா - ஆகுபெயாசசொறகளுைம, அன்மொழி - அனமொழிததொகைசசொற் களுைம். விஷைககுறிப்பு - குறிபபுவிஷைசசொறகளுைம, மூதல - முதலிலநிறகிற மொழியைகுறிகிற சொறகளுைம, தொகை - பொருளினதொகையைகுறிக கிற சொற்களுைம, குறிபபோடு - (இம முதறகுறிப்பும தொகைகுறிபபு மல் லாத பலவழியாலும் குறிப்பாயவருைம) பிறகுறிப்புசசொறகளுைம, இன்ன பிற வும - இவைபோல்வன பிறவும,—குறிபபின - குறிப்பிலல் தரு - (பொருள களைத்) தருகிற, மொழி - சொறகளாம;—அலன - இவையலலாதவையெல லாம், வெளிபபடை-வெளிப்படையாற பொருள்களைத தருகிற சொறகளாம.

(உதாரணம)

ஆயிரமக்கள் பொருதா, இயமாடுகள் கறஙதன } * ஒன்றெழிபொதுச்சொல் இருதிணையிலுமஒரு பாலைஒழிதது ஒருபாலைக குறிபபாற காட்டிறறு.

"தண்டையினினகிளி," "மரை மலா" } செய்யுள்விகாரச்சொற்கள் தட்டை, தாமரை எனபவறறைக குறிப்பாற காட்டின.

கால்கழுவி வஙதான், திருமுகம் படி, பறி கொடு } ததுதிவழக்குகள் மலஙகழுவி, ஓலை, பொன் என்பவற்றைக குறிப்பாற் காட்டின

புளி தின்றான், ஊர் மஙிழ்ஙதது, } ஆகு பெயர்கள் - பழடமனிதர் இப்பொருள்களைக் குறிப் பாற காட்டின.

தேன்மொழி வந்தாள பெருந்தகை வந்தான } அன்மொழித் தொகைகள்-அவற்றையுடைய பெணணையும் ஆணையும் குறிபபாற் காட்டின.

இப்போது பொன்னன், மூன் சிறியன் } வினைக்குறிப்புகள் - பெயாபபொருளை நீகி, பொனனை யுடையனுயிருககிறான. சிறுமையுடையனு யிருந்தான் என் னும பொருள்களைக குறிபபாறகாட்டின

ஆத்திசூடி படித்தான், வெறிவேற்கை படி } முகற்குறிப்புகள-அச்சொல்லை முதலிலேயுடைய நூலகளைக குறிபபாற காடடின

ஐவரோடு குந்தி வந்தாள, "ஐவரை அடைத்த முனி" } தொகைக்குறிப்புகள-பாணடவாகளையும், ஐமபொறிகளையும குறிப்பாற் காட்டின.

கல்லைக்கடிக்க நன்குசமைத்தாய், பாய வேஙகை, "உவர்க்கட லன்ன செல்வர், (உப்புச்கடல்போனற செல்வமுள்ளோர்) } பிறகுறிப்புக்கள - நன்முகச சமைகக விலலை, வேஙகைமரம், லோபிகள் என்பவற்றைக குறிப் பாற் காட்டின.

('இனபிறவும்' என்றதனல் - தெரிநிலை குறிபபு வினையாலணையும பெயர்களும், இருவகை வினைமுறறுலும வரும முற்றெசசஙகளும. செயயு மென்னும முறறும, "கேட்குமபோல" முதலியனவாக அஃறிணையிடகதுச சொல்லபபடுவனவும ஆகிய இவை முதலானவையும குறிப்பாற் பொரு ளுணாத்துமெனக கொள்க)

(இப்படியல்லாமல்) நிலம, நீர். தீ காற்று, வானம், வந்தான், சென்றது என இவ்வாற வருபவை வெளிப்படையாற பொருளுணாத்துவனவாம. ()

---

* இதன் இலக்கணததை, நூஉ - ஆம் சூததிரததிற காணக.

[சொல்லின் பாகுபாடு.]

[சொல் இத்தனைவகைப்படு மென்பது]

† உஎ0. அதுவே,
இயற்சொல் திரிசொ லியல்பிற் பெயர்வினை
எனவிரண் டாகு மிடையுரி யடுத்து
நான்குமாந் திசைவட சொல்லது காவழி.

(இ - ள்.) அது - (முன்னேகூறிய) சொல்,—இயற்சொல் - இயற்சொல்லும, திரிசொல் - திரிசொல்லும் என்கிற, இயல்பின் - தன்மையையுடைய, பெயர் - பெயராசசொல்லும, வினை - வினைசசொல்லும, என-என்று, இரண்டு ஆகும - இரணடுவகைப்படுமெ; இடை - இடைசசொல்லும, உரி - உரிசசொல லும, அடுத்தது - (அவற்றுடன்) சோந்து, நான்கும ஆம - நானகுவகையாக வும ஆம; திசை வடசொல்-திசைசசொல்லும வடசொல்லும். அனுகாவழி-(அசசொற்களுடன்) சோராத இடத்தது, (எ - று.)

எனவே பெயரியற்சொல். பெயர்த்திரிசொல்; வினையியறசொல், வினைத திரிசொல். இடையியறசொல், இடைததிரிசொல்; உரியியறசொல, உரித திரிசொல் எனத தமிழ்ச்சொல் எட்டுவகைப்படு மென்றும, திசைச்சொல்லும் வடசொலலும சோநதவிடததுப் பதத்துவகைப்படுமென்றும கூறியதாயிற்று.

'இயறசொல் திரிசொ லியல்பின்' என்றதை 'இடை உரி' என்பதனே மெ கூட்டுக. இடைசசொல்லும உரிசசொல்லும பெயாவினைகள போலத தனிதது நடவாமல் அவற்றை அடுதடுதேவருதலாலும இடைஉரிகளில் இயற் சொல திரிசொல் என்னும பகுப்பு அவ்வளவாகச சிறப்புடைய தன் றுதலா லும், 'இடையுரி யடுதது'எனத தனியேயெடுததும, 'நானகுமாம்' என இழிவு சிறப்பும்மைகொடுததும கூறினா 'திசைவடசொல் அனுகாவழி' எனப் பரா முகமாக இறுதியிறகூறியது, அவை இந்நான்கு சொற்களுள் அடஙகுதலால்.

பெயர்சசொல் பொருளே உணாததுதலால் முனனும வினைசசொல் அபபொருளின் தொழிலே உணாத்துதலால் அதன் பின்னும, இடைசசொல் அப்பொருளையும் தொழிலையும குறிப்பால் உணர்ததி அவற்றை அடுதது நிற்றலால அவ்விரணடன் பின்னும வைகசப்பட்டன. உரிசசொலலே இறு தியில் நிறுததியது, அது பொருளால் பெயாவினைகளில் அடஙகுதலால். வடதிசைசசொல்லை திசைசசொல்லில் அடக்காதது, அதன் பலவகைப் பெருமையும்பறறி.* (கஙட)

[இயற்சொல்.]

† உஎக. செந்தமி ழாகித் திரியா தியார்க்குந்
தமபொருள் விளக்குந் தனமைய வியறசொல.

* 'இஃது ஒருநிலததிறமே யுரிததன்றிப பதினெணபூமிக்கும், வின் ணிறகும, புவநாதிகளும பொதுவாய் வருதலின், நிசைசசொல்லின் அடங காது வேறுஓதிஞ ரென்க. அஃது என்னை?—'வடகடகண்மொழி' என்னுமா லோவெனின், ஆணடு வழகுப்பயிறறிநோக்கி அவ்வாறு கூறுப வென்ப' என்பது, பனுருயிஉரை

(இ - ள்.) செந்தமிழ் ஆகி - செந்தமிழ்நாட்டில் வழங்குஞ் சொல்லாகி, திரியாது - திரிசொறபோலாகாமல, யாகதும - படிததவாகது மாததிரமே யன்றிப் படியாதவர்கதும, தம பொருள - தமது பொருள்களை, விளகதும - தெரிவிக்கின்ற, தன்மைய - தனமையையுடைய உலகவழகசசொறகளே, இயற்சொல் - இயறசொறகளாம; (எ - று.)

செந்தமிழ்நாடு - வடபாணடிநாடு; தமிழைவளாதத பாணடியாகட்கும் சகபபுலவாகட்கும உறைவிடமாதலால.

இயற் சொல் - இயல்பாய [யாவாகதும] பொருள் விளகதும் சொல.

(உ - ம்.) மண, பொன், மரம்—பெயரியறசொல்.

நடந்தான், வநதான்—வினையியற்சொல. [சொல்.

அவனை, அவனால் (இவைகளில்உள்ள ஐ ஆல)—இடையியற்

அழகு, அனபு—உரியியறசொல. (கச)

[திரிசொல்]

‡ உஎஉ. ஒருபொருள குறித்த பலசொல லாகியும்
பலபொருள குறித்த ஒருசொல லாகியும்
அரிதுணர் பொருளன திரிசொல லாகும.

(இ - ள்.) ஒரு பொருள் குறிதத - ஒருபொருளையே தெரிவிககின்ற, பலசொல் லாகியும - பல சொறகளாயும, பலபொருள குறிதத - பலபொருள களைத் தெரிவிககின்ற, ஒருசொல் ஆகியும - ஒரேசொலலாயும, அரிதுஉணர் பொருளன - அருமையாக [சறறவாகளாலமாததிரமே] அறியப்படுகிற அருத்ததத்தையுடையவை,—திரிசொல் ஆகும் - திரிசொறகளாம; (எ - று.)

திரிசொல் - இயறசொல்லினின்று திரிநத[வேறுபட்ட]சொல்; வேறுபடுதலாவது எளிதிறபொருள அறியபபடாமல உறறிற பொருள் அறியப்படுதல்.

‘அரிது உணர் பொருளன’ என்றதனால்-ஒருபொருளகுறிதத பலசொறகளிலும பலபொருள்குறிதத ஒருசொறகளிலும இயறசொல் தவிர மற்றவையே திரிசொல் லென்று கொளக.

(உ - ம்.) கிள்ளை, கதகதை—இவை - கிளி என்கிற ஒருபொருளைக் குறித்த பல பெயர்திரிசொல.

காசு—இது - குறறம பொன மணி முதலிய பலபொருள்களைக் குறிதத ஒரு பெயர்திரிசொல்.

படாந்தான், எகினான், சென்றான்—இவை - போனான் என்கிற ஒரு பொருளைக குறித்த பல வினைதிரிசொல்

வரைந்தான்—இது - நீகினான், கொணடான், எழுதினான் முதலிய பல பொருளகளைக் குறிதத ஒரு வினைதிரிசொல்.

சேறும, வருதும இவறறில் உளள தும் தும விகுதிகள—தன்மைப்பன்மை எதிர்காலம் என்கிற ஒரு பொருளைக குறிதத பல இடைதிரிசொல்.

கொல்—இது - ஐயம, விஞ முதலிய டலபொருள்களாக குறிதத ஓா இடைததிரிசொல்

சால, உறு, தவ, நனி, கூா, கழி—இவை - மிகுதி என்கிற ஒரு பொருளாக குறிதத பல உரிததிரிசொல்.

கடி—இது - காபபு கூாமை அசசம கரிப்பு விளக்கம சிறப்பு மணமமுத லிய பலபொருள்களாக குறிதத ஓா உரிததிரிசொல.

இப்பகுப்பினவன்றி ஒருபொருள குறிதத ஒருசொல்லாகிவரினும் அரி துணாபொருளுடைய சொல திரிசொல்லேயாம, (கஙி)

[திசைச்சொல்]

‡ உஎங. செந்தமிழ் நிலஞ்சோ பனனிரு நிலததினும்
ஒன்பதிற றிரண்டினில் தமிழொழி நிலத்தினும்
தஙகுறிப் பினவே திசைசசொ லெனப.

(இ - ள.) செந்தமிழ் நிலம சோ - செந்தமிழ்நாடாகிய பாணடிய நாட் டைச சோநத, பனனிரு நிலததினும - பனனிரணடு கொடுநதமிழ் நாடுகளி லும, ஒன்பதிற்று இரணடினில - பதினெட்டுத தேசஙகளுள, தமிழ் ஒழி நிலததினும - தமிழ்நாடு ஒழிந்த பதினேழு நாடுகளிலும, தம குறிப்பின - வசிபபவாகள தமது பேசுமபாஷைகளிலுளள பதஙகள அபபொருளோடு செநதமிழில வநது வழஙகுவன —திசைசசொல - திசைசசொறகளாம.— எனப - எனறு சொலவா, (புலவா,; (எ - று.)

திசைசசொல் - திசைகளில வழஙகுகின்ற தேச பாஷைகளிலிருந்து செந்தமிழில் வநது வழஙகும சொறகள.

* கொடுந்தமிழ்நாடு பனனிரண்டாவன.— தென்பாணடிநாடு, குட்ட நாடு, குடநாடு, கறகாநாடு, வேணாடு, பூழிநாடு, பன்றிநாடு, அருவாநாடு, அரு வாவடதலைநாடு, சீதநாடு மலையமானாடு, சோழனாடு எனபன. தென்பாணடி நாடு - செநதமிழ்பாணடிநாட்டுககுத தெனதிசையி லுளளது.

(உ - ம்.) க பசுவைய பெற்றம் என்பதும,
சோறறைச சொன்றி எனபதும
} தென்பாணடிநாட்டுசசொல்

உ. தாயைத தள்ளை என்பது—குட்டநாட்டுசசொல்.

ஙு. தந்தையை அச்சன் என்பது—குடநாட்டுசசொல்.

சு. வளுசுணைக் கையர் என்பது—கறகாநாட்டுசசொல.

ஙு. தோட்டததைக கிழார் என்பது—வேணாட்டுசசொல்.

சு. சிறகுளதததைப பாழி என்பது—பூழிநாட்டுசசொல்.

---

* 'தெனபாணடி குட்டவ குடவ கறகா வேணபூழி
பனறி யருவா அதனவடகது—நன்றுய்
சீதம் மலாடு புனலுடு செந்தமிழ்சோ
எதமில் பணனிருநாட் டெனை''

'அன்றியருவாவதன்வடக்கு' எனறு பாடமோதி, அனறிஙாடென்பாரும உளா.

எ. வயலெச செய் என்பது—பனறிநாட்டுசசொல்.

அ. சிறகுளதனைக கேணி எனபது—அருவாநாட்டுசசொல்.

கூ. புளியை எகிர் என்பது—அருவாவடதலைநாட்டுசசொல்.

கo. தோழனை எலுவன் என்பதும்.
தோழியை இதலை என்பதும } சீதநாட்டுசசொல்.

கக. கல்லரீனை வெள்ளம் எனபது—மலையமானாட்டுசசொல்.

கஙூ. * தாயை ஆயி என்பது—புனனாட்டுசசொல்.

§ தமிழ்நாடு ஒழிந்த நாடு பதினேழாவன —சிங்களம், சோணகம், சாவகம், சீனம், துளுவம, குடகம. கொங்கணம, கனனடம, கொலலம, தெலுங்கம், கலிங்கம, வங்கம, கவுடம, மகதம கடாரம, கெளடம சூசலம.

மாமரதனைக கோக்கி எனபது—துளுவநாட்டுசசொல்.

அசப்படுதலெச சிக்குதல் எனபது—கன்னடநாட்டுசசொல்.

கருதகாக இருததலை எச்சரிக்கை என்பதும், } —தெலுங்க நாட்டுச்
சொல்லுதலெச செப்புதல் என்பதும } சொல்.

மறறவையும இப்படியே ஆங்காங்கு வருதல் கணடுகொள்க

ஐயோ என்பதை 'அந்தோ எனபது - சிங்களநாட்டுசசொல்' என்று முன்னைய உரையாசிரியர் எழுதியிருந்தாலும், அது 'ஹந்த' என்னும வட சொல்லின் சிதைவு என்று தெரிதல்·ல் இவருக கொள்ளப்படவில்லை.

என்ப - பலர்பால முற்று; அன்சாரியைபெறுத பலவின்பால் முற்றுக கொணடு, திசைசசொல்லென்று சொல்லபடுவன எனஉரைபபினும அமையும். (கசூ)

வடசொல்

÷ உளச. பொதுவெழுத் தானுஞ் சிறபபெழுத் தானும
ஈரெழுத் தானு மியையவன வடசொல்.

(இ - ள்.) பொது எழுததானும - (ஸமஸ்கிருதபாஷைக்கும் தமிழ்ப் பாஷைக்கும்) பொதுவாகிய எழுத்துகளாலும சிறப்பு எழுததானும்-ஸமஸ் கிருததுக்கே உரிய சிறப்பெழுததுக்களாலும, ரர் எழுததானும - பொது வும் சிறப்பும ஆகிய இவ்விருவகையெழுததுக்களாலுட, இயைவன - அமைந துள்ளனவான ஸ்ஸகிருதபாஷைப்பதஙகள் தமிழில் திரிந்தும் திரியாமலும் வந்து வழஙகுவன,—வடசொல் - வடசொறகளாம; (எ - று.)

வடசொல் - வடதிசைமொழியிலிருந்து செந்தமிழில் வந்து வழஙகும் சொல். ஸம்ஸ்கிருதம் ஆதியில் வடகமே இமயமலை பிராந்தத்தில் கஙகா

---

* இது, பழையஉரையிற் கணடது.

§ "சிஙகளஞ் சோணகஞ சாவகஞ சீனந துளுக குடகஞ
கொஙகணஞ கன்னடஞ கொல்லந தெலுஙகஞ கலிஙகம் வஙகம
கஙக மகதஞ கடாரங கவுடஞ கடுங்குசலந
தஙகும் புகழ்ந்தமிழ்சூழ் பதினேழ்புவிதா மிவையே"

தீரத்தில் காசி முதலிய இடஙகளில் மிகுது வழஙகிவந்ததனால், அதற்கு 'வட மொழி' என்று பெயா.

(உ - ம.) க. அமலம, காரணம, மேரு—பொதுவெழுதகால இயைந்தன

உ. சுசி, போகி, சுததி—சிறப்பெழுதகால இயைநதன.

ஙு. அரி, அரண, சயம—ரெழுதகாலும் இயைநதன.

இவற்றில், மூந்தினது - தற்சமம்; மறறையிரணடும - தற்பவம்.

இனி, இசசூகதிரதகில் ஆனும' என்பதை ஆயினும என்பதன் திரிபா கககொணடு உரைப்பினும அமையும். (கஎ)

பெயர்ச்சொல்.

சொல்லதிகாரதகில் முதலதான இவ்விபவில் இதுவரை சொல்லிலகக ணத்தைபபொதுபபடக்கூறி, இனிபபெயாசசொல்லிலக்கணம் கூறுகின்றார்

[பெயாச்சொல்லின் பொதுவிலக்கணம்.]

‡ உஎடு. இடுகுறி காரண மரபோ டுக்கந்
தொடாநது தொழிலல காலந் தோற்றா
வேறறுமைக் கிடனுயத திணைபாலிடத்தொன் றா
ஏறபவும் பொதுவு மாவன பெயரே.

(இ ள.) இடுகுறி காரணம - இடுகுறியும காரணக்குறியும் (என்னும் இரணடும்) மரபோடு ஆகமம - மரபும் ஆகமபாடும (எனனும் இரணடை யும), தொடாநது - பறறி,—தொழில் அல காலம் தோறறு - வினையாலணை யுமபெயாக ளல்லாதனவ காலதனதகாட்டாமல,—வேறறுமைககு இடன் ஆய-எட்டுவேறறுமைகளும சாதறகு இடமாகி,—திணை - இருதிணையிலும், பால்-ஐமபாலிலும, இடநது மூவிடநதிலும, ஒனறு - ஒன்றை, ஏறபவும் - ஏறறுவருபவையும, பொதுவும - (அவ்விருதிணை யைமபால் மூவிடங+ளுள) பலவறறிறகு உரியவையும, ஆவன - ஆகிறபன,—பெயர் - பெயாசசொற் களாம்; (எ - று.)

எனவே - இடுகுறிமரபுபபெயா, இடுகுறியாகபபெயா, காரணமரபுப் பெயா, காரணவாகபபெயா எனப் பெயா நான்குவகைபபடி மென்றபடி, இடுகுறி காரணஙகளுககு இலகணம, * கீழ்க கூறப்பட்டது. மரபாவது - ஒருவரால் ஆகபபடாமல் தொன்று தொட்டு வழஙகிவருவது ஆகமமாவது - புதிதாகப் புலவாகளால் உணடாகபபட்டு வருவது

(உ - ம) மரம, விள, பனை—இடுகுறிமரபு.

அவன், அவள், பறவை—காரணமரபு.

"மானவென் முட்டைக்கு மாறறியதெவ்வாபோல, கானவென் முட்டைக் குகாடு"—இப பொயயாமொழிபபுலவா பாட்டில் முருகககடவுளுக்கு 'முட் டை' என்று பெயாசசொன்னது. இடுகுறியாகமம.

---

* சூஉ - ஆஞ் சூதிரம்,

(கீழதவியலில் ''இடுகுறியாகி முணேனயொனரூய முடிநதியலகின்ற பெயா'' எனக கூறியுளளதனால, காரணக கருதாதாயும புதிதாக ஆகபபடுவதாயுமுளள இடுகுறியாகபபெயாககு உதாரணம அரிதாமென உணாக. கடவுளாபெயரை மனிதாகடகுய விலவகுகடகும இட்டுவழஙகுதல, இடுகுறியாகததினபாறபடுமெ)

பொண்ணன் பூணன, மலைமகள்மகன்—இவை - காரணக்குறியாக்கம்.

நடநதவனை. நடபபவனால், நடகின்றவறறோடு —வினையாலணையும் பெயாகள காலஙகாட்டின.

'தொழிலல காலந்தோற்ற' எனபபொதுவாகச சொன்னதனால்-(வினையாலணையுமபெயாகள காலஙகாட்டுவது மாததிரமே யல்லாமல்) சிலதொழிறபெயாகளும காலஙகாட்டுமெனபது பெறபபட்டது

நடநதனமை, நடக்கின்றனமை, செயவது —தொழிறபெயா காலஙகாட்டின.

மரம் முதலிய இடுகுறிப்பெயரும அவன் முதலிய காரணப்பெயரும் - தொன்றுதொடடு வந்தன முட்டை முதலிய இடுகுறிப்பெயரும, பொன்னன் முதலிய காரணப்பெயரும்-நடுவிலே ஒருவரால் ஆகபபடடு வருவன.

[உயாதிணை ஆண்பாறபெயா.]

உசூ. அவற்றுள்,

கிளையெண் குழுஉமுதற் பலபொருள் திணைதிசம்
ஊரவா னகமபுற முதல நிலன்யாணடு
இருது மதிநா ளாதிக காலம
தோள குழல மாபுகண் காதுமுக லுறுபபு
அளவறி வொபபு வடிவு நிறஙகதி
சாதி குடிசிறப பாதிப பலகுணம
ஓத லீத லாதிப பல்வினை
இனையபடை சுடடு விளைப்பிற மறறோடு
உற்றனவ வீறு நம்பி யாடூஉ
விடலை கோவேள் குரிசில் தோன்றல்
இன்னன ஆண்பெய ராகு மென்ப

(இ - ள) அவற்றுள் - மேலே 'பெயா' எனறவற்றுள்.—கிளை - சுற்றமும எண எணணும, குழூஉ கூட்டமும, முதல முதலிய, பலபொருள - பலபொருட்பெடாகளையும; திணை - ஐவகைநிலஙகளும, திசம-திசமும, ஊர - ஊரும, வான - ஆகாயமும், அகம - உளளிடமும், புறம - வெளியிடமும, முதல - முதலிய, நிலன -இடபபெயாகளையும; யாணடு வருடமும், இருது - பருவமும மதி - மாதமும, நாள் - நகஷதிரமும, ஆதி - முதலிய, காலம - காலபபெயாகளையும; தோள - தோளும, குழல் - மயிரும், மாபு - மாபும, கண - கணணும, காது - காதும, முதல - முதலிய, உறுப்பு - சினைப்பெயா

களையும்; அளவு - அளவும், அறிவு - ஞானமும், ஒப்பு - உவமிக்கப்படுங் குணமும், வடிவு - உருவமும், நிறம - வாணமும், கதி - (மக்கள் தேவர் நரகர் விலங்கு என்னும் நால்வகைக்) கதிகளும், சாதி - சாதியும், குடி - குலமும், சிறப்பு - மேன்மையும், ஆதி - முதலிய, பல் குணம - பல குணப்பெயாகளையும்; ஓதல் - படிததலும, ஈதல்-கொடுததலும, ஆதி - முதலிய, பல் வினை - பல தொழிற்பெயாகளையும; இவை இவறறை, அடை - அடுதது வருகின்ற, சுட்டு - மூன்று சுட்டெழுததுக்களும, வினு - மூன்று முதல்வினுவெழுத்துக்களும, பிற - பிற என்பதும மறறோடு - மற்று என்பதுமாகிய இடைச சொற்களையும, உறற - அடியாககொணடு பிறந்த, ன ஈறு - னகரமெய் யீறறுப்பெயாகளும்: 'நமபி ஆடூஉ விடலை கோ வேள் குரிசில தோன்றல்' - இவவேழு பெயர்களும், இன்னன - இனவபோல்வன பிறவும்,—ஆண்பெயா ஆகும - உயாதிணை ஆணபாற பெயாகளாம;— என்ப - என்று சொல்வர், (புலவர்); (எ - மு.)

'னவ்வீறு'எனவே-அன், ஆன், மன, மான், ன் இவ்வைவந்தும் அடங்கும்.

சுட்டு முதலிய நான்கு இடைசசொற்களும் தமகென்று ஒருபொருளில் லாமல் பொருள் முதலிய ஆறில் ஒனறைக குறிப்பால் உணாதது மென்பார், 'இனையடை சுட்டு வினுப் பிற மறறு' என்றார.

பொருளால் வரும் பெயர்கள்.

(உ - ம) தமன், நமன், நுமன், எமன்—களையால்வருபெயர்.

ஒருவன்—எண்ணுல்வருபெயா.

சஙகததான்—குழுஉவாலவருபெயா.

பொன்னன், முடியன்—இனவ 'முதல்' என்றதனுல் வருபெயா.

இடத்தால் வரும் பெயர்கள்.

வெறபன், பொருப்பன், சிலமபன்—குறிஞ்சிநிலததால்வருபெயர்.

மறவன், எயினன்—பாலைநிலததால்வருபெயா.

இடையன், ஆயன—முலலைநிலததால்வருபெயா.

ஊரன, மகிழ்நன, நாடன, மள்ளன்—மருதநிலததால்வருபெயா.

சோப்பன், துறைவன், கறையான்—நெயதலநிலததாலவருபெயா.

சோழியன், தொணடைநாட்டான், சினதான—தேசததால்வருபெயா.

சிறறூரான், மதுரையான், திருவலலிகேணியான்—ஊரால்வருபெயா.

வானததான, விணணவன்—வாழுல்வருபெயா.

அகததான், புறததான—அகம புறம் என றவறறுல வருபெயர்.

மணணகததான், பாதலததான—'முதல' என்றதனுல் வருபெயர்.

காலத்தால் வரும் பெயாகள.

மூவாணடினன், பிரபவன், பிலவவருடததான்—வருடத்தால்வருபெயர்.

இளவேனிலான, கார்ான்—பருவத்தால்வருபெயர்.

காததிகையான், தையான—மாதததாலவருபெயர்.

உதாரட்டாதியான திருவோணத்தான—ஊகூத்திரத்தால்வருபெயா.
ஒருநலான முறகாலத்தான, இககாலத்தான் - 'ஆதி' எனறதனால் வரு பெயர்.

சினையால் வரும் பெயர்கள.

திணிதோளான், சுரிகுழலன். வரைமாாபன், செஙகணணன், நெட்டைக காதன்—தோள முதலிய ஐந்து உறுபபாலும வருபெயா.
குறுநதாளன், ஒருவகையான பெருவயிறறன, பலலன, உதடன்-'முதல்' என்றதனால வருபெயா.

குணத்தால் வரும் பெயர்கள்.

பெரியன். சிறியன்—அளவாலவருபெயா.
அறிஞன், புலவன்—அறிவாலவருபெயா.
பொனனெப்பான, புலியனையான—ஒப்பாலவருபெயா.
கூனன். குறளன்—வடிவால்வருபெயா.
கரியன, செயயன—நிறததால்வருபெயர்.
மாணடன், தேவன். நாகன், தெளிசிஙகன்—கதியால்வருபெயர்.
அநதணன், அரசன், வணிகன், வேளாளன்—சாதியால்வருபெயா.
கஙகன், காடவன், சேக்கிழான்—குடியால்வருபெயா.
ஆசிரியன், படைததலைவன்—சிறப்பால்வருபெயா.
நல்லன, தீயன—'ஆதி' என்றதனால் வரு பெயர்.

தொழிலால் வரும் பெயர்கள்.

ஓதுவான, ஈவான்—'ஓதல்','ஈதல்' என்றவறறால் வரு பெயா
கொலலன், தட்டான், கணகான, திருடன்—'ஆதி' என்றதனால் வரு பெயர்.

இடைச்சொல்லால் வரும் பெயர்கள்.

அவன், இவன உவன்—சுட்டாலவருபெயா.
எவன, எவன, யாவன—வினாவாலவருபெயா.
பிறன், மறறையான்—'பிற,' 'மற்று' என்றவற்றால வருபெயா.
'எபபி' முதலிய எழுபெயர்களும—சூததிரததிற் காட்டப்பட்டன.

'இனன' என்றதனால - வில்லி, மீனி, வழுதி, கிளளி, சென்னி, செட்டி, சக்கி, ஏறதல், செமமல, சேய், தம்பி,எனறி, காவிதி, குமி, வள்ளல், அண்ணல் இவை முதலாக உயாதிணை யாணடாற்பொருள் குறித்து வருவனவெல்லாம் கொள்க.

[உயர்திணைப் பெண்பாற்பெயர்.]

உளள. கிளைமுத லாகக் கிளந்த பொருள்களுள்
ளவவொற் றிகரக் கேறற வீறறவும்
தோழி செவிலி மகடூ உங்கை
தையலோ டின்னன பெண்பாற பெயரே.

(இ - ள.) கிளை முதலாக - சுறறம் முதலாக, கிளந்த - (மூன்சூத்திரத்திற்) சொல்லப்பட்ட, பொருள்களுள - (அறுவகைப்) பொருள்களுள்ளும் இடைசுெகாற்களுள்ளும் ஒனறினடியாகப் பிறநது, ள ஒற்று இகரகசு னகர மெயயும் இகரவுயிரும பொருந்துதற்கு, ஏறற - தகுநத, ஈற்றவும - அவ்விரணடு ாறறுப் பெயாகளும்; 'தோழி செவிலி மகடூஉ நகைகை தைய லோடு' - இவ்வைந்துபெயாகளும, இன்னன - இவைபோலவன பிறவும,— பெணபால் பெயா - உயாதிணைப் பெணபாற் பெயர்களாம; (எ - று.)

'ளவ்வொற்று' எனவே - அள, ஆள, ள் இம்மூன்றும் அடஙகுத லறிக.

'ளவ்வொறறு இகரகசு ஏற்ற ாறறவும' என்றதனால் - சிலபெயர்கள் ளகாரத்துகசும், சிலபெயாகள் இகரத்துகசும, சிலபெயாகள இரணடுக்கும ஏறறவையாக வரும.

(உ - ம.) பொருளால் வரு பெயர் —தமள, நமள,நுமள், எமள்—கிளை; ஒருதந்தி—எண; அவையதனாள், அவையதனது—குழூஉ; பொன்னிளை, பொன்னி—முதல்.

இடத்தால் வரு பெயர் —குறநதி, எயிறறி, ஆய்சசி, உழநதி, பாதந்தி— ஜவகைநிலம்; சோழிசசி, மலையாட்டி—தேயம; கருஞாாள—ஊா; வானத் தாள், வானதது—வான்; அகதனாள், அகதது புறதனாள், புறதது—அகம, புறம: மணணகதனாள், மணணகதது—முதல

காலத்தால் வரு பெயர் —ஐயாணடினள்—வருடம; இளவேனிலாள் - பருவம; ஐப்பசியாள—மாதம—பூரதனாள்—நகூநதிரம; காலையாள்—ஆதி.

சினையால் வரு பெயர் —திணிதோளாள், திணிதோளி; சுரிகுழலாள், சுரிகுழலி; நெடுமாாபாள், நெடுமாாபி; தடஙகணணுள், தடஙகணணி; குழைக காதாள, குழைகககாதி—தோளமுதலிய உறுப்பு; குறுந்தாளி, மூகஙி—முதல்.

தணத்தால் வரு பெயர் —பெரியள—துளவு; புலமையாள்—அறிவு; பொன்னெப்பாள—ஒபபு; கூனள், கூனி—வடிவு; கரியள—நிறம; மானு டதது—கதி; பாாப்பினி—சாதி; குறுகணையள—குடி; மனனதலைவி—சிறப்பு, நல்லள்—ஆதி.

தொழிலால் வரு பெயர் —ஓதுவாள், ஈவாள—ஓதல், ாதல்; கொல் லதது, தட்டாதது—ஆதி.

இடைச்சொல்லால் வரு பெயர் —அவள், இவள், உவள்—சுட்டு எவள, எவள, யாவள்—வினா; பிறள், மற்றையாள—பிற, மறறு.

'தோழி' முதலிய ஐநதுபெயாகளும்—சூதநிரத்திற் காட்டப்பட்டன.

'இன்னன' எனறதனால் * பேதை, பொதும்பை, மங்கை, மடந்தை, அரிவை, தெரிவை, பேரிளமபெண், இகுளை, மாது, பெண்டு இவைமுதலாக உயாதிணைப் பெணபாற்பொருள் குறித்து வருவனவெலலாம் கொள்க. (உ0)

---

* 'பருவபபெயரான 'பேதை' முதல் ஏழும காலப்பெயருள அடங்கு மெனக் கொளக' என்பது, பழைய உரை.

[உயிர்தினைப் பலர்பாற்பெயா.]

உஎஅ. கிளந்த கிளைமுத லுறறரவ வீறறவும்
கள்ளெ னீறறி னேறபவும பிறவும
பலலோா பெயரின பகுதி யாகும்.

(இ - ள்) கிளந்த - முன்னே சொலலபபட்ட, கிளை முதல் - சுறறம முதலாகிய அறிவகைப்பொருளையும இடைசசொற்களையும, உற்ற - அடியாககொணடு பிறநத, ா ாற்றவும - ாகாரமெயயீற்றுப் பெயாகளும, கள் என் ாற்றின் - கள் எனனும விகுதியை ஏறுகவுடைய பெயாகளுள், ஏறபவும - (இவ்விடததுககுப்) பொருந்திவருவனவும, பிறவும - (இவைபோலவன) பிறவும்,—பலலோா பெயரின் பகுதி ஆகும - உயாதிணைப் பலாபாற் பெயர் களாகும: (எ - று.)

'ரவ்வீறற' எனவே - அா, ஆா, மாா, ா இவாானகும அடஙகும்.

'கள்' விகுதி அஃறிணைபபலவினபாலுககும வருதலால், 'ஏறபவும' என்றா.

- - பொருளால் வரு பெயர் —தமர், நமா, நுமர், எமர்—கிளை; இருவர், மூவர்—எண: அலைவயததா—குழூஉ—மூடியா, பொருளர்—முதல்

இடத்தால்வருபெயர் —குறவா, எயினா, ஆயா, மகிழ்நா, கரையா - ஐவகைநிலம; நிடததகா—தேயம, பட்டணதகா—ஊா; வானதகா—வான்; அகததகா, புறததகா—அகம, புறம; மணணுறா—முதல்.

காலத்தால் வரு பெயர்:—ஐயாணடினா—வருடம; முதுவேனிலா—பருவம;ஐப்பசியா—மாதம;திருவாதிரையா—நகஷதிரம்;காலையா—ஆதி.

சினையால் வரு பெயர்:—திணிதாளா, சுரிகுழலா, நெடுமாபா, தடஙகண்ணா, குழைக்காதா—தோள் முதலிய உறுப்பு; நெடுநகையா—முதல்.

குணத்தால் வரு பெயர் —பெரியா—அளவு; புலவா—அறிவு; புலியொப்பா—ஒப்பு; முடவா—வடிவு; கரியா—நிறம; மாணடவா—கதி; அநதணர்—சாதி; குறுகனையா—குடி; ஆசிரியா—சிறபபு;நல்லா,தீயா—ஆதி.

தொழிலால் வரு பெயர்—ஓதுவா, ாவார்—ஓதல், ாதல்; கொல்லா, தட்டா—ஆதி.

இடைச்சொல்லால் வரு பெயர் —அவர், இவா, உவா—சுட்டு; எவர், ஏவர், யாவா—வினா; பிறா, மற்றையார்—பிற, மற்று.

'கள்' விகுதி - கோகைகள் மனுகைகள என்ன தனிவிகுதியாகவும், தமாகள் நமர்கள் என * விகுதிமேல்விகுதியாகவும வருமென்ன அறிக.

'பிற' என்றதனால் - மாநதா, மகைள, மாகைள இவை முதலாக உயாதிணைப் பலாபாற பொருள குறிதது வருவன வெல்லாம் கொளக. (உக)

---

* 'ஒருசாா ாகாரவொறறுமை 'கள' என விகுதியும் கூடிவநதாலும, முனநின்ற ாகாரவொறறே பால் விளககும; ஏனையது வாய்பாடடிரமபல்மாதிரையேயாவது என்க' என்பது, பழைய உரை.

[அஃறிணை ஒன்றன்பாற்பெயர்.]

உஎகூ. விஞசசுட் டடனுமை வேறு மாமபொருள்
ஆதி யுறுதுச சுட்டணை யாய்தம்
ஒன்றனெண் ணின்னன வொனறன் பெயரே.

(இ ள்.) விஞ சுட்டடனுமை - மூன்று மூதல்விஞவுமை மூன்றுசுட்டு மாகிய இடைசசொற்களையுமை, வேறுமை ஆமை பொருள ஆதி - இவறறின் வேறு கிய பொருள்முதலிய அறுவகைப்பெயாகளையுமை, உறு - அடியாககொணடு பிறந்த, து - துவ்விகுதி யீற்றுப் பெயாகளுமை, சுட்டு அணை ஆய்தம் - சுட்டெ முதலோடு ஆயதததையுமை பொருநதிய துவவிகுதியீற்றுபபெயாகளும், ஒன றன எண - ஒன்றுகிய எணணுபபெயருமை, இன்னன - இவைபோல்வன பிறவும்,—ஒன்றன பெயா - அஃறிணை ஒன்றன்பாற பெயர்களாம; (எ - று.)

'சுட்டணை யாய்தம' என வேறு எடுததுககூறினமையால், 'விஞசுட்டு டனும்' எனறது - ஆயதமணையாத சுட்டுப்பெயாகளுமை, விஞபபெயாகளுமாம

(உ - ம.) எது, எது, யாது—விஞ; அது, இது, உது—சுட்டு

குழையது—பொருள. நிலதது—இடம். திருவாதிரையது—காலம. கொமபினது—சினை. குறியது—குணம. ஆடலது—தொழில.

அஃது, இஃது, உஃது—ஆயதம அணைநத சுட்டு. ஒனறு—எண.

'இன்னன' எனறதனால பிரிது, மறறையது என்பதை முதலாக அஃறிணை ஒனறன்பாறபொருள குறிதது வருவன வெல்லாம கொள்க.

'ஒன்றனெண்ண' என்பதில், அன - அல்வழிசசாரியை. 'ஒன்றெனெண்' எனப் பாடமகொள்ளுதல் பொருந்தும; 'ஒனறெனனுமை எண்ணுமை' என்பது, பழைய உரை. (உஉ)

[அஃறிணைப் பலவின்பாற்பெயர்.]

உ ஏ0. முன்ன ரவிவொடு வருவை யவவும்
சுட்டிறு வவவுங கள்ளிறு மொழியும
ஒன்ற லெண்ணு மூள்ள வில்ல
பல்ல சில்ல வுளவில பலசில
இனனவும் பலவின பெயரா குமமே.

(இ - ள்.) முன்னா - முனனேசொலலபபட்ட, அவ்விவொடு-அவறறோடு [விஞ சுட்டு பொருளாதி ஆறு இனைகளோடு], வ்ரு - (எறறபடி.) வருகிற, வை - 'வை' விகுதியீறறுப்பெயாகளுமை, அவ்வுமை - அகரவீற்றுப்பெயர்களுமை, சுட்டு இறு வவவுமை - வகரமெய்யிறறுச சுட்டுபபெயாகளும், கள் இறு மொழியுமை - 'கள' என்னும் விகுதி யீறறுப் பெயாகளுமை, ஒன்று அல் எணணுமை - ஒன்றல்லாத [இரணடு முதலாகிய] எணணுப்பெயாகளுமை, 'உள்ள இல்ல பல்ல சில்ல உள இல பல சில' - இவ்வெட்டுப்பெயாகளும், இன்னவுமை - இவைபோல்வன பிறவும்,—பலவின பெயர் ஆகுமை - அஃறிணைப் பலவின் பாற் பெயர்களாம; (எ - று.)

(உ - ம்.) எவை, எவை, யாவை—வினா; அவை, இவை, உவை—சுட்டு.

குழையவை, குழையன—பொருள அகத்தவை, அகத்தன—இடம். மூலத்தவை. மூலத்தன—காலம். கோட்டவை, கோட்டன—சினை. கரியவை, கரியன—குணம். ஆடலவை, ஆடலன—தொழில

அவ, இவ், உவ்—வவ்விறு சுட்டு அவைகள், யானைகள், குதிரைகள்—கள விகுதிப் பெயாகள். (அவைகள என்பதில், கள் - விகுதிமேல் விகுதி)

இரண்டு, பத்து நூறு, ஆயிரம்—ஒன்றலலாத எண.

'உளள' முதலிய எட்டுமபெயாகளும, சூத்திரத்திற காட்டப்பட்டன.

'இன்னவும்' எனறதனால யா, பிற, மறறைய எனபவை முதலாக அஃறிணபபலவின்பாறபொருள குறித்து வருவனவெல்லாம கொளக. (உங)

[பால்பகா அஃறிணபபெயர்.]

உஎக பால்பகா வஃறிணப பெயாகள்பாற பொதுமைய.

(இ ள.) பால் பகா - ஒருமைப்பால பனமைப்பால்கள் பகுகைப்படாத, அஃறிணை பெயாகள - அஃறிணைப பெயாசசொறகள,—பால் - (அத்திணையின்; இருபாலகளுகுகும, பொதுமைய-பொதுவாகிய பெயர்களாம; (எ - று.)

ஒனறனபாலக காட்டுகிற 'து' என்னும விகுதியையும; பலவின்பாலக் காட்டுகிற 'வை அ கள்' என்னும விகுதிகளுஞ ஒனறையும பெறாத அஃறிணபபெயாகள - ஒன்றனபால பலவின்பால் எனனும இரண்டுபால்களுகுகும பொதுவா மென்றபடி; இவை, முன்னும பினனும வருகிற சொறகளாற பொதுமைதீகி இனனபாலெனறு துணியபபடும.

(உ - ம) பறவை வநதது, பறவை வந்தன; அலரி மலாநதது, அலரி மலாந்தன; வளாநததி மரம், வளாநதன மரம்; சென்றது தீனை, சென்ற தீனை. இவை - பெருமபாலும பகாப்பதமாகவும, சிறுபானமை பகுபதமாகவும வரும. (உச)

[இருதிணைப் பொதுப்பெயா]

உஎஉ. முதற்பெயா நான்குஞ சினைபபெயர் நான்கும
சினைமுதற் பெபரொரு நான்குமுறை யிரணடும்
தனமை நானகு முனனிலை யைந்தும
எலலாந் தாநதா னினனன பொதுபபெயா.

(இ - ள்.) முதறபெயா நான்கும - முதலைப்பறறிவரும நால்வகைப் பெயரும், சினைப்பெயா நான்கும - சினையைப்பறறிவரும நால்வகைப்பெயரும, சினை முதல் பெயா ஒரு நானகும - சினையையும முதலையும் ஒருஙகு பறறி வரும நால்வகைப்பெயரும, முறை இரணடும - முறையைபபறறி வரும இருவகைப பெயரும, தனமை நான்கும - தன்மைபபெயா நான்கும, முனனிலை ஐநதும - முனனிலைபபெயா ஐந்தும, எலலாம தாம தான் - இம மூன்றுபெயாகளும, (ஆகிய இருபத்தாறு பெயர்களும்), இன்னன - இவை போல்வன பிறவும.—பொதுப்பெயா - (இருதிணைக்கும) பொதுவான பெயர்களாம்; (எ - று)—இவை, வருஞ்சூத்திரஙகளால் முறையே கூறப்படும.

'இன்னன' என்றதனால் - சூரியன் உதிததான், சூரியன உதிதது; குழவி வந்தான, குழவி வநதாள, குழவி வநதது என ஒருபொருளை இரு திணையிலும வரும பொதுப்பெயரா முதலானனவையும; ஊமை வநதான், ஊமை வந்தாள், ஊமை வநதது, ஊமைவந்தன என உயாதிணை அஃறிணை யிருபால்களிலும வரும பொதுபபெயர் முதலானனவையும; தனமை முனனிலை விணையாலணையும பெயாகளும; பிறவும கொள்க. (உரு)

[முதற்பெயரா முதலிய நான்கை வகுத்தல்]

உஎங. ஆண்மை பெணமை ஒருமை பனமையின
ஆமந் நானமைகளாண்பெண் முறைப்பெயரா.

(இ - ள்.) அவ் - அம முதற்பெயரும சினைபபெயரும சினைமுதற் பெயரும,—ஆணமை பெண்மை ஒருமை பன்மையின்-ஆணமை முதலாகிய இநநான்குபாலும காரணமாக, நானமைகள ஆம - நநநான்காம; முறைப் பெயரா - முறைப்பெயராகள, ஆண பெண - ஆணமை பெணமை என்கிற இரு பாலும் காரணமாக இரணடாம: (எ - று.)—அவ் - அவை.

முதறபெயரா - சாததன கொறறன என வழஙகுதற்பயததனஙாயக் காரண மின்றி ஒரு பொருளைப் பறறி வரும இடுகுறிபபெயரா; முதற்பெயரா, இயற்பெயரா எனபன - ஒருபொருடசொறகள. சினைப்பெயரா-சின [உறுப்பு] ஆகிய காரணம பறறி முதறபொருளின மேல் வரும பெயரா. சினைமுதற் பெயரா - மேறகூறிய சினைபபெயரும முதறபெயரும சோந்து ஒருபெயராக வருவது. முறைபபெயரா - பிறபபிறல ஒருவர்கு ஒருவரா உணடாகும சம பநததைப்பறறி வரும பெயர்.

(உதாரணம.)

ஆண்மை.	பெண்மை.	ஒருமை	பன்மை.	
சாததான	சாததி	கோதை	கோதைகள் - முதறபெயர் நான்கு.	
மூடவன	மூடதது	செவியிலி	செவியிலிகள - சினைப்பெயர்நான்கு	
மூடக / கொற்றன் / தந்தை	மூடக / கொற்றி / தாய	கொடுமபுற / மருதி	கொடும்புற / மருதிகள்	சினைமுதற் பெயரா நான்கு.

முறைபபெயரா இரணடு. (உசு)

[திணைப்பொதுப்பெயர்கள் பாறபொதுவாதல்.]

உஎசு. அவறறுள,
ஒனறே யிருதிணைத தன்பா லேறகுமம

(இ - ள.) அவற்றுள் - முதறபெயர் முதலாகிய (பதிநான்கு) பொதுப் பெயராகளுள், ஒன்றே - ஒவ்வொன்றும,—இரு திணை - இரணடு திணைகளி லும், தன பால - தனதன பாலை, ஏறகும் - ஏறறுவரும; (எ - று)

எனறவ, ஆணமைப்பொதுப்பெயரா - உயாதிணை யாணபாலையும, அஃ றிணையாணபாலையுமா; பெணமைப் பொதுப்பெயர் - உயாதிணைப் பெண பாலையும, அஃறிணைப் பெணபாலையும. ஒருமைப் பொதுபபெயரா-உயர்திணை யொருமையாகிய ஆணபால் பெண்பால்களையும், அஃறிணை யொன்றன்பாலை

யும பணமைப்பெபாதுப்பெயா - உயாதிணைப் பலாபாலையும, அஃறிணைப்பல வினபாலையும ஏறகு மென்றதாயிறறு

(உதாரணம)

	உயரீதிணை.	அஃறிணை.
சாதனை இவன்	சாதனை இவ்வெருது	—ஆணமைப் பொதுப்பெயா.
சாதகி இவள	சாதகி இபபசு	—பெணமைப் டொதுப்பெயா.
கோதை இவன, கோதை இவள	கோதை இது	—ஒருமைப பொதுபபெயா
கோதைகள இவர்	கோதைகள இவை	—பணமைப பொதுப்பெயா.
தநதை இவன	தந்தை இவ்வெருது	—ஆணமை முறைப்பெயா.
தாய இவள	தாய இப்பசு	—பெணமை முறைபபெயா.
யான நமபி, யான நஙகை	யான பறவை	—தன்மையொருமைப் பொதுப்பெயா.
யாம மகள	யாமபறவைகள்	—தன்மைப்பனமைப பொதுப்பெயா.
நீ நமபி, நீ நஙகை	நீ பறவை	—முனனிலை யொருமைப் பொதுபபெயா.
நீர மகள	நீர் பறவைகள	—முனனிலைப்பன்மைப் பொதுப்பெயா.
அவரெலலாம	அவையெல்லாம	—எலலாம எனனும பெயா.
அவாதாம	அவைதாம	—தாம என்னும் பெயா.
அவனதான், அவள்தான	அதுதான	—தான் எனனும பெயா.

மறறவைகளையும இபபடியே இருதிணைபிலும கூட்டுக. (உஎ)

[தன்மை முன்னிலை படாகளைப் பெயர்கள.]

உஏஞ தன்மை யான் நான்யாம நாம முனனிலை
எலலீர நீயிர் நீவிர் நீர நீ
அலலன படர்கள எல்லா மெனல பொது

(இ - ள.) தன்மை - தனமைபபெபா நானகாவன,—யான நான யாம நாம் - என இவையாம; முனனிலை - முனனிலைபபெயா ஐநதாவன,-எல்லீர நீயிர நீவிர நீர நீ - என இவையாம; அலலன - இவ்வெவானபதுமல்லாத பெயாகளெல்லாம, படாகளை - படாகளையிடதது நிறகு உரியவைகளாம; எல்லாம் எனல் - (அவறறுள்) எலலாமென்னும பெபரொன்றும, பொது - (மூன்று இடதது நிறகும) பொதுவாம; (எ - று)

(உ - ம) யாமெல்லாம, நீரெல்லாம, அவரெலலாம—எல்லாமென்பது மூவிடதது மந்தது. (உஅ)

[தொழிறபெயா வினையாலணையும பெயாகட்கு இடம்.]

உஏசு. வினையின பெயரே படாகளை வினையா
லணையும பெயரே யாணடு மாகும.

(இ - ள.) வினையின் பெயா - தொழிறபெயர்கள, படாகளையே - படர் களையிடதது நிறகே உரியவையாம; வினையாலணையும பெயா - வினையாலணை யும பெயாகள, யாணடும ஏ ஆகும - (தனித்தனி) மூனறிடதது நிறகும உரிய வையாம; (எ - று.)-வினைப்பெய ரெனினும, தொழிறபெய ரெனினும் ஒக்கும.

ஏகாரஙகளை, பிரிதலுக கூட்டப்பட்டன.

(உ - ம.) வருகை, மறதி—தொழிற்பெயாகள் படர்க்கை யிடதலுக்கே வருதலை; வருகை நன்று, மறதி தீது என இவ்வாறு படாக்கையாகிய கொணடுமுடியுஞ் சொல்லோடு கூட்டிக காணக.)

உணடேனை	[உணடனனை]	—தன்னம	வினையாலணையும பெயாமுவிடதலும வந்தன.
உணடாய்கு	[உணடஉனகு]	—முனனிலை	
உணடானது	[உணடவனுடைய]	—படாகஙக	

தொழிற்பெயரீக்தும் வினையாலணையும் பெயரீக்தும் வேறுபாடு —

தொழிறபெயா வினையாலணையுமபெயா இரணடும வினையினின்றுபிறகுமபெய ராதலால் தமமுள ஒகுமாயினும, தொழிறபெயா - தொழிலுக்குப பெயராகவருதுபடாகஙகையிடததிறகே உரியதாம எனறும, வினையாலணையும பெயா - தொழிலையுடைய பொருளுகுப பெயராக வருது மூனறிடஙகட்கும தனிததனி உரியதாம எனறும வேறுபாடு அறிக.

யான வருதேன, நீ வருதாய, அவன வருதானென இடததால ஒன்றுபடநின்ற எழுவாய் பயனிலை போல. யான வருகை நீவருகை அவன்வருகை என்னுமிடஙகளி லுள்ள வருகை எனனுங தொழிறபெயரும எழுவாயை நோகஙி மூவிடஙகடகும உரியதோ எனச சநதேகம உணடாமிடத்து, அப்பொழுதும வருகை, எனது வருகை, நினது வருகை, அவனது வருகை எனனுமிடஙகளிற போல அததொழிறபெயாகள படர்கஙை யிடததுககே உரியனவாமெனறு சநதேகம ஒழிதததபடி. (உக)

[சில இருதிணைப்பெயர்க்கட்கு எண்வகுத்தல்.]

‡ உஅஎ. தான் யான் நான நீ ஒருமை பனமை தாம்
யாம நாம் எலாம எலீர நீயிர நீர நீவிர்.

(இ - ள.) தான யான நான் நீ - இங்நான்கு பெயரும், ஒருமை - ஒருமைப் பெயராகளாம; தாம் யாம நாம எலாம எலீர நீயிர நீர நீவிர - இவ்வெட்டுப்பெயராகளுமம, பனமை - பனமைப் பெயராகளாம; (எ - று.)

தாம முதலிய பெயாகள நானகும - ஆணபால பெணபால் ஒன்றன்பால எனனும ஒருமைபபால மூனறுக்கும பொது, வென்றும, தாமமுதலிய பெயாகள எடடும - பலாபால பலவினபால எனனும பன்மைபபால இரணடுகும பொது வெனறும கூறியபடி.

தாமமுதலிய பனமைப்பெயாகள்-கள் எனனும பன்மைவிகுதிபெற்று, தாஙகள யாஙகள எனபவை முதலாகவும வரும. (ஙo)

[எணணடியாகப்பிறந்த உயர்திணைபபெயர்க்குப் புறனடை.]

‡ உஅஅ ஒருவ ளிருதிப பெயாமே லெணணில.

(இ - ள.) ஒருவன ஒருதி பெயா - (ஒன்று என்னும் எணணின் அடியாக) ஒருவன என்னும ஆணபாற்பெயரும ஒருதி என்னும பெணபாற் பெயரும (உணடாகுமேயல்லாமல),—மேல எண - (ஒன்றுக்கு) மேறபட்ட

[இரண்டுமுதலிய] எணைகளின அடியாக, ஐல - (ஆணபாற்பெயரும் பெண பாற்பெயரும, உணடாகாவாம; (எ - று)

ஒன்று என்பது ஒருமையெணணுதலால் அதனடியாக ஒருமையாகிய ஆணபால் பெணபாற பெயாகளே உணடாகு மென்றும், பணமையாகிய பலா பாறபெயர் உணடாகா தெனறும, இரணடு முதலியவை பணமையெணக ளாதலால் அவற்றினடியாக ஒருமையாகிய ஆணபால் பெணடாற் பெயர்கள் உணடாகா என்றும. பண்மையாகிய பலாபாறபெயரே உணடாகுமெனறும கூறியபடி. (கக)

[இதுவும் அது]

† உஎகூ. ஒருவ ரென்ப துயரிரு பாற்றுயப்
பணமை வினைகொளுமு பாங்கிற றென்ப.

(இ - ள்) ஒருவா என்பது - ஒருவா எனறு வழஙகும் சொல,—உயர் இரு பாற்று ஆய - உயாதிணை ஆண பெண இவ்விருபாலுககும் பொதுபபெய ராய,—(ஒருபொருளேயே உணாததுமாயினும), பணமை வினை - பலர்பால வினையை, கொளுமு - கொணடு மூடிகினற, பாஙகிறறு - தன்மையையுடை யது,—எண - எனறு சொல்வா, (புலவா); (எ - று.)

ஒருவா என்பது - விகுதிநோககிப் பலாபால வினையைக் கொணடு மூடிந்து சொலலாற் பண்மையேயாயினும, பகுதிநோககிப பொருளால ஒருமையேயா மென்க.

இனி, 'உய ரிரு பாறறுய்' என்பதற்கு - (உயாதிணை மூப்பால்களுள் பலாபாலை விளககாமல) மறறை ஆணபால் பெணபாலகளுள் உயாவைப்பறறி வருவதாய என்றும பொருள் கொள்ளலாம.

(உ - ம்.) ஆடவருள் ஒருவர் அறததின்வழி நிற்பா—ஆணபால
பெணகளுள் ஒருவர் கணவனவழி நிறபா—பெணபால் (கஉ)

[ஆகுபெயர்]

உகூ0. பொருள்முத லாறறு அளவை சொல தானி
கருவி காரியம கருதத தாதியுள்
ஒன்றன் பெயரா னதறகியை பிறிதைதத்
தொன்முறை யுரைபபன ஆகுபெயரே.

(இ - ள்) பொருள முதல ஆறறு - பொருள இடம் காலம தினை குணம தொழில எனற ஆறறும, அளவை - (எணணல எடுததல முகததல் கீட்டல் எனனும) நாலவகை அளவும், சொல - சொலலும, தானி-ஸதானத தையுடையதும், கருவி - காரணமும, காரியம்-காரியமும, கருததன் - கருத தாவும், ஆதியுள - இவைமுதலான பொருளகளுள, ஒனறன பெயரான - ஒருபொருளின இயறகைப்பெயரால், அதறகு இயை பிறிதை - அபபொருட் கு சமபந்தப்பட்ட வேறொருபொருளை, தொல முறை - பழமையாகவரும் முறைப்படியே, உரைபபன - சொல்லிவருபவை,—ஆகுபெயா-ஆகுபெயராகளாம; (எ - று.)

'ஆதி' என்றதனால், உவமை முதலியன கொள்க.

மொழிகள் தொடருமிடத்து, ஒருமொழியின் இயற்பொருள் அதனை முடிக்கவரும மொழியின் பொருளோடு பொருத்தமில்லாமற் போகுமிடத்து அமமொழியில ஆகுபொருள் கொள்ளப்படும. இவ்வாறு ஆகுபொருள் கொளளபபடும மொழிகளே ஆருபெயாகளாம. ஒன்றனபெயா மறறொனறாகு ஆகுகிற பெயா, ஆகுபெயா. * ஆகுபெயரை வடநூலார் 'லக்ஷணை' எனபா.

பொருள முதலிய ஆறினுள அடஙகினறவற்றையே பிரித்து அளவை முதலாக எடுத்துச்சொன்னதனால், 'பொருள்முத லாறு' என்றவை அவை யொழிந்தன வெண்க.

'அதற்கிய பிறிதை' எனறதனால்-சம்பந்தமிலலாத பொருளை உரைத தல ஆகுபெயரி னிலகணமன றுயிறறு; அச் சமபநதம பலவகைப்படும. 'தொனமுறை' எனறதனால, புதிதுபுதிதாகத தமதமகு வேணடியவாறு உரைப்பது இலகணமன றெனறு அறிக.

(உ-ம) க. பொருளாகுபெயா —தாமரைமுகம.
உ இடவாகுபெயா —ஊர் வநதது.
ங. காலவாகுபெயா —கார் அறுதது.
ச. சினையாகுபெயா —வெற்றிலை நட்டான்.
ஞ குணவாகுபெயா —நீலம் குடினாள.
ட. தொழிலாகுபெயா —வற்றல் உணடான்
ண. எணணலளவாகுபெயா —கால் நோகும.
த. எடுதததலளவாகுபெயா —வீசை தநதான்.
ந. முகததலளவாகுபெயா —நாழி கொடு.
ப நீட்டலளவாகுபெயா —முழம் தநதான.
ம. சொலலாகுபெயா —உரை செய்தான்.
ய. தாணியாகுபெயா —விளக்கு ஒடிநதது.
ர. கருவியாகுபெயா —திருவாயமொழி ஓதினான்.
ல. காரியவாகுபெயா —அலங்காரம் படி.
வ கருததாவாகுபெயா. —திருவள்ளுவர் கறறான்.
ள. உவமையாகுபெயா. —பாவை வந்தாள்.

பொருளாகுபெயா - முதலாகுபெயரென்றும், இடவாகுபெயா - தான வாகுபெயரென்றும, குணவாகுபெயா - பணபாகுபெயரென்றும், கருவியாகு பெயா - காரணவாகுபெயரெனறும கூறப்படும. முதலாகுபெயரோடு சினை யாகுபெயரும, தானவாகுபெயரோடு தாணியாகுபெயரும், காரணவாகு பெயரோடு காரியவாகுபெயரும் மாறுபாடுகொணட தென அறிக. தொழி லாகுபெயாகும காரியவாகுபெயாகும உள்ள வேறுபாடு, அதனதன் இலக் கணததால் நன்குவிளஙகும.

---

* 'ஆக ஆகும பெயா ஆகுபெயா எனறுயிறறு ஆகவே, இயறபெய ரும ஆகுபெயரும என எலலாப் பெயரும இருகூறறவாம என்பதுவுமாயிற்று' என்பது, பழையவுரை.

க. பொருளாதுபெயராவது - முதற்பொருளின பெயா அதன் சினைப் பொருளுகு ஆகுவது. 'தாமரை முகம' என்றதில, தாமரை எனனும கொடியின் பெயா அதன் மலாகு ஆயிறறு (ஆ'டபால் வாய் முதலியனவும இதறகு உதாரணமாம.) [சின - உறபபு, அவயவம. முதல்-உறப்பையுடையது, அவயவி]

உ. இடவாதுபெயராவது - இடததின பெயர் அவவிடததிலுள்ள பொருளுகு ஆகுவது 'ஊர் வந்தது' எனறதில, ஊரஎன்னும இடததின பெயா அதிலுளளவாகு ஆயிறறு. (நாடு களிததது, உள் மகிழ்நதான, அதன் அமாநதது, வான் உவநதது முதலியனவும இதறகு உதாரணமாம)

ங. காலவாதுபெயராவது - காலததின பெயா அகாலததிலுளள பொருளுகு ஆகுவது. 'கார் அறுததது' எனறதில, கார எனனும மழைக காலததின பெயா அதில விளையும பயிராகு ஆயிறறு. (வசந்தம் அணிநதான, கார்த்திகை [தோன்றிப்பூ] மலாநதது முதலியனவும இதறகு உதாரணமாம)

ச. சினையாதுபெயராவது சினைபபொருளின பெயா அதன் முதற பொருளுகு ஆகுவது 'வெற்றிலை நட்டான' என்றதில, இல எனனும சினையினபெயா அதன கொடிகு ஆயிறறு. மருக்கொழுந்து நட்டான முதலியனவும இதறகு உதாரணமாம)

ஞ. குணவாதுபெயராவது - குணததினபெயா அதனையுடைய பொருளுகு [குணிகு] ஆவது. 'நீலம் சூடினள' எனறதில, நீலமெனனும நிறக குணபபெயா அதனையுடைய குவளைமலாகு ஆயிறறு (வெள்ளை உழுதது, 'வரிசையா னின்புறும மேல்' முதலியனவும இதறகு உதாரணமாம)

ட. தொழிலாதுபெயராவது-தொழிலினபெயா அதனையுடைய பொருளுகு ஆகுவது 'வறறல உணடான' எனறதில, வறறலெனனும தொழிலின பெயா அததொழிலையுடைய தா உணவுகு ஆயிறறு. (எழுத்து எழுதினை, பாட்டுப் படிததான, கடவுள் இருககிறா, செய்யுள் இயறறினை, யாக்கை நிலையிலலாதது முதலியனவும இதறகு உதாரணமாம)

எ. எண்ணலளவையாதுபெயராவது - எணணியளகினற ஒன்று இரணடு அரை கால முதலிய எணணுபபெயா அவவளவைகொணட பொருளுகு ஆகுவது. 'கால் நோகும' எனறதில, காலஎன்னும் எணணலளவைப் பெயா உடமபில அவவளவைக கொணட உறுபபுகு ஆயிற்று. (அரையில் உடுததான, ஒன்று கொடுததான் முதலியனவும இதறகு உதாரணமாம.)

அ எடுத்தலளவையாதுபெயராவது - நிறுததளகின்ற வீசை தூகு முதலிய பெயர் அவ்வளவைகொணட பொருளுகு ஆகுவது. 'வீசை தகதான்' என்றதில, வீசை எனனும எடுததலளவைபபெயா அவவளவைக கொணட பொருளுகு ஆயிறறு மணடி கொடு முதலியனவும இதற்கு உதாரணமாம)

கூ. முகத்தலளவையாதுபெயராவது - மொணடு அளகின்ற காழி குறுணி கலம முதலிய பெயா அவவளவைக் கொணட பொருளுக்கு ஆகு

வது. 'நாழி கொடு' எனறதில், நாழி என்னும் முகதலளவைப்பெயா அவ வளவைககொணட பொருளுககு ஆயிற்று. (பதகக்த விற்றூன், கலம குதநி ளள முதலியனவும இதறகு உதாரணமாம.)

கo. நீட்டலளவையாதுபெயராவது - நீட்டியளக்கின்ற முழம் சாண யோசனை காதம் முதலிய பெயா அவவளவைககொணட பொருளுககு ஆகு வது 'முழம் தநதான' எனறதில, முழம எனனும நீட்டலளவைப பெயா அவவளவைககொணட பொருளுக்கு ஆயிறறு. (காதம் கடநதான, யோசனை சென றூன முதலியனவும இதறகு உதாரணமாம.)

கக சொல்லாதுபெயராவது - சொலலினபெயா அதன பொருளுககு ஆகுவது. 'இநநூலுககு உரை செயதான' எனறதில, உரை என்னும சொல வின பெயா அதன பொருளுககு ஆயிறறு. (யோழி உணாநதான் முதலியன வும இதற்கு உதாரணமாம.)

கஉ தனியாதுபெயராவது - தானதநிலுள்ள பொருளினபெயா அதற குத தானமான பொருளுககு ஆகுவது. [தானி - ஸதானீ: ஸதானம-இடம] 'விளாகீந ஓடிநதது' எனறதில, விளககு எனனும நெருபபுச சுவாலையின பெயா அதற்கு இடமான தணடுககு ஆயிறறு. (நெஞ்சு [மாபு] நொநதது, முரசு உயாததவான முதலியனவும இதறகு உதாரணமாம.)

கங நிலையாதுபெயராவது - காரணதினபெயா காரியததுககு ஆகு வது 'திருவாயமொழி ஓதினான்' எனறதில, மொழி யென்னும கருவியின பெயா, அதனலாகிய நூலுககு ஆயிற்று. (திருவாசகம் படிததான், திருக குறள் முறறிறறு முதலியனவும இதறகு உதாரணமாம)

கச. காரியவாதுபெயராவது - காரியததினபெயா காரணத்துககு ஆகு வது. 'அலங்காரம் படி' எனறகில, அலஙகாரம என்னும இலககணமாகிய காரியததினபெயா அதனை அறிவிததறகுக காரணமாகிய நூலுககு ஆயிறறு. (பாட்டியல் முறறிறறு முதலியனவும இதற்கு உதாரணமாம.)

கரு. கருத்தாவாதுபெயராவது - செய்தவனபெயா அவனறசெயயப்பட டதறகு ஆகுவது. 'திருவள்ளுவர் படி' எனறதில, வள்ளுவா என்னும கருத தாவினபெயா அவராற்செயயப்பட்ட நூலுக்கு ஆயிறறு. (மனுமுறைவழுவா தவன முதலியனவும் இதறகு உதாரணமாம.)

கசு. உவமையாதுபெயராவது - உபமானததின்பெயா உபமேயததுக்கு ஆகுவது. 'பாவை வநதாள' எனறதில, பாவை என்னும உபமானத்தின பெயா அதுபோனற பெணணுககு ஆயிறறு. [பாவை - சிததிரபபதுமை] (காளை வநதான முதலியனவும இதறகு உதாரணமாம.)

தேவாகள் முதலியோா பெயரை, மனிதாகட்கு இட்டு வழஙகுவதும் ஆகுபெயரில் அடககப்படும.

இவவாகுபெயா-இருமடியாதபெயரீ, மும்மடியாதபெயரீ, அடையடுத்த வாதபெயரீ என வரவும பெறும.

(உ - ம.) 'புளி தின்றான்' எனறதில. புளி என்னும சுவைக்குணப் பெயரா அதனையுடைய பழததுகுகுக குணவாகுபெயரா 'புளி மூளைதது' என்றதில், புளி என்பது - சுவைப்பெயரா பழதகிற்கு ஆய, பழததினபெயர் மரததிற்கு ஆதலால, இருமடிபாகுபெயர. (வரை [மலை] பிளந்தான முதலி யனவும இதற்கு உதாரணமாம. வரை யெனனும கணுவின் பெயர - அதனையுடைய மூஙகிலுகுகும, பின்பு அது மூஙகிலவிளையும மலைகுகும் ஆனமை காணக.)

'கார் பெயதது, என்றதில், கா என்னும் நிறகுணபபெயர் - அதனை யுடைய மேகதிறகு ஆதலால, குணவாகுபெயர. 'கார் வந்தது' எனறதில், கார் என்பது - நிறதினபெயரா மேகதிறகு ஆய மேகதினபெயரா அது பெயயும் பருவததிறகு ஆதலால, இருமடியாகுபெயர. 'கார் அறுதது' எனறதில், கா என்பது - நிறபபெயரா மேகதிறகு ஆய, மேகதின் பெயரா அதுபெய்யும பருவததிற்குஆய, பருவததினபெயரா அதில் விளையும பயிரகு ஆதலால, மூம்மடியாகுபெயர.

'வெற்றிலை நடு,' 'மருககொழுந்து நட்டான,' 'திருவாசகம்' என்பவற றில, வெறு மரு திரு எனனும அடைமொழிகளால அடுகுகபபட்ட இலை, கொழுநது, வாசகம எனபன ஆகுபெய ராதலால் இவை அடையடுதத ஆகுபெயர. ('வாசான்ற கூநீநல் [பெணணே!] கேள' முதலியனவும இதறகு உதாரணமாம)

ஆகுபெயரீக்தும் அன்மொழித்தொகைகீதும் வேறுபாடு;-ஆகபெயரும அன்மொழித தொகையும தனபொருளை உணாததாமல வேறுபொருளை உணர்ததுதலினால், இவையிரணடுகுகும வேறுபாடு எனனவென்றால.—(க) ஆகுபெயர - ஒரு சொல்லாய வரும; அன்மொழிததொகை - பலசொலலாய் வரும். (உ) ஆகுபெயர - முதலசினை முதலிய சமபநதததால் வேறுபொருளை உணாததும;அனமொழிததொகை - வேற்றுமைததொகை முதலிய ஐவகைத தொகையாற்றலால் வேறுபொருளை உனாததும (ஙு) ஆகுபெயர - பெரும பாலும நியதிப்பெயராய வரும்; அனமொழிததொகை - நியதிப்பெயராய் வாது. (சு) ஆகுபெயர - தொனறுதொட்டு வரும; அனமொழிததொகை - யாதாயினும ஒரு காரணததால புதிதுபுதிதாக உனடாக்கப்பட்டு வரும. இவையே ஒன்றற்கு ஒனறு வேறுபாடாம என்று அறிக. (ஙஙு)

வேற்றுமை.

[வேற்றுமையின் இலக்கணம.]

‡ உகூ. ஏற்கு மெவவகைப பெயாககு மீரூய்ப் பொருள
வேறறுமை செயவன எட்டே வேற்றுமை.

(இ - ள) ஏற்கும் - தம்மை ஏற்றுகொகாள்ளுதற்கு உரிய, எ வகை பெயாககும் - எல்லாவகைப்பட்ட பெயர்கட்கும், ஈறுஆய்-இறுதியிலவருவன வாய், பொருள் - (அப்பெயாகளின) பொருளை, வேறறுமை செய்வன-வேறு படுததுவனவாகிய, வேற்றுமை - வேறறுமைகள் எட்டே - எட்டேயாம.

தனனை ஏறற பெயரின பொருளை வேறுபடுத்துவதற்குக் காரணமான உருபை 'வேறறுமை' என்றது, காரியவாகுபெயர் வேறுபடுதததுதல - கருததாபபொருளும செயப்படுபொருளும கருவிப்பொருளும் முதலாக வேறு பொருள்களோத தரசசெயதல; அது, மேலவரும சிறப்புசூததிரஙகளிற் சொலலப்படும் விளிவேற்றுமைபப் பெயரதுவிகாரமென்று முதல்வேற்றுமையில் அடகஙி வேறறுமை ஏழென்பாரது கொள்கையை மறுதது, அது பெயரின விகாரமேயாயிலும படாக்கையை மூன்னிலையாக வேறுபடுதத லுடைமையின் வேறறுமைறற்கு, 'எட்டே வேற்றுமை' எனத தேற்றேகாரவ கொடுதததுக் கூறினரா. (கூ)

[வேறறுமைகளின் பெயரும், முறைமையும்]

¦ உகூஉ. பெயரே ஐ ஆல கு இன் அது கண்
விளியென் றாகு மவற்றின் பெயா முறை.

(இ - ள்) அவற்றின - அவவேற்றுமைகளினுடைய, பெயர் - பெயர்களும, முறை - முறையுமாவன —(க) பெயரே - பெயரும, (உ) ஐ - ஐயும், (ங) ஆல-ஆலும, (ச) கு குவ்வும, (ஞ) இன - இன்னும், (கூ) அது அதுவும, (எ) கண - கணணும, (அ) விளி - விளியும, என்று ஆகும—;(எ - று.)

முதலேறறுமை வேறு உருபு ஏற்காமல பெயராமாததிரமாய் நிறறலால் பெயாவேறறுமை யெனறும எட்டாமவேறறுமை விளிததற்பொருள தாத லால விளிவேறறுமை யென்றும பெயாபெறும; விளிததல் - அழைததல். ()

[ஏழுவாயுருபு மற்றையுருபுகளை ஏறறல்.]

¦ உகூஙூ ஆற னுருபு மேறகுமவ வுருபே.

(இ - ள.) அ உருபே - (பெயராமாததிரையாய நிற்கின்ற) அவ்வெழுவா யுருபே, ஆறன உருபும - (ஐ முதலாகிய) ஆறு வேறறுமை யுருபுகளையும, ஏற்கும - ஏறறுவரும; (எ - று)

விளியுருபு பெயரின் விகாரமே யாதலால, அதனை நீககி, மற்றை ஆறு உருபுகளையும ஏறகு மெனறு ரென்க. (கூசு)

['ஐ' முதலிய வேற்றுமையுருபுகளை ஏற்காத பெயர்கள்.]

¦ உகூச. நீயிர நீவிர நர னெழுவா யலபெறா.

(இ - ள்) நீயிர நீவிர நான - நீயிர நீவிர என்னும முன்னிலைப்பெயர்க ளும நான் என்னும தனமைபபெயரும,—எழுவாய அல - எழுவாயல்லாத மற்றை எழு வேற்றுமை யுருபுகளை, பெறு - பெற்றுவராவாம; (எ று.)

நுமமை நுமமால, உமமை உமமால் முதலியன - நீர என்னும் முன்னி லைப்பெயரின வேறறுமைகளாதலாலும, எனனை என்னால் முதலியன-யான் என்னும் தன்மைபபெயரின் வேற்றுமைக ளாதலாலும், நீயிர நீவிர என்ப வையும, நான் எனபதும - எழுவாயவேறறுமை யொன்றையே யன்றி மற றை வேற்றுமைகளை எலா வாயின வென அறிக. (யாம என்பது - எம் என்று வருதலபோல, யான் என்பது - என் என்று வரும; அவ்வாறே

நாம என்பது நம என்று வருதல் போல, நான் எனபது - நன் என வர வேண்டும. அஃறிணை வராமையால், நான எனடது - பிறவேற்றுமைகட்கு வராமையை அறிக.) (நஎ)

[முதல்வேற்றுமை]

உகூ. அவற்றுள்,
எழுவா யுருபு திரிபில பெயரே
விளைபெயா விளிகொள லதன்பய னிலையே.

(இ - ள) அவற்றுள - மூனசொல்லபபட்ட எடடு வேற்றுமைகளுள,— எழுவாய - முதலவேறறுமையினது, உருபு - உருபாவது,—திரிபு இல - (ஐ முதலாகிய உருபுகளை எற்றல) திரிந விலலாத [எறகாமல இபலபாய கிற கிற], பெயரே - பெயரேபாட, வினை - வினையையும, பெயர் - பெயரையும, விளி - விளிஞையும, கொளல் - கொளளவருதல,—அதன் - அவ்வுருபினது, பயனிலை - பொருள்நிலையாம; (எ - று.)

எனவே எழுவாய்வேறறுமைககு வேறு உருபு இலலை யெனபதும், வினையும பெயரும விளிவும கொணடுமுடியுஞசொலலாய வருது கிறக, அவற றுககுக கருததாவாய நிறபதே அதனபொரு ளெனபதும பெறப்பட்டன. திரிதலிலலாத பெயரை வேறறுமையெனறது, தானே தனபொருளைக் கருத தாபபொருளாக வேறுபடுதது தகலால. எழுவாய வேறறுமை, முதல்வேறறு மை, பெயரவேற்றுமை , வினைமுதல, செயபவன், கருததா எனபன - ஒரு பொருட்சாறகள எழுவாயெனினும, முதலெனினும ஒககும். வினைமுதல் பயனிலையிறகுரிககும தொழிலுக செயதறகு முதலாயுள்ள பொருள். செய பவனெனினும, கருததாவெனினும ஒககும; காததா - வடசொல.

(உ - ட) சாததன் வந்தான், அவன் பெரியன்—வினைகொள வநதன.
ஆ ஒன்று, அரசன இவன்—பெயாகொள வநதன.
அவன் யார், ஆ யாது—விளைகொளவநதன.

கருத்தாப்பொருளாவது - தொழிலிற சுதநதரமுடைய பொருளாம. பொனனன வநதான எனறதில. பொன்னன் வருகைதது தொழிலிற சுதநதர முடையனறதல காணக.

எழுவாயவேற்றுமைக்கு ஐ முதலானவை போனற உருபு இல்லாதிரு தலும, உரையிற்கோடல் எனகிற உததியால - ஆனவன, ஆகின்றவன, ஆவான, எனறவன என்கினறவன, எனபவன், அவன முதலாக ஐயபாவி லும வருகிறசொலலுருபுகள உணடெனக கொளக; அவை - சாததனுகிற வன, சாததியவள, சாததரானவா, ஆவெனபது, ஆகளானவை எனவரும. இனனும இவ்வுததியைப பினவரும வேறறுமைகளிற காட்டப்படும சொல லுருபுகட்கெல்லாம கொள்க.

இனி, இது தோன்றுவாயாக வருதலும் உணடு; (உ - ம.) செலவா யோ சாததா எனறவிடத்து. ஈ என்பது - தோனறு எழுவாய. (எழுவாய தொகைது.)

கருததா - இயற்றுதற்கருத்தா, ஏவுதற்கருத்தா என இருவகைப்படும். இயற்றுதற்கருததா - தானே நோகசசெயவது ஏவுதற்கருததா - தானே நோகசசெயயாமல வேறொருவனகொணடு செய்விபபது.

(உ - ம.) தச்சன் கோயிலக கட்டினன்—இயற்றுதற்கருத்தா.

அரசன் கோயிலக கட்டினன்—ஏவுதற்கருத்தா.

கருததா மூனறுமவேறறுமையா யிருகுமபோது செயப்படுபொருள் முதல வேறறுமையாய வருதலால், முதலவேற்றுமைக்குச செயப்படுபொரு ளும சிறுபானமை உணடெனக கொள்க.

(உ - ம்.) கடவுளால உலகம படைக்கப்பட்டது. (ஙூஅ)

[இரண்டாம் வேற்றுமை]

† உகூசு. இரணடா வதனுரு டைபே அதன்பொருள்
ஆக்க லழித்த லடைதல நீகதல்
ஒத்த லுடைமை யாதி யாகும்.

(இ - ள.) இரணடாவதன் - இரணடாம வேறறுமையினது, உருபு - உருபாவது,—ஐயே - (முன்சொல்லபபட்ட) ஐஒன்றுமேபாம்; அதன் - அத னுடைய, பொருள் - பொருளகளாவன —ஆக்கல - ஆககப்படுபொருளும, அழிதகல - அழிககப்படுபொருளும், அடைதல் - அடையபபடுபொருளும, நீகதல - நீககப்படுபொருளும ஒததல - ஒதகப்படுபொருளும், உடைமை - உடைமைபபொருளும, ஆதி ஆகும - முதலியனவாம; (எ - று)—எனவே, இரணடாம வேற்றுமையின பொருள செயப்படுபொரு ளென்றதாயிற்று.

(உ - ம.) குடதததைச செயதான—ஆககப்படுபொருள்.
கோடடையை இடிததான—அழிககப்படுபொருள்.
ஊரைச சோததான—அடையபபடுபொருள.
வீடடை விடடான—நீககப்படுபொருள்.
புலியைப போன்றான—ஒகபபடுபொருள்.
பொன்னை உடையான—உடைமைப்பொருள்.

செயப்படுபொருளாவது - கருதகாவினது தொழிலின பயனை அடை வது. 'குடதததைச செயதான' எனறதில, செயதல-கருததாவினது தொழில்; செயயப்படுதல - அதறகதொழிலின பயன்; அப்பயனை அடைவது குடம்: ஆத லால, குடம செயயபபடுபொருள. செயயபபடுபொருள், செயபொருள, கருமம், காரியம எனபன - ஒருபொருட்சொறகள். கர்மம, காரயம - வடசொறகள.

§ 'ஆதி' என்றதனால - வீட்டை விரும்பினான, நூறபொருளை அறிகதான் என விரும்பப்படுதலும அறியபபடுதலும முதலானவையும கொளக. இவை யெல்லாம ஆகுபெயரால ஆறபொருளகளும ஒருவாறு அடஙகுதல அறிக. *

---

* 'ஆதி' எனறதனால, ஓவவாமை முதலானவும இவறறின பரியாய மொழிகளும் கொளக.' 'உடைமை - வினைகுறிபபு. அவனையொவ்வான; னினனைப்போலான எனறற றொடகததன - ஒவ்வாமை. அறதததைக காத் தான வளாததான பெருகினான படைததான என்றற் றொடகததன - ஆகுபெயரபபரியாயம; பிறவறறிறகும இவவாறே வருவன கணடுகொள்க' என்பன, பழைய உரை.

இனி அரசன பகைவனைச சிறைசசாலையை அடைவிததான், சாததன பசுவைப பாலுக கறநதான் என இரணடு செயப்படுபொருளகள் சில இடங களிலே தன்வினை பிறவினை இரணடிலும வருதலும உணடு. * (ஙக)

[மூன்றும் வேற்றுமை.]

[உகூஎ மூன்று வதனுரு பாலா னேடொடு
கருவி கருதகதா உடனிகழ் வதன்பொருள்.

(இ - ள்.) மூன்றுவதன் - மூன்றும வேறறுமையினுடைய, உருபு - உருபுகளாவன,—ஆல ஆன ஓடு ஓடு-(முன்சொலலபபட்ட) ஆல எனபதே யனறி ஆனும ஓடும ஓடுவும் ஆகும; அதன - அதனுடைய, பொருள்-பொருளகளாவன —கருவி - கருவியாதலும, கருதகதா-வினைமுதலாதலும, உடனிகழ்வு - உடனிகழசசியுமாம, (எ - று.)

இவவாறு பொதுப்படக கூறினராயினும, ஏற்புழிக்கோடலஎன்கிற உத்தியால் - ஆல் ஆன் உருபுகளுகக கருவிப்பொருளும் கருதகாப்பொருளும, ஓடு ஓடு உருபுகளுககு உடனிகழ்சசிபபொருளும சிறந்தன வென்க.

(உ - ம்.) வாளால வெட்டினான், வாளான் வெட்டினான்—கருவி.
அரசனால லாகபபட்ட கோயில், அரசனாகபபட்டகோயில்—கருத்தா.
மகனோடு தந்தை வநதான, மகனொடு தந்தை வநதான்—உடனிகழ்சசி.

கருவியாவது - கருதகதாவின தொழிலுககுச சாதனமா யிருபபது. 'வாளாற் பகைவனை வெட்டினான்' என்றதில, வெட்டுதல் - கருதகதாவின தொழில; அவ்வெட்டுதற்குச சாதனமா யிருபபது - வாள் ஆதலால, அது கருவிப்பொருளாம; அகதருவி-முதற்கருவியும், துணைக்கருவியுமஎன இருவகைப படும. முதற்கருவியாவது - காரியமாக மாறி அதினினறும வேறுபடாதது; துணைக்கருவியாவது - முதறகருவி காரியப்படுமளவும அதறகுத துணையாயினறு பின்பு பிரிவது. முதற்கருவி—முதற்காரணம் துணைகருவி—துணைக்காரணம்.

(உ - ம்.) மண்ணுற் குடததை வனைநதான—மண் முதற்கருவி.
தணடசக்கரஙகளாற் குடததை வனைநதான்—தண்டசக்காம்-துணைக்கருவி

கருத்தாப்பொருள் இன்னதென்று எழுவாய்ச சூததிரவுரையிற காட்டப்பட்டது. இதுவும - இயற்றுதற்கருத்தா, ஏவுதற்கருத்தா எனஇருவகை

(உ - ம) தசசனுற கோயில கட்டபபட்டது—தச்சன் - இயற்றுதற்கருத்தா.
அரசனுற கோயில கட்டப்பட்டது—அரசன் ஏவுதற்கருத்தா

முதல்வேற்றுமைக் கருத்தாவுக்கும் மூன்றும் வேற்றுமைக் கருத்தாவுக்கும் வேறுபாடு என்னவென்றால,—முதலவேற்றுமைக கருதகதா -தனோடு தினை பால் இடஙகளில ஒதத செயவினைபபயனிலையைக கொணடுமுடியும. மூனறுமவேற்றுமைககருதகதா - செயபபடுபொருளோடு தினை பால இடஙகளில ஒதத செயபபாட்டு வினைப பயனிலையைக கொணடுமுடியும கருதகதா முதலவேறறுமையா யிருககுமபோது, செயப்படுபொருள இரணடாம வேற்

* இதனை வடநூலார 'தவிகாம காதகரி பரயோகம' எனபர.

றுமையாய் வரும்; கருத்தா மூன்றுமவேற்றுமையா யிருக்கும்போது, செயப் படுபொருள் முதல்வேற்றுமையாய் வரும.

(உ - ம.) தசசன் கோயிலக கட்டினான்—முதல்வேற்றுமைக்கருத்தா.*

தசசனற் கோயில கட்டப்பட்டது—மூன்றும்வேற்றுமைககருததா. §

உடனிகழ்ச்சிப்பொருளாவது - வினை கொணடு முடிகின்ற பொருளின் தொழிலத தன்னிடததும உடன் நிகழ்கிறதாக வுடையது. 'மகனோடு தநதை வநதான' எனறதில, தநதை - வினைகொணடுமுடிகிற பொருள்; வருதல - அப்பொருளின தொழில; அததொழிலத தன்னிடததும உடன் நிகழ்நிறதாகவுடைய பொருள - மகன ஆதலால், அது - உடனிகழ்சசிப் பொருள்.

சிறுபாணமை, ஆல ஆன் உருபுகள - உடனிகழ்சசிபபொருளிலும ஓடு ஓடு உருபுகள் - கருவிபபொருள் கருததாப்பொருள்களிலும் அருமையாக வரும.

(உ - ம.) "தூவகுகையா லோஙகுநடைய," "உறழமணியா னுயாமருப்பின"-

இவறறில், ஆல ஆன உருபுகள் - உடனிகழ்சசிப்பொருளில வநதன; கையால் - கையோடு, மணியான்-மணியோடு எனறு பொருள.

"கொடியோடு தூவகுணடான," "ஊசியொடுகுயின்ற தூசும பட்டும்"-

இவறறில, கொடியோடு எனபதில - ஓடு உருபுகருததாப்பொருளிலும, ஊசியொடு எனபதில - ஓடு உருபு கருவிபபொருளிலும வந்தன; கொடி யோடு - கொடியால, ஊசியொடு - ஊசியால எனறு பொருள.

இனி, ஒரோவிடதது, ஆல் ஆன் உருபுகள் - தோறும எனகிற பொரு ளையும, ஓடு ஓடு உருபுகள் - அடைமொழிப்பொருளையும தரும.

(உ - ம.) ஊராலெருதகோயில்—இது, ஊரதோறும் எனப் பொருள் படும.

கோபததோடு வந்தான்—கோபம் - வருகறகு விசேஷண மாதலால், அடைமொழிபபொருள; கோபமுடையனைய வநதா னெனக.

கருவிபபொருளில கொணடு' எனபதும, உடனிகழ்சசிப்பொருளில 'உடன்' எனபதும சொல்லுநபாக வரும.

(உ - ம.) வாளகொணடு வெட்டினான, மகனுடனதநதை வந்தான.(சு)

[நான்காமவேற்றுமை.]

† உகூ. நான்கா வதற்குரு பாகும் குவவே
கொடை பகை நேர்ச்சி தகவது வாதல்
பொருட்டுமுறை யாதியி னிதறகிதனல பொருளே.

(இ - ள.) நானகாவதற்கு - நான்காம வேறறுமைக்கு, உருபு உருபா வது,—குவ்வே ஆகும - (முனசொலலப்பட்ட)கு ஒன்றுமேயாம; பொருள் - அதன பொருள்களாவன —கொடை - கொடுததலும, பகை - பகையும், நேசசி - நட்பும, தகவு - தகுதியும, அது ஆதல் - அதுவாதலும,பொருட்டு-

---

* இதனை வடநூலா 'காததரி ப்ரயோகம' எனபா.

§ இதனை வடநூலா 'காமணி பரயோகம' எனபா.

பொருட்டும், முறை - உறவுமுறையும, ஆதியின - முதலான பொருளில, இதறகு இது எனல - இதறகு இது வென்பது பட வருதலாம; (எ - று.)— 'இதற்கிதெனல் பொருள' என்றதனால், நான்காம வேற்றுமையின் பொருள எறறுக்கொள்ளுதற்பொரு ளெனறதாயிறறு.

கொடை யெனவே கொளளுதறபொருளும, பகையெனவே பகைதொ டாபொருளும, நோசசி யெனவே நட்புததொடாபொருளும, தகுதி யெனவே தகுதியுடைபபொருளும, அதுவாத லெனவே முதறகாரண காரியபபொரு ளும, பொருட்டு எனவே நிமிததகாரண காரியபபொருளும, முறையெனவே முறைககு இயைபபொருளும் குவவுருபின பொருள்களா மெனக.

(உ - ம) யாசகாககுப் பொனனெக கொடுததான—கொளளுதறபொருள.
பாமபுககுப பகை கருடன—பகைதொடாபொருள
சாததனுக்கு நணபன் கொறறன—நட்புததொடாபொருள்.
அரசாககு இவவாபபணம உரியது—தகுதிஉடைப்பொருள.
குணடலததிற்குப பொன்—முதறகாரணகாரியப்பொருள்.
கூலிககு வேலசெயதான்—நிமிததகாரணகாரியப்பொருள.
பொண்ணனுககு மகன இவன—முறைக்கு இயைபொருள்.

'ஆதி' எனறதனால, மயிலுககு வடககுத திருவல்லிகேணி, சாததனுக குச சிறந்தவன் கொறறன் என எல்லபபொருளில வருதலும, பிறவும கொள்க.

பொருட்டுப்பொருளில் குவவுருபு பிறறற்கு உரிய சில இடஙகளில பொநடடு, நிமித்தம் எனபவையும, குவ்வுருபினமேல ஆக என்பதும தொல் லுநபுகளாக வரும. (உ - ம.) கூலியினபொருட்டு வேலசெயதான, கூலிபி னிமிததம வேலை செயதான், கூலிகாக வேலசெயதான். (சக)

[ஐந்தாம் வேற்றுமை]

¦ உகஙஙு. ஐநதா வதனுரு பினனு மிலலும
நீஙகலொப் பெலலி யேதுப பொருளே

(இ - ள்.) ஐநதாவதன - ஐந்தாமவேறறுமையினுடைய, உருபு - உருபுக ளாவன'—இன்னும இல்லும் - (முனசொல்லபபட்ட) இன எனபதேயனறி இல் எனபதும ஆகும; பொருள - அதன பொருளகளாவன'—நீஙகல் - நீஙக குதறபொருளும, ஒப்பு - உவமைப்பொருளும, எலலை - எலலைபபொருளும, ஏது - ஏதுபபொருளும ஆகத தனனைறற பெயரினபொருளை வேறு படுததல; (எ - று.)

(உ - ம.) மலையினகீழருவி—நீகதபபொருள்.
காகைகையிற கரிது களமபழம—ஒப்புப்பொருள.
மதுரையின வடககுச சிதமபரம—எலலைபபொருள்.
கலவியிற பொரியன கமபன—ஏதுப்பொருள்.

எல்லைப்பொருள - மதுரையின் வடககுச சிதமபரம் எனத திசையள வும், 'கசசியில் திருததணிகை மூககாவதம' என வழியளவும், சாத்தனில் ஓரணடு ஆணடு மூததவன கொறறன் எனக காலவளவும், 'அரசரிற பெரி யர் அநதணர்' எனப் பணடளவும முதலியன பறறி வரும.

'காகணையிற் கரிது களமபழம்' என உபமானமும் உபமேயமு மாக வரு மிடததில, காகணையின் - காகணைபோல எனப பொருள்கொணடால, ஒப புப்பொருள்; இதனை உவமைப்பொரு வெனபா. காகணையின் - காகணையைக காட்டிலு ம எனப் பொருள் கொணடால, எலலைபபொருளாம; இதனை உறழ் பொரு வென்பா.

நீக்கப்பொருளிலும, எலலைப்பொருளிலும் - இன், இல் உருபுகளின் மேல நி ன்று, இருந்து என்பனவ சில இடதது சொல்லுருபுகளாக வரும.

(உ - ம) ஊரினின்று நீஙகினன், ஊரிலிருந்து போனன், காட்டினின் று ஊர காதம, காட்டிலிருந்து ஊர காதம. (சூஉ)

[ஆறும் வேற்றுமை.]

| கூ00. ஆற னெருமைககு அதுவும ஆதுவும்
பன்மைக்கு அவவும உருபாம பண்பு உறுபபு
ஒன்றன் கூட்டம பலவி னீட்டம
திரிபி னைக்க மாம்தற கிழமையும
பிறிதின கிழமையும பேறுதல பொருளே.

(இ - ள.) ஆறன் ஒருமைககு - ஒருமையாகிய வருமொழியையுடைய ஆறுமவேறறுமைககு, அதுவும ஆதுவும - (முன்சொலலப்பட்ட) அது எனப தேயனறி ஆது எனபதும, பனமைககு - பனமையாகிய வருமொழியையு டைய ஆறுமவேறறுமைககு, அவ்வும - அ வ்ன்பதும, உருபு ஆம - உருபுக ளாகும; பொருள் - (அதன) பொருளகளாவன —பணபு - (குணமும தொழி லுமாகிய) பணபும, உறுபபு - அவயவமும, ஒன்றன கூட்டம - ஒரு பொருட் கூட்டமும, பலவின் ாட்டம - பலபொருட்டிரட்சியும, திரிபின் ஆக்கம - ஒனறு திரிந்து மற்றொனறாதலும, ஆம - ஆகிய, தற்கிழமையும - (ஐந்து) தறகிழமைப பொருளகளையும, பிறிதின்கிழமையும (அவையல்லாத பொ ருள இடம காலம ஆகிய மூனறு)பிறிதின கிழமைப்பொருளகளையும, பேறு தல - உடையதாய வருதலாம; (எ - று.)

தற்கிழமையாவது - தனனொடு ஒறறுமையுடைய பொருளின் சமபந் தம. பிறிதின்கிழமையாவது தன்னின வேறுகிய பொருளின சமபந்தம். பொருள இடம காலம் இவை குணம தொழில என்ற ஆறனுள், குணம் தொ ழில் என்ற இரணடும 'பணபு' என்ற ஒன்றில அடககபபட்டன. அவ்வாற னுள் பிந்தின மூனறும் தறகிழமைப்பொருள எனவே, இவையல்லாத பொ ருள இடம காலம் ஆகிய மூனறும் பிறிதின்கிழமைப்பொரு ளென்பது பெற ப்பட்டது. ஆகவே, இபபடி பலவகையாலும வருகிற சம்படந்தப்பொருளே ஆறும் வேறறுமையின பொரு ளென்றதாயிறறு.

(உ - ம்) சாததனது கருமை —(குணப்)
சாததனது வரவு —(தொழிற்) } பண்புத்தற்கிழமை.
சாததனது கை —உறுபபுத தறகிழமை.
மாநதரது தொகுதி —ஒனறனகூட்டத தறகிழமை.

பறவைகளது கூட்டம்—பலவின்பாற்பெயர் தற்கிழமை.
நெல்லினது பொரி —நிரம்பிய தற்கிழமை.
சாத்தனது பசு —பொருட்பிறிதின்கிழமை.
சாத்தனது வீடு —இடப் பிறிதின்கிழமை.
சாத்தனது நாள —கால பிறிதினகிழமை.

எனது கை, நினது வரவு, தனது பொருள—ஆது உருபு.
என கைகள, நின வீடுகள, தன பொருள்கள்—அக உருபு

ஆறனுருபு-'எனது உயிர,' 'இராகுவினதுதலை', 'பூமியினதுதலம்' என உடையதும உடைமைப்பொருளும வேறுகாத ஒற்றுமைகிழமைப்பொருளி லும வரும; யான எனபதும உயிரனபதும, இராகுவன்பதும், தலைவன்ப தும, பூமிஎனபதும, தலமஎனபதும ஒருபொருளேயாதலால், இவை ஒற்று மைகிழமை.

சிறுபான்மை 'அது' உருபு 'நினதுஅடியார,' 'எனதுகைகள' என வரு மொழி பனமையாயிருகும்பொழுது வரும; பிற உருபுகளும மாறிவரு தலு முண்டு.

இவ்வேற்றுமைகு உடைய' எனபது - சொல்லுருபாக வரும.

(உ - ம.) எனனுடைய வீடு, அவனுடைய தமபி. (சாங)

[ஏழாம வேற்றுமை.]

¦ கூ0க ஏழ னுருபு கண்ணதி யாகும
பொருளமுத லாறு மோரிரு கிழமையின்
இடனைய நிற்ற லிதனபொரு ளெனப

(இ - ள.) ஏழன - ஏழாம வேற்றுமையினுடைய, உருபு - உருபுகளா வன,—கண ஆதி ஆகும - முன சொல்லப்பட்ட கண எனபதேயனறி) அக கண முதலிய பிறவுமாம; இதன - இதனுடைய, பொருள-பொருளாவது—பொருள முதல ஆறும - (தனனேஏற்ற) பொருள இடம கால சினை குணம தொழில எனனும ஆறுவகைபபெயாகளும, ஓர இரு கிழமையின - தற்கிழ மை பிறிதின்கிழமை எனனும இரண்டு பொருள்களுகும, இடன ஆய் நிற றல் - இடமாய் நிற்றலாம, என்ப - எனறுசொலவா, (புலவா); (எ - று.)— எனவே, இடப்பொருள ஏழாமவேற்றுமையின பொரு ளெனறதாயிற்று.

'ஆதி' எனறதனாற் குறித்த உருபுகள, வருனு சூதகிரதிற் கூறப்படும.

(உதாரணம)

மனின்கண இருகினறது ஒளி —தற்கிழமை } பொருள் இட
மரதினகண வாழ்கினறது பறவை—பிறிதினகிழமை } மாயிற்று.

ஊரின்கண உளளது வீடு —தற்கிழமை } இடம இடமா
ஆகாயதினகணபறகினறதுபருந்து—பிறிதினகிழமை } யிற்று.

நாளின்கண நாழிகை உளளது —தற்கிழமை } காலம இடமா
வேனிலினகண பாதிரி பூகும —பிறிதின்கிழமை } யிற்று.

கையின்கண உள்ளது வில —தற்கிழமை } சினை இடமா
கையினகண வினகுகினறது வீணை—பிறிதினகிழமை } யிற்று.

நிறத்தின்கண உள்ளது அழகு — கறகிழமை } குணம் இட
இளமையின்கணவாய்ந்தது செல்வம் —பிறிதினகிழமை } மாயிறறு.
ஆட்டததின்கண உளளது அபிநயம — கறகிழமை } தொழில் இட
ஆட்டததின்கண பாடப்பட்டது பாட்டு—பிறிதினகிழமை } மாயிறறு. (சச)

[ஏழாம வேறறுமை யுருபுகள்.]

† கூ0உ. கண் கால கடை இடை தலை வாய் திசை வயின்
முன் சார் வலம இடம் மேல கீழ புடை முதல
பின் பாடு அளை தேம் உழை வழி உழி உளி
உள் அகம் புறம இல இடபபொரு ளேழுமே.

(இ - ள்) கண் . .இல் - இவ்விருபதெட்டும, இடப்பொருள் உருபு - இடப்பொருளுக்கு உரிய ஏழாமவேறறுமையின் உருபுகளாம; (எ - று.)

இவகேயும் 'கண' உருபைக கூட்டிசசொன்னது, தொடாசசி தோன்ற.

(உதாரணம.)

கால-'ஊாகதகால்.'
கடை-'வேலின்கடை.'
இடை-'நல்லாரிடை.'
தலை 'வலைததலை'
வாய்-'கடல்வாய'
திசை-'தோததிசை'
வயின் 'அவாவயின்'
முன - கற்றாமுன '
சார-'காட்டுசசார '
வலம.'கைவலம்.'
இடம-'இலலிடம.'
மேல-'தன்மேல் '
கீழ்-'நிழறகீழ் '
புடை 'எயிறபுடை'
முதல்-சுரணமுதல '
பின 'காதலிபின.'
பாடு-'நமபாடு '
அளை-'கல்லளை '
தேம-'கோடாய்தேதது '
உழை-'அவணுழை.'
வழி-'நிழல்வழி.'
உழி-'உறையுழி.'
உளி-'காவுளி.'
உள-'குவட்டுள் '
அகம-'பல்லாரகதது.'
புறம-'உயிாப்புறத்து '
இல-'ஊரில்.'

(இல் - வீடு. எயில் - மதில சுரன் - பாலநிலம் காதலி - மனைவி. கோடாய் - செவிலிததாய் கா - சோலை. குவடு - மலையுச்சி,)

இன்னும், முன்சூத்திரதது 'ஆதி' எனறதனால்-பக்கல, பாஙகர், முகம், மாடு, பால், இன முதலானனவைகளும உருபுகளாக வ,' ம; (உ - ம.) சாததன பகதல், காட்டுபபாஙகா, போாமுகதது, யாவாமாட்டும, அவன்பால், நாட்டின்

இனி, கண கால் முதலானனவை - உருபாகாமல் இடவேறுபாடுகளை யுணாததும சொற்களாயும வரும; (உ - ம) கணணகலுலகம, அகதது லிருந்தான், புறததிற போனான, மேல கினறான என இவ்வாறு காண.

[எட்டாம வேறறுமை]

† கூ0ஙு. எட்ட னுருபே யெயதுபெய ரீறறின்
திரிபு குனறல மிகுத லியபடபயல
திரிபு மாம பொருள படாஅகை யோரைத
தனமுக மாகத தானனழுப பதுவே *

---

* 'எய்துபெய ரெனவே, எயதாத பெயரும உள என்பதாம; அவை போககிச சொல்லுதும படாகஅையோரை யெனவே, மூனனிலைத தன்மை யா ஈணடே விலகபபட்டாராம படாகஅைபோரை எனறாரேனும, "ஒரு மொழி யொழி தனனினஙு கொளற குரிதகே" என்பதனால். படாகஅை யிடதது ஐம்பாலும கொளக. பெயருருபிறகும இயலபான விளியுருபிற கும் உருபான் வேறறுமையின்றேனும, பொருளான உணடெனக கொள்க. தான் என்பது, சந்தவின்பப்பொருட்டு வநதது' என்பது; பனழயஉரை.

(இ - ள.) எட்டன் - எட்டாம வேறறுமைய்யினுடைய, உருபு - உருபுகளாவன,—எயது பெயா - (விளியை) அடையும பெயரினது, ாறறின திரிபு-இறதி திரிதலும, குன்றல-இறதிகெடுதலும, மிகுதல் இறதியில ஒரெழுதது மிததலும, இயலபு இயலபாதலுய, அயல் திரிபும ாறறெழுதது ககுழுஉதின எழுததுத திரிதலும ஆம ஆகும; பொருள - பொருளாவது,—படாகையோரை - படாகைய யிடதது ப பொருளை, தன முகம ஆக - தனகு எதிாமுகமாக, அழைபபது-அழைததலாம; (எ - று)—எனவே, விளிகபபடுபொருள எட்டாமவேறறுமையின பொரு ளெனறதாயிறறு இது, விளிவேறறுமை யெனவும்படும். தான் அதை 'ாறறின' எனபதைப பிறவிடதது மகூட்டுக

(உ-ம) தந்தை-தந்தாய் நல்லாள-நலலாய, தோழி-தோழீ—ாறதிரிபு.

அரசன் - அரச, சோழன - சோழ —ாறகுனரல்
மகன் - மகனே, தநதை - தநதையே —மிகுதல்
நமபி, தோழி, சாததன, நஙகை —இயலபு.
மகள - மகளாள, புலவா - புலவீர —அயல்திரிபு.

இவற்றுள பலஉருபுகள ஒரிடததே ஏறறுவருதலும உணடு

(உ - ம.) அப்பன - அபபா—ாறகுனறலும, அயலதிரிபும

அணணன - அணணுவே ாறகுனறலும, அயல்திரிபும, மிகுதலும

சிறுபானமை அளபெடையும் விளியுருபாம

(உ - ம.) வேள் - வேளள், அமமான் - அமமாஅன். (சக)

[விளிக்கப்படு பெயாகள்.]

சுடுச. இ உ ஊவோடு ஐ ஔ ண ள ர ல
யவஙீற் றுபர்திணை ஓ ர அல் விவறறெடு
ணஃகா ஞஙீ றுதும டொாதுபபெயா
ஞ ந ஒழி யஃதகநி நஃறிணை விளிபபன.

(இ - ள.) இ உ ஊவோடு ஐ ஔ ண ள ர ல ய - இ உ ஊ ஐ ஔ எனகிற உயிாகளுமண ள ர ல ய எனகிற மெயகளும ஆகிய பதது எழுததுகளையும, ாறு - இறதியிலுடைய, உயாதிணை (பெயா)-உயாதிணைபபெயாகளும ஓ ர அல - (அவறறுள) ஓகாாஉயிரும ாகாமெயயும ஒழிநத, இவறறெடு - மறை எட்டு எழுததுகளுடனே, ணஃகான் ஆ - ணகாமெயயும் ஆகாவுயிரும ஆகிய பததுஎழுததுகளும, ாறு ஆகும இறதியாகிய, பொதுபபெயா இருதிணைப் பொதுபபெயாகளுய; ஞ ந ஒழி - (மொழிகு ாறுகு மென்ற இருபததுநான்கு எழுததுகளுள) ஞகார நகாரஙகளும (அளபெடையில மாததிரமே ாறுகும எகாரமும நொ கொள வெள என வினைகு ாறுதலேயனறிப பெயாகு ாறுகாத ஓகாரமும ஔகாரமும) ஒழிநத, அனைதது - பதினானபது எழுததுகளையும, ாறு - இறதியிலுடைய, அஃறிணை (பெயா)-அஃறிணைப்பெயாகளுமே,—விளிப்பன - அழைகபபடுவனவாய; (எ - று.) —அனைதது - எல்லாம. விளிப்பன - விளியேறபன.

எனையீற்றுப்பெயர்கள விளியேலா என்றவாறு.

இதனுள 'பெயா' என்பதனை இருதிணையிடத்தும் வருவிதது கோள்க.

(உ - ம) உயாதிணைப்பெயர்கள —நம்பி, கேந்து, ஆடே, விடலை, கோ, ஐயன். வேள், வணிகா, தோன்றல, சேய, என முறையே இவகுகாட்டிய பதது ஈறுகளும் காணக

பொதுப்பெயாகள:—சாதது. கூறற, அழிதூ [பேடு], தந்தை, சாத் தன், கடவுள், தூஉகல [பிள்ளை], தாய, ஆணை, பிதா, என முறையே இவ குக்காட்டிய பதது ஈறுகளும காணக

அஃறிணைப்பெயாகள —மக, புறு, கிளி, தீ, முசு, பூ, சே, நாரை' சோ, மஞ்ஞ, காரம் அலவன், நாய், தகா, குயில், தெவ், பூழ், புள், வண்டு என முறையே இங்குக்காட்டிய பததான்பது ஈறுகளும் காணக.

இவகு 'ஞ வொழி யனைததீற் றஃறிணை' என நகரவீற்று அஃறி ணைப்பெயா விலக்கப்பட்டிருகதலால, மூதுகு என்னும் பொருளை யுணாக துகிற வெண் வெளின் என்ற சொற்களைச சிறப்பு னகாவீறுகளவே கொண டனவென்றும், வெங் வெளிக எனப் பொதுநகாவீறுகக் கொண்டிலவென் றும அறியலாம். (சூஎ)

[மூவகைப்பெயர்க்கும் பொதுவிளியுருபு.]

நூ೦ரு. இமமூப பெயாகணை இயல்பும ஏயும
இகர நீட்சியும உருபாம மனனே.

(இ - ள.) இ மூப் பெயாக்கண - (விளிக்கப்படுமென்ற) இந்த மூவ கைப் பெயர்களிடததும,—இயலபும - இயல்பாதலும, ஏயும் - ஏகாரம மிகுதலும, இகரம நீட்சியும - இகரம ஈகாரமாகத திரிதலும், மன் - பெ ருமபாலும், உருபு ஆம - விளியுருபுகளாம; (எ - று.)

(உ - ம.) மூனி கூறுய, மாந்தா கூறீர—இயல்பு
கோவே கூறுய, மககளே கூறீர—ஏ மிகல
நம்பீ கூறுய், தோழீ கூறுய—இகர நீட்சி. } உயர்திணை.

அணணைகூறுய, ஆண் கூறுய்—இயல்பு.
பிதாவே கூறுய, பெணணே கூறுய—ஏ மிகல்.
சாததீ கூறுய், கொறறீ கூறுய்—இகரநீட்சி. } பொதுப்பெயர்.

மான் கொடியாய, கிளி கலலாய—இயல்பு.
மயிலே ஆடாய, புறுவே வாராய்—ஏ மிகல.
மநதீ கொடியை தும்பீ வா—இகர நீட்சி. } அஃறிணை

காட்டாதொழிந்த பெயாகளும இவ்வாறே வரும். 'பெரும்பாலும்' எனறதனால் - இவ்வுருபுகள் சிலவற்றிற்கு ப பொருந்தாமை கொள்க. (சூஅ)

[ஐகாரவீற்றுப் பெயர்களின் விளியுருபு.]

நூ೦சு. ஐயிறு பொதுபபெயாககு ஆயும் ஆவும
உருபாம் அல்லவற் றுயு மாகும்.

(இ - ள்.) ஐஇற பொதுப்பெயராகசு - ஐகார ஈற்றுப் பொதுப்பெயராகசு, ஆயும ஆவும - (இயல்பும் எகாரமழிகுதலு மன்றி ஐகாரம்) ஆய்ஆகவும ஆ ஆகவும் திரிதலும, உருபுஆம - உருபுகளாம; அலலவற்று - அலலாத உயாதிணை அஃறிணைப் பெயாஈட்சு. ஆயும - (இயலபும எகாரம் மிகுதலு மல்லாமல் ஐகாரம்) ஆய் ஆகத திரிதலும, ஆகும - விளியுருபாம; (எ - று)

(உ - ம) அன்னை—அனலுய } பொதுபபெயர்க்கு ஆயும் ஆவும
அமனமை—அமமா } வந்தன.

விடலை—விடலாய் } உயாதிணைப்பெயர்கசும, அஃறிணைப
நாரை—நாராய் } பெயாகசும 'ஆய' வருதது

இனி, உரையிற்கோடலால் - 'அனனே,' 'அமமே' எனப் பொதுப பெயரின் ஈற்று ஐகாரம் எகாரமாகத திரிதலும கொளசு. (சசு)

[னகரவீற்று உயர்திணைப்பெயர்களின் விளியுருபு.]

நூ0எ. ஒருசார் னவவீற் றுயாதிணைப பெயாக்கண்
அளபீ றழிவயல நீட்சி யதனோடு
ஈறு போத லவற்றோ டோவுறல்
ஈறழிந் தோவுறல இறுதியவ வாதல
அதனோ டயலதிரிந் தேயுற லீறழிந்து
அயலே யாதலும விளியுரு பாகும.

(இ - ள்.) (பொதுவிதியால் இயல்பும எகாரம் மிகுதலு மன்றி),—னஈறு உயர்திணை பெயாகசண - னகரமெய்யீறறு உயாதிணைபபெயாகளுள், ஒருசார - சில, அளபு - அளபெடுததலும, ஈறு அழிவு - இறுதி கெடுதலும, அயல் நீட்சி - ஈறறயல நீளுதலும, அதனோடு ஈறுபோதல-ஈறறயல் நீணடு ஈறுகெடுதலும, அவறறோடு ஓ உறல - ஈறறயல் நீணடு ஈறுகெட்டு ஓகார மிகுதலும, ஈறு அழிநது ஓ உறல-ஈறுகெட்டு ஓகார மிகுதலும, இறுதி ய ஆதல - ஈறறு னகரமெய யகரமெயயாகத திரிதலும, அதனோடு அயல் திரிந்து ஏ உறல் - ஈறறு னகரமெய யகரமெய்யாகத திரிந்து அதன் அயலில் நின்ற ஆகார ஓகாரமாகி ஏகார மிகுதலும, ஈறு அழிநது அயல் ஏ ஆதலும - ஈறுகெட்டு அதன் அயலில நினற அகர ஏகாரமாதலும, விளி உருபு ஆகும - விளியுருபுகளாம; (எ - று.)

'ஒருசார்' என்பதை அடுதத சூததிரஙகட்கும கூட்டுக.

(உதாரணம்.)

சேகழிழான் - சேகழிழாஅன்—அளபெடுததது.
புலவன் - புலவ —ஈறு அழிந்தது.
நமபன் - நம்பான் —ஈற்றயல் நீணடது.
மன்னன் - மன்ன —ஈற்றயல் நீணடு ஈறுகெட்டது
ஐயன் - ஐயாவோ —ஈறறயல்நீணடு ஈறுகெட்டுஓகாரம்மிக்கது.

ஐயன் -ஐயவோ —ஈறு அழிந்து ஓகாரம் மிக்கது.
கோயிலான -கோயிலாய —இறுதி யவ்வாயிற்று.
வாயிலான -வாயிலோயே } — இறுதி யவ்வாய் ஈற்றயல் ஆகாரம் ஓகாரமாய் ஏகாரம மிகுகது.
ஐயன் —ஐயே —ஈறு அழிகது அயல் அகரம் ஏகாரமாயிறறு. (நo)

[ளகரவீற்று உயர்திணைப் பெயர்களின் விளியுருபு.]

நூ0வு ளஃகா னுயாபெயர்க் களபீ றழிவயல
நீட்சி யிறுதி யவவொற் றுதல
அயலி லகரமே யாதலும் விளித்தனு.

(இ - ள்.) (பொதுவிதியன்றி),—ளஃகான் உயா பெயாககு - ளகர மெய்யீற்று உயாதிணைபபெயாகளுள சிலவறறிற்கு, அளபு - அளபெடுத தலும, ஈறு அழிவு - ஈறுகெடுதலும, அயல் நீட்சி - ஈற்றயல் நீளுதலும், இறுதி ய ஒறறு ஆகல் - ஈறறு ளகரமெய யகரமாதலும், அயலில் அகரம ஏ ஆகலும - ஈறறயல் அகரம ஏகாரமாதலும, விளி தனு - விளியுருபுகளாம்; (ஏ - று)

(உ - ம) வேள் -வேளள —அளபெடுதகது.
எல்லாள -எல்லா —ஈறு அழிநதது.
மகளள -மகளாள —ஈறறயல நீணடது.
குழையாள -குழையாய—ளவ்வொறறு யவ்வொறறுயிற்று.
அடிகள் -அடிகேள—ஈறறயலில அகரம ஏகாரமாயிறறு. (நக)

[ரகரவீற்று உயர்திணைப்பெயர்களின் விளியுருபு]

நூ0கூ. ரவவீற் றுயாபெயாக களபெழ லீற்றயல்
அகரம இ ர யாத னொண்டை ஆ
ஈயாத லதனே டேயுற லீறறுவ
மிகுகயல யாககெட்ட தனயல நீடல
ஈறறி னீருற லினையுமீண் டுருபே.

(இ - ள) (பொதுவிதியன்றி) —ர ஈறு உயா பெயர்க்கு - ரகர மெய யீற்று உயாதிணைப பெயாகளுள் சிலவறறிற்கு;—அளபு எழல் - அளபெடுத்தலும, ஈறு அயல் அகரம இ ஈ ஆதல் - ஈற்றயல் அகர மானது இகரமாதலும் ஈகாரமாதலும், ஆணடை ஆ ர ஆதல் - ஈற றயல் ஆகாரம் ஈகாரமாதலும், அதனோடு ஏ உறல் - சில ஈறறயல் ஆகா ரம ஈகாரமாய ஏகாரம ஏறறலும், ஈறு ஏ மிகுகு அயல் யா கெட்டு அதன் அயல் நீடல - ஈறறில ஏகாரம மிகுந்து அயலில 'யா' கெட்டு அதனயல் இகரம் ஈகார மாதலும, ஈறறின ஈர்உறல் - இறுதிபில 'ஈர' அடை தலும, இனையும - ஆகிய இனையும,—ஈணடு - இவ்விடதது, உருபு - விளியுருபுகளாம; (ஏ - று.)

(உ ம்.) சிறுர - சிறுஅர்—அளபெடுதகது.
ஏதலரா ஏதிலிர்—ஈறறயல அகரம் இகரமாயிற்று.

வணிகர் -வணிகீர—ஈறறயல் அகரம ஈகாரமாயிற்று.

சான்ரூர் -சான்றீர—ஈறறயல ஆகாரம் ஈகாரமாயிற்று.

கணியார் -கணியீரே—ஈறறயல ஆகாரம ஈகாரமாய ஏகாரம் மிககது.

கமபியார - கம்பீரே— { ஈறறில ஏகாரமமிககு அயல் 'ய' கெட்டு அதன் அயல இகரம ஈகாரமாயிறறு.

எமா - எமரீர —'ஈர்'ஏறறது

'ரஅம்பு' என்ற மிகையால, கடலாரே, கடலிரே எனவும; சாததியாரே சாத்தியிரே எனவும அஃறிணைப பெயா பொதுப்பெயாகளாக சிறப்பிதது ரவவீறறு உயாதிணைப பெயாபோலக கூறினும இவ்வுருபேறறல கொளக. (நுஉ)

[லகர யகர வீற்று உயர்திணைப்பெயாகளின் விளியுருபு]

நூகo. லகாரவீற றுயாபெயர்க களபயல நீடசியும் யகார வீறறிற் களபுமா முருபே.

(இ - ள்.) (பொதுவிதியன்றி),—லகார ஈறு உயா பெயாககு - லகர மெயயீற்று உயாதிணைப பெயாகளுள சிலவறறிறகு, அளபு - அள பெடுததலும், அயல நீட்சியும - ஈறறயல நீளுதலும; யகார ஈறறிறகு - யகரமெயயீறறு உயாதிணைப் பெயாகளுள சிலவறறிறகு, அளபும - அள பெடுதகலும,—உருபு ஆம - விளியுருபுகளாம், (எ - று)

(உ - ம.) மால் - மாஅல் —அளபு. } சேய - சேஎய— அளபு.
மடவரல் - மடவராஅல்—அயல்நீட்சி. }

'யகார வீற்றிறகு' எனப் பொதுபபடக கூறியதனால - சிலவிடததில் தாய் - தாஅய், பேய - பேஎய் என யகரவீறறப பொதுப் பெயாகளும அஃறிணைப பெயாகளும் அளபெடுததல விளியுருபாதலுமகொள்க (நுஈ)

[னகரவீற்று அஃறிணைப்பெயா பொதுப்பெயாகளின் விளியுருபு]

நூகக னவவீற றுயாதிணை யலலிரு பெயாகளண் இறுதி யழிவத னைடயல நீடசி

(இ - ள.) (பொதுவிதியனறி),—ன ஈறு உயாதிணை அல இரு பெயாக கண - னகரமெயயீறறு உயாதிணைப பெயரல்லாத அஃறிணைப பெயர் பொதுப் பெயாகளுள சிலவறறிறகு, இறுதி அழிவு - ஈறுகெடுதலும், அதனைடு அயல நீட்சி - ஈறுகெட்டு அதன் அயல் நீளுதலும, (விளியுருபுகளாம); (எ - று.)

அலவன் - { அலவ —இறுதி அழிவு
அலவா—இறுதி அழிந்து அயலநீட்சி } அஃறிணைப் பெயா.

சாததன் - { சாதத— இறுதி அழிவு
சாததா—இறுதி அழிந்து அயல்நீட்சி. } பொதுப் பெயா. (நுசு)

[லகர ளகர வீற்று அஃறிணைப்பெயர் பொதுப்பெயர்களின் விளியருபு]

நூகஉ. ளவவீற் றஃறிணைப பெயா பொதுப் பெயாக்கண் ஈற்றயல் நீட்சியு முருபா குமமே.

(இ - ள்.) ல ள ர ற்று அஃறிணைப பெயா பொதுப் பெயாகணை-லகர ளகர மெயயீற்று அஃறிணைப பெயா பொதுப பெயாகளுள சிலவற் றிற்கு,—ர ற்று அயல் நீட்சியும - (பொதுவிதியன்றி) ரகறயலெழுத தீளுதலும், உருபு ஆகும - விளியுருபாம: (எ - று.)

(உ - ம.) முயல் - முயால், கிளிகள - கிளிகாள—அஃறிணைப் பெயா.

தூஙகல் - தூஙகால பிளளைகள - பிளளைகாள்—பொதுப பெயா.

[விளியுருபுகளுகுப் புறனடை.]

¦ ருகஙு. அணமையி னியலபுமீ றழிவும சேயமையின
அளபும புலமபின் ஓவு மாகும.

(இ - ள.) (முனசொலலபபட்ட விளியுருபுகளுள்),—அணமை யின் - சமீபததிலிருககிற பொருளை அழைககுமிடதது, இயல்பும் - இயல் பாதலும், ர ற்று அழிவும் - ர ற்று கெடுதலும; சேயமையின - தூரதத்திலிருக கிற பொருளை அழைககுமிடதது, அளபும - அளபெடுததலும புலம பின் - அழுகையில் ஒரு பொருளை அழைககுமிடதது, ஓவும - ஓகாரம மிகுதலும, ஆகும - வரும; (எ - று.)

எனவே, மறறைவிளியுருபுகள இம்மூன்றிடஙகளிலும் கலது வரும.

(உ - ம) க. அணமைவிளி—தமபி, அரச

உ. சேயமைவிளி—மாஅல, சிறுஅ.

ரு. புலமபலவிளி—அப்பாவோ. (ருசு)

[விளியடையாத பெயர்கள்.]

¦ ருகசு. நுவவொடு விஞசசுட டுறற ன ள ர
வை துத் தாம தான் இனனன விளியா.

(இ - ள.) நுவவொடு - நு என்பதையும், விஞ - (எ ஏ யா என் ணும மூனறு முதல) விஞ்ஞையும, சுட்டு - (அ இ உ என்னும் மூனறு) சுட்டையும, உறற - (முதலாகப) பொருநதிய, ன ள ர - ன ள ர என னும் மூனறு மெயயீறறு உயாதிணை முபபாற பெயாகளும, வை து - வை து எனகிற இரணடு ரகறறு அஃறிணையிருபாற பெயாகளும, தாம் தான் - இநத இரணடு பொதுபபெயாகளும, இனனன - இவைபோலவன பிற வும, விளியா - விளிகபபடுவனவல்ல; (எ - று)—ன, ள, ர, - அன், அள், அர் விகுதிகள்.

முன் 'படாக்கையோரைத தன்முகமாகத தானழைப்பது' என்றத னால, தனமை முன்னிலைப்பெயாகள் விளியுருபை யேலாமை அமைந் திடந்தது. ஆகவே, படாக்கைப்பெயர்களுள் விளியுருபை யேலாத வற்றை இஙகுக கூறினார.

வை து எனகிற இரணடும நுவ்வொடு பொருநதா வென்பார, அதனை 'ஒடு' கொடுதது பிரிதது க கூறினார. *

---

* சூததிரததில 'நுவ்வொடு' எனறமாததிரமே கூறினராயினும அதனோடு விகுதிகளைச சோககுமபோது மகரமெய்யை இடையிடுதல் வேணடுமெ; ''தநது எம்முதல மகரமிடையிட்டு, ன ள ர வா மீற்றன சுற்றப் பெயரே'' எனபது காணக.

(வரலாறு.) யான, யாம, நாம, நீ, நீர, எலலீர எனவும; நுயன், நுமள, நுமர எனவும; எவன், எவள், எவர, எது, எவை: யாவன, யாவள, யாவர, யாது, யாவை எவன, எவள், எவர, எது, எவை என வும; அவன, அவள, அவர, அது, அவை இவன், இவள், இவர, இது, இவை: உவன், உவள, உவர, உது, உவை எனவும; தாம எனவும, தான எனவும வருகினற இபபெயாகள விளியை ஏலாமை காணக.

'இனைன' எனறதனால் - மறறையான், எலலாம் முதலியன கொளக.

ஓசையினபம நோககி, 'வை து' என மாற்றிக கூறினர. (நஎ)

[முதறபெயர சினைப்பெயர்களின் வேறறுமைக்குப் புறனடை]

† நகரு முதலை ஐ உறின் சினையைக் கண்ணுறும்
அதுமுதற காயின் சினைககு ஐபாகும.

(இ - ள) முதலை முதற்பெயரை, 'ஐ' உறின் - இரணடனுருபு பொருநதினால, சினையை - சினைப்பெயரை, 'கண' - ஏழனுருபு, உறும - பொருநதும; 'அது' - ஆறனுருபு, முதறகு - முதற் பெயாக்கு. ஆயின் - வநதால, சினைககு - சினைப் பெயாககு, 'ஐ' - இரணடனுருபு, ஆகும - வரும; (எ - று.)

இனனும இரட்டிறமொழிதல் எனகிற உததியால் - அது என்பதைச சுட்டாககி, அது - அகனனுருபு எனவும பொருளுரைததுககொள்க.

(உ-ம.) க. யானையைக் காலினகண் வெட்டி ஞன்.] } ங. யானையினகண் காலை வெடடினன.
உ. யானையது காலை வெட்டினன். }

எனவே, யானையக காலை வெட்டினன எனற முதல் சின இரணடி லுட ஐயுருபு வருதல் அவ்வளவாகச சிறப்பனறு என்க. * (நஅ)

[முதல் சினைகளுக்கும், பிண்டப்பொருளுக்கும் புறனடை.]

நகசு. முதலினை சினையினை யெனவே றுளவில
உரைபபோர் குறிப்பின அறறே பிண்டமும.

(இ - ள.) முதல் இனை சின இனை என - முதற பொருள்கள் இனை சினைப பொருளகள இனை எனகிறதற்கு, வேறு உள இல - (இரணடாக) வேறு உள்ளன இலவாமற; உரைப்போர - (ஒரு பொருளையே இரணடா கப் பகுததுச) சொல்வோரது, குறிப்பின - குறிப்பினளவேயாம; பிண்ட மும - பிணடப்பொருளும, அற்றே - அததன்மையதேயாம; (எ - று.)

'அற்றே பிணடமும' என்றதனால, மூன்சூததிரப்பொருளையும இச சூததிரப்பொருளையும பிணடபபொருளுக்கும எறகசசெயதா.

யானையக குறிததபோது, யானை உள்ளதாக அதனுடைய கை கால கொமபுமுதலியனவ வேறு இல்லையாம; அவ்வவயவதனைக குறிதத போது, அனைவ உள்ளனவாக யானை வேறு இல்லையாம. ஒருபொருளின்

---

* முதலை ஐ உறும' என்னது, 'ஐ உறின' என்றதனால, யானை யைக கோட்டைக குறைததான் எனவும் ஆமெனககொள்க' என்பது, பழைய உரை.

பிரிவுகளாதலால, இவ்வாறு கூறப்பட்டன. பிணடபபொருள்—நெல்லப் பொலியின கண வாரினென, நெல்லினது பொலியை வாரினுண் என வரும. பிணடிதத பொருளாகிய பொலி [குவியல]யும், பிணடிககப்பட்ட பொருளாகிய நெல்லும வேறுகாமையால, அவ்விரணடிலும ஐயுருபு வருவது சிறப்பன்றெனக.

இனி, இசசூததிரததிற்கு - உலகததில் மூதற்பொருள்கள் இவை சினைப் பொருள்கள இவை எனத தனிதனி வெவ்வேறு பொருளகள இலலையாம்; சொலலுவான்குறிப்பால், மூதற்பொருளே சினைப்பொருளாயும், சினைப்பொருளே மூதற்பொருளாயும மாறுபட்டு வரும் கை எனபது - மனிதனை நோஙகச சினையாயுமு, விரலை நோக்க முதலாயும்; விரல் என்பது - கையைநோஙகச சினையாயும், நகததை நோகக முதலாயும் வருதல் காணக. பிணடபபொரு [தொகுதிப்பொரு]ளும், அவ்வாறே தொகுதததபொருளினை தொகுகபபட்ட பொருளினை எனவெவ்வேறு பொருள்களுடையனவலல சொலலுவான் குறிப்பால், பிணடிததபொருளே பிணடிககப்படட பொருளாயும், பிணடிக்கப்பட்ட பொருளே பிணடிததபொருளாயும வரும; படைகள என்பது - தொகுதியை நோக்கப் பிணடிகபபட்ட பொருளாயும், வேல வாள் வில் முதலிய உட்பகுதிகளை நோக்கப் பிணடப்பொருளாயும வருதல் காணக; என இவ்வாறு பொருளகொளளுதலும் ஒன்று. (நிக)

[உருபுமயககம்.]

நிகள. யாத னுருபிற் கூறிற் றுயினுமை
பொருள்செல் மருங்கின் வேறறுமை சாரும்.

(இ - ள்.) யாதன் உருபின் கூறிற்று ஆயினும் - எந்த வேற்றுமையுருபால் (எந்த வேற்றுமைப்பொருள) சொலலப்பட்டதாயினும்,—(உருபுசென்ற வழியே பொருள சேராமல), பொருள் செல் மருஙகின் - அபபொருள சென்ற வழியே, வேறறுமை - அவ்வுருபு, சாரும் - சேரும.

எனவே, வேற்றுமையுருபு பொருளுககு இயையாமல மாறிவந்தால், அவ்வுருபபப பொருளுககு இயைநத உருபாகத் திரிதது கொள்க. உருபு மயகக மெனினும, வேறறுமை மயக்கமெனினும ஒகும. *மயக்கம- மாறுதல்.

(உ - ம.) "இந்நகரீக்கே வாழ்கினேறும"—இஙகு நகா - ஏறறுக கொள்ளுதற்பொருளாகாமல இடப்பொருளாய் நிற்கையால், நகாகஙண வாழ்கின்றேறும எனக குவவுருபைக கணடுருபாகத திரிதது கொளக. "ணனவலலினமவர" எனற சூததிரததில, 'வேற்றுமைககு' 'அல் வழிககு' என்பன - வேறறுமையில, அல்வழியில எனப பொருள் படுதலும இது.

"காலத்தினுஞ் செயத நன்று"—இஙகுக் காலம - கருவி கருததாப் பொருளாகாமல இடப்பொருளாய நிறகையால், காலத்தின் கணசெயத நனறி என ஆலுருபைக கணடுருபாகத திரிதது கொள்க. "குறில் வழிலள" என்ற சூததிரததில, 'அல்வழியான' எனறது - அல்வழியில் எனப்பொருள்படுதலும இது.

---

* பொருள்மயககம், நிகநி - ஆகு சூததிரததிற கூறப்படும.

அழுகுகாறுடையானே செய்யவள தவ்வையைப் காட்டிவிடும்"—இகுக தவ்வை - செயப்படு பொருளாகாமல ஏறறுக கொளளுதற்பொருளாய நிற்கையாலதவ்வைக்கந்தக காட்டிவிடும என ஐ உருபைக குவ்வுருபாகத திரிதது்கொளக. (பொறுமை யுள்ளவனை இலகுமி மூதேவிகுக காடடி விடுவள என்பது இதன பொருள்.)

"புலிபொடு ஒததான"—இதில் புலி - உடனிகழ்ச்சிப் பொருளாகாமல் செயப்படு பொருளாய நிறகையால, புலியை என ஒடு உருபை ஐ உருபாகத திரிதது்கொளக

மறறும இப்படி வருவனவற்றை ஆராயநது அறிநது்கொள்க.

இசசூதநிரம, * தொலகாபபியதநினைறு எடுதது்கொளளப்பட்டது. (சூ0)

[சில வேறறுமையுருபுகள செயயுளில் திரிந்துவருதல்]

நூகஅ ஐயானகுச செயயுட கவவு மாகும
ஆகா அஃறிணைக்கு ஆனலலாதன.

(இ - ள.) ஐ ஆன கு - ஐயும ஆனும குவவும் ஆகிய மூனறு உருபுகளும, செய்யுட்கு - செயயுளில, அவவுமம ஆகும - (சில இடஙகளில) அகரமாக வரவும் பெறுமம; அஃறிணைககு - அஃறிணையில, ஆன் அலலாதன ஆகா - ஆன் உருபு மாதநிரம் அகரமாக வருமே யனறி அல்லாத ஐயும குவவும (அகரமாக) வராவாம; (எ - று.)—எனவே, உயர்திணையில மூனறு உருபும திரியு மென்றதாயிற்று. செயயுட்கு, அஃறிணைககு எனபன - உருபுமயககம.

'ஐ ஆன கு அவ்வாகும' எனப் பொதுபபடகூறினாராயினும, ஐ உருபு அகரமாகத திரியவும, ஆன் உருபும கு உருபும - அகரதனைச சாராது நிறகவும பெறு மெனப் பொருள் கொளக

(உ - ம்.) 'காவலோனக களிறஞ்சுமமே'—காவலோனை
'புலவரான' —புலவரான் } உயாதிணை
'கடிநிலபின்றே ஆசிரியற்க' —ஆசிரியற்கு
'புளளினனா' —புளளினன்—அஃறிணை.

'உம்மை எதிரமறை யாகலின, அவ்வாறு திரிதல் சிறுபான்மை யெனக கொள்க' எனபது பழையஉரை. (கூக)

[எட்டுவேற்றுமைகட்கும் முடிக்குஞ்சொல்.]

நூகக. எலலை இன்னும அதுவும பெயர்கொளளும
அலல வினைகொளளும நான்கே முறுமையும
புல்லும பெரும்பாலு மென்மனனா புலவர்.

(இ - ள.) எல்லை இன்னும - எல்லைப்பொருளில் வருகிற ஐந்தாம வேற்றுமையும. அதுவும் - ஆறும் வேற்றுமையும், பெயா - பெயரை.

---

* தொலகாப்பியம சொலலதிகாரம - வேறறுமைமயஙகியல - உக.

கொளும் - கொண்டு முடியும்; அலல - மற்றை எழுவாய் முதலிய வேற் றுமைகளெல்லாம, வினை - வினையை, கொளும - கொண்டு முடியும்; நான்கு ஏழ் - நான்காம் வேற்றுமையும் ஏழாம வேற்றுமையும், இருமை யும் - இரண்டையும் [வினையையும வினையோடு பொருந்தும பெயரையும்], புல்லும - கொண்டு முடியும, பெரும்பாலும்—,—என்மனார் - என்று சொல் வார், புலவர் - அறிவுள்ளோர்; (எ - று.)

அல்ல - முதல், இரண்டு, மூன்று, நான்கு, (எல்லாப்பொருளொ ழிந்த பொருளில் வரும்) ஐந்து, ஏழு, எட்டு ஆகிய வேற்றுமைகள்.

'பெரும்பாலும்' என்றதனால் வினைகொளறகு உரியன சிறுபான்மை தொழிற்பெயரையும வினையாலணையும பெயரையும் கொண்டு முடிதலும, எழுவாய் வேற்றுமை வினைகொண்டு முடிதலேயன்றிச சிறுபான்மை பெயரையும விளிவையும கொண்டு முடிதலும் கொளக.

(உ - ம்.) கருவூரின் கிழசகு } எலல இன்னும, அதுவும் - பெயர்கொண் சாதனது கை } டன.

சாததன் வநதான், சாததன் கரியன்
குடததை வனைநதான், குடததை யுடையவன்.
வாளால வெடடினை, வாளால் வலியவன.
சாததனுககுக கொடுததான, சாததனுககு நல லவன
நோயின நீஙகினான், காக்கையின் கரிது.
அவையின்கண இருந்தான், அவையின் கண்பெரி யன்.
கொறற கொள், கொற்ற வலியை.

மறறவை - தெரி நிலையும் குறிப்பு மாகிய வினைகளைக் கொணடன.

மணியின் கண ஒளி } நான்கும, ஏழும - வினையையே யன்றிப் பெயரை பிணிககு மருந்து } யும கொணடன.

இப்பெயர்கள இன் அது உருபுகள் கொணடுமுடிந்த பெயர்கள் போலாகாமல் பிணிககு (கொகொடுக்கும) மருநது, மணியின்கண (இருக கும) ஒளி என வினையேவெணடி நிறபதனால், வினையோடு பொருந்தும பெயர்களாயின.

சாததன் வருதல் } வினைகொள்வன-தொழிற் பெயரையும்,
குடததை வனைநதவன் } வினையாலணையும பெயரையும் கொணடன.

சாததன் அவன் } எழுவாய வேற்றுமை - பெயரையும்,
சாததன் யாவன } விளிவையும் கொணடது. (சூ உ)

பெயரியல் முற்றிற்று.

உ. வினையியல்.

வினைச்சொல்லின இலக்கணத்தைச் சொல்லும் இயல்.

வினைச்சொல்.

[க. தெரிநிலைவினை]

‡ நூஉ0. செயபவன் கருவி நிலம செபல் காலம்
செய்பொரு ளாறும தருவது வினையே.

(இ - ள்.) செயபவன் - கருதாவும, கருவி - கருவியும, நிலம - இடமும, செயல் - தொழிலும, காலம - காலமும, செயபொருள் - செயப்படு பொருளும ஆகிய, ஆறும - அறுவகைப பொருளையும, தருவது - காட்டுவது,—வினை - தெரிநிலை வினைச்சொல்லாம; (எ - று)

'வினை' எனப் பொதுப்படக கூறினராயினும, வருஞ் சூதகிரதாற் குறிப்புவினை கூறுதலால், இது தெரிநிலைவினை யெனப் பெறப்பட்டது. தெரிநிலைவினை - செயலையும் காலதையும வெளிப்படையாகக காட்டும வினை அவ்வனமனறி அவற்றைக் குறிப்பாகக காட்டுவது, குறிப்புவினை.

'செய்பவன்' என ஒருபாவிற் சொன்னராயினும், 'ஒருமொழி யொழி தன்னினவ கொளற குரிததே' என்பதனல் ஐம்பாலும கொளக.

(உ - ம்.) 'வனந்தான்' எனறல், அதில் - குயவனகிய கருதாவும, மணனகிய முதறகாரணமும, தண்டம் சகரம முதலிய துணைக் காரணஙகளும, வனைந்த இடமும, வனைதல்தொழிலும, இறநதகாலமும, குடம முதலிய செயப்படுபொருளும தோன்றுதல் காணக.

இநத ஆறையும தருவது - செயபடுபொருள் குனறுத [உள்ள] வினை ; செயப்படுபொருள் குனறிய [இல்லாத] வினை, அசசெயப்படு பொருள் ஒழிந்த ஐந்தையுமே காட்டும ; (உ - ம ।) வந்தது

மூற்றுவினைகளில் பகுதியால் செயலும, விகுதியால் கருதாவும, இடைநிலை முதலியவற்றால காலமும், பெயரெசச வினையெசசஙகளில் இம்முறையே செயலும் காலமும வெளிப்படையாகத தோன்றுதலால், மற்றவை கருதாகத தோன்றுமென றுகொளக (க)

[உ. குறிப்புவினை]

‡ நூஉக. பொருள்முத லாறினும தோற்றிமுன் றுறனுள்
வினைமுதல மாதத்திரை விளககல வினைகுறிபபே.

(இ - ள்.) பொருள முதல் ஆறினும - பொருள இடம காலம் சினை குணம் தொழில் எனனும ஆறையும அடியாககொணடு, தோறறி - பிறகது, முன் ஆறனுள் - முனசூதிரகதிற சொல்லப்பட்ட (செய்பவன் கருவி நிலம செயல் காலம செய்பொருள என்ற) ஆறனுள், வினை முதல் மாத்திரை - கருதாவை யே, விளககல்-காட்டுதல்,—வினைக குறிப்பு - குறிப்புவினையின் இலக்கணமாம; (எ - று.)

(உதாரணம்.)

குழையன், பொன்னன —பொருள். | காலன், கணணன் —சினை.
அகதநிணன், ஊரன் —இடம் | கரியன், நல்லன் —குணம்.
ஆநிரையான், ஓணததான் —காலம். | நடையன, சொல்லன்—தொழில்.

இவற்றில, விகுதிபால செயபவன் விளஙகிற்று. மறறவை குறிப பாக உணடெனக கொள்க. (உ)

[வினைச்சொற்களின் பகுப்பு]

¦ கூஉஉ. அவைதாம,
முற்றும் பெயர்வினை யெச்சமு மாகி
ஒன்றற குரியவும பொதுவு மாகும.

(இ - ள.) அவை தாம - (முன் இரணடு சூததிரஙகளாலும தெரி நிலை குறிபபு எனற) அவ்வினைசசொறகள,—முற்றும - வினைமுற்றும, பெயா வினை எசசமும - பெயரெசசமும வினையெசசமும, ஆகி - என்று மூன்று வகையாகி, ஒன்றற்கு உரியவும - (திணை பால் இடஙகளுள) ஒவ்வொன்றற்குச சிறபபாக வருவனவும, பொதுவும - (பலவறறிறகுப்) பொதுவாக நிற்பனவும, ஆகும—; (எ - று.)

இவற்றிற்கு உதாரணம, பின வருஞ் சிறப்புச சூததிரஙகளிற காணக.

இனி, பிறவழிகளால ஒன்றற்கு உரியவும பொதுவுமாக நிற்பனவும் சில உணடென்று கொள்க

(உ - ம்.) தனவினைக்கும பிறவினைககும பொதுவினை:—வெளுத் தான், தேற்றாதவர் இவை - தான வெளுதகான், அறியாதவா என்று பொருள் படுமபோது, தனவினை; ஒன்றை வெளுக்கசசெயதான், அறி வியாதவா என்று பொருளபடுமபோது, பிறவினை. (இவையே, செயப படுபொருள் குனறியவினைககும செயப்படுபொருள் குன்றுவினைககும பொதுவினைககும உதாரணமாம்.)

உடன்பாட்டுககும எதிரமறைககும் பொதுவினை.—சாவான், செய் யாயி. இவை - இறப்பான், செய் என்று பொருளபடுமபோது, உடன் பாட்டுவினை; இறவான, செய்யமாட்டாய என்று பொருள்படும்போது, எதிரமறை வினை. உடன்பாட்டுவினை யெனினும, விதிவினை யெனினும ஒக்கும். எதிரமறைவினையெனினும், மறைவினையெனினும் ஒககும.

செய்வினைககும செயப்பாட்டுவினைககும் பொதுவினை:—கொன்ற யானை, விழுங்கிய மீன் இவை - கொல்லுதலைச செய்த, விழுங்குதலைச செய்த எனப பொருளபடும்போது, செயவினை; கொல்லப்பட்ட, விழுங கப்பட்ட எனப பொருளபடும்போது, செயப்பாட்டுவினை.

இனனும பலவகையால் வரும் பொதுவினை:—

உணடு—(க) தன்மை யொருமை வினைமுற்று [உணடேன்], (உ) இறநதகாலவினையெசசம [புசிதது], (ஙு) குறிப்பு வினைமுற்று [உளது.]

ஓதுவான்—(க) தொழிற்பெயரா [படிததல], (உ) எதிர்காலவினை முற்று [படிப்பான்], (ங) எதிர்காலவினையெச்சம [படிக்க.]

தழைப்ப—(க) பலர்பால் வினைமுற்று [தழைப்பர்], (உ) பலவின் பால் வினைமுற்று [தழைபபன], (ங) செயவெனெச்சம [தழைக்க.]

தேடிய—(க) இறந்தகாலவினைமுற்று [அவைதேடின], (உ) வியங் கோள் வினைமுற்று [தேடுக], (ங) இறந்தகாலப பெயரெச்சம [தேடின சாதனை], (ச) எதிர்காலவினையெச்சம [தேடுதற்கு]. பிறவும இவ் வாறே காண்க. (ங)

க. வினைமுற்று.

[வினைமுற்றின் இலக்கணம]

நூஉங. பொதுவியல பாறையுங தோற்றிய பொருடபெயர் முதலற பெயரல தேற்றபில முற்றே.

(இ - ள.) பொது இயலபு ஆறையும - (பலவகை வினைகளுங்கும்) பொதுவாகிய (செயபவன் முதலிய) ஆறையும, தோற்றி - தோன்றச் செய்து, பொருள்பெயர் முதல - பொருள முதலிய, அற பெயர் அலது - ஆறுவகைப்பெயரல்லாத மறறொனறையும, ஏற்பில - ஏறகாதன,— முற்று - (தெரிநிலையும் குறிபபுமாகிய) வினைமுற்றுகளாம்; (எ - று.)

எனவே, அவ்வினைமுற்றுக்கள் அந்த ஆறு பெயராகளையும கொண்டு முடியுஞ சொல்லாகப்பெற்று வேறொன்றையும வேண்டாது வரும் எனற தாயிற்று.

எசசவினைகள போலக குறைநது நிலலாமல் முடிநது நிறறலால், 'முற்று' எனபபட்டது.

(உ-ம்) தெரிநிலை.	குறிப்பு.	அது பெயர்.
செய்தான் மகன்	பெரியன் மகன	—மகன் —பொருள்.
குளிர்நதது நிலம	வலியது நிலம்	—நிலம —இடம.
வநதது கார	கரியது கார	—கார —காலம.
குவிந்தது கை	சிறியது கை	—கை —சினை.
வந்தது நன்மை	உள்ளது நனமை	—நனமை—குணம.
ஒழிந்தது பிறபு *	கொடியது பிறபு	—பிறப்பு —தொழில்.

மற்றைத திணை பால் இடம காலஙகளதோறும இவ்வாறே ஒட்டுக. (ச)

[தெரிநிலை வினைமுற்றின் பாகுபாடு.]

நூஉச. - ஒருவன் முதலிலந்தையும படரகை யிடத்தும்
ஒருமை பனமைபத தன்மைமுன் னிலையினும்
§ முக்கா லத்தினு முரண முறைதிய
மூவைந் திருமூன் றுறுய முற்று
வினைப்பத மொன்றே மூ'வெவான் பாலும.

---

* இதனமை, பெயரியல அ - ஆருஞுதிரதிலும கூறப்பட்டது.

§ 'முக்காலததொடு' என்றும பிரதிபேதம.

(இ - ள்.) ஒருவன முதல ஐஞ்தையும - ஆண்பால் முதலிய ஐந்து பால் வினைமுற்றுகளையும், படாகை இடதஞ்சும - படாகையிடத்திலும, ஒருமை பனமையை - ஒருமை பனமை வினைமுற்றுகளை, தனமை முனனிலையிலும - தன்மையிடத்திலும முனனிலையிடத்திலும (வைதது), முககாலதஞ்திலும - மூன்று காலங்களாலும, மூண - பெருக்கிகணக்கிட, முறறியே - (சொலலபபட்ட) முறைபபடி, மூ ஐஞ்து - (படாகைவினைமுற்றுப) பதினைஞ்தும, இரு மூனறு - (தனமை வினை முற்று) ஆறும், ஆறு - (முனனிலை வினைமுற்று) ஆறும, ஆய - ஆகி,— முறறுவினை பதம ஒனபறை - தெரிநிலை வினைமுற்றுச சொல் ஒன்று தானே, மூ ஒனபான ஆம - இருபததேழாகும: (எ - று)

	இறநதகாலம்.	நிகழ்காலம்	எதிரகாலம	
ஆணபால.	நடநதான	நடககின்றான	நடப்பான.	படாகைகருவி
பெணபால்.	நடநதாள	நடககினறாள்	நடபபாள	
பலாபால.	நடநதார	நடககினறார	நடபபார.	
ஒன்றனபால.	நடநதது	நடககினறது	நடபபது.	
பலவினபால.	நடநதன	நடககினறன	நடபபன.	
ஒருமை.	நடநதேன்	நடககினறேன	நடபபேன.	தன்மை-சூ
பனமை.	நடந்தம	நடககினறோம	நடப்போம.	
ஒருமை.	நடந்தாய	நடககின்றாய	நடபபாய.	முன்னிலை சூ.
பனமை.	நடநதீர	நடககினறீர	நடபபீர.	

ஆகத தெரிநிலவினைமுறறு இருபதேதழாம எனவே, குறிப்புவினை முற்று, காலம் விளஙகாததனால ஒனபதாம் என்றதாயிற்று. (ஙு)

[க. ஆண்பாற படர்க்கை வினைமுற்று]

‡ ஈடஉடு. அன ஆன னிறுமொழி ஆணபாற் படாகைகள.

(இ - ள்) அன ஆன இறு மொழி - அன் ஆன எனகிற இரண்டு விகுதியையும இறுதியிலுடைய மொழிகள,—ஆணபால படாகைத - உயாதிணை யாணபாற படாகைகத தெரிநிலைமுற்றும குறிப்புமுறறும் ஆம; (எ - று.)

(உ-ம்)	இறப்பு.	நிகழவு.	எதிரவு	குறிப்பு.	
அன்.	நடந்தனன்	நடககின்றனன	நடபபன்	குழையன்	அவன்.
ஆன்.	நடந்தான	நடககினறான	நடபபான	குழையான்	(சு)

[உ. பெண்பாற படாகைகை வினைமுற்று]

‡ ஈடஉசு. அள ஆ ளிறுமொழி பெண்பாற படாகைகை.

(இ - ள்.) அள ஆள இறுமொழி - அள ஆள என்கிற இரண்டு விகுதியையும இறுதியிலுடைய மொழிகள்,—பெணபால படாகைக - உயாதிணைப்பெணபாற படாகைகத தெரிநிலை முறறும் குறிப்புமுறறுமம ஆம; (எ - று.)

(உ - ம்.)	இறப்பு	நிகழ்வு.	எதிரவு.	குறிப்பு.	
அள்.	நடந்தனள்	நடககின்றனள்	நடபபள்	குழையள	அவள்.
ஆள்.	நடந்தாள	நடக்கின்றாள்	நடப்பாள்	குழையாள்	(எ)

[கூ. பலாபாற படாககை வினைமுற்று.]

1 கூஉள. அ ஆ ப வவ ரகர மா ர்றற
பலலோ படாக்கை மா வினையொடு முடிமே.

(இ - ள.) அ ஆ ப ஊற அகரம மா ாற்ற - அ ஆர் ப மார் என்கிற ானகு விகுதிகளையும இறுதியிலுடைய மொழிகள,—பலலோ படாக்கை - உயாதிணைப பலாபாற படாககைத தெரிநிலமுற்றும குறிப்புமுற்றும் ஆம;—மா (இவற்றுள்ளே) 'மா' ாற்று வினைமுறறு,—வினையொடு முடிமே - (பொதுவிதிபாற பெயருடன முடிவதேயன்றி) வினையுடனும முடியும; (எ - று.)

மா, ப விகுதிகள - தாமே காலங்காட்டுதலால், குறிப்புவினைககு வாரா.

(உ - ம)	இறப்பு.	நிகழ்வு.	எதிர்வு.	குறிப்பு.	
அர்.	நடநதனா	நடகினறனா	நடபபா	குழையா	அவா.
ஆர்.	நடந்தா	நடகினறா	நடபபார்	குழையாா	
ப.	*நடபப	————————	நடபப	———	
மார்.	———	————————	கொணமா	———	

'கொணமா [கொளவா]வந்தா' என மா - வினையொடு முடிநதது.

இனி, 'மா வினையொடு முடிமே' என்பதறகு - 'மா' என்ற விகுதி வினைபபகுதிககு மாத்திரமே வரு மென்றும மறறைப் பெயா இடை உரிப பகுதிகளுககு வாதெனறும உரைப்பாரும் உளா: அது பொருததமுடையதே. 'மா' என்ற விகுதி கொணமா செயமமா என வினைப்பகுதியோடு மாதத்திரம வருதலும, மற்றைவிகுதிகள குழையா குழையாா என்ப சால்ப எனப பெயா இடை உரிபபகுதிகளோடும வருதல்போல மாவிகுதி வாாமையுக காணக. குருமா தேவிமா என மாவிகுதி பெயரோடு கூடிவருமிடதது வினைமுற்று விகுதி யனறிப் பெயாவிகுதியாதல உணாக. (அ)

[சு. ஒன்றன்பாற் படர்க்கை வினைமுற்று.]

‡ கூஉவ. து று டு க் குறறிய லுகர வீறற
ஒன்றன் படாககை டுக் குறிபபி னகுமா.

(இ - ள.) து று டு குறறியலுகரம் ஈற்ற - து று டு எனகிற குற்றிய லுகரவீற்று மூன்று விகுதிகளையும இறுதியிலுடைய மொழிகள,—ஒன்றன் படாககை - அஃறிணை ஒன்றனபாற படாககைத தெரிநிலமுற றும குறிபபுமுற்றும ஆம: டு - (இவற்றுள) டு எனகிற விகுதி,—குறிப பின ஆகும - குறிபபுவினைமுறறில வரும [தெரிநிலை வினைமுற்றிற்கு வாாது]; (எ - று)

'று' விகுதி - தெரிநிலபில நிகழ்கால எதிர்காலஙகளுககு வாாது.

---

* நடநதா, நடப்பா என றும பொருள. நடபபன என்ற பொரு ளில - அ என்ற பலவின்பால விகுதி பகரவிடைநிலை பெற்றதாம.

(உ - ம்.)	இறப்பு.	நிகழ்வு.	எதிர்வு.	குறிப்பு.	
து	நடந்தது	நடகின்றது	நடப்பது	குழையது	} அது.
று	ஆயிற்று	————	——	குழையிற்று	
டு	———	————	——	பொருட்டு	

(பொருடடு - பொருளையுடையது.) (கூ)

[டு. பலவின்பாற படாக்கை வினைமுற்று.]

† நஉஎ. அ ஆ ாறற பலவின படாச்சை
ஆவ எதிர்மறைக கணண தாகும.

(இ - ள்) அ ஆ ாறற - அ ஆ என்கிற விகுதிகளை இறதியிலு டைய மொழிகள,—பலவின் படாகசை - அஃறிணைப் பலவின்பாற் படாகசைத தெரிநிலை முற்றும் குறிபபுமுறறும ஆம; ஆ - (இவறறுள) ஆ எனகிற விகுதி,—எதிர்மறைகசணணது ஏ ஆகும - எதிர்மறையில மாததிரமே வரும் [உடனபாட்டில் வராது]; (எ - று.)—எகாரம், பிரிதது க கூட்டப்பட்டது.

(உ - ம்.)	இறப்பு.	நிகழ்வு.	எதிர்வு.	குறிப்பு.
அ	நடந்தன	நடகினறன	நடப்பன	குழையன—அவை.
ஆ	நடவா—(ஆகாரவிகுதி, எதிர்மறையில வநதது.			(கo)

[இருதிணைப் பொதுவினை.]

‡ நஉஅ. தன்மை முனனிலை வியஙகோள் வேறு இலை
உண்டு ாரெசசம இருதிணைப பொதுவினை.

(இ - ள்.) தன்மை - தனமை வினைமுற்றுகளும, முன்னிலை - முன்னிலை வினைமுறறுக்களும, வியஙகோள - வியஙகோள் வினைமுற் றுகளும, வேறு இலை உணடு - இடமூன்று குறிப்புவினைமுற்றுக்களும, ாா எசசம - பெயரெசசஙகளும வினையெசசஙகளும்,—இருதிணை பொது வினை - இரணடு திணைகளுகசும பொதுவாகிய வினைகளாம்; (எ - று.)—இலை - இல்லை; விகாரம.

செய்யுமென்னும முற்று, பெயரெசசவாய்பாடு கொண்டிருசத லால், அதுவும இருதிணைபபொது வினையாதலை இஙகேயே அமைதது க கொள்க. (கக)

[தன்மையொருமை வினைமுற்று]

‡ நஉக. கு டு து று எனனுங் குன்றிய லுகரமோடு
அல அன் என் ஏ எ ஆகு மீறற
இருதிணை முகசூற் றொருமைத தன்மை.

(இ - ள்.) கு டு து று என்னும் குன்றியலுகரமோடு - கு டு து று என்கிற நான்கு விகுதிகளையும் இறதியிலுடைய குற்றியலுகரமாகிய மொழிகளும, அல் அன் என் ஏன் ஆகும் ாறற - அல் அன் என் ஏன் எனகிற நான்கு விகுதிகளையும இறதியிலுடைய மொழிகளும,—இரு திணை முக்கூறு ஒருமை தன்மை - உயாதிணை ஆணபால் பெணபால் அஃறிணை ஒன்றன்பால் என்னும மூனறுகசும பொதுவாகிய தன்மையொரு மைத தெரிநிலைமுற்றும் குறிப்புமுற்றும ஆம்; (எ - று.)

குடுதுறு என்கிற நான்கும் - தாமே காலங்காட்டுதலால், குறிப்பு வினைகளு வாரா. அல் விகுதி, இடைநிலையோடு சேராது தெரிநிலையில எதிர்காலத்திலே மாத்திரம வரும.

(உ - ம)	இறப்பு.	நிகழ்வு.	எதிர்வு.	குறிப்பு.	
து	—	—	உணகு	—	
டு.	உணடு	—	—	—	
று	வநது	—	வருது	—	
று.	சனறு	—	சேறு	—	} யான்.
அல்.	—	—	செய்வல்	—	

அன். உணடனன் உணகினறனன உணபன் குழையன்
என். உணடெனன உணகின்றெனன உணபென குழையென்
ஏன். உணடேன உணகினறேன் உணபேன குழையேன்

இவை ஒரு புருஷனுகளும, ஒரு பெணணுக்கும், ஒரு விலஙகுகளும தனிதனி உரியதாதல காணக. முன்னிலை யொருமைமுறறும் இத தனமையதே. (கஉ)

[தன்மைப் பன்மை வினைமுற்று]

கூகூஉ. அம் ஆம எனபன முனனிலை யாரையும்
எம ஏம ஓம இவை படாகளை யாரையும்
உம ஊ க ட த ற இருபா லாரையும்
தன்னொடு படுகுந் தனமைப ப ன்மை.

(இ - ள்.) அம் ஆம என்பன - அம ஆம் என்கிற இரணடு விகுதிகளையும இறுதியிலுடைய மொழிகள், முன்னிலையாரையும - முன்னிலை யிடதாரையும; எம ஏம் ஓம் இவை - எம ஏம ஓம எனகிற மூனறு விகுதிகளையும இறுதியிலுடைய மொழிகள், படாகளையாரையும - படர்கை யிடதாரையும; உம ஊ க ட த ற - கும டும தும றும எனகிற நான்கு விகுதிகளையும் இறுதியிலுடைய மொழிகள, இருபாலாரையும - (முன்னிலை படாகளை எனனும) இரணடிடதாகளையும, தன்னொடு படுகும் - தன்னுடன கூடட்டுகின்ற, தனமை பனமை - தன்மைப்பனமை வினைமுறறும் குறிப்புமுறறும ஆம; (எ - று)—தன்மைபபனமை என்பது - தன்னொடு சாரந்தாரையும கூடடியலலது தனிதது இயலாமையால், இவ்வாறு கூறினார; இவறறை உளப்படாட்டுத் தன்மைப்பன்மையென்பா.

(உ - ம்.)	இறப்பு.	நிகழ்வு.	எதிர்வு.	குறிப்பு.	
அம்.	உணடனம	உணகினறனம	உணபம	குழையம	} யாம் ஞம நீயும. [யா
ஆம்.	உணடாம	உணகின்றும	உணபாம	குழையாம	}
எம்.	உணடெனம	உணகின்றனெம	உணபெம	குழையெம	} யாம ஞம், அவ [யா
ஏம்.	உணடேம	உணகினறேம	உணபேம	குழையேம	
ஓம்.	உணடோம	உணகின்றோம	உணபோம	குழைபோம்	ஞம்]
தும்.	———	———	உணகும்	———	} யாம் ஞம், அவஞம்.] [யா நீயும்,
டும்.	உணடும்	———	———	———	
தும்.	வந்தும	———	வருதும	———	
றும்.	சென்றும்	———	சேறும்	———	

இவை சிறுபான்மை இமமுறையினறி மாறிவருதலும் உண்டு. இயல்பு பறறிய தனிததனமைப பனமையுமை, உயாவுததனமைப்பன்மையும் இவ் விருதிவரையறறையை வேணடாமல எற்றபடி பெறறுவருமென்று அறிக. ()

[வினையுடனும முடியும் தன்மைவினை முற்றுக்கள்.]

நடநட. செயகெனெருவையும செயகுமென் பன்மையும்
வினையொடு முடியினும விளமபிய முற்றே.

(இ - ள.) செய்குவன ஒருமையும - செயகு என்கிற வாய்பாட்டுத தன்மையொருமை முற்றும, செயகும என் பன்மையும - செய்கும என்கிற வாய்பாடடுத தனமைபபனமை முறறும், வினையொடு முடியினும - (பெயருடன் முடிதலே யல்லாமல் வினைகொணடும முடியும) முடநதாலும, விளம்பிய - முனசொல்லப்பட்ட, முறறே முறறுகளேயாம் [வினையெசசமெனப்படா.]

(உ - ம.) உணகு வாதேன் ; உணகும வாதோம. (கச)

[உளபபாட்டு முன்னிலைப்பன்மை வினைமுற்று]

† நடநடச. முன்னிலை கூடிய படாகளையும முன்னிலை.

(இ - ள) (தனமையோடு கூடிய முனனிலை படாகளைகள் தன்மை யாறறைபோல),—முன்னிலை - முனனிலையிடததுச சொல்லோடு, கூடிய - சோந்த, படாகளையும - படாகளையிடததுசசொல்லும,—முன்னிலை - முன்னிலையாம் ; (எ - று)

(உ - ம.) உணடனிர, உணமின, குழையீர—நீர [நீயும அவனும்.]

இசசூததிரம, முன்னிலைப்பன்மைவினைமுற்றைக கூறுமிடததுக கூறு மல் நின்றினமுடித்தல் தன்னினமுடித்தல் எனகிற உதியால் இவகே கூறப் படடது. (கடு)

[முன்னிலை யொருமை வினைமுற்று]

‡ நடநடரு. ஐ ஆய இகர வீற்ற மூனறும்
எவலின வருஉ மெல்லா வீறறவும
முபபா லொருமை முன்னிலை மொழியே.

(இ - ள்) ஐ ஆய இகரம ஈறற மூன்றும - ஐ ஆய இ என்கிற மூன்று விகுதிகளை இறுதியிலுடைய மொழிகளும, எவின வருஉம் எல்லா ரற்ற வும (விகுதிபெறுமலும பெறறும) எவலில்வருகிற இருபததுமூன்று ஈற்று மொழிகளும,—மூப்பால்-(ஆணபால் பெணபால ஒன்றன்பால் என்னும) மூன்றுகளும பொதுவாகிய, ஒருமை முன்னிலை மொழி - முன்னிலை யொரு மைத தெரிநிலைமுறறும குறிபபுமுறறும ஆம் ; (எ - று.)

இகரவிகுதி, எதிர்காலதனை இடைநிலையில்லாமல் தானே காட்டும்
எவல்வினைமுற்று, தெரிநிலையில மாதனிரமே யல்லாமல் குறிப்பில் இல்லாமையால, உமமை கொடுதது பிரிததா.

எல்லா ஈறு - "நடவா மழ ஓ" என்னுஞ் சூத்திரததிற் கூறியன.

(உ - ம்.)	இறபபு	நிகழ்வு.	எதிர்வு	குறிபபு.	
ஐ	உணடனை	உணகினறனை	உணபை	குழையை	} ஈ.
ஆய்	உணடாய	உணகினறாய	உணபாய	குழையாய	
இ.	உணடி	உணகினறி	சேறி	விலவி	

ஆய், இ, அல் ஏல, ஆல எனகிற விகுதிகளோ இறுதியிலுடையவினைச சொறகளுமை, ‘ஆய’ விகுதி இல்லாமல பகுதிமாதரமாய நிறகிற வினைச சொறகளுமை, ஏவலொருமை முறறுகளாம; இவ்விகுதிகளுள, அல், ஏல, ஆல் எனபவை - எதிர்மறையில மாதரமே வரும

(உ - ம்.) உணணைய உணணுதி உண
உணணைல உணணேனல் மருல் } ஈ

எதிர்மறை ஏவலொருமை முறறுகள - எதிர்மறை ஆகார இடை நிலையின்முன் தகரவொறறுப்பேறறுடன ஏ இ எனகிற விகுதிகளுள ஒன் றைறப்பெறறும் வரும; (உ-ம்.) உணணாதே, உணணாதி (கசு)

[சில ஏவல்வினைமுறறுகளுக்குச் சிறப்புவிதி.]

ருடுசு. முன்னிலை முன்னா ரயும ஏயும
அந்நிலை மரபின மெயயூரந்து வருமே.

(இ - ள) முனனிலை முன்னா - முன்னிலை யேவலொருமை முற் றிற்குமுன, ரயும ஏயும - ரகாரமும ஏகாரமும, அந நிலை மரபின மெய ஊர்ந்து - அவ்விடதது நிறறறகு உரிய தன்மையையுடைய (யாதாயினும ஒரு) மெய்யின்மேல் ஏறி, வரும—;(எ - று.)

(உ - ம்.) செல் - செனறீ எனவும், நில - நினமே எனவும வரும

இவகே செல், நில என்பன - மயககவிதியில்லாததனால, ஈறுதிரிநதன. இந்த ரகார ஏகாரஙகள, விகுதிகளல்ல; ‘ஆய’ விகுதியிலலாத ஏவலில் வரு கின்ற முனனிலையசைகளாம. றகரமெயயும, மகரமெயயும எழுதது்பேறு. *

[முன்னிலைப் பன்மை வினைமுறறு]

‡ ருடுஎ. இரா ரறற இரணடு மிருதிணைப
பனமை முனனிலை மின அவற்றேவல.

(இ - ள்.) இர ரா ரறற இரணடு - இரா ரா எனகிற இரணடுவிகுதி களையும இறுதியிலுடைய மொழிகள,—இரு திணை - இருதிணைகளுககும பொதுவாகிய, பன்மை முன்னிலை - முனனிலைபபனமைத தெரிநிலைமுற்றும குறிப்புமுற்றும் ஆம; மின்-‘மின’ விகுதியை இறுதியிலுடைய மொழி கள்,—அவறறு ஏவல் - முன்னிலை ஏவற பனமை முறறுமை; (எ - று)

ஏவறபனமைககு ஈரா உம விகுதிகளும, புதியனபுகுதலால வரும.

(உ - ம்.)	இறப்பு.	நிகழ்வு	எதிர்வு.	குறிபபு.	
இரீ.	உணடனிர்	உணகின்றனிர	உணபிர	குழையிர	} ஈர
ஈரீ.	உண்டீர	உணகினறீர	உணபீர	குழையீர	

உணமின, உணணீர, உண்ணுமை என ஏவற்பன்மைவினைமுற்றுகள் வநதன.

---

* ‘இது புணர்சசிவிதியன்மையின், ஈணடேவைத்தாரெனக’ என்பது, புழைய உரை.

[வியங்கோள வினைமுற்று.]

‡ நூநூவு. கயவொடு ரவவொற றீறற வியஙகோள்
இயலு மிடமபா லெஙகு மென்ப.

(இ - ள) க ய ஒடு - க ய என்கிற இரணடு உயிரமெயகளுடன், ர ஒறறு - ரகரமெயயையும, ற றற-இறுதியிலுடையமொழிகள்,—வியஙகோள்-வியஙகோள வினைமுற்றுகளாம; (அவை). இடம பால் எஙகும் - மூன்றி டஙகளிலும் ஐம்பால்களிலும், இயலும - செலலும. என்ப - என்று சொல்வா, (புலவா); (எ - று)—இது, எதிரகாலததுககு மாதத்திரம வரும.

'ரவவொற்று' என்றதனால், முன்னைய இரண்டும உயிரமெய்யென்பது பெறப்படும. 'கயவொடு' என உயிரமெய்களை 'ஒடு' என்னும இடைசசொற் கொடுததுப்பிரிததததனால், ரகரமெய் அவைபோலத தனிதது நில்லாமலயகரத தோடுகூடி நிற்கபபெறுமெனககொளக. க ய இரணடனுள யகரததைப்பின் னே வைததது, அது தனிததுவராமல் இகரசசாரினைய பெற்றே வருதலால்.

(உ - ம) வாழ்க, வாழிய, வாழியர் } யான், யாம; நீ, நீர; அவன், உணக, உணணிய, நிலீயா } அவள, அவா, அது, அவை.

உளையிற்கோடலால் - ஓஙக; எழுநதருள என 'அ' என்பதும், ஓரால் [ஒருவுக] என 'ஆல' என்பதும; 'மாசில னுதல்' [ஆகுக] என 'தல்' என்பதும; "அருசாமை [அருசற்க] அஞ்சுவது" என 'மை' என்பதும; "மகடப் பதடியனெல்" [எனக] என உடன்பாட்டிலும், "மகனெனனல்" [என்னற்க] என எதிரமறையிலும் 'அல்' என்பதும் வியஙகோள் வினைமுற்று விகுதிக ளாய் வருமென்க. 'காட்டி - இகரவீற்றுவியஙகோள்' என்பதும், 'வேணடும் என்பது - உமமாற்றால் வந்ததோ எவல்கணணிய வியங்கோள்' என்பதும் நசசினாககினியா கொளகை.

வியஙகோள் - வெலக, சிறகக என வாழ்ததுதற் பொருளிலும; வருக, உண்க என விதிததறற பொருளிலும; அருளுக, எக என வேணடுககொள் ளுதற பொருளிலும; கெடுக, அழிக என வைதற்பொருளிலும வருமென்க. மற்றைப் பொருள்களையும் இவற்றில அடக்கிகொள்க.

வியஙகோள் - காரணப்பெயா; எவுதலைக கொளவதென்று பொருள; வியம - எவல்; இப்பொருளதாதலை 'வியவா' என்பதிலும காண்க. *

ஏவலுக்கும் வியங்கோளுக்கும் வேறுபாடு.—(க) எவல் - கட்டளைப் பொருளில் மாதத்திரமே வரும; வியஙகோள் - வாழ்ததுதல முதலிய பல பொருளகளில் வரும. (உ) எவல - முன்னிலையில் மாதத்திரமே வரும்; வியங கோள - ஐமபால மூவிடஙகளிலும வரும். (ங) ஏவலில் ஒருமை பன்மை என்ற பகுபபு உணடு; வியஙகோளில் அபபகுப்பு இல்லை.

---

* 'வியவா - எவலசெயவா; வியஙகோள போல' என்றதும, 'வியம் - ஏவலாதலின், பேரகஙின்மேற்று' என்றதும - சிவகசிந்தாமணி - நசசினாக்கினியருரை.

வியங்கோளும ஒருவகை ஏவற்பொருளபறறியதே யாயினும, முன்னிலையில மாததிரமே வருவதை ஏவலெனறும, ஐமபால் மூவிடஙகளிலும வருவதை வியங்கோ ளெனறும பிரிதது கூறுவது, தொனறுதொட்டு வரும முறைமை யென்க. 'வியங்கோள மூவிடதது வருதலின, ஏவலுள் அடஙகாதென்க' என்பது, பழையஉரை. (கக)

[ஐம்பால் மூவிடத்துக்கும் பொதுவாகிய குறிப்பு வினைமுற்று]

‡ ஈஈக. வேறறிலலை யுணடைடம பாலமூ விடத்தன.

(இ - ள.) வேறு இல்லை உணடு-இமமூனறு குறிப்புவினை முறறுகளும. ஐம பால மூ இடததன - ஐமபாலகளுககும மூனறிடஙகளுககும உரியன.

(உ - ம.) வேறு, இல்லை, உணடு. } யான, யாம; நீ, நீர; அவன, அவள, அவா, அது, அவை (உ0)

உ. பெயரெச்சம்.

[பெயரெச்சத்தின் இலக்கணம்]

‡ ஈசு0. செப்த செய்கின்ற செய்யுமென் பாடடில
காலமூரு செயலுங தோன்றிய பாலொடு
செயவ தாதி ஆறுபொருட் பெயரும
எஞ்ச நிற்பது பெயரெச சம்மே.

(இ - ள.) செயத செயகின்ற செயயும என் பாடடில் - செயத செய்கின்ற செயயும எனறு சொல்லபபடுகினற மூன்றுவகை வாய்பாட்டுசசொறகளிலே, காலமும - (முறையே இறபபு நிகழ்வு எதிரவு என்கிற மூன்று) காலஙகளும, செயலும - தொழிலும, தோனறி - தோனறபபெறறு,—பாலொடு - பாலும, செயவது ஆதி ஆறு பொருள பெயரும - செயபவனகருவி நிலம செயல் காலம செயப்படுபொருள எனகிற அறவகைப் பொருட்பெயாகளும. எஞ்சநிற்பது - ஒழிய நிறபன,—பெயரெசசம - தெரிநிலைப்பெயரெசசமும குறிப்புப்பெயரெசசமும ஆம; (எ - று)—நிறபது - சாதியொருமை.

பெயரெசசம - பெயரைக கொணடு முடிவதாகிய குறைநது நிறகுஞ் சொல. எஞசுவது, எசசம்.

பால் எஞ்சி நிற்றல் - கொணடுமுடியுஞசொல்லின பாலன்றித தனக் கெனறு ஒருபா லில்லாமை அஃறிபொருட்பெயா எஞசி நிறறல் - ஆறு வகைப் பொருட்பெயருள ஒனறு கொணடுமுடியுஞ சொல்லாக நிற்கப பெறுதல். யேல் வினையெசசசூததிரதது, 'பால வினை யொழிய நிற்பது' என்பதற்கும் இவவாறு கொளக

ஏற்புழிக்கோடலால்-இசசூததிரதது 'தோன்றி' என்பது வரையிலும தெரிநிலைக்கும, மறறையது தெரிநிலை குறிப்பு இரணடுககும கொள்க.

(உ-ம்.) இறபப, உண்ட, நிகழ்வு, உண்கிற, எதிரவு, உண்ணும } பொன்னன—செயபவன். கலம —கருவி. வீடு —நிலம். } ஊண—செயல. பகல்-காலம. சோறு - செயபொ[ருள.

குறிப்பு - உளவா, பெரிய, புதிய, இலைய, முகதத—வேல.

தெரிநிலைப்பெயரெச்சம காலமும செயலும தோனறநிறறலும், இரு வகைப் பெயரெச்சமும பாலும கொணடுமுடியும்பெயரும குறையநிற்ற லும் காணக.

உணணுத, செய்யாத-எதிரமறைதெரிநிலைப பெயரெச்சம். இல்லாத, அலலாத - எதிரமறைக குறிப்புபபெயரெச்சம் (உணணுத, செயயாத என் பவை காலநகாட்டாதனவாயிணும, அவறறினஉடனபாடாகிய உணட செயதமுதலியவை காலநகாடடுதலால், இவையும தெரிநிலையாம்)

எதிரமறைப் பெயரெச்சம், உணணு செயயா இலலா அல்லா எனறு ஈறுகெட்டுமநிறகும.

உணணுத செயயாத எனபவறறில், உண செய எனற பகுதிகள் உடன் பாட்டுககு உரியவை யாதலால், ஆ - எதிரமறையிடைநிலை; இல்லாத, அல் லாத என்றவற்றில இல் அல் எனற பணபடிபபகுதிகளே எதிரமறைகாட்டு தலால், ஆ - சாரியை: இது, எதிரமறை வினையெசசதது கும பொருந்தும். இல்லாத, அலலாத என்றவறறிலும ஆ - எதிரமறை யெனக கொணடால, இரணடு எதிரமறை ஒருடன்பாட்டை உணாததுவேணடுமாதலின், அவவ ணஙகொள்ள இடமில்லாமை காணக

பெயரெச்சம - சஙகுசுட்ட சுணணுமபு, உணட இளைப்பு எனக கார ணப்பொருளிலும நோயதீரந்த மருநது, நினைகக்காணும் அவா எனக காரியப்பொருளிலும வரு மெனறு அறிக. (சுட்ட - சுட்டதனு லாகிய. உணட - உணடதனு லாகிய. தீரந்த - தீரதற்குக காரணமான. காணும - காணவேணடுமெனற என்று பொருள்.) (உக)

[செய்யுமென்னும் வாயபாட்டுச் சொல்லுக்குச் சிறப்புவிதி]

‡ நூசக. செயயுமெ னெசசவீறு றுயிர்மெய சேறலும
செயயுனு ளுடமுந் தாகலும முறறீறல
உயிரு முயிரமெயயு மேகலு முளவே.

(இ - ள.) செயயும என எசசம - செயயும எனனும வாய்பாட்டுப்பெய ரெசசததிணுடைய, ஈறு - இறுதியிலுளள, உயிரமெய - உயிரமெயயெழு தது, சேறலும - கெடுதலும; செய்யுனுள - செயயு ளிடதது, உம் - ‘உம’ விகுதி, உந்து ஆகலும் - உநது எனததிரிதலும மூறறேல - (அது) செய்யு மென்னும் வாயபாட்டு மூறறுயின, உயிரும - (இறுதியில உள்ள) உயிராயி ணும், உயிரமெயயும - உயிரமெயயாயிணும, ஏகலும - கெடுதலும, உள - உள்ளன; (எ - று.)

‘செய்யுனுள உம உந்தாம’ எனவே, மறறை விநைகள வழுகுகிலும செய் யுளிலும ஏற்றபடி வருமெனக கொள்க

ஆதுமபொருள் - ஆமபொருள்	தாவுமமரை-தாமரை	எசசதது உம
போதும்போது - போமமபோது	வாவுமபரவி-வாம்புரவி	மெய்கெட்டது.

பாயும	—“பாயுந்து”	செயயுளில் எசசதது உயிர
கூப்பெயாக்கும	—“கூப்பெயர்க்குநது”	உநது ஆயிற்று.

கலுழும	"—கலுழ்மே"	செயயுளில முற்றில் உயிர கெட்டது.
போலும	"—மீகாணும போன்ம"	
மொழியும	"—அவணுடமொழிமே"	செய்யுளில் முற்றில் உயிரமெய கெட்டது.
முடியும	"—வினையொடு முடிமே"	
குணமாதும	—குணமாம	வழகில முற்றில உயிரமெய கெட்டது.
பொழுதுபோகும	—பொழுதுபோம்	

'செயயும என படாகைக முறற' எனறயினும. 'செயயும்என் ஏவல் முற்று' எனறயினும கூறாமல் பொதுபபட 'முறறேல' எனற கூறியதனல், கேளுமோ - "வருகுவம கேணமோ", உரையுமோ - 'முனனியதுரைமோ" என ஏவல முறறில் உயிரும உயிரமெயயும கெட்டுவருதலும் கொள்க. * (உஉ)

ஈ. வினையெச்சம்.

[வினையெச்சத்தின் இலக்கணம்.]

‡ ஈசஉ. தொழிலுங காலமுந் தோன்றிய பாலவினை
ஒழிய நிறபது வினையெச சமமே.

(இ - ள.) தொழிலும - செயலும, காலமும—, தோன்றி - விளஙகி,—பால்-பாலும, வினை - (கொணடுமுடியும) வினையும, ஒழிய நிறபது-குறைய நிறபன, வினையெசசம - தெரிநிலை வினையெசசமும குறிப்பு வினையெசசமுமாம. (எ - று.)

வினையெசசம் - வினைபக் கொணடுமுடிவதாகிய குறைந்துநிற்கும சொல்.

'வினை' எனப பொதுப்படக கூறியதனல - உடனபாடும் எதிமறையும் பறறிவருகிற தெரிநிலையும குறிப்பு மாகிய வினைமுற்றும, பெயரெசசமும, வினையெசசமும், வினையாலனையும பெயரும், தொழிற் பெயரும் ஆகிய பலவகை வினைசசொறகளயும கொணடுமுடியுஞ சொல்லாகப் பெற்றுவரும.

ஏற்புழிக்கோடலால் தொழிலும காலமுமதோன்றுதல் - தெரிநிலைக்கும, பால வினை ஒழிய நிறறல - தெரிநிலை குறிபபு இரணடுகளகும கொளக.

(உ - ம.) செய்துபோ - தெரிநிலை. இன்றிக காண - குறிப்பு.

இஙகே, தெரிநிலைவினையெசசம தொழிலும காலமும தோனற நிற்றலும, இருவகை வினையெசசமும பால வினை ஒழிய நிற்றலுமகாண்க. (உங)

[தெரிநிலைவினையெச்ச வாய்பாடுகள்.]

‡ ஈசஈ. செய்து செய்பு செயயாச செய்யூச
செயதெனச செபச செயின் செயயிய செய்யியா
வான் பரின பாக்கின வினையெசசம பிற
ஐநதான் முறறும முக்காலமும முறைதரும.

(இ - ள) செயது .செயயியா - செயது எனறது முதல் செய்யியா என்பது வரையிலுள்ள ஒனபதுவாயபாடுகளால வருவனவும், வான்பான்

---

* 'உமணமயான, இவை இவவாறுதல ஒருதலையல்ல வெனகொளக' என்பது, பழைய உரை.

பாகசு - இம்மூன்று விகுதிகளைப் பெற்றவருவனவும், இன பிற - இவை போலவன பிறவும், வினையெசசம - தெரிநிலை வினையெசசஙகளாம்; (இப் பனனிரணடினுள்), ஐந்து (முதலிலுள்ள) ஐந்தும, ஒன்று - (நடுவிலுளள) ஒனறும, ஆறு - (இறுதியிலுளள) ஆறும,—முறை - முறையே, மூககால மும - இறந்தகால நிகழ்கால எதிர்காலஙகளை, தரும் - காட்டும; (எ - று)

இவற்றுள, செயது எனபது - இடைநிலையினையும, மற்றவை - விகுதி யினையும காலஙகாட்டுவன வெனறு அறிக.

(உ - ம.) இறபபு.	நிகழவு.	எதிரவு.
க. நடந்து வநதான.	க. நடகீக வலலன்.	க. வரின் கொள்ளும.
உ. உண்தபு போனை.		உ. ஆடிய தநதான்.
ங. பெயியாகீ கொடுகெகும்.		ங. உண்ணியர் வருவான்.
ச. காணோ மகிழ்ந்தான.		ச கோல்வான் சென்றது.
ஞ. உண்டெனப் போனை.		ஞ தின்பான் புகுந்தது.
		ஃ. செய்பாகீத வந்தான்.

(உணகுபு - உணடு. பெயயா - பெபது. காணோ - கணடு. உணடென - உணடதனால. வரின - வநதால். ஆடிய - ஆடுதறகு. உணணியா - உணணுதறகு. கொல்வான-கொல்லுதற்கு. தின்பான-தினனுதற்கு. செய்பாகசு - செய்தற்கு.) 'செய்யூஉ' என அளபெடையோடுகூடிய பாடமும உணடு.

வான், பான், பாக்கு எனபன - அநதந்த விகுதிகளையுடைய சொற் களை உணர்தறகின்றன. வான், பான் என்பவற்றில், ஆன் - வினையெச விகுதி, வ, ப் - எதிரகால இடைநிலை என்பது, ஒருசாரார கொள்கை.

இன - இனன என்பதன தொகுதி.

'இன்ன' என்றதனால-இறநதகாலததிற்கு இ ய உம் எனபனவும, எதிர காலததிற்கு ஆல கால கு கடை வழி இடதது என்பனவும், எதிரமறைகசு மல மை மே எனபனவும, குறிபபுவினையெசசததுகசு அறி ஆல் முதலி யனவும், பிறவும விகுதிகளாக வருமெனக கொள்க. அவையெல்லாம பத வியலில் காட்டப்பட்டன.

இடையில் ஆகாரம பெற்ற உண்ணுமல இலலாமல முதலிய வினை யெசசஙகள ாறுகெட்டு உணணு இலலா, எனறு நிறறலும உணடு.

உரையிற்கோடலால் - நிகழகாலததிறகுக காட்டிய செயவெனெசசம் காரணப்பொருளதாமபொழுது இறநதகாலததிலும, உடனிகழ்சசிப்பொ ருளதாம்பொழுது தனகசு உரிய நிகழ்காலததிலும, காரியபபொருளதாம் பொழுது எதிரகாலததிலும வருமெனக கொளக. அதனால், இது - சிறு பான்மை 'மூக்காலததுகசும பொதுவான வினையெசசம' எனவும படும.

(உ - ம.) மழை பெய்ய நெல விளைநதது— இறந்தகாலம்.

சூரியன உதிக்கச சாததன் வநதான்—நிகழ்காலம.

நெல விளைய மழை பெயதது—எதிரகாலம,

இவற்றுளபெயய எனபது - (பெயதலால் எனப பொருள்பட்டு) வினை தலுகதுக காரணமாகியும், உகிகக எனபது - (உதிககையில எனபபொருள் பட்டு) வருதலோடு உடன நிகழ்கிறதாகியும், வினைய எனபது - (வினையும படி எனப் பொருளபடடுப) பெயவதன காரியமாகியும நிறறல் காணக.

இனனும, இவவுதாதியால், வானமுதலிய மூனறும-யான்வருவானேன, அவன நடபபானேன, படிபாகீக்றிது என (முறையே) வருதல், நடதல, படுதல எனப பொருளபட்டுத தொழிற்பெயரா விகுதிகளாக வருதலும கொள்க

வினையெசசம், சிறுபான்மைதாழிறபெயரபபொருளிலும்வரும (உ-ம.) வரக் கணேடன; (இது வருதலைககணேடனென்று பொருளபடும.) (உச)

[வினையெச்சங்களின் முடிபுவேறுபாடு]

† ஈடசச. அவறறுள,

முதலில நானகுமாறறில மூன்றுமம
வினைமுதலகொள்ளும பிறவு மேறறுமம பிற.

(இ - ள்.) அவற்றுள - (மூனசூததிரததிறசாலலிய பனனிரணடு வாய்பாட்டு) வினையெசசஙகளுள, முதலில - முதலிலுளள, நான்குமம - செய்து செயபு செய்டா செயயூ எனற) நானகுமம, ாறறில - இறுதியிலுளள, மூனறுமம-(வான பான பாககு எனகிற விகுதிகளையுடைய) மூனறுமம, வினை முதல - தனகருததாவின வினைய, கொளளுமம - கொணடுமுடியும் பிற - நடுவிலுளள (செயதன செய செயின செயயிய செயயியா எனற) ஐந்துமம, பிறவுமம - (தனகருததாவின் வினைய மாதிரமே யனறிப, பிறகருததாவின வினையையும, எறகுமம - கொணடு முடியுமம.

(உ - ம) க. உ. இராமன நடநதுவந்தான்
உ. பு பொனனன் உணகுபு போனான் } முதலில நானகுமம,
ங. ஆ புயல் பெயயாக் கொடுக்குமம } ாறறில் மூனறுமம-
க. ஊ மகள காணறா மகிழநதாள } தன கருததாவின
க. வான. புலி கொலவான சென்றது } வினையெ கொ
உ. பான. வேடா அலைபபான புகுநதனா } ணடு முடிந்தன.
ங. பாககு. வளளல் தருபாககு வருவான்

க. எனை. { சாததன உணடென மகிழநதான
சாததனை உணடென யான மகிழ்நதேன } இடையில ஐந
உ. அ. { பொன்னன உண்ண வருகிறான்
சாததன உணண நீ காணைய } தும - தன் கருத
ங. இன. { இராமன் உணணின மகிழவான [ன
வறியன உணணின வளளல்கொடுபபா } தாவின் வினை
ச. இய. { மகன உணணிய வருவான } யையும், வேறு
மகள் உணணிய தாய கொடுப்பாள் } கருதாவின்
ஞ இயா. { தநதை உணணியா போவான் } வினையும
பிறன உணணியா தான வழகுவான } கொணடு முடிந்
தன.

'இடையிலந்தும்' என்றது 'பிற' எனறதனால்-கீழ்சூததிரதது 'இன' என்றதனாற் கொணட வினையெசசஙகளுள், செய்து என்னும் வாய்பாடு

பற்றிவருகிற இகர யகர வீற்று வினையெச்சங்களும், உடனபாட்டுக் குறிப்பு வினையெச்சமும், தன்கருததாவின் வினையையும, மறறவைதனகருதாவின் வினையையும, பிறகருததாவின் வினையையும கொளளுமெனக காணக.

(உ-ம.) மகன ஓடி வநதான
மகள போயக கணடாள்
தான கலியப் பேசினனென
அவன் உணடால உவககும
யான உணடால் பசி தீரும
} தன்கருததாவின் வினைகொண்டன.

மழை இன்றிப் பொய்பபின்
விருநதின்றி அவன் உணணான்
} மறறவை

என இருவகைக கருததாவின வினை கொணடன பிறவும் இவ்வாறே. (௨௫)

[கீழ் 'வினைமுதல்கொள்ளும்' என்றதற்குப் புறனடை.]

† ௨௬. சினைவினை சினைபொடுமை முதலொடுமை செறியும்.

(இ - ள) சினை வினை - ('முதலில்நானகுய ாற்றில் மூன்றும்' என்ற வினையெசசஙகள்) உறுபபின வினையாயின (அவை),—சினையொடுமை -(முனை 'வினைமுதல்கொளளும்' எனற விதியிலை) உறுபபின்வினையுடன முடிதல் மாததிரமே யலலாமல, முதலொடுமை - உறுப்பினவினையுடனும, செறியும்- (ஒற்றுமைநயம்பற்றி) முடியும்: (எ - று)

சினை - அவயவம், உறுபபு. முதல - அவயவி, உறுபபி.

(உ-ம்.) கால ஒடிநது விழுநதது
கண சிவநது நொநதது
} சினைவினை அசசினையின் வினையோடு முடிநதது

சாத்தன் காலஒடிநது விழுநதான
பொனனன் கணநொநது கிடநதான்
} சினைவினை அசசினைக்கு உரியமுத வினவினையோடு முடிந்தது. (௨௭)

[வினையெச்சவாயபாடுகள் திரிதல்]

† ௨௮. சொலதிரியினும் பொருள திரியா வினைக்குறை.

(இ - ள) வினைகுகுறை - வினையெசசவாய்பாடுகள்,—சொல் திரியினும - (வேறுவாயபாடுகளாகச) சொல் மாறிவநதாலும, பொருள் - (அவறறின) பொருள்கள, திரியா - வேறுபடாவாம; (எ - று.)

என்றது - தனகருததாவின வினையைக கொண்டுமுடிதறகு ஏற்ற 'முதலில நான்கும் ாறறில மூன்றும' எனற வினையெசச வாயபாடுகள் வேறுகருதத-வின வினையைக் கொணடுமுடிநதால், அவ்விடஙகளில், அவற்றை, வேறு கருததாவின் வினையையும கொணடு முடிதற்கு ஏறற வினையெசசஙகளின் திரிபாகக ்காளக் எனறதாயிற்று. (இது, உருபு மயகக மபோல்வது.)

மழைபெயது நெல்விளைநதது. யான்கொள்வான் பொன்கொடுத் தான்—இவற்றில், பெயது, கொளவான் என்பவை - வேறுவினைகொணடு முடிதற்கு ஏலாமையால, அவறறை முறையே பெயய கொள்ள என்னுஞ் செயவெனெசசததின திரிபாகக கொளக.

இனி, 'வினைத்தறை' எனப்பொதுப்படக கூறியதனால் எவ்வகைவினை யெசசஞ்சொல்லும் பொருளுக்கு இையயாமல மாறிவருமாயின், அதனைப் பொருளுக்கு இையந்த வினையெசச சொல் திரிந்துவந்ததாகக் கொள்க.

(உ - ம.) "கொழுநற றேழது எழுவாள" - தொழுனறு எனனும நிகழ்கால வினையெசசம், தொழுது எனத திரிநதுனிறது "இல்லாகியாகுகு" - ஆனல் எனனும எதிகால வினையெசசம, ஆகி எனத திரிநது னினறது. (உஎ)

ஒழிபு

[குறிப்புவினைக்குப் புறனடை]

ரூசஎ. ஆகக வினைகுறிப பாகமின் றியலா.

(இ - ள.) ஆகக்ம - (ஆதல எனனும) ஆகதனைகொணட, வினைக குறிப்பு - குறிபபுவினைசசொறகள்,—ஆகக்ம் இனறு - (அத) ஆகசசொல இலலாமல, இயலா - வராவாம்; (எ - று.)

வேறறுமைபபுணாசசிககு வேறறுமையுருபுகள விரிந்தாயினும மறைநதாயினும அதறகு உரிமையாக நிறபதுபோல, ஆகக்வினைக குறிபபுகு ஆகசசொல் விரிநதாயினும மறைநதாயினும அதறகு உரிபதாக நிற்கும்.

(உ-ம.) பகைவன் நலலனுயினுன்
கலவியாற் பெரியனுயினுன் } ஆகசசொல் விரிந்து னினறது.

சாதனை நலலன்
கலவியாற் பெரியன } ஆகசசொல மறைநது னினறது

எனவே - இயறகைவினைக்குறிப்பாயின 'ஆகசசொல்' மறைந்துவருதலும விரிநதுவருதலு மிலலாமல் தந்தைநலலன, குலததாற் பெரியன என்றே வருமெனக கொளக.

இவவணமாகவே, குறிப்பு வினை - ஆகவினைக குறிப்பு. இயறகை வினைகுறிபபு என இரணடு வகைபபடு மென்றும, அவை இவவாறு நடகுமென்றும கூறிஞ ராயிறறு (உஅ)

['செயயும்' என் முறறுக்குச் சிறப்புவிதி]

‡ ரூசஅ பலலோ படாகனை முன்னிலை தன்மையில
செலலா தாகும செய்யுளென் முறறே.

(இ - ள்.) செயயும என முறறு - 'செயயும எனனும வாயபாட்டுவினை முற்று;—பல்லோ படாகனை - படாகனைப பலாபாலிலும, முனனிலை - முன்னிலையிலும, தன்மைபில - தனமைபிலும, செலலாது ஆகும - வராதாம்; (எ - று.)

எனவே, படாகனையில பலாபால ஒழிந்த ஆணபால பெண்பால ஒன்றன்பால் பலவினபால்களில செலலுமென்றதாயிற்று

(உ - ம.) அவன் உணணும, அவள உணணும், அது உணணும், அவை உணணும.

இவ்வாய்பாட்டு முறறு - 'நீ உணணும' என முன்னிலையில் பன்மையேவலாக வருதல புதியபுதுத லாதலால இதகுக கூறறாயினா (உக)

['யார்' என்னும குறிபபுவினைமுற்றுக்குச் சிறப்புவிதி]

‡ ரூசக. யாரென விருவினைக குறிபபு உயா முப்பால்.

(இ - ள்.) யா என்-'யா' எனகிற, வி௫ வி௫ப்பொருளைத் தருகிற, வினைகுறிபபு-குறிப்பு வினைமுற்று,—உயா முபபால - உயர்திணைபபடாகை மூன்று பாலகளுக்கும பொதுவாம; (எ - று.)

(உ - ம.) அவன யா, அவள யா, அவா யார்

இது, இவருப் பலாபால் மூற்றனறு; உயாதிணைபபொதுக குறிப்பு மூற்று. இதில, ர - பொதுவிகுதி

இனி, நான் யா, நாம யா. நீ யா, நீர யா எனத தனமை முன்னிலைகளில் வருதல - புதியனபுகுதல; 'எனவருஞசம ஆ' என அம்ஃறினைககு வருகலும அது. (ஆ - யா எனபதன மரூஉ) (௫௦)

['எவன்' என்னும குறிபபுவினைமுற்றுககுச் சிறப்புவிதி]

‡ ௫௬0. எவனென வி௫ஞவினைக குறிப்பு இழி யிருபால.

(இ - ள) எவன என- எவன' என்கிற, வி௫-வி௫பபொருளைத தருகிற, வினைகுறிபபு - குறிபபுவினைமுற்று,—இழி இருபால - அம்ஃறிணைபபடாகையை இரணடுபால்களுக்கும பொதுவாம; (எ - று)

இது, இவரு ஆணபால் முற்றனறு; அம்ஃறிணைப பொதுகுறிப்பு மூற்று எது எனறும, எவை எனறும பொருளபடும இதில, அன - பொதுவிகுதி.

(உ - ம) அது எவன், அவை எவன், இது-என என விகாரபபட்டும், அது, பினபு எனனை என என எனனே எனனை என எனப பலவாறு விகாரப்பட்டும வரும (௫௪)

[மூற்றெச்சம்.]

† ௫௬௫. வினைமுற்றே வினை யெசசமாகலும
குறிபபுமுற றீரெசச மாகலு முளவே.

(இ - ள.) வினைமுறறே - (தெரிநிலை) வினைமுறறுசசொல்லே, வினை யெசசம ஆகலும - வினையெசசபபொருளதாக வருதலும குறிபபுமுறறு - குறிப்பு வினைமுறறுச சொல், ஈர எசசம ஆகலும வினையெசசபபொருளும பயரெசசபபொருளும உடையதாக வருதலும. உள - உணடு; (எ - று)

(உ - ம) க.—'கணடனன வணஙகினேன்' எனபது - கணடு வணஙகினனை என்றும, 'காணேன் போனை' என்பது காணாத போனேன் என்றும் பொருளபடுதலால், தெரிநிலைமுறறு வினையெசசமாதல் காணக.

உ.—'சாதகன் வில்லினன் வந்தான்' என்பது - வில்லையுடையனைப் வந்தான் எனப் பொருளபடுதலால் குறிப்புமுறறு வினையெசசமாகியும, 'குழையினன் கொற்றன் வநதான்' எனபது - குழையையுடையகொறறன வந்தான எனப் பொருள்படுதலால் குறிப்பு முற்றுபபெயரெசசமாகியும வருதல் காணக.

இனி, 'வினையெசசமாகலும்' என்ற (எணணிகின்ற எதிரதுதழுவிய எசச) உம்மையால் - 'உண்டானீன் சாதகன் (ஊாககுப்போனை), என்பதில் - உணட சாதகன் எனப் பொருள்பட்டு, தெரிநிலை முற்றுபபெயரெசசமாகியும வருதலும் கொளக. (௫௬)

வினையியல் முற்றிற்று

ந. பொதுவியல்.

முன்சொனன பெயாசசொல்லுகுகும வினசசொல்லுக்கும, பின் சொலலும இடைசசொலலுகுகும உரிசசொலலுகுகும பொதுவான இலக கணஙகளைச சொல்லும இயல இது சிஙகநோகுகாக நானகு இயலகளுக கும கடவில வைகுகபபட்டதென அறிக (சிஙகம, மூனனும பினனும பாதகுகுகெகணடே செலலும.)

[ஒன்றொழி பொதுச்சொல்.]

† ந.உ இருதிணை யாண்பெறு ளொனறனை யொழிகுகும பெயருட வினையும குறிப்பி னோனை.

(இ - ள்.) இரு திணை-இரணடு திணைகளிலும,—பெயரும - (ஆணபால் பெணபால்களுகுகுப பொதுவாகிய) பெயாசசொறகளும, வினையும - (அவ் விருபால்களுகுகும பொதுவாகிய) வினசசொறகளும,—ஆண பெணனள - அவ்வாணபால் பெணபால்களுள, ஒனறனை - ஒருபாலை, குறிப்பினை - குறி படினல், ஒழிகுகும - நீகுகி மறறொருபாலை விளகுகும; (எ - று)

(உ - ம) (க) ஆயிர மக்கள் போர செய்யப் போயினர்—இதில், மக கள என்னும உயாதிணை ஆண பெண இருபாற்கும பொதுப்பெயரும போயினர என்னும பொதுவினையும, போர என்னும குறிப்பினல பெண பாலைஒழிதது ஆணபாலக காட்டின; (மககள - மனிதர) இது - உயா திணைபபெணணெழி பெயரும, வினையும.

பெருந்தேவி கருவுயிறதகடினகீழ் நால்வாமக்கள் உளர—இதில, மககள என்னும பொதுப்பெபரும. உளர எனனும பொதுவினையும, கரு வுயிறத என்னும குறிபபினல் உயாதிணை ஆணபால ஒழிதது பெணபா லைக காட்டின. (கருவுயிறதல - பிரசவிதத்ல) இது - உயாதிணை ஆணெழி பெயரும, வினையும.

(உ) இப்பெற்றங்கள் உழவு ஒழிந்தன—இதில பெறறஙகள என், னும அஃறிணை ஆண பெண இருபாறகும பொதுபபெயரும, ஒழிதன எனனுமபொதுவினையும, உழவு எனனும குறிபபினல பெணபால ஒழிது ஆண பாலைக காட்டின. (பெறறம - மாடு, இஙகே எருது) இது - அஃறிணைப பெண்ணெழி பெயரும, வினையும.

இப பெற்றங்கள் பால சொரிந்தன—இதில, பெறறஙகள் எனனும் பொதுப்பெயரும சொரிநதன எனனும பொதுவினையும, பால எனனும குறிப்பினல் ஆணபால ஒழிதது பெணபாலைக காட்டின. (பெறறம - இஙகே, பசு) இது - அஃறிணை ஆணெழி பெயரும, வினையும. (க)

[செயயுளில் சில பெயாவினையின் ற்றயல் தீரிதல்]

‡ ந.ஙு. பெயாவினை யிடதது னளரய ஈறறபல
ஆ ஓ வாகலும செய்யுளு ளுரித்தே.

(இ - ள்.) பெயரா வினை இடதது - பெயரிடததும வினையிடததும, னளர யரற அயல ஆ - னகர ளகர ரகர யகர வீற்றிற்கு அயலில் உள்ள விகுதி முதல் ஆகாரம, ஓ ஆகலும - ஓகாரமாகத திரிகலும,— செய்யுளுள் - செயயுளிடதது, உரிதது - உரியதாம; (எ - று)

பெயர.	(உ - ம்.)	வினை.
வில்லான் =		"வில்லோன."
தொடியாள =		"தொடியோள."
நலலார =		"நல்லோர"
பெரியாய் =		"பெரியோய்"
படைததான் =		"படைததோன்"
பெயாததாள் =		"பெயாததோள."
சென்றார =		சென்றோர"
வநதாய =		"வநதோய"

வினையாலணையுமபெயரிடத தலலது வினையிடததும ஓரோவிடதது ஆ ஓ வாகத திரிந்துவருதலால், அதனையும உடன் கூறினர

'ஆகலும்' என்ற எதிரமறை உமமையால, செககான வணணென் என ஆ ஓ ஆகாமையும கொளக. இனனும, ஆ ஓவாதலும்' எனற உமமையை ஆகவுமமையாகக்கொணடு, கிழவன் - கிழவோன, இருவர - இருவோரு, புலவர - புலவோர, சிலர் - சிலோர, பல - பல்லோர எனச சிலவிடதது அகரம ஓகாரமாதலையும அமைததுக்கொளக (உ)

[உருபும் வினைவிகுதியும் எதிர்மறையினும் திரியாமை]

நூற்சூ. உருபும் வினையும எதிரமறுத் துரைபபினும
திரியா தத்தமீற றுருபி னெனப.

(இ - ள்.) உருபும - எட்டு வேற்றுமை யுருபுகளும, வினையும மூவகை வினைசசொறகளும,—எதிர மறுதது உரைப்பினும - எதிரமறை யாகச சொலலுமிடததும, தமதம ஈறு உருபின - தம்தமது விகுதியி னின்றும தம தமது உருபினின்றும, திரியா - வேறுபடா, என்ப - என்று சொலவர. (புலவர). (எ - று)

உருபு உருபினினறும திரியாவெனறும, வினை ஈற்றினின்றும திரியா வென்றும * எதிரிரணிறையாகப பொருளகொளக.

உருபில் எதிரமறுததல், அவற்றின பயனிலைகளி லெனக காணக.

(உ - ம.) சாததன வாரான, கூடததை வினையான், வாளால எறி யான், புலலாகக்குக கொடான், நிலையின் நீஙகான, பொருளினது இன்மை, தீயா கண சேரான, சாததா போகேல் என மூறையே எட்டு வேறறுமையுருபுகளும எதிரமறையிலும தமதம் உருபு மாறுபடாவாயின.

நடவான, நடவாத, நடவாககால் என மூறையே மூவகை வினைச சொறகளும - எதிரமறையிலும தம தம விகுதி மாறுபடாவாயின.

உரையிற்கோடலால், செயய - செய்யாமல், செய்யாது, செய் யாமே, செயயாமை என வினையெசசமும; நடதல - நடவாமை என

---

* எதிரிரணிறை, இவ்வியலின சூ. - ஆம சூததிரதததில் விளஙகும.

தொழிற பெயரும்; உணணுப், - உணமேணல, உணணுதே என ஒருமை யேவலும்; மறறும சிலவும ாறு திரிநதும வருமெனக கொளக. (கூ)

[உருபும வினையும அடுகி முடிதல்]

கூருரு உருபுபல அடுகினும் வினவே றடுகினுமை
ஒருதம மெசச மீறுற முடியும.

(இ - ள்) உருபு - எட்டு வேறறுமை யுருபுகளும, பல அடுகினும - (விரிநதும தொகதும் தம்முள் விரவியாயினும வெவ்வேறுக வாயினும) பல அடுகி வநதாலும, வினை - (மூவகை) வினைசசொறகளும வேறு அடுகினும - வெவ்வேறு பல அடுகி வநதாலும, ஒரு தம எசசம - தாம தாம கொணடு முடியும சொல ஒன்று, ாறு உற - இறுதியில வர, முடியும (எல்லாம அதனோடு) முடியும; (எ - று.)

(உ - ம.) (க) அரசன் பகைவனை வாளால் வெட்டினான்—உருபுகள விரி நது விரவிப பல அடுகி ஒருவினை கொணடன
வாள் கைக கொணடான்—உருபு தொக்கு அவ்வாறு வநதன.

(உ) சாதனையும் கொறறனையும வாழ்த்தினன், சாதனனுககும் கொறறனுககும் தந்தை—ஐ உருபும, கு உருபும, விரிநது வேறு பல அடுகி முறையே ஒரு வினையும, ஒரு பெயரும கொணடன. அருளற முடையான்—உருபுதொகது அவ்வாறு வந்தன.

(கூ) ஆடினான பாடினான் சாத்தன், இளையள மெல்லியள மடந்தை—தெரிநிலை வினைமுறறும, குறிப்புமுறறும வேறு பல அடுகி முறையே ஒவ்வொரு பெயா கொணடன.

(ச) கற்ற கேட்ட பெரியோர், நெடிய பெரிய மனிதன்—தெரிநிலைப் பெயரெசசமும, குறிபபுப்பெயரெசசமும - வேறு பல அடுகி முறையே ஒவ்வொரு பெயா கொணடன.

(ஞ) கறறக கேட்ட அறிந்தார், விருபபினறி வெறபபினறி இருந்தார்—தெரிநிலைவினையெசசமும, குறிப்புவினையெசசமும, வேறுபல அடுகி முறையே ஒவ்வொரு வினை கொணடன். (ச)

[இடைப்பிறவரல.]

† கூருகூ. உருபுமுறறுப் பெசசம் கொள்ளும்
பெயாவினை யினடபபிற வரலுமா மேற்பன.

(இ - ள்.) உருபு - எட்டு வேற்றுமை யுருபுகளும, முற்று - வினை முற்றுகளும, ாா எசசம - பெயரெசசஙகளும வினையெசசஙகளும ஆகிய இவறறுகும, கொளளும - இவை கொணடுமுடிகிற, பெயா வினை - பெயாசசொற்களுக்கும வினைசசொற்களுக்கும, இடை - நடுவில், ஏற்பன - (அவ்வவ்விடததுக்குப்) பொருந்துவனவாகிய, பிற - வேறு சொற்கள், வரலும - வருதலும, ஆம் - ஆகும்; (எ - று)

(உ - ம்) (க) சாதகன் (வயிறு நிரம்ப) உணடான்
அறகனை 'அழகு பெறுச செயதான்.
வாளால் (பாய) வெடிஞனை
தேவர்சூச (செல்வம் வேண்டிச்) சிறப்பு எதிதான்
மலையினின்று (உருண்டு) வீழ்நதான்.
சாதகனது (பருங்கை) யானை.
ஊர்ககண (உயர்ந்த ஒலி மாடம
இராமா (விரைந்து ஓடி) வா

(உ) வந்தான (அவ்வூர்க்குப்போன) சாதகன—வினைமுற்று.
(ங) வந்த (வடகாசி) மனனன —பெயரெசசம்.
(ச) வந்து (சாத்தன் அவ்வூர்க்குப்) போயினன்—வினையெசசம்.
'ஏற்பன வரலுமாய்'என்றதனால், எலாதன இடையில்வரப் பெறுவாம

[முடிகருஞ்சொல் நிறகுமிடம்.]

ங்ருள. எசசப பெயாவினை எய்து மீறறினும.

(இ - ள்.) எசசம - (வேறறுமையுருபுகளும வினைமுற்றுகளும பெயரெசசஙகளும வினையெசசஙகளும) கொணடு முடியுஞ் சொல்லாகிய, பெயாவினை - பெயாசசொல்லும வினைசசொலலும,—ஈற்றினும - (அவ்வுருபு முதலியவறறிறகு) இறுதியிலும, எயதும - வரும ; (எ - று)

'ஈறறினும' என்ற எசச உமமையால முதலிலும, வருதல்கொள்க *

ஈறறு முதல்

(உ - ம.) சாதகன் வநதான — வந்தான் சாதகன்
மரதனைக குறைததான் — குறைததான மாதனை
சாதகனல் வநதான — வநதான சாதகனல்
சாதகனுகருக கொடுத — கொடுததான சாதகனுகரு
தான
சாதகனின நீஙகினன் — நீஙகினன் சாதகனின
சாதகனது ஆடை — ———————
சாதகனகணசென றான — சென்றான சாதகன்கண
மணியில ஒளி — ———————
சாதகா வா — வா சாதகா

} மூனறுமே முதலும ஈறுமாகிய சொறகளாதலின இவை முற்றுகளின கொணடு முடியும சொறகள.

வநதான சாதகன — சாதகன வநதான
வநத சாதகன் — ———————
வநதுபோயினன — போயினன வநது

} மூற்றெசசஙகளின் கொணடு முடியும சொறகள இரணடிடததும வந்தன.

'எய்து மீறறின்' என்றுற்போல முதலில வருதலே எதிதுசசொல்லாமல் 'ஈறறினும' என்றதால தழுவிகொணடதனால - ஆறறும வேறறுமை யுருபும ஏழாமவேறறுமையுருபும பெயரெசசமும கொணடு முடிகிற பெயர்சசொறகள அவறறிறகு இறுதியில் மாதநிரம் வருமேயல்லாமல் முதலில் வாரா என்பதும, மறறவை முதலில வந்தாலும இறுதியில் வருவனபோலச சிறப்புடையனவல்ல என்பதும தோன்றுமாறு அறிக

* 'உம்மையான, வரல ஒருதலையல்லவெனக' என்பது, பழைய உரை.

(சாதனது ஆடை எனபது - ஆடை சாதனது என மாறிஞல், சாதனது எனபது - ஆருமவேறறுமையாகாது குறிபபுவினை முரறும.)

[ஒருமொழி, தன் இனத்தையும உணாததுதல் உபலசஷணம.]

† கூருஉ ஒருமொழி ஒழிதன இனஙகொளற குரிதேத.

(இ - ள்) ஒருமொழி-(காலவகைச சொறகளுள) ஒரு சொல்,—(தன்னை உணாததுவே சாடு) ஒழி - ஒழிதறகினறற, தன இனம - தன இனஙகளையும, கொளறகு தழுவிககொளளுதறகு, உரிதது - உரியதாம; (எ - று.)

(உ - ம) சோற்றை உண்டான் எனறுல - அமமேறறு கறியைத தினறான் எனபது முதலியனவும, வெற்றிலை தின்றான் எனறுல - அதறேறு பாகுசசுணஙமபுகளைத தினறுன எனபதும, நஞசு உண்டவன் சாவான் எனறுல - நஞசுணடவனை சாவான, நஞசுணடவா சாவா, நஞசுணடது சாம நஞசுணடவை சாம எனபனவும கூறறுமேல அமைதலால, இவறறுள சோறு என்னும பெயாசசொல - ஒழிதத கறி முதலிய தன இனஙகளையும, உண்டான் எனனும வினைசசொல - தினறுன முதலிய தன இனஙகளையும, வெற்றிலை எனனும பெயாசசொல் - மறறைய பாகுசசுணஙமபுகளையும, உண்டவன் சாவான் எனனும ஆணபாற பெயா வினைகள - மறறை நான்குபாற பெயாவினைகளையும கொளளுதறகு உரியனவாக நினறமை காணக. (எ)

[பெயாவினைகள திணைபால இடம் காலங்களின் பொதுமை நீகதும் விதம்.]

† கூருகூ. பொதுபபெயா வினைகளின பொதுமை நீக்கும மேலவருஉ சிறபபுப பெயாவினை தாமே.

(இ - ள) பொது - (திணை பால் இடம காலஙகளுகளுப்) பொதுவாகிய பெயா வினைகளின - பெயாசசொறகள் வினைசசொறகள் எனபவறறினுடைய, பொதுமை - (அத திணை முதலியவறறிறகுப்) பொதுவாயிருககுந தனமமைய,—மேல வரும - மேலே வருகிற, சிறப்பு - (ஒரு திணை பால இடம காலதறகுகே) சிறபபாகிய, பெயா வினைதாமே - பெயாசசொறகளும வினைசசொறகளும, நீககும - நீககி ஒரு திணை பால இடம காலதறகுகே உரிமைசெயயும (எ - று)

ஒனறறகு முன பின் என்னும இரண்டு இடமும 'மேல' எனப்படுதலால, சிறபபுபபெயா வினை எவ்விடதது வநதாலும கொள்க.

பொதுப்பெயர்.

- சாதனன் இவன் / சாதனன் இது — பெயாதறிணைபபொதுமையைப் பின்வநத சிறப்புபபெயா நீககி ஒருதிணைககு உரிமைசெயதது.
- சாதனன் வந்தான் / சாதனன் வந்தது — பெயாத திணைப பொதுமையைப் பின்வநத சிறப்புவினை நீககி ஒரு திணைககு உரிமைசெயதது
- ஒருவர் எய்தாயார் / ஒருவர் எய்தகப்பலர் — பெயாபபாற பொதுமையைப் பினவந்த சிறபபுப்பெயா நீக்கி ஒருபாலுககு உரிமை செயகது
- மரம் வளர்ந்தது / மரம் வளர்ந்தன — பெயாபபாற பொதுமையைப் பினவந்த சிறபபுபவினை நீககி ஒருபாலுககு உரிமைசெயதது.
- யாமெலலாம வருவோம் / நீரெலலாம வருவீர் / அவரெல்லாம வருவார் — பெயரிடப் பொதுமையை முனவந்த சிறபபுபபெயரும, பினவநத சிறபபுவினையும நீககி ஓரிடதறகுககு உரிமைசெயதன..

பொதுவினை. { வாழ்க-அவன் அவள் அவர் அது அவை நான் நாம் நீ நீர் } வினைத திணைபாலிடப் பொதுமையைப் பினவந்த சிறப்புப்பெயர்கள் நீகி ஒருதிணைபால் இடததுக்கு உரிமை செய்தன.

{ உணடு - வந்தான் வந்தாள் வந்தார் வந்தது வந்தன வந்தேன் வந்தோம் வந்தாய் வந்தீர் } வினைத திணைபாலிடப் பொதுமையைப் பின்வந்த சிறப்புவினைகள் நீக்கி ஒன்றுககுஉரிமை செயதன. (அ)

[எச்சங்களின் முடிபு]

நகூ0. பெயாவினை உம்மைசொற பிரிபபென ஒழியிசை எதிாமறை இசையெனுஞ சொலலொழி பொன்பதும் குறிப்பும் தத்த மெசசம் கொள்ளுமே.

(இ - ள்.) பெயர் - பெயரெசசமும், வினை - வினையெசசமும், உமமை-உம்மையெசசமும், சொல - சொல்லெசசமும், பிரிப்பு - பிரிநிலையெசசமும், என - எனவெசசமும, ஒழியிசை - ஒழியிசையெசசமும, எதிாமறை - எதிாமறை யெசசமும். இசை - இசையெசசமும், எனும் - எனகிற, சொல் ஒழிபு ஒன்பதும - சொல்லெசசஙகள் ஒன்பதும, குறிப்பும் - குறிப்பெசசமும,—ததஙகம எசசம கொளளுமே - தமதமது எஞ்சினின்ற சொற்களைக கொணடு முடியுமே; (எ - று)—எஞ்சுதல - குறைதல்.

எனவே,எசசஙகள சொல்லெசசம,குறிபபெசசம என இருவகைப்படும்.

இததப் பதது எசசஙகளுள்ளும, பெயரெசசம வினையெசசம எனவெசசம என்னும மூன்றற்கும் எசசசசொற்கள் வாக்கியஙகளில் வெளிப்பட்டு நிற்குமே; மற்றவற்றிற்கு எசசசசொற்கள் வருவிதது உரைகக்படும்.

(உதாரணம.)

(க) செய்த சாததன், நல்ல சாத்தன் எனப பெயரெசசஙகள் - தம் எசசமாகிய சாததன என்னும பெபயரைக் கொணடன.

(உ) செய்து வநதான, மெல்ல வந்தான என வினையெசசஙகள் - தம் எசசமாகிய வநதான என்னும வினைமுறறைக கொணடன.

(ஙு) சாததனும் வந்தான் என்னும உமமையெசசம - 'முன்னே கொற்றனும வந்தான்' எனத தன் எசசத்தைக கொண்டது.

(ச) நல்லவ னென்றன் என்னும சொலலெசசம - 'நல்லவனென்று சொன்னென எசச சொல் என்னும் தன் எசசதததைக கொணடது.

(ஞ) சாததனே கொணடான், சாததனே கொண்டான் என்னும பிரிநிலையெசசஙகள - 'பிறர் கொணடிலா' எனத தம எசசதததைக கொணடன. கொளளுதலாற் சாததனினினறு பிறர் பிரிகக்பபட்டாராதலின் பிரிநிலை.

(�சு) கடல் ஒல்லென ஒலிததது, ரமபு விண்ணென இசைததது என்னும எனவெசசஙகள - தம் எசசமாகிய வினையைக கொண்டன; மிகவும ஒலிததது, மிகவும் இசைததது எனபன இவறறிற்குப் பொருளாமாதலால. இவ்வெனவெசசம, விகுதிப்பொருளைத தருவதோர் இடைசசொல்லாம.

(எ) கூரியதோர் வாளமர், படிதத்தற்கோர் வந்தான என்னும ஒழியிசை யெசசஙகள் - முறையே 'இப்பொழுது ஒடிந்தது,' 'விளையாட வந்தான்' எனத தம எசசதததைக கொணடன

(அ) மறப்பினும் ஓதிகொளலாகும, யாதேனு செயதேன் என்னும் எதிர் மறை யெசசஙகள - முறையே 'மறகலாகாது,' 'யான செயதிலேன்' எனத தம எசசதததைக கொணடன

(கூ) "கற்றதனலாய பயனென" எனபதில் - (நூலக) கற்றதனல் என ஒரு சொலலும, "அதனாமரையனனமே நின்னை யானகன றறிவேனே?" எனபதில - (என் உயிரினும சிறந்த) நின்னை யெனப் பல சொறகளும வருவிக்கபபடுதலால், இவ்விசையெசசஙகள் - தம் எசசஙகளைக கொணடன. (இசையெச்சமாவது - வாகியஙகளில அவ்விடததிறகு ஏறப ஒருசொலலும் பலசொறகளும வருவிதது உரைகக்பபடுதல.)

(கo) குறிப்பெச்சமாவது - பெயரியலிற பன்னிரணடாரு சூததிரததிலே "ஒன்றறுழி பொதுசசொல" முதலாக "இனன பிறவும', வரைகறும சொல்லப்பட்டனை: ஆயிரம மகளை பொருதா என்பதில, மகள் என்னும பொதுப்பெயா - ஆடவா என்னும சிறப்பும் பெயரைக் கொணடது. பிறவும அசசூததிரவுரையிற காணக.

குறிப்பெசசமொழிந்த ஒனபதில, சொல்லெசசம - சொல என்கிற சொல ஒன்றே குறைந்து நிறபது என்றும, இசையெசசம - பெயா முதலிய சொறகளுள் ஒனறுயினும பலவாயினும குறைநது நிறபது என்றும வேறுபாடு அறிக. (கூ)

தொகைநிலைத் தொடர்மொழிகள்.

[தொகைநிலைததொடர்மொழிகளின் இலக்கணம்.]

‡ நூசூக. பெயரொடு பெயரும் வினையும் வேறறுமை
முதலிய பொருளி னவறறி னுருபிடை
ஒழிய விரண்டு முதலாத தொடாந்தொரு
மொழிபோல நடபபன தொகைநிலை தொடாச்சொல்

(இ - ள்.) பெயரொடு - பெயாசசொலலோடு, பெயரும - பெயாசசொலலும், வினையும - வினைசசொலலும, வேறறுமை முதலிய - (பின சொல்லப்படும) வேறறுமை முதலாகிய, பொருளின - அறுவகைப பொருட்புணாச்சியில், அவறறின் உருபு - அவற்றினுடைய உருபுகள, இடை ஒழிய - நடுவில் தொகாது நிற்க, இரணடு முதல ஆ (க) தொடாநது - இரணடு சொறகள் முதலாகப பலசொற்கள் தொடாநது, ஒரு மொழி போல நடபபன - ஒருசொலலபோல் நடப்பனை,—தொகைநிலை தொடா சொல - தொகைநிலைத தொடாசசொறகளாம; (எ - று.)—தொகை - இஙகே, உருபு மறைதல். (கo)

[தொகைநிலைத்தொடர்கள் இத்தனை யென்பது.]

‡ நூசூஉ. வேற்றுமை வினை பண்பு உவமை உமமை
அன்மொழி என அத்தொகை யாறாகும.

(இ - ள.) வேற்றுமை - வேறறுமைததொகையும், வினை - வினைத தொகையும, பணபு - பணபுததொகையும, உவமை - உவமைததொகையும, உமமை - உமமைததொகையும், அன்மொழி - அன்மொழித தொகையும், என - எனறு, அ தொகை - மூனறொனன தொகைநிலைத தொடாமொழிகள, ஆறு ஆகும - அறுவகைபபடும; (எ - று.) (கக)

[க. வேறறுமைத் தொகை.]

†நூசூநூ. இரண்டு முதலா மிடையா றுருபும்
வெளிபபட லில்லது வேற்றுமைத் தொகையே.

(இ - ள்.) இடை - (எழுவாயகரும விளிக்கும்) நடுவில் நின்ற, இரணடு முதல ஆம ஆறு உருபும - இரணடாவது முதலிய ஆறு வேறறுமை யுருபுகளும, வெளிபபடல இலலது - வெளிப்படாமல் மறைநது நிற்கும தொடர் மொழிகள்,—வேறறுமைததொகை - வேற்றுமைத தொகைகளாம; (எ - று.)

(உ-ம்.) நிலம கடநதான் [ஐ] இரணடாம்வேற்றுமைத தொகை.
தலை வணஙகினை [ஆல்] மூன்றாமவேற்றுமைத தொகை.
சாததன மைநதன [கு] நான்காம்வேற்றுமைத தொகை.
ஊா நீஙகினைன் [இன்] ஐநதாம்வேற்றுமைத தொகை.
சாததன் கை [அது] ஆறாமவேற்றுமைத தொகை.
குனறக் குகை [கண] ஏழாம்வேற்றுமைத தொகை.
யானைக் கோட்டு நுனி குறைத்தான்—பன்மொழித் தொடா.

இனி, 'ஆறு உருபும்' என்ற மூற்றும்மையை எசசவும்மை யாக்கி, கைக்களிறு, பொறகுடம என உருபும பொருளும் உடன்தொக்கனவும வேறறுமைததொகை யெனககொள்க; அவை - கையையுடைய களிறு, பொனனாற் செயத குடம என விரியும.

இனி, ஆசிரியா தொல்காபபியனா, "ஐயும் கணணு மலலாப்பொருள் வயின, மெயயுருபு தொகா இறுதி யான" எனக கூறுதலால், ஐயுருபும கணணுருபு மல்லாத ஏன்கு உருபும - இடையிலன்றி இறுதியிலே தொகா வெனவும, அந்த ஐயுருபும் கணணுருபும - கடநதான் நிலம், இருநதான் குனறத்து என இறுதியிலும் தொகு மென்பும கொள்க.

வேற்றுமையுருபுகள் இடையிலே தொகுமெனறு ராயினும; அவை விரிந்துநிற்குமிடதது எப்பொருள்படுமோ அப்பொருள்படுமிடததே தொகநது நிற்கும; அப்பொருள படாவிடததே தொக்கு நில்லாவாம.

(உ - ம.) சாததனை அடிததான, சாத்தனொடு வந்தான் என ஐயுருபும ஓடுஉருபும் விரிந்துநிற்குமிடதது செயப்படுபொருளும உடனிகழ்சசிப பொருளும் படுதல போல, சாததன அடிததான, சாததன் வந்தான் என அவ்வுருபுகள் தொக்குநிறகுமிடதது அப்பொருள்படாததனால் இப்படிப்பட்ட இடஙகளில உருபு தொகாது நிலலாயினன அறிக. (கஉ)

[உ வினைத்தொகை]

† ஈகூஉ. காலங் கரந்த பெயரெசசம வினைத்தொகை.

(இ - ள்.) காலம - காலஙகாட்டும் வினையுருபாகிய இடைநிலையும விகுதியும் முதலியன, கரந்த - மறைத்துநின்ற, பெயரெசசம - பெயரெசசஙகள்,—வினைததொகை - வினைததொகைகளாம்; (எ - று.)

எனவே. பெயரெசசவினையின உருபாகிய விகுதியும இடைநிலையும முதலியன தொகுநிறகப் பகுதிமாததிரமாய நின்று முகாலததுகும பொதுவாயப பெயரெசசப்பொருளை உணாதநிப பெயாகொண்டு முடிவது வினைததொகை யென்றபடி.

காலஙு காட்டுவனவற்றை 'காலம' எனறது, காரியவாகுபெயா.

(உ - ம்.) தோய்தயிா, பெய்மமழை, அழிபொருள், உழுபடை.

இவை - மூனனும பினனும் வருகினற சொறகளின் குறிப்பால, நேறறுத தோய்நத தயிா, இனறு பெயகிற மழை, நாளை அழியும பொருள, முகாலததும உழுத உழுகிற உழும படை என ஒருகாலம் பற்றியும முக காலம பறறியும விரியும.*

வருவழி, தருபொருள, அலமருநெஞசம எனச சிலவினைததொகை பகுதிவிகாரப்பட்டும வரும. சிலபகுதிகள, வினைததொகையாக வாரா. (கட)

[ஊ. பண்புத்தொகை.]

† ஈகூருு. பண்பை விளக்கும மொழிதொக் கனவும்
ஒருபொருட்கு இருபெயா வநதவும் குணததொகை.

(இ - ள்.) பண்பை விளக்கும - பணபோடு பணபிககு உளள ஒறறுமையை விளககுதறகு வருகிற, மொழி - ('ஆகிய' என்னும) பணபுருபு, தொகனவும - மறைத்து நிறபனவையும, ஒரு பொருட்கு இருபெயா வநதவும - (அப்பணபுருபு தொககுநிறக) ஒருபொருளுக்கு (சிறபபுப பெயருமபொதுபபெயருமான) இருபெயாகள் வநதனவையும,—குணததொகை-பணபுததொகை களாம; (எ-று)—பணபு-குணம; அதனை யுடையது, பணபி[குணி].

'பணபு' எனப் பொதுபபடச சொன்னதனால - வணணம, வடிவு, அளவு, சுவை முதலியன எலலாம கொளக. (வணணம் - நிறம. வடிவு - உருவம. அளவு - எண முதலியன. சுவை - உருசி.) ஒரு பொருட்கு இருபெயா வநதது, இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை - யெனப்படும; இதில் சிறபபுபபெயா முன்னும, பொதுபபெயா பின்னும நிறகும.

(உ - ம்.) செந்தாமரை, கருங்குதிரை—வணணப் பணபுததொகை.

வட்டக்கல், சதுரப்பலகை—வடிவுப் பணபுததொகை.

---

* 'காலஙகரநத பெயரெசசம வினைததொகை' எனறமையால, 'காலம தோன்றும பெயரெசசம தொகாநிலையா மென்க' என்பது பழையஉரை.

ஒருபொருள, முகனுணம - அளவுப் பணபுதனதாகை.
துவாகனாய, இனசொல்—சுவைப பணபுதனதாகை.
ஆயன்சாததன்,சாரைப்பாமபு—இருபெயரொட்டுப் பணபுதனதாகை.
செந்நிறக்குவளை, கருமபுருவசசிலை—பணமொழிதனதாடா.

இவை - செமமையாகிய தாமரை, வட்டமாகிய கல, ஒன்றாகிய பொருள, துவாப்பாகிய காய், ஆயதாகிய சாததன், செமமையாகிய நிறமாகிய குவளை என விரியும். செம்மையாகிய தாமரை யென்ற வாயபாட்டால விரிகனபபட்டாலும, செநநிறமுளளதாகிய தாமரையென்றே கருதது. செமமையையுடைய தாமரையென வேற்றுமைபபொருள்பட விரிததல், பொருளுனகு ஒக்குமாயினும, சொல லியல்புனகு ஒவ்வாது. (உச)

[ச. உவமத்தொனக]

‡ நூசுசு. உவம வுருபிலது உவமத தொனகையே.

(இ - ள்.) உவம உருபு - (வினை பயன் மெய உரு என்பவறறைபபற்றி வருகிற) 'போல' முதலிய உவமவுருபுகள, இலது - மறறுதுனிறற தொடாமொழிகள்,—உவமத தொனக - உவமததொனகைகளாம; (எ - று.)—(வினை - தொழில. பயன - பிரயோசனம. மெய - வடிவம். உரு - நிறம.)

எனவே, உபமேயததுனகும உபமானத்துனகும இருனகினற ஒபபுமையை விளக்குனகினற 'போல' முதலிய உருபுகள் இடையிலே தொனகுனிறன உபமானசசொல்லும உபமேயசசொலலும தொடாவது, உவமததொனகையாம.

(உ-ம்.) புலினகொறறன், குருவிகூப்பிட்டான—வினையுவமததொனக
மழைக்னக, கறபகவள்ளல்—பயனுவமததொனக.
துடியிடை, வேயததோள்—மெய்புவமததொனக.
காகனகூநதல், பவளவாய—உருவுவமததொனக.
மரகதனகிளிமொழி, இருள்மழைநனக—பன்மொழிதனதாடர்.

இவை - புலிபோலுமனகொறறன், மழைபோலும்னக, துடிபோலும் இடை, காபோலும் கூநதல், மரகதமபோலும கிளிபோலும மொழி என விரியும்.

(துடி - உடுகனக. வேய் - மூஙகில். மரகதம-பசசையிரததினம்.) (கரு)

[உவமவுருபுகள்.]

‡ நூசுஎ. போலப புரைய ஒபப உறழ
மானக் கடுபப இனைய ஏய்ப்ப
நேர நிகர அன்ன இன்ன
என்பவும பிறவும உவமத் துருபே.

(இ - ள்.) போல ....நிகர 'போல' முதலிய வினையெச்சம் பத்தும், அன்ன இன்ன என்பவும - இபபெயரெசசம் இரண்டும், பிறவும - இவை போல்வன பிறவும,—உவமத்து உருபு - உவமவுருபுகளாம; (எ - று)

'பிற' என்றதனால, போல், புரை முதலிய வினையடிகளும, அவ்வடியாற் பிறனதற்கு உரிய மற்றை வினையெச்சஙகளும, வினைமுறறுக்களும,

பெயரெச்சங்களும், பொருவ, ஏறப, அனைய, இகல, எதிர, சிவண, மலைய முதலியவையும கொளக. (கசு)

[ரு. உம்மைத்தொகை]

† ஈகூசூஉ. எண்ண லெடுத்தல முகத்தல நீட்டல
எனுநான் களவையு ளுமமில தத்தொகை.

(இ - ள்.) எணணல் எடுத்தல முகத்தல நீட்டல் எனும நான்கு அளவையுள - எணணலளவை எடுத்தலளவை முகத்தலளவை நீட்டலளவை என்கிற நால்வகை அளவைகளாற பொருளகளை அளக்குமிடத்தத தொடாகிற அவ்வளவைப பெயாகளுள, உம இலது - 'உம்' எனனும இடைச்சொல் தொகாது நிற்பவை,—அதுதொகை - அவவுமமைதொகை களாம; (எ - று.)

(உ-ம.) ஒன்றேகால், கபிலபரணா—எணண ளுமமைதொகை.
கழஞ்சேகால், தொடியேகஃசு—எடுத்த ளும்மைதொகை.
கலனேகுறுணி, நாழியாழாகு—முகத்த ளும்மைதொகை.
சாணைங்குலம், சாணைர—நீட்ட ளுமமைதொகை.
சேரசோழபாணடியா, புலிவிறலெணடை—பன்மொழிதொடா.

இவை - ஒன்றும காலும, கழஞ்சும காலும், கலனும் குறுணியும, சாணும அங்குலமும், சேரனும சோழனும பாணடியனும் என விரியும. (கஞ்சு, தொடி, கஃசு - சில எடையளவுகள்)

இதொகையில் உமமை இடையிலமாதிரமே யனறி இறுதியிலும தொக்குநிற்பதனால, இதனை, இடையில தொகுமெனனும வேற்றுமைத தொகை முதலிய ஞானகிற்கும, இறுதியில தொகுமெனனும அனமொழிதொகைகளும நடுவிலே வைததாரென்ற அறிக.

வினைதொகையும் பணபுதொகையும விரிநதால் தெரிநிலைப பெயரெச்சத தொகாநிலைதொடரும, உவமதொகை விரிநதால் சில விடத்து வினையெச்சத தொகாநிலைதொடரும, சிலவிடதது பெயரெச்சதொகா நிலைத தொடரும, உமமைதொகை விரிநதால் இடைச்சொல தொகாநிலைத தொடருமா மெனக காணக. (கள)

[சு. அன்மொழித்தொகை.]

‡ ஈகூசூகூ. ஐந்தாகை மொழிமேற் பிறதொக லன்மொழி.

(இ - ள்.) ஐந்தாகை மொழிமேல் - (வேற்றுமைதொகை முதலிய) ஐவகைத தொகைநிலைத தொடாமொழிகளுக்கும புறதது. பிறதொகல - அலையல்லாத [பிறமொழிகளாகிய] உருபுகள் தொகுத வருபவை,—அனமொழி - அனமொழித தொகைகளாம; (எ - று.)—(ஐந்துதொகைகளுக்கும் உரியன) அல்லாத மொழி தொகுநிற்பது, அன்மொழிதொகை.

(உதாரணம்.)

(க) பூங்குழல்—இரணடாமவேறறுமைதொகைப் புறதது பிறந்த அன்மொழித்தொகை; பூவையுடைய குழலை யுடையாள் என விரியும

பொற்றொடி—மூன்றாம் வேற்றுமைத தொகைப புறததுப் பிறந்த அன் மொழிததொகை; பொனனலாகிப தொடியையுடையாள என விரியும.

அணியிலகணம்—நானகாம வேற்றுமைத தொகைப் புறததுப் பிறந்த அனமொழிததொகை;அணிகு இலகணஞ சொனன நூல என விரியும.

பொறறொலி—ஐந்தாம வேறறுமைத தொகைப் பறததுப் பிறந்த அன்மொ ழிததொகை; பொனனிலாகிய தாலியையுடையாள் என விரியும.

சேரனகுடி—ஆறாமவேறறுமைத தொகைப புறததுப பிறநத அனமொழித தொகை சேரனது குடிமக்க ளிருககும ஊர என விரியும.

கீழ்வயிற்றுககழலை—எழாம வேறறுமைத தொகைப புறததுப பிறந்த அன்மொழித்தொகை; கீழவயிறறின்ஙண எழுநத கட்டிபோல்வான் என விரியும்.

(உ) தாழ்குழல்—வினைததொகைப் புறததுப் பிறநத அன்மொழிததொகை: தாழ்நத குழலையுடையான் என விரியும

(ஙு) ஆணடகை—பணபுததொகைப புறததுப பிறநத அன்மொழிததொகை; ஆணமையாகிய தகுதிணைய [குணதஙத] யுடையான என விரியும.

(அ) துடியிடை—உவமததொகைப் புறததுப் பிறக்த அன்மொழித தொகை; துடிபோலும இடையை யுடையாள் என விரியும்.

(ஙு) உயிரமெய்—உம்மைததொகைப் புறத்துப் பிறந்த அனமொழிததொகை, உயிரும மெய்யும் கூடிபபிறநத எழுதது என விரியும்.

தகரஞாழல்மாபு—பன்மொழிததொடா; தகரமும ஞாழலும கூடி உண டாகிய சாந்தை அணிநத மாபை யுடையான என விரியும். (தகரம - ஒரு வகை வாசனைபபொருள. ஞாழல் - குஙகுமப்பூ)

இனி, பனமொழிததொடரில் அறுவகைததொகைகளும கலந்து தொகு மாறு,—'திகழ் செவ வான மதித திருமுகப பூக குழல' என வரும். இது, திகழகிற செமமையாகிய வானததினகண எழுநத மதிபோலும திருமுகத தினையும பூவைபபணிநத குழலினையு முடையாள என விரியும. (கஅ)

[தொகைகளிலத் தொடாமொழியில் பொருள்சிறக்கும் இடம்]

ஙுஎ0. முனமொழி பின்மொழி பன்மொழி புறமொழி எணஙான் கிடத்தும சிறககும் தொகைபபொருள்.

(இ - ள்.) * முன் மொழி - முன்னின்ற மொழியும, பின்மொழி - பின் நிற்கும மொழியும, பல மொழி - எல்லாமொழிகளும, புறம மொழி - (இம மொழிகளல்லாமல) இவறறின புறததிலவரும மொழியும, எணும - என்கிற,

---

* 'ரணடு 'இடம' என றதனால, காலமுன கொளளாது இடமுன் கொள்க' என்பது, பழைய உரை.

நான்கு இடதத்தும் - நான்கு இடங்களுள் ஒன்றிலே, தொகை பொருள் சிறக கும - தொகைநிலைதொடாமொழிகள பொருளசிறந்து நிறகும; (எ - று)

பொதுப்பட நான்கிடதத்தும பொருள்சிறககு மெனறாயினும, உமமைத் தொகை பலமொழியிலும. அன்மொழிதொகை புறமொழியிலும், மற்றை நான்கு தொகையும இடததுக்கு ஏற்றபடி முன்மொழியிலாயினும பின மொழியிலாயினும பொருள் சிறககு மெனக கொளக

(உதாரணம.)

(க) குடம வனைத்தான் விரி பூ செந தாமரை, வேற் கண் என்பவற் றில - குடம முதலிய மூனமொழிகள பாலை முதலிய தமஇனதத்தை விலகி நிறறலால், மூனமொழியிற் பொருள் சிறந்தன.

(உ) நிலம உழுதான், சுடு தீ, செஞ்ஞாயிறு, புலி பாயந்தான் எனப வறறில் - உழுதான் முதலிய பினமொழிகளாக கூறியமாதிரதத்தில் நிலம முதலிய மூனமொழிகள் தாமேவந்து இயைதலால, பினமொழியிற் பொருள் சிறந்தன.

(ங) இராப்பகல், சேரசோழபாணடியா இவை முதலிய உமமைத தொ கைகளில - எல்லாமொழிகளிலும பொருள சிறந்தன.

(ச) பூங்குழல், உயிரமெய் இவை முதலிய அன்மொழிதொகை களில் சொலலுவோனது கருதது இவவிருமொழிப பொருளின் மேலுமாகா மல் உடையாள முதலிய புறமொழிப பொருளின மேல தாதலால், அவறறிற பொருள சிறந்தன (எக)

[இடத்தொகை பெயர்த்தொகைகளுககு வேறுபாடு]

ஙஎக. வலலொற்று வரினே இடத்தொகை யாகும்
மெல்லொறறு வரினே பெயாதகதொகை யாகும.

(இ - ள்.) வல் ஒறறு வரின் - வலலெழுதது (சிலமொழி வருமொழி களின் இடையே) வநதால், இடததொகை ஆகும-இடபபொருளில தொகக ஏழாமவேற்றுமைத தொகையாம; மெலலொற்று வரின்-மெல்லெழுத்து (இட யில்) வந்தால், பெயர்த்தொகை ஆகும - பெயாகள தொகக இருபெயரொட் படடணைபுதொகையாம; (எ - று.)

(உ - ம.) (க) வடுகக்கணணன், துளுவஞ்சாதத்தன், கனனடக்கொற் றன் என இவை - வல்லொற்றுவந்த தொகையாதலால் வடுகநாட்டிற் பிறந்த கணணன், துளுவநாட்டிறசாத்தன், கன்னடதத்திற் கொறறன் என விரியும.

(உ - ம்.) வடுகந்கணணன, துளுவஞ்சாதத்தன், கனனடங்கொற்றன் என இவை மெலலொறறுவந்த தொகையாதலால், வடுகரகிய கணணன், துளுவரகிய சாதத்தன, கனனடரகிய கொற்றன் என விரியும. இனி, சிற பாண்மம மெலலொறறுவந்தபோது, வடுகரணுக்குமகரகிய கணணன் என இவ்வாறும் விரியும் எனறு அறிக.

வல்லொற்று முதல்மொழி வந்து புணர்ந்தபொழுது, "சிலவிகாரமா முமாதிலை" என்றதனால் ஈறுகெட்டு அவ்வல்லொறறுமே அதற்கு இனமான

மெலலொற்றம்மிகப்பெற்று, வேற்றுமைதொகையோ பண்புத்தொகையோ என ஐயப்பட நின்றபோது, இகுறியினுல் துணியப்படு மென்றதாயிற்று. வடநாகன, வடகவணிகன, வடகவரசன் எனப பிறமுதல்மொழிகள வந்து புணராதால், சொல்லுவான் குறிப்பாலன்றி இவ்வாறு துணியப்படாவென்க.

[உம்மைத்தொகைக்குப் புறனடை]

‡ ஈஎஉ. உயர்திணை யுமைமைத தொகை பல ரீறே.

(இ - ள்.) உயாதிணை உமைமைதொகை - உயாதிணை யொருமையில் வருகிற உம்மைதொகைகள், பலா ரீறே - (ரகரமெய்யும் 'கள்' என்பது மாகிய) பலர்பால் விகுதிகளை ரீற்றினுடையனவேயா ம: (எ - று.)
(உ-ம்) கபிலபரணர் நபுலவிபுலர், சேரசோழபாணடியர், தேவன்தேவிகள்.

'பலரீறே' என்ற தேறறேகாரததால் - அஃறிணை யொருமையிலும் பொதுகதிணையொருமையிலுமவருகிற உமைமைதொகைகள் தம்தம் பன்மை யீறுகளே வரவேணடுமெனகிற நியதி யில்லாமல், உணமையின்மைகள, உணமையின்மை, இராப்பகல்கள், இராப்பகல் எனவும்; தநைதாயா, தங்கை தாய, சாதனை சாதனியர், சாகதனைசாகதிகள், சாதனன்சாதனி எனவும் பன் மையீறறுலும, ஒருமையீற்றுலும வரு மென்ற தாயிற்று (உக)

[தொகைநிலைத் தொடாமொழிகள் பலபொருள் படுதல்]

ஈஎஈ. தொக்குழிமயஙகுஞ இரண்டு முதலேழ்
எல்லிய பொருளின் மயஙகு மென்ப.

(இ - ள) தொகை உழி - (வேற்றுமையுரு முதலியன) தொக்குநின்ற இடதது, மயஙகுஞ -(பொருள்களால், மயஙகுதற்கு உரிய தொடர்மொழிகள், இரணடுமுதல ஏழ் எல்லிய பொருளின் - இரணடுமுதல் ஏழுவரையில் உள்ள பொருளகளால, மயஙகும்—, என்ப - என்று சொல்வர், (புலவர்,; (எ - று.)

இது, பொருள்மயகஞ மெனப்படும.

தொகைநிலைத தொடர்மொழிகள் விரிதது பொருள் கொள்ளப்படு மிடதது ஒருபொருள கொளளப்படுவதுமனறி இரணடுபொருள்முதல் ஏழு பொருள்வரையில் பலபொருள்களுமா கொள்ளப்படு மென்றபடி[மயஙகுதல் - இணஙகுதல்] தொகுழி - தொகைஉழி என்பதன் விகாரம்

'பொருள' எனப் பொதுபடச சொனனதனால், பெருமபாலும் தொகை நிலைப்பொருளாலும், சிறுபான்மை தொகாநிலைப பொருளாலுமா மயஙகும்.

(உதாரணம.)

தெய்வவணக்கம் - தெயவதனை வணஙகும் வணக்கம், தெய்வதனுககு வணக்கம் என இரணடு பொருள்களால் மயஙகியது.

தறசேர்ந்தார் - தன்னைச சோநதார், தன்னுறு சோநதார், தன்கண சேர்ந்தார் என மூன்று பொருள்களால் மயஙகியது.

சொல்லிலக்கணம் - சொல்லுக்கு இலக்கணம், சொல்லினது இலக்கணம், சொல்லினகண உள்ள இலக்கணம், சொல்லிலக்கணம் சொன்ன நூல என நான்குபொருள்களால் மயங்கியது.

பொன்மணி - பொன்னையுடைய மணி, பொன்னாலாகிய மணி, பொனேடு சேர்ந்த மணி, பொன்னின கண உள்ள மணி. பொனும மணியும என ஐந்து பொருள்களால் மயங்கியது.

மரவேலி - மரத்தைக்காக்கும் வேலி, மரத்தாலாகிய வேலி, மரத்திறகு வேலி, மரத்தினது வேலி. மரத்தின புறத்து வேலி, மரமாகிய வேலி என ஆறுபொருள்களால் மயங்கியது

சொறபொருள் - சொல்லாலறியபபடுமபொருள், சொற்குப் பொருள். சொலலினது பொருள சொல்லின்கண பொருள், சொல்லாகிய பொருள், சொல்லும் பொருளும. சொல்லானது பொருள என ஏழுபொருள்களால் மயங்கியது. (சொல்லானது பொருளென்றது, தொகாநிலைப் பொருளான எழுவாய்ததொடா).

புலி கொல் யானை என்னும பன்மொழித்தொடா - புலியைக் கொன்ற யானை, புலியானது கொன்ற யானை, புலியிறை கொல்லப்பட்ட யானை என மூன்று பொருள்களால் மயங்கியது.

இவ்வாறு எளிதிற பொருளகொள்ளாமல, வலிதிற் பொருளகொளளப புகுந்தால் எழெல்லையென்னுய வரமபில் நில்லாமல் பலவாமாகலின் அது மரபன்று எனபார, 'எனப' எனப் புலவர்மேல் ஏறறிக கூறினார (உஉ)

தொகாநிலைத் தொடர்மொழிகள்.

[தொகாநிலைத் தொடர்மொழி இத்தனையென்பது]

‡ கூஎச. முற்றி லெசச மெழுவாய் விளிபபொருள்
ஆறரு பிடையுரி அடுககிளை தொகாநிலை.

(இ - ள்) முற்று - வினைமுறறும், ஈர் எசசம - பெயரெசசமும் வெயரெசசமும், எழுவாய் - எழுவாயும, விளி - விளியும் ஆகிய, பொருள வகைப்பொருளில் (பெயா வினைகள் புணரும புணரசசியும), ஆறு உருபு - (வேற்றுமைப்பொருளில அவற்றின உருபுகளாகிய இரணடாவது முதலிய) ஆறு உருபுகளும (இடையில் விரிந்து நிறகப பெயர் வினைகள் புணரும புணரசசியும), இடை - இடைசசொறபுணரசசியும், உரி - உரிசசொறபுணரசசியும, அடுக்கு - ஒருசொல் அடுககிவரும புணரசசியும, இவை - ஆகிய இவவொன்பதும,—தொகாநிலை - தொகாநிலைத தொடாமொழிகளாம; (எ - று.)

தொகாநிலைத தொடாமொழிகளாவன - நிலைமொழி வருமொழிகளின் இடையில வேறறுமையுருபு முதலியன தொகுகுநிலலாமலும, ஒருமொழித தன்மைப்படாமலும சொறகள தொடரவன.

(உ - ம.) (க) உண்டான் சாத்தன் (தெரிநிலை)
பெரியன் கொறறன் (குறிப்பு) } வினைமுறறுத்தொடா.

(உ) உணடசாததன் (தொரிநிலைப்)
சரிய சாததன் (குறிபபுப்) } பெயரெசசததொடா

(ஊ) உணடு வந்தான் (தொரிநிலை)
விருநதின்றிஉண்ணுறன் (குறிப்பு) } வினையெசசததொடா.

(ஃ) சாததான் வநதான —எழுவாய்ததொடா.

(ஙி) சாததா வா —விளிததொடா.

(சூ) குடத்தை வணைந்தான்
வாளால் வெட்டினான்
இரப்போாகசு ஈந்தான
மலையின் இழிந்தான்
சாததனது கை
மணியினகணை ஒளி. | வேறறுமைத தொகாநிலைத தொடா

(எ) மறறு ஒனறு—இடைசசொல்தொடா.

(அ) நனி பேதை—உரிசசொல தொடா.

(கூ) பாம்பு பாம்பு—அடுக்குத தொடா.

இனையெல்லாம நிலைமொழிநோகசி யுணாக. (ஊசு)

வழு, வழாநிலை, வழுவமைதி.

[வழுக்கள - எ]

‡ நஎரு திணையே பாலிடம பொழுது விஞஇனை
மரபா மேழும் மயஙகினும வழுவே.

(இ - ள்.) திணையே - இருதிணையும், பால - ஐம்பாலும், இடம-மூவிட மும, பொழுது - மூகாலமும, விஞ-வினவும, இனை - விடையும, மரபு - (பலவகை) மரபுகளும, ஆம - ஆகிய, ஏழும—, மயஙகின் - தம் தம முறை தவறிவந்தால, வழு ஆம - வழுவாகும்; (எ - று.)—ஆகையால், இவ்வாறே எழுவகை வழுகளையும அறிந்து, வழாகிடதது செயயுளிடதது அவை வாமல் நீகசுக.

திணை முதலிய ஆறும மரபா மாறறும், இவகே எகெகாதொழிந்தவற றையே மரபெனற கொளக வெனபா, அதனை இறுதியிற் கூறினா.(மரபு - தொன்றுதொட்டு வழஙகும முறைமை; இனை - எஞினாமொழி, விடை.)

சொறகள தொடருமிடதது, முடிகசுப்படும் சொறகளோடு முடிக்கும் சொறகள் திணை பால இடம் காலம வினவு விடை மரபு என்னும இவ்வேழி லும மாறுபடாமல் தொடாந்துநிறபது, முறைமையாம; அவ்வாறு தொடாாது நிறபன, 'வழாநிலை' எனப்படும. வழாநிலையாவது - இலக கணக்குறறமிலலாதது. அததிணை பால் முதலியவறறில் மாறிநிறபன, 'வழு' வாம. வழுவாவது - இலகணக குறற முள்ளது. அவறறில மாறிநின்று இலக்கணகசுறற முளளதாகக காணப்பட்டாலும, முன்னைபால இருக்கலாமென்று ஏறறுகொணடு அமைகசுப்பட்டன, 'வழுவமைதி' யாம. இம்மூன்றனுள், வழு நீகசுப்படும, மற்றை இரணடும் கொளளப்படும

(உ - ம.) (க) அவன் வந்தது—தினை வழு.

(உ) அவன வந்தாள—பால வழு.

(ங) யான் வந்தான்—இட வழு.

(ச) நாளை வந்தான—கால வழு.

(ஞ) கறகிற எருமை பாலோ சினையோ?—விஞ வழு.

(சு) பட்டுக்கோட்டைக்கு வழி எது? எனறுல
கொட்டைப்பாககு எட்டுபபணம எனபது. } விடைவழு

(எ) யானை செலுததுபவனை இடையனென்பது-மரபுவழு. (உச)

[விஞவிடைகள் தினைடால்களில் வழுவாமை.]

† நூஎசு. ஐயந தினைபா லவவப பொதுவினும
மெயதிரி பொருளமே லனமையும விளமடுப.

(இ - ள.) தினை பால் ஐயம - தினைபபொருளிலும பாறபொருளிலும ஐயம (சநதேகம) தோன்றியவிடதது அதனை,—அவ்வப்பொதுவினும அத தினைகளுக்கும பால்களுகும பொதுவாகிய சொலலாலும—மெய் தெரி பொருளமேல் - உணமையாகத துணிநத பொருளின்மேல், அன்மையும - அலலாத தன்மையை வைததும,— விளமபுப-சொலவா, (அறிவுடையோ.)

(உதாரணம.)

விஞ. (க) தினையில ஐயம தோன்றுகிறபோது, 'குறறியோ மகனே அவ விடததத தோன்றுகிற உரு' எனப் பொதுசசொலலால் விஞவுக. குறறிசகும மகனுககும் பொதுபபட கிறறலால, உரு - பொதுசசொலலாயிறறு. (குறறி - கட்டை) இவ் வாறு கூறுமல் தோனறுகினறது. தோனறுகின்றன எனச கிறப்புசசொலலாககூறின, தினைவழுவும விஞவழுவுமாம

(உ) க. உயாதிணையிற பால ஐயம தோனறிபபோது, 'ஆணமகனே பெணமகளோ அவகே தோன்றுகிறவர்' எனப பொதுச சொல்லால விஞவுக. ஆண பெண இரணடல்லது பலாபா லென வேறறுனறு இலலாமல் அவ விருபாலுககும பொது பபட கிற்றலால், தோன்றுகிறவா எனபது - பொதுச சொல்லாயிறறு. தோனறுகிறவன தோனறுகிறவள எனச கிறபபுசசொலலாறகூறின, பால்வழுவும விஞவழுவுமாம.

உ. அஃறிணையிற பால ஐயம தோனறிடபோது, 'ஒனறே பலவோ இவ்வயல்புகுந்த மாடு' எனப் பொதுசசொல்லால விஞவுக. மாடு எனபது - பால்பகா அஃறிணைபபெயராய். அதனிணை யிருபாலுக்கும பொதுசசொல்லாயிறறு. புக்கது புகுக்ன எனச கிறப்புசசொல்லாற்கூறின், பால்வழுவும விஞவழுவுமாம்.

விடை. (க) குறறியோ மகனே என்று ஐயபபட்டு விஞவியபோது, துணிந்த பொருள் குறறியாயின 'மகனன்று' எனறும் மகனுயின் 'குற்றி

யல்லன்' என்றும துணிந்த பொருளின்மேல் மற்றொன் றல்லாத தனமையை வைத்துக் கூறுக.

(உ) க ஆணமகனை பெணமகளோ என்று ஐயபபட்டு வினவியபோது துணிந்தபொருள ஆணமகனையின் 'பெணமகளல்லன்' என றும, டெணமகளாயின 'ஆணமகனல்லள்' எனறும் துணிந்த பொருளின்மேல மறறொனறலலாத தன்மையை வைத்துக கூறுக.

உ. ஒன்றை பலவோ என்று ஐயபபட்டு வினவியபோது, துணி நத பொருள ஒன்றையின 'பலவன்று' எனறும, பலவாயின் 'ஒனறல்ல' எனறும துணிந்தபொருளினமேல் மறறொன றலலாத தன்மையை வைத்துக கூறுக.

'மகனலலன், அவ்வுருக குற்றி' என இவவாறு கூறினல், சொல்பெருகுத லெனனும விடைவழுவாம. (உரு)

[திணை வழுவமைதி.]

‡ கூஎள உயாதிணை தொடாநத பொருள்முத லாறும
அதனெடு சார்தது னத்திணை முடிபின.

(இ - ள்) உயாதிணை - உயாகிணையெழுவாயை, தொடர்ந்த தொடாநது வநது தானும எழுவாயாக நிற்கின்ற, பொருள் முதல் ஆறும - (அஃறிணை யாகிய) பொருள இடம முதலிய ஆறும, அதனெடு சாாதின - அவ்வுயா திணையோடு சேர்ந்து முடிகபபட்டால். அத திணை முடிபின - அவ்வுயா திணைமுடிபைப பெறுவனவாம; (எ - று)

தொடாதலாவது - அஃறிணையாகிய பொருள முதலிய ஆறும் உயா திணைகளுச சமபநதபபட்டதாக நிறறல் சாாததலாவது - அஃறிணையா கிய பொருள முதலியவறறின தன்மையை அவறறை றயுடைய உயர்திணையின் மேல் ஏற்றிககூறுதல

(உ - ம.) நமபி பொன் பெரியன் —பொருள்
நம்பி நாடு பெரியன —இடம
நமபி வாழ்நாள் பெரியன்—காலம
நமபி முக்குக் கூரியன —சினை
நமபி குடிமை நல்லன —குணம்
நமபி நடை கடியன —தொழில்

இவகேஉயா திணையெழு வாயின பயனிலேயோடு அஃறிணை யெழுவாயும முடிநதமை அறிக.

பொன் என்னும அஃறிணையெழுவாய், நம்பி என்னும் உயாதிணை யெழுவாயினது பயனிலையாகிய பெரியன என்னும உயர்திணைவினையைக கொணடு முடிதலால் வழுவாகி, தொடாபுணடாயிருத்தலபற்றிச சார்ததி முடித்தலால் வழுவமைதியாயிற்று அஃறிணையாகிய பொன்னினது தன் மையான பெருமை, அதனையுடைய உயர்திணையாகிய நமபியின்மேல் ஏறறப்பட்டது.

இனி, கிணறு நீர் ஊறிற்று, மாடு கோடு கூரிது என அஃறிணை யோடு சோப்பின் அஃறிணை முடிபினவாதலும கொள்க.

'சார்ததின்' எனவே, சாாதகாவிட்டால வழாநிலையாக நமபிக்குப பொன் பெரிது, நமபிககு வாழ்நாள் பெரிது எனத தம முடிபு கொளளும. (உசு)

[பலபொருளகலக்கையில் திணை பால் மரபு வழுவமைதி.]

உ-ம: திணை பால பொருள் பல விரவின சிறபபினும்
மிகவினு மிழிபினு மொருமுடி பினவே.

(இ - ள.) திணை - திணைகளும, பால்-பாலகளும, பல பொருள்-(வெவ் வேறு வினைகளுககு உரிய) பலபொருளகளும, விரவின-கலந்து ஒருதொ டரால் வருவனவாயின அவை,—சிறப்பினும - சிறபபினாலும, மிகவினும - மிகுதியினாலும, இழிபினும - இழிவினாலும, ஒரு முடிபின - ஒருமுடிபைப பெறுவனவாம, (எ - று)

(உதாரணம்.)

திணை (க) 'பொன்னனும குதிரையும வநதாகள' என்பதில் - இருதிணை யும கலந்து, சிறப்பினால 'வந்தார்கள்' என்னும உயாதிணை முடி வுபப் பெறறன. உயாதிணையாயிருததால, இவகே சிறபபு.

(உ) 'பாபபா தவரே சுமநதா பிணிப்பட்டா, மூததா ரினை யா பசுப் பெணடி ரெனறிவாகட்கு" எனபதில் இருதிணையும கலந்து, மிகுதியால் இவர்கள்' என்னும் உயாதிணைமுடிபைப பெறறன. பசு என அஃறிணைப்பொருள் ஒனறேயாக, பாப பா முதலிய உயாதிணைபபொருள எழாதல, இவகே மிகுதி.

(ஊ) 'மூர்கனும மூதலையும கொணடது விடா' என்பதில் - இரு திணையும கலநது இழிவினால 'விடா' என அஃறிணைமுடிபைப பெறறன விடததகாதை விடாமை, இவகே இழிவு

பால் "தானும தன்தையனும தாழ்சடையோ ணெடிலனேல்" என் பதில - ஆணபாலும பெணபாலும கலந்து, சிறப்பினால 'ஆணடி லன, எனனும ஆணபால முடிபைப பெறறன. பெண்ணினும ஆண உயாந்தமை, இவகே சிறபபு

இனி, கலவாமல் எணணிமுடிகுமபோது, 'தோழனும் தானும வந்தான்,' 'தோழியும தானும வந்தாள்' என ஒருமைமுடிபை யேற்றலும் கொள்க.

மரபு. கறியும் சோறும் உணடான, மாலையும முடியும் கவிததான் என் பவறறில்-வெவ்வேறு வினைகளுகு உரிய பலபொருள்கள்கலந்து, சிறபபினால 'உணடான்,' கவிததான்' என ஒருபொருளுக்கு உரிய வினைமுடிபைப் பெற்றன. உணணெலனனும வினைகு உரியசோறு - தினண லென்னும வினைகு உரிய கறியினும தல ணமயுடைணமயும், கவிதத லென்னும வினைகு உரிய முடி - சூடுத லென்னும வினைகு உரிய மாலையினும தலைணமயுடைணமயும, இவகே சிறப்பு.

(இவகே இறுதியிற சொலலிய மரபுவழுவமைதி, "வேறவினைப் பல பொருள்" எனை மேல்வருஞ சூகதிரததோடு மாறுகொளகூறலன்றே வெனின;—சிறப்பு முதலியன குறியாமல எணணியபோது முடியும மரபு அவகே கூறுதலால், மாறுகொளகூறலன் றென்க. (உஎ)

[திணை பால் வழுவமைதி.]

± கூஎசு உவப்பினு முயாவினு நிறபபினுஞ் செறலினும்
இழிபபினும் பாலதிணை இழுக்கினு மியலபே.

(இ - ள) உவப்பினும - மகிழசசியினாலும, உயாவினும - மேன்மைப் பதுதிச சொலலுதலினாலும, சிறபபினும - சிறபபினாலும, செறலினும - கோபததினாலும, இழிபபினும - பழிபபினாலும, பால திணை - பாலும திணையும, இழுகஅினும - வழுவிவருதாலும, இயலபே - அமைதியேயாம; (எ - று.)

பால் (க) தன் புதலவனை 'என் அம்மை வந்தாள்' எனபது உவபபினால ஆணபால் பெணபாலாயிறறு.

(உ) ஒருவனை 'அவர் வந்தார்' எனபது, உயாதிச சொலலுதலால் ஒருமைபபால பனமைபபாலாயிறறு.

(ஙு) "மகிழ்வாகுமு அலலாகுமு தாயாகித் தலையளிசகுமு தணடுறை யூரன்" எனபது சிறப்பினால் ஆணபால் பெணபாலாயிற்று.

(சு) "எனைதது்ணபராயினு மென்னும தினைதது்ணையும், தேரான் பிறனில புகல" என்பது, கோபததினால் பன்மைப பால ஒருமைப்பாலாயிறறு

(ஞு) பெணவழிச செலபவனை 'இவன பெண்' எனபது, இழிவினால் ஆணபால் பெணபாலாயிறறு.

திணை. (க) ஒரு பசுவை 'என அம்மைவந்தாள்' என்பது, உவப்பினால் அஃறிணை உயர்திணையாயிறறு.

(உ) 'பசுகஇளியார் சென்றரித்து' என்பது, உயர்தினச சொலலுதலால் அஃறிணை உயாதிணையாயிற்று. (இளியார - இளி.)

(ஙு) "தமபோரு ளென்ப தமமகீகள்" என்பது சிறப்பினால உயாதிணை அஃறிணையாயிற்று.

(சு) "எவவுமு செயகலான் தான்தேரா னெவ்வுயிரு, மோமா நோய" என்பது, கோபததினால உயாதிணை அஃறிணையாயிற்று.

(ஞு) 'நாமு கடவுளுடைமை' என்பது, இழிவினால் உயாதிணை அஃறிணையாயிற்று. இஙகே, இழிவு - தமது பணிவு.

இனி, மகனை 'அப்பன் வருதான' என்றும், மகளை 'அம்மை வந்தாள்' என்றுமு வழஙகுமு மரபுவழுவமைதிகளுமு கொள்க. (உஅ)

[பால் இட வழுவமைதி]

| கூஉ0 ஒருமையிற் பன்மையும் பன்மையி லொருமையும்
ஓரிடம் பிறஇடந் தழுவலு முளவே.

(இ - ள்.) ஒருமையின் பனமையும ஒருமைப்பாலில் பன்மைப்பாற சொல்லவும், பன்மையின் ஒருமையும - பனமைப்பாலில் ஒருமைப்பாற்

சொலலேயும, ஓர இடம பிற இடம - ஓரிடததில் பிற இடச சொலலே யும, கழுவலும - தழுவிககூறுதல்கரும, உள - உளளனவாம. (எ - று.)

(உதாரணம.)

பால். (க) 'வெயிலெலலாம் மறைதத்து மேகம்' என்பதில, வெயில எனனும ஒருமைபபாலில் எலலாம எனனும பனமைப்பாற சொல சோதததுச சொலலப்பட்டது. (வெயில முழுவனதயும எனற கருதது) இது, ஒருமைப்பன்மை மயக்கம்.

(உ) 'இரண்டு கணனும சிவந்தது' எனபதில, இரணடு என் னும பன்மைப்பாலில சிவநதது எனனும ஒருமைப்பாற சொல சோததுச சொலலப்பட்டது. (தனிததனி சிவநதது எனற கருதது.) இது, பன்மையொருமைமயக்கம்.

இடம். (க) 'சாததன தாய் இவை செய்வேனே' என்பதில, யான் எனச சொல்லவேணடும தனமையில் தாய எனப் படாகைசச சொல சோததுச சொலலபபடடது, 'சாததன தாயாகிய யான' எனபது பொருள இது; தன்மைப் படரக்கை

(உ) 'எம்பியை யீஙகுப்பெறறேன" எனபதில, தனதம்பியை முனனிலைபபடுதது அவனையே நோககிக கூறுதலால முன்னை எனச சொலலவேணடும முனனிலையில எமபியை எனப் படாக கைசசொல சோததுச சொலலபபடடது. இது, முன்னிலைப் படரக்கை.

நீயோ அவனை யா இது செய்தா, யானை அவனை யா இது செயதா நீயோ யானை யா இது செயதா, நீயோ அவனை யானை யா இது செயதா, எனக கலது ஓரிடததில பிற இடம வருதலும கொளக.

(உக)

[இடம் வழுவாமற் காத்தல்.]

நூஅக. தரல வரல கொடை செலல சாரும படாகைக எழுவா யிரண்டும எஞ்சிய வேறறுமம்.

(இ - ள்) தரல வரல் கொடை செலல் - இவானகு சொற்களும, படாகைக - படாகைகையை, சாரும - அடையும; எழுவாய இரணடும - (இவற்றுள) முதலில நினற (தரல் வரல எனனும) இரணடு சொற களும, எஞ்சிய எற்கும் - ஒழிந்த தனமை முன்னிலையையும எற்கும; (எ - று)—இவற்றுள, 'எழுவாய' என்னும சொல, முதலெனனும பொருளது.

கால் முதலியன - அஃதற்பகுதிகளை உணாததிநின்றன வாத லால், அப்பகுதிகளாற பிறகும விகைகளையெல்லாம கொள்க.

(உதாரணம.)

அவனுகுத தநதான அவனிடதது வநதான்	அவனுக்குக கொடுததான் அவனிடததுச சென்றான்	நானகும படாக கையைச சாரந தன.

எனகுத தநதான், உனக்குத் தந்தான் என்னிடதது வந்தான, உனனிடதது வநதான		முதலிரண்டும மற்ற வைகளை ஏறறன.

தரல் வரல் என்னும இரணடையும தனமை முன்னிலைகளுககும கூட்டியதனால் - படரக்கைகக்கே சிறந்தன-கொடை செலல் என்னும இரண்டும என்பதும், மற்றைத தரலும் வரலும படாகனைகக்கு அவ்வளவாகச சிறகனவல்ல என்பதும, கொடை செலலகள் தன்மை முன்னிலைகளுககு யாரா என்பதும பெறப்படும இது. பெருமபான்மைபற்றிய பழைய வழககு.

இவை - சிறுபான்மை இமமுறை தவறி எனக்குக கொடுததான், நின்பால செனறுன என மாறி வருதலும உணடு: அவை மூன்கூறிய இடவழுவமைதியின் பால் படும.

விளைசசொல் பாலகுறிகளும விகுதியால மூன்றிடஙகளுக்கும உரிய தாதலை விளைபயலிற்கூறி, தரல முதலிய நான்கும பகுதிதானே இடஙகுறிதது நிற்றலால், இவகுக கூறினார, அவற்றுள அடஙகாமையின்.

'ஙகு' முதலியன தன்மையிலும, 'ஆஙகு' முதலியன படாக்கையிலும் வருகலையும் இவகே அமைததுகொள்க. (ஙூ)

[காலம்.]

ஙூவுஉ. இறப்பெதிரவு நிகழுவெனக் காலம் மூன்றே.

(இ - ள்.) காலம - (மூன்சொல்லப்பட்ட) காலம,—இறப்பு - இறந்த காலமும, எதிரவு - எதிரகாலமும, நிகழவு - நிகழ்காலமும, என - என்று, மூன்று - மூன்றும; (எ - று.)

இறப்பு - நடந்தது. எதிரவு - நடககப்போகிறது. நிகழ்வு - நடக்கிறது. நிகழ்காலசசொல் மற்றையகாலஙகளுககும் உரியதாகுந் தன்மையைக் கருதி, அதனை இறுதியில வைததன ரெனக. (ஙூக)

[கால வழுவமைதி.]

ஙூவுங. மூககா லத்தினு மொத்தியல் பொருளைச
செபபுவர் நிகழுமை காலத் தாமே.

(இ - ள.) மூகதாலதத்தினும ஒதது இயல் பொருள-மூனறு காலஙகளி லும (தமதெதாழில இடைவிடாமல்) ஒரு தன்மையாக நடகினற பொருள களை, நிகழுமை காலததான் நிகழ்காலதத்திறல, செப்புவா-சொல்லுவர்;(எ று);

(உ - ம்.) மலை நிற்கின்றது, தெயவமை இருகினறது, கடவுள் அளிக கின்றார. (மலைகு நிற்றலும, தெயவதத்திறகு இருததலும், கடவுளுககு அளிதகலும முக்காலதத்திலும உளளனவாதல காணக.) (ஙூஉ)

[இதுவும் அது]

‡ ஙூவுச. விரைவினு மிகவினுந் தெளிவினு மியல்பினும
பிறழவும் பெறாஉமமுக் காலமு மேற்புழி.

(இ - ள்) விரைவினும - விரைவினாலும, மிகவினும - மிகுதியினாலும, தெளிவினும - தெளிவினாலும, இயலபினும - (இம்மூனறு காரணஙகளு மில்லாமல்) இயலபினாலும், மூக காலமும - மூன்று காலஙகளும், பிறழவும

பெறாஉம - ஒன்று மறரொன்றாக மாற்றிச சொலலபபடவும் பெறும் எற்பு உழி - எற்குமிடதது; (எ - று.)—மிகுதி - பெரும்பானமை.

(உதாரணம்.)

(க) உணடுபோவதறகு இருப்பவனை விரைவில் உடன் அழைததக்கொ ணடுபோகவேணடிய மறரொருவன் 'இன்னும உணடிலையோ?' என றால, அவன் 'உணடே னுணடேன்' என்பான். உணகிறவனை அவ வாறு விரைவினால் அவனுய 'உணடே னுணடேன்' என்பான். இஙகே விரைவினால், எதிரகாலமும, நிகழ்காலமும - இறந்தகாலமாகச சொல் லப்பட்டன.

(உ) அககாட்டில போனால் கூறை பறிகொடுததான், பறிகொடுக்கிறான்; களவுசெய்தால் கையறுகபபட்டான், கையறுகபபடுகிறான என் பவற்றில், மிகுதியினால், எதிரகாலம - இறந்தகாலமும் நிகழ்காலமு மாகச சொல்லப்பட்டது. கூறை பறிகொடுத்தலும், கையறுகப படுதலும் சிறுபான்மை தப்பினாலும தப்புமாதலால், மிகுதி யெனப் பட்டன.

(ங) அறம்செய்தால் சுவாகம் புகுந்தான், புகுகின்றான்; எறும்பு மூட்டை யெடுததுக்கொணடு மேடேறினால் மழைபெய்தது, பெயகின்றது என்பவறறில், தெளிவினால், எதிரகாலம-இறந்தகாலமும், நிகழ்காலமு மாகச சொல்லப்பட்டது. சுவாகமபுகுதற்கு அறஞ்செய்தல் காரண மென்பது சாஸதிரப்பிரமாணததினாலும், மழை பெயதற்கு எறும்பு மூட்டையெடுததுகொணடு மேட்டில ஏறுதல் அறிகுறி யெனபது பிரதியகஷ பிரமாணததினாலும் தெளியப்பட்டதனால், தெளிவாயின.

(ச) யாம் முன்னே விளையாடுவது இசசோலை, விளையாடுகிறது இசசோலை என்பவற்றில், வேறொருகாரணமு மில்லாமல, இயலபினால், இறந்த காலம - எதிரகாலமும் நிகழ்காலமுமாகச சொலலபபட்டது. (ஙங)

[அறுவகை வினை.]

1 ஙஉரு. அறிவு அறியாமை ஐயுறல கொளல் கொடை
ஏவல் தரும் வினை ஆறு மிழுக்கார்.

(இ - ள்.) அறிவு - அறிதலும, அறியாமை - அறியாமையும், ஐயுறல் - சந்தேகப்படுதலும, கொள்ல - வாஙகிககொளளுதலும, கொடை - கொடுதத லும், ஏவல் - ஏவுதலும் ஆகிய அறுவகைப பொருளையும, தரும் - தருதலால் வருகின்ற, வினை ஆறும - ஆறுவகை வினைக்களையும, இழுககா - தவறுமல கொள்வா, (புல'வா); (எ - று.)

(உதாரணம்.)

(க) ஆசிரியன் 'இசசூததிரததிற்குட் பொருளயாது?' என்பது - அறிவினை.

(உ) மாணாககன் 'இசசூததிரததிற்குப் பொருள்யாது?' என்பது - அறியா வினை.

(ங) 'குற்றியோ? மகனே?' என்பது - ஐயவினை.

---

* 'இழுக்கா' என்றும் பிரதிபேதம்.

(அ) 'பயறு உள்ளதோ வணிகரே?' என்பது - கொளல்வினை.
(இ) 'சாதகனுக்கு ஆடையிலலையோ?' எனபது - கொடைவினை.
(உ) 'சாதகா! உணடாயா?' என்பது - ஏவல்வினை.

(அறிவினை - தான் ஒருபொருளை அறிந்திருந்து அப்பொருள பிறாக்குத் தெரியுமாவெனபதை அறிதற்பொருட்டு அதனைக்குறிதது பிறரைக்கேட் பது. அறியாவினை - தான அறியாத ஒரு பொருளை அறிந்து கொளளு தற் பொருட்டுப பிறரைக கேட்பது ஐயவினை - தனகுச சந்தேகமா யிருப்பதொரு பொருளை அசசுநதேகம் தீரத்துக கொளளுதற் பொருட்டுப் பிறரைக் கேட்பது. கொளலவினை - தான் ஒருபொருளை வாஙகிக கொள்ளு தற்பொருட்டு அப்பொருள இருததலைப்பற்றிப பிறரைக கேட்பது. கொடை வினை - தான ஒருபொருளைக கொடுததறபொருட்டு அப்பொருள் இருத தலைப்பற்றிப் பிறரைக கேட்பது. ஏவலவினை - தான் ஒருதொழிலைச செய் யுமபடி ஏவுதற் பொருட்டு அததொழிலின நிகழ்ச்சியைப்பற்றிப் பிறரைக கேட்பது.) (நூ)

[எட்டுவகை விடை.]

நூஅ. சுட்டு மறை நேர் ஏவல் வினைதல்
உற்ற துரைத்த லுறுவது கூறல
இனமொழி யெனுமெண் ணிறையு ளிறுதி
நிலவிய ஐந்துமப் பொருண்மையின் நோப.

(இ - ள்.) சுட்டு - குறிதது்ககாட்டிக் கூறுதலும், மறை-எதிர்மறுகதுக் கூறுதலும், நேர - உடன்பட்டுக்கூறுதலும், ஏவல் - எதிராக ஏவுதலும், வினை தல் - எதிராக வினவுதலும, உற்றது உரைததல் - நோந்ததைச சொல்லுத லும், உறுவது கூறல் - இனி நேவதைச சொல்லுதலும, இனம மொழி - (வினவியதறகு) இனமானதைச சொல்லுதலும, எனும-என்ற, எண இறை யுள் - இவ்வெட்டுவகை விடைகளுள, இறுதி நிலவிய ஐந்தும - கடையில நின்ற (ஏவலமுதலிய) ஐநதும, அப்பொருணமையின் - அவ்விடைப்பொ ருளைக குறிபபால் தருதலினால், நோப-(விடைகளென்று) தழுவிகொள்வா, (புலவா); (எ - று.)

எனவே - முதல் மூன்றும வெளிபபடை விடையும, மற்றை ஐநதும் எதிமறைப்பொருள் தரும குறிப்புவிடையுமா மென்றதாயிற்று.

உதாரணம்.

(க) 'உறையூருக்கு வழி யாது?' என்று வினவினால், 'இது' என்பது - சுட்டு விடை.
(உ) 'இது செய்வாயா?' என்று வினவியபோது, 'செய்யேன்' என்பது - மறை விடை.
(ஙூ) 'இது செய்வாயா?' என்று வினவியபோது, 'செய்வேன்' என்பது நேர்விடை.
(ஈ) 'இது செய்வாயா?' என்று வினவியபோது, 'நீ செய' என்பது - ஏவல விடை.

(நி) 'இது செயவாயா?' எனறு விஞவியபோது, 'செயவேஞ?' எனபது - விஞவெதிர விஞதல விடை.

(சு) 'இது செய்வாயா?' என்று விஞவியபோது, 'உடம்புநொந்தது' 'நோவா நின்றது' என்பன - உறறதுரைததல விடை.

(எ) 'இது செயவாயா?' எனறு விஞவியபோது, 'உடமபு நோம' எனபது - உறுவது கூறல விடை.

(அ) 'இது செயவாயா?' எனறு விஞவியபோது, 'மற்றையது செயவேன' என்பது - இனமொழி விடை.

விஞவெதிர விஞதல விடையாவது - தான் ஒரு விஞவிற்குச சொலலும உததரம வேறொரு விஞவடிவமாய இருபபது.

உறுகின்றதுரைதததலும, உற்றதுரைதததலில் அடககப்பட்டது.

''இனி, 'நிலவிய' என்ற மிகையானே, விஞ இனறியும செபபுவ ருவனவும உள வென்க. அறிவாஞருவன 'இனனாள காறறு அடிகதும, இனன நாள மழை பெய்யும, இன்னாள் வாழ்வுவரும' எனறலும, இரப பவனொருவன் 'கஙகையாடிப் போந்தேன், ஒருபிடிசோறு தமமின, ஓராடை தமமின' எனறலும காணக; பிறவும அன்ன'' என்பது, பழைய உரை. (கூநி)

[விஞவிடைகளில் முதல் சினை வழுவாமை.]

கூ.உள விஞவினும செப்பினும விரவா சினைமுதல.

(இ - ள.) விஞவினும - விஞவுதலிலும், செப்பினும - விடைகொடுதத லிலும, சினை முதல் - சினையும் முதலும், விரவா-(ஒற்றுமைப்பறறிசசினை யும முதலும ஒன்று என்றுளணணி முதலொடு சினையும சினையொடு முதலுமாக) மயஙகச சொல்லப்படாவாய்; (எ - று.)

(உ - ம்.) கண பிறழ்ந்ததோ கயல பிறழ்ந்ததோ எனவும, சாததன் நல லஞை கொற்றன் நல்லஞை எனவும இவ்வாறு சினையும முதலுமபற்றி விஞ வியவாக்கு - கண பிறழ்நதது, கயல பிறழ்நதது எனவும, சாததன நலலன, கொற்றன் நல்லன் எனவும விடை கொடுககப்படும; எனவே - அதனை உடை யாளைக் கருதி இவள பிறழநதாளோ கயல பிறழ்நததோ என விஞ வுதலும, இவள பிறழ்நதாள என விடைகொடுததலும் வழுவாமென ற தாயிற்று. (கூசு)

[மரபு]

† கூ.உஎ. எப்பொருளெச்சொலி னெவ்வா றுயர்ந்தோ ரசபினு மபபடிச செபபுதல மரபே.

(இ - ள்) எப் பொருள-எநதப்பொருளை, எச சொலின் - எநதசசொல் லால், எ ஆறு - எவவழியால், உயாநதோர - அறிவுடையோர, செபபினா - சொன்னாகளோ, அப்படி செப்புதல - (அப்பொருளை அசசொல்லால) அவ் வழியால சொல்லுதலே, மரபு - மரபாம; (எ - று.)

(உ - ம்) குதிரைக்குட்டி, யானைக்குட்டி எனவும; யானைக்கன்று, பசு வின் கனறு எனவும; யானையிலததி, எருமைசசாணம் எனவும; யானைப்

பாகன, ஆட்டிடையன் எனவும வரும. பசுவின்குட்டி குதிரைககுஞ்சு, யானைசசாணம, ஆட்டுப்பாகன எனககூறினுல, மரபுவழுவாம். (கூள)

[பொதுவினை மரபு வழாநிலை]

கூஉகூ. வேறுவினைப பலபொருள தழுவிய பொதுசசொலலும
வேறவற றெண்ணுமோ பொதுவினை வேண்டும்

(இ - ள்.) வேறு வினை - வெவவேறுவினைகட்கு உரிய, பல பொருள - பல பொருள்களையும, தழுவிய - ஒருசேரத தழுவி நிறகின்ற, பொது சொலலும - ஒரு பொதுசசொல்லும், வேறு அவறறு எணணலும - வெவ் வேறு வினைககு உரிய பொருளகளை எணணிநிறகும பல சிறபபுசசொற கனும, —ஓர பொதுவினை - (தமககுள ஒன்றறகு உரிய சிறபபுவினையை வேணடாமல) எல்லாவற்றிற்கும உரிய தொரு பொதுவினையை, வேணடும - கொணடு முடிந்து நிற்கும; (எ - று)

(உதாரணம.)

(க) அடிசில் எனபது - உணபன தினபன நக்குவன குடிபபன வற றிற்கெல்லாம பொதுசசொல்லாதலால், அடிசில அயிர்றார் மிசைந் தார், என்றும; அணி எனபது - கவிப்பன கட்டுவன இடுவன பூண பனவறறிற்கெலலாம பொதுசசொல்லாதலால், அணி யணிந்தார், அணி தரித்தார் என்றும; இயம என்பது கொட்டுவன ஊதுவன வற்றிற்கெலலாம பொதுசசொல் லாதலால, இயம இயம்பினர், இயம படித்தார் என்றும; படை எனபது - எயவன எறிவன வெட்டுவன குதறுவனவற்றிற் கெல்லாம பொதுசசொலலாதலால், படை வழங்கி னர், படை தொட்டார் எனறும பொதுவினையால முடிகக. (அடிசில - உணவு. அணி - ஆபரணம. இயம - வாததியம படை - ஆயுதம். அயின் ரூ, மிசைநதா - உணடார. அணிநதா - தரிததார. இயமபினர, படுததார - முழஙகினர. வழஙகினர. தொட்டார - பிரயோகிததார.)

(உ) இனி, சிறப்புச சொற்கள எணணுமபொழுது, சில நாள சோறும சில நாள மாவும சிலநாள நீரும சிலநாள சருகும அயிர்றார, அல்லது மிசைந்தார, முடியும குழையும மோதிரமும அரைநாணும அணிந் தார, பறையும குழலும இயம்பினர, வாளும வேலும வழங்கினர என்று பொதுவினையால முடிகக. (கூஅ)

[சிறப்புவினை மரபு வழாநிலை]

கூகூ.o. வினைசசா பினமிட மேவி விளஙகாப
பலபொரு ளொருசொற பணிபபாசிறப பெடுதமே.

(இ - ள.) வினை-(குறிதததபொருளவிளககும) வினையும, சாபு சாபும, இனம - இனமும, இடம - இடமும முதலிய சொற்களை, மேவி-பொருந்தி, விளஙகா - பொருள் விளஙகாத, பல பொருள ஒரு சொல - பல பொருள களைக்குறிக்குமஒ நசொல்லை, சிறப்புளடுதது - சிறப்புசசொல்லோடுகூட்டி, பணிப்பர் - சொல்வர, (புலவர்), (எ - று.)

எனவே வினைமுதலியவறறுள ஒனறைப பொருந்திப் பொருள் விளக் கிசகிடநத பலபொருளொரு சொலலை வாளா [சிறப்புசசொல்லோடு கூட்டாமல்] கூறுவா; வினை முதலியவற்றுள் ஒன்றைப பொருந்தி யாயினும் பொருந்தாமலாயினும் குறிதத பொருளை விளக்காமல் நிற்கின்ற பலபொரு ளொரு சொல்லைச சிறப்புச சொற்கொடுதது சொல் வா என்றதாயிறறு.

(உதாரணம்)

(க) மா எனபது - மாமரததிற்கும வணடிறகும குதிரைக்கும திருமகளுக் கும பொதுவாகிய பலபொருளொருசொல். இப்பொருளகளுள் - 'மாப் பூதத்து' எனறவிடத்து, மரமென்பது வினையால விளங கிற்று. 'மா வீழுமலர்' என்றவிடதது, வணடென்பது சாபால் விளங கிற்று. 'தோ கரி மாக காலாள்' எனறவிடதது, குதிரை யென்பது இனததால் விளங்கிறறு. 'மா வாழ் மார்பன்' என்ற விடத்து, திரு வெனபது இடததால விளங்கிற்று. இவை - சிறப்புசசொல் கொடா மல் கூறப்பட்டன.

(உ) இனி, மா ஏறினை, மா யாது எனறவிடதது, குறிதத பொருள் விளங காமையால், விளங்குதறபொருட்டு, பாய்மாஏறினேன், மாமரம ஏறி னேன், பாய்மா யாது, மாமரம யாது எனசசிறப்புச சொல்லோடு கூட் டிக கூறுக. பிறவும இவவாறே. (நகூ)

[தொடாமொழிகள இசைவேறுபாட்டாற பொருள் துணியப்படுதல்.]

† நகூக. எழுததியல திரியாப பொருள்திரி புணாமொழி
இசைத்திரிபால் தெளிவெயது மெனப.

(இ - ள்.) எழுதது இயல திரியா - எழுததின தன்மை வேறுபடாமல், பொருள் திரி - பொருள் வேறுபட்டுச சொல்லும் பொருளும் ஐயப்பட நிற் கின்ற, புணாமொழி - தொடாமொழிகள,—இசை திரிபால் - (குறிகபப் பட்ட சொற்களின் இறுதியும முதலும் தோன்ற) இசையறுததுச சொல் லும வகையினால், தெளிவு எயதும் - பொருள் துணியப்படும், எனப - என்று சொல்வா, (புலவா); (எ - று.)—இது, வழாநிலை.

எனவே, அவவாறு இசையறுததுககூறுதல் மரபு என்றதாயிற்று.

(உ - ம்.) செமபொன் பதின்பலம். குறும்பரம்பு, புதநியிலாதவன் என வருகின்ற இவை - செமபொன் பதின்பலம் என இசையறுததுக்கூறினால் செம்பொன் பதத்துப்பலம் என்றும், செம்பொனபதின் பலம் என இசையறு த்துக் கூறினால் செம்பு ஒன்பதுபலம என்றும; குறும பரம்புஎன இசையறு ததுக் கூறினால் குருநிலமன்னருடைய அமபு என்றும், குறும பரம்பு என இசையறுததுக கூறினால் குறுமையாகிய கழனிதிருததும் பலகை என்றும்; புதநி யிலாதவன் என இசையறுததுக கூறினால் அறிவுகெட்டவ னென்றும், புதநியி லாதவன் என இசையறுத்துக்கூறினால் ஞானதநிற் சூரிய னென்றும பொருள் துணியக கிடததலை காண்க. (ஈ0)

[மரபு வழாநிலையும், வழுவமைதியும்.]

†நகூஉ. ஒருபொருள மேற்பல பெயர்வரி னிறுதி
ஒருவினை கொடுபப தனியு மொரோவழி.

(இ - ள்.) ஒரு பொருள்மேல - ஒருபொருளினமேலே [ஒருபொருளைக் குறிதது], பல பெயா வரின - பலபெயாகள வருமாயின், இறுதி ஒரு வினை கொடுபப - (பொருளொனறே என்பது தோன்ற) அவறறின் இறுதியில் ஒரு முடிகருஞ சொல்லக கொடுதததுககூறுவா; ஒரோவழி - சில இடததில் [பொருளொனறே எனபது தெளிய நினற விடததில்], தனியும - பெடா தோறும தனிதததனி ஒரு முடிகருஞசொலலக கொடுதததும் (கூறுவா, புலவா); (எ - று.)

'ஒருவினைகொடுப்ப' என்பதைப பின்னும கூட்டுக.

வினை என்றது - கொணடுமுடியுஞசால என்ற மாதத்திரமாய் நின்றது; ஆதலால, ஒரு பெயா கொடுதது முடிதததலும் கொளக.

[உதாரணம.]

(க) 'ஆசிரியா பாரததுவாசி நசசினாக்கினியர் கூறினர்' எனவும், 'பாணடியன் பலயாகசாலை முதுகுடுமிப பெருவழுதி இவன்' எனவும் வரும இவை - இறுதியில் ஒரு வினையும் பெயரும கொடுககப்பட்டன.

(உ) 'கொண்டல் வணணு விஞகே போதராயே கோபிறபிளளா யிஞகே போதராயே, தெணடிரைசூழ் திருப்போக கிடந்த கிருநாரணு விஞகே போதராயே' என்பதில் - கொணடல்வணணன், கோயிற்பிள்ளை, திருநாரணன் என்பன - கணணனென்றும ஒருபொருளே யென்பது தெளிய நினறதனால், பெயாதோறும போதராய் என ஒருவினை கொடுக்கப்பட்டது பெயாதோறும தனிதததனி கொடுககப்படுகிற வினை வந்த வினை யாகவே இருக்கவேணடுமென அறிக. (சக)

[சிறப்புப்பெயர்களின்பின் இயற்பெயர் வருதல்.]

நகூஙு. திணை நிலஞ் சாதி குடியே உடைமை
குணந் தொழில கலவி சிறபபாம பெயரோடு
இயறபெய ரேறறிடின பினவரல சிறபபே.

(இ - ள.) திணை - (குறிஞசி முதலிய ஐவகைத) திணையும, நிலம் - தேசமும, சாதி - குலமும, குடி - குடியும, உடைமை - உடைததாயிருககும பொருளும, குணம - குணமும, தொழில - செயலும, கல்வி - வித்தையும, (ஆகிய இவறறைறப்பற்றி வருகிற), சிறப்பு ஆம பெயரோடு - சிறப்பாகிய பெயருடனே, இயறபெயர் - இயறகையாகிய பெயரை, ஏற்றிடின் - (ஒரு பொருள ஒருசார) ஏற்குமாயின், பின் வரலே - (அவவியறகைப்பெயா) பின்னே வருதலே, சிறப்பு - சிறநத மரபாம; (எ - று.)

'பின்வரல சிறப்பே' எனறதனால இயறபெயா பினவருதல் வழாநிலை யென்றும், முன்வருமாயின் அது வழுவமைதி யென்றும பெறப்பட்டது.

(இயறபெயா - இயற்கைப்பெயா, சிறப்புப்பெயா-யாதாயினும ஒரு காரணம் பற்றிக கூறுமபெயா)

பின இயறபெயா.	முன் இயறபெயா.	
(உ-ம) குன்றவன் கோற்றன்	கோற்றன் குன்றவன	—நிலை.
சோழியன் சாத்தன்	சாத்தன் சோழியன்	—நிலம்.
பாாப்பான் துரோணன்	துரோணன் பாாப்பான்	—சாதி.
பாணடியன தலசேகரன்	தலசேகரன் பாணடியன்	—குடி.
பொன்னன நப்பி	நம்பி பொனனன	—உடைமை.
கரியன கம்பன்	கம்பன் கரியன	—குணம.
நடையன நாகன்	நாகன் நடையன	—தொழில.
புலவன திருவள்ளுவன்	திருவள்ளுவன் புலவன்	—கலவி.

இனனும இயற்பெயா முன்வருமிடதது, ஒட்டககூதத்ப் புலவன், அகதது்திய முனிவன் என இறுதி விகாரப்பட்டு வருதலும் காண்க (சூஉ)

[சுட்டுப்பெயர் வருமிடம்]

† ருகூசு. படாகணைமுப பெயரோ டஃணயிற் சுட்டுப் பெயாபின வருமம விஃன யெனிறபெயர்க் கெங்குமம மருவுமம வழக்கிடைச செய்யுட் கேற்புழி.

(இ - ள்) படாகணை முப பெயரோடு - படாக்ணை யிடதணையுடைய (உயாதிணைபபெயா ஃறிணைபபெயா பொதுப்பெயா என்னும்) மூவகைப் பெயாகளோடு, சுட்டுபபெயா—. அஃணயின-சேர்ந்தால,—விஃன எனின் - (அவவிடததே) விஃனயாகிய முடிபகுஞ்சொல் வருமாயின, பின் வரும - (அசசுடடுப்பெயா அலலாவகைப் பெயாகளும) பினனே வரும; பெயாகளு எஙகும மருவுமம - (அமமுடிபகுஞ்சொல இலலாபாயின) அப்பெயாகளுப பினனும முனனும (சுட்டுப்பெயா) வருமம; வழககிடை - (இமமரபு) உலக வழககததில் ஆம; செயயுட்கு—செயயுளில, ஏறப உழி (நியதியில்லா மல்) வேணடியவாறே வரப்பெறும; (எ - று)

(உதாரணம.)

(க) நமபிவநதான். அவனுககுச சோறிடுக என்றும; எருது வந்தது, அதற் குப புலலிடுக என்றுமு; சாததன வநதான அவனுககுச சோறிடுக, சாததன் வந்தது, அதற்குப புலலிடுக எனறுமம முறையே மூவகைப் பெயாகளோடும விஃன வருமவிபாழுது சுட்டுபபெயா பின்னே வந்தன.

(உ) நமபி அவன, அவன நமபி எனறும். தூதிரை அது, அது குதிரை எனறுமு; சாததன இவன, இது சாததன என்றும பெயாகளுப் பின்னும முன்னும சுட்டுபபெயா வநதன. இவை - உலகவழககு.

(ங) "வா யவனை யலலது வாழததாது கையுலகந் தாயவனை யல்லது தாந் தொழா," "தந்த மூறியி லவரீவைதத தயிா பால வெணணெயெட்டா மற், குநதி யுரலின மிசையேறி யிளஙகோவியா முன் கூததாடி" எனச செயயுளில் விஃனவநதபொழுதும, அவன அவா என்ற சுட்டுப பெயாகள, 'உலகந்தாயவனை', 'கோவியா' எனற பெயாகளின் முன வநதன.

(சங)

[அடுக்குத்தொடா.]

† நகூஉ. அசைநிலை பொருளநிலை இசைநிறை கொருசொல்
இரணடு மூனறுநான கெலலைமுறை அடுக்கும.

(இ - ள.) அசைநிலை - அசைநிலைகளும, பொருளநிலை-(விளைவு கோபம மகிழ்சசி அசசம துனபம முதலிய) பொருளகளின் நிலைக்கும, இசை நிறை கு - இசையை நிறைப்பதற்கும, ஒருசொல்—, இரணடு மூனறு நான்கு எலலை - இரணடு மூனறு நானகு அளவும முறை அடுகுகும - முறையே அடுககி நிறகும: (எ - று.)

'முறை' என்றதனால, அசைநிலைககு - இரணடும, பொருளநிலைக்கு - இரணடும மூனறும, இசை நிறைககு-இரணடும, மூனறும நானகும் அடுககு மென்றதாயிற்று.

(உதாரணம.)

(க) அனறே அனறே . .. அசைநிலை.

(ஒ) (க) உணடேன உணடேன்; போ போ போ விரைவு.
(உ) எய எய; எறி எறி எறி . ...கோபம
(ங) வாழ்க வாழ்க; வருக வருக வருக .. . ...மகிழ்சசி,
(ச) பாமபு பாமபு; தீத தீத தீ... . . . .அசசம.
(ஞ) உயயென உயயென: வாழேனவாழேனவாழேன்-துனபம். } பொருள்நிலை.

(ட) { 'ஏ ஏ இவளொருதநி பேடியோ"
"நலகுமே நலகுமே நலகுமேநாமகள"
"பாடுகோ பாடுகோ பாடுகோ பாடுகோ" } இசைநிறை.

(நலகும-அருள்செயவாள. பாடுகோ-பாடுவேமே]

அசைநிலை யடுகதில இரணடுகதும பொருளில்லை பென்றும,இசைநிறை யடுகதில ஒன்றுகதுப பொருள உணடென்றும வேறுபாடு அறிக.

ஒரு சொலலைப பலகால் சொலலுதல் வழுவாயினும், இன்ன இடஙக ளில ஆமென்றல - வழுவமைதியும, இவவெலலைகடவாதெனறல் - வழுவா மற காதலுமாம (சச)

[இரட்டைச்சொல.]

† நகஙஉ. இரட்டைக கிளவி இரடடிற பிரிந திசையா.

(இ - ள.) இரட்டைக கிளவி-இரட்டைச சொறகள,—இரட்டின்-அவ் விரட்டிபபினறும, பிரிநது இசையா-[தனிதது] பிரிநதுஒலியா; (எ - று.)

எனவே-வலிந்து பிரிதலுககூறின் இரட்டைச சொல்லானபோதுள்ள பொருள் படாதெனபதும, இரட்டிதலுக கூறுதலே மரபென்பதுமாயிறறு.

(உ-ம.) "சலசல மூமமதமபொழிய," "கலகல, கூவுந்துணையல்லால்," "கள கள உதிர்ந்தது," "குற குற நடநது," "துடிதுடிதது துள்ளிவரும்" என வரும. துடிதுடிதது எனபதில, பின்னையது துடிதது எனப்பிரிநதிசைக்குமாயினும, முனனையது பிரிநதிசையாமையால இரட்டைசசொல்லெயாம.

அடுக்குத்தொடர்க்கும் இரட்டைக்கிளவிக்கும் வேறுபாடு:—அடுக்குத தொடரும இரட்டைகளிளவியும வந்ததுவே மீணடும வருதலால ஒகரு மாத லின இலவயிரணடுகரும வேறுபாடு என்னவெனறால —அடுகரதொடர - மகரளிரட்டையும விலஙகிரட்டையும் போல வேறுபட்டுத தனிதனி பொருள கொடுதது நிறகும; இரட்டைகளிளவி - இலயிரட்டையும பூவிரட் டையும போல வேறுபடாமல் ஒன்றுபட்டுத தனிதனி பொருள்கொடா மல் நிறகும என்று அறிக. அனறியும், இரட்டைகளிளவி இரணடுதரதுகரு மேல் வருதது வரப்பெறுது.

இசசூததிரம, * தொல்காப்பியததினின்று எடுததுக கொளளப்பட்டது.

[ஒருபொருளின்மேல் வரும் பல பெயாகள்]

நூகூஎ. ஒருபொருட் பலபெயா பிரிவில வரையா.

(இ - ள.) ஒருபொருள - ஒருபொருளினமேல, பல பெயா - பலபெயா சொல்லுமபோது, பிரிவு இல - (அபபொருளினின்றும்) பிரிதலில்லாதவற் றை, வரையா - நீகுகாமற் கொள்வர், (புலவா); (எ - று.)

எனவே, பிரிவுள்ளவறறை நீகுவ என்றதாயிறறு

(உ - ம.) 'ஆசிரியன் பேரூரகிழான் சாததன வருதான்,' 'பாணடியன பல் யாக சாலை முதுகுடிப பெருவழுதி வந்தான்' என்பன - பிரிவிலவாய, பல பெயரும ஒருபொருளின்மேற சென்று, கேட்போரகருச சொலலு வான குறிதத பொருளை விளக்கி நினறன.

"பகையியலபாயிலி படகதை மறவன," 'எழுததறி விலலோ னிலக கண நிறைகடல்" என வரக்கால், பகை இயல்பாகவே இலலாதவனைபபடைக கைமறவ னெனறலும், எழுததறிவிலலாதவனை இலகண நிறைகட லென்றலும் கூடாமையால், பிரிதது வழுவா மென்க

இனி, இசசூததிரததிறகு ஒருபொருளையே குறிதது வரும பலபெயா கள் வேறுபடாமல அபபொருளையே சுட்டாய நினறு உணாததுமாயின், அவறறை நீகாமல் கொள்வா எனறும பொருள கொள்ளலாம்; (உ ம.) "நறபூத கழலான் இருதிகள் நயநத வாறும, கறபாடழிதத கணமாமணித தூணசெய தோளான் வெற்பூடறுதது விரைவின் நெறிக கொணடவா றும" என்ற இடததில், 'கழலான்' எனனும பொருட்பெயரையே பின் 'தோளான' என்பது குறிதது, மெசால்லுவான குறிபபால் அவன என்னுரு சுட்டுபெயரின தனமையாய நினறவாறு காணக. (சசு)

[ஒருபொருள குறித்து வரும் பலசொற்கள்]

‡ நூகூஅ. ஒருபொருட் பனமொழி நிறபயினின் வழா.

(இ - ள) ஒரு பொருள் பல் மொழி - ஒருபொருளைகுறிதது வருகிற பலசொற்கள,—நிறப்பினின் - (அவ்வாறு வருவதற்கு ஒருகாரணம இல்லை யாலும) நிறைது நிறையால,—வழா - (அவை) மரபுவழுவெனறு நீகபபடாவாய; (எ - று.)—வழுவமைதி யென்று கொளளப்படுமென்க

---

* தொல்காப்பியம - சொலலதிகாரம - கிளவியாகமம - சஅ.

சிறந்து நிற்கை - செவிகருச சொல்லின்பம் தோன்ற நிற்றல்.

(உ - ம்.) மீ மிசை ஞாயிறு, புனிற் றிளங் கனறு, நா கிளங் கமுகு, உயர்ந் தோங்து பெரு வரை, தழிந் தாழ்ந்த கண, வெங் கோடும் போ.

இனி, இரட்டுறமொழிதலால, சிறபபினின எனபதற்கு சிறப்புப பொருளாத தருதலால என றுமபொருள கொளளலாம. இவருககாட்டிய உதாரணவ களுள முறையே மிகவும மேலிடதநிலுள்ள, மிகவும இளமையான, மிகவும் உயாநத, மிகவும் உள்ளடஙகிய, மிகவும கொடிய எனப் பொருள் படுதலும் காணக. (மீ - மேல். மிசை - மேல. புனிறு - இளமை. நாகு - இளமை.)

இது வாயபாடுபெற்றி, 'மீமிசைச்சொல்' எனவும படும. (சஎ)

[முற்றுப்மை வேண்டுமை இடம்.]

† சுகூசு. இனைதனென் றறிபொரு ளுலகி னிலாப்பொருள
விளைப்படுத துரைபபி னுமமை வேண்டுமை.

(இ - ள்.) இனைதது என்று அறி பொருள் - இவவளவென்று அளவறி யப்பட்ட பொருளையும், உலகின் இலா பொருள் - (எகாலததும) எவ்வி டதது இலலாத பொருளையும், விளை படுதது உரைபபின - முடிகருஞ் சொலலோடு கூட்டிச சொலலுமபோது, (அவை), உமமை வேணடும - முற றுப்மையை வேணடி நிறகும்; (எ - று.)

(உ - ம்.) (க) 'இருவினையும் சேரா', தமிழ்நாட்டு முவேந்தரும் வதாா', 'வேதமும் நான்தும் அறிந்தான்'—இனைதென்று அறி பொருள கள் முற்றுப்மை வேணடி நின்றன.

(உ) 'முயறகோடு ஆகாயப்பூ என்றும் இலலை,' 'ஒளிமுன் இருள் எந்தும் இலலை'—உலகில இலாப்பொருளகள, முறறுமமை வேணடின. இவ் வுமமை சிலவிடதது 'இருதோள் தோழா பற்ற,' 'ஒண்தழை ஒண் றெலகி' எனச செயயுள விகாரததால தொகுகு நிற்பதும உணடு.

இனி, உலகில நிலலாத பொருளெனறும பிரிதது உரைகக்லாம.

'விளை' என்றது முடிகருஞ்சொல் எனற மாதிரமாய் நிறபதலை. கண் ஓரண்டும் குருடு, எருது ஓரண்டும் கிழம எனப பெயாகொணடு முடியும போதும உமமை பெறுமெனக கொளக

ஐநதிலநாகம், நான்மறை முதல்வா ஏன்ற இட்ங்களில், இனைதெனறு அறிந்த பொருளாயினும, விளைப்படுதது உரையாமல், உம்மை வேணடா வாயின வென அறிக. (சஅ)

[செயப்படுபொருள முதலியவற்றைக் கருத்தாவாகக் கூறுதல்.]

† சஂ. செயபபடு பொருளைச செய்தது போலத்
தொழிற்படக கிளத்தலும வழக்கினு ளுரித்தே.

(இ - ள்.) செயப்படுபொருளை—, செய்தது போல - கருததாவைப் போல வைதது, தொழில் பட கிளததலும் - அதன்மேல் அககருததாவின விளையை ஏற்றிக் கூறு தலும, வழக்கினுள்-வழக்கதிலே, உரிதது-உரியது

(உ - ம்.) இமமாடு யான் கொணடது, இசசோறு அவன கொடுதது, இவ் வெழுதது நீ எழுதியது என வரும.

'செயபபடுபொருளை செயததுபோலத தொழிற்படக கிளததலும்' என்ற எசச உமமையால கருவி நிலம செயல் காலஙகளை கருததாவாகக கூறுதலும சிலவிடதது உணடென்பு கொளக. அவை வருமாறு:—இவ வெழுத்தாணி யான் எழுதியது - கருவி; இவ்வீடு அவன் இருநதது - நிலம; இத தொழில் நீ செயதது - செயல; இநநாள் அவா பிறநதது-காலம. (சகூ)

[அடை அடுத்துவரும் மொழிகள.]

சஅக. பொருள முத லாறு மடைசே மொழியினம
உள்ளவு மிலலவு மாமிரு வழுககினும.

(இ - ள.) பொருள்முதல் ஆறு ஆம - பொருள் முதலிய ஆறுகிய, அடை - அடைமொழிகளால், சே - அடுககப்பட்ட, மொழி - சொற்கள,— இருவழக்கினும - (உலகவழககு செய்யுள்வழககு என்னும்) இரணடிடதது மம, இனம உள்ளவும் - இனமுளளனவாயும, இலலவும - (அன்றி) இனமிலலாதனவாயும், ஆம - வரும; (எ - று.)

அடை - அடுதது வரும் மொழி; அடையெனினும, விசேடணமெனினும ஒகுமம. இவ்வடைமொழியால் அடுககப்படுமம மொழி - அடைகொளி எனப்படும; அடைகொளியெனினும, விசேடியமெனினும ஒக்கும, சொலலப்படுமபொருளுககு இனமாயுளளபொருளை விலககும் இனமுளள அடை - பிறிதினியைபு நீஙகிய விசேடணமெனவும, சொலலபபடுமபொருளின் இனத்தை விலகுதலிலலாமல வரும இனமிலலாத அடை - தனமுதல இயைபின்மை நீகிய விசேடணமெனவும பெயாபெறும; இவற்றை முறையே வடநூலா அயயோகவ்யவசசேதம அயோகவ்யவசசேதம என்பா.

(உ - ம்.)

இனமுளளன.	இனமில்லன
நெய்க்குடம, பாற்குடம	உப்பளம —பொருள்.
தளநெல், வயல்நெல்	வளர்மனறு — இடம.
கார்த்திகைவிளககு, தைவிளககு	நாளாருமபு — காலம.
பூமரம, காய்மரம	இலைமரம — சினை
செந்தாமரை,-வெண்டாமரை	செம்போதது— குணம
வளர்நாகோல், வளதுகோல	தோய்தயிர — தொழில.

என வழக்கிடதது வநதன. அளமெனவே உப்பெனபதும், மனறெனவே வளரென்பதுமம, அருமபெனவே நாளெனபதும், மரமெனவே இலையென்பதுமம போதெனவே செம்மையெனபதும், தயிரெனவே தோய்தலென்பதுமம தாமே வநது இயைதலால, அளமமுதலியன அடையில்லாமலும இப் பொருளாதியாறையும உணாததுமம. உபபிலலாத அளமும், வளரிலலாத மன்றும, நாளிலலாத அருமபும, இலையிலலாத மரமும, செமமையில்லாத போததும், தோய்தலில்லாத தயிரும இல்லையாதலால், இவை இனமில்லன வாயின. இவை இயற்கையடைமொழி யெனவும படும.

இனி, முறைகூறிய நெய்தகுடைம முதலிய இனமுள்ளவற்றை அடை கொடாமற் கூறின, குறித்தபொருள விளங்காமல பொதுவாயநிற்கு மாதலால், அவற்றிறகு அடைகொடுத்தது கூறுதலே மரபாயிறறு.

செயயுளவழகில வருமாறு.

இனமுளன.	இனமிலன.
"பொருந்பெணடி"—பொருள்	"பொற்கோட்டிமபம;"—பொருள.
"காஞ்யாறு"—இடம,	"வடவேஙகடம"—இடம.
"முந்நாட்பிறை"—காலம	"வேனிற்கோஙகினபூ"—காலம்.
"கலவமாமயில"—சினை.	சிறகரீவணடு"—சினை.
"சிறுகோட்டுபபெரும்பழம"—குணம	"செஞ்ஞாயிறு"—குணம.
"ஆடரவு"—தொழில.	"முழஙகுகடல"—தொழில்

இனமுள்ளவறறை அடைகொடுத்தது கூறுதல் வழாநிலையும, இனமில் லாதவற்றை அடைகொடுத்தது கூறுதல் வழுவமைதியு மா மெனக (நிஂ

[அடைமொழி மரபுவழுவாமற் காத்தல்]

சூ02. அடைமொழி இனமல்லது தரு மாண்டுறின.

(இ - ள்) அடைமொழி - (முன்சொலலப்பட்ட) அடைமொழிகள,— இனமலலது தரும - (இனதனைதது தருதலேயனறி அதனோடு) இனமல் லாததையும தரும; ஆணடு உறின - அவ்விடதது பொருநதுமாயின.

(உ - ம;) பாவஞ்செய்தால நரகம புகுவான எனறால, அது - புணணியஞ்செய் தால் சுவாக்கமபுகுவான என இனதனைதத தருதலமாதறமேயல்லா மல, அவன் இதுசெய்தால் இதுவருமெனனும அறிவு இலலாதவன் என்னும இனமலலாததையும தரதது. மேலசசேரிசசேவல அலைத தது எனறல, அது - கீழசசேரிசசேவல் அலைக்கப்பட்டது என இனதனைதத தருதலமாதறமே யல்லாமல அசசேவலையுடையாக கு வெறறியாயிறறு எனனும இனமலலாததையும தரதது

குடைகொணடவன் விழுநதான எனறால குடைகொள்ளாதவன் விழுந தானல்லன் என்னும் பொருளைத தராமல, குடைவிழுநதது எனறால: கோழி கூவிற்று என்றால் மறறைப்பறவைகள கூவவிலலை என்னும பொருளைத தராமல் பொழுது விடிநதது என்றும இவ்வாறு இனதனைதத தருதலில்லா மலே இனமல்லாததைதத தருதலும இவ்விடமே அமைததுக்கொள்ளப்படும். இவற்றையெல்லாம் வடநூலார் அரீத்தாபதீதியுள் அடகுவர. (நிக)

[அடைமொழிகள் முதல்சினைகளை அடுத்துவருதல்]

சூ03. அடைசினை முதலமுறை யடைதலும ஈரடை
முதலேலா டாதலும வழுகையல ராடை
சினையொடு செறிதலும மயங்கலும செய்யுட்கே

(இ - ள.) அடை சினை முதல முறை அடைதலும - அடைமொழியும் ஒருசினையும் ஒருமுதலுமாய் முறையே ஒன்றை ஒன்று விசேடிதது வருத லும், ஈர் அடை முதலோடு ஆதலும - இரணடு அடைமொழி ஒருமுதலை

விசேடிதது வருதலும், வழக்கு இயல உலகவழகமாம்; ஈர் அடை சினை யொடு செறிதலும - இரண்டு அடைமொழி ஒருசினையை விசேடிதது வருத லும, மயஙகலும - இவ்வாரம்புகடாது வருதலும, செயயுட்கு - செய்யுளுககு உரிய வழகமாம; (எ - று.)

வழகது: (க) வேற்கை முருகன, செங் கால் நாரை, முழங்து திரைக் கடல் —இவை, ஓர அடைமொழியும ஒருசினையும ஒருமுதலு மாகி ஒன்றைஒன்று விசேடிதது வந்தன; வேல - கையையும, கை - முருகனையும விசேடிததல காணக.

(வேல் - அடைமொழி. கை - சினை. முருகன் - முதல்)

இவை - சிறுபான்மை கைவேலமுருகன், காலசெநநாரை, திரைமு முகரு கடல் என இமமுறை மாறிவருதலும உணடு.

(உ) மனைச் சிறு கிணறு, சிறு கருங் காககை—இவை, இரணடு அடைமொழி முதலை விசேடிதது வந்தன.

செய்யுள் (க) "சிறு பைந் தூவி," "கரு நெடுங் கண"—இவை, இரணடு அடைமொழி சினையை விசேடிதது வநதன

(உ) "பெருந் தோட் சிறு மருங்குற் பேரமர்க்கட் பேதை," "சிறு நுதற் பேரமர்க்கட் செய்யவா யைபயநுண்ணிடை யாய"—இவை இவ்வாரமபு கடாது வந்தன.

இசசூததிரதது கூறிய நானகு விதிகளுள, அடை சினை முதல் மூறை அடைதல் மாததிரம மரபு வழுவாமற் காததலும, மறறை மூன்றும மரபு வழுவமைதியுமாம (நிஉ)

[இயற்கைபபொருள் மரபுவழுவமைதி]

சoச இயறகைப பொருளை இறறெனக கிளதத்தல.

(இ - ள்.) இயற்கை பொருளை - (இயற்கைபபொருள செயற்கைப்பொ ருள் என இருவகைபபடும் பொருளகளுள) இயறகைப்பொருளை, இறறு என கிளததல் - (ஆகாமும காரணமும கொடாமல) இததனமையதென்று சொல்லுக; (எ - று.)

இயறகைப்பொருள - தனகுப பின் தோன்றாமல் தான தோன்றிய போது உடன் தோன்றிய தனமையையுடைய பொருள. செயறகைப்பொருள தனகுப் பின தோன்றிய தன்கமையையுடைய பொருள். இயற்கை - அவிகாரம். செயற்கை - விகாரம்.

(உ - ம்.) நிலம வலிது, நீர தணணிது, தீ வெய்து, மயிர கரிது, பால் வெள்ளிது, பயிர பசியது, மெய உளளது, பொய இலலது; உயிர உணரும.

இயறகைபபொருளை இததன்மையதென்று வரும விளையாற கூறுதலி ன், இது வழுவமைதி யாயிறறு. நிலம முதலியவறறுடனே வலிமை முதலிய னவும இயல்பில் தோன்றியிருததல் காணக.

இசசூததிரம ஆசிரியவசன மெனறு அறிக [தொல்காபபியம *] (நிந)

* தொல்காப்பியம் - சொல்லதிகாரம - நிளவியாக்கம - கசு.

[செயற்கைப்பொருள் மரபுவழுவாமற் காத்தலும், வழுவமைதியும்]

சூ0ரு. காரண முதலா ஆக்கம பெற்றுமை
காரண மின்றி ஆகுகம பெறறுமை
ஆக்க மினறிக காரண படுத்துமை
இருமையு மினறியும இயலுமை செயுப பொருள்.

(இ - ள்.) செயும் பொருள் - செயறகைப்பொருள்,—காரணம முதல் ஆ ஆகுகம பெறறுமை - காரணசசொல் முன்வரவும ஆகுகசசொல்பின்வரவும் பெறறுமை, காரணம இன்றி ஆகுகம பெறறுமை - காரணசசொல் தொக்கு நிறுக ஆக்கசசொல் வரப்பெறறுமை, ஆகுகம இன்றி காரணம அடுததும் - ஆக்கச சொல் தொக்குநிறுக காரணசசொல்வரப் பெற்றும, இருமையும இன்றியும்- இவவிருவகைச சொல்லும தொக்குநிறுகவும, இயலுமை நடக்குமை; (எ - று.)

(உதாரணம)

(க) கைபிழியெண்ணெய் பெறறமையால, மயிர் கல்லவாயின; எருப்பெய்து களைபறிது நீர பாய்சசியதனால, பயிர் நலல வாயின—இவை, முன் காரணசசொல்லும, பின ஆக்கக சொல்லும பெறறன.

(உ) மயிர் கல்ல வாயின, பயிர நலல வாயின—இவை, காரணசசொல் லின்றி ஆகுகச சொல் பெறறன

(ங) கைபிழியெணெண்ணெய் பெறறமையால், மயிர கல்ல; எருப்பெய்து களை பறித்து நீர பாயசசியதனால, பயிர நல்ல—இவை, ஆக்கசசொல் லின்றிக் காரணசசொல் பெறறன.

(ச) பிறபபு நல்ல, இறப்பு நல்ல—இவை, காரணசசொல் ஆக்கசசொல் ஆகிய இரணடும தொகுகு நிற்கபபெறறன.

இநநானகு விதிகளுள், காரணமுதலா ஆகுகம் பெறுதல் மாத்திரம் மரபு வழுவாமற்காததலும, மறறை மூன்றும மரபுவழுவமைதியுமாம். (நிச)

[விடைமரபு வழுவாமற காத்தல்.]

சூ0சு. தமபா லிலல தில்லெனி னினனுய
உளளது கூறி மாறறியு முள்ளது
சுட்டியு முரைபபா சொறசுருஙு குதற்கே.

(இ - ள) தம்பால இல்லது - தம்மிடதது இலலாதபொருளை, இல் எனின் - இலலையெனறு சொல்லபபுகுநதால்,—இனன் ஆய் உள்ளது கூறி - (விஞவப்பட்டதறகு) இனமாயத தமமிடதது உள்ள பொருளைச சொல்லி, மாற்றியும் (அசசொல்லைகொணடு அதனை) இல்லை யெனறு சொல்லியும், —உள்ளது சுட்டியும் - உள்ளபொருளாயின் இவ்வளவு உணடென்றும்,— உரைப்பா - சொலலுவா,—சொல சுருஙகுதறகு - (விஞவும விடையுமாகிய) சொற்ன சுருஙகுதறபொருட்டு; (எ - று.)

குணறகூறல முதலிய குறறஙகளை நீகக சுருஙகசசொல்லல முதலிய அழகோடு கூறல் வழுகாதறகுமே வேணடுமென்பார, 'சொற்சுருஙகுதற்கு' என்றார்.

(உ - ம) (க) 'பயறு உள்ளதோ வணிகரே?' எனறவாககு, அது இல்லையெனபவா, 'உழுநது உணடு,' 'உழுநதும துவரையுமுணடு' என அதன் இனதனைச சொல்லகடவா. இந்த இன மொழிகள் பயறிலலை யெனனும விடைப்பொருளோத தருதலே யன்றி, மேலே 'உழுநது உளளதோ? துவரை உள்ளதோ?' என்னும வினாக்களும அவறறின விடைகளும பெருகாமற் காததல் காணக

உ) 'பயறு உளளதோ வணிகரே? எனறவாககு, அது உணடு என்பவா இருகலம உணடு' 'இருதூணி உணடு' என அதன அளவைச சொல்லகடவா. இந்த அளவைமொழிகள் பயறுணடெனனும விடைபபொருளோத தருதலே யனறி. மேலே 'எவ்வளவு உண்டு' என்னும வினாவும, அதன விடையும பெருகாமற காததல காணக. ()

[ர தா கொடு என்பன.]

‡ சூஎன. ர தா கொடு எனனு மூன்று முறையே
இழிந்தோ ரெப்போன் மிகலோ னிரபபுரை.

(இ - ள.) ர தா கொடு எனனும மூன்றும - இழிமூனறு சொற்களும,— முறையே—, இழிந்தோரான - இழிந்தவனும, ஒப்போன் - ஒப்பவனும, மிகலோன் உயாந்தவனும, இரப்புஉரை-இரததறகு வரும சொறகளாம்; (எ-று)

எனவே ர என்பது - இழிந்தவன் தன்னின உயாந்தவனிடதது ஒன்றை இரககுமபோது, தா எனபது - ஒபபோன் தனககு ஒப்பவனிடதது ஒன்றைவேணடுமபோதும, கொடு எனபது - உயாந்தவன தன்னின் இழிந்தவனிடதது ஒனறைபபெற விரும்புமபோதும வருமெனக கொளக. இது, முறைநிரனிறைப் பொருள்கோள

(உ - ம) தந்தையே ர - இழிந்தோ னிரப்பு; தோழா தா - ஒப்போ னிரப்பு, மைநதா கொடு - உயாநதோ னிரபபு

மூன "கொனை வெலல் சாரும் படாகனை" என்று கூறியிருததலால் இஙகுக கொடு என்பது தன்மைகு வருதல் வழுவமைதி பெனகொள்க.

இசசொறகள எவவிலமாததிரமே இவ்வேறுபாடு உணாதது மென்பா, சேனாவரையர்.

இனி இமமூன்று சொறகளும இமமுறை தவறி வருமாயின் அவறறை "புதியனபுகுதலும வழுவல" * எனவரும புறனடையால அமைதது கொள்க.

[மரபுவழுவமைதி குறிபபாற பொருளதருதல்]

சூஎ முன்னததி னுணருங கிளவியு முளவே.

(இ - ள) முன்னததின்-(வெளிபபடையாலன்றி) குறிபபினால், உணரும் - பொருளறியபபடுகிற, கிளவியும - சொறகளும, உள - (சில) உணடு.

அவையாவன - ' ஒனவிழி பொதுசசொல" என்னுஞ் சூததிரததில 'இன்னபிறவும' என்றதனால கொள்ளபபட்டன.

---

* இநநூலின ாறறுச சூததிரம.

"குழைகொணடு கோழிபெறியும வாழ்கையா" என்றவிடத்து, (கோழியெறிவ தென்பது தலைமைபபொருளாகாமல்) பெருஞ்செல்வ வாழ்க் கையர் என்பது குறிபபிஞல் உணரபபடுதல் காணக.

கேட்பவாகளுக்கு வருததப்படாமற் பொருள் விளங்கச் சொல்லுதல் மரபாதலால், இது வழுவமைதி யாயிறறு.

இசசூததிரம், ஆசிரியவசனமென்ற உணாக; [தொல்காப்பியம்*] (நுஎ)

[அஃறிணையை உயர்திணைபோல வைத்துக் கூறுதல்]

† சுஅக. கேட்குந போலவும் கிளகருந போலவும்
இயகுநத போலவு மிபறறுன போலவும்
அஃறிணை மருங்கினு மறைபப படுமே.

(இ-ள்.) கேட்குந போலவும-(கேளாதவற்றைந) கேட்பதைப்போலவும, கிளகருநபோலவும-(பேசாதவறறைப) பேசுபவைபோலவும், இயகுனபோல வும - (நடவாதவறறை) நடபபவைபோலவும, இயற்றந போலவும - (இவை யலலாத வேறு தொழிலநசெ செய்யாதவறறைச) செய்பவைபோலவும,— அஃறிணைமருஙகினும் - அஃறிணையிடததும,—அறையப்படும - (உயர்திணை போலவைததுச) சொல்லப்படுமெ, (எ - று.)—இது - வழுவமைதி.

(உதாரணம்)

(க)"நன்னீரை வாழி அனிச்சமே"—கேட்பதுபோலச சொல்லபபட்டது.
(உ)"பகைமையைக் கண்ண உரைக்தும்"—பேசுவதுபோலச சொல்லப்பட்டது.
(ந)"இவ்வழி அவ்வூருப்போதும்"—நடபபதுபோலச சொலலப்பட்டது.
(ச)"தன் நெஞ்சே தனனைசசுடுயீ"—செயவதுபோலச சொல்லப்பட்டது.

[உருவகத்திலும் உவமையிலும் திணைகள் மாறிவருதல்.]

சுக0. உருவக உவமையில திணைசினை முதலகள்
பிறழுதலும பிறவும பேணினர் கொளலே.

(இ - ள.) உருவகம - உருவகவணியிலும, உவமையில் - உவமை யணி யிலும், திணை - உயாதிணை அஃறிணைகளும, சினை முதல்கள் - அவயவமும அவயவியும, பிறழ்தலும - தமமுள் மாறிவருதலையும், பிறவும - இவ்வியலுள் சொலலாதொழிநதவற்றையும, பேணினா கொளல்-பாதுகாத்துக்கொள்க.

உருவகமாவது ஒறறுமையிஞலாவது, செயகையிஞலாவது உபமேயத் தில் உபமானதததை பேதமினறி ஏறறிசசொலலுதல் உவமையாவது-தொ ழில பயன் வடிவு நிறம முதலிய காரணஙகளால இரணடு பொருள்களுககு ஒப்பு (உ விளஙகசசொலவது. உருவகம-ரூபகம. உவமை - உபமா.

யற்த நி (உதாரணம.)

ஆழ என் ராசனுடைய சிஙகத்திறகுப் பகைவர்கூட்டமாகிய யானைகள் அருகி னனுடன் ஆனை' என, உருவகததில உயாதிணை அஃறிணையோடு மயங்கிற்று. ஙம யெல்வி மஙனையை கல்லோாவிருமபுவர்' என, அஃறிணை உயர்திணை ணைடனாடு மயஙகிறறு.

---

*தொழினைதாலகாபபியம - சொல்லதிகாரம - எசசவியல் - சுஙட.

உ. 'அவனுகருத தம்பியர் இருவரும இணை தோள்கள்' என, உயாதிணை முதல் உயாதிணைச சினையோடு மயஙகிறறு. 'தோளாகிய மலை' என உயாதிணைசசினை அஃறிணை முதலோடு மயஙகிறறு.

(உ) க. 'மயில்போலுமம மஙஙை' என, உவமையில் உயாதிணை அஃறிணை யோடு மயஙகிற்று 'நெறடயிரீகள் கல்வியுடையோரீபோல் வணஙகிக காயததனை' என அஃறிணை உயாதிணையோடு மயஙகிற்று.

உ. 'கயல்போலுஙக கண்' என, உயாதிணைசசினை அஃறிணைமுதலோடு மயஙகிறறு. 'தளிரீபோலுமம மேனி' என உயாதிணைமுதல் அஃறி ணைசசினையோடு மயஙகிறறு.

இனி, 'பிறவும்' என்றதனால் - 'இவன் சரசுவதிக்கு ஒப்பானவன்' எனப பால் மயஙகக கூறுதலும் செங்கோல், வீரக் கழல் என ஒரு பொருளின தன்மையை மறறொரு பொருளினமேல வைதது கூறுதலும [உடையாளுடைய செமமையும, வீரமும - கோலினமேலும, கழலினமேலும வைதது கூறபபட்டன]; ஈதான என்பதறகு - அருளினால் என ஒரு வினையை மற்றொரு வினையாற கூறுதலும; அரசு வேறது அமைசசு தூது ஒறறு என உயாதிணையை அஃறிணைவாய்பாட்டாற கூறுதலும பிறவும கொள்க. (நிக)

பொருள்கோள்.

[பொருள்கோள்களின் பெயரும் தொகையும்.]

† சுகக. யாற்றுநீர் மொழிமாற்று ; நிரநிறை விறபூண்
தாபபிசை அளைமறி பாபபுக கொணடுகூட்டு
அடிமறிமாற் றெனப பொருள்கோ ளெட்டே.

(இ - ள.) யாறு நீர - யாற்றுநீரபபொருள்கோளும, மொழிமாற்று - மொழிமாற்றுப் பொருளகோளும, நிரல் நிறை - நிரனிறைப் பொருள்கோ ளும. வில் பூண - விறபூட்டுப் பொருளகோளும், தாமபு இசை - தாப்பிசைப் பொருள்கோளும், அளை மறி பாம்பு - அளைமறிபாப்புப பொருள்கோளும, கொணடுகூட்டு - கொணடுகூடடுப் பொருளகோளும, அடி மறி மாற்று - அடிமறிமாற்றுப் பொருளகோளும, எண-ணென்று, பொருளகோள—, எட்டு - எட்டு வகைப்படும; (ஈ - று.)—பொருளகோள - சொற்களபொருளக கொள்ளும விதம. பொருளகோளினும, அவையமெனினும ஒகும. (கூ)

[க. யாற்றுநீர்ப் பொருளகோள]

† சுகஉ. மற்றைய நோக்கா தடிதொறுமம வான்பொருள்
அற்றற றொழுகுமஃ தியாற்றுப் புனலே. ய், உண

(இ - ள்.) மறறைய நோக்காது - (மொழிமாறறு முதலிய) உணடி. பொருள்கோளகள போல மாசில செலலவேணடாமல, அடி விரதது (செய்யுளின்) அடிகளிலெல்லாம, வான பொருள - சிறநத பொரு

---

* 'நிரைநிறை' எனறும் பிரதிபேதம.

அற்ற ஒழுகும அஃது - அமைந்து அமைந்து நடப்பதாகிய அப்பொருள் கோள,—யாற்றுப் புனல - யாறறுநீர்ப பொருளகோளாம; (எ - று.)

யாற்றுநீர்ப பொருளகோள் - திருமபாமலே ஓரே முகமாக ஓடுகின்ற ஆற்றுநீரின் ஓட்டமபோல, சொறகள முன்பின்னாக மாறுமல் நேராகவே பொருள கொளளப்படுவது. எனவே, இது உவமைபற்றிவந்த பெயரென்க. பூட்டுவில், தாப்பிசை, அள மறிபாப்பு என்பனவும இவ்வாறே.

(உ - ம்.) "சொல அருஞ் சூற் பசுமபாமபின் கோற்றம்போல, மெல்ல வே கருவிருந் தின்று மேலலா, செலவமேபோல தலைகிறுவித தோநத நூற், கல்விசோ மாந்தரி னிறைஞ்சிக் காயதததவ" —இப்பாட்டினுள், சொல் எனனும எழுவாயினை முதல எடுதது, அதன தொழிலாகிய இருதது, ானறு, கிறுவி, இறைஞசி எனனும வினைபசசுகள ஒன்றை ஒன்றுகொள் ளுமபடி இடையிலே முறைபாக வைதது, காயதத என்னும் பயனிலையை இறுதியிலே கிறுதது முடிததவாறு காணக.

(இதன்பொருள —சொல் - நெறபயிறகளானவை, அருஞ் சூல் பசும் பாம்பின் தோறறம போல் - (கருவுணடென்று அறிதறகு) அரிய கருக கொணட பசசைபபாமபின வடிவமபோல, மெல்லவே கரு இருநது - நாள டைவிலே கருகொணடு தஙகி,—ான்று-பினபு கதிரவிட்டு,—மேல் ஆலார் செலவமே போல் - மேனமைகுணமுடையரல்லாத கீழ்மகசுட்குச செல்வம (நோந்தால் அவர்கள் செருகினுல் வணகமின்றித தலைநிமிர்ந்து நிறபது) போல, தலை நிறுவி - தமது தலை வணஙகாமல நேரே நிறுதது நின்று,— (பின்பு கதிரமுறறியதனுல்), தேர்ந்த நூல் கல்வி சோ மாந்தரின் - மெயப பொருளை யாராய்ந்து கூறுகினற சாஸ்திரஙகளைக கற்றல் பொருந்திய மனி தாகள (மிகவணணகமுடையராதல்) போல, இறைஞசி-மிகவும வளைந்து,— காயதத - விளைநதன எனககாணக. எ - ஈறறசை) (கூக)

[உ. மொழிமாற்றுப் பொருளகோள்.]

† சகஙூ ஏறற பொருளுக கியையு மொழிகளை
மாறறி யோரடியுள் வழஙகல மொழிமாற்றே.

(இ - ள்) ஏற்ற பொருளுககு ஏறற இரணடு பயனிலைகளுசகு, இயை யும - பொருந்தததகக; மொழிகளை - சொறகளை, மாறறி - (ஏலாதபயனிலை களுசகுத) தனிதததனி கூடட்டி, ஓர அடியுள் வழஙகல - ஓர அடியினுள்ளே சொல்வது, மொழிமாற்று - மொழிமாறறுப் பொருள்கோளாம; (எ - று.)

(உ - ம.) "சுரை ஆழ அஃமி மிதப்ப வரையஅை, யானைக்கு நீத்து முயற்ற நிலை யென்ப, கானக நாடன் சுனை"—இப்பாட்டினுள், முதலடியில் ஆழ என்னும் பயனிலைக்கு இயைநத அம்மி என்னும் மொழியை மிதப்ப எனனும் பயனிலைகுமு, மிதப்ப என்னும பயனிலைக்கு இயைந்த சுரை என் னும மொழியை ஆழ என்னும பயனிலைகுமாக மாற்றிவைததவாறும; இரணடாமடியில நீதது என்னும பயனிலைகு இயைந்த முயல் என்னும் மொழியை நிலை என்னும பயனிலைகுமு, நிலை என்னும் பயனிலைக்கு

இயைந்த யானை யென்னும மொழியை நீத்து என்னும பயனிலைக்குமாக மாற்றி வைத்த வாறும காண்க.

(இதன்பொருள்:—காடுகள சூழ்ந்த காட்டையுடைய அரசனது மலைச சுனையானது, சுரைக்காய மிதக்க அமழி அமிழ மலைபோன்ற யானைகளுக கால நிலைக்கதற்க ஆழமும முயலுக்கு நீர்த்தற்கக தனமையது மாகு மென்று கூறுவா (அறிஞரே) எனக காண்க.) (சூ2)

[சூ. நிரனிறைப பொருள்கோள்]

† சகச. பெயரும வினையுமாஞ சொல்லையும பொருளையும
வேறு நிரலநி,ர்இ முறையினு மெதிரினும
நேரும பொருளகோள் நிரனிறை நெறியே.

(இ - ள்) பெயரும வினையுட ஆம-பெயாச சொல்லும வினைசசொலலு மாகிய, சொல்லையும - சொறகளையும், பொருளையும - (அவைகொள்ளும பெயரும வினையுமாகிய) பயனிலைகளையும, வேறு-வேறுவேறுக, நிரலநிறீஇ-வரிசைப்பட நிறுதது;—முறையினும - முறையாகவாயினும, எதிரினும - முறை மாறுபடவாயினும, நேரும - இதறகு இது பயனிலை யென்பது படக கூறுகிற, பொருளகோள—,—நெறி - வழிபபட்ட, நிரல நிறை-நிரனிறைப பொருளகோளாம; (எ - று.)

(உதாரணம.)

(க) "உடுத்ததுவும மேயததுவு முமபாகோன றனனல், எடுததுவும பள்ளிக கியையப—படுததுவும, அதாளெறிந்ததுவு மன்பி னிரந்ததுவும, பொன் ஞ வரை யிலை கால் பூ"—இது - உடுதத பொன், மேயதத ஆ, எடுதத வரை, படுத்தது இலை, எறிந்தது காய, இரந்தது பூ எனப் பெயர் களும் பெயரீப்பயனிலைகளுமாய் நின்ற முறைநிரனிறை. ('உடுத்தது' முதலி யன - வினையாலணையும பெயா. வரை - மலை பூ - பூமி; வடசொல.)

(இதன் பொருள.—தேவாதிதேவனன திருமாலினுல் அரையில உடுக கப்பட்டது பீதாமபரமென்னும பொறபடடாடை, (கிருஷ்ணாவதாரததில) மேய்ககப்பட்டது பசு, குடையாக எடுததுப பிடிகபபட்டது கோவாததன கிரி, (பிரளயகாலததில) சயனதறகு இயையப படுகையாகக கொளளப பட்டது ஆலிலை, (கிருஷ்ணாவதாரகாலததில கனறு கொணடு) எறியபபட டது விளகாய, (பாணிடவாகளாகத தூரியோதனனிடம தூதுசெனறு) அன்போடு இரகபபட்டது பூமி எனக காண்க.)

(உ) "காதுசோ தாழ்குழையாய கனனித துரைசசோபப, போதுசேர் தாமார்ப போசசெழிய—கீதியான, மணணமிதத ம்ஙகையர் தோள மாற் றுரையேற்றுக்கு, நுணணிய வாயபொருள"—இதில 'கா து சோ தாழ் குழை ஆய' என்னும ஆறும் முனனிலை ஏவல வினைச சொறகளாதலால, கா மண, து அமிதம, சோ மஙகையாதோள, தாழ் மாற்றுரை, குழை ஏற்றுக்கு, ஆய் நுணணியவாயபொருள என வினைப்பயனிலைகளும் பெயரீகளுமாய் நிற்ற முறை நிரனிறை: [து - உண தாழ் - கீழ்பபடுதது, குழை - மணமிரகு, ஆய - ஆராயநதபா.]

(இதன்பொருள் —கணனி துறை சோபப - கன்னியாகுமரி யென்னுந துறைமுகததையுடைய கடறகரைகசுதலேவனே! போது சோ தா மாப-மலாகளினல் தொடுகசுப்பட்ட மாலையத கரிதத மாளை யுடையவனே! போா செழிய-போா செயயவலல பாணடியனே! (ரீ), நீதிபால - முறையே, மண-பூமியை, கா - பாதுகாபபாய; அமிாதம - இனிய உணவை, து - உணபாய; மஙகையா தோள - உரிய மகளிாகளின தோளகளை, சோ - சோவாய; மாற்ருரை - பகைவாகளை, தாழ - தாழசசெயவாய; ஏறறாகசு - இரபபவாகளுகசு, குழை - மனம் நெகிழவாய; நுணணிய ஆய பொருள - நுடபமான பொருளகளை, ஆய் - ஆராயவாய எனக காணக.)

(ஈ) "வானமுகிலும மின்னும வருநிலதது வீழ்ந்தது போல, தானும குழலும தனி வீழ்ந்தாள்"—இது - முகிலபோலக குழலும, மின போலத தானும என மாறவேணடுமாதலின, பெயர்களும் பெயரப்பயனிலைகளுமாய் நின்ற எதிரிநிரனிறை

(இதன்பொருள.—வானதிலுள்ள மேகமும மின்னலும வெறுநதரையிலே விழுந்திட்டாறபோலத தலைவிரி கோலமாயத் தான (தமயநதி) தனியே விழுந்திடடாள் எனக காணக)

(உ) "ஆடவாக ளெவ்வா றகனறுழிவார் வெஃகாவும், பாடகமு மூரக மும பளுசரமா கீடியமால், கினரு னிருநதான கிடந்தா னிதுவனறே, மனரு மதிற்கசசி மாணபு"—இது - வெஃகா கிடந்தான, பாடகம் இருந்தான, ஊரகம் நின்ருன எனப பெயர்களும வினைப்பயனிலைகளுமாய் நின்ற எதிரிநிரனிறை.

(இதனபொருள் —நீணட திருமால் வெஃகா, பாடகம ஊரகம எனற தலஙகளைத தனகசு இடமாகக கொணடு அவறறில முறையே கிடந்தான, இருந்தான, நின்ருன; பலசமைகள் நிறைந்ததும, மதில்சூழ்ந்ததுமான காஞ்சிபுரியின் பெருமை இதுவனறே? இப்படிப்பட்ட கசசிப்பதிமை, மனிதாகள எவவனம் விட்டு நீஙகுவா? எனகாணக பளுசரம - இடம வெஃகா, பாடகம், ஊரகம என்பன - காஞ்சிநகரததிலுளள திருமால திருபபதிகள. திருமால அவறறுள் வெஃகாவில பள்ளிகொணட திருகசகோலமாகவும, பாடகததில் வீற்றிருநத திருகசகோலமாகவும, ஊரகததில நினற திருகசகோலமாகவும எழுந்தருளியிருகசின்றனன ஆதலால, இசசெயயுளில, முறையே கொள்ளாமல் மாறறி இயைதது பொருளகொளளவேணடியதாயிறறு. திருவெஃகா - யதோகதகாரிசந்திதி யென்றும, திருப்பாடகம - பாணடவதூதர்சந்திதி யென்றும, திருவூரகம - உலகளநத பெருமாளசநதிதி யெனறும வழஙகும.) (உக)

[ச. பூட்டுவிற பொருளகோள]

† சகரு. எழுவா யிறுதி நிலைமொழி தமமுள்
பொருள்நோக குடையது பூட்டுவில லாகும.

(இ - ள.) எழுவாய் - (செயயுளின்) முதலிலும, இறுதி - ஈறறிலும, நிலை - நிறகிற, மொழி- சொறகள, தமமுள - தமகளுளளை, பொருள்நோகசு

உடையது - பொருளை நோகருதலுடையது —பூட்டு வில ஆகும் - விற்பூட்டு பெ பொருள்கோளாம்; (எ - று)—இவ்வீக, எழுவாய - முதல்.

பூட்டுவிற் பொருள்கோள - இருசோடிகளிலும் நாணி பூட்டப்படுதலை யுடைய விறபோலச செயயுளின முதல மொழியும இறுதிமொழியும் பொருளிற பொருநதுவது.

(உ - ம) திறந்திடுமின் தீயவை பிறகாணடும் மாதா, இரந்து படிறபெரி காமெத'ம—உறநதையாகோன. தணணுர மாபன்தமிழா பெருமானெக கணணுரெக காணைக கதவு"—இதில், திறந்திடுமின் கதவு என சோகிறறு.

(இதன் பொருள —தீயவை பின காணடும - (எவையேனும்) தீவகுகள சேருமாயின் (அவறறிற்கு பரிகாரம) பின்ப பாகதது கொளவோம; மாதர் இறநதுபடின் பெரிது ஆம எதம-(சோழனெக காணுதற்கு மிகக ஆசை கொணடுவந்துள்ள) மகளிர (அவனெகாணுமையாலாகிய வருதத மிகுதியால்) இறந்தொழிந்தால (பெண கொலையாகிய) பெரும பாவம விளையும; (ஆதலால,—உறநதையா கோன - உறையூரிலுள்ளாருகு அரசனும, தண ஆரம மாபன - குளிரநத முதது மாலையைதரிதத மாபையுடையவனும, தமிழா பெருமானெ-தமிழ் வல்லாருகருத தலவனுமாகிய சோழனெ, கணணார காண - கணகள்களிகக (இமமகளிர) காணுமபடி, கதவு திறநதிடுமின் - கதவைத திறநதுவிடுவகள் எனக காணைக.) (சுச)

[ரு தாப்பிணைப் பொருள்கோள்]

† சகசூ. இடைநிலை மொழியே ஏனையிரிடத்தும
நடந்து பொருளை நண்ணுதல தாபபிணை.

(இ - ள்) இடை நிலை மொழி - (செயயுளின) நடுவில நிற்கிற மொழி, ஏனை யிரிடததும-ஒழிந்த முதலிலும இறுதியிலும, நடநது - சென்று, பொருளை நணணுதல - பொருளைக கூடுவது,—தாமபு இணை - தாபபிணைப் பொருளகோளாம; (எ - று)—இதனை, மத்திமதீபம் என்பா வடநூலா.

தாப்பிணை என்பதற்கு - ஊஞ்சறகயிறுபோல நடுவில நின்று இருபக்கதிலும் செலலும சொல் என்பதுபொருள்; (தாமபு - கயிறு.)

(உ - ம.) "உணணுமையுள்ள துயிர்நிலை பூனுண்ணை, அணணுததல் செய்யா தளறு"—இதில, நடுவில நினற 'ஊன' எனற சொல் - ஊனுணணுமை என முன்னும, ஊனுணண எனப் பினனும சென்று கூடுதல் காணைக.

(இதன்பொருள்—உயிர நிலை - சில உயிரகள உடம்பிலே நிற்றல் (அல்லது உயிர நற்கதியடையும நிலைமை,) ஊன உணணுமை உளளது - மாமிச போசனஞ செய்யாமை யென்கிற தருமததிலே யுளளது; (ஆதலால), ஊன் உணண - (அநநிலை குலைய ஒருவன்) மாமிசததைப புசிபபானுயின், அளறு அணணுததல செயயாது - (அவனை உட்கொணட) நரகம, (பினபு ஒருகாலும அவனை வெளிவிடுதற்கு) வாய திறவாது எனக காணைக.) (சுஙி)

[சூ அளைமறி பாப்புப் பொருள்கோள்.]

† சுகள. செய்யு ளிறுதி மொழியிடை முதலினும்
எய்திய பபாருளதோ ளளைமறி பாடபே.

(இ - ள்) செயயுள - செயயுளில், இறுதி - ாறநிலகின்ற, மொழி - சொல, இடை - நடுவிலும, முதலினும-(அதன்பினபு) முதலிலும், எயதிய - சென்று இலைபந்த, பொருளதோள்—,—அளை மறி பாமபு - அளைமறிபாப்புப் பொருள்கோளாமம; (எ - று)

புற்றிலே தலைவைதது மடஙகுமம பாமபுபோல முன்பின்னுக அந்வயிக கப்படுகலால, இபபெயா பெறறது (அளை - புறறு. மறிதல மடஙகுதல்.) பாம்பு புற்றில தலைவைதது நுழையுமளவிலே கலை மேலாமபடி நிலைமாறு தல் இயல்பு; அவ்வாறே, செயயுளின இறுதியிலிருது சொற்களோ யெடுத துக கூட்டிப் பாருளகொளவது, இதன் இலகணம

(உ - ம.) "சூழ்நத வினை யாகதக சுடவிளிநது நாறநதியிற் சுழல்வா நாமும், மூழ்நத பிணிநலிய முனசெயத வினையெனறே முனிவா நாமும, நாழ்நத வுணாவினராயத நாளுடைநது தணடுநினறித தளாவா நாமும, வாழ்நத பொழுதினேவா னெயது நெறிமுனனி முயலாதாரே—"—இதில், வாழ்நதபொழுதினே வானெயது நெறிமுனனி முயலாதார், நாழ்நத உணா வினராயத நாளுடைந்து தணடுநின்றித தளாவா. மூழ்நத பிணிநலிய முன் செய்த வினையெனறே முனிவா, சூழ்நத வினையாகதக சுட விளிநது நாற்நதியிற் சுழல்வா எனத தலைகீழாய் இடையிலும் முதலிலும சென்று கூடுதல் காணக.

(இதன்பொருள் —வாழ்நத பொழுதினே - நாம்வயிமையோடு) உயிா வாழ்ந்திருநதகாலதநதிலே, வான் எயதும நெறி முன்னி முயலாநா-(பின்பு) முதநிலையபபெறும வழிபக குறிதது முயறசி செய்யாதவாகள்,—நாழ்நத உணர்வினா ஆய் நாள உடைநது நணடு ஊனறி நளாவார்நாமும-(முதுமை யில்) அறிவுமழுஙகியவாகளாயத நால்வலிமைநுனறித தடியை ஆதாரமாக ஊனறிநகொணடு நளாபவாகளும், மூழ்நத பிணி நலிய முன் செய்த வினை என்றே முனிவாநாமும - (உடமபில) அழுநதிய நோயகள் வருதநுதலால முன்பு செய்த கருமநதின பயன இதுவென்று தெறுப்புக்கொள்பவாகளும, சூழ்நத வினை யாகதக சுட விளிநது நால் நதியில் சுழலவாநாமும் - (தம் உயிரை) விடாது சூழ்நத கருமம உடமபை யொழிநதலால் இறநது (மக்கட் நதி தேவநதி நரகநதி விலஙகுநதி யென்னும்) நாலவகைக நதிகளுள்ளும், மாறிமாறிப்பிறந்து அலைபவாகளு மாவா எனக காணக.) (சுசு)

[எ கோண்டுகூட்டுப் பொருள்கோள்]

† சுகஅ யாபபடி பலவினுக கோபபுடை மொழிகளை
ஏறபுழி இசைபபது கொணடு கூட்டே.

(இ - ள்.) யாப்பு அடி பலவினும - செயயுளின அடிகள் பலவற்றிலும், கோப்பு உடை - கோகபப்பட்டுக கிடகின்ற, மொழிகளை - சொற்களை,

எற்பு உழி-(பொருளுருக) எறற இடகதில, இணைபபது - எதுதுகொணடு கூட்டுவது,—கொணடுகூடடு-கொணடுகூட்டுப பொருளகோளாம; (எ - று.)

சிதாகதுகிடகத சொற்களை எதுகது எனிசைபபட அதவயிததுப் பொருள் கொளவது, கொணடுகூட்டுப பொருளகோள்.

மொழிமாற்றுப் பொருளகோளுகதும். கொணடு கூட்டுப்பொருள் கோளுகதும் வேறுபாடு —இவவிரணடும சொறகள முனபின்னுக மாறறப் படுதலால ஒபபுமையுடையனவாயினும ஓரடியில் உளள சொற்களை முனபினுக மாறறுவது மொழிமாறறுப பொருளகோள் என்றும, பல அடிகளிலும சிதற சொற்களை எறறபடி கொணடு கூட்டுவது-கொணடுகூட்டும பொருள்கோள எனறும அறிக.

(உ - ம.) ''தெஙகஙகாயபோலத திரணடிருணட பைஙகூந்தல், வெணகோழி முட்டை யுடைததனன மாமேனி, அஞசனத தன்ன பசலை தணிவாமே, வஙகதது சினைறூ வினை'' —இதில, வஙகதது சினைறூவினை அஞசனததன்ன பைஙகூநதலை யுடையாளது மாமேனிமேல தெஙகஙகாய போலத திரணடிருணட சேரழிவெணமுட்டை யுடைததன்ன பசலை தணிவாமே எனக கொணடு கூடடுக.

(இதன்பொருள.—வஙகதது சினைறூ வினின்-(பொருள்தேடும பொருட்டு) மரககலதது மேலறிசசினைற தலைவா வநதால,—அஞ்சனதது அனன பைஙகூந்தல - மைபபபோன்ற கரிய கூநதலையுடைய இததலைவியினது, மாமேனி - அழகிய மேனியிற காணப்படுகினற, தெஙகஙகாயபோல திரணடு உருணட வெண சேரழிமுடடை உடைதது அனன பசலை தேஙகாயபோலத திரணடு உருணட வெணமையான சேரழிமுட்டையை யுடைததாறபோன்ற பசலைநிறம, தணிவாம - நீஙகப்பெறுவாம எனக காணக. பசலை - காமத தாலுணடாகும நிறமவேறுபாடு தணிவு ஆம எனப்பிரிதது, நீஙகிவிடுமெனறு கொள்ளினும அமையும. இது, தோழிவாததை.) (கூள)

[ஆ. அடிமறிமாற்றுப் பொருள்கோள்]

† சுகசூ. எற்புழி எடுதது்டன் கூட்டிறு மடியவும்
யாபபீ னிடைமுத லாககினும பொருளிசை
மாடசியு மாறு வடியவு மடிமறி

(இ - ள்) எற்புஉழி - (பொருளுருக) எற்றவிடதது, எதுதது—, உடன் கூட்டுறும - நீஙகாமற் கூட்டுகின்ற, அடியவும - அடிமை யுடையனவையும, யாப்பு ஈறு இடைமுதல ஆகினும - (யாதாயினும ஓரடியை எடுதது) அசசெய்யுளின் இறுதி நடு முதலசளில யாதாயினும ஓரிடதது்க கூட்டினாலும, பொருள இசை மாட்சியும மாறு அடியவும் - பொருளோடு செயயுளோசை மாட்சியும செயயுளோசையொழியப பொருள்மாடசி மாதரமுமவேறுபடாத அடிமையுடையனவையும,—அடிமறி - அடிமறிமாற்றுப் பொருள்கோளாம்.

எனவே-எறபுழிகூட்டும அடிமாறறு, மாறு அடிமாறறு என அடிமறி மாறறுப பொருளகோள இருவகைப்படுமென்றும; அவறறுள், பினனது -

பொருளிசைமாட்சிமாறு அடிமாறறு. பொருளமாட்சிமாறு அடிமாற்றுஎன இருவகைப்படுமெனறும கொள்க. [இசையெணினும செயயுளோசையெணினும ஒகுமு] அடிமறி மாறறு - மொழிமாற்றும கொணடு கூட்டும் போல அடியிலுள்ள சொறகளை முனடினைஞக மாற்றுவதல்லாமல் அவ்வடிகளையே முழுவதும எடுதது முன்பினைஞக மாறறிவைப்பது.

(உதாரணம)

(க) "நடுககுறறுத தற்சோநதா தூணபத்துடையா, கொடுதததுத்தான் துய்ப்பினு மீணடுஙகாலீணடும, விடுககுறறுப பறறினும நிலலாது செலவம, விடுககும வினையுலஙதககால்"—இதில், கொடுதததுத தான் துயப்பினும ஈணடுஙகால ஈணடும, விடுககும வினை உலஙதககால விடுககுற்றுப் பறறினும நிலலாது செலவம; (இதனை அறியாதவா) நடுககுறறுத தற்சோந்தார் தூணபத் துடையா என அடிகளைப பொருளுககு ஏறற விடதது எடுததுக கூட்டல் காணக. இது, ஏற்புழிக்கூட்டும் அடிமறிமாற்று.

(இதன்பொருள் —(செலவம), கொடுதது தான் துயப்பினும - (பிறாகும்) கொடுததுத தானும் அனுபவிதது வந்தாலும், ஈணடும் கால ஈணடும - (நலவினையால்) நெடுவேணடுஙக காலதது வளரும, விடுக்ஙம வினை உலந்ததகால் - (மூறபிறபபிற செயது குறைபாக) விடட அநநல்வினை மூடிந்து விடடால, விடுககு உற்று பற்றினும நிலலாது செலவம் - இறுக்கிப பிடிததாலும் செலவம நிலைபெறுமற போயவிடும; (இதனையறியாத பலா) நடுககு உற்று தன் சோநதா தூணபம துடையா - (வறுமையினால்) நடுஙகுதலை யடைந்து தம்மைச சோநதவரது துன்பதததை (அவா வேணடின கொடுதது) போககா எனக காணக.)

(உ) க. 'மரகத மணிபபணி செய மாளிகைகளொருசா, அரிமணியழுத்தி யன ஆலயமதாருசா, எரிமணியழுதது பன வில்லினவிதமொருசா. தருணமணிமுதது னியலுஞ் சதன மொருசா"—இதில, எந்த அடியை எஙகே கூட்டினுமை பொருளும் ஓசையும வேறுபடாமை காணக. இது, பொருளிசைமாட்சி மாறு அடிமறிமாற்று.

(இதனபொருள —மரகதரதத்தினஙகளால் வேலை செயயப்பட்ட வீடுகள ஒருபக்கதிலும, செஙகிறமான பதுமராஙக கற்களைப பதித்துக கட்டிய வீடுகள் ஒருபககதிலும, மிக விளஙகுகிற நீலமணிகளைப் பதிததன வான வீடுகளின் வகைகள ஒருபககதிலும, முதிராத அழகிய முத்துகளிலமைந்த வீடுகள ஒருபககதிலும (உளளன) எனக்காணக.)

உ. "அலைப்பான பிறிதுபிரை யாகலுஙு குற்றம, விலைப்பாலில் கொணேணமிசைதலுஙு குற்றரு, சொலற்பாலவல்லாகசொல்லுதலுஙு குற்றங, கொலைப்பாலுஙு குற்றமேபாம்"—இதில,—ஈற்றடியொழிந்த மூன்றடிகளுள் எந்த அடியை எஙகே கூட்டினுலும பொருளும ஓசையும வேறுபடாமையும, ஈறறடியை யெடுதது யாதாயினு மோரிடதது க் கூட்டினுல் ஓசை வேறுபடடுப பொருள வேறுபடாமையும காணக. இது பொருள்மாட்சி மாறு அடிமறிமாற்று.

` ஈடு

(இதன்பொருள் —கொலலுதற்பொருட்டு வேறுருபினை வளாததலும் பாவம, விலக்கு வாஙகி மாமிசததைப் புசிததலும பாவம; சொலலததகாத வாதததைகளைச சொலலுதலும பாவம, கொலலுதலும்பாவம எனககாணக)

போதுவியல் முறறிற்று.

ச. இடையியல்.

இடைசசொலலின இலககணஙகளை உணாததும இயல.

[இடைச்சோல்லின் இலக்கணம்.]

‡ சஉ0 வேற்றுமை வினை சாரியை ஒபபு உருபுகள
சுத்தம பொருள இசைநிறை அசைநிலை
குறிபபெ னெணபகுதியின கனித்திய லின்றிப
பெயரினும வினையினும பின்முன் ஓரிடதது
ஒன்றும் பலவும வந தொன்றுவ திடைச்சொல்.

(இ - ள்.) வேற்றுமை - (ஐ முதலிய) வேற்றுமை யுருபுகளும, வினை - (விருதி முதலிய) வினையுருபுகளும, சாரியை-(அன்ஆன் முதலிய) சாரியை யுருபுகளும, ஒபபு உருபுகள் - (போல முதலிய) உவமையுருபுகளும், தம தம பொருள - தம தமககு உரிய பொருளை உணர்ததி வருகிற ஏ ஓ முதலியவை யும், இசைநிறை-(வேறு பொருளிலலாமல) செயயுளிசை நிறைததற்கே வரு பவையும, அசைநிலை - அசையாய வருதலே பொருளாக நிற்பவையும, குறி ப்பு - (வெளிப்படையாய் வரும இவைபோலாமல) குறிபபிறற் பொருளுணை ாதது வருபவையும, என் - எனகிற, எண பகுதியின் - இவ்வெட்டு வகையை உடையனவாய,—கனிதது இயல் இன்றி-தனிதது நடக்கும தனமையிலலா மல்,—பெயரினும வினையினும - பெயரசசொலலினிடததும வினைசசொல்லி னிடததும், பின் முன் (அவறறின்) பினனேயாயினும முனனேயாயினும, ஓர் இடதது - ஒருஇடததில, ஒனறும பலவும-ஒன்றாயினும பலவாயினும, வந்து—, ஒன்றுவது - ஒனறு பட்டு நடப்பது,—இடைசசொல்—; (எ - று.)

தனிதது நடக்கும் ஆற்றலிலலாமல் பெயரவினைகளோடு சோந்து அவ றறினிடமாக நடததலால; ‘இடைசசொல்’ எனப்பட்டன. [இடம, இடை என்பன-ஒருபொருட் சொறகள.] இனி, பெயரசசொலலும வினைசசொல லும ஆகாமல் அவறறினும வேறுமாகாமல் நடுததன்மையாய நிற்கையால, இடைசசொல் எனப்பட்டன எனினும அமையும; இனி, முனனும பின்னும வருமாயினும, பெரும்பாலும் இடையிலே வருதலால, இடைசசொல என் பது ஆசிரியா கருததென்பாரும் உளா.

‘உருபுகள்’ எனபதை, வேற்றுமை வினைசாரியை எனபவறறோடும கூட்டுக

அசைதததல் - ஒருபொருளையும் உணாததாமல பெயரசசொல வினைச சொறகளோடு சாரதது நிசசொலலப்படுதல். இசைநிறை அசைநிலை எனனும் இரணடும வேறுபொருளை உணாததாதன வாயினும, இசைநிறை - செய்யு

ளில் ஓசையை நிறைப்பதெனறும அசைநிலை - பெயா வினைகளோடு சாத திசசொலலபபடுவ தெனறும வேறபாடு அறிக.

வேறறுமையுரு பிடைசசொறகள - பெயரியலிற சொல்லப்பட்டன.

வினையுருபிடைசசொறகள-பதவியலிற சொலலப்பட்டன. பின-'சாரி யை'எனசசொலலுதலால, வினையென்றது-அதுகீறகளான மற்றையவற்றை.

சாரியை யிடைசசொறகள - உருபு புணரியலிற சொலலப்பட்டன.

ஒப்புரு பிடைச சொறகள - பொதுவியலில''போலப் புரைய'' எனனும சூததிரததிற சொலலப்பட்ட எசசஙகளின பகுதிகள்.

தமதம பொருள் உணாததுவனவும, இசைநிறையும, அசைநிலையும ஆகிய இசைசசொறகள் - மேல இவ்வியலிற சொல்லப்படுவன.

குறிப்பாற பொருளுணாததும இடைசசொறகள வருமாறு.—கோவென சோவென, துடுமென, ஓலவென, கம்மெறன, சும்மெறன, கடகடென, கள களென, திடுதிடென,நெறுநெறென, படபடென, என்றாற்போலவன-ஒலிக் குறிப்புப்பொருளாத தரும இடைச சொறகள். துணெனன, துணுகென, திட்கென, திடுகென எனறாற போலவன-அசசகுறிப்புப்பொருளாததரும இடைசசொற்கள. பொளெனன, பொருகென, ஞெரேலென எனறாற போலவன - விரைவுகுறிபபுப பொருளாத தரும இடைசசொறகள.

குழையன், அது மற்றம்ம—பெயரின் முன் ஒன்றும பலவுமவநதன.
ஒ சாததன், இனி மற்றெனறு—பெயரின்முன ஒன்றும்பலவும் வந்தன.
உண்ணுமீ, நடநதனனே—வினையின பின ஒன்றுமபலவும் வநதன.
அம்மா பெரிது, சீ சீ போ—வினையின்முன் ஒன்றும்பலவும் வந்தன. (க)

[இடைச்சொல்லின் பொருள்கள்.]

† சூஉக. தெரிநிலை தேறறம் ஐயம் முறறு எண் சிறப்பு
எதிரமறை எசசம வினு வினைழவு ஒழியிசை
பிரிப்புக கழிவு ஆகசும இன்னன இடைபபொருள்.

(இ - ள்.) தெரிநிலை - தெரிநிலையும, தேற்றம - தெளிவும, ஐயம் - சந் தேகமும, முற்று - முறறும், எண - எணணும, சிறப்பு - சிறப்பும, எதிரமறை-எதிரமறையும, எசசம - எசசமும, வினு -- வினுவும, விழைவு - விருப்பமும், ஒழியிசை - ஒழிநதசொல்லும, பிரிபபு - பிரிநிலையும், கழிவு - கழிதலும, ஆக்கம - ஆகக்மும, (எனனும பதினானகும), இன்னன - இவை போல்வன பிறவும,—இடை - ('தததம பொருள்' என்ற) இடைச சொற்களினுடைய, பொருள் - பொருளகளாம; (எ - று.)—உவை - மேற் காட்டப்படும.

'இனனன' என்றதனால் சில வருமாறு:—

அ, இ, உ—சுட்டுப்பொருளாத தருவன; அவன், இவன், உவன்.

எ, யா, ஆ, ஓ, ஏ,—வினாப்பொருளாததருவன; எவன்,யாவன், பொன் னனை, சாதனமனை, ஏது.

முன்.பின,—இடப்பொருளும காலப்பொருளும் தருவன; முன் செய், பின் இரு.

இனி என்பது-கால இடங்களின எல்லைப்பொருளைத தருவது; இனிச செயவேன், இனி எம் ஊர்.

தொறும, தோறும—தொழில இடங்களின் பணமைப்பொருளைத தருவன; செயதோறும, ஊரதோறும.

ஆவது, ஆதல, ஆயினும: தான்—விகறப் பொருளைததருவன; பததாவது எட்டாவது கொடு, (பிறவும இவவாறே காண்க.)

அந்தோ, ஐயோ, ஆ முதலியன—இரகக பொருளைத தருவன; இழந்தான.

அமமா, ஆ, ஓ, முதலியன—வியபபுப் பொருளைத தருவன; அமமா பெரிது

வாளா, சுமமா, சானனே—பயனிணமைப பொருளைத தருவன; வாளா இருந்தான்

சீ, சிசீ முதலியன—இகழ்சசிபபொருளைத தருவன; சீ சீ போ.

'ங' என்பது—உயாவுப பொருளைத தருவது; ஙப்பின்னை, ஙகரன.

மற்றும இபபடிவருகினறவறறை ஆராய்ந்து அறிந்து கொளக. (உ)

[ஏகார யிடைச்சொல்]

1 சூஉஉ. பிரிநிலை வினை எண் றழைச தேறறம
இணைநிறை என ஆறு ஏகாரமதம.

(இ - ள.) ஏகாரம - ஏகாரஇடைசசொால,—பிரிநிலை-பிரிநிலையும, வினை-வினைவும, எண - எணணும, றறறசை - றற்றசையும, தேறறம - தெளிவும, இணைநிறை - இணைநிறைதலும, என-என்று, ஆறு - ஆறு பொருளைதரும.

(உதாரணம.)

(க) அவாகளுள இவனே கொணடான—இதில, ஒரு கூடடதிலிருந்து ஒருவனைப பிரிதது நிறறலால; பிரிநிலை.

(உ) நீயேகொணடாய?—இதில் நீயா கொணடாய என வினவுதற பொருளைத தருமிடதது, வின.

(ங) நிலமே நீரே தீயே,- இதில, நிலமும நீரும் தீயும என எணணுதலால, எண்.

(ச) "இயமபுவனெழுததே"—இதில, வேறுபொருள இல்லாமல் இறுதியில் நிறறலால, ஈற்றசை.

(ஞ) உணடே மருணம—இதில, தெளிவுப்பொருளைத தருதலால, தேற்றம.

(ஃ) "ஏயே இவளொருததி பேடி!"—இதில, வேறு பொருளில்லாமல செயயுளில இணைசையை நிறைதது நிறறலால, இணைநிறை.

இனி, நானே கொணடேன? எனச சிலவிடதது, நான கொணடிலேன் என்று வினவுகையில எதிரமறைப பொருளபட நிறறலும; ஏ ஏபேதை! என இகழ்சசிப பொருள்பட நிற்றலும முதலியவற்றை "புதியன புகுதல" ஏனபதனுல கொள்க. (ஈ)

[ஓகார இடைச்சொல்]

‡ சூஉக. ஒழியிசை விசை சிறப்பு எதிர்மறை தெரிநிலை
கழிவு அசைநிலை பிரிபபுன எடு ஓவே.

(இ - ள்) ஓ-ஓகார இடைச்சொல,—ஒழியிசை - ஒழியிசையும, விசை-விசையும, சிறப்பு - சிறப்பும, எதிர்மறை - எதிர்மறையும, தெரிநிலை - தெரிநிலையும, கழிவு - கழிவும, அசைநிலை - அசைநிலையும. பிரிபபு - பிரிநிலையும, என - என்று, எடு - எட்டுப பொருளை தரும; (எ று.)

சிறபபு-உயாவுசிறபபு. இழிவுசிறபபு என இருவகைப்படும. ஒருவபொருளினது உயாவின் மிகுதியை விளகுவது - உயாவுசிறபபு இழிவின மிகுதியை விளகுவது - இழிவுசிறபபு.

(உதாரணம)

(க) பழிததறகோ வநதான்—இதில, பழிததற்கனறு; விளையாடுதறகு வநதான் என ஒழிந்தசொறகளை தருதலால் ஒழியிசை.

(உ) குறறியோ மகனே?—இதில, குறறியா மகனை என விளவுதறபொருளை தருதலால, விசை.

(ங) ஓ ஓ பெரியன!—இதில, ஒருவனது, பெருமையின மிகுதியைக காட்டுதலால, உயரவுசிறப்பு. ஓ ஓ கொடியன'—இதில, ஒருவனது கொடுமையின மிகுதியைக காட்டுதலால, இழிவுசிறப்பு.

(ச) அவனை கொணடான்—இதில, அவன கொணடிலன் என்னும் பொருளை தரும்டதது, எதிர்மறை

(ஞ) அலியை நோகி, 'ஆணை அதுவும அனறு; பெணணை அதுவும் அன்று'எனறதில, அதனமையிலலாமையை தெரிவிததலால, தெரிநிலை.

(ஞ) நனமையறியாமற கெடடவாகளை 'ஓ தமகு ஒருநன்மை உணரா' எனறதில' கழிததறகு இரஙகுதலால, கழிவு

(எ) "சொலலுவன கேணமின்" —இதில, சொல்லுவென கேளுங்கள்எனப் பொருளபடடு ஓகாரமேவறுபொருளிலலாமல நிறறலால, அசைநிலை.

(அ) அவாகளுள இவனை கொணடான—இதில, பலரினின்று ஒருவனை பிரிதது நிறறலால, பிரிநிலை.

இனி, சிலவிடதது, பதனோ பதினென்றை என ஐபபொருள் படவருதல முதலியனவும கொள்க. (சு)

['என,' 'என்று' என்னும் இடைசசொறகள]

† சூஉச. வினை பெயா குறிபபு இசை யெண பணபு ஆறினும்
எனவெனனும மொழி வரும என்றும அற்றே.

(இ - ள்.) என எனனும மொழி - என என்னும் இடைசசொல்.—வினை - வினையும, பெயா - பெயரும, குறிபபு - குறிபபும, இசை - இசையும், எண - எண்ணும், பணபு - பணபும், (ஆகிய), ஆறினும - ஆறுபொருளிலும், வரும்

சோந்து வரும; என்றும் - எனற என்னும இடைசசொல்லும், அற்று - அப் படியே (ஆறுபொருளீலும வரும); எ - று.)

(க) மகன் பிறந்தா னெனத தநதை மகிழ்நதான்—இதில், வினையோடு இயைந்தது.

(உ) "அழுகதா றென ஒருபா வி"—இதில் பெயரோடு, இயைந்தது.

(ங) "பொள்ளென வாநதே புறம வேரா"—இதில்குறிப்போடுஇயைநதது; இது - விரைவுகுறிப்புமொழி

(ச) ஒலலென ஒலிததது—இதில, இசையோடு இயைநதது. [இசை ஒலி;]

(ஞ) நிலமென நீரென நெருப்பென—இதில, எணணோடு இயைநதது.

(சு) வெளளென விளாததது - இதில, பணபோடு இயைநதது.

'என்ற' என்பதையும, இவவாறே இவறறோடு ஒட்டிககொளக இனி, 'புலி பாய்நதெனப பாய்ந்தான' என உவமையோடு இயைதலும கொள்க.

['உம' என்னும இடைச்சொல்]

சூத்திரம். எதிரமறை சிறபபு ஐயம எச்சம முறறு அளவை தெரிநிலை ஆகுகமோடு உமமை எட்டே.

(இ - ள்.) உமமை - உம என்னும இடைசசொல,—எதிர்மறை - எதிர மறையும், சிறப்பு-(இருவகைச) சிறபபும, ஐயம - சநதேகமும, எசசம - எசச மும, முறறு-முறறுமை. அளவை - எணணும, தெரிநிலை - தெரிநிலையும, ஆகக மோடு - ஆகுமும ஆகிய, எடடு-எடடுபபொருளை தரும; (எ - று.)

எசசம - இறநதது தழுவிய எசசமும, எதிரது தழுவிய எசசமும என இருவகைப்படுமை. எசசம - குறைநதுநினற பொருளைக காட்டுவது.

(உதாரணம.)

(க) சாத்தன வருதறகும உரியன—இதில், வாராமைக்கும உரியன எனப் பொருள் படுதலால, எதிர்மறை.

(உ) குறவரும அஞ்சும குனறு—இதில், குறவர முகமாகக குன்றின் உயரவை விளகுதலால், உயர்வுசிறப்பு

'புலையனும விரும்பாத யாகதை'—இதில, புலையன முகமாக உடமபின் இழிவை விளக்குதலால, இழிவுசிறப்பு.

(ஞ) பததாயினும எட்டாயினும கொடு—இதில், ஒன்றைத துணிந்து சொலலாமையால, ஐயம்.

(ச) சாததனும வநதான—இதில, மூன் கொற்றன் வந்ததல்லாமல் என்னும பொருளைத தருதால, இறநதது தழுவியஎச்சம். இனிக கொறறனும வருவான் எனனும பொருளைத தருதால, எதிரது தழுவியஎச்சம்.

(ஞ) தமிழ்நாட்டு மூவரசரும வந்தார்—இதில், குறை விலலாமைப் பொருளைத தருதலால, முற்று.

(சு) சோறும பாணடியனும—இதில, எண்ணிறைறலால, எண்ண.

(எ) அலியை நோகஇ 'ஆணுமன்று, பெணணுமன்று' என்றல்—இதில், இன்னதென்ன தெரியிதது கிற்றலால், தெரிநிலை.

(அ) பாலும் ஆயிற்று என்றல்—இதில், அதுவே மருந்தும ஆயிற்று என்னும பொருளோத தருமிடத்து, ஆக்கம்.

இனி, சிலவிடதது இசைநிறை அசைநிலைகளில் வருதலும கொள்க.

[முற்றுமமைக்குச் சிறப்புவிதி.]

சூஉசூ. முற்றுமமை ஒரோவழி எசசமும மாகும்.

(இ - ள்.) முற்று உமமை - (மேறசொன்ன பொருளகளில்) முற்றுப் பொருளில் வரும் உமமை, ஒரோவழி - சில இடஙகளில், எசசமும ஆகும - எசசப்பொருளோத தருவதுமாம; (எ - று)

ஏற்புழிக்கோடலால், எசசப்பொருள்பட கிறபது பெருமபாலும் எதிர மறையில் எனக் கொளக.

(உ - ம.) 'எல்லோரும் வந்திலா' என்பதில், சிலா வாதாரென்றும; 'அவர் பத்துமை கொடாா' என்பதில, சில கொடுப்பா ரென்றும, 'முழுவதும் அறிந்திலன்' என்பதில், 'சில அறிநதுள' னென்றும பொருள படுதல காணக. (எ)

[எச்சவும்மைக்குச சிறபபுவிதி]

† சூஉஎ. செவவெண் ணீற்றதா மெசச வுமமை.

(இ - ள்.) எசச உம்மை - எசசப்பொருளில வருகிற உம்மை,—செவ் வெண-செவ்வெண்ணிலே வருமாயின, ஈறறது ஆம்-ஈற்றிலேவரும; (எ-று.)

செவவெண்ணுவது - பெயா வினைகளிலே எணணிடைசசொல் தொக்கு நிற்க எணணிநிறபது.

(உ - ம.) கல்வி செலவம ஒழுக்கம் குடிப்பிறப்பும் பெறுவாரு முளர்—இவரு, இவரறுள் சில பெறுவாருமுளா எனப்பொருள்படுகிற எசசவும்மை. செவ்வெணணின் ஈறறில் வந்தமை காணக. (அ)

[சில எண்ணிடைச்சொற்களுக்கு இலக்கணம்.]

சூஉஅ. பெயாசசெவவெண் ஏ எனறு எனை எண்
நான்குந் தொகைபெறும் உமைஅும என்று எனை ஓடு
இநநான் கெணணு மஃதின்றியு மியலும

(இ - ள்.) பெயா செவவெண - பெயாகளிடததே எணணிடைசசொல் தொக்கு வருகிற செவ்வெணணும, ஏ என்று எனை எண (தொகாமல் வருகிற) இமமூன்று எணணிடைச சொறகளும, நான்கும் - ஆகிய இநநான்கு எணகளும, தொகை - (இதனை எனறு கணகிடுக) தொகைசசொல்லே, பெறும - பெறறுவரும; உமமை எனறு எனை ஓடு இந் நான்கு எணணும - உமமுதலிய இந்த நான்கு எணணிடைச சொறகளும, அஃது இன்றியும் - அந தொகை பெறுமலும, இயலும - வரும; (எ - று)—('இன்றியும்' என்ற உம்மையால், பின்கூறிய நான்கும தொகைபெற்றும் வரும.)

(உ - ம்.) சாதகன் கொறறன இருவரும் வந்தா
சாதகனே கொறறனே இருவரும் வந்தா
சாதகனென்ற கொறறனென்ற இருவரும்வந்தா
சாதகனென்ஞ கொறறனென்ஞ இருவரும் வந்தா
} தொகை பெறறுவந்தன.

இவை - வழுகில சிறுபானமை தொகை பெறறுமல் வந்தால் அதனை இசையசச மாகவும், செயயுளில தொகைபெறறுமல் வந்தால் அதனைத தொகுதல் விகாரமாகவும் கொளக

(உ-ம) சாதகனும, கொறறனும இருவரும் வந்தார்
சாதகனென்று கொறறனென்று இருவர் உளர்
சாதகனென்ஞ கொறறனென்ஞ இருவர் உளர்
சாதகனேஞ்ஞ கொறறனேஞ்ஞ இருவர் உளர்
சாதகனும கொறறனும வந்தார
சாதகனென்று கொறறனென்று உளர்
சாதகனென்ஞ கொறறனென்ஞ உளர்
சாதகனேஞ்ஞ கொறறனேஞ்ஞ உளர்
} தொகைபெறறும், பெறறுமலும வந்தன.

பெயரீற்றுவினவொற்றுக்கும் உம்மைத்தொகைக்கும் வேறுபாடு — இவவிரண்டும பெயரசசொறகளில் எண்ணிடைசசொல் தொகுகு நிற்பன வாயினும, செவ்வெண - தொடர மொழிபோல விட்டிசைசதும, உம்மைத் தொகை - ஒருமொழிபோல விட்டிசையாமலும வருமெனக் காண்க. (கூ)

[சில எண்ணிடைச்சொற்களுக்குச் சிறப்புவிதி.]

சூஉக எனறு மெனவு டொடுவு மொரோவழி
நின்றும பிரிகதெண் பொருள தொறறும தோருமே.

(இ - ள்) எனறும எனவும ஒடுவும - என்று என ஒடு என்னும இம மூனறு எண்ணிடைச சொறகளும, ஒரோவழி நினறும்-(எண்ணபபடும பொருள்தொறறும நில்லாமல்) ஓரிடததில நினறும, பிரிந்து - (தான் நின்ற இடததினினறும) பிரிந்து, எண்பொருள தொறறும - எண்ணப்படுகின்ற பொருள் களதோறறும, தோருமே - போயபபொருததும; (எ - று)

(உ - ம்.) க. "விளை பசை யென்று இரண்டு"
உ. "பசை பாவ மசசம பழி யென நான்கும"
ங. "பொருள கருவி காலம வினை யிடனெடு ஏந்தும"

இவற்றுள - வினையென்ற. உளகையென்ஞ எனவும; பசையென, பாவ மென, அசசமென பழியென வென்னவும; பொருளொடு, கருவியொடு, கால மொடு, வினையொடு இடனெடு எனவும எண்ணிடைசசொல் நினறவிடதது நிங்து பிறவிடதது மசனை பொருதுதல காண்க. (கo)

[எண்ணிடைச்சொற்கள் வினையொடும் வருதல்]

சூஙo வினையொடு வரினுமெண் ணினையல வேற்பன.

(இ - ள.) எறபன - பொருதுவனவாகிய, எண - சில எண்ணிடைச சொற்கள —, வினை யொடு வரினும - வினைசசொலலோடு வநதாலும, இனைய- (பெயரோடு வந்த) இவை போலவனவாம; (எ - று)

(உ - ம்.) மயிலாடக் குயிலவாட மாமுகில எழுந்தது—செவ்வெண
கறறுமை கேடுமை கறபனை கடநதா —உமமை
உணணெவெனறு உடுகக வெனறு வநதான—எனறு
உணணெவென உடுககவெனெ வநதான —என
உணண உடுகக வெனறு வந்தான—பிரிநது கூடும் எண்ண (கக) வினையோடு வந்தன.

['தில்' என்னும இடைச்சொல்]

சூகக. விழைவே காலமை ஒழியிசை தில்லே.

(இ - ள்.) தில - தில எனனும இடைசசொல,—விழைவு - ஆசையும, காலம - காலமும, ஒழியிசை ஒழிநதசொல்லும ஆகிய மூன்றுபொருளதரும.

(உதாரணம.)

(க) "அறிவையைப பெறகதில லமம யானே"—இதில், அரிவையை [பெணணை]பபெறவேணடுமெனகிற ஆசையை உணாதததலால விழைவு.

(உ) "பெறறாக கறிநதில லமம இவ்வூரே"—இதில பெறற காலதில் அறிக எனக காலததை உணாதததலால, காலம்.

(ங) "வருகதில லமம எஞ்சாரி சேர"—இதில வநதால் இனனது செயவேண என்னும ஒழிநதசொலலை உணாதததலால், ஒழியிசை. (கஉ)

['மன்' என்னும இடைச்சொல்]

சூகஉ. மனனே ஆசைநிலை ஒழியிசை ஆககம
கழிவு மிகுதி நிலைப்ப றுகுட.

(இ - ள.) மன - மன என்னும இடைசசொல,—ஆசைநிலை-அசைநத நிறறறபொருளிலும ஒழியிசை ஒழிநதசொற் பொருளிலும, ஆகக்ம-ஆககப் பொருளிலும, கழிவு - கழிகறறபொருளிலும, மிகுதி - மிகுதிபபொருளிலும், நிலைப்பறு நிலைபெறுதறறபொருளிலும, ஆகும - வரும; (எ - று.)

(க) 'அதுமன கொணகன தேரே'—இதில, வேறுபொருளின்றிச சாரததப் படடு நிறறலால, ஆசைநிலை

(உ) 'கூறியதோ வாளமன'—இதில இப்பொழுதது ஒழிநதுவிட்டது என் னும ஒழிநத சொலலை உணாததுதலால், ஒழியிசை.

(ங) 'பணடு காடுமன'—இதில் இனற வுயலாயிற்று எனனும பொருளை உணர்ததுதலால், ஆக்கம்

(ச) 'சிறியகண பெறறனை எமகுயு மனனே'—இதில், இப்பொழுது அவன் இறந்ததனால எமக்குாதலகழிநததுஎனப்பொருளபடுதலால, கழிவு.

(ஞ) 'எந்தை எமககு அருளும மன'—இதில, மிகுதியும அருளுவா னென் னும பொருளை தருதலால மிகுதி

(ஞ) 'மன்னு உலகதது மனனியது புரிமோ'—இதில, இவ்விடைசசொல் லடியாகப் பிறந்த வினைகள், நிலைபெறுத உலகததில நிலைபெறற தைச செய் எனனும பொருளை தருதலால, நிலைபேறு. (கங)

['மறறு என்னும் இடைச்சொல்]

‡ சகூக. விணைமாறு றணைசநிலை பிறிதெனு மறறே.

(இ - ள்.) மறறு மறறு எனனும இடைசசொல,—விணைமாறறு - விணை மாறறுப பொருளையும, அணைசநிலை - அணைசது நிறறற பொருளையும, பிறிது எனனும - வேறெனனும பொருளையும தரும; (எ - று.)

(உதாரணம)

(க) "மாற்றறிவாம நலவினை யாமிளைய மென்னுது"—இதில், நல்வினை யை விரைநதறிவாம எனனும விணையை மாறறி இனிமேல் விரையாமல் அறி வா மெனனும விணையைத தருதலால, விணைமாற்று

(உ) 'மறறென்னை ஆளக"—இதில். வேறுபொருளின்றி நிறறலால், அணைசநிலை.

(ங) 'ஊழிற பெருவலி யாவுள மறறொருனறு, சூழினும தான் முந்து றும"—இதில, மறறொருனறு எனபது - ஊழ்வினைககு மறறுதலை யாவதோ உபாயமெனப பொருள தருதலால், பிறிது எனபது.

இனி, மறறு எனபது - பின எனனும பொருளிலும வரும.

(உ - ம) "மறறிவளரும கோறகணணளாகும குனிநது." (கச)

['மற்றை' என்னும இடைச்சொல்.]

‡ சகூச மறறைய தென்பது சுடடிய தறகினம.

(இ - ள) மற்றையது என்பது - மறறையது என (ப பெயாககு முத னிலையாய) வரும மறறை என்னும இடைசசொல், சுட்டியதறகு இனம-முன் சுட்டினபொருளை ஒழிதது அதறகு இனமான பொருளைக குறிககும; (எ-று.)

(உ - ம.) இரணடு ஆடை உளளவிடதது ஒனறைக்கணடு வேணடாத வன 'மறறையது கொணடுவா' என்றல, அதறகு இனமாகிய ஆடையையே குறிதது நிறறல் காண்க.

ஒடி ஓடி எனபனபோல மறறு மறறை என்பனவும வெவவேறு தனிச சொற்களாம; ஒனறு மற்றொனறின விகாரமனறு. (கஞ)

[கோல்' என்னும இடைசசொல்.]

‡ சகூரு. கொலலேலஐயம அசைநிலைக கூறறே.

(இ - ள்.) கொல் - கொல் எனபது,—ஐயம முயபபொருளிலும, அசை நிலை-அசைநிலைபபொருளிலும வருகிற, கூறறு-(இடைச)சொல்லாய; (எ-று.)

(உதாரணம.)

(க) அவன் சாதகன்கொல் கொற்றன கொல—இதில், சாதகனே கொற்றனே எனனும பொருளைத தருதலால், ஐயம்

(உ) "கறறதனை லாய பயனெண்கொல்"—இதில், வேறு பொருளிலலா மல் நிற்றலால், அசைநிலை.

இனி, ஓரோவிடத்து 'நீகொலசெயதாய' என்பதில், நீயோ செய்தாய்? என வினைப்பொருளோத தருதலும கொளக. (கசு)

['ஓடு' 'தெயய' என்னும் இடைச்சொறகள்.]

சூகூசூ. ஓடுவும தெய்யவும இசைநிறை மொழியே.

(இ - ள்.) ஓடுவும தெயயவும்-ஓடு தெய்ய என்கிற இரணடும,—இசை நிறை - இசைநிறைப்பொருளோத தருகிற, மொழி - இடைசசொற்களாம.

(உ - ம.) "விதைதகுறு வட்டில் போதொடு பொதுள" எனவும,

"சொலலேன தெயய வினவினுடும பெயாததே" எனவும வரும். (கள)

['அந்தில்', 'ஆங்கு' என்னும் இடைச் சொறகள்.]

சூகூஎ. அந்திலாங் கசைநிலை இடபபொரு ளாவவே.

(இ ள்.) அநதில ஆஙகு-இவவிரணடு சொலலும, அசைநிலை இடப்பொருள்-அசைநிலைப்பொருளனவாயும இடபபொருளனவாயும வரும்; (எ - று)

(உதாரணம.)

(க) "அநதில்கழலின னசசின"—இதில, வேறுபொருள இலலாத தனால், அசைநிலை; (உ) "வருமே சேபிழை அநதில கொழிநற்காணிய"—இதில, அவ்விடதது எனனும பொருளோத தருதலால, இடம்.

(க) "ஆஙகதநிறனலல யாமகழற"—இதில, வேறுபொருள் இல்லாத தனால் அசைநிலை; (உ) "ஆஙகாங காயினுமாக"—இதில், அவ்விடதது எனனும பொருளோத தருதலால, இடம். (கஅ)

['அமம' என்னும் இடைச்சொல்.]

சூகூஏ. அமம உரையசை கேண்மினென் றாகும.

(இ - ள்.) அமம - அமம எனனும இடைசசொல,—உரையசை - உரையசைபபொருளதாகியும, கேணமின் எனறு - (ஒனறுசொல்வேன்) கேளநம என்ற ஏவறபொருளதாகியும, ஆகும - வரும; (எ - று.)

* உரையசையை 'வாகயாலங்காரம' எனபா வடநூலார.

(உதாரணம.)

(க) 'அதுமற்றமம'—இதில, வேறுபொருளிலலாமல கட்டுரையில வருதலால, உரையசை. [கட்டுரை - பேசசு.]

(உ) 'அமம வாழி தோழி'—இதில, ஒன்றுசொல்வேன் கேள் என்னும ஏவற பொருளதாய் வநதது. (கக)

---

* 'சிறிது பொருளுணாததுவனவறறை உரையசை யென்றும, பொருளுணாததாது சொறகளே அசைதது நிற்பனவற்றை அசைநிலை யென்றும கூறுதல் ஆசிரியா கருததாதலை இரணடதிகாரதது கணடுகொள்க என்பது, தொலகாபபியப் நசசினாரசசினியம.

['மா' என்னும் இடைச்சொல்.]

சஙூக. மாவென் கிளவி வியஙகோ ளசைசசொல்.

(இ - ள்.) மா என் கிளவி - மா எனனுஞ் சொல்,—வியஙகோள்-வியஙகோளிடதது வருகிற, அசைசசொல - அசைசசொல்லாகுய; (எ - று)

(உ - ம்) 'புற்கை யுணகமா கொற்கையோனே'—இதில், உணக என்னும வியஙகோசூ அடுதது அசையாய வநதது காணக.

இனி, உரையிற்கோடலால் - இவ்விடைசசொல் 'ஓகமா தோழி', 'ஓகல் வாழ்கலை தட்குமா காலே' என வேறுவினைய அடுததும்; தேவமாதத்தன், விசயமாதேவி, உலோகமாபாலன், பாலமா குமரன எனப் பெயாகளின் இடையிலும இசைநிறைப் பொருளதாய வருதலும் கொள்க

இது - * தொல்காபபியச சூததிரம. (உ0)

[முன்னிலை அசைச்சொற்கள்.]

சசo மியா யிக மோ மதி அத்தை இத்தை
வாழிய மாள ர யாழ முனனிலபசை.

(இ - ள்.) மியா. .யாழ - இப்பதது இடைசசொறகளும,—முன்னிலை - முனனிலையிடத்து வருகிற, அசை - அசைசசொறகளாம; எ - று.)

(உ - ம்.) மியா —சொல்மியா
இக —காணிக
மோ —மொழிமோ
மதி —செலமதி
அதத —சொல்லியரதத
இதன —நீயொன்று பாடிதத.
வாழிய —ாணிய வாழிய.
மாள —தவிராதிகமாள
ர —செனறீ பெரும
பாழ —நீயே செலவயாதியாழ.

மா + இரு=மாயிரு என்றாறபோல, மியா + இக=மியாயிக எனப் புணாந்தது, "இடையுரி வடசொலின" எனனும சூதிரவிதியால. (உச)

[எல்லாவிடத்தும வரும அசைச்சொற்கள்]

சசக. யா கா பிற பிறககு அம்ம போ மாது இதும்
கின் குரை ஒரும போலும இருநது இடு
அன்று ஆல காம தான கினறு நின்று அசைமொழி.

(இ ள்.) யா. ....கின்று - இவ்விருபது இடைசசொறகளும, அசை மொழி - (எல்லாவிடஙகளிலும வருகிற) அசைசசொறகளாம; (எ - று.)

(உதாரணம.)

யா —யா பன்னிருவா மாணாக்கர். அம்ம—குயிலாலு மம்ம.
கா —இவள் காணடி கா. போ —வாழ்தென் போ
பிற —ஆயனை யல்ல பிற மாது —விளிந்தன்று மாதோ.
பிறக்கு—பிறகதனுட்செலலான் இரும —காணடிருமல்லமோ.

---

* தொல் காபபியம் - சொலலதிகாரம - இடைசசொலலியல - உரு.

கின்	—என்றிசின்	ஆனறு	—சோறது மன்றே.
குரை	—பலகுரைதுனபம.	ஆம	—பலரியுமாவென்றும்.
ஓரும	—அருசுவ தோரு மறனே.	காம	—கோதாம.
போலும	—மகிழ்ந்தனை போலும.	கான	—நீதான
இருந்து	—எழுந்திருந்தேனை.	கின்று	—ஆசைபபட்டிருக்கினறேன்.
இட்டு	—பிளந்திடடான	கினறு	—துணையாய கினறுனை

ஆசைப்பட்டிருக்கினறேன எனபது-ஆசைபபட்டேனெனறும, துணையாயகின்றுன் எனபது-துணையாஞவெனனறுய பொருள்படுமிடதது, கின்று, கின்று - அசைநிலைகள. (உஉ)

[இடையியல் முற்றிற்று.]

ரு. உரியியல்.

உரிசசொலலின இலகக்ணமகூ உணாதது்ம இயல்.

[உரிச்சொல்லின் பொது இலகக்ணம்.]

சூசூஉ. பல்வகைப பண்பும் பகா பெய ராகி
ஒருகுணம பலகுணந் தழுவிப பெயர்வினை
ஒருவா செய்யுடகு உரியன உரிசசொல்.

(இ - ள) பல் வகை-(குணமும தொழிலும ஆகிய) பலவகைப்பட்ட, பண்புமம (பொருளகளின்) பண்புகளைபெலலாம, பகாப்பெயா ஆகி-தெரிவிக கிற பெயராகி,— அவ்வாறு தெரிவிக்குமபோது), ஒரு குணம் - ஒருகுணத் தையும், பல குணம - பலகுணங்களையும தழுவி - தெரிவிப்பனையாய,— பெயா வினை ஒருவா - பெயாசசொல வினைசசொற்களைவிட்டு நீககாதவை யாய,—செயயுட்கு - செயயுளுககு, உரியன - உரியவையாய (ப்பொருளுககு உரிமை பூணடு) வருபவை,—உரிசசொல் - உரிசசொறகளாம; (எ - று.)

(இவவாறு வருவதை இனிககாட்டுமம உதாரணஙகளுள காணக.)

இவை - பண்புப்பெயராயிலலும, மற்றைப பெயா வினைகளை விட்டு நீக காமையால் 'உரிசசொல்' என வேறு ஓதப்பட்டன வென்றும, பெயாவினை களின் பணபை உணாதறகு உரிமை பூண்டு நிறபதனால் 'உரிச சொல்' எனகாரணபபெயர் பெற்றனவென்றுமம அறிக இனி, செய்யுளுககே உரியனவாயவருதலால, உரிசசொல்லெனப பெயர்பெற்றதென்பாருமஉளர்.

[பண்பின் இலக்கணம்.]

சூசூஊ. உயிருயிரல்லதாம பொருட் குணம பண்பே.

(இ - ள்.) உயிா - உயிருடையதும, உயிர் அல்லது - உயிருடையதல் லாததும், ஆம - ஆகிய இருவகையுள் அடஙகுகின்ற, பொருள் - (உலகதது ளுள்ள) பொருள்களினுடைய, குணம் - குணஙகள்,—பணபு பணபுகளாம.

[உயிருடையபொருள்.]

சசஎ. மெய்ந்நா மூக்கு நாடடஞ செவிகளின்
ஒன்றுமுத லாககீழ்க் கொண்டுமே லுணர்தலின்
ஓரறி வாதியா உயிரைந் தாகும்.

(இ - ள்.) மெய் - மெய்யும், நா - நாக்கும, மூக்கு-மூக்கும், நாட்டன் - கணணும, செவிகளின-காதும ஆகிய ஐந்து இந்திரியங்களிலும், (முறையே ஸ்பரிசம ரசம கந்தம் ரூபம சப்தம என்னும ஐமபுலனகளையும் அறியுமிடதது', ஒன்று முதல் ஆ-(தேகதகால் ஸ்பரிசததை அறியுமஅறிவு)ஒன்று முதலாக, கீழ்கொணடு - கீழ்போன புலனையும் கொணடு, மேல - மேல் வரும புலன்களை, உணாகதலின் - (ஒவவொான்றாக) அறிதலால,—ஓர் அறிவு ஆதி ஆ - ஓரறிவுயிர முதலாக ஐநதி ஆகும - ஐந்துவகையாம: உயிர்-அவ வுயிருடைய பொருள,(எ - று.)—அவை, முறையே மேறகூறப்படும.

முறையே மெய் வாய் மூக்கு கண செவி என்னும் ஐம்பொறிகளின் உணாசசியாகிய பரிசம ரசம கந்தம் ரூபம் சப்தம என்னும ஐம்புலன்கள் மூறறு சுவை நாற்றம் ஒளி ஓசை எனப்படும. (ந)

[ஓரறிவுயிர்கள்.]

சசஏ. புல் மரம் முதல் உற்றறியு மோரறிவுயிர்.

(இ - ள்)புல்-புல்லும, மரம் - மரமும், முதல - முதலியவை,—உற்று அறியும - தேகததால ஸ்பரிசிகபபட்டு ஸ்பரிசததை அறிகிற, ஓர அறிவு உயிர - ஓரறிவுடைய உயிரகளாம; (எ - று.)

முதல—புதல், கொடி, புழு முதலியன. பயிலததொடுகலால் புலரு மாகலின்,இவற்றகசு ஓரறிவு உணமை உணாக. (ச)

[ாரறிவுயிர்கள]

சசஐ மூரண் நந் தாதி நாவறிவொ டூரறிவுயிர்.

(இ - ள்.) மூரண - சிப்பியும, நத்து - சஙகும, ஆதி - முதலியவை,—நா அறிவொடு-(கீழ்ப்போன ஓரறிவுடனே) நாவினல் ரசத்தையும் அறிகிற அறிவோடு, ஈர அறிவு உயிர - இரணடறிவுடைய உயிரகளாம; (எ - று.)

ஆதி—இளிஞ்சில முதலியன. இவை பிறிதொன்று தாகதியவழி அறிதலும், இரைசுவைக்கொள்ளுதலு மூடமையின், மெய்யுணர்வோடு நாவுணர்வும உடையனவாம். (டு)

[மூவறிவுயிர்கள்.]

சசஎ. சிதலெறும் பாதி மூக்கறிவின் மூவறிவுயிர்.

(இ - ள்.) சிதல் - செல்லும, எறும்ப - எறுமபும, ஆதி முதலியவை,—மூகது அறிவின் - (கீழ்போன இரணடறிவுகளுடனே) மூகதினால் கந்ததையும் அறிகிற அறிவோடு, மூ அறிவு உயிர-மூன்றறிவுடைய உயிரகளாம்.

ஆதி—ஈயல், மூதா, அட்டை முதலியன இவை உற்றணாகது மீளு தலும, நாசசுவை கொள்ளுதலும, இரையுள்வழி மோகதறிதலும என மூன் றறிவி?ன யுடையவாறு கணடுகொளக. (சு)

[நாலறிவுயிர்கள்.]

சசவு. தும்பி வண் டாதி கண்ணறிவி னுலறிவுயிர்.

(இ - ள.) தும்பி - தும்பியும, வணடு - வணடும, ஆதி-முதலியவை,— கண அறிவின்-(கீழ்பபோன மூன்றறிவுகளுடனே) கணணுல் ரூபதனதையும அறிகிற அறிவோடு, நால் அறிவு உயிர நானகறிவுடைய உயிரகளாம;(எ-று)

தும்பி - வணடுகளில் ஒரு சாதி ஆதி—நணடு,கனீமுதலியன. இவை மெயயுடைமையின் உற்றுணாவும இரைகொளளுதலின நாவுணாவும, நாற றங்கொளளுதலின மூகுணாவும, கண உடைமையின கணணுணாவும உடையனவாயின. சிறுபானமை தும்பிகுச செவியறிவும உணடென்பா

[ஐயறிவுயிாகள.]

சசசூ. வானவர் மககள் நரகா விலங்கு புள்
ஆதி செவியறிவோடு ஐபறி வுயிரே.

(இ - ள்.) வானவா - தேவரும, மககள - மனிதரும, நரகா - நரகரும், விலஙகு - மிருகஙகளும், புள - பறவைகளும, ஆதி - முதலியவை,—செவி அறிவோடு-(கீழ்பபோன நாலறிவுகளுடனே) செவியால சப்ததனதையும அறி கிற அறிவோடு, ஐ அறிவு உயிர - ஐநதறிவுடைய உயிரகளாம; (எ - று)

ஆதி—பாமபு முதலியன. 'நாகா' என்றும பாடஙகொள்ளலாம்

இபபிராணிகள ஐநதறிவுயிராதல், வெளிப்படை. (அ)

[உயிருடையனவல்லாத பொருளகள்]

சருo. உணாவிய லாமுயி ரொனறு மொழிதத
உடல முத லஞ்சுத்தும உயிரல பொருளே.

(இ - ள) உணாவு இயல ஆம-அறிவுமயமாகிய, உயிர ஒன்றும - சீவன் ஒனறையும், ஒழிதத - நீகஙகியுள்ள, உடல முதல் உடமபு முதலாகிய, அஞ்சு தும - (உலகததுப) பொருள்களெலலாம,—உயிர அல பொருள் - உயிருடை யனவலலாத பொருள்களாம; (எ - று) (க)

[மூன் சூததிரத்திறகுப் புறனடை.]

சருக. ஒற்றுமை நயதநி னெனறெனத தோன்றினும
வேறறுமை நயத்தின வேறே உடலுயிர.

(இ - ள்.) ஒறறுமை நயதநின் - (உயிர தான் அடைந்த உடமபின் மய மாய் நிறகிற) ஒருமைப்பாட்டின தனமையால், ஒன்று என - (உடமபும உயி ரும) ஒனறுபோல, தோனறினும-தோனறினுலும,—வேறறுமை நயதின - (உயிர சிததாகியும உடமபு அசிததாகியும நிறகிற) வேறுபாட்டின் தனமை யால்,—உடல உயிர் - உடலும உயிருமு, வேறே - வேறுகும; (எ - று.)

சித்து - அறியுந்தன்மையுள்ளது. அசிதது - சடம அறியுந்தன்மையிலலாதது.

[உயிருடைப் பொருள்களின் குணப் பண்பு.]

சூஉ. அறிவு அருள் ஆசை அசசம மானம
நிறை பொறை ஓபபுக கடைபபிடி மையல்
நிணவு வெறுபபு உவப்பு இரகசம நாண் வெகுளி
துணிவு அழுகசாறு அனபு எளிமை எய்த்தல
துனபம இனபம இளமை மூபபு இகல
வென்றி பொசசாபபு ஊகசம மறம் மதம்
மறவி இனைய உடலகொ ருபிர குணம்.

(இ - ள.) அறிவு - புதியும அருள் - கிருபையும், ஆசை - விருபப மும். அசசம்-பயமும, மானம - மானமும, நிறை - மன அடக்கமும, பொ றை - (பிறர செய்த குறறஙகளைப்)பொறுததலும, ஓபபு - ஆராயந்து தெளி தலும், கடைப்பிடி - மறவாமல உறுதிபாய்ப பிடிதததலும, மையல - (காம) மயகமும, நிணவு - எணணமும, வெறுபபு - வெறுததலும, உவப்பு-மகிழ்ச சியும, இரகசம - மனம இரஙகுதலும, நாண - வெடகமும, வெகுளி - கோப மும, துணிவு - தைரியமும, அழுகசாறு - (பிறர செலவம முதலியவறறைக கணடு) பொறாமையும, அனபு - அனபும, எளிமை - எளியகாந்தனமையும, எய்ததல் - தளாசசியும, துனபம - துகசமும, இனபம் - சுகமும், இளமை - இளநதன்மையும, மூபபு - மூதது மையும, இகல - பகைமையும, வென்றி - சயமும பொசசாப்பு - மறதததலும, ஊகசம - மனவெழுசசியும, மறம - வீர மும, மதம - களிப்பும, மறவி - மறநது செயயுங குறாமும, (எனகிற மூபபத திரணடும), இனைய - இவைபோல்வன பிறவும,—உடல் கொள உயிர் - உடமபோடு கூடிய உயிர்களிறுடைய, குணம குணபபணபுகளாம; (எ - று.)

அருள் ஒருவகைச சமபநதமும இல்லாமல் உணடாவ தென்றும், அன்பு - சமபநதமபற்றி உணடாவதென்றும வேறுபாடு அறிக பொசசாப புசகும மறவிககும வேறுபாடு, பதவுரையால் விளஙகும. மானம தன்நிலையி னிறு தாழாமை.

உடலோடுகூடாவிடின் உயிரகுணஙகள் வெளிபபடாவாதலின், 'உடல் கொளுயிரக் குணம' எனறார; மேலும 'உடலுயிர்த தொழிறகுணம' எனபர்.

இவைபோல்வன பிறவாவன ; கறபு மடமை, நடுவுநிலைமை முதலியன.

[உயிருடைப்பொருளசளின் தொழிற்பண்பு]

சூஙு. துய்ததல துஞ்சல தொழுதல அணிதல
உயதது லாதி உடலுயிர்த் தொழிற்குணம.

(இ - ள்.) துய்ததல்-அனுபவிததலும, துஞசல - தூஙகுதலும், தொழு தல் - வணஙகுதலும, அணிதல் - தரிததலும, உயததல் - செலுததுதலும, (எனகிற ஐந்தும), ஆதி - முதலானவை,—உடல் உயிர் - உடமபோடுகூடிய உயிரினுடைய, தொழில குணம - தொழிற்பணபுகளாம; (எ - று.)

'ஆதி' என்றதனால்-வாழ்ததல் அறறறதல, உரைதல, முதலியன கொள்க.

[உயிரில்லாப் பொருள்களின் குணப் பண்பு]

சூருசு. பலவகை வழி விருநாற்ற மைவண்ணம
அறுசுவை யூறெட்டு நிழிரல பொருட்குணம.

(இ - ள) பல வகை வழிவு - (வடடம முககோணம சதுரம முதலிய, பலவகைப்பட்ட வழிவுகளும, இரு நாற்றம - (நறுநாற்றம தீநாற்றம் என்னும) இருவகை நாறறஙகளும், ஐ வண்ணம - (வெணமை செமமை கருமை பொனமை பசுமை எனகிற) ஐவகை நிறஙகளும, அறுசுவை-(கைப்பு புளிபபு துவாப்பு உவாபபு இனிபபு காபபு எனகிற) அறுவகை ருசிகளும, ஊறு எட்டு-வெமமை தணமை மெனமை வனமை நாயம்மை சீதமை இழுமெனல சருசசரை எனகிற) எட்டுவகை ஸ்பரிசஙகளும,—உயிர அல் பொருள - உயிருடையனவல்லாத பொருள்களினுடைய, குணம - குணஙகளாம; (எ - று.)

(நாயமமை - கனமிலலாமை, இலேசு. சீதமை - கனமாயிருததல. இழுமெனல் - வழுவழுதல; இதற்கு எதிர - சருசசரை.) (கக)

[இவ்விருபொருள்சளுக்கும் பொதுவாகிய தொழிற்பண்பு]

சூருரு. தோன்றல மறைதல வளர்தல சுருஙகல
நீஙகல அடைதல நடுஙகல இசைத்தல்
சதல இனன இருபொருள தொழிற்குணம.

(இ - ள்.) தோனறல ..தல்-இவ்வெண்பதும, இன்ன - இவை போல்வன பிறவும,—இரு பொருள் - (உயிரப்பொருளும் உயிரல் பொருளும் ஆகிய) இரணடெகும பொதுவாகிய, தொழில குணம - தொழிற்பணபுகளாம்; (எ - று.)

இசைதல ஒலிதல. இனவைபோலவன பிறவாவன - அசைதல் முதலியன. (கச)

[ஒருகுணங்குறித்த பல உரிச்சொல்]

சூருசூ. சால உறு தவ நனி கூர கழி மிகல.

(இ - ள்) சால ..கழி - இஎத ஆறும,—மிகல் - மிகுதியாகிய ஒரு குணததை உணாதலும உரிசசொற்களாம்; (எ - று)

(உ-ம்.) சால—சாலப்பல
உறு—உறுபுகழ்.
தவ—தவப்பல
நனி—நனிபேதை.
கூர—கூரகூரமனம்
கழி—கழிபெருஙகாதல்.

சால எனபது - சால எனனும உரிசசொல அடியாகபபிறநத குறிப்பு வினையெசசம. சால எனப பணபடியாகச சூததிரஞ்செயயாமல், 'சால' என வினையெசசமாகச சூத்திரஞ செயதது, இவவுரிசசொல்லி னடியாக மற்றை வினை விகற்பஙகளெல்லாம தோன்று மெனறறகு. சால - 'சாலகதநியன்.' (கரு)

[பலகுணங்குறித்த ஓர் உரிச்சொல்.]

சூருஎ. கடியென கிளவி காபபே கூரமை
விரைவே விளக்கம அச்சம் சிறபபே.

விரைவே மிகுதி புதுமை ஆதலை
வரைவே மணறல கரிபபரி ணுகுமை.

(இ ள.) கடி என் கிளவி-கடி எனனும உரிசசொல, காப்பு-காவலும, கூறாமை - கூறாமையும, விரை-வாசனையும, விளகமை-பிரகாசமும், அசசம-பயமும். சிறப்பு-உயாவும, விரைவு-வேகமும, மிகுதி-மிகுதியும, புதுமை புதுமையும, ஆததல - ஒலிததலும, வரைவு-நீகதலும, மணறல-கலியாணமும, கரிப்பின கரிப்பும ஆகிய பதின்மூன்று குணததனிலும, ஆகும-வரும; (எ-று.)

(உ-ம்.)	காபபு-கடிநகா.	சிறபபு-கடியரண.	வரைவு-கடிமது
	கூறாமை-கடிசசொல.	விரைவு கடிசெனறான.	மணறல கடிவினை.
	வாசனை-கடிமாலை.	மிகுதி-கடிகாற்று.	கரிபபு கடிமிளகு.
	விளக்கம-கடிமாபபன்	புதுமை-கடிமணம	
	அசசம-கடிபபேய.	ஆததல்-கடிமுரசு.	

மூன்றேதற்றப்பொருளில வருதல, பழைபன கழிதலால விலகபபடடது. கடி எனபது-கமமான கடுமபகல, கடுவகால எனத திரிததும வரும. (கசு)

[ஒருகுணந்தழுவிய பல உரிச்சோல்]

சூருவு மாறறம நுவறசி செபபு உரை கரை நொடி இசை
கூறறுப புகறல மொழி கிளவி விளம்பு அறை
பாட்டுப பகாசசி இயமபல சொலலே.

(இ - ள்.) மாற்றம . .இயமபல இபபதிறறும, சொல - சொல என்கிற ஒரு குணததை உணாதது கினற உரிசசொறகளாம, எ - று)

(உ-ம்.)	மாறறம—வாயமாறறம	புகறல—புகனற ஆனறியும	
	நுவற்சி—அறிநதுநுவல	மொழி—கணடதுமொழிமோ.	
	செபபு—செபபலுறறேனை.	கிளவி—கிளநதகிளமுதல.	
	உரை—உரைபபனை.	விளமபு—விளமபினா புலவா.	
	கரை—அறஙகரைநா	அறை—அறைகுவன சொலலே.	
	நொடி—ஆயிழைநொடியும	பாடடு—அறமபாடினறு.	
	இசை—இசையனைபபுக்கு.	பகாசசி—பகாநதனா புலவா.	
	கூறறு—நாஙகள் கூற.	இயமபல—இடமபலுறறேனை.	

இசசூததிரதததையும வருஞசூததிரதததையும ' சால உறு தவ" என்னுஞ சூததிரததினபின் வைகாமல இஙகே வைதததது, இவை அவை போலனறிப பெயாகளை விட்டு நீஙகியும நடக்கு மெனபது சோனறுதறகு (கஎ)

[இதுவும் அது]

சூருக. முழககு இரடடு ஒலி கலி இசை துவை பிளிறு இரை
இரககு அழுஙகு இயமபல இமிழ குளிறு அதிர குரை
கனை சிலை சுடடமை கௌவை கமபலை
அரவம ஆரபபோடு னுனனன ஓசை.

(இ - ள.) முழக்கு .ஆரபபோடு - இவ்விருபததிரணடும, இன்னன - இவைபோல்வன யிடமும,—ஓசை ஓசை எனகிற ஒரு குணததை உணாதது கினற உரிசசொறகளாய; (எ - று.)

(உ-ம்) முழககு —முழஙகுகடல்
இரட்டு —குடிஞைஞபிரட்டும.
ஒலி —ஒலிபுனலூரன
கலி —கலிகழுமூதூர.
இணச —பறைபிணசயருவி.
துவை —பலவியமதுவைப்ப.
பிளிறு —பிளிறுவாரூரசு.
இரை —இரைகுமபுனல.
இரஙகு —இரஙகுமுரசினம
அழுஙகு —மாரிபழுஙகினமூதூர
இயமபல —முரசமதியமப
இமிழ —இமிழ்கடல்.
குளிறு —குளிறுமுரசம.
அதிர —களிதததிருஙகார.
குரை —குரைபுனலாறு.
கனை —கனைகடல.
சிலை —சிலைததாமுரசம.
சுமமை —சுமமைமிகுநாடு
ஒளவை —ஒளவைகைகடல்.
கமபலை —வினைகமபலை.
அரவம —அரவதகானை.
ஆபபு —ஆதபல்லியம்.

இவைபோலவன பிறவாவன-அமலை, தழனி, ஓதை, கார முதலியன.

[இவ்வியலுக்குப் புறனடை.]

சசுo. இனன தினனுழி இனனண மியலுமை
எனறினைச நூலுள குணகுணிப பெயாகள்
சொலலாம பாத்தலிற பிஙகல முதலாம
நலமிலா ருரிசசொலில நயந்தனா கொளலே.

(இ - ள.) இன்னது - (பெபா வினை இடை உரி எனகிற நாலவகைச சொற்களில்) இன்னசொல், இன்னஉழி (தனமை முன்னிலை படாகைகளி லும் வழகுச செயயுளகளிலு) இவவிடதத்த, இனனணம - இவ்விலகண முள்ளதாய, இயலும் - வரும, எனறு—, இசை - சொலலக கடவதாகிய, நூலுள் - இநநூலுள், குண குணி பெயாகள் - (உரிசசொலலாகிய) பணபுப் பெயாகளையும (அககுணதததையுடைய) பணபிபபெயாகளையும, பாதலின் - (விவரிதது சொன்முல மற்றொன்று விரிதல்' என்னுக குறறம நேரிடும் படி) பாரதிருததலால, சொல்லாம - (வேணடியமட்டும் சொலவதல்லாமல கிகணடிறபோல விரிதது) சொல்லககடவேவா மலலோம; (ஆதலால், அவை முழுமைதையும அறியவேணடுபவா, பிஙகலம முதல் ஆம - பிஙகலதததை முத லிய, நலமிலாரா உரிசசொலில - நலலறிவுடைய புலவரால (கூறப்பட்ட நூல களுளளே) உரிசசொலதொகுதியுள, நயந்தனா கொளல் - விருபபிக கண டறிந்து கொள்க, (எ - று.)

இபபடிச சொலலவே - பெயரியலுள பெயரசசொல தொகுதியையும, வினையியலுள் வினைசசொல தொகுதியையும, இடையியலுள் இடைசசொல் தொகுதியையும விரிககாமைககும இதுவே புறனடையா மென்று கொளக.

[சொல்லதிகாரத்துக்குப் புறனடை]

சசுக. சொறபிறழு மிற்றின பெறறியென் றனைத்தும
முறற மொழிகுறின முடிவில வாதலின
சொறறவற றியலான மறறைய பிறவும்
தெறலிறன வுணாதல தெளளிதே யாதலி னான.

---

* 'ஒருமொழிமுடிபிலகணம ஆசிரியா கூறுனமகுனறக கூறலாம. பிற எனின்' இதறனுக்குப்பிருகற்சி இவவழு இலலாவழுவில்லனவனவுட

(இ - ள்.) சொல்தொறும - சொறகள்தோறும, இதன் பெறறி - இதன் இலகணம், இறறு - இதனனமையது, என்று—, அனைதது - முழுதும், முறற-நிறைய, மொழிகுறின - சொல்லபபுகுந்தால, முடிவு இல - வரமபில லாதனவாம ஆதலின் - ஆகலால, சொறறவறறு இபலான் —எடுதது சசொல லபபட்ட சொறகளினுனடைய இலகணஙகளைக காணடு, மறறைய பிறவும சொலலப்படாதவறறின இலகணஙகளையும, தெறறென உணாதல-(ஒப்பு மைபற்றி இதுவும அது வெனறு) தெளிவாக அறிநது கொள்ளுதல,—தெள் ளியோர திறன - நூலோதித தெளிதறகு உரிய மாணைகரது கடனமையாம.

இதறகு உதாரணம, முனவநதவறறில் ஆஙகாஙகுக காணடுகொளக. (உ0)

[இநநூலுகுப புறனடை]

சசூஉ. பழையன கழிதலும புதியன புகுதலும
வழுவல கால வகையி னானே

(இ - ள) பழையன கழிதலும - முறகாலதது உள்ள இலகணஙகளுள சில பிறகாலதது ஒழிதலும புதியன புகுதலும் - முற்காலதது இல்லாத சில பிறகாலதது இலகணமாக வருதலும, வழு அல - குறறமலலவாம. கால வகையினான் - காலவேறுபாடு பறறிய காதலால. (எ - று.)

இதறகும் உதாரணம, முனவநதவறறுள் கணடுகொள்க. (உ1)

உரியியல் முற்றிறறு.

"இநதிரை முவிட நான்மொழி யைம்பா லறுதொகை யேழ்
அநவழ வெட்டுந பொரிபா ன் தொகாநிலை யாயிந்தவெச்சம்
ஒநபது கோளெட்டு முப்பொழு தீரிட மோரியல்பாயீ
வநமொழி முன்று முணரச்சொல் வண்மை வநந்திநவே"

சொல்லதிகாரம் முற்றுப்பெற்றது

நன்னூல் காண்டிகையுரை
முற்றிறறு.

மொழிகளைத தனிதததனி யெடுதது ஓதலுறறாகது, தெயவபபாணடில ஆயிரம யாணடு சென்றது; தெனறும சொற்கள முடிநதில என மாபாடியததுள ஆசிரியா பதஞசலியா எடுததோதினா; தமிழமொழியும அவவாறு பெருகிக் கிடதததலின், அவறறை இனவவழு இலைவழுவில்லன வெனறதனிதததனி யெடுதது ஓதப்புகின முடிவுபெறாது; ஆசிரியாகது ஒருவாறான முடிவுபெறி னும, சினனாட் பலபிணிச சிறறறிவினா அவறறைக கறபதறகே ஆயுள போதாவாய; ஆகலவ, அவறறைககறறுப் பலருடன பயினறு பிறாகது உரை ததுக் கலவிநிரப்புமாறு இல்லை; ஆகலான, அவவாறு கூறுது, சிலவறறைப பொதுவிதியாலும, சிலவறறைச சிறப்பு விதியாலும, சிலவறறை எடுததோத தாலும, சிலவறறை இலேசாலும, சிலவறறைப் புறனடையாலும, சில வறறை யுததிவகையாலும, உணாநதுகொளளுமாறு தொகுதது நூல்செய தார ஆசிரியராகலின், ஆகாதெனக' எனறு தொல்காப்பியச் சூத்திரவிருத்தி யில் உரைதததது காணக.

நன்னூல் சூத்திர முதற்குறிப்பகராதி.

சூத்திரம்.	பக்கம்.
அஆஎறற	உகடு
அஆஉஊ	டுகூ
ஆஆஎஒவ்	சூ
அஇஉமமுதற்	சஙூ
அஐமுதலிடை	சூஎ
அகமுனாச	கசா
அசைநிலை	உடுஎ
அடிநா	சஅ
அடைசிலை	உசூ
அடைமொழி	,,
அணஎநுணிநாநனி	சகூ
அணஎநுணிநாவரு	சஅ
அணபலலடி	,,
அணபலமுதலு	,,
அணமையி	உஐடு
அதுமுன்	ககஎ
அதுவே, இயற்	களக
அதின் அசை	கடுஅ
அதிலாங	உஅங
அமஉரை	,,
அமஆயென	உகசூ
அமமுதலா	சூஉ
அமமுனிகரம	சூஅ
அரிதிறபெயக்	உசூ
ஆஆபஎஊ	உகச
அலஎழி இ ஐ	ககடு
அலஎழியாமா	கக
அவ்வறவள, அஇஉ	சூங
அவ்வறவள எழு	ககூஉ
அவ்வறவள், எழா	கூஉ
அவ்வறவள, ஒண	கஅங
அவ்வறவள, கிஹா	களசூ
அவ்வற்றள, முத	உஉச
அவ்வறவள, முயற்சி	சூஎ
அவ்வறவள, விணெயி	கஐ
அவ்வைதாம், முற	உகக
அவ்வழி, ஆவி	சூள
அவ்விணெயாள	ஙக
அழவினீங்கா	ஙஉ
அளகலாகா	உங
அள் ஆளி	உகங
அறமபொரு	சஉ
அறிவருளாணை	உஅஅ
அற்வியாணம	உடுஐ
அனஆன அள்	அஐ
அன்ஆனிறு	உகங

சூத்திரம்	பக்கம்.
அனஆன் இன	கடுஉ
அனற்யினயி	ககசூ
அனனமாவே	உஎ
ஆஆஊஎ	சங
ஆகவிஹக	உஉசூ
ஆகஹியான	ஙஉ
ஆசாஞரைதத	ஙக
ஆண்பெண	ககூசூ
ஆணமைபெண	கஅங
ஆனறுகினறு	அஅ
ஆமாகோணவ	கடுடு
ஆழுணபகரவ்	ககடு
ஆயிரமுகதா	ஙடு
ஆயதகஹிடதலெ	சஙூ
ஆவிருணகமன	சூக
ஆவியரழ	கஐடு
ஆவியுமொறறு	கடுஐ
ஆறனுருபு	ககூக
ஆறனெருமை	ககூஎ
ஆற்றெழுக	ஙக
இ	
இஆஎஏ	சூஎ
இஆஐவழி	கஐசூ
இஉஊஏவொடு	உஐஐ
இசைகெடினை	ஙச
இடுகுறிகாரணப்	சக
இடுகுறிகாரணமா	கஎடு
இடைசரிசால்	கஙஐ
இடைதரிதாட	ககஅ
இடைநிலெ	உஎஐ
இடையினம	சடு
இடையிலநானகு	கூக
இடையுரி	ககூக
இணைதியல	கூடு
இதறகிதுசாரி	கடுஅ
இதற்கிதுமுடி	ககூக
இமமுபபெயர்க	உஐக
இயலபிணமவிநி	கஐகூ
இயலபினவிகா	கடுகூ
இயலபெழு	டுஅ
இயறகைபபொ	உகூஉ
இரட்டைகஹிள	உடுஎ
இரணடாவதனு	கஙஙூ
இரணடுமுதலா	உஙஐ
இரணடுமுன்	உஙஐ
இருஹிணையாறன	உஉஅ

சூத்திரம்.	பக்கம்.
இருவாநூற்கு	கக
இறாறாறற	உசஅ
இலசகணமுடை	கசூஎ
இலகியகணை	அஎ
இலலெனிணமை	கசடு
இறபெதிரவு	உசகூ
இனதெதென்	உடுகூ
இனனதின்னுழி	உகூக
ஈதலியலபே	உகூ
ஈதாகொடு	உகூச
ஈமும, கமழு	கசஐ
ஈறுபோதல்	எக
ஈறறுயா	கஐச
உ	
உஊஒஓஒள	சஎ
உஊஒஓவல	டுகூ
உடலமெயுயிர	கஙஉ
உணாவியலா	உஅஎ
உயாதிணெதொட	உசடு
உயாதிணையும	உசக
உயிருமுடமபுமா	ஙக
உயிருயிரலலதா	சூஎ
உயிராமவிலா	கஐசூ
உயிாமெயயாயத	உஐஐ
உயிாமெயயிரட்டு	டுக
உயிாவினுக	சக
உரததினவளம	கஎடு
உளிவளிஞெழியி	கஙஐ
உருபினமுடி	ககஅ
உருபுபல	உஎஐ
உருபுமுறறீ	சடு
உருபுவிணெயு	கூக
உருவகவுவமையி	கசகூ
உவபபினு	கூடு
உவமவுருபில	கடுஅ
எ	
எகரவிணமுச	கஐஎ
எசசப்பெயா	கஐகூ
எடுதகலபடுததல்	கடுகூ
எட்டனுடமபு	டுஅ
எட்டனுருபே	உகூஉ
எணணெலடுததல்	உஙஅ
எணணினறயளவு	கஙஙூ
எணபெயா	உஙடு
எணமூவெமுதநீற்	கஙக
எதிராமறநிற	உஉஅ

சூத்திரம்	பக்கம்
எபஎபாரு	உருஉ
எயாழுதலு	சூச
எலலாமெனப	கருங
எலலாருமெல	கருங
எலஇயினனு	உஎஅ
எவரினன	உஉள
எழுதகியலதிரி	உருச
எழுதகேதே	எஎ
எழுவகைக	கஉ
எழுவாயிறுதி	உசுக
எனறுமெனவு	உஅஎ
ஏ	
ஏழனுருபுகண	ககூஅ
ஏறசுமெவகைப்	ககூஎ
ஏறபுழிஎடு	உளஉ
ஏறறபொருளுக	உசுள
ஐ	
ஐஆயஇகர	உகள
ஐஒளஇஉச	சரு
ஐகானயவ்வழி	சுள
ஐகதனெற	கஉரு
ஐகதாவதனுரு	ககூசு
ஐகதொகை	உருஅ
ஐயகதிஇணபா	உசச
ஐயகதீரப	உரு
ஐயானகுசசெயயு	உஎஅ
ஐயிறறுபொதுப்பெ	உஎக
ஐயீறறுடைககுற	கஉஎ
ஒடிவுகதெயயவு	உஅரு
ஒருகுறிகேட்போ	ருக
ஒருசானவ்வீற	உஎஉ
ஒருநறியினறி	கஅ
ஒருபஃதாதி	கஉஅ
ஒருபுணர்கரணெடு	கஎக
ஒருபொருட்பல	உருஅ
ஒருபொருட்பன்	உருஅ
ஒருபொருள்குறி	களஉ
ஒருபொருள்மே	உருரு
ஒருமையிறபன	உசள
ஒருமொழிதொட	ககூரு
ஒருமொழிமுவழி	கஎஎ
ஒருமொழியாரு	ககூரு
ஒருமொழியாழி	உருஉ
ஒருவரனபது	கஅசு
ஒருவனெருதநிடல	கருக
ஒருவனெருதநிப்	கஅரி

சூத்திரம்	பக்கம்
ஒநவனமுகலை	உகஉ
ஒழிபிசைவினச	உளள
ஒறறுமை	உஅள
ஒறறுயிர	கருக
ஒனபதொழிதத	கருஎ
ஒனபாலெது	கஉசூ
ஒனறன் புளளி	கஉரு
ஒனறுமுதல்	கஉஅ
ஒன்றுமுதலெட்	கருசூ
ஒனறேபலவென்	ககூரி
ஒனமெறுழிபொது	ஏசூக
க	
கஎவுரு	சஅ
கசதபவொழி	சூஉ
கடியெனகிளவி	உஅக
கணகாலகடை	ககக
கயவொடு	உகக
கருததுபபதப்	உஎ
களிமடிமானி	உக
கா	
காரணமுதலா	உசூரு
காலஙகரந்த	உருசூ
காலஙகளென	ருருஉ
கி	
கிளநதகிளமுத	கஅஎ
கிளமுதலாக	களஅ
கீ	
கீழினமுன	கசஉ
கு	
குடுதறுவெனனு	உகரு
குயினொன்வெறு	கருள
குலனருளெது	உஉ
குறியதனகீழா	ககரு
குறியதனமுனன	ருஎ
குறிலணைவிலலா	கருரு
குறிலசெறியா	கசரு
குறில்வழிலள	கசரு
குறறுயிரளபி	சூக
குன்றகூறல	கரு
கே	
கேட்குநபோ	உசூரு
கோ	
கோலலேலுயஎ	உஅஉ
கோ	
கோடலமரபே	உசூ
ஙஞநமனெ	ருஉ

சூத்திரம்	பக்கம்
ஙமமுனகவ்	சூஉ
ச	
சாதிகுழுஉப	கருரு
சாலஉறறவ	உஅக
சாவெனமொழி	ககக
சி	
சிதலெறுமபாதி	உஅக
சிலகையெழு	சஅ
சிறபபினுமினத	சூசூ
சினவினெ	உஉரு
சு	
சுட்டியாவெகர	சூஎ
சுடடின்முன	கருள
சுட்டுமறறே	உருக
சுடவெகரமூ	கசசூ
சுருங்கசசொல	கச
சுவைபபுளி	ககச
சூ	
சூதனிரதனுட்	உஎ
செ	
செந்தமிழாகி	களக
செநதமிழநிலனு	களரு
செமமைசிறுமை	எரு
செயபபடுபொரு	உருக
செயகெனெரு	உகள
செயதசெயகின்ற	உஉஎ
செயதுசெயபு	உஉஉ
செயபவன்கருவி	உகஎ
செயயியவென	ககஎ
செயயுமெனெசச	உஉக
செயயுளிறுதி	உளக
செயயெனவினெ	எக
செவவெணணீற்	உளகூ
சொ	
சொலதிரியினும	உஉரு
சொறரொடுமிற்	உகக
ஞ	
ஞணநமலவளன	கருங
ஞநமுன தமமினம	சூரு
ட	
டறமுன்கசப	சூரு
ண	
ணனமுன்னினங	சூரூ
ணனமுன்னும	ருக
ணனவலலினம	கருச
தடறவொற்றின்	அள

சூத்திரம்.	பக்கம்
தததம, பகாபப	எச
தமிழவ்வுறவும	ககக
தமபாலிலல	உசங
தமபெயாமொழி	சுசு
தாலவரல	உகஅ
தறசுட்டளபொழி	ருந
தனிகுறில	கஙஉ
தனமகனைசான்	உஎ
தனமைமுடபட	ககூஎ
தனமைமுவிய	உகரு
தனையெயானநா	கஅச
தனஞசிரியன்	ஙச
தனனென	கஙஅ
தனமெனழி	கஙஉ
தானமுயறசி	சரு
தானேதரக	உரு
தானதாமநாம	கருச
தானயானநான	கஅரு
தி	
திசையொதிசை	கஉக
திணநிலஞசாதி	உருந
திணபாலபொரு	உசசு
திணயேபாலிட	உசஙக
து	
துமபிவணடாதி	உஅஎ
துயததல்துஞ்ச	உஅஅ
துறுகுறறிய	உசச
தெ	
தெஙகுரீணட்ற	ஏஉஉ
தெரிநிலேதேறற	உஎரு
தெரிவருமபெரு	உஉ
தெவவெணமொழி	ககஎ
தே	
தேன்மொழி	கஙசூ
தொ	
தொகுதிதல்விரி	ஙச
தொககுழிமயஙக	உசக
தொலலெவடிவின	ருஎ
தொழிலுஙகால	உஉஉ
தோ	
தோனறலதொனிதல	கூக
தோனறல்மறை	உஅக
தோன்றுதோறறி	ஙரு
ந	
நடவாமடிசீ	எஎ
நவ்விறுதொழிற்	கஙச

சூத்திரம்	பக்கம்
நானகனமெயயே	கஉரு
நானகாவதறகுரு	ககூரு
நி	
நிறையுயிர	சசு
நினறதெறி	சூஉ
நீ	
நீபிரிவிாநா	ககூக
நு	
நுலிப்புகுக	கரு
நுமதம, எமநம	கசா
நுவலொடுவிஞ	உரு
நூ	
நூலினியலபே	கூ
நூலெநுவலவோன்	அ
நூல்பயிலியலபே	ஙா
நூறபொருளவழ	கஎ
நெ	
நெடிலோடாயத	ருச
நெடிலோடுயிாத	ககக
நெலலுஞசெலலு	கசரு
நே	
நேரினமணியை	கஎ
ப	
பகாப்பதமேழும	எக
பகுதிவிகுதி	எங
பகுபபாற	எக
பஞசிதனசொல்	உச
படாகைமுப்	உருசு
படாகைவினை	கசுசு
பணபைவிளகு	உஙசு
பதமுனவிகுதி	கருஉ
பலசிலவெணு	ககஉ
பலலோாபடாக	உஉச
பலவகைதாது	ககூக
பலவகைபபணபு	உஅரி
பலவகையுதவி	உசு
பலவகைவடிவிரு	உஅக
பவ்வூவிடத	அஅ
பவ்வீமீ	ககசூ
பழையனகழித	உகூஉ
பனைமுனகொடி	கஙஉ
பனனீருயிருங	ருக
பா	
பாடஙகருதிதே	ககூ
பாயிரமபொதுச	அ
பாலபகாவரி	கஅஉ

சூத்திரம்.	பக்கம்.
பிணடநதொகை	ககூ
பிரிநிலவிஞ	உஎசு
பு	
புலமரமுதலவுற	உஅசு
புளளியுழுமிரு	ககூ○
புளளிவிட்டெ	சக
புளளுமவள்ளுந	கசசு
பூ	
பூபபெயாமூன	கஙா
பூமலியசோகின	ஙஎ
பெ	
பெணமைவிட	ககூரு
பெயருமவினையு	உசுஅ
பெயரேஜஆல்	ககந
பெயரொடுபெய	உஙச
பெயாசசெவ்	உஎக
பெயாவிழிதகம	கருக
பெயாவினையிட	உஉஅ
பெயாவினெஉம	உஙங
பெயதமுறை	உரு
பொ	
பொதுபபெயருயா	கா○ங
பொதுப்பெயாவி	உங உ
பொதுவியல்பா	உகஉ
பொதுவெழுத	களச
பொருளிடஙகால	எஉ
பொருளமுதலாறு	உசு○
பொருளமுறி	உக○
பொருளமுத-மூறு	சஅசு
போ	
போலப்புணைய	உஙள
ம	
மஙவிறுதி	சுசு
மகளதிதவா	கசுச
மகலமாகி	உச
மமமுன்பயவ	சுச
மரபபெயாமுன்ன	கா○கூ
மரமல்லெகின	கஙள
மலாதலெயுலகின	ருங
மவ்வீறுறறழிக	கஙக
மறறையதெனப	உஅஉ
மற்றையதோக	உசச
மன்னுடை	ஙரு
மன்னெஅசை	உஅக
மா	
மாடக்குசசிதிர	ஙஈ

சூத்திரம்.	பக்கம்
மாவெணகிளவி	உஅச
மாறறமநுவற்றி	உசுஅ
மீ	
மியாயிகமோ	உஅச
மினபினபனகன	கஙஎ
மீ	
மீகீழிதழுறப	சஅ
மீனறவவொடு	கஙசு
முழ	
முகவுரை	அ
முக்காலததிலு	உசகூ
முககாறகேடபின	ஙஉ
முசசகநிழறறு	கசுஉ
முதலிருநானகா	கஉஎ
முதலினைநிலை	உஒசு
முதலேஐஉறின	உஒகூ
முதலவழி	கூ
முதறபெயாநான	கஅஉ
முதனூல்கருதத	ஙஙூ
முரணந்தாதிநா	உஅசு
முழகு இரட்டு	உகூஒ
முறறீரெசச	உசஉ
முறறும்மை	உஎக
முனமொழி	உஙகூ
முனனததிலுண	உசுச
முன்னரவவொடு	கஅக
முனனிலகூடிய	உகஎ
முன்னிலமுன்	உகஅ
முனமேலோநூலின	கஒ
முன்மேலொமொழி	கஉ
மூ	
மூன்றனுறப்	கஉச
மூனறுவதனொரு	ககூச
மூன்றுறபெண	கஙகூ
மூன்றுஉயிரளபு	ஙஎ
மெ	
மெய்களகரமும	சூகூ

சூத்திரம்.	பக்கம்
மெய்ஈறாமுகரு	உசுஅ
மெயயுயிராமுதலி	ஙசு
மெலலினம	சச
மெனறொடா	கஉஒ
மே	
மேற்பலலிதழுற	சக
மொ	
மொழிகுணமின	உச
மொழிமுதறகார	ஙஅ
மொழியாயததொ	சுசு
ய	
யகரமவரகுற	ஙச
யரழமுனனாகஙச	கசக
யரழமுனனாமொ	சக
யரழவொற்றின	சுஙி
யா	
யாகாபிறபிசு	உஅக
யாதனுருபிற	உஒஎ
யாபபடிபலவினு	உஎக
யாரெனவிறு	உஉசு
யாற்றுநீரமொழி	உசுசு
ர	
ரவவீறகம்முத	கூச
ரவவீறறுயாபெ	உஒங
ரழவலலனதம்முற்	சுச
ல	
லகாரவீற்றுயா	உஒச
லளமுனகசப	சுச
லளமெயதிரிசத	சஙி
லளவிறுதொ	கசச
லளவீற்றஃ	உஒச
லளவீறறினையபிறை	ஙசு
லளவேற்றுமை	கசஉ
வ	
வலிததலமெலிதத	கஒஒ
வல்லினமுசடத	சச
வலலேதொழிற்	கஙச

சூத்திரம்.	பக்கம்
வல்லெழுத்தாரி	உசஒ
வவவிறுசுட்டிற்	சஙிள
வனறொடரலவன	ஙஙள
வா	
வாழியவெனபத	ஙஙங
வானவாமகளை	உஅள
வி	
விகாரமனைதது	சஙூ
விகுதிபதமுசா	சஙிங
விரைவிணுமிகவி	உசசு
விழைவேகால	உஅங
விளமபியபகுதி	அஒ
விணசசுட்டுட	சஅங
விணவிணுஞசெப	உஙஉ
வினைசாபின	உஙிூ
வினைபெயா	உளள
வினைமாற்றனை	உஙஉ
வினைமுறறே	உஉள
வினையின்பெய	சஅங
வினையொடுவரி	உஅஒ
வே	
வேறில்லெபுண	உஉஒ
வேறுவினைபபல	உஙிட
வேறறுமைமய	ஙஙூ
வேறறுமையாயி	ஙஙங
வேற்றுமையையம	கூள
வேற்றுமைவினைசா	உளச
வேறறுமைவினைப	உஙச
ள	
ளஃகானுயா	உஒங
ற	
றவ்வொடுகர	அஅ
றனழஎஒவ்வு	கூஙி
ன	
னஃகான்றோப்	ஙஙூ
னலமுனறனவும்	சஙள
னவவீற்றுயா	உஒச

நன்னூற சூத்திர முதற்குறிப்பகராதி முற்றிற்று.

பரீக்ஷைக்கு உரிய வினாக்கள்.

நன்னூலாசிரியரது பெயர், இடம், சாதி, மதம், காலம், தந்தை பெயர், இந்நூல் செய்த காரணம், இந்நூலின முதனூல்—இவை யாவை?

இந்நூலில் 'மொழிமியல்' என்றது 'பதவியல்' என்று பெயரை மாற்றுக்கும் பொதுவியலை இடையில் நிறுத்தியதற்கும் காரணம் என்ன?

"இகுறி காரணப்பெயர்" எனற சூத்திரத்தைப பெயரியலில் வைக்காமல் எழுத்தியலில வைத்தது ஏன்?

எழுத்தியலிலும பதவியலிலும சொன்ன முதனிலை இறுதிநிலை இடைநிலைகள; பெயரிடைநிலை, வினையிடைநிலை, தழுவுதொடா, கழாத தொடா; புணர்ச்சிவிகாரம, செய்யுள்விகாரம தொகுத்தல்விகாரம, முதல இடைகடைகுறைகள்: முன்னிலைவினை, ஏவல்வினை; தொழிற பெயர்; வினையாலணையும்பெயர்; ஆகுபெயர், அன்மொழித்தொகை; முதல் வேற்றுமைக கருத்தா, மூன்றாம்வேற்றுமைக கருத்தா; போலி, இலக்கணப்போலி; ஏவல, வியங்கோள்; அடுக்குத்தொடா, இரட்டைக்கிளவி; மொழிமாற்று; கொண்டுகூட்டு அடிமறிமாற்று என்னும் பொருள்கோள்கள; தற்சமம, தற்பவம—இவற்றின் பேதத்தை நன்றாக விளக்கி ஒவ்வோர உதாரணமும காட்டுக.

இருவழி, நாற்கணம், நால்வகைஅளவை, நால்வகைப்பாணபு, நால்வகை உவமை, பொருளாதலாறு, செயவுதாதி அறுபொருள்—இவை எவை? ஆய்தம், உடம்படுமெய, அன்மொழி, திரிசொல் - இவைகட்குப் பொருள என்?

எவ்விடங்களில் எழுத்துக்கள் அளவுகடந்து நீண்டு ஒலிக்கும்?

ஆய்தம் அளபெடுத்தலை ஒற்றளபெடையிற் சேர்த்தது எதனால?

குற்றியலிகரத்துக்கும் ஆய்தக்குறுக்கத்துக்கும உபயோகமான புணரியற் சூத்திரங்கள் எவை?

மொழி முதல் இடை கடைகளில நிற்கிற எழுத்துக்களை அறிகிறதனால் பயன் யாது? காரணவிடுகுறிப்பெயராவது எனன?

தன்வினைப்பகுதிகளை எவ்வெவ வகையால் பிறவினை யாக்கலாம?

இடைநிலை யில்லாமல் காலங்காட்டும் வகைகளையெல்லாம் எழுதுக.

விகற்பம், பொருள்கோள—இவற்றைவிளக்கி வேறுபெயர் குறிக்க.

பல்வகைப பெயரினைச்சமைவன? பாலபகா அஃறிணைப்பெய ரென்ற லென்ன?

'பலவகைப்பெயரினைச்சமற்று.' 'அல்வழி ஆமாமியாமுற்று' என்ற வற்றில முற்றுவன? முற்றுதற்சம, எச்சத்திரிபு—இவற்றைவிளக்குக.

'பெயரினைச்சமுற்றுறனுருபே,' 'மூன்றுறுருபெண' இவை ஆறனுருபு எவை?

ஒற்றிடையின்மிகா நெடிலுயிர்த்தொடா, விதியுயிரீறு, விரவுப்பெயர், னவெருழிபொதுச்சொல், திரிபுலைகம, ஒற்றுமைகவிழுமை, இகுறி மரபு, உயர்திணம், இடைப்பிறவரல—இவற்றை உதாரணத்தோடு விளக்குக.

இயலபுவழக்கு தகுதிவழக்குகளுள குறிப்பு எது? வெளிப்படை எது?

கீக்கல், கருதகா, ஒப்பு, காரணம, எல்லை, கிழமை—இபபொருள்கள் எவ்வெவவேற்றுமைகளு உரியன? உருபமயகமாவது எனன?

எவ்வெவ வேற்றுமைகள் எவவெ சசொறகளொக கொணடுமுடியுமி?

வினைகொணடுமுடியாத வேற்றுமையைக குறிக்க.

முதலவேற்றுமையில மாததிரம்வரும் பெயாகளும, உருபேற்கையில் நிறியும பெயாகளும எவை? வழு, வழாநிலை, வழுவமைதி—யாவை?

விளியேலாத பெயாகள் எவை? இருதிணைக்கும் பொதுவினைகள எவை?

ஓம்பால் மூவிடததுகும் பொதுவான குறிப்பு விணைமுற்றுக்கள் எவை? செய்யுமென்முற்று எந்தத திணைபாலிடஙகளில செலலும?

பசு, பலாசு, இறுமபூது, எழு, புணாவு, சாபு, சுணணுமபு, தாலு இவற்றுள் குற்றுகரஙகளுகுத தொடரும, முற்றுகரஙகளுகுக காணைமும் எழுதுக.

கைம்மாறு, நளிவெணபா, பயிலவுழி, மாயிரு, பாலசுரஈது, குரகினம, துசுடூ, பைமபொன்—இப்புணாசசிகளைப்பிரிதது, விதி யெழுதுக.

"ஈறுபோதல" எனற சூததிரததில் 'ஆதிதீட' லுகு ஐது குறிலும் நீணடு வருதற்கு உதாரணம கொடுக்க.

அநுபந்தம்.

உபசாரவழகீது:—காரணம காரியமாகவும, காரியம காரணமாகவும, குணம குணியாகவும, குணிவினை குணவினையாகவும், ஒருபொருளின் வினை மற்றொரு பொருளின் வினையாகவும, இடதது நிகழ பொருளின தொழில இடதது நின்மேலாகவும, சினைவினை முதல்வினையாகவும், உடையானதுதன்மை உடைமையின் மேலாகவும ஒருபொருளின் இயல்பு மற்றொருபொருளின்மேலாகவும இவ்வாறு ஒன்றினதனமை பறறொன்றின் மேல ஏறறிக கூறப்படுதல; இது, ஆகுபெயரெனற இலகுகணைகு இனமெனதகுகது: இதனை வடநூலா 'ஔபசாரிக ப்ரயோகம' எனபா.

(உ - ம.) "தீவினையெ ரனுஞ் சேருத்து" எனறது - தீவினையால் வரும மயகமென்று பொருளபடுமிடதது, காரணம காரியமாகவும; "பிறப்பெனனும பேதைமை" எனறது - பிறபபுகுகுகாரணமாகிய அவிதையெனப் பொருள்படுதலால, காரியம காரணமாகவும; "இலலவள்மாண்பாலல்" என்றது - மனைவி நற்குண நறசெயகை யுடையளாலல் எனப் பொருள படுதலால், குணம குணியாகவும; "இடுகண கலவதாம் நட்பு" எனறது - துனபந் தீரபபவா ருணபர் எனப் பொருளபடுதலால், குணிவினை குணவினையாகவும; "பின்முறைக்காச்சொல்" என்றது-பின் வருங குறறஙகளை நோககாத சொல எனப பொருளபட்டுச சொலபவனது தொழிலாகிய நோககுதல சொல்லின்மே லேற்றப்படுதலால், ஒருபொருளின்வினை மற்றொருபொருளின் வினையாகவும; 'இந்தப்பானை நாலழி

யரிசி பொங்தும்' என்றது - பொதுகுகாகு இடமாமெனப் பொருள்படு தலால், இடகதுநிசழ்பொருளின் தொழில இடகதின் மேலாகவும்; 'வணடி அசசு முறியும்' என்றதில், அசசு என்னுஞ் சினையின் வினையாகிய முறிக லென்பது, வணடியெனனும முதலின் மேலாகவும; 'சினவாள்' என்றதில், உடையனெனது குணம் உடையின் மேலாகவும; "செவிகைப்ப," "நாற்றம கேட்பினும," "கணணினூற் பருகு" என்றவை - பண்பு புலன் மாறுபா டாகவும் வருதல காணக.

காதிபொருமை—ஒருசொல் ஒருமையீறு தோன்றநின்றும், தோன் றுதநின்றும், பின்ஒருமை பனமை வினையீறுகளந்து முடிக்குஞ் சொல் உளதாகவும், இலதாகவும் தானே பன்மைப்பொருளுணாதது; இகலை, டநூலார், ஜாதயேகவசந' என்பா

(உ - ம.) 'தென்புலத்தார் தெய்வம்" என்றதில், 'தெய்வம' என் பது தேவரெனப பொருளபடுதல காண்க.

எதிர்மறையிலக்கணை —ஒருசொல் தனக்கு எதிரமறையான பொருளை உணர்த்துவது.

(உ - ம்.) எல்லாப்பொருள்களும நிரமபுதலென்று பொருள்படும் 'நிரமபு' என்றது - ஒருபொருளும இல்லாமைபாகிய வறுமையையும; குற்றகளை நீகுதலெனனும பொருளதரும 'அழுகறுகதல்' என்றது - பெருங்குற்றமாகிய பொறுமைப்படுதலையும்; "உடமபோ டுயிரிடைநட்பு" என்றதில், 'நட்பு' என்றது - நட்பினமையையும் 'புணபஜநம' என்றது-பாப ஜநமாகிய அரககரையும உணர்ததுதல காணக.

தந்திதாந்தம் —ஒருவடசொல் சிறிதுமாறித தன்னோடு இயைபுடைய பொருளையாயினும, தன்பொருளையாயினும உணாததுவது.

(உ - ம) தசரதன மகன - தாசரதி, ஜநகன மகள - ஜாநகி, பாணடு வின் மகளர - பாணடவா, குருகுலததவா - கௌரவா, குசாமபனது நகரம கௌசாமபி, ருஷிகள செயத நூல - ஆரஷம, இநதிரன்செயத நூல் - ஐந் தரம, வேதசமபந்தம - வைதிகம, கோசலநாட்டிற பிறநதவள்-கௌசல்யை, விதாப்பதேசகதை ஆளபவன் - வைதாப்பன, ,விஷ்ணுதேசதனை யாள டவனைப் பற்றிய நூல - வைஷ்ணவம், விஷ்ணுபக்தன - வைஷ்ணவன் என றற்போலவன, தன்னோடு இயைபுடைய பொருள உணாததின.

த்ரிலோகீ - தரைலோகயம் என்றற்போல்வன, தன்பொருள உணா ததுவன.

Tamil Grammatical Terms with English-Equivalent.

பாயிரம்=Preface
இயல்=Chapter.
அதிகாரம்=Section.
சூத்திரம்=Verse.
எழுத்ததிகாரம்=Orthography.
குறில்=Short vowels.
நெடில=Long vowels
சுடடெழுதது = Demonstrative letters. [ters.
வினவெழுதது=Interrogative let-
வலினம=Hard Consonants. (Suds.)
மெலலினம=Soft Consonants (Nasals)
இடையினம=Medial Consonants. (Liquids.)
குற்றியலிகரம்=Shortened இ.
குற்றியலுகரம=Shortened உ.
பொதுவிதி=General rule
சிறபபுவிதி=Special rule
புறனடை=Exception or remark.
மாததிரை=Quantity.
முதனிலை=Initial letters.
ாற்முநிலை=Radical letters
இடைநிலை=Middle particle
வினை இடைநிலை = The particle showing the tense
பகாபபதம=Indivisible words.
பகுபதம=Divisible words.
பகுதி=Root.
பெயா=Noun
பணபுபபெயா=Abstract noun.
வினை=Verb.
பிறவினை=Causative verb
ஏவலவினை=Imperative verb.
விகுதி=Termination.
விகாரம்=Change.
காலம்=Tense
இறந்தகாலம=Past Tense.
நிகழ்காலம்=Present Tense.
எதிாகாலம்=Future Tense.
புணாசசி=Combination.
தொகை நிலைத தொடாகள்=Elliptical expressions.
தொகாநிலைத தொடாகள=Unelliptical phrases. [binations.
வேற்றுமைபபுணாசசி=Casal Com-

இரடிததல=Re-duplication.
தினை=Caste.
எணணுபபெயா=Numerals.
தொழிறபெயா=Verbal Noun
சாரியைகள=Euphonic particles.
சொலலதிகாரம=Etymology.
பால்=Gender.
ஆணபால்=Masculine Gender
பெணபால=Feminine Gender.
பொதுபபால=Common Gender.
ஒணறனபால=Neuter singular.
பலவின்பால=Neuter plural
தனமை=First person
முன்னிலை=Second person.
படாகணை=Third person
எண=Number.
ஒருமை=Singular
பனமை=Plural.
சொறளினவகை = Parts of Speech.
இடகரடகல, மஙகளம=Euphemism
பல பொருள் குறிதத ஒரு சொல=Homonyms
ஒரு பொருள குறிதத பல சொறகள்=Synonym.
வினையாலணயும பெயா=Verbal-noun.
ஆகுபெயா=Metonomy.
வேறறுமை=Case.
உருபேறகாத பெயாகள்=Indeclinable nouns [case.
எழுவாய வேறறுமை=Nominative
இரணடாமவேறறுமை=Accusative case [tal case.
மூனறாம வேறறுமை=Instrumen-
நானகாம வேற்றுமை=Dative case.
ஐநதாம வேற்றுமை=Ablative case.
ஆறாம வேறறுமை=Genitive case.
ஏழாம வேற்றுமை=Locative case
விளிவேறறுமை=Vocative case
வேறறுமையுருபு=Case-ending.
வினை முற்று=Finite verb.
குறிப்புவினை=Symbolic verb.
பெயரெசசம=The adjectival participle [ticiple.
வினையெசசம்=The adverbial par-

முகாலதாதுகரும் பொதுவான வினை யெசசம=Infinitive Mood.
எதிர்கால வினையெசசம=Subjunctive Mood
எசசம=Participles and Infinitiவியகுகோள=Optative verbs [ves
எழாநிலை=Grammatical expressions
மரபு=Usage, Idiom
ஒருபொருட பனமொழி=Redundant words
எழுவாய=Subject.
பயனிலை=Predicate.
செயப்படுபொருள—Object.
செயவினை=Active verb.
செயப்பாடுவினை=Passive verb.
செயபபடுபொருள குனரு வினை=Transitive verb
செயப்படுபொருள குனறிய வினை=Intransitive verb.
அடைமொழி=Epithet.
உடன பாடு=Affirmation.
எதிரமறை=Negation.
உவமை=Simile.
உருவகம=Metaphor.
பொருளகோள=Prose order.
இடைசசொறகள =Conjunctions and Particles.
அசைநிலை இடைசசொல்=Expletive Particles.
ஒலககுறிபபு=Onomatopoeia
உரிசசொல்=Attributive.
பெயருரிசசொல=Adjective.
வினையுரிசசொல=Adverb.
முறறிலகணம, சொலலிலகணம=Parsing.
யாபபிலகணம=Prosody.
அசை=Metrical Syllable.
அணியியல்=Rhetoric.
அணி=Figure of speech.
வஞ்சபபுகழசசி=Hyperbole.
உயாவுகவிறசி=Irony.

பொருளிலக்கணச் சுருக்கம்.

பொருளாவது - சொல்தொடடா கருவியாக அறியப்படுவது; அது - அறம பொரு ளினபமும, அவறறின நிலையினமையும அவறறின் நீஙகிய வீடுபேறும என விவரிககபபடும.

அகபபொருள் - அகப்பொருளும், புறப்பொருளும் என இருவகைப் படும

க. அகப்பொருள.

அகப்பொருளாவது - ஒதத அனபினராகிய தலைவனும் தலைவியும உள் ளத்து உணாவால அனுபவிககும இனபம

அது - கைக்கிளைத்திணையும, ஐந்திணையும, பெருந்திணையும் என ஏழு வகையியலபுடையது கைககிளை - ஒருதலைகாமம, ஐநதிணை - அன்புடைக காமம, பெருநதிணை - பொருநதாகாமம.

ஐந்திணை - மருதம், குறிஞ்சி, பாலை, முல்லை, நெய்தல் என்பன.

இவை - முதற்பொருள், கருப்பொருள், உரிப்பொருள் என்ற மூன்று வகையால் உரைககப்படும.

அவறறுள், முதற்பொருள - நிலமும், பொழுதும.

மருதததுககு - நாடும் நாடுசாந்த இடமும, குறிஞ்சிககு - மலையும மலை சாந்த இடமும, பாலைககு - சுரமும் சுரஞ்சாாத இடமும், முல்லைக்கு - காடும காடுசாாந்த இடமும, நெய்தறகு - கடலும கடல்சார்ந்த இடமும நிலமாம.

பொழுது பெரும்பொழுது, சிறுபொழுது என இருவகைப்படும.

பெரும்பொழுது - அறுவகைப்பருவகள; [பாவம - இருது;] பன்னிரணடு மாசஙகளுள, சிதகிரையும வைகாசியும - இளவேனில [வசந்தகாலம], ஆனி ஆடிகள - முதுவேனில் [கிரீஷமகாலம], ஆவணி புரட்டாசிகள - கார [வாஷாகாலம]. ஐப்பசி காரதகிகைகள் - கூதிர [சரதகாலம], மாகழியும மைதியும - முன்பனி [ஏமந்தகாலம], மாசி பஙகுனி - பினபனி [சிசிரகாலம]

சிறுபொழுது - மாலை, யாமம, வைகறை, காலை, நணபகல, எற்பாடு என ஆறபிரிவாம. இவை, சூரியாஸ்தமன காலமுதல ஒவ்வொன்று பப்பதது நாழிகையாக முறையே அமையும.

இவறறில் மருதததுகதும நெய்தலுகதும - அறுவகையிருதுவும; குறிஞசிகது - கூதிரும முனபனியும; முலலைகது - காரும; பாலைகது இருவகை வேனிலும, பின்பனியும உரிய பெரும்பொழு தெனறும. மருதததிறகு - வைகறை காலைகளும, குறிஞ்சிக்கு - யாமமும, முல்லைகது - மாலையும, நெயதற்கு எறபாடும, பாலைகது - நணபகலும உரிய சிறு பொழுதென்றும அறிக.

கருப்பொருள் - தெயவம், உணவு விலஙகு, மரம், பறவை, பறை' செயதி, யாழ், பண முதலியன.

மருததத்துகீது—தெயவம - இநதிரன். உணவு - நெல். விலஙகு எருமை, நீராநாய. மரம - வஞசி, காஞ்சி, மருகம. பறவை - நாரை, நீரகோழி, தாரா. பறை - மணமுழா, நெல்லரிகிணை. செயதி - நெல்லரிதல், வைகோல் தூவபபிததல், களைபறிததல் யாழ் - மருதயாழ் பண - மருதம தலைமகன - ஊரன, மகிழ்நன தலைமகள - கிழததி. மனைவி பூ-தாமரை, செஙகழுநீர, குவளை. நீர - மனைக்கிணறு, பொயகை யாறு ஆடவர - கடையர், உழவர. மகளிர - கடைசியர், உழததியர ஊர்-பேரூர, மூதூர.

நெய்தற்துகீது—தெயவம - வருண உணவு - மீனெல், தினை. விலஙகு-புலி, கரடி, சிஙகம், பன்றி, யானை மரம-அகில், சந்தனம், தேகது, வேஙகை, காந்தள. பறவை - கிளி, மயில, பறை, வெறியாட்டு, தொணடகம். செய்தி - தெனனழிததல், கிழஙகு எடுததல், குன்ற மாடுதல, கிளிகடிதல் யாழ்-குறிஞ்சி யாழ். பண - குறிஞ்சி. தலைமகன் - கிலமபன், வெற்பன், பொருப்பன். தலைமகள - கொடிசசி, குறததி பூ குறிஞ்சி, காநதள, வேஙகை, சுனை குவளை நீர் - அருவிநீர், சுனைநீர். ஆடவர் - குறவர, குன்றவர். மகளிர - குறததியர. ஊர - சிறுகுடி.

பாலைகீது—தெய்வம் - தூக்கையும், சூரியனும். உணவு - வழிபறிததனவும், ஊராக்கொள்ளையடிததனவும. விலஙகு - வலியழிந்த யானை. புலி, செந்நாய்கள் மரம் - இருப்பை, தூமை, பாலை. பறவை - கழுகு, பருந்து. பறை - போரப்பறை, ஊரெறிபறை, நிரைகோட்பறை. செய்தி - நிரைகொள்ளுதல், சூரததெரிதல், சூறையாடுதல். யாழ் - பாலையாழ். பண - பஞ்சுரம். தலைமகன் - மீளி, விடலை, காளை தலைமகள் - எயிற்றி, பேதை. பூ - மராம், குராம், பாதிரி நீர - வறறின நிணறும், வறறின சுனையும். ஆடவர் - எயினர், மறவர. மகளிர்-எயிற்றியர, மறததியர் ஊர் - கொல்குறும்பு

முல்லைநிலத்து—தெய்வம் - மாயோன். உணவு - வரகு, சாமை விலங்கு - முயல், சிறுமான். மரம் - கொன்றை, காயா. குருந்து பறவை-காணங்கோழி, மயில். பறை - ஏறுகோட்பறை செய்தி - வரகு களைபறித்தல், கிடைமேய்த்தல். குழலூதல். யாழ் - முல்லையாழ். பண - சாதாரி தலைமகன் - குறும்பொறை நாடன், தோன்றல். தலைமகள் - கிழத்தி, மனைவி பூ - முல்லை, தோன்றி நீர் - கான்யாறு. ஆடவர் - இடையர், ஆயர் மகளிர் - இடைச்சியர், ஆய்ச்சியர் ஊர் - பாடி, சேரி.

நெய்தற்று—தெய்வம் - வருணன் உணவு - மீன்விலையும், உப்பு விலையும் விலங்கு - சுறா, முதலை மரம் - புன்னை, தாழை. பறவை - அன்னம், நீர்க்காகங்கை, அன்றில். பறை - மீன கோட்பறை, நாவாய்ப்பறை. செய்தி மீன விறறல, உப்புவிறறல், அவறறையீட்டல் யாழ் - விளரியாழ் பண - செவ்வழி. தலைமக்ன - துறைவன, கொண்கன், சேர்ப்பன. தலைமகள் - நுளைச்சி, பரதவி. பூ - தாழை, நெய்தல் நீர் - மணற கிணறும, உவர்க கழியும. ஆடவர் - பரதர், நுளையர் மகளிர் - பரதவியர், நுளைச்சியர் ஊர் - பட்டினம், பாக்கம.

பிறவும பொருந்துவனவெல்லாம கொள்க. இவை சிறபான்மை மாறும.

உரிப்பொருள் அந்தந்த நிலங்களுக்கு உரிய நிகழ்ச்சிகள்.

ஊடலும, ஊடலநிமித்தமும - மருதம்; புணர்தலும, புணர்தல் நிமித்தமும - குறிஞ்சி, பிரிதலும, பிரிதல் நிமித்தமும - பாலை; இருத்தலும, இருத்தல் நிமித்தமும - முல்லை; இரங்கலும, இரங்கல் நிமித்தமும-நெய்தல் என்க

"போகமெல்லாம் பாலை புணர்தல நறுங்குறிஞ்சி
ஆகளூசே ரூட லணிமருதம—நோகுங்கால
இலவிருக்கை முல்லை இரங்கல் நறுநெயதல்
சொல்லிருகு மைமபாற றெருகை."

என்னுஞ் செயயுளால் அறிக.

உ. புறப்பொருள்.

புறப்பொருளாவது - மேறகூறிய ஒதத அனபுடையாலேயேயன்றி எல்லாராலும அனுபவிதது அறியபபட்டு இது இவவாறு இருந்ததெனப் பிறாகளுக கூறப்படுமெ பொருள்; அது - அறமும், பொருளும்.

அது - வெட்சி, வஞ்சி, உழிஞை, தும்பை, வாகை, காஞ்சி, பாடாண் எனை, எழுதிணைகளாக வகுகபபடுமெ.

வெட்சி - பகைவருடைய பசுகளைக கவாதலும், கவர்ந்த பசுகளை மீட்டலும இவறறில், மீட்டல் தனியே கரந்தை எனவும் படுமெ.

வஞ்சி - பகைவருடைய நாட்டைக் கைபபறற எணணி அவாமேற போாகுசு செல்லுதல்.

உழிஞை-பகைவருடைய மதிலை வளைதது கொள்ளுதலும, தம் மதிலை காதது கொளளுதலுமெ. இவறறில் மதிலகாதது - தனியே நொச்சியெனவுமெ படும்

துப்பை - பகைவரோடு தோசெய்தல்.

வாகை - பகைவரை வெல்லுதல்; அவரவா தம்தம இயல்பை மிகுதிப் படுதுதிக கூறுதலு மென்பா.

காஞ்சி-போக்குவருத பகைவாககு எதிர்சென்று ஊன்றுதல்; வீடுபேறு நிமித்தமாகப பலவகைநிலையாமையைச சான்றோர் கூறுவதெனறும கொளவா.

வெட்சி முதலியவற்றிற்கு அருதக்கப் பூமாலை சூடுதலும் உரியது.

"வெட்சி நிரைகவாதல் மீட்டல் காஞதையாம
வட்காமேற செல்வது வஞசியாம்—உட்கா
தெதிரூன்றல காஞ்சி எயிலகாததல நொசசி
அதுவளைதத லாகு முழிஞை—யதிரப்
பொருவது தும்பையாம போாகளைதது மிகுகோர்
செருவெனறது வாகையாம"

என்னுஞ் செய்யுளால், வீரர்கள இன்னின்னசமயததில் இன்னின மலர்மாலை யணியகடவ ரெனபதை யறிக.

பாடாண் - ஒருவனுடைய கீாததி வலிமை கொடை முதலிய வறறை ஆராய்ந்து சொல்லுதல்.

கைகிளை, பெருந்திணை என்பன - அகப்புற மெனறும; வாகை, பாடாண, பொதுவியல் என்பன - புறப்புற மெனறும கூறப்படும்.

இவை - பலதுறைகளாகப் பகுக்கப்பட்டு நூல்களிற பயிலும்.

யாப்பிலக்கணச் சுருக்கம்.

யாப்பாவது—பலவகைச சொறகள்கொணடு பொருட்கு இடமாகக் கற்றவலல புலவாகளால அணிபெறப பாடபபடுவது.

இதற்கு-எழுதது, அசை, சீர, தளை, அடி, தொடைஎன உறுப்பு ஆறும.

எழுத்தாவன—முதலெழுததும சார்பெழுததுமாகிய அகூரஙகள.

அசையாவது—எழுதது்லாகஙகப்பட்டுச சீரககு உறுப்பாய வருவது அது-நேரசை, நிரையசை என இருவகையாம.

நேரசையாவது—ஒரு குறிலாவது ஒருநெடிலாவது தனிததாயினும, ஒறறடுதததாயினும வருவது.

(உதாரணம) முறையே 'ஆ ழி' என்பதில் நெடிலும் குறிலும் தனிததும, 'கோல் வான்' எனபதில் குறிலும நெடிலும ஒற்றடுத்தும நேரசையாயின.

நிரையசையாவது—குறிலிணையாவது குறில்நெடிலாவது தனிததாயினும ஒறறடுததாயினும வருவது.

(உ - ம.) 'அணி' - குறிலிணை தனித்தும, 'கலம்' குறிலிணை ஒறறடுதது; 'நிலா' - குறில்நெடில் தனிதது, 'படாம்' - குறில்நெடில் ஒற்றடுததும நிரையசையாயின.

('அ ஆ' என்பதுபோல விட்டு இசைததா லல்லது, தனிக்குறில் சொன்முதலில் நேரசையாகாது)

சீராவது—அந்த அசைகள சிறபானமை தனிததும, பெரும்பான்மை இரணடுமுதல் நானகுவரையில தொடாந்தும வருவது.

அது - ஓரசைசசீர, ஈரசைசசீர, மூவசைசீர், நாலசைசசீரஎனநான்காம

ஓரசைச்சீராவது—நேரசையாயினும நிரையசையாயினும்தனிதது நின்று சீராயவருவது உதாரணவாயபாடு நே—நாள; நிர—மலர இவைபெருமபாலும வெணபாவினீற்றிலவரும. இவறறை, 'அசைசசீர' எனபா

ஈரசைச்சீராவது—நேநே, நிரநே, நிரநிர, நேநிரஎன இரணடு அசை கூடிவரும இநநான்குமாம.

(உ- - ம) நேநே—தேமா நிரநே—புளிமா	இவை மாச்சீர்.	நிரநிர—கருவிள நேநிர—கூவிள	இவை விளச்சீர்

இவை இயற்சீர எனவும, அகவற்சீர எனவும, ஆசிரியவுரிசசீர் எனவுமபடும

மூவசைச்சீராவது—மேற்சொல்லப்பட்ட ஈரசைசசீர நான்கின் இறுதியிலும நேரசையும நிரையசையும தனிததனி கூடிவருதலாலாகியஎட்டாம

நேநேநே-தேமாஙகாய நிரநேநே-புளிமாஙகாய நிரநிரநே கருவிளஙகாய நேநிரநே-கூவிளஙகாய்	காய	நேநேநிர-தேமாஙகனி நிரநேநிர-புளிமாஙகனி நிரநிரநிர-கருவிளஙகனி நேநிரநிர-கூவிளஙகனி	கனி

இவை உரிசசீர எனவும், இவறறுள் காயசசீரகள் - வெணசீர எனவும, கனிசசீரகள் - வஞசிசசீர எனவும படும.

நாலசைச்சீராவது—அமலூவசைசசீர எட்டின் இறுதியிலுமநேருமநிரையும் தனித்தனி அடுததுவருதலாலாகிய பதினாறாம; (உ - ம.)

நேர்நேர்நேர்நேர்-தேமாந்தண்பூ	நேர்நேர்நேர்நிரை தேமாந் தண்ணிழல்
நிரைநேர்நேர்நேர் புளிமாந்தண்பூ	நிரைநேர்நேர்நிரை-புளிமாந்தண்ணிழல
நிரைநிரைநேர்நேர்-கருவிளந்தண்பூ	நிரைநிரைநேர்நிரை கருவிளந்தண்ணிழல
நேர்நிரைநேர்நேர் கூவிளந்தண்பூ	நேர்நிரைநேர்நிரை கூவிளந்தண்ணிழல்
நேர்நேர்நிரைநேர்-தேமாநறுமலர்	நேர்நேர்நிரைநிரை-தேமாநறுநிழல
நிரைநேர்நிரைநேர்-புளிமாநறுமலர்	நிரைநேர்நிரைநிரை-புளிமாநறுநிழல
நிரைநிரைநிரைநேர்-கருவிளநறுமலர்	நிரைநிரைநிரைநிரை-கருவிளநறுநிழல
நேர்நிரைநிரைநேர்-கூவிளநறுமலர்	நேர்நிரைநிரைநிரை கூவிளநறுநிழல

(இவை, வெண்பாவில் வாரா, விபபாவிலும, ஆசிரியபபாவிலும, சிறுபான்மை குறிபலிகாவுகாரகங்கள வந்த இடத்து வரும; வஞ்சிபபாவில் வருதல் பெருமபான்மை)

(பொருளியைபுகுஓவாமல சீர்பிரிவது. வகையுள் யெனபபடும)

தளையாவது—நேரசீரின் ஈற்றசையோடு வருஞசீரின் முதலசை ஒன்றியாயினும ஒன்றாமலாயினும கூடிநிற்பது ஒன்றுதலாவது - நேர் முனநேரும, நிரைமுன நிரையும வருவது; ஒன்றாமையாவது - நேர்முன் நிரையும; நிரைமுன நேரும வருவது.

அதனுள - நேரொனறுசிரியதனுள, நிரையொன்றுசிரியதனுள, வெண சீர வெணடுள, இயறசீர்வெணடுள. ஒனறியவஞ்சிதனுள, ஒனறுவஞ்சித தனுள, கலிதனுள என வழுவமைக்பபடும

நேரொனறுசிரியதனுள மாமுன நேரவருவது; (நாளமுன் நேரவரு வதும அது)

நிரையொன்றுசிரியதனுள - விளமுன நிரை வருவது; (மலாமுன்நிரை வருவதும் அது)

வெணசீர வெணடுள - காயமுனநேரவருவது (பூமுன நேரவருவதும அது)

இயறசீர்வெணடுள - மாமுன நிரையும, விளமுன நேரும வருவன; (நாளமுன நிரை ருவதும, மலாமுன நேரவருவதும அது.)

ஒன்றியவஞ்சிதனுள - கனிமுன நிரைவருவது, (நிழலமுன் நிரைவரு வதும அது.)

ஒனறுவஞ்சிதனுள - கனிமுன் நேரவருவது; (நிழலமுன் நேரவருவ தும அது.)

கலிதனுள - காயமுன நிரைவருவது; (பூமுன நிரைவருவதும்அது.)

அடியாவது—மேறசொல்லிய தளைகள ஒனறும பலவும அடுதது வருவது.

அவ்வடி - குறளடி, சிந்தடி, அளவடி, நெடிலடி, கழிநெடிலடி என ஐநதுவகைபபடும குறளடி-இருசீராலும, சிந்தடி - மூசசீராலும, அளவடி-நாறசீராலும, நெடிலடி -ஐஞசீராலும, கழிநெடிலடி - ஆறு முதலிய சீர களாலும் வருவன. (அளவடி - சீரடி யெனவும் படும)

தொடையாவது—பல அடிகளிலாயினும, பலசீரகளிலாயினும எழு தனுகள ஒனறிவரத தொடுப்பது

அது - எதுகை, மோனை, முரண, அளபெடை, இயைபு என்பவற் றுல ஐநது வகைப்படும. அநதாதிதொடை யெனறுமஒனறுஉணடு.

எதுகைத்தொடையாவது—அடிதோறும முதலெழுதது அளவொதது நிற்க இரணடுமுதலிய எழுததுகள ஒனறிவரதொடுபபது. சிறுபான்மை இனவெழுததுகளும எதுகையாம.

சில அடிகளில எதுகைசசொலலின முதலெழுதுகுமஇரணடாமெழு தனுக்கும் இடையே பிறிதொரு மெய் பெற்றுவருவது, 'ஆகிடையிட்ட

எதுகை' எனப்படும்; (உ - ம) 'ஆவேறு', 'பால்வேறு' என்ற விடதது லகரவொறறும, 'காயமாணட,' 'பூமாணட' எனறவிடதது யகரவொற றும போல்வன.

மோனைத் தொடையாவது—பல அடிகளிலாவது ஓரடியின் பலசீர களிலாவது முதலெழுகது ஒறறுமைபபட்டுவரத தொடுபபது அ ஆ ஐ ஔ, இ ஈ ஏ யா, உ ஊ ஒ ஓ, ஞ ந, ச த, ம வ இவை ஒன்றறகு ஒன்று மோனை யாய வருதலும உணடு சிறபாணமை இனவெழுதது ககளும மோனையாம ஓர டியின சீரகளிலெலலாம மோனைவந்தால் முற்றுமோனை யெனப்படும

முரண்தொடையாவது—சொல்லாலும பொருளாலும் மறுதலைப் படத் தொடுபபது.

அடுத்தொடையாவது—உயிர்ள பெடையாயினும, ஒறறளபெடை யாயினும ஒனறிவரத தொடுபபது

இயைபுத்தொடையாவது—ஈறறெழுதது ஒனறிவாததொடுப்பது.

(இதவதாடைகள அமையாதிருப்பது, செந்தொடையெனபபடும)

அந்தாதித்தொடையாவது—மூனறின்றபாடடின இறதியிலுள்ள எழுக காயினும அசையாயினும சீராயினும அடியாயினும பினவரும பாட்டின் முத லாக அமையப பாடுவது. இவஙனமபாடும நூலின இறதிச செய்யுளின அந் தமே முதறசெய்யுளின ஆதியாக அமைவது, மணடலிததல எனப்படும.

இவ்வுறுப்புகளோப பெறறுவருகினற பா - வெணபா, ஆசிரியப்பா கலிப்பா, வஞ்சிப்பா என நாலவகைபபடும. 'மருட்பா' எனபம ஒனற உணடு இபபாகுணகிரகுட துறை, தாழிசை விருத்தம் என இனம மூனறு; இவறறுள,

வெண்பாவாவது—ஈறறடி மூசசீரமியாகவும மற்றையடி நாற்சீரடி யாகவும பெற்று காயசசீரும மாசசீர விளசசீரகளும இருவகை * வெணட ளாகளுமகொணடு மறறைசசீரும கனியும பெறுமல நாள மலர் என்ற ஓரசைவாயபாடுகளுள ஒனறிலலாவது காசு பிறப்பு என உகரவீற்று ஈர சைவாயபாடுகளுள ஒனறிலலாவது முடிநது, ஒருவிகறபததாலாயினும இரு விகற்பததாலாயினும வருவது. [ஒருவிகறபமாவது - பல அடிகள ஓர எதுகை யாய வருவது; இருவிகறபமாவது - அவவடிகள இருவகை எதுகையாய அமைவது.]

அவ்வெணபா - குறள்வெணபா, சிந்தியல்வெணபா, நேரிசைவெணபா, இன்னிசைவெணபா, பஃறொடைவெணபா எனஐநதுவகைப்படும.

குறள்வெண்பா - இரணடடியாய வருவது

சிந்தியல்வெண்பா மூன்றடியாய் வருவது.

நேரிசைவெண்பா-நான்கு அடிகளாய இரணடாம் அடியின் இறதிசீர முதலிரணடு அடிகளின் எதுகையையுடைய தனிசசொல்லாய் வரு கிற்பது

இன்னிசைவெண்பா—நானகு அடிகளாயத தனிசசொல இனறி வரு வது (தனிசசொற்பெறறாலும, பலவிகறபததால்வரின, இன்னிசை வெண பாவேயாம. இரணடாம அடியொழிநத அடிகளில தனிசசொற் பெறறுவரு வதும இதுவே.)

---

* "காயமுன் நேரும மாமுன் நிரையும, விளமுன் நேரும் வருவது வெண்டளை"

பஃறொடைவெண்பா - ஐந்து - அடிமுதலாகப பனனிரண்டு அடியள வும் வருவது. (பன்னிரண்டடிககு மேறபடின, கலிவெணபாவாம.)

ஆசிரியப்பாவெனினும, அகவற்பாவெனினும் ஒககும. இதில்பெரும பாலும ாரசைசசீர்கள பயிலும.

நேரிசையாசிரியப்பா - ாற்றயலடி முசசீரடியும, மறறையடிகளெல் லாம ாறசீரடிகளுமாக வருவது.

நிலமண்டிலவர்சிரியப்பா - எல்லாவடிகளும ாறசீரடிகளாய வருவது

ஆசிரியவிருத்தம் - அளவொதத சழிநெடிலடி ானகிறுல் வருவது அளவொசதலாவது - ஓரடியில் எந்தசசீாவவணைசசீராக அமைநதுள ளதோ, அநதசசீர் அவவணைசசீராகவே எலலா அடிகளிலும அமைவது

கலிப்பபா - காயசசீாகள மிகப்பெறறு ாறசீரடிகளால வரும

தரவுகொச்சகக்கலிப்பபா - ாறசீரடிகளால தனிதது வருவது.

கலிவிருத்தம் - அளவொதத ஆளவடி ானகிறுல வருவது

கலித்துறை - அளவொதத நெடிலடி ானகிறுல வருவது; இவை - கலிநிலைதது றையென்றும, காப்பியகலிதது றையென்றும, விருததகலித துறை யெனறும, வழஙகப்படும.

கட்டளைக்கலித்துறை - பெரும்பாலும முதல் ான்குசீாகள் ாரசைச சீாகளும ஐநதாஞசீா விளஙகாயசசீருமான நெடிலடி ான்குகொணடு, அடிதோறும வெணடளை பிறழாமல, நேரசைமுதலாயின ஓரடிககு ஒறபஒ ழிந்த எழுதது பதிறறும. நிரையசைமுதலாயின் அவவெழுதது பதினே ழுமாய் எகாரவீறறதாய வருவது.

வஞ்சிப்பபா - இருசீரடிகளாலும், மூசசீரடிகளாலும வரும.

வஞ்சிவிருத்தம் - மூசசீரடி ானகு கொணடு வரும

வஞ்சித்துறை - இருசீரடி ானகு கொணடு கனிதது வருமு

இதுவே ஒருபொருள்மேல மூன்றடுகிவநதால் வஞ்சித்தாழிசையாம.

மருட்டா - வெணபாவாகத் தொடஙகி ஆசிரியப்பாவாக முடிவது

குறறியலிகரம குற்றியலுகரம அளபெடை என்பவை, இடதது சகு ஏற்ப அலகுபெறுமலும ிறகும ஆயதவெழுதது - சிலவிடதது உயிராக வும சிலவிடதது மெயயாகவும இடததுக்கு ஏறபக கருதபபடும ஐகார ஔகாரக குறுகலகள - இடததுக்கு ஏறபக குறறெழுதேபோலகொணடு அலகிடப்படும. சிறுபானமைமெயயெழுதது ஒழிதது அலகிடதலும உணடு. அளபெடைகள், மாததிரைககு ஏறப அலகுபெறும.

மற்றவை சிறுபான்மையன. அவற்றின இலகக ணஙகளையெலலாம தொல்காப்பியம, இலக்கண்விளகக, யாபபருஙகலகாரிகை, யாபபருஙகலம முதலிய பரந்தநூல்களிற் கண்டுகொளக.

அணியிலகக ணைச் சுருக்கம்.

அணியாவது - செய்யுட்கு அழகுசெய்துநிற்பது; [அலஙகாரம]. அது சொல்லணி, பொருளணி என இருவகைப்படும.

யமகம, திரிபு, பிராசம் முதலாகச சொற்பற்றி நிகழ்வன சொல்லணி களாம; [சப்தாலஙகாரம்.] (யமகம எனினும, மடக்கு எனினும் ஒகும)

யமகமாவது - பல அடிகளிலாயினும ஓரடியில் பல இடஙகளிலாயி னும் வந்த எழுத்துதொடர்களை மீண்டும்வந்து பொருள்வேறுபடுவது.

தீரிபாவது-ஒவ்வோரடியிலும முதலெழுதது வேறபட்டிருக்க, இரண்டு முதலிய பல எழுததுகளள ஒன்றிணறு பொருள வேறபடுவது.

பிராசமாவது - வந்த எழுததுகளே மீணடும வருவது

பொருளணி - உவமையணி முதலாகப் பலவாறு பொருள்பறறி நிகழ்வனவாம்; [அர்தாலங்காரம.]

உவமைபணி - இரண்டு பொருள்களுக்கு ஒப்புமைவிளங்கச்சொல்வது; [உபமாலங்காரம.] உபமானம உபமேயம பொதுதத்தனமை உவமவுருபு என்னும நான்கும விரிந்துநிறபது விரிவுவமை (உ - ம.) 'அமுதம போலுமின சொல' பொதுதத்தன்மையும உவமவுருபும தொகுவனின, தொகைவுவமையாம 'அமுதமபோலுஞ சொல,' 'அமுத வின்சொல்.' 'அமுதசசொல' எனறுறபோலக காணக.

உலகததிலஇல்லாத பொருளை உவமைகூறின், இல்பொருளுவமையணியெனப்படும; [அசம்போதோபமாலங்காரம] (உ-ம.) சிங்கததை யானைகள வளைந்தாறபோல, இராமனை அரக்கர் சூழ்ந்தனர.

எடுத்துக்காட்டுவமைபணி - உபமானதத்தையும உபமேயதத்தையும தனி வாக்கியங்களாக நிறுத்தி இடையில் உவமவுருபுகொடாமற கூறுவது; [தருவடாங்தாலங்காரம.] (உ - ம.) "அகரமுதல வெழுதெல்லாம ஆதி, பகவன முதறறே யுலகு"

இயைபின்மையணி - ஒருபொருளையே உபமானமும உபமேயமுமாகச சொலவது; [அசங்கியாலங்காரம] (உ-ம.) "தானேயுவமை தனக்கு."

எதிரிலையணி - பிரசிததமாகிய உபமானஉபமேயங்களைமாற்றிச சொல்வது, [பரதீபாலங்காரம.] (உ-ம) முகமபோல மதிதோனறிற்று

உருவகவணி - உபமேயதத்தினிடதது உபமானதத்தின் தனமையை ஏற்றிக கூறுவது; [ரூபகம.] (உ-ம) சேனையாகிய கடலை வீமனெகிய மந்தரமலை கியது ஒருபகுதியை உருவகபபடுத்தி, மறறொருபகுதியை உருவகபபடுத்தாதுவிடின, ஏகதேசஉருவகமாம்; (உ-ம) இவன பகைவாகளுசசிங்கம. இங்கு, இவனைச சிங்கமெனறு கூறப்படவரையாமையினனுமை காண்க.

தற்குறிப்பேற்றவணி-இயறகையாகவுள்ள ஒருபொருளினிடதது தன்னை கறபனையைஏறறிக்கூறுவது; [உதபரேக்ஷாலங்காரம.] (உ - ம) சீதையின முகதத்தினழகுகருத தோறறுச் சந்திரன் மனறுதான.

உயர்வுநவிற்சியணி - ஒருபொருளினிடதது மிகுதியான தன்மையைக் கூறுவது; [அதிசயோகதி.] (உ-ம) 'இமமாடம சூரியனைத்தடுக்கின்றது' என்னுறபோலச சமபவத்தமிலலாதிருக்கசசமபவத்தை கறபித்துக்கூறின், தொடர்புயர்வுநவிற்சியணியும் [சமபவத்தாதிசயோகதி]; 'இராமனமபும அரக்கர்திறலும ஒருங்கு நாணகனறோடின' எனறுறபோலக காரணகாரியங்கிழ்ச்சியை ஒருங்கேகூறினுல, முறைபலுயர்வுநவிற்சியணியும [அகரமாதிசயோகதி]; 'அமபுபடுமுன தலைதுணிந்தது' - எனறுறபோலக காரியத்தைமுனனும காரணத்தைபபினனும நிகழ்ந்தனவாகக கூறினுல் மிகையுயர்வுநவிற்சியணியும [அதயந்தாதிசயோகதி] ஆம. (பினனிரணடும விரைவு விளக்குவன.)

ஒப்புமைக்கூட்டவணி - பலபொருள்களைப பொதுவாகிய ஒருதன்மையில் முடிதல்; [துல்யயோகிதாலங்காரம] (உ ம) சூரியனுதிக்கையில அந்தணர் கைகளும ஆமபலும குவிந்தன.

விளக்கணி - உபமான உபமேயங்களை ஒருதனமையில முடிதல்; [தீபகாலங்காரம,] (உ - ம.) நிலவாலசந்திரனும, புகழால் அரசனும விளங்கும.

"கையாலுமொருசாபம [சாபம - வில] காலானுமொருசாபம" [சாபம - அகவிணயினசபிபபு] எனறாறபோல, வந்தசொலலில மீணடும வேறுபொருளில வந்தால சொற்பின்வருநிலையும [சப்தாவ்ருததிதீபகம]; "பாணடியனும முதுகிட்டான பாணடியாலாபுறமிட்டா" எனறாறபோலச சொலவேறுபட்டு வந்தபொருளே மீணடுவந்தால் பொருட்பின்வருநிலையும [அர்தாவருததிதீபகம], "மகிழ்ந்தனாதேவா மகிழ்ந்தனாமாந்தா" என்றாறபோல ஒருசொல வந்த பொருளிலேயே மீணடும் வந்தால சொற்பொருட்பின்வருநிலையும [உபயாவ்ருததிதீபகம] ஆம.

காட்சியணி - உபமான உபமேயங்களுக்கு ஐக்கியதைச சொல்லுதல; [நிதர்சனாலங்காரம] (உ - ம.) "கறறதை மறந்துமேலுங்கறறல், கைப் பொருளை யிழந்து மேலுமீட்டுதல்,' 'முகமந்திரணிழைக்கொணடது' எனறாற போல உபமான உபமேயங்களுள ஒனறில மறறொனறின தனமையையேற் றிக்கூறுதலும, 'சூரியனமுன இருள அழிவது, வலியாமுன எளியா அழிவ தெனபதைக காட்டும' எனறாறபோலத தனசெயலையால ஒருபொருளைத தெரிவித்ததாக்க கூறுதலும இவவணியே

பிறிதுமொழிதலணி - உபமானமகூறியமாத்திரத்தால உபமேயமபெற வைசதல; [அபரஸ்துதப்ரசம்ஸாலங்காரம] உ-ம.) "எலிபபகை நாகமுயிரப பகைக்கும," இவ்வுபமானத்தால, வீரமிலருவன எழுந்தமாத்திரத்தில வீரரலலாதாரபலா அழிவானென்ற உபமேயம தானறுதலகாண்க.

ஐயவணி - ஒபபுமையிலல் ஓர உபமேயத்தைப பலபொருளாகச சந்தேகித்தல; [சந்தேகாலங்காரம] (உ-ம.)"காவியோ கயலோவெனுங்கண".

மயக்கவணி - ஒபபுமையிலல ஒருபொருளை மறறொருபொருளாக அறிதல; [ப்ராந்திமதலங்காரம) (உ - ம.) 'மகளிரவிழியை வணடுபெடையென மருவும.'

நினைப்பணி - ஒனறைநினைவு ஒப்புமையிலல மறறொரு பொருளை நினைதல, [ஸ்மருதிமதலங்காரம] (உ - ம) 'கமலமலர கணட மனம காதலி முகம் கருதிறறு.'

வேற்றுமையணி - உபமான உபமேயங்களுள் ஒன்றுக்கு விசேஷ கூறுதல; [வ்யதிரேகாலங்காரம] (உ - ம) "திங்களுமசானரூரும ஒப்பா; திங்கள மறுதானுங்கும, சான்றோர அதுதானுகாம."

சிலேடையணி-ஒருதொடரில் பலபொருள்கள் விளங்க அமைத்துக கூறுதல்; 'செங்கமலங்களால இரவுதீங்கும' இது-சிவந்தகிரணங்களால் (சூரியன) இருளைப்யாழித்தலையும அழகியகைகளால (அரசன தானஞ செய்து) ஏழைமையை ஒழித்தலையும குறிக்கும. சிலேடை - ஒருநிமம, அழகு:

கரம் - கிரணம், ஈக' இரவு இராதகிரி, இரததல இ'து - சொல் வெவ்வே று வகையாகப் பிரியாததலை, **செய்மொழிச்சிலேடை.** 'கணைஜும மொழி யும் கரும்பினையாம' என்பதில, கருமபினை யெனபது - கரு பினை எனப் பிரிதது கரியபெணமான விழியையும், கரும்பு இணை எனப்பிரிந்து கருப் பஞசாற்றோடு ஒதகது என்பதையும குறிதகலால, **பிரிமொழிச்சிலேடை**

பிறிதினவிற்சியணி - ஒன்றை இயலபாகசகூறாமல வேறுவகையாறகூறு வது; [பாயாயோகதாலவகாரம] (உ - ம) 'மகப்பெறறான' என்ற பொருளை 'புத என்னும நரகின் கொடுமைபகதடநதான' எனறுற்போலச சொல்வது

வஞ்சப்புகழ்ச்சியணி - பழிபபினற் புகழ்சசியாவது, புகழசசியாற பழி ப்பாவது தோனறக கூறுதல; [வயாஜஸ்துதி] (உ-ம) கஙகாநதியே! உனககு விவேகமேது? நீ மகாபாவிகளுககும நறகதிதருகின்றாயன்றே' எனறதில் பழிப்பாற புகழ்சசியும [நிநதாஸதுதி], 'பிறறகலவியைத துரோகஞ செய யாமல குருவுகமே ஒபபிததிட்டான்' என்றதில புகழ்சசியாற பழிபபும [ஸதுதிநிநதை] தோன்றுமாறு அறிக.

முரண்வினாந்தழிவணி-மேல்நோககில ஒன்றக்கு ஒனறு மாறுபாடாக வும, உளநோககில் அமமாறுபாடிலலாமலும் அமைபககூறுதல்: [விரோ தாபாஸா லஙகாரம] (உ - ம) "செய்யாள் பலகலமும செயவாள" என்ப தில, 'செயயாள', 'செயவாள்' என்பன-ஒன்றோடொனறு சொல்லால முர ணபடுதலும செயயாள என்பது - இலககுதியெனப்பொருளபட்டு, அ'ள எல்லாநன்மையும் செயவு ளெனககருததால் முரணபடாமையும காணக.

நிரனிறையணி-வரிகசயாகசசொலலப்பட்ட பொருள்களுக்குச சமபந்த முளளவைகளையும அமமுறையே சொல்லுதல; [யதாஸகீயாலஙகாரம, கர மாலஙகாரம எனவுமபடும.] (உ - ம.) 'பகைவர்களும நணபாகளும தனப முமம இனபமுமம செயவான.'

ஒழித்துக்காட்டணி-ஒருபொருள ஓரிடததில இலலையென ஒழிதது க காட்டுதல; [பரிஸகயாலஙகாரம] (உ-ம) அரபாதகியில் மகளிர சிலமபு களே காலகளிறபடடு முறைபிடுவன, எனறது, அவ்வூரில ஒருவர கால்களில் விழுநது தமகுறைபாகக கூறி முறைபிடவேணடியவர இலலையென்ற பொரு ளைத தருதல காணக.

தொடரநிலைச் செய்யுட் பொருட்போரணி - ஒருபொருளைக கூறியத லால் மறறொரு பொருள எளிதிறசிதது நிகழக கூறுவது; [காவயாதாதாபாதத தி யலஙகாரம] (உ-ம. 'இராவணனை யென்றிட்ட வாலியை வதைததவனுக கு இராவணன எவ்வளவு?'

வேற்றுப்பொருள்வைப்பணி - பொதுபபொருளாற சிறபபுப்பொருளை யும, சிறப்புப்பொருளாற பொதுபபொருளையும சாதிததல; [அரதாநதரந யாஸாலஙகாரம்] (உ - ம.) 'அணுமன கடல கடநதான, பெரியோரகளு ஆரி யது யாது?'

தன்மைநவிற்சியணி - ஒருபொருளினை இயல்பைச சமதகாரந்தோனற உள்ளபடி கூறுதல; [ஸவபாவோகதி.] (உ - ம.) தோயும வெணதயிர மத தொலி துளளவும, ஆய வெளவளை வாபவிடடாற்றவும, தேயு நுணணிடை சென்ற வணகவும, ஆயமகையர அகைக வருநதுவர.'

வீறுகோளணி - செலவம முதலியவறறின் பிரதிஜ்ஞையக கூறுவது; [உதாததாலஙகாரம) (உ - ம.) 'குழைவகாணடு கோழியெறியும வாழ்க்கை யர' இது, செலவமிகுதி கூறியது.

கருத்துடையடைமொழியாணி - கருததோடுகூடிய விசேஷணைகளைச சொலலுதல; [பரிகராலஙகாரம] (உ - ம.) நாள்துகைகளையுடையபதிரு மால நாணைகு உறுதிபபொருளகளையும அருள்வென.

கருத்துடையடைகொளியாணி - கருததோடுகூடிய விசேஷ்பதனைச சொலலுதல; [பரிகராஙகுராலஙகாரம] (உ - ம.) 'இராமன மகிமை நாள் முதலெலுட சொலறகு ஆரிது'

உடனிழ்ச்சியாணி - கற்றோரைமகிழ்விகும உடன்நிகழ்களைச சொல லுகல; [ஸஹோகதி யலஙகாரம.] (உ - ம.) 'அரசனே' நினபகைவரி னதமோடு நினபுகழு நெடுதூரம ஓடிற்று' இதற்கு, ஓடு ஓடி உடனென னும மூனறும வேறறுமையுருபு வரும

பிரிநிலைநவிற்சியாணி - ஒருபபொகு இயல்பானபொருளொழிய மற் றொருபொருளை தகதுரைபபது: [விருதியலஙகாரம] (உ - ம.) 'வீமன போரில தோலகள தோல்களாயின;' இதில 'தோல' என்ற யாணபபெய ரைக கறபனைப்பொருளபடக கூறியவாறு காணக

எளளும அரிசியுமபோலவேறுபாடு விளஙகும்படி பலஅணிகள்ஒருசெய யுளில சோதுவருவது - சேரிணைவாணி [ஸஸருஷ்டிபலஙகாரம] என வும, பாலும நீரும்போல வேறுபாடு விளஙகாதபடி ஒன்றுக்கு மற்றது உறுப பாகுமாறு பலஅணிகள் ஒருசெயயுளிற கலந்துவருவது - கலனையணி [ஸஙகராலஙகாரம] எனவும படும அவற்றை இடமநோககி அறிக.

மற்றும அணிலகணப் பரப்பையெல்லாம தொலகாப்பியம, தணடி டலஙகாரம, இலகணவிளககம், வீரசோழியம, மாறனலஙகாரம முதலிய விரிதநூலகளில் காணகிகாளக.

காப்பியவிலக்கணம்

தொடாநிலைசசெய்யு ளெனறிணும, காவிய மெனறிணும ஒககும.

அது - சொல்தொடாநிலை, பொருளதொடாநிலை என இருவகை சொல்தொடாநிலையாவது - அநதாதிசசெயயுள்களா லாகிய நூல.

பொருள் தொடாநிலையாவது - பெருஙகாப்பியமென்றும், சிறுகாபபிய மென்றும இரணடுவகைபபடும.

பெருங்காப்பியமாவது - வாழ்கது, தெய்வவணக்கம், தலைமைப்பொரு ளுரைததல் எனகிற மூன்றுவகை மஙகலஙகளுள ஒன்றை முதலிற பெற்று, அறம பொருள் இனபம வீடு எனனும - நாறபொருளையும கருதன்மைய தாய, சிறந்த ஒருதலைவனைமேலதாய, நாடு நகரம மலை கடல காலம சநதிர சூரியா உதய அததமனம விவாகம முடிகவிததல பொழிலவிளையாட்டு நீர விளையாட்டு மதுபானம மகளட்பேறு கலவியிறகளிததல புலவியிற பலத தல் மந்திரம தூது போசனசெலவு போரிடல் வெறறி முதலிய பலவகை கரு ணைகளை யுடையதாய், சருகி இலமபகம பரிசசேதம் முதலான பாகுபாடு பொருநதி, வீரம முதலிய சுவை களும அவறறை விளக்குங கருததுகளும விளஙக, காதுக்கு இனிய ஒருநிறப பாட்டாலாயினும பலநிறப் பாடடா லாயினும கட்டுரையாலாயினும கறறோரால்யற்றப்பட்டு நிற்பதாம். இவருக் கூறியவருணனைகளுள் சிலகுறைந்துவரினும குறறமிலலை; இவ்வனம் கூறிய தனால், இது ஒருகதையினமேல தெனறதாயிற்று.

மேறகூறியவாறுபலவருணனைகளைப் பெறுமலும் அறம்பொருள் இன் பம வீடுஎனனும நான்கினுள ஒனறுமபலவுமகுறைந்தும வருவன,—சிறுகாப் பியமென்றும, காப்பியமென்றும கூறப்படும; அவை-உலா, பரணி, ஆற்று ப்படை, பிளளைததமிழ், கோவை, கலமபகம், அநதாதி, மாலை முதலியன.

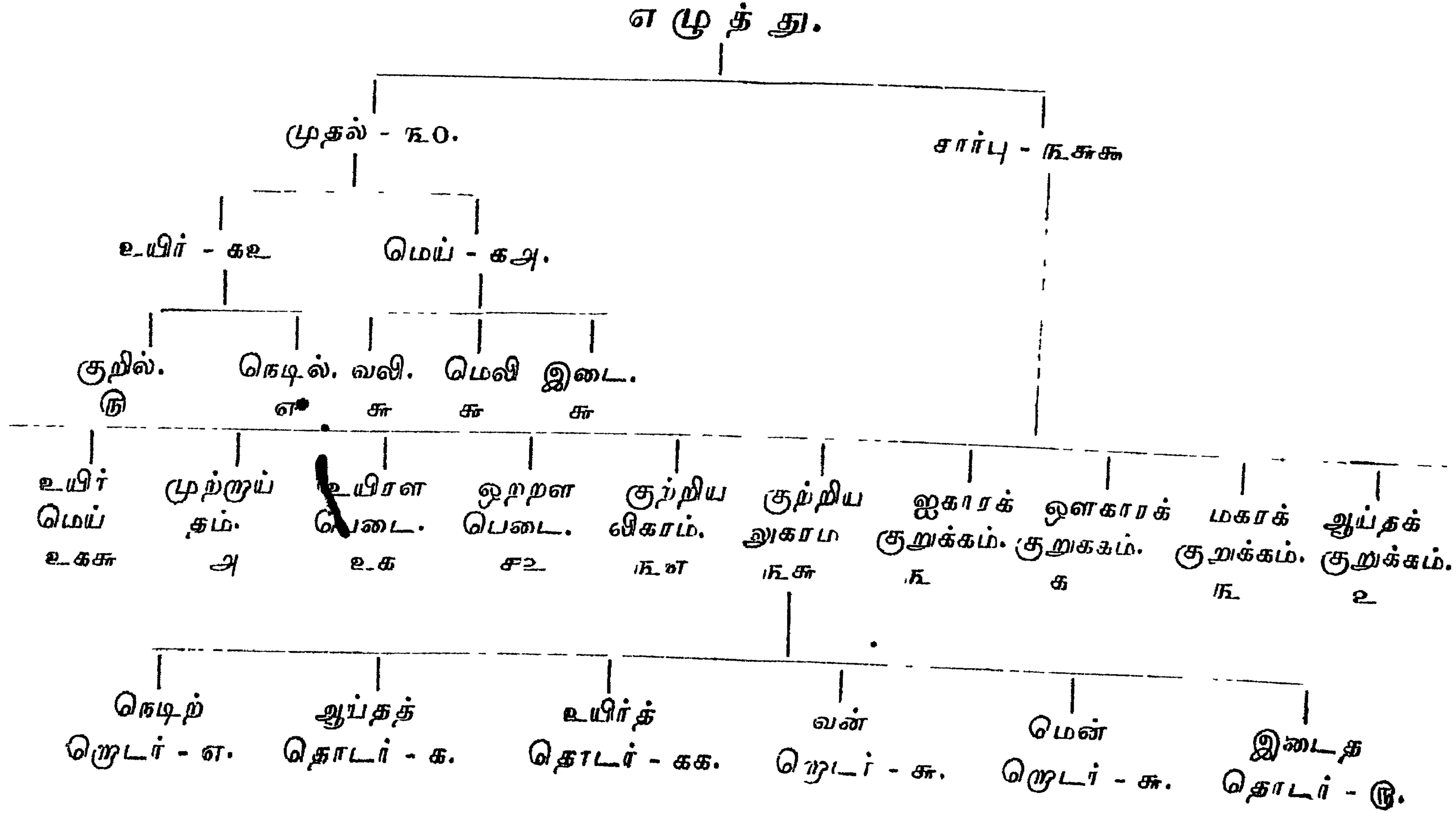
எழுத்து.
முதல் - ௩0.
சார்பு - ௩சூ௩
உயிர் - கஉ
மெய் - கஅ.
குறில்.
நெடில்.
வலி.
மெலி
இடை.
ரு
எ
சூ
சூ
சூ
உயிர் மெய் உகசூ
முற்றுப் தம். அ
உயிரள பெடை. உக
ஒற்றள பெடை. சஉ
குற்றிய லிகரம். ங்ள
குற்றிய லுகரம ங்சூ
ஐகாரக் குறுக்கம். ங
ஔகாரக் குறுககம். க
மகரக் குறுக்கம். ங
ஆய்தக் குறுக்கம். உ
நெடிற் றொடர் - எ.
ஆய்தத் தொடர் - க.
உயிர்த் தொடர் - கக.
வன் றொடர் - சூ.
மென் றொடர் - சூ.
இடைத தொடர் - ரு.

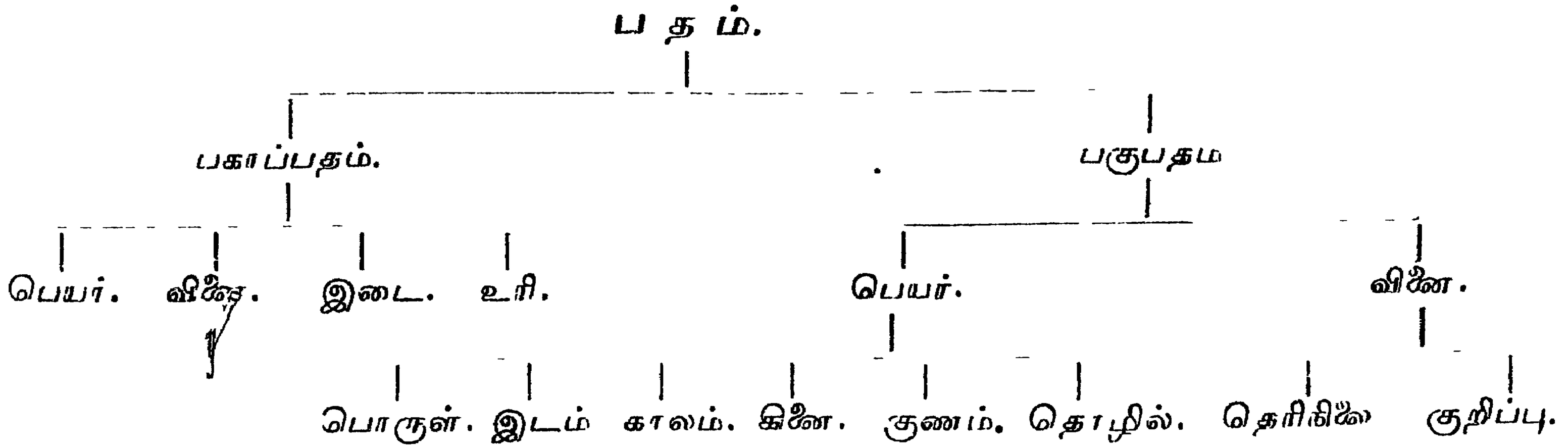
பதம்.
பகாப்பதம்.
பகுபதம்
பெயர்.
வினை.
இடை.
உரி.
பெயர்.
வினை.
பொருள். இடம் காலம். வினை. குணம். தொழில். தெரிநிலை குறிப்பு.

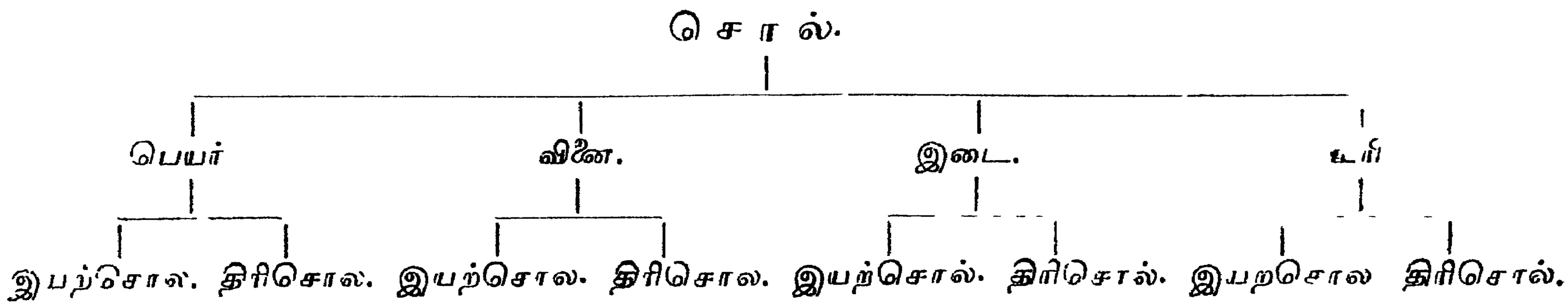
சொல்.
பெயர்
வினை.
இடை.
உரி
இயற்சொல். திரிசொல். இயற்சொல். திரிசொல். இயற்சொல். திரிசொல். இயறசொல திரிசொல்.

புணர்ச்சி.

பொருட்புணர்ச்சி

வேற்றுமை - உ

விதானை-சு. விரி-சு
(உயிர் வேற்றுமை முதல் ஏ-ஆம் வேற்றுமை வரையில்.)

அலவழி - கூ.

சாதானை-நு.

விரி - கூ.

- கலடக்குறை.
- இலடக்குறை.
- பூசகற்குறை.
- பெருங்குறை.
- விரிகுறை.
- குறைகள்
- நீட்டல்
- விரிக்கல்
- வரிக்கல்.

அதுக்குக்கெடுதல்

- உயிரழிசால்வு கெடுதல்.
- இடைச்சாலவு கெடுதல்.
- சுரிப்புவலிஇனமுற்றுகெடுதல்.
- கசிவிலிவலிஇனமுற்றுகெடுதல்.
- விரிவுபசாரம்கெடுதல் - உ.
- படபடாசாரக்கெடுதல்-உ.
- ஈறுகெடுதல்.
- எழுவாய்க்கெடுதல்.
- அல்லதுபிறிக்கெடுதல்-நு.
- உம்மைக்கெடுதல்-சு.
- உவமைக்கெடுதல்-சு.
- {இருவயாட்பெயர்ப்புக் பணிபுக்கெடுதல். [கெடுதல்.
- விரிவுக்கெடுதல்.

எழுத்துப்புணர்ச்சி

இயல்பு. (புணர்ச்சி) விகாரம் கூ.

தோன்றல் திரிதல் கெடுதல்

செய்யுள் விகாரம்

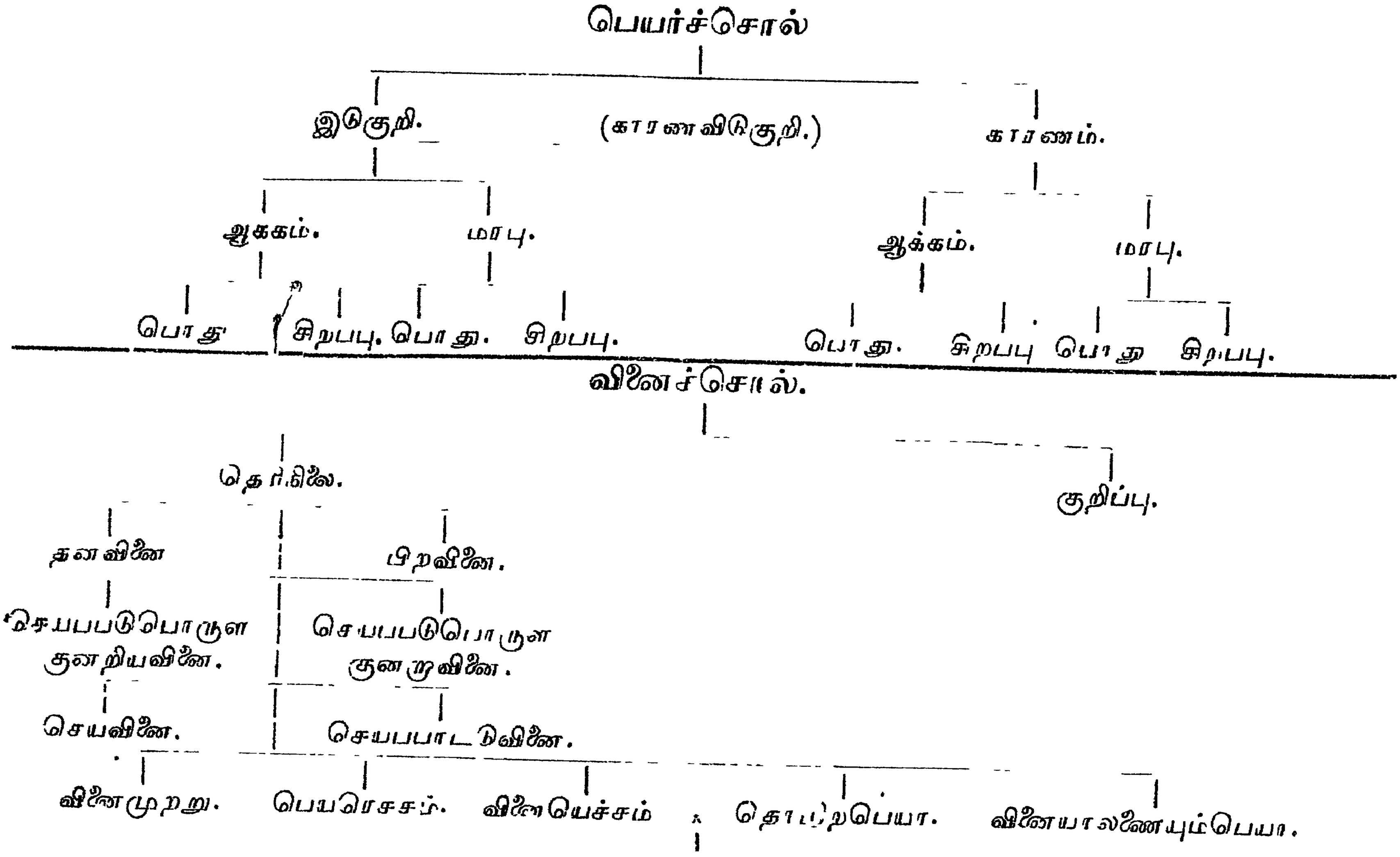
பெயர்ச்சொல்
இடகுறி.
(காரணவிடுகுறி.)
காரணம்.
ஆகுகம்.
மரபு.
ஆக்கம்.
மரபு.
பொது
சிறபபு.
பொது.
சிறபபு.
பொது.
சிறபபு
பொது
சிறபபு.
வினைச்சொல்.
தெரிநிலை.
குறிப்பு.
தனவினை
பிறவினை.
செயபபடுபொருள
குனறியவினை.
செயபபடுபொருள
குணருவினை.
செயவினை.
செயபபாடடவினை.
வினைமுறறு.
பெயரெசசம்.
வினையெச்சம்
தொழிறபெயர்.
வினையாலணையும்பெயர்.